EX LIBRIS

EINAR GJERSTAD

Lennart Kjellberg

ATHENAEI NAVCRATITAE

DIPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

RECENSVIT

GEORGIVS KAIBEL

VOL. I

LIBRI I—V

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

AMICITIAE · ERGO

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Getty Research Institute

https://archive.org/details/athenaeinavcrati01athe

PRAEFATIO.

Athenaeus Naucratita sophista Commodi eorumque qui illi successerunt imperatorum aetate Romae in urbe degebat. Perierunt eius de Syriae regibus libri (cf. Athen. V p. 221 a), habemus dipnosophistarum sermones per quindecim, ut nunc res est, libros dispositi, quos quamquam constat ineunte saeculo p. Chr. tertio scriptos esse, tamen totum opus quo anno absolutum sit etiam accuratius potest demonstrari. Inter dipnosophistas longe est nobilissimus Ulpianus Tyrius, cuius extremum de corollis sermonem legimus libro XV inde a p. 676; finem facit dicendi p. 686 f. his verbis: *οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων ἔξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι*, quibus subicit Athenaeus haec: *καὶ μετ' οὐ πολλας ἡμέρας ὥσπερ* ⟨*αὐτὸς*⟩ *αὑτοῦ σιωπὴν καταμαντευσάμενος ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐδένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπήσας ἡμᾶς τοὺς ἑταίρους.* Ulpianus quaeritur quis fuerit: alii iureconsultum intellegunt notissimum, Elagabalo et Alexandro imperantibus praefectum praetorio, a. 228 occisum a praetorianis, alii negant illum intellegi posse, quem non iuris peritum, sed grammaticum doctum et atticistam morosum Athenaeus finxerit. Mihi neque idem videtur

esse neque diversus. Athenaeus enim ad Platonis exemplum dialogo instituto (cf. I c. 3) multos omnigena doctrina instructos convivas introduxit sermocinantes, quorum et nomina et ingenia finxit ad similitudinem clarorum quorundam qui olim fuerunt virorum, sive philosophorum sive grammaticorum seu medicorum. Plutarchum finxit non Chaeronensem sed Alexandrinum, non philosophum sed grammaticum, nec tamen potest dubitari quin illius memoriam recolere voluerit cuius quaestiones convivales ipsi exemplo fuerunt. Masurium virum omnium bonarum artium studiis eruditum, maxime vero iuris peritia insignem, facile agnosces Masurium Sabinum Tiberii aequalem, nec minus apertae sunt Zoili grammatici, Democriti philosophi, Galeni medici personae. Daphnus Ephesius et Rufinus Nicaeensis medici tamquam duo ex uno Rufo Ephesio facti videntur, denique si recte capio ridiculas sophistae facetias, Ptolemaeum Philadelphum in Philadelphum Ptolemaeensem, Nicomedem Bithynum in Pontianum Nicomedensem, Scipionem Africanum Aemilianum in Aemilianum Maurum ille transformavit, regibus et consulibus ad philosophorum grammaticorumque gregem deiectis. Iam vero Ulpianum cur ex omnibus unum sibi aequalem hominem assumpsit — nam Galenus, quem senem puer nosse potuerat, eo tempore quo scribebat Athenaeus sine dubio mortuus iam erat —, cur illum ex omnibus unum excepto Galeno non tecto nomine significavit, sed et Ulpianum appellavit et Tyrium? fieri profecto non poterat quin quisquis legeret hominem illius aetatis et nobilissimum et potentissimum intellegeret, licet grammaticum factum et sophi-

stam ex iureconsulto. De vero autem homine etsi non negaverim ficta et falsa multa narrari posse, tamen nimis inepte opinor Athenaeus fecisset, si mortem eius narrasset qui in vivis adhuc erat. Et si finxit hominis mortem ut lepide sermonis cum vitae exitu coniungeret, cur non alii cuilibet dipnosophistae sermonem tribuit, sed ipsi illi Ulpiano, quem unum verum hominem, quem unum illa aetate superstitem fuisse scimus? itaque non puto ea quae e libro XV supra apposui scribi potuisse nisi brevi temporis spatio post Ulpiani obitum i. e. ipso anno 228. Illud autem si quis miretur quod placidam mortem Athenaeus eum obiise dicit qui a praetorianis vi occisus est, mihi satis apte et satis caute scriptor rei veritatem deflexisse videtur: gladio enim peti poterat imperatoris consiliarius, non poterat grammaticus.

Dipnosophistarum libri quindecim olim in codice Marciano Veneto integri perscripti erant, qui tamen codex sive malam manum sive casus iniuriam perpessus magno schedarum numero abscisso mutilatus nunc est: perierunt primi duo libri toti, praeterea tertii libri pauca quaedam (usque ad p. 73e). Factum hoc esse videtur priusquam codex ab Ioanne Aurispa a. 1423 Constantinopoli Venetias asportaretur[1]), factum est utique priusquam illud exemplum nunc deperditum inde describeretur, ex quo pauci qui reliqui sunt Athenaei

1) cf. Aurispae ad Ambrosium Traversarium epistula 24, 53 p. 1027 ed. Meh: *gentilium auctorum volumina Venetiis habeo CCXXXVIII, ex quibus aliqua tibi quae rarissime inveniri solent nominatim dicam.* Nominat praeter hymnorum corpus aliaque nonnulla *Naucratici cuiusdam Atheniensis volumen quoddam maximum nec adhuc finitum de coenis.*

codices originem duxerunt[1]): sunt autem haec apographa XV vel XVI saeculi ineuntis.

Codex Marcianus (A) membranaceus est saeculi ut videtur X, planissima et nitidissima scriptura insignis, singulae paginae bipertito inscriptae sunt versibus brevioribus (habent enim senas denas ad vicenas binas ternasve litteras), ut inter sinistram et dextram paginam spatium pateat satis magnum; versuum paginae fere sunt quadragenorum ternorum, ut tamen et pauciores et plures inveniantur. Numerantur codicis, ut nunc res est, folia 372 vel potius 370: prima enim quae quidem superant Athenaei verba (p. 74a) in tertio folio scripta extant, cui quae praefixa sunt duo folia chartacea, eorum prius vacat omnino, alterum a recentiore manu scripta haec habet: *Ἀθηναίου ναυκρατίτου δειπνοσοφιστῶν βιβλ(ία) λ΄. ἐνταῦθα εἰσὶν δέκα. — ναυκρατίτης περὶ δείπνων. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ε΄ βιβλίου, οὗ ὅμως ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει, καὶ λήγει εἰς τὸν ιε΄*[2]) — *κτῆμα Βησσαρίωνος καρδινάλεως τοῦ τῶν Τούσκλων, τὸ*$^{\pi}$ *νζ*^{ου} (i. e. *loci LVII*). Videtur codex post grave illud de quo monui damnum subitum aliquantisper sine tegumento iacuisse, unde non solum detrita et evanida in priore folii primi (i. e. fol. 3) pagina scriptura, sed illud etiam explicatur quod extrema tria

1) ita rem habere sensit iam Schweighaeuserus praef. p. CI, demonstravit primus Guilelmus Dindorfius Philologi vol. XXX (1870) p. 75 sqq., vide etiam meas Observationes criticas in Athenaeum (Rostochii 1883) p. 3; apographa velut Laurentianum (B) et Palatinum (P) ex ipso libro Marciano descripta esse minus recte antea pronuntiaverat Cobetus Var. lect. p. 127; cf. etiam R. Schoell Hermae IV p. 160 sqq.

2) numerorum confusio facile eis expedietur quae infra p. XXII exposui.

folia (f. 370—372) pessime truncata lacerata detrita sunt, ut vix pauca certa ratione legi possint. Funesto casu factum est ut libro undecimo duplici codex hiet lacuna, altera ampliore post fol. 214′ (XI c. 15 extr. usque ad c. 30 init.), minore altera post fol. 239′ (c. 105 med. usque ad c. 107 init.), utraque exilibus epitomae copiis explenda. Levem denique in codicis Marciani archetypo commissum errorem, quo accidit ut quinti libri aliquot folia (c. 3 sub fin. *σπουδάζοντας εἰσήγαγεν* — c. 12 post init. *ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος*) in libri quarti caput 79 (sub fin. post verba *Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μετα*) traicerentur, animadvertit feliciter et correxit Casaubonus. Ab his si discesseris codicem habes bonum ac probum, diligenter et curiose descriptum ex archetypo multo etiam meliore. Archetypum uncialibus quae dici solent litteris exaratum fuisse coniecit Cobetus, quod etsi non certum, tamen veri est simillimum: suadet hoc creberrimum corruptelae genus, quo litterae vetustae scripturae formis inter se similes permutantur, velut *αἱ γαλαῖ καὶ* (XIV p. 657e) scriptum est pro ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ, *λυδιάων* (XIII p. 597b) pro ΑΟΙΔΙΑΩΝ, *κεμακίδες* (VI p. 256d) pro ΚΛΙΜΑΚΙΔΕϹ vel ΚΑΙΜΑΚΙΔΕϹ, quae vitia si non ex archetypo libri Marciani, sed ex vetustiore exemplo repetenda esse dicas, vix credibile est talia a pluribus deinceps librariis constanti fide servata et propagata, non vero aut correcta aut in peius corrupta esse. Etiam illud Cobeti sententiae favet quod librarius cum plerumque singula vocabula recte inter se distingueret, tamen ubi paullo difficilior res erat, continua usus est scriptura nec notas prosodiacas addidit, vide inprimis Philoxeni

carmen IV p. 147a: putaveris in archetypo etiam multo rarius vocabula dirempta vel notis distincta fuisse, plane ut in lemmatis codicis factum videmus, quae accurate ex archetypo uncialibus litteris transcripta raras accentuum notas exhibent. Ut archetypi antiquitate ita librarii diligentia et integritate commendatur codex Marcianus: nam etsi multa corrupta ille nobis tradiderit quae facili opera vel puer emendare poterat, tamen haec ipsa non minima eius laus est quod strenue propositum exemplum descripsit quaeque aut vitiata essent aut obscuriora viderentur, integra intactaque reliquit neque addita fere littera neque dempta: adeo ille suo iudicio diffidebat ut sicubi duplicem in archetypo lectionem invenisset non alteram utram seligeret, sed utramque iuxta positam transcriberet, velut IV p. 173a legitur *ἀρτυσίλαοιεω* i. e. *Ἀρτυσίλαοι* in *Ἀρτυσίλεω* correctum, XIII p. 593 f. habet codex *ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη Ξενοκλείδου*, ubi *Ξενοκλείδου* aperta est nominis *Στρατοκλείδου* correctio; sed huius rei plura exempla composui in Observ. crit. p. 4 sqq. Itaque codicis Marciani etiam corruptelae magni faciendae sunt, ut quo acrius traditae lectionis vestigiis insistas eo certiorem possis sperare medelam. — Emit ut videtur codicem Bessario cardinalis, cuius ex testamento a. 1472 cum ingenti reliqua librorum supellectile reipublicae Venetae legatus per multos annos dum bibliotheca Marciana conderetur latuit ita ut ne Musuro quidem cum a. 1514 editionem Aldinam pararet innotuerit. Praeclare igitur de Athenaei libris meritus est Ioannes Schweighaeuser, quod codicem a. 1798 Venetiis Parisios translatum tam-

quam primus detexit et cum per Godofredum filium diligenter excutiendum curasset primus iustas praestantissimi codicis laudes praedicavit: quanto illum putas gaudio exsultaturum fuisse, si non filius, cuius laudabilem diligentiam legendi peritia non exaequabat, sed ipse codicem tractare potuisset et aestimare. Schweighaeuseri operam suppleverunt et Cobetus, qui cum ipse codicem integrum legisset saepius emendandis comicorum potissimum reliquiis egregias ex illo excerptas lectiones adhibuit, et Dindorfius, qui in Philologi volumine XXX p. 80 sqq. nova multa, nec tamen omnia nec recte omnia, ex codice protulit additis etiam trium foliorum imaginibus a Iosepho Mueller confectis; de libro XV praeterea rectius legendo optime meritus est Rudolfus Schoell Hermae IV p. 162 sqq. Mihi autem Venetias profecto a. 1882 necessarium visum est denuo codicem adire, nec paenitet multum et operae et temporis huic negotio impendisse. Contuli codicem quam poteram accuratissime ne minutissimis quidem erroribus vel scribendi distinguendive proprietatibus neglectis, sed nefas duxi quidquid in meum usum enotavi ea integra omnia in adnotatione critica legentibus proponere, taediosam magis quam utilem molem: neque enim video quid scire referat scriptum esse in codice *πολλα* pro *πολλά* vel in trimetris *τὴν γαστέρα ἢ τὸν ὀμφαλόν* pro *τὴν γαστέρ᾽ ἢ τὸν ὀμφαλόν* vel *τὰ ὀλύμπια* pro *τὠλύμπια*. Satis est in universum monere accentuum spirituumque notas saepissime omissas esse et in poetarum versibus saepius scribi solere vocales elidendas quam omitti: sic ubi tamen prosodiae ratio dubia esse videbatur, aut codicis fidem secutus

sum aut hoc si fieri non potuit de dissensu monui, itemque etiam elisionem sive neglectam male sive admissam notavi sicubi notatu dignam putabam. In orthographicis rebus spectatae codicis auctoritati quod eius fieri poterat obtemperavi: tradit ille formas unice veras permultas, quae licet partim titulorum testimonio confirmatae adhuc sperni solent, velut *Ὀρθάννης*, *Σιληνός*, *Δίνων*, *Καμικοί*, quamquam in his ipsis rebus etiam multo plerumque accuratiores sunt epitomae codices, quorum ope quae in Marciano libro saepissime leguntur barbara *Κρατήτιος*, *Καλλιμάχιος*, *Ὑπερίδης*, *ἰαμβία*, *αἰσχροκερδία*, *πολυπώτης* alia semper fere corrigi poterant. Haec necessario corrigenda fuisse ut quivis concedet, ita alia cur non correxerim mirabuntur multi; sed quod in alterius voluminis praefatiuncula monui, Athenaeum edo compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Herodotum Ionem Alcmanem Alcaeum apertum est non ita scripsisse ut codex verba eorum scripta tradidit, sed quid illi scripserint adeo dubium saepe est, ut ne Athenaeus quidem quid legerit semper sponderi possit. Quis porro spondebit ipsum Philemonem vel Posidippum non *οὐθείς*, *μηθείς* sed *οὐδείς*, *μηδείς*, non *γινώσκειν*, *γίνεσθαι* sed *γιγνώσκειν*, *γίγνεσθαι*, non *δυεῖν* sed *δυοῖν* scripsisse? quis auctor erit Atticos ubi spondeo pede opus esset *αἰεί*, *ποιεῖ*, ubi iambico *ἀεί*, *ποεῖ* scripsisse, vel litteram paragogicam quae dicitur ante consonam omisisse, ante vocalem addidisse, vel *τἄλλα* scripsisse, non *τὰ ἄλλα*, et *τἀναγκαῖα*, non *τὰ ἀναγκαῖα*? haec itaque et similia multa integra qualia in codice scripta repperi talia edidi, nec veritus sum

saepius in eodem eiusdem poetae carmine ad solam codicis fidem diversas eiusdem vocabuli formas repraesentare: tantum ut hoc facere dubitarem aberat ut fore suspicarer qui pro huius editionis consilio laudarent.

Codicis Marciani medio fere saeculo XV apographum extabat Venetiis, quod quomodo perierit facile intelleges, si a Marco Musuro ad editionem Aldinam imprimendam adhibitum esse sumas; supersunt autem ex illo descripta exemplaria complura, e quibus Dindorfio ante quam e codice Marciano originem omnia duxisse perspexisset in adornanda editione duo praesto fuerunt, Laurentianum (B) et Palatinum (P). Laurentianum apographum qui confecit, saeculi XV homo haud indoctus, permulta vel suo ingenio vel fallaci epitomae fide abusus correxit vel potius interpolavit, ut nobis quidem oleum et operam perdidisse videri debeat, Palatinum annis 1505 et 1506 a Paulo Degan patricio Veneto scriptum cum vitiis et erroribus innumeris tum emendationibus haud paucis insigne est, quae magna ex parte Musuri editioni Venetae (a. 1514) aut nocuerunt aut profuerunt, ut Degani librum aut a Musuro editore adhibitum aut, quod est probabilius, ad exemplum a Musuro recognitum a Degano scriptum esse oporteat. Musurus autem tunc temporis (1503—1509) in Patavina academia profitebatur, ubi etiam Theocriti carminum librum aliquem manu scriptum corrigebat, quo deinceps usus est Euphrosynus Boninus editor Iuntinus: non puto iniuriam me fecisse Paulo Degan quod quae in eius libro correcta eademque in editione Aldina repetita inveni Marco Musuro accepta rettuli, homini et magna doctrina et iudicio acuto

praedito, cui iustae ab Aldo Manutio laudes tribuuntur *πολλὰς μὲν μυριάδας διορθώσαντι σφαλμάτων, πολλοὺς δὲ στίχους τῶν παρεισαγομένων, καταλογάδην πρότερον ἀναγινωσκομένους καὶ χύδην, εἰς τὴν προσήκουσαν τῆς ἐμμέτρου τάξεως εὐκρίνειαν ἀποκαταστήσαντι.* Correxit enim ille non solum quae vel tironibus emendatu essent facilia, sed etiam quae Casaubono digna putares permulta: quodsi multa idem iniuria temptavit, multa aperte corrupta infeliciter tractavit, haec et si quae alia princeps ille Athenaei editor commisit, ego sane novissimus exprobrare non audeo.

Ad exemplum Marciano codice et antiquius et melius facta est totius operis EPITOME, qua qui usus sit ante Eustathium archiepiscopum Thessalonicensem novimus neminem. Codices epitomae quamquam haud pauci extare videntur, tamen quoniam eos quos ipse excussi et Eustathiano exemplo[1]) et inter semet ipsos simillimos esse cognovi, nec novos conquirere necessarium putavi neque eos qui innotuerunt adire omnes, e quibus certe qui Casaubono usui fuerunt Hoeschelianus et Levinianus nihil me movebant: selegi igitur qui optimi videbantur duos, Parisinum (C) et Laurentianum (E), priorem etiam ab Ioanne Schweighaeusero diligentissime collatum, alterum a Dindorfio, qui pauca quaedam eius specimina attulit ad libri II p. 36, iure commendatum. Quos cum solita liberalitate alterum Parisinae bibliothecae praefecti Gryphiam, alterum

1) Dindorfius teste Schweighaeusero libri XIV p. 621 f verba *πολλὰ ἰδίως ὀνομάζοντες* ab Eustathio p. 884, 21 exscripta in epitomae libro Parisino deesse adnotat: non inspexi hoc loco Parisinum, sed extant illa totidem litteris in codice Laurentiano.

Mediceae Argentoratum misissent, tamen cum tempus deficeret integrum utrumque legere et excerpere, quod quam arduum sit negotium et molestum sciunt periti, non potui. Itaque necessitate coactus libros IV. V. VI. VII. VIII. IX. X cum solo Parisino, libros XI. XII. XIII. XIV. XV cum solo Laurentiano contuli: uni libro tertio utriusque variam lectionem adscripsi, quo exemplo cum satis appareret quam inter se similes essent codices, non valde paenituit de ceteris unum testem interrogasse pro duobus. In ea denique operis parte cuius memoria cum in Marciano libro perierit unius epitomae auxilio redintegranda erat, libros dico primum et secundum, utrumque ut par est codicem quam diligentissime poteram adhibui. — Codices C et E descripti uterque sunt ex exemplo ipsis consimili, magno compendiorum numero insigni eoque lectu difficillimo: hinc nata vitia auxerunt librarii indiligentius munere suo functi, variisque uterque modis et erraverunt et turbaverunt, ut neglegentia uter utrum superaverit difficile dicas. Sed quod gravius est per primos duos libros in codice E permulta male omissa sunt, e quibus quamquam nonnulla librarii culpa intercidisse patet (velut meae editionis p. 37, 5—10. 59, 18—21. 81, 11. 12. 100, 9. 10. 124, 24—125, 3. 131, 15—17), pleraque tamen aliam explicationem flagitant. Saepe enim quae in E desiderantur in C rubro colore in margine scripta sunt (velut meae edit. p. 21, 7—10. 49, 7—11. 67, 23 alia multa), quod si ubique factum esset, suspicarere E ex C ita descriptum esse ut librarius quidquid in margine exempli propositi invenisset neglegeret; sed cum multo saepius ea quae E omisit

codex C suo loco scripta habeat et in ipsa verborum continuitate, apparet aut ex eodem aut, quod probabilius est, ex duobus quidem sed inter se similibus exemplis descriptos esse: illic autem quae in margine scripta fuerunt, ea librarius C partim inter Athenaei verba recepit, partim in margine sicut scripta invenerat reliquit, E vero tamquam aliena omisit omnia uno loco excepto (ed. meae p. 34, 15. 16). Quae omnia cum nec spuria esse possint (sunt enim ad scriptoris sententiam plerumque necessaria) nec casu omissa (omnes enim sunt integrae sententiae), sequitur ut ab ipso olim epitomatore prima lectione neglecta, tum repetita excerpendi opera addita esse existimemus: cuius rei etiam hoc argumentum est quod inde a libri II capite 54 additamentis margines carent, ut defervuisse manifestum sit epitomatoris supplendi studium; neque alia ratione explicari potest quod per reliquos libros nulla iam id genus additamenta in epitoma reperiuntur.

De epitomae indole ac fide difficile est breviter disputare, nec facile certam eius sibi imaginem informaverit nisi qui totam perlegerit. Continuae alicuius narrationis summarium facere eis praetermissis quae non ad ipsum rerum tenorem pertinent, hoc simplex est nec multi iudicii negotium, impendio impeditius est tam varii argumenti opus quale est Athenaei ita in angustum cogere, nihil ut magnopere desideres: quod Athenaei epitomator nec voluit assequi neque est assecutus. Minime aequalis eius opera fuit: modo integras transcripsit ex proposito exemplo paginas vix singulis verbis vel omissis vel mutatis, ita ut his locis

codicis instar sit epitome, modo ita festinavit ut integras paginas sicco pede transiret, ex aliis pauca verba relinqueret, longae narrationis vel disputationis non nisi summam, ampli carminis non nisi primos versus apponeret, denique postquam laceravit et mutilavit orationem hiantia vulnera qualicunque artificio resarciret. Nec facile dixeris qua ratione quove consilio modo diligentius modo neglegentius ille rem gesserit. Miro quidem cum studio, quod vix exspectaris, medicorum de edulium natura atque usu praecepta e libro III excerpsit et quidquid omnino ad varios singulorum sive hominum sive populorum cenandi et luxuriandi mores vel ad conviviorum apparatum spectabat, ea adeo memorabilia esse existimabat, ut vel amplam CXXII versuum Matronis eclogam de Xenoclis Atheniensis convivio ad verbum integram transcriberet: putares epitomatorem fuisse ex ganeonibus, nisi probabilius esset hominem miserum famelicum aliorum cuppediis inhiantem suum sibi tenuem victum condire voluisse. Homeri ille admirator fuit studiosus nec facile si quae de Homericis rebus dipnosophistae disseruerant praetermisit, velut quae libri V cap. 3—20 aguntur exceptis fere captiosis criticorum argutiis satis plena rettulit et ex docta de Nestoride disputatione (XI c. 76—85) vix pauca praetermisit: hinc probabile est amplam libri primi de heroum Homericorum vita ac moribus commentationem satis integram nobis traditam esse. Placuerunt epitomatori etiam amatoriae libri XIII fabulae, e quibus multa acute lepide lascive dicta diligenter transtulit, ad verbum fere exscripsit singularem de Zariadra et Odatide historiolam, simili-

mam eam aevi Byzantini Romanensibus fabulis; ex Machonis vero chriis paucissima servavit, Hermesianactis insigne carmen totum omisit, quae deinceps de puerorum et de hominum animaliumque amoribus secuntur, ea omnia ne aut suae aut legentium pudicitiae officeret aut omisit aut absolvit quam brevissime. Studiose Ulpiani et Cynulci altercationes aucupabatur, quae ipsi sine dubio pariter atque Athenaeo facetae videbantur, cf. inprimis III c. 52 sqq., ubi ne perplexam quidem Alexarchi epistulam neglexit (p. 98 e f); simul vero quae illi de rariorum quorundam vocabulorum usu disceptabant et sibi et aliis utilia fore putasse videtur. Nolo haec longius persequi, sed etiamsi minime aequabili constantia alia neglexisse alia assumpsisse epitomatorem reppereris, tamen hominem fere agnosces quales saecula illa ferre solebant. Athenaeus vero si legere potuisset epitomen, vix ipse se cognosset: quos ambitiose ille in testimonium vocaverat scriptores innumeros, eorum epitomator nomina saepissime, librorum titulos fere semper sustulit; qua ille nimis quantum superbierat subtili dialogi dispositione, eam funditus delevit epitomator, ut ex epitoma cur dipnosophistae opus inscriptum sit vix divinari possit; quam magno cum labore ille invenerat continentem diversissimarum rerum seriem et ordinem, turbavit saepissime epitomator solutis disputationis vinculis quamvis artificiose nexis vel ordine ex libidine permutato, ut interdum quae modo praeteriri posse existimaverat mox cum paenituisset alio minimeque apto loco repeteret (cf. Hermae XXII p. 328 adn). Denique, quod facile ignoscas homini alienum fundum

aranti, suscepti laboris taedio captus quo magis ad finem opus declinabat, eo magis festinabat, velut libri XIV cum priora (c. 1—33) satis diligenter excerpsisset, insequentia omnia multis omissis quam brevissime concidit, nimis parato animo Masurii ipsius exemplum secutus, qui c. 34 *ἐγὼ δέ*, inquit, *ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς — καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν*, extremi vero libri perpauca omnino transtulit in epitomen. Eidem autem festinandi studio illud tribuendum est quod quae obscurius impeditius insolentius dicta viderentur ad vulgare dicendi genus deflexit, memoriae vetustate corrupta aut praetermisit[1]) aut quod multo est insidiosius ita immutavit ut aliquo modo intellegi possent, cuius rei exempla composui in commentatiuncula de Athenaei epitome Rostochii 1883 edita p. 5 sqq. Ex his omnibus cum facile colligi possit, quanta in adhibenda epitomae fide cautione opus sit, tum ex insigni bonarum lectionum numero, quas quaevis meae editionis pagina testatur, satis apparet quanta eius codicis unde epitome ducta est fuerit praestantia, quanta etiam in minutiis orthographicis accuratio, nec si melius cognitam habuisset epitomen accidisset Cobeto ut ad ipsum librum Marcianum eam factam esse contenderet[2]).

Longior pro huius praefationis angustiis fuisse videbor de epitome, sed eo accuratius de ea agendum

1) praetermisit paucis exceptis Nicandri longum carmen XV p. 683, Philoxenei carminis difficillimi (XIV p. 643 et IV p. 146) non nisi prima verba apposuit alteroque loco morae impatiens his verbis coepto destitit: *καὶ ἄλλα τοιαῦτα ληρεῖ.*

2) idem error est Dindorfii Philol. XXX p. 79; recte oblocutus est Cobeto Rudolfus Schoell Hermae IV p. 160 adn.

mihi esse putabam, quo minus plenam eius memoriam in adnotatione critica repetere volui. Quid servasset epitomator quidve omisisset nec poterat breviter significari nec operae videbatur pretium explicatius indicare, sed hoc moneo, sicubi Marciani libri lectionem attulerim, epitomen vero non commemorarim, ibi deficere epitomen. Minus superfluum fuerat fortasse quid mutasset epitomator ubique adnotare, sed ne hoc quidem ut facerem a me impetrare potui: nimis multa enim sive temere sive ridicule mutata interpolata corrupta memoranda erant. Itaque neglexi epitomae lectionem, ubi de Marcianae scripturae veritate dubitari non poterat; sicubi dubitandi locus erat sive aliquo modo memorabilis epitomae discrepantia videbatur, chartae non peperci.

Praeter Marcianum codicem et epitomen non solum eorum grammaticorum testimonia circumspicienda fuerunt qui ipsum Athenaei opus compilaverunt, e quibus Suidas potissimum integris primis duobus libris usus quid rem adiuvare possit exposui Hermae XXII 323 sqq., sed etiam omnium eorum auctorum, qui eisdem ex fontibus suas doctrinae copias repetierunt, e quibus Aelianum nomino, Plutarchum, Pamphilum Hesychianum, Etymologum magnum. Ex his igitur quae usui fore existimarem subnotavi, quamquam quin fugerint me etiam utilia vix dubito.

Emendatricem manum qui Athenaeo praestiterint inutile est omnes enumerare, nec sane necesse est Isaaci Casauboni ingenium acumen doctrinam novis laudibus prosequi, cuius viri Animadversionum in Athenaei dipnosophistas libri XV tantum scriptori

profuerunt, ut neminem noverim illi qui comparari possit. Post Casaubonum autem prae ceteris AUGUSTUS MEINEKIUS mihi praedicandus est, qui quamvis codicum ope plane destitutus et Dindorfianae editionis apparatu critico turbatus magis quam adiutus tamen qua fuit iudicii elegantia et emendandi facilitate permulta vitia a prioribus aut frustra temptata aut plane neglecta detexit et pleraque feliciter curavit. Post Meinekium denique ex omnibus unum laudabo UDALRICUM DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, qui ex quo mihi ante hos novem annos novae parandae editionis munus demandatum est non destitit et operam suam et otium mihi paratissimo animo dicare adeoque sua studia cum meis coniunxit ut socius potius quam administer ille operae meae factus sit. Sed hoc fortasse artissimae qua quinto decimo hoc anno fruor amicitiae dandum est: quod vero Athenaeus inde utilitatis percepit, id non bonae voluntati solum sed etiam insigni eius doctrinae et pulcherrimo ingenio tribuendum esse intellego.

Dipnosophistarum libri in codice Marciano quindecim olim fuerunt neque plures aut Suidas novit aut Constantinus Porphyrogenneta: plures vero aliquando fuisse certis testimoniis constat. In margine enim libri Marciani uncialibus quae dicuntur litteris lemmata adscripta sunt, quibus breviter singulorum capitum argumenta indicantur vel notatur si quid notatu dignum visum est; quae lemmata quod variis corruptelis obsidentur, quod haud raro mutila sunt et sensu cassa, quod saepius non eo quo oportebat loco posita reperiuntur, denique quod interdum lectionem

ipso codice emendatiorem exhibent, ex his omnibus certissima ratione efficitur, non ab ipso librario Marciano facta esse sed ex antiquiore exemplo transscripta, cf. Observat. crit. p. 8. In his etiam antiquioris cuiusdam librorum divisionis indicia aperta extant, quae cum non omnia Schweighaeusero innotuerint (vide eius praef. p. XVI), ita ut recte de eis iudicare non posset, ego hoc loco integra proponam.

ad libri III cap. 50: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ε', ἀρχὴ τοῦ ϛ'.
ad libri IV initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ζ'.
ad libri IV cap. 40: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ζ', ἀρχὴ τοῦ η'.
post librum IV: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ η', ἀρχὴ τοῦ ϑ'.
libri V p. 201 b ad verba εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα κτλ': τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ ϑ', ἀρχὴ τοῦ δεκάτου.
ad libri VI initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ια'.
ad libri VII initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιγ'.
ad libri VII cap. 50: τῶν εἰς λ' τέλος τοῦ γι', ἀρχὴ τοῦ δι'.
ad libri VIII initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιε'.
ad libri IX initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιϛ'.
ad libri X initium: τῶν εἰς λ' ἀρχὴ τοῦ ιζ'.

Apparet librarium culpandum esse quod non per omnes libros pari diligentia numerorum notas addiderit: cum iam in medio libro sexto libri duodecimi notam adscribere neglexisset, inde ab decimo studium eius ita defervuit ut omnino omitteret quae si haberemus nobis magni essent momenti, illi vero et obscura et inutilia videri debebant. Coniecerat Schweighaeuserus duplicem editionem ipsum parasse

Athenaeum, priorem XXX, alteram XV librorum; sed sive formam tantummodo operis mutatam putas, male profecto bibliopolae commodo consuluisset scriptor — nam commodius venibant breviora quam ampliora volumina —, sive ad Varronianarum Imaginum exemplum contractum statuis opus nimis copiosum quam ut vulgo placeret, certe Athenaeus ipse, qui non minus artificiosa dialogi specie quam furtiva argumentorum copia gloriabatur, non is erat qui ut aliis placeret omnem suae inventionis laudem in discrimen vocaret et malus mallet scriptor videri quam molestus. Sed de hac re nunc explicatius dicendum est.

Testatur epitomator I p. 1 f dialogum instituisse Athenaeum ad Platonis similitudinem, et quae integra transcripsit prima dialogi verba sunt fere Phaedonis Platonici leviter ad rem deflexa; etiam Timocrates Athenaei amicus ad Echecratem Platonis effictus est, quae causa fuit ut epitomator (I p. 1 a) *'Εχεκράτην* errore scriberet pro *Τιμοκράτην.* Cuius dialogi vestigia indubitata cum per omnes libros pertineant, apparet Athenaeum quidquid tractandum sibi proposuisset inter singulos convivas partitum esse ita ut pro sua quisque doctrina de philosophicis argumentis philosophi, de grammaticis et historicis grammatici, de medicis medici disputarent: omnis autem ars in eo sita erat ut et singulae orationes et singulae disputationis partes aptis vinculis inter se conecterentur. Dialogi autem forma ne tum quidem neglegitur, ubi quis amplas commentationes continua oratione recitat, velut libro quinto per integra capita XXIV unus Masurius de Homericis deque Platonis Xenophontis Epicuri convi-

viis inter se comparatis, denique de Antiochi Epiphanis luxoriosis epulis disputat, quibus auditis reliqui admirantur et Antiochi insolentiam et Masurii eloquentiam; tum hic pergit de Ptolemaei Philadelphi pompa, de Aegypti divitiis, de Philopatoris Hieronisque navibus ingentibus, de philosophorum vita et ingenio narrare (c. 25—63), ut tamen, ne lateret orationis species, hinc illinc compellaret audientes ἄνδρες φίλοι, ἄνδρες δαιτυμόνες sim.; tandem aliquando Masurium indefessum oratorem excipiunt alii (c. 64 sqq). Haec omnia quamvis a dialogi arte videantur aliena esse, tamen consulto Athenaeus ita instituisse putandus est, ut Platonici Socratis in Phaedone in Phaedro in Gorgia longiores orationes aemularetur. Eo magis miramur quod libro XII nullum ullius sermonis vestigium deprehenditur: crederes totum librum seorsim scriptum ad Timocratem (cf. p. 510 a. 551 a) posteriore tempore dialogo insertum esse, nisi aliud doceret exordium. Ibi enim scriptor satius quidem esse ait acquiescere in eis quae adhuc disputata essent, sed ἐπεὶ πάνυ λιπαρῶς, inquit, ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπαθείας ... sententia imperfecta est, supplenda fere hunc in modum ἄκουε δὴ ὅσα καὶ περὶ τούτων εἶπον οἱ δειπνοσοφισταί. Nihil in his est quo aliam huius libri quam reliquorum rationem esse voluisse scriptorem pateat, immo ipsam hanc de luxuria disputationem promiserat extremo libro XI, nec postulare Timocrates (λιπαρῶς ἀπαιτεῖν) alia poterat nisi ea ipsa quae dipnosophistae disseruissent. Itaque suspicari possumus etiam huius libri dialogi-

cam olim formam fuisse, id quod plane confirmatur p. 541 a *καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. οἶδα δὲ κἀγὼ παρὰ τοῖς ἐμοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν λαύραν τινὰ καλουμένην*: loquitur non Athenaeus Naucratita, qui ipse III p. 73 a dixit *Ναυκρατῖται οἱ ἐμοί*, sed homo Alexandrinus vel ut accuratius dicam, quoniam ab Alcida musico alienum est argumentum, loquitur Plutarchus grammaticus. Itaque extitit aliquis qui librum XII dialogi forma exueret, eiusdemque sine dubio opera factum est ut hic liber ex omnibus unus epilogo careat, quem si talem fere fuisse fingas qualis est libri quinti *ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ διέλυσαν τὴν συνουσίαν*, quibus aperte dialogi natura significatur, intelleges cur ille deleverit.

Feliciter factum est ut nullo alio in libro dialogi vestigia eadem diligentia oblitterata sint; tamen ne unus quidem est qui perpetuam illam et concinnam dialogi formam servaverit quam Athenaeus instituisse putandus est, velut libro quinto, quem paene totum Masurii sermone absolutum cognovimus, non reperies quo loco ille dicendi initium fecerit (cf. ad p. 185 b). Graviora facta videmus in eis libris qui, ut nunc res est, lexici potius quam dialogi speciem praebent. Tertio libro, qui totus in eduliis tractandis versatur, inde a capite sexto Magnus grammaticus de variis ficorum generibus disputat, tum Daphnus de medica ficorum vi (c. 16—19). Secuntur haec: ΜΗΛΑ. *ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν μῆλα Δελφικὰ καλεῖ. Δίφιλος δέ φησι κτλ'.* Medicum haec loqui certum est, Daphnum loqui posse non nego, sed quomodo a ficis oratio ad mala transierit non intelle-

gitur; lemmata ipsa ΜΗΛΑ, ΣΥΚΑ, ΚΙΤΡΙΟΝ similia non Athenaei sunt, qui dialogum scribit, non lexicum; doctae de malis disputationis initium capi a medicorum testimoniis, hoc sine exemplo est: apparet intercepta quaedam esse non sane librarii culpa, sed eius qui consulto resecaret quae ipsi molesta viderentur hiatumque lemmate adiecto callide obtegeret. Tum de malorum generibus agitur: grammatici hoc est, non medici, sed quis grammaticorum medicos exceperit ne verbo quidem significatur. Sequitur de ostreis: loquitur aliquis convivarum (c. 30 in. εὑρίσκω), quis loquatur incompertum est, neque quis de suum trunculis (c. 47) verba faciat sciremus nisi ex p. 107 a appareret Cynulcum fecisse. Certum est haec omnia quae vituperanda erant non in ipsum Athenaeum conferri posse, sed alium aliquem hominem in culpa esse brevitatis magis quam elegantiae studiosum, nec minus certum est quaecunque simili coartandi studio turbata sunt fere omnia eidem homini tribuenda esse. Inprimis vero quid de libro XI omnium fere pessime truncato et de septimo, ubi perpauca supersunt dialogi vestigia, quamquam dialogum fuisse ipse indicat Athenaeus (τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν p. 330 bc, cf. etiam p. 277 bc ἀπομνημονεύσω δέ σοι κτλ'), de his igitur poculorum vel piscium catalogis quid iudicandum sit nemo iam ambiget. Totum opus mihi enarrandum erit, si quomodo aliena manu Athenaei ars et diligentia elusa sit singillatim persequi velim, sed unum prae ceteris locum afferam. Libri III p. 126 d narrat Athenaeus Timocrati, Aemilianum memorasse Hippolochi Macedonis

ad Lynceum Samium epistulam; Timocrates rogat amicum enarret sibi integram epistulam, paret roganti Athenaeus (IV c. 1—5), quo facto adiectis aliquot comicorum testimoniis (c. 6—12) redit ad dipnosophistarum cenam his verbis (c. 13): *Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων, ἄνδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη* — non sane Athenaeus fuit qui hoc modo orationem ad Plutarchi sermonem traduceret: periit totum repetiti dialogi exordium.

His accedit quod quae ex aliis scriptoribus compilata recitant convivae, ea saepe tam inconcinne dicta, ita coartata et mutilata sunt, ut omnino cur recitata sint non intellegi aut quid agatur vix perspici possit: velut libri IV p. 138 e longam habes Polemonis de Lacedaemoniorum copide explicationem, quae pertinet usque ad c. 16 extr. Omnia igitur haec suo nomine Polemonem dixisse putares: at offendunt verba (p. 138 f) *τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους*, ubi non possunt nisi homines Lacedaemonii significari. Attulerat Polemo scriptorum Lacedaemoniorum verba ipsa, ex illorum numero unus aliquis loquitur, cuius nomen de medio sublatum frustra quaeres. Notavi haec eisque similia permulta in commentario critico, ubi si perpenderis quam crebro turbatam vel contractam orationem esse significaverim, non poteris haec omnia librariis quamvis protervis tribuere: ut dicam breviter, non librarios criminor sed epitomatorem, non integrum in codice Marciano Athenaei opus habemus sed epitomatum.

Verum hoc esse facile intellegent qui quamvis dissidenti animo Dipnosophistarum sermones attente

perlegerint, sed addo novum argumentum. Prima totius Athenaei operis verba integra nobis servata sunt I c. 3: *δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ζήλῳ Πλατωνικῷ· οὕτως γοῦν ἄρχεται· ʽαὐτός, ὦ Ἀθήναιε, μετειληφὼς τῆς καλῆς ἐκείνης συνουσίας — ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς ἀναπυνθάνεσθαι δεῖ;*' eadem fere haec sunt a quibus Platonis Phaedo incipit, ut de vero Athenaei exordio dubitari omnino non possit. Itaque quae antecedunt duo capita, quae prooemii nomine appellabo, Athenaei non sunt, nec quemquam qui quidem legerit fugere hoc potest: exponitur de Athenaeo scriptore, de Larensio liberalissimo ac doctissimo cenae domino, de multiplici operis argumento, de convivarum aliquot ingenio et moribus. Haec cum Athenaeus scribere non potuerit, fortasse illum dixeris praefatum esse qui decimo vel undecimo saeculo epitomen confecit: de quo nunc videndum. Enumerantur (c. 2) dipnosophistae non omnes quidem, sed nobilissimi fere, Larensius Masurius Plutarchus Leonidas Aemilianus Zoilus Pontianus Democritus Philadelphus Cynulcus Ulpianus Daphnus Galenus Rufinus Alcides: desunt Magnus (qui loquitur III p. 79 a et saepius) Dionysocles (loquitur p. 96 d. 116 d) Varus (loquitur p. 118 d) Palamedes (loquitur p. 379 a), deest etiam Myrtilus (loquitur p. 83 a et saepius), qui omnes praeter Myrtilum raro sermonem adiuvant. Eo magis mirum quod Rufinus medicus Nicaeensis commemoratur, cuius nomen in ipso dialogo, quantum quidem eius superest, frustra quaeres. Epitomator igitur si Rufini notitiam habuit, Rufinum necesse est aut in primo aut in secundo libro, ubi saepius medi-

cis disserendi locus fuit, commemoratum fuisse, quos libros ille integros legerat. Haec ratio quamquam eo nomine displicet quod epitomator cum suae epitomae prooemium praeponeret vix Rufinum nominaturus erat, cuius in ipsa epitoma nec vola nec vestigium, tamen concedendum est ita fieri potuisse. Sed dipnosophistarum non solum nomina enumerantur, verum mores quoque et ingenia in prooemio adumbrantur, quae neque ipse de suo comminisci epitomator neque ex eo quem nos habemus Athenaeo petere potuit omnia. Itaque etiam illa quae de Ulpiano Tyrio, de Theodoro cynico Cynulco cognomine, de Galeno medico, de Masurio iure consulto narrantur, haec omnia conicias ex primis duobus libris sumpta esse. At ut taceam nullam causam cogitari posse cur epitomator illa ex ipsis libris resecta in prooemium transtulerit, ut taceam eum qui Larensii laudationem amplissimam eo loco quo posuerat Athenaeus (p. 2 b) servavit, vix eiusdem laudationis summam in prooemio iteraturum fuisse, non recte conicitur Athenaeum in ipso operis exordio omnes dialogi personas descripsisse: Masurii certe ingenium collaudavit ille libri XIV p. 623 e *Μασούριος ὁ πάντα ἄριστος καὶ σοφός — καὶ γὰρ νόμων ἐξηγητὴς οὐδενὸς δεύτερος καὶ περὶ μουσικὴν διατρίβων ἀεί· ἅπτεται γὰρ καὶ τῶν ὀργάνων — ἔφη κτλ'*. Haec si quis noverit Athenaei largum et verbosum dicendi genus et nimis pauca esse sentiet et parum concinne dicta: multo plura olim fuisse testis est prooemii scriptor, cuius verba paullo accuratius perpendenda sunt (c. 2): *Μασούριος νόμων ἐξηγητὴς καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιού-*

μενος, μόνος ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἐξηλωκώς· ἕκαστον γὰρ ὧν ἐπεδείκνυτο ὡς μόνον τοῦτο ἠσκηκὼς ἐφαίνετο· τοιαύτῃ πολυμαθείᾳ ἐκ παίδων συνετράφη· ἰάμβων δ' ἦν ποιητὴς οὐδενὸς δεύτερος, φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν. Credunt duos homines laudari, Masurium iure consultum et Monum s. Monium (v. adn. crit.) poetam, sed mirum est ipsum *Μόνος* s. *Μόνιος* nomen, mirum quod viri tam docti, quamquam multa argumenta illius ingenio apta tractantur, nulli tamen sermones, nulla memoria superest, mirum deinde quod eisdem ex parte quibus Masurius laudibus praedicatur, mirum denique quod Masurium, quem facile doctissimum convivarum finxit Athenaeus, paucis verbis prooemiator absolvit, Moni vero laudes larga manu effundit. Persuasum mihi est Monum s. Monium vel, quod facile conicias, Modium nullum fuisse, sed omnia illa licet turbata ad unum Masurium pertinere, qui si musicus fuit (XIV 623 e), facile etiam poeta esse poterat et poeta quidem iambographus, Archilochi aemulus, nec videtur casui tribuendum quod ex Archilocheis, cum longe plurima incertum sit quis convivarum attulerit, quattuor fragmenta ab ipso Masurio citantur (V 180 e. XIV 627 c. 628 a. XV 688 c). Hanc igitur Masurii laudationem non e primo secundove libro integriore sumpsit prooemii scriptor, sed ex libro XIV, quem qualem Athenaeus scripserat talem nobis traditum esse falso credideramus. Pleniorem autem qui habuit librum XIV, ei etiam reliqui libri praesto fuerunt pleniores — nam pariter omnes mala manu attrectatos esse negari ne-

quit —, qui totum habuit Athenaeum nobis pleniorem, is non fuit epitomator ille saeculi fere XI, qui quidem codice usus est Marciano libro consimili, non certe pleniore. Ergo prooemium scripsit tertius aliquis medius inter Athenaei et eius qui epitomen confecit aetatem. Prooemii autem scribendi consilium nemo facile capere potuit nisi totius operis vel editor vel diasceuasta, qui cum pleniore Athenaeo ipse usus esset aliis legendi operam compendii facturus multa vel sustulit vel in angustum coegit, quaedam vero quae scitu legentibus digna esse putabat ex ipso opere decerpta breviter in prooemio proposuit. Probabile autem est quidquid turbarum per totos Athenaei libros factum esse vidimus sive contracta sive mutata pristina scriptoris oratione, ea omnia uni et eidem homini tribuenda esse: non potest igitur alio nomine appellari nisi epitomator.

Multo certius multoque apertius de huius hominis opera dici poterit, ubi de Athenaei auctoribus quaesitum erit, et confecta res esset, si recte Perizonius ab Aeliano, si recte Petrus Victorius a Macrobio Athenaei copias expilatas dixisset: neque enim Aelianus nec Macrobius, quamvis magnus eorum cum Athenaeo consensus sit, omnia sua ex eo quem nos habemus Athenaeo haurire potuerunt. Sed de Aeliano magno opere vereor ne erraverit Perizonius, Macrobium Athenaeo usum esse negavit Georgius Wissova (de Macrobii Saturn. fontibus p. 49 sqq.), cuius tamen argumenta facile, ni fallor, refutari poterunt. Athenaei enim convivium ante oculos fuisse Macrobio docet universa Saturnaliorum forma, docet ratio et dispositio dialogi

simillima, docet argumentorum in tanta varietate tanta similitudo. Conveniunt apud utrumque viri complures varia doctrina insignes ipsaque ex cena materiam repetunt de piscibus pomisve disputandi, de luxoriosis priorum temporum epulis, de clarorum virorum vel mulierum lepide et acute dictis, de vāsibus potōriis. Etiam minutiora quaedam eadem sunt apud Athenaeum atque Macrobium, velut de iusto convivarum numero Athenaeus Archestrati testimonio usus p. 4 e, Macrobius ad Varronis auctoritatem dixit I 7, 12. Gravius etiam illud est quod cum Athenaeus (V p. 188 b c) Xenophontis convivium cum Menelai apud Homerum repotiis componat ita ut Homerum praeferat, Macrobius (II 1, 2—6, ubi etiam Homericum convivium breviter significatur) Praetextati convivas longe praeponit eis qui in Platonis symposio fuerunt; causam iudicii uterque eandem profert hanc,

Athenaeus:	Macrobius:
ὁ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν αὐλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ τοῦ ὀρχουμένου παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς τὸ μύρον ἀπείπατο;	*sub illorum supercilio non defuit qui psaltriam intromitti peteret, ut puella ex industria supra naturam mollior canora dulcedine et saltationis lubrico exerceret inlecebris philosophantes.*

Estne hoc planum Macrobium, qui cum Platonem sibi castigare videretur Xenophontis convivium vituperabat, Athenaei verba male intellecta transscripsisse? Dabo tertium exemplum. Herodici Cratetei libro πρὸς τὸν Φιλοσωκράτην usus Athenaeus (cf. C. Schmidt,

de Herod. Crat. Elbing 1886 p. VIII) graviter in Platonem invehitur (XI 505 f), quod ille eos homines in sermonem commiserit, qui ne eiusdem quidem saeculi fuerint: eisdem utitur Macrobius (I 1, 5) veniam impetraturus, si uni vel alteri ex illis quos coetus coegerit matura aetas posterior saeculo Praetextati fuerit. Vide ipsa verba

Athenaei:

Παρμενίδη μὲν γὰρ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἡ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὡς καὶ τοιούτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους ... ἀλλὰ μην οὐ δύνανται Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ [τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ] Πρωταγόρᾳ διαλέγεσθαι ὅτε δεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ ⟨πολλοῖς⟩ ἔτεσι πρότερον τελευτήσαντες ⟨τῷ λοιμῷ⟩[1].

Macrobii:

Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius pueritia vix illius adprehenderit senectutem, et tamen inter illos de rebus arduis disputatur . . . Paralus vero et Xanthippus, quibus Pericles pater fuit, cum Protagora apud Platonem disserunt secundo adventu Athenis morante, quos multo ante infamis illa pestilentia Atheniensis absumpsit.

Haec quae apud Athenaeum cum aliis multis arte conexa sunt Macrobius, qui quasi praeteriens sublegit, non potest non petiisse ex Athenaeo. Plura afferre vix opus erit, sed unum praeterea commemorabo ut mihi videtur invictum argumentum: assumpsit Macrobius non ea solum quae aliunde petierat Athenaeus,

[1]) verba corrupta restitui non certa sed probabili ratione.

sed etiam ea quae suopte ille ingenio commentus erat. Invitatis apud Macrobium supervenit Euangelus (I 7, 2) homo '*amarulenta dicacitate et lingua proterva mordaci procax ac securus offensarum quas sine delectu cari vel non amici in se passim verbis odia serentibus provocabat,*' cuius ingenii multa sane per sermonis decursum edit specimina. Neminem opinor fugiet hunc hominem eisdem coloribus depinxisse Macrobium, quibus Athenaeus Cynulcum cynicum, nec casu fortasse factum est quod una cum Euangelo Cynulci simulacro intrat Horus cynicus. Et quod etiam apertius est, Vettium Praetextatum cenae dominum Macrobius (I 7, 17) finxit *sacrorum omnium unice conscium* fecitque disputantem eum profuse de Saturni fabulis sacris templis: non potest dubitari, quin exemplo fuerit Macrobio Larensius, quem Athenaeus et ipsum cenae dominum finxit dixitque eum (p. 2 c) *ἔμπειρον εἶναι ἱερουργιῶν τῶν νομισθεισῶν ὑπό τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου Ῥωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμᾶ* et deinceps *καθεστάμενον ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου βασιλέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι.*

His praemunitis eum Macrobii locum adeo, quo Athenaeum ille ita exscripsit ut vel ea quae plura habet ab Athenaeo mutuatum esse pateat. Agit libri V c. 21 de graecis poculorum nominibus apud Vergilium, de carchesiis cymbiis cantharis scyphis, et graecorum auctorum testimonia colligit eadem atque Athenaeus et eodem plerumque ordine proponit. Non exscribam quae eisdem paene verbis uterque rettulit, sed quid discrepent potius notabo. Velut de carchesio

Pherecydes Asclepiades Sappho Sophocles testes citantur apud Athenaeum (XI p. 474 f): eosdem habet Macrobius, sed post Sapphonis verba addit Cratini distichum a nullo alio traditum, quod et ipsum flagitat ratio ut ex Athenaeo eoque pleniore petitum esse credamus. De cymbiis (plurali numero uterque utitur) Philemonis et Anaxandridae versus (Ath. p. 481 d f) exscribit Macrobius, tum quam Athenaeus ante Anaxandridam excitaverat Demosthenis orationem Midianam: sed quamquam eisdem plane verbis ad Demosthenem perveniunt (*τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου* Athen., *meminit eius et Demosthenes in oratione quae est in Midiam* Macrob.), diversis tamen orationis locis utuntur, § 158 Athenaeus, Macrobius § 133, ut apertum sit apud Athenaeum olim utrumque exscriptum fuisse. Secuntur post pauca Eratosthenis ex epistulis verba, ubi quod traditur apud Athenaeum *τῆς Κωλιάδος γῆς*, corrigi hoc potest ex Macrobio, qui habet *τῆς* i. e. *γῆς Κωλιάδος* (cf. Sauppe ind. lect. Gotting. 1883/4). Sed hoc mendum quo modo nasci potuerit facile intellegitur, magis memorabile aliud est. Apud Athenaeum enim Demosthenis inter et Anaxandridae testimonium haec interiecta sunt (p. 481 f): *φησὶ δὲ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοίῳ*, quae non suo loco posita esse apertum est. Ab his multorum versuum spatio disiuncta (p. 482 de) haec leguntur: *ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησίν· ἵπποισιν ἢ κύμβαισιν ναυστολεῖς χθόνα*, quae cum illis arte cohaerere docet Macrobius (§ 9): *cymbia autem haec, ut*

ipsius nominis figura indicat, diminutive a cymba dicta, quod et apud Graecos et apud nos ab illis trahentes navigii genus est. ac sane animadverti ego apud Graecos multa poculorum genera a re navali cognominata — ut haec cymbia, pocula procera ac navibus similia. Bene haec procedunt, nec dubium est quin sic fere haec olim scripta reliquerit Athenaeus. A cymbio Macrobius duce Athenaeo (481 e) ad cissybium exspatiatus integriora ex parte servavit quam quae apud Athenaeum leguntur p. 476 f. De cantharo ex multis quae apposuit Athenaeus testimoniis (p. 473 d—474 e) unum Menandri repetiit Macrobius idque cum tribus versibus minutum tum totidem vocabulis auctum. Qui accuratius rem perpenderit perspiciet opinor, non Athenaeum tria illa vocabula omisisse, sed epitomatorem.

Extremo loco Macrobius de scypho disputaturus nihil fere de ipso hoc poculo affert, multa vero de Hercule multibibo heroe, profectus scilicet ab Athenaei verbis (p. 500 a), qui scypho primum Herculem usum esse affirmat. Quo ex capite non tam illud apparet, pleniorem Athenaeum Macrobio ad manum fuisse, quam egregie hoc confirmatur, quidquid ille de carchesio cymbio cantharo protulit omnia ex Athenaeo sumpta esse. Videmus enim hominem studiosissime in Dipnosophistarum libris versatum, e quibus non solum quae iuxta posita sunt commode exscribere, sed etiam quae magnis intervallis distant diligenter in unum colligere didicit. Omnia enim quae de Hercule narrat bibaci ab Athenaeo mutuatus est, Ephippi versus ex libri X p. 442 d, contra ex libro XI Cyli-

cranorum memoriam (p. 461 f), Panyasis testimonium (p. 469 d), denique Pherecydeum (p. 470 c).

Macrobium igitur, ut rationes colligamus, usum esse Athenaei libris certum est, auctioribus illis usum esse quam qui in codice Marciano traditi sunt, hoc necessario inde consequitur: ergo Athenaei opus non integrum nobis superest sed epitomatoris opera decurtatum, quem si eundem fuisse sumamus — et licebit hoc sumere — qui ex triginta libris quindecim fecit, ex dimidia fere parte opus imminutum esse colligitur: accuratius autem quantam fecerimus iacturam exputari vix potest. Constat ex codicis lemmatis primos septem libros ex duplici quattuordecim librorum numero contractos esse, sed mutata ratione octavus liber ex uno decimo quinto, nonus ex uno decimo sexto factus est. Itaque qui reliqui sunt libri sex olim fuerunt quattuordecim (XVII—XXX): fecit igitur epitomator quod id genus homines facere assolent, properabat ad finem, indeque explicatur quod extremi libri XIV et XV multo violentius reliquis mutilati sunt. Athenaeus sine dubio singulis libris et prooemia praefixit et epilogos subiecit Timocratem adlocutus, quae quidem epitomator, ut sua ratio constaret, servare non potuit nisi ubi et ipse novum librum inciperet; adeo autem pristinas librorum commissuras oblitteravit, ut libri III c. 50, ubi notantur in codice quinti et sexti libri fines, vix divinando assequare dividendi rationem. Sed quidquid aut prooemiorum aut epilogorum relictum videmus, ipsius Athenaei esse pro certo haberi potest, velut quod exeunte libro IV legitur: *ἐπὶ τούτοις τέλος ἐχέτω καὶ ἥδε ἡ βίβλος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἱκανὸν*

εἰληφυῖα μῆκος, et sexto: *ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανον μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσομεν τὸν λόγον*, et octavo: *οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαύσω τὸν λόγον.* Sed Athenaeus non eorum quos nos habemus, sed quos ipse diviserat librorum idoneam amplitudinem (*ἱκανὸν μῆκος*) significat, ut libri quarti non totius sed dimidiati fere (i. e. inde a capite 40, si fides est lemmati) circuitum idoneum aestimaverit. Prior huius libri pars (usque ad c. 40) Meinekianae editionis paginas XLVI, altera XLV occupat; octavi autem libri, qui non ex duobus coaluit, sed unus integri operis liber XV fuit, apud Meinekium paginae sunt LXIII, quem librum, cum multo plura dialogi ab Athenaeo instituti vestigia servaverit, apparet integrum magis esse amplitudinemque eius propius ad ipsius Athenaei numeros accedere. Enumerat Birtius (*Buchwesen* p. 311) librum octavum inter eos qui circiter MMCCC versus habeant, quibus si addideris quae epitomator omisit, Athenaeus fortasse MMD scripserat: libri quarti pars altera i. e. Athenaei liber octavus, ut obiter numeros computem, versus habet MDCC; itaque si libro XIV (nunc VIII) parem fuisse sumas, epitomatoris culpa desunt fere versus DCCC. Sed haec quam sint incerta omnia neminem fugiet.

Epitome quo tempore facta sit satis accurate definiri potest. Macrobium enim quoniam videmus triginta Athenaei libris integris usum esse, probabile est epitoma illum uti nondum potuisse: quod si probaveris, saeculo quinto ineunte epitome recentior est; quae vero in Stephani Ethnicis ex Dipnosophistis exscripta haben-

tur certissime redeunt ad eos qui in libro Marciano sunt libros XV. Hinc Macrobii inter et Stephani vel Hermolai aetatem epitomen factam esse efficeretur, nisi dubitari posset num ipse Stephanus vel Hermolaus Athenaei testimonia addidisset; quae si recentiore tempore interpolata esse iudices, alia via temptanda est. Inter lemmata codicis Marciani longe nobilissimum illud est quod ad libri VIII p. 350 d adscriptum legimus: *ἐκ τῶν Καλλισθένους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα.* Callisthenes auctor in ipsis Athenaei verbis non memoratur, fictum nomen eo minus credi potest quod Callisthenes commentariorum scriptor innotuit nullus. Itaque cum nomen non nisi ex pleniore Athenaeo petitum esse possit, lemmata eius sunt hominis cui plenioris operis copia fuerit i. e. ipsius epitomatoris. Eidem vero ut omnia lemmata tribuenda sunt — nam sunt omnia inter se simillima — ita illud quoque quod ad libri XII p. 533 a adnotatum est, ubi cum de Cimonis humanitate narratum esset, ille in margine adscripsit: *τὰ ἔργα καὶ ἡ δίαιτα τοῦ σχ Εὐσταθίου.* Comparabat igitur Cimonis ingenium cum Eustathii scholastici moribus, hominis sibi fortasse amici, utique aequalis. Eustathius ille quis fuerit etiamsi ignorare videmur, tamen ipsum vocabulum *σχολαστικός* documento est hominem fuisse sexti vel septimi saeculi[1]). Itaque si credimus ipsum Stephanum vel Hermolaum Athenaei testimonia Ethnicis inseruisse, sexto, sin

1) intercedente Mommseno vir harum rerum peritissimus Zachariae de Lingenthal per litteras comiter me edocuit, post Heraclii imperatoris tempora iureconsultos non iam *σχολαστικούς* appellari, sed *δικαστικούς, νομικούς, συμβολαιογράφους, συνηγόρους, λογιωτάτους ῥήτορας.*

vero negamus, sexto vel septimo saeculo epitoma tribuenda est. Epitomator ille quomodo munus suum administraverit parum constat, sed non nimis modeste eum egisse docet opus ipsum, quod ita mutilatum, perturbatum, fortasse etiam interpolatum Athenaeus ipse edidisse credi nequit: idem ille epitomator prooemium praemisit, quod cum in Marciano codice una cum primis duobus libris perierit, non nisi alteri epitomatori, saeculi X vel XI homini, acceptum referimus, et ipsum tam lacunis quam corruptelis deformatum.

Superest ut indicem quae in volumine secundo corrigenda esse cognoverim: VI p. 230 c quae de Alexidis verbis adnotavi falsa sunt; civis ille *πτωχαλάζων* est Pompeianus Philadelphensis coll. III p. 97 f. — ibid. p. 233 b recipere fortasse debui Casauboni coniecturam *τῶν λιτῶν καὶ ἀπερίττων*. — ibid. litt. d *καὶ τά γε πάλαι* coniecit B(lassius) *litt. Centralbl.* 1887 p. 1040.[2]) — ib. p. 254 a pro *Κρατεύᾳ* in Marciano libro *κρατείαι* scriptum est, quod eo minus debebam neglegere quod ubique aut *Κρατείας* aut quod idem est *Κρατίας* fabulae nomen traditur, nusquam vero *Κρατεύας*: restituendum igitur *Κρατείας* ubique. — ibid. p. 96 meae edit. in adnotatione verba '*πλέοι* AC: corr. Di' errore e pag. 97 repetita delenda sunt. — VII p. 276 d non recte conieci *φίλτατοι, παντί*: legendum *φίλτατε,* [*τῷ*] *παντί.* — VII p. 308 f scriptoris

2) idem recte monuit p. 232 e pro *Ἀλκμαίων* scribendum fuisse *Ἀλκμέων*, recte p. 235 f *χαρίεις* pro *χαρίης* restituit, recte denique p. 236 a *λίῃ* formam ferri posse negavit; quae praeterea aut nova protulit aut vetera retractavit, ea usui mihi non fuerunt.

nomen non *Φιλότιμος* est sed *Φυλότιμος*, quod ubique restituendum. — VII p. 314 a fort. scribendum *ἀποσοβήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεστηκότων τοῦτο ποιῶν, ἀναγκάσεις δὲ τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτός*. — VII p. 315 f lege *οἱ δὲ χελλαρίην, οἱ δὲ ὀνίσκον* coll. III p. 118 c. — ibid. p. 324 b lege *ἰχθὺς ἐώνηταί τις*. — ibid. p. 329 a *καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει* coniecit O. Schneider Callim. II p. 15. — VIII p. 360 c cf. Usener *altgriech. Versbau* p. 82. — IX p. 369 c *Κράτης ἐν Ἥρωσιν* coni. Meineke. — ibid. p. 369 e et 371 a rectissime *Εὐθύδημος* pro *Εὔδημος* restituit Schoenemann de lexicographis p. 106 adn. 4. — ibid. p. 373 b legendum proponit Wilamowitz *ἀλεκτρυόνας δὲ καὶ ἀλεκτορίδας τοὺς ἄρρενας, τῶν ἀρχαίων* [*δὲ*] *τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόντων* ⟨*καὶ*⟩ *ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ* [*περὶ*] *τούτου* (praestat *οὐκ ἐπὶ τούτου*) *τοῦ εἰδικοῦ κτλ.* — X p. 444 d lege *Κόμων καὶ Ῥοδοφῶν* et paullo post *ὁ Κόμων* (scriptum fuit utrubique *Κόμμων*); *Κόμων* Rhodius in Loewii inscript. sculptor. n. 184.

Scribebam Argentorati
mense Septembri a. h. s. LXXXVII.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ Α

1. *Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιεῖται* 1 *δὲ τὸν λόγον πρὸς Τιμοκράτην· Δειπνοσοφιστὴς δὲ ταύτῃ τὸ ὄνομα. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος Ῥωμαῖος, ἀνὴρ τῇ τύχῃ περιφανής, τοὺς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν* [*τοῖς*] *αὑτοῦ δαιτυμόνας ποιούμενος· ἐν οἷς οὐκ ἔσθ' οὗτινος τῶν καλλίστων οὐκ ἐμνημόνευσεν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐνέθετο καὶ τὰς τούτων χρείας καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύξεις καὶ λαχάνων γένη παντοῖα καὶ ζῴων παντοδαπῶν καὶ ἄνδρας ἱστορίας συγγεγραφότας καὶ ποιητὰς καὶ* b *φιλοσόφους καὶ ὄργανα μουσικὰ καὶ σκωμμάτων εἴδη μυρία καὶ ἐκπωμάτων διαφορὰς καὶ πλούτους βασιλέων διηγήσατο καὶ νηῶν μεγέθη καὶ ὅσα ἄλλα οὐδ' ἂν εὐχερῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι μ' ⟨ἂν⟩ ἡ ἡμέρα κατ' εἶδος διεξερχόμενον. καί ἐστιν ἡ τοῦ λόγου*

βίβλος ἡ λεγομένη δειπνοσοφιστής CE   2 *ἐχεκράτην* E *ἐχικράτην* C: corr. Mus *δειπνοσοφιστὴ* E   3 *λαρίνσιος* CE passim   5 *τοῖς* del. Herw *αὐτοῦ* CE   11 *φιλοσόφους* Wilam: *ὅλους σοφοὺς* C *ὅλως σοφοὺς* E   12 *διαφόρων* C   14 *μ' ἂν* K: *με* CE

οἰκονομία μίμημα τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας καὶ ἡ τῆς βίβλου διασκευὴ τῆς ἐν τῷ δείπνῳ παρασκευῆς. τοιοῦτον ὁ θαυμαστὸς οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος Ἀθήναιος ἥδιστον λογόδειπνον εἰσηγεῖται κρείττων τε αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθήνησι ῥήτορες, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἑπόμενα
c τῆς βίβλου βαθμηδὸν ὑπεράλλεται.

2. οἱ δ' ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφισταὶ ἦσαν Μανσούριος, νόμων ἐξηγητὴς καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιούμενος, μόνος ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἐξηλωκώς· ἕκαστον γὰρ ὧν ἐπεδείκνυτο ὡς μόνον τοῦτο ἠσκηκὼς ἐφαίνετο, τοιαύτῃ πολυμαθείᾳ ἐκ παίδων συνετράφη· ἰάμβων δὲ ἦν ποιητὴς οὐδενὸς δεύτερος, φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν. παρῆν δὲ καὶ Πλούταρχος καὶ Λεωνίδης ὁ Ἠλεῖος καὶ Αἰμιλιανὸς
d ὁ Μαυρούσιος καὶ Ζωίλος, γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. φιλοσόφων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ Νικομηδεῖς, πολυμαθείᾳ πάντας ὑπερηκοντικότες, Φιλάδελφός τε ὁ Πτολεμαεύς, ἀνὴρ οὐ μόνον ἐν φιλοσόφῳ θεωρίᾳ τεθραμμένος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἄλλον βίον ἐξητασμένος. τῶν δὲ κυνικῶν εἷς ἦν ὃν Κύνουλκον καλεῖ· ᾧ οὐ μόνον 'δύο κύνες ἀργοὶ εἵποντο' (β 11), ὡς τῷ Τηλεμάχῳ ἐκκλησιάζοντι, ἀλλὰ τῶν Ἀκταίωνος πολὺ πλείονες. ῥητόρων τε ἦν ἄγυρις

2 δείπνῳ K: λόγῳ CE 6 fort. πρὸς τὰ ἀεὶ ἑπόμενα 9 Μασσούριος VI 271 b, alibi Μασούριος 11 μόνιος E μόνος C: Monius vel Modius poeta nullus fuit; pertinent haec omnia licet turbata ad unum Masurium, quem hominem finxit scriptor ad Masurii Sabini similitudinem, cf. XIV 623 e 16 ποιητὴν C δὲ καὶ C: δὲ E

τῶν κυνικῶν κατ' οὐδὲν ἀπολειπομένη· ὧν κατέτρεχε μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι τι ἐφθέγγοντο Οὐλπιανὸς ὁ Τύριος, ὃς διὰ τὰς συνεχεῖς ζητήσεις, ἃς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ποιεῖται ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, περιπάτοις, βιβλιοπωλείοις e βαλανείοις, ἔσχεν ὄνομα τοῦ κυρίου διασημότερον Κειτούκειτος. οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμον εἶχεν<ἴδιον> μηδενὸς ἀποτρώγειν πρὶν εἰπεῖν 'κεῖται ἢ οὐ κεῖται;' οἷον εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου, <εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός,> εἰ ἡ μήτρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος, εἰ σύαγρος κεῖται τὸ σύνθετον ἐπὶ τοῦ συός. ἰατρῶν δὲ παρῆσαν Δάφνος Ἐφέσιος, ἱερὸς τὴν τέχνην καὶ κατὰ τὰ ἤθη, τῶν Ἀκαδημαικῶν λόγων οὐ παρέργως ἁπτόμενος, Γαληνός τε ὁ Περγαμηνός, ὃς τοσαῦτ' ἐκδέδωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ ἰατρικὰ ὡς πάντας ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ f κατὰ τὴν ἑρμηνείαν οὐδενὸς ὢν τῶν ἀρχαίων ἀδυνατώτερος, Ῥουφῖνός τε ὁ Νικαεύς. μουσικὸς δὲ παρῆν Ἀλκείδης ὁ Ἀλεξανδρεύς. καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος στρατιωτικός, φησί (p. 4 e), μᾶλλον ἢ συμποτικός.

3. δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ζήλῳ Πλατωνικῷ (cf. Plat. Phaed. init.)· οὕτως γοῦν ἄρχεται·

'αὐτός, ὦ Ἀθήναιε, μετειληφὼς τῆς καλῆς ἐκείνης 2 συνουσίας τῶν νῦν ἐπικληθέντων δειπνοσοφιστῶν, ἥτις ἀνὰ τὴν πόλιν πολυθρύλητος ἐγένετο, ἢ παρ' ἄλλου μαθὼν τοῖς ἑταίροις διεξήεις'; 'αὐτός, ὦ Τιμόκρατες,

1 *ἀπολειπόμενος* CE: corr. Mus *κατέτρεχον* C 4. 5 *βιβλιοπώλοις* (*-πόλοις* C) CE: corr. Mus 6 *ἴδιον* add. Suid s. *δειπνοσοφισταί* et *Κειτούκειτος* 8. 9 suppl. Suid 9. 10 *ἐπὶ τῶν ἐδωδίμων βρωμάτων* CE: corr. Suid 12 velut *καὶ καθαρὸς* (vel *ἀγαθὸς*) *τὰ ἤθη*, cf. CIG 6326 24 *πολυθρύλλητος* CE 25 *ἑτέροις* CE: corr. Cas

μετασχών'. 'ἆρ' οὖν ἐθελήσεις καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν ἐπικυλικίων λόγων μεταδοῦναι —

τοῖς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον,

b ὥς πού φησιν ὁ Κυρηναῖος ποιητής (Eratosth. fr. 37 Hill) — ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς ἀναπυνθάνεσθαι δεῖ;'

4. εἶτα εἰσβάλλει μετ' ὀλίγον εἰς τὸν τοῦ Λαρηνσίου ἔπαινον καὶ λέγει· ὃς ὑπὸ φιλοτιμίας πολλοὺς τῶν ἀπὸ παιδείας συναθροίζων οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις ἀλλὰ καὶ λόγοις εἱστία, τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων ζητήσεως, τὰ δὲ ἀνευρίσκων, οὐκ ἀβασανίστως οὐδ' ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὰς ζητήσεις ποιούμενος, ἀλλ' ὡς ἔνι μάλιστα μετὰ κριτικῆς τινος καὶ Σωκρατικῆς ἐπιστήμης, ὡς πάντας θαυμάζειν τῶν ζητήσεων τὴν c τήρησιν. λέγει δ' αὐτὸν καὶ καθεσταμένον ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου βασιλέως Μάρκου καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ Ἀστεροπαῖόν τινα, ἐπ' ἴσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προιστάμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον εἶναι ἱερουργιῶν τῶν νομισθεισῶν ὑπό τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου Ῥωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμᾶ καὶ ἐπιστήμονα νόμων πολιτικῶν. πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ d παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως, ἔτι δὲ 3 νόμων συναγωγῆς οὓς ἔτι διδάσκουσιν, ὡς τὰ Πινδάρου ⟨ὁ⟩ κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησιν ἤδη κατασεσιγασμένα ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας (fr. 366 K). ἦν δέ, φησί, καὶ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ ἀρχαίων Ἑλλη-

3 ἀποδεξαμένοισι CE, sed in C superscr. μα 8 μόνον Cas: μόνοις CE 11 περιτυχόντος E, ut fere semper περί pro παρά, quod amplius non notabo 21 πομπηίου CE: corr. Mus 24 συναγωγὴν E οὓς οὐκέτι K 25 ὁ add. Mus 25. 26 κατασεσιγασμένων CE: corr. Schw

νικῶν τοσαύτη ὡς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς ἐπὶ συναγωγῇ τεθαυμασμένους, Πολυκράτην τε τὸν Σάμιον καὶ Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα Εὐκλείδην τε τὸν καὶ αὐτὸν Ἀθηναῖον καὶ Νικοκράτην τὸν Κύπριον ἔτι τε τοὺς Περγάμου βασιλέας Εὐριπίδην τε τὸν ποιητὴν Ἀριστοτέλην τε τὸν φιλόσοφον ⟨καὶ Θεόφραστον⟩ καὶ τὸν τὰ τούτων διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα· παρ' οὗ πάντα, φησί, πριάμενος ὁ ἡμε- b
δαπὸς βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Φιλάδελφος δὲ ἐπίκλην, μετὰ τῶν Ἀθήνηθεν καὶ τῶν ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν καλὴν Ἀλεξάνδρειαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ τις εἰς αὐτόν (II 124 K)·

ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
ὅπου ⟨τι⟩ σοφίας ἔργον ἐξετάζεται. —
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ·
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν,

κατὰ τὸν Θηβαῖον μελοποιόν (Pind. O I 14). καὶ ἐπὶ c
τὰς ἑστιάσεις δὲ παρακαλῶν πατρίδα, φησί, τὴν Ῥώμην πᾶσιν ἀποφαίνει. τίς γὰρ τὰ οἴκοι ποθεῖ τούτῳ ξυνὼν ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν; κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον (IV 455 M)·

εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου,
ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, την τοῦ φίλου
εὔνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας.
ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἡ κίων

1 τοὺς om. E 7 suppl. Wilam 14 τι add. Mein 16 μουσικῆς E 17. 18 φίλ' ἄνδρες CE 21 πᾶσαν CE: corr. E superscr 21. 22 τίς γὰρ — τὴν οἰκίαν fuerunt comici poetae versus 21 ποθῇ C 22 ἔχοντα CE: corr. Mus 23 τὸν κωμικὸν C

ἔσηνε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δέ τις
d δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ
μηδέν.

5. τοιούτους ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς εἶναι πλείους· ὡς τοῖς γε μὴ τοῦτο ποιοῦσιν ἐρεῖ τις 'τί μικρολόγος εἶ;' — 'πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι· δαίνυ δαῖτα γέρουσι θάλειαν· ἔοικέ τοι (I 70. 71. H 475).' τοιοῦτος ἦν τῇ μεγαλοψυχίᾳ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Κόνων δὲ τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους καὶ τειχίσας τὸν Πειραιᾶ ἑκατόμβην τῷ ὄντι θύσας καὶ οὐ ψευδωνύμως πάντας Ἀθηναίους εἱστίασεν. Ἀλκιβιάδης
e δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον (II 266 B[4]), θύσας Ὀλυμπίῳ Διὶ τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἱστίασε. τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ Λεώφρων Ὀλυμπίασιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κείου Σιμωνίδου (cf. Bgk ad fr. 7). Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖνος ἵπποις Ὀλύμπια νικήσας, Πυθαγορικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς
f τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. ὁ δὲ Χῖος Ἴων τραγῳδίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χίου κεράμιον.

τοῦ γάρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν ⟨ἂν⟩ οὕνεκα
εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων

1 ἔσανε CE, sed in C α in ras: corr. Toup προσῆλθεν CE ὑπάντησέ τις CE (in C η superscr.): corr. Grot 4 εἶναι πλουσίους Adam 5 fort. ὧν τοῖς 5. 6 μικρολογεῖς CE: corr. K 15 ἅπασαν Suid s. Ἀθήναιος λεόφρων CE Suid: corr. Cas 23 χῖον CE: corr. Cas κεράμειον CE 24 τοῦ δὲ γάρ CE, sed in C δὲ in ras ἂν add. Di, τοῦ δ' ἄν τις Pors, quod si verum, fort. πρὸς θεῶν λέγ' scribendum

ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις
σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος, ἡδίστης θεῶν;
τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
ἔχομεν ὁμοίας· οὐδὲ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται,

Ἀντιφάνης φησίν (II 111 K).

ὅτι Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Σπεύσιππος ὁ Ἀκαδημαικὸς καὶ Ἀριστοτέλης βασιλικοὺς νόμους ἔγραψε.

ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελλίας, φιλόξενος 4 ὢν καὶ πάντας πολυωρῶν, πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ἐκ Γέλας ποτὲ καταλύσασιν ὡς αὐτὸν χειμῶνος ὥρᾳ ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

6. ὁ τρεχέδειπνος, φησί, σοφιστής.

Κλέαρχός φησι (FHG II 308) Χάρμον τὸν Συρακούσιον εὐτρεπίσθαι στιχίδια καὶ παροιμίας εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων· εἰς μὲν τὸν ἰχθύν·

ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος (Eur. Tro. 1),

εἰς δὲ τοὺς κήρυκας·

χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι (A 334),

εἰς δὲ τὴν χορδήν·

ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιές (Eur. Andr. 448), b

εἰς δὲ τὴν ὠνθυλευμένην τευθίδα·

σοφή, σοφὴ σύ (Eur. Andr. 245),

εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἑψητοῖς ὡραῖον·

3 καὶ τοῦ φαγεῖν CE, sed in E τοῦ supra vers   4 οὐχὶ δὲ τοῖς λαμπροῖς CE: corr. K   7—9 om. E   8 συμποτικοὺς νόμους Schw coll. V 186 b, sed cf. Bergk fünf Abhdl. p. 67   10 Γελλίας Diod. 13, 83   11 πυλωρῶν CE: corr. Turnebus   11. 12 ἐκ Γέλας Mus: ε̄ ἀγέλας CE

οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον,
εἰς δὲ τὴν ἀποδεδαρμένην ἔγχελυν·
οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεα (Eur. Phoen. 1485).

τοιούτους πολλούς φησι τῷ Λαρηνσίου παρεῖναι δείπνῳ, ὥσπερ συμβολὰς κομίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν στρωματοδέσμων γράμματα. φησὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ Χάρμος εἰς ἕκαστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον,
c *ὡς προείρηται* (litt. a), *ἐδόκει τοῖς Μεσσηνίοις πεπαιδευμένος εἶναι, ὡς καὶ Καλλιφάνης ὁ τοῦ Παραβρύκοντος κληθεὶς ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν* ⟨*καὶ λόγων*⟩ *ἐκγραψάμενος ἀνειλήφει μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων στίχων, πολυμαθείας δόξαν προσποιούμενος.*

πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στόματος εἶχον τὰς ἐν τῷ Σικελικῷ μυραίνας, τὰς πλωτὰς ἐγχέλεις, τῶν Παχυνικῶν θύννων τὰς ἠτριαίας, τοὺς ἐν Μήλῳ ἐρίφους, τοὺς ἐν Σκιάθῳ κεστρέας· καὶ τῶν ἀδόξων δὲ τὰς Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπάρας μαινίδας, τὴν Μαν-
d *τινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν βουνιάδας καὶ τὰ παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα.*

Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος, ὥς φησι Κλέαρχος (FHG II 309), *πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε, καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὡς ταῦτα· 'ἔγχει πιεῖν μοι καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.' 'ἀμίδα δότω τις ἢ πλακοῦντά τις δότω.'*

τὸν βίον, φησίν, εὐσταθεῖς, οὐκ ἐγχειρογάστορες.

1 cf. Diog. L. II 117 4 *λαρινσίου* E *λαρίνσου* C 6 *ὁ Χάρμος* E: *Χάρμος* C 8 *ἐδόκει* C: *ἔβη* E 10 *καὶ λόγων* add. Suid s. *Καλλιφάνης*, ubi haec: *καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσ. στ. ἀπαγγέλλων πολ. δ. προσεποιεῖτο* 14 *πλυτὰς ἐγχέλις* C 14. 15 *παχυνῶν* E 15 *θυηνων* C 16 *Σκιάθῳ* Gesner ex Clem. Al. paed. II 1, 3: *συμαίθῳ* CE

‘γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες,’ Ἀριστοφάνης φησίν (fr. 217 K).

7. ὅτι Ἀρχέστρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῷος ἐν τῇ ὡς Χρύσιππος ἐπιγράφει Γαστρονομίᾳ, ὡς δὲ Λυγ- e
κεὺς καὶ Καλλίμαχος Ἡδυπαθείᾳ, ὡς δὲ Κλέαρχος Δειπνολογίᾳ, ὡς δ' ἄλλοι Ὀψοποιίᾳ — ἐπικὸν δὲ τὸ ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 1 Ribb.)·

ἱστορίης ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ —

φησί (fr. 61 R)·

πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἁβρόδαιτι τραπέζῃ.
ἔστωσαν δ' ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἱ ξυνάπαντες
ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἤδη γὰρ ἂν εἴη
μισθοφόρων ἁρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.

ἀγνοεῖ δ' ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἦσαν.

οὗτοι δὲ ⟨πρὸς⟩ τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει f
ἀφορῶσιν ⟨ἀεὶ⟩ καὶ πέτονται δεξιῶς
ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι,

Ἀντιφάνης φησί (II 112 K), καὶ ἐπάγει·

οὓς ἔδει
τὸν δῆμον ἐκ κοινοῦ τρέφειν, ἀεί θ' ὅπερ
Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν,
βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ. —

8. τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,

φησὶν ὁ Συρακούσιος ποιητής (Theocr. XI 58)· οὐχ ἅμα μὲν οὖν πάντα παρασκευάζεσθαι δυνατόν, λέγεσθαι δὲ ῥᾴδιον.

4. 5 λυγγεὺς CE 5 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς Suid s. Ἀθήναιος et Χάρμος 11 ἢ ἓξ οἱ C 14 ἐν τοῦ E συμποσίῳ Suid 15 ἦσαν δαιτυμόνες Suid, convivarum numerum nemodum expedivit 16. 17 suppl. Mein 19 συνάγει E 20. 21 οὓς ἐκ κοινοῦ ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον: corr. K 21 ὅπερ Dobr: ὥσπερ CE

ὅτι δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηνται ἄλλοι τε καὶ
Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος δι' ἐπῶν ἐν ἕνδεκα βιβλίοις ἢ
καὶ πλείοσι καὶ Νουμήνιος ⟨ὁ⟩ Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύ-
b χους τοῦ ἰατροῦ μαθητής, καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος
ὁ παρῳδὸς καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ,
ὃν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάττουσιν.

ὅτι Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος ὀψαρτυτικὰς λέξεις συνήγαγε. τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκαδίου Δείπνου Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται (I 646 K)·

ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
πρὸς ἐμαυτόν. **Β.** ἐστὶ δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
Α. Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία.
Β. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστ'. *Α.* ἄκουε δή.
'ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.'
Β. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν [τῆς τελευτῆς] πολυ
c κράτιστον ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως.
Α. 'βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
ὡς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὀρθοῖ.
καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι.'
εἶτα μετὰ μικρόν·
οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον,
οἶμαι.
καὶ μετ' ὀλίγα·

3 ὁ add. Wilam 4 *Ματρέας* Suid: *μητρέας* E *μετρέας* C, *Μάτρων* Schw 7. 8 *ὅτι — συνήγαγε* om. E 11 *ἐγὼ γὰρ* Bergk 15 *ἐστίν* CE 16 *ἐκ* Cas: *δ' ἐκ* CE 17 glossam del. Mein, qui supplebat *οὐκοῦν δεινὸν ἦν τὸ παρὰ πολὺ κτλ'* 18 *ἐνταυθὶ* Di: *ἐνταῦθα* CE 20 *ἀνέρος ὀρθοῖ* Di: *ἀνορθοῖ* CE, cui C addit *ἡ ψωλὴ δέμας ἐστί* 24 *οἶμαι* del. Di

ὀρφὼν αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ,
ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον. d
πουλύποδος πλεκτὴ δ', ἂν πιλήσῃς κατὰ καιρόν,
ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἢν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων·
ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἑφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ.
σκορπίος αὖ — Β. παίσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.

9. ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένειοί τινες πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιππός e φησιν· 'ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς γινομένοις ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τήν τε χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ, ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. ἔφασαν γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι καὶ μόνος καταναλίσκῃ αὐτὸς τῶν f λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων.' τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱστοροῦσι καὶ Ἀρχύτου καὶ ἄλλων πλειόνων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ φησιν (IV 568 M)·

ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω
καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.
Β. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

4 πολύποδος CE ἂν ἐπιλήψῃ CE: corr. Mein 6 ὦσιν CE 17 fort. δυσνίκητος 18. 19 ὡς θερμότατα Wilam 21 κηθυρίου C κυθησίου E 26 φάρυγγ' Suid s. Τιμαχίδας et ὀψοφαγία πυρειῶ CE τεμαχείοις C τεμμαχίοις E

Κλέαρχος δέ φησι (FHG II 309) Φιλόξενον προλουό-
μενον ⟨ἐν τῇ πατρίδι κἀν ἄλλαις πόλεσι⟩ περιέρχε-
6 σθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων [καὶ]
φερόντων ἔλαιον οἶνον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα ἡδύ-
σματα· ἔπειτα εἰσιόντα εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ
ἑψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ἐμβάλλοντα ὧν ἐστι
χρεία, κᾆθ' οὕτως ⟨εἰς ἑαυτὸν⟩ κύψαντα εὐωχεῖσθαι.
οὗτος εἰς Ἔφεσον καταπλεύσας εὑρὼν τὴν ὀψοπώλιδα
κενὴν ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς
γάμους συνηγόρασται λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς
τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ᾄσας ὑμέναιον,
οὗ ἡ ἀρχὴ 'Γάμε θεῶν λαμπρότατε' (III 614 B[4]), πάν-
b τας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός. καὶ ὁ νυμ-
φίος 'Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις·'
καὶ ὁ Φιλόξενος 'ἂν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις.'

10. Θεόφιλος δέ φησιν (FHG IV 516)· 'οὐχ ὥσπερ
Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος· ἐκεῖνος γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐπι-
μεμφόμενος τὴν φύσιν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν ηὔξατό
ποτε γεράνου τὴν φάρυγγα σχεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
ἵππον ὅλως ἢ βοῦν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπου-
δάζειν γενέσθαι. οὕτω γὰρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ
ἡδοναὶ πολλῷ μείζους καὶ σφοδρότεραι· πρὸς γὰρ τὰς
δυνάμεις ποιοῦνται τὰς ἀπολαύσεις.' Κλέαρχος δὲ
Μελάνθιόν φησι (FHG II 309) τοῦτ' εὔξασθαι λέγων·
c 'Τιθωνοῦ Μελάνθιος ἔοικε βουλεύσασθαι βέλτιον. ὃ

2 suppl. Suid s. Φιλόξενος 3 καὶ om. Suid 6 ὧν ἦν Suid 7 κᾆθ' Suid: εἶθ' CE εἰς ἑαυτὸν κύψαντα Suid: ἀνακάμψαντα CE 8 ὀψοπώλην CE ὀψόπωλιν Suid: corr. K 14 δειπνήσεις Suid: δειπνεῖς CE 16 Θεόφραστος Wilam 19 γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων ἥδηται Suid, cf. infra litt. c 21 γὰρ καὶ E: γὰρ C 22 πολλαὶ CE: corr. Mus

μὲν γὰρ ἀθανασίας ἐπιθυμήσας ἐν θαλάμῳ κρέμαται πάντων ὑπὸ γήρως ἐστερημένος τῶν ἡδέων· Μελάνθιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν ηὔξατο τῆς μακραύχενος ὄρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν᾽ ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ.᾽ ὁ αὐτός φησι Πίθυλλον τὸν Τένθην καλούμενον οὐ περιγλωττίδα μόνον ὑμενίνην φορεῖν, ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ τέλος ἰχθύαν τρίβων ἀπεκάθαιρεν d
αὐτήν. μόνος δ᾽ οὗτος τῶν ἀπολαυστικῶν καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν᾽ ὡς θερμότατον ὁ τρισάθλιος ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.᾽ ἄλλοι δὲ φίλιχθυν τὸν Φιλόξενόν φασιν· Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς δὲ φιλόδειπνον ἁπλῶς, ὃς καὶ γράφει που ταῦτα (fr. 63 R)· *῾δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου Δεῖπνον οὐχ ὅλον.᾽*

11. *Φ α ι ν ί α ς δέ φησιν* (FHG II 297) *ὅτι Φιλόξενος* e
ὁ Κυθήριος ποιητής, περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μὲν μεγάλην τρῖγλαν παρατεθεῖσαν, ἑαυτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκε. πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου τίνος ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἶπεν ὁ Φιλόξενος ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βούλοιτό τινα παρ᾽ ἐκείνης τῶν κατὰ Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δὲ ἠρωτημένην ἀποκεκρίσθαι διότι νεωτέρα ἁλοίη· διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατε- f

1 *ἐν ταλάρῳ* Adam 6 *μόνον* C: *μετὰ* E 7 *προσεχυτροῦν* C 8 *ἰχθύαν* nescio quis: *ἰχθὺν* CE 20 *Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ* Suid 26 *τὴν δὲ* C: *τὴν δεσπότιν* E *ἀποκεκρίσθαι* Suid: *οὐκ ἀποκεκρίσθαι* CE, fort. *οὐκ ἀπ. εἰδέναι ὅτι νεωτέρα οὖσα ἁλοίη* Suid

θεῖσαν πρεσβυτέραν οὖσαν εἰδέναι πάντα σαφῶς ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρῖγλαν τὴν παρακειμένην αὐτῷ. συνεμέθυε δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐρωμένην Γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθείρων, εἰς
7 τὰς λατομίας ἐνεβλήθη· ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος, τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλάτειαν, ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσέα (III 609 B[4]).

12. ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνήρ τις Ἀπίκιος, πλουσιώτατος τρυφητής, ἀφ' οὗ πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. οὗτος ἱκανὰς μυριάδας καταναλώσας εἰς τὴν γαστέρα ἐν Μιντούρναις (πόλις δὲ Καμπανίας) διέτριβε τὰ πλεῖστα καρί-
b δας ἐσθίων πολυτελεῖς, αἳ γίνονται αὐτόθι ὑπέρ γε τὰς ἐν Σμύρνῃ μέγισται καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀστακούς. ἀκούσας ⟨οὖν⟩ καὶ κατὰ Λιβύην γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις ἐξέπλευσεν οὐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν. καὶ πολλὰ κακοπαθήσας κατὰ τὸν πλοῦν ὡς πλησίον ἧκε τῶν τόπων πρὶν ἐξορμῆσαι τῆς νεὼς (πολλὴ δ' ἐγεγόνει παρὰ Λίβυσι φήμη τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ), προσπλεύσαντες ἁλιεῖς προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς καλλίστας καρίδας. ὃ δ' ἰδὼν ἐπύθετο εἰ μείζους ἔχουσιν· εἰπόντων δὲ μὴ γίνεσθαι ὧν ἤνεγκαν, ὑπομνησθεὶς
c τῶν ἐν Μιντούρναις ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐ-

3 τρίγλην E 13 fort. Ἀπικιανὰ 14 μυριάδας ἀργυρίου Suid s. v. Ἀπίκιος et Κιντούροις 14. 15 ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας Suid 15 πόλει δὲ C 16 ὑπέρ τε Di 17 fort. μεγίστας, nisi praestat μεγάλαι 18 οὖν add. Suid 24 ἀκαρίδας CE: corr. Cas μὴ μείζους Pors

τὴν ὁδὸν ἐπὶ Ἰταλίαν ἀναπλεῖν μηδὲ προσπελάσαντι τῇ γῇ.

Ἀριστόξενος δ' ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὁ ὄντως μετελθὼν τὴν πάτριον φιλοσοφίαν, ἀφ' οὗ καὶ κωλήν τις καλεῖται Ἀριστόξενος ἰδίως σκευαζόμενος, ὑπὸ τῆς ἀνυπερβλήτου τρυφῆς καὶ τὰς ἐν τῷ κήπῳ γινομένας θριδακίνας οἰνομέλιτι ἐπότιζεν ἑσπέρας καὶ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβάνων χλωροὺς ἔχειν ἔλεγε πλακοῦντας ὑπὸ τῆς γῆς ἀναπεμπομένους αὐτῷ.

13. Τραιανῷ δὲ τῷ αὐτοκράτορι ἐν Παρθίᾳ ὄντι d καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν παμπόλλων ὁδὸν Ἀπίκιος ὄστρεα νεαρὰ διεπέμψατο ὑπὸ σοφίας αὐτοῦ τεθησαυρισμένα· καὶ οὐχ ὡς Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ καὶ οὗτος ἦν τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον παρέθηκεν [ὡς ἀφύας]. ὁ γοῦν παρ' Εὔφρονι τῷ κωμικῷ μάγειρός φησιν (IV 494 M)·

ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου,
ὃς ἀπὸ θαλάσσης Νικομήδει δώδεκα
ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτος ἡμερῶν ποτε e
ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου
παρέθηκε νὴ Δί', ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.
Β. πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἐστι; Α. θήλειαν λαβὼν
γογγυλίδα ταύτην ἔτεμε λεπτὰ <καὶ μακρὰ>
τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος,
ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἅλας

1 ὁδὸν αὖθις ἐπ' Suid 5 Ἀριστοξένειος Cas 10 ἐν Πάρθοις Suid s. v. ὄστρεα 12 Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος Suid ὄστρα CE: corr. Suid 13. 14 τῷ Βιθυνῷ τῷ βασιλεῖ CE: corr. Suid s. v. ἀφύα 16 gloss. del. K 22 παρέθηκεν ἡδείας CE: corr. Mein 24 καὶ μακρά add. Pors et Elmsl ex Suida (ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτά) 25 αὐτοῦ C

δοὺς μουσικῶς, μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
κόκκους μελαίνης τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν,
περὶ τὴν Σκυθίαν ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν.
f καὶ Νικομήδης γογγυλίδα μασώμενος
ἀφύης τοτ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον.
οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη.

14. ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς (fr. 78 B) ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ
8 γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι· τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ (I 109 K)·

'πῶς ἂν ⟨σύγ'⟩ Ἰσχομάχου γεγονὼς ⟨τοῦ⟩ Μυκονίου
φιλόδωρος [ἂν] εἴης;

ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἑστιασόμενος ἧκον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

.... πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
οὔτε τῖμον εἰσενέγκας ⟨οὔτε ....⟩,
οὐδὲ μὲν κληθεὶς .... ἦλθες, οἷα δὴ φίλος·
b ἀλλά σ' η γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
εἰς ἀναιδείην,

Ἀρχίλοχος φησίν (fr. 718 B⁴).

Εὔβουλος ὁ κωμικός φησί που (II 206 K)·

2 τὸν ἀριθμὸν μ̄ (β̄ C) CE: corr. Pors 3 ἔλυσε CE: corr. Pors 4 μασσώμενος CE 6 τοῦ ποιητοῦ τοῦ CE ἀντιφέρει E, sed statim corr 10 δίκα E 11 νοῦσον E 14 σύγ' add. K, τις Cob (postea εἴη) τοῦ add. Bergk 15 ἂν del. Mein 16. 17 haec ex prosa Athenaei oratione excerpta, minime poetae verba 18 μέθυ Cas: μεθύων CE 19 εἰσήνεγκας CE: corr. Schw, fort. εἰσενείκας, nec praestat εἰσένεικας 21 σ' ἡ Pors: σευ CE, sed in C ευ in ras νών τε E

εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι,
μεγάλους . . . . . μᾶλλον δὲ τρεῖς.
ὅν φασί ποτε κληθέντ᾽ ἐπὶ δεῖπνον πρός τινος,
εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὁπηνίκ᾽ ἂν
εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ, c
ἥκειν, ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου
μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρας δ᾽ οὔσης ἔτι
πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς·
ἔπειτα φάναι μικρὸν ὀψιαίτερον
δι᾽ ἀσχολίαν ἥκειν, παρόνθ᾽ ἅμ᾽ ἡμέρᾳ. —

ἀσυμβόλου δείπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε κἂν τάξιν λιπεῖν,

Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός (II 248 K). Χρύσιππος δέ φησιν·

ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.
κώθων δ᾽ οὐ παραλειπτὸς ἀσύμβολος, ἀλλὰ διωκτός. d

Ἀντιφάνης δέ φησι (II 117 K)·

βίος θεῶν γάρ ἐστιν, ὅταν ἔχῃς πόθεν
τἀλλότρια δειπνεῖν, μὴ προσέχων λογίσμασι.

καὶ πάλιν·

μακάριος ὁ βίος, ᾧ δεῖ μ᾽ ἀεὶ καινὸν πόρον
εὑρίσκειν, ὡς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

1 velut εἰσὶν γὰρ ἡμῖν 2 καὶ Φιλοκτήτης CE: corr. Turnebus 5 ποτε Schw: ποι CE πρός (sic iam Mus) τινος Porsoni incerta coniectura: ὡς φίλου αὐτοῦ τινος C ὡς φίλου καὶ τῶ τινος E, in quibus videtur Φιλοκράτης glossema latere 6 τῶν φίλων Pors 10 πλεῖον C 11 φᾶναι CE: φάναι δ᾽ ἔπειτα Pors 12 ἥκειν παρόνθ᾽ Herm: παρόνθ᾽ ἥκειν CE 14 κἂν Mein: καὶ CE 15 Χρύσιππον C 23 ᾧ βίος CE: corr. Mus, reliqua corrupta: [ᾧ] δεῖ μ᾽ ἀεὶ κ. π. εὑρεῖν ὅπως Mein

ταῦτα οἴκοθεν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἦλθον καὶ προμελετήσας, ἵνα κἀγὼ τὸ στεγανόμιον κομίζων παραγένωμαι.

e ἄκαπνα γὰρ αἰὲν ἀοιδοὶ θύομεν.

ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστιν ἐν χρήσει τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης (II 128 K)·

.. μονοφαγεῖς, ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

Ἀμειψίας (I 677 K)·

ἔρρ' ἐς κόρακας, μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.

περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὅμηρον βίου.

15. ὅτι Ὅμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν τοῖς νέοις καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἁρμόττουσαν καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος ἐμφῦσαι πάλιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς,
f ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ κοινωνικοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι ⟨καὶ πρώτας ἔτι τε καὶ ἐμφύτους τὰς⟩ περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν εὐτελείᾳ εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γίνεσθαι ἐγκρατεῖς. ἁπλῆν οὖν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν ἰδιώταις, νέοις πρεσβύταις, ⟨λέγων·

1—4 Alcidae musici verba esse putat Wilam 4 αἰεὶ E 5 τῆς παλ (compend) CE: corr. Mus 7 fort. εἰ μονοφαγεῖς 10. 11 ὅτι Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ νόμοις φησὶν ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν κτλ. Suid s. Ὅμηρος, cf. E. Hiller mus. Rh. 40, 204 sqq 15 ἐν om. C 16 κοινωνικοὶ Kuster: κοινοὶ CE Suid 19. 20 suppl. e Suida, ubi ἐμφύτους οὔσας περὶ: corr. K 20. 21 διαμενηκότας C 24 λέγων — p. 19, 7 ἀρίστους Suid: ὀπτὰ παρατιθεὶς πᾶσι κρέα καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια ἔν τε ἑορταῖς καὶ γάμοις καὶ ἄλλῃ συνόδῳ CE

παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν,
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα (η 174).
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας (α 141),

καὶ τούτων ὀπτῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βοείων· παρὰ 9
δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ
συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγα-
μέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους〉· καὶ οὐ
θρῖα καὶ κάνδυλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασι-
λεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλ' ἀφ' ὧν
εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Αἴαντα
οὖν μετὰ τὴν μονομαχίαν 'νώτοισι [βοῶν] γέραιρεν' ὁ
Ἀγαμέμνων (Η 321)· καὶ Νέστορι δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ
(γ 33) καὶ Φοίνικι [δὲ] (Ι 215) κρέας ὀπτὸν δίδωσι,
ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Ἀλκίνους
δὲ ὁ τὸν τρυφερὸν ἡρημένος βίον 〈τοὺς τρυφερωτά-
τους ἑστιῶν Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπι-
δεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς
οἰκίας καὶ τὸν αὑτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τρα-
πέζας〉. καὶ Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους b
ποιούμενος 〈καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγε-
νομένου〉

νῶτα βοὸς παρέθηκεν
〈ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών〉, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν
αὐτῷ (δ 64).

8 κανδύλην CE: corr. Suid 11 γοῦν Di βοῶν om. Suid 13 δίδωσι, καὶ Ἀλκίνῳ δὲ τῷ τὸν τρυφερὸν ἡρημένῳ (-μένον C) βίον, ἀφιστῶν CE: corr. et transpos. K 14 σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστῆσαι Suid 14. 15 vide ad v. 13 15 τοὺς τρυφερωτάτους — 18. 19 τραπέζας add. e Suida; duplicem vocabuli τρυφερός usum invitus admisi 20 ποιῶν CE: corr. K e Suida, ubi haec Μενέλαος δὲ τοὺς Ἑρμιόνης γάμους ποιεῖται καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ Τηλεμάχου 20. 21 καὶ τοῦ — παραγενομένου Suid: Τηλεμάχῳ CE 23 ὄπτ' — ἑλών add. Suid

καὶ Νέστωρ δὲ βόας θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάσσῃ διὰ τῶν φιλτάτων καὶ οἰκειοτάτων τέκνων, βασιλεὺς ὢν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους, ⟨τάδε παρακελευόμενος (γ 421)·

ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω

καὶ τὰ ἑξῆς⟩· ὁσιωτέρα γὰρ αὕτη ἡ θυσία θεοῖς καὶ προσφιλεστέρα ἡ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνουστάτων ἀνδρῶν. καὶ τοὺς μνηστῆρας δὲ ὑβριστὰς ὄντας καὶ
c πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους οὔτε ἰχθῦς ἐσθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας καὶ τά, ὡς ὁ Μένανδρός φησιν (IV 206 M), ὑποβινητιῶντα βρώματα καὶ τὸ παρὰ πολλοῖς λασταυροκάκαβον καλούμενον βρῶμα, ὥς φησι Χρύσιππος ⟨ἐν τῷ περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς⟩, οὗ ἡ κατασκευὴ περιεργοτέρα.

16. Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νενομισμένα (Ω 262)·

ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.

Φιλόχορος δὲ ἱστορεῖ (FHG I 394) καὶ κεκωλῦ-
d σθαι Ἀθήνησιν ἀπέκτου ἀρνὸς μηδένα γεύεσθαι, ἐπιλιπούσης ποτὲ τῆς τῶν ζῴων τούτων γενέσεως.

Ἑλλήσποντον δὲ Ὅμηρος ἰχθυόεντα προσαγορεύων (I 360) καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικωτάτους ποιῶν καὶ ἐν τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους καὶ νήσους προσεχεῖς πολλάς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων

1 apud Athenaeum et Neptuni et Minervae sacra memorata fuisse docui Hermae vol. 22 p. 331 3 τάδε — 6 ἑξῆς add. e Suida 6 ὁσιωτέρα C: ὁσιωτάτη E 8 καὶ τοὺς C: ἢ τοὺς E quae de procis sunt omnia primitus ante Nestoris sacra narrata fuerunt 12 ὑποβινητικῶντα E 14 suppl. ex Suida s. v. λασταυροκάκκαβον 20. 21 ἐπιλιπούσης Eust. 1348, 60, cf. IX 375c: ἐπιλειπούσης CE 24 ἰδὼ|| E (charta laesa)

ὀρνίθων, καὶ εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καταριθμῶν τὸ τὴν θάλασσαν ἰχθῦς παρέχειν, ὅμως τούτων οὐδὲν οὐδένα ποιεῖ προσφερόμενον· καὶ μὴν οὐδ' ὀπώραν παρατίθησί τινι καίπερ οὖσαν πολλὴν καὶ ἥδιστα ταύτης e μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθάνατον· 'ὄγχνη γάρ, φησίν, ἐπ' ὄγχνῃ' (η 120) καὶ τὰ ἑξῆς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ στεφανουμένους οὐδὲ μυρουμένους ποιεῖ ὥσπερ οὐδὲ θυμιῶντας, ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπολυομένους τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν καὶ αὐτάρκειαν ἐξαιρεῖται τοὺς πρώτους. καὶ θεοῖς δὲ ἁπλῆν ἀποδίδωσι δίαιταν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶντας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς διαίτης, ἀφελὼν λιβανωτὸν καὶ σμύρναν καὶ στεφάνους f καὶ τὴν περὶ ταῦτα τρυφήν. καὶ τῆς ἁπλῆς δὲ ταύτης διαίτης οὐκ ἀπλήστως ἀπολαύοντας παρίστησιν, ἀλλ' ὡς οἱ κράτιστοι τῶν ἰατρῶν ἀφαιρεῖ τὰς πλησμονάς,

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο (α 150)·

καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαντες οἱ μὲν ἐξώρμων ἐπὶ μελέτην ἀθλητικὴν δίσκοισι τερπόμενοι καὶ αἰγανέαις 10 (δ 626), τῇ παιδιᾷ τὰ πρὸς σπουδὴν ἐκμελετῶντες· οἱ δὲ κιθαρῳδῶν ἠκροῶντο τὰς ἡρωικὰς πράξεις ἐν μέλει καὶ ῥυθμῷ ποιούντων. 17. διὸ οὐδὲν θαυμαστὸν τοὺς οὕτω τεθραμμένους ἀφλεγμάντους εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. ἐνδεικνύμενος οὖν καὶ τὴν εὐταξίαν ὡς ὑγιεινόν ἐστι καὶ εὔχρηστον καὶ κοινὸν τὸν σοφώτατον Νέστορα πεποίηκε (Λ 639) Μαχάονι τῷ ἰατρῷ τετρωμένῳ τὸν δεξιὸν ὦμον προσφέροντα οἶνον, ταῖς

7—10 ἀλλὰ μὴν — πρώτους om. E, in marg. add. Cm[1]
10 ἐξαίρει καὶ τοὺς Madvig, latet aliud 16 ἀφαιροῦσι C

φλεγμοναῖς ἐναντιώτατον ὄντα, καὶ τοῦτον Πράμνειον,
b ὃν ἴδμεν παχὺν καὶ πολύτροφον (οὐ διψήσεως ἄκος, ἀλλ' ἐμφορήσεως ἕνεκα· πεπωκότι γοῦν παρακελεύεται συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν· ʽσὺ μέν, φησί (Ξ 5), ⟨πῖνε⟩ καθήμενος'), καὶ ἐπιξύοντα τυρὸν αἴγειον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτοῦ ὄψον (Λ 630), ἵνα πλεῖον πίνῃ, καίτοι ἀλλαχοῦ λέγων (Ζ 265) τὸν οἶνον ἐκλύειν τὴν ἰσχὺν καὶ ἀπογυιοῦν. περὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος Ἑκάβη (Ζ 258) οἰομένη μενεῖν αὐτὸν τὸ καταλειπόμενον τῆς ἡμέρας παρακαλεῖ πιεῖν σπείσαντα, προτρεπομένη εἰς θυμη-
c δίαν· ὃ δ' ὑπερτίθεται πρὸς πρᾶξιν ἐξιών. καὶ ἣ μὲν ἀπερισπάστως ἐπαινεῖ τὸν οἶνον, ὃ δὲ μετὰ ἄσθματος ἥκων ἀπωθεῖται· καὶ ἣ μὲν ἀξιοῖ σπείσαντα πιεῖν, ὃ δὲ καθῃμαγμένος ἀσεβὲς ἡγεῖται. οἶδε δὲ ὁ Ὅμηρος καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἴνου ⟨ἐν⟩ οἷς τὸν χανδὸν ἕλκοντα αὐτὸν βλάπτεσθαι φησί (φ 294). καὶ κράσεων δὲ γένη διάφορα ἐπίσταται· οὐκ ἂν γὰρ Ἀχιλλεὺς τὸ ζωρότερον κεραίρειν διέστειλε (Ι 203), μὴ οὔσης τινὸς καθημερινῆς κράσεως. ἴσως οὖν οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρητον ἄνευ στερεμνίου σιτίου μίγματος, ὃ τοῖς ἰατροῖς διὰ τὴν τέχνην
d ἐστὶ δῆλον· τοῖς γοῦν καρδιακοῖς μετὰ οἴνου σιτῶδες ἀναμίσγουσί τι πρὸς κατοχὴν τῆς δυνάμεως. ἀλλ' ἐκεῖνος τῷ μὲν Μαχάονι μετ' ἀλφίτου καὶ τυροῦ δέδωκε τὸν οἶνον, τὸν δ' Ὀδυσσέα ποιεῖ συνάπτοντα τὴν ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ οἴνου ὠφέλειαν (Τ 167)·

1 ὄντα i. e. Nestorem 3. 4 παρακελεύεται — ποιεῖν om. E 4. 5 φησὶ καθησόμενος CE 6 ποτῷ Hom 8 ἀπογυοῦν CE περὶ δὲ κτλ': haec contracta 9 μένειν CE: corr. Di 14 ἡγεῖτο CE: corr. K 16 ἐν add. K ἑλόντα Aug. Brunk ἐν ὀδυσσείᾳ φησί C 18 διέστειλε Di coll. Eust. 1398, 1: διέστε C διέστε (τ supra) E 19 κράσεως E: κολάσεως C 26 σιτίων E: σίτων C οἴνων CE: corr. K

ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς.

τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ δίδωσι τὸν ἡδύποτον, οὕτω καλέσας αὐτόν (β 340)·

ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο.

18. ποιεῖ δὲ Ὅμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας λουούσας τοὺς ξένους, ὡς οὔτε φλεγμονὴν οὔτε e ἀκρασίαν τῶν εὖ βεβιωκότων καὶ σωφρόνως ἁπτομένας. ἀρχαῖον δὲ τοῦτο ἔθος· λούουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νενομισμένον, τὸν Μίνω παραγενόμενον εἰς Σικελίαν.

τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ ποιητὴς τὸν τηλικοῦτον Κύκλωπα ὑπὸ μικροῦ σώματος διὰ ταύτην ἀπολλύμενον παρίστησι καὶ Εὐρυτίωνα τὸν Κένταυρον (φ 295)· τούς τε παρὰ Κίρκῃ λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους ταῖς ἡδοναῖς ἐπακολουθήσαντας. τὸν δὲ Ὀδυσσέα σῴζει f τῷ Ἑρμοῦ λόγῳ πεισθέντα· διὸ καὶ ἀπαθὴς γίνεται. Ἐλπήνορα δὲ πάροινον ὄντα καὶ τρυφερὸν κατακρημνίζει. καὶ Ἀντίνοος δ' ὁ λέγων πρὸς Ὀδυσσέα ‘οἶνός σε τρώει μελιηδής’ (φ 293) αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο τοῦ πώματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο, ἔτι κρατῶν τὸ ποτήριον. ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ ἀπόπλῳ μεθύοντας, διὸ καὶ στασιάζοντας· ὅθεν καὶ ἀπόλλυνται. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸν δεινότατον Αἰνείαν 11 τῶν Τρώων ἐν τῷ βουλεύεσθαι διὰ τὴν ἐν τῇ μέθῃ παρρησίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἃς Τρωσὶν ὑπέσχετο οἰνοποτάζων (Υ 84) ὑπομείναντα τὴν Ἀχιλλέως ὁρμὴν καὶ μικροῦ παραπολλύμενον. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει που περὶ αὐτοῦ (Ι 119)·

1 *οἴνοις* C 11 *κατὰ τροχάησεν* CE (mendo notato): *κατατρέχων* Mus, fort. *κατὰ πρόφασιν* 18 *δ' ὁ* K: *δὲ* CE *λέγει* E 23. 24 *Αἰνείαν* aut delendum aut post *βουλεύεσθαι* transponendum

ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας
ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί,

εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάστιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ.
(οὕτω δὲ καὶ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοσκουρί-
b δης ὁ Ἰσοκράτους μαθητής). καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δ' ὀνει-
δίζων τῷ Ἀγαμέμνονί φησιν (Α 225)· ‘οἰνοβαρές, κυνὸς
ὄμματ' ἔχων.’

ταῦτ' εἶπε τὸ Θετταλὸν σόφισμα ἤτοι ὁ ἐκ Θετταλίας σοφιστής· παίζει δ' ἴσως πρὸς τὴν παροιμίαν ὁ Ἀθήναιος.

19. ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο ⟨οἱ⟩ ἥρωες παρ' Ὁμήρῳ
πρῶτον μὲν τῷ καλουμένῳ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἄρι-
στον· οὗ ἅπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσείᾳ (π 2)· ‘Ὀδυσεὺς
καὶ δῖος ὑφορβὸς ἐντύνοντ' ἄριστον κειαμένω πῦρ,’
c καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι (Ω 124)·

ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον.

λέγει δὲ τὸ πρωινὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς, ὡς Ἀντιφάνης (II 126 K)·

ἄριστον ἐν ὅσῳ .... ὁ μάγειρος ποιεῖ,

εἶτ' ἐπάγει·

συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;

καὶ Κάνθαρος (I 766 K)·

οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. Β. μηδαμῶς·
Ἰσθμοῖ γὰρ ἀριστήσομεν.

Ἀριστομένης (I 693 K)·

1 ἐπεὶ ἀκομειάφρεσι E ἐπεὶ ἀκοκὴν φρεσὶ C 4 καὶ om. E 8 significatur Myrtilus, cf. VII 308 b 11 οἱ add. K, sed fort. τρισὶν οἱ supplendum, cf. Aristarchus schol. Ω 124 12 πρῶτον μὲν om. C 13 ὀδυσσεὺς CE 16 ἐσσυμένους C πένοντο CE 25 Ἰσθμοῖ Cob: ἐν Ἰσθμῷ CE

ἀκρατιοῦμαι μικρόν, εἶθ' ἥξω πάλιν, d
ἄρτου δὶς ἢ τρὶς ἀποδακών.

Φιλήμων δέ φησιν ὅτι τροφαῖς δ' ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, ἀκρατίσματι, ἀρίστῳ, ἑσπερίσματι, δείπνῳ. τὸν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν διανηστισμὸν ἔλεγον, τὸ δ' ἄριστον ...... δορπηστόν, τὸ δὲ δεῖπνον ἐπιδορπίδα. ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων (fr. 176 N)·

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα e
ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα δ' αἱρεῖσθαι τρίτα.

τῆς δὲ τετάρτης τροφῆς οὕτως Ὅμηρος μέμνηται (ρ 599)· 'σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας', ὃ καλοῦσί τινες δειλινόν, ὅ ἐστι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. καὶ ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον, δεῖπνον δὲ τὸ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον, δόρπον δὲ τὸ ἑσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ συνωνυμεῖ τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ. ἐπὶ γὰρ τῆς πρωινῆς που τροφῆς ἔφη (Θ 53. 54)· 'οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.' μετὰ γὰρ τὴν ἀνατολὴν f
εὐθὺς δειπνοποιησάμενοι προέρχονται εἰς τὴν μάχην.

20. εὐωχοῦνται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καθήμενοι. οἴονται δέ τινες καὶ ἑκάστῳ τῶν δαιτυμόνων κατ' ἄνδρα παρακεῖσθαι τράπεζαν. τῷ γοῦν Μέντῃ, φασίν, ἀφικομένῳ πρὸς Τηλέμαχον τῶν τραπεζῶν παρακειμένων ξεστὴ παρετέθη τράπεζα (α 138). οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ἐμφανῶς τοῦ προκειμένου κατασκευαστικόν· δύναται

6 post ἄριστον hiatum not. K, supplenda fere haec τὸ δὲ ἄριστον ⟨δεῖπνον, τὸ δ' ἑσπέρισμα⟩ δορπηστόν, cf. etiam Bekk. anecd. 23, 15 7 Aeschyli testimonium non suo loco positum 9 [καὶ στρατάρχας] χἀκατοντάρχας στρατῷ Pors 10 εἰδέναι corruptum 13 δειελιάσας C

γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τῆς Τηλεμάχου τραπέζης δαίνυσθαι. παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ 12 τράπεζαι πλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν, κατὰ Ἀνακρέοντα (fr. 121 B[4]). μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν αἱ δμωαὶ ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον καὶ τράπεζαν καὶ δέπα (τ 61). ἰδιάζον δὲ τὸ παρὰ Μενελάῳ εἰσάγει συμπόσιον. δειπνήσαντας γὰρ ποιεῖ ὁμιλοῦντας (δ 61)· εἶτ' ἀπονιψαμένους ποιεῖ πάλιν δειπνοῦντας καὶ δόρπου ἐξαῦτις μεμνημένους (δ 215) μετὰ τὸν κλαυθμόν. τῷ δὲ μὴ αἵρεσθαι τὰς τραπέζας ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι (Ω 476)·

b ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.

ἀναγνωστέον οὖν οὕτω·

ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα,

ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν καθάπερ τοῖς εὐωχουμένοις παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν; παρετίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς κανοῖς, τὰ δὲ δεῖπνα κρέα μόνον ἦν ὀπτά. ʽζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίει Ὅμηρος θύων βοῦς

οὐδ' ἧψεν κρέα
c οὐδ' ἐγκέφαλον· ὤπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας.
οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος,'

Ἀντιφάνης φησί (II 124 K).

21. καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν εἴσας φησὶ τὰς δαῖτας ἀπὸ τῆς ἰσότητος. τὰ γὰρ δεῖπνα δαῖτας ἔλεγον ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι, οὐ μόνον τῶν κρεῶν διανεμομένων ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου (θ 98)·

1. 2 δαίννυσθαι C δαίνυσθαι E altera ν superscr   6. 7. τραπέζας Hom   12 ἰλιάδι ῶ CE: corr. Mus   22 ἧψε CE

ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης.

καί (I 225)·

χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐίσης οὐκ ἐπιδευεῖς.

ἐκ τούτων δ' ἐπείσθη Ζηνόδοτος δαῖτα ἐίσην τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ d ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἦν, ἐπεκτείνας, φησίν, εἴρηκεν ἐίσην· ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος τροφή, ἄρτι φαινομένης ἀθρόον ἐπ' αὐτὴν ἰόντες βίᾳ ἥρπαζον καὶ ἀφῃροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν εἰκὸς λεχθῆναι καὶ τὴν ἀτασθαλίαν, ὅτι ἐν ταῖς θαλίαις τὰ πρῶτα ἐξημάρτανον οἱ ἄνθρωποι εἰς ἀλλήλους. ὡς δὲ παρεγένετο αὐτοῖς πολλὴ ἐκ τῆς Δήμητρος, διένεμον ἑκάστῳ ἴσην, καὶ οὕτως εἰς κόσμον ἦλθε τοῖς e ἀνθρώποις τὰ δόρπα. διὸ ἄρτου τε ἐπίνοια πέμματός τε εἰς ἴσον διαμεμοιραμένου καὶ τοῖς διαπίνουσιν ἄλεισα· καὶ γὰρ ταῦτα εἰς ⟨τὸ⟩ ἴσον χωρούντων ἐγίνετο. ὥστε ἡ τροφὴ δαὶς ἐπὶ τῷ δαίεσθαι λέγεται, ὅ ἐστι διαμοιρᾶσθαι ἐπ' ἴσης· καὶ ὁ τὰ κρέα ὀπτῶν δαιτρός, ἐπεὶ ἴσην ἑκάστῳ μοῖραν ἐδίδου. καὶ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων δαῖτα λέγει ὁ ποιητής, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐκ ἔτι. ἀγνοῶν δὲ ταύτης τῆς φωνῆς τὴν δύναμιν Ζηνόδοτος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει γράφει f (A 4)·

αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε δαῖτα,

1 δαιτὸς ἐίσης CE 6 ἀγαθὴ C, sed η in ras ἦν E: τὴν C 8 ἡ τροφὴ Suid s. v. δαιτὸς ἐίσης 9 ἴονες CE: corr. Mus 10 τῆς om. E ἐγένοντο E 11. 12 deest ἄτης notio, cf. Et. M. 162, 36 17 τὸ add. K χωροῦντα CE: corr. Wilam 21 δαῖτας CE: corr. K 25 δ' ἑλώρια CE

τὴν τῶν γυπῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν τροφὴν οὕτω καλῶν, μόνου ἀνθρώπου χωροῦντος ⟨εἰς⟩ τὸ ἴσον ἐκ
13 τῆς πρόσθεν βίας. διὸ καὶ μόνου τούτου ἡ τροφὴ δαίς· καὶ μοῖρα τὸ ἑκάστῳ διδόμενον. οὐκ ἔφερον δὲ οἴκαδε παρ' Ὁμήρῳ οἱ δαιτυμόνες τὰ λειπόμενα, ἀλλὰ κορεσθέντες κατέλιπον παρ' οἷς ἦν ἡ δαίς· καὶ ἡ ταμία λαβοῦσα εἶχεν, ἵνα ἄν τις ἀφίκηται ξένος, ἔχοι δοῦναι αὐτῷ.

22. καὶ ἰχθύσι δὲ Ὅμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς τότε καὶ ὄρνισι. κατὰ γοῦν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσσέως ἑταῖροι θηρεύουσιν (μ 331)

ἰχθῦς ὄρνιθάς τε φίλας θ' ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν.

οὐ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐκεχάλκευτο τὰ ἄγκιστρα, ἀλλ'
b ἐπεφέροντο ἐν τῷ πλῷ δηλονότι· ὥστε ἦν αὐτοῖς θήρας ἰχθύων ἐπιμέλεια καὶ τέχνη. εἰκάζει δὲ καὶ (μ 251) τοὺς ὑπὸ Σκύλλης ἁρπαζομένους Ὀδυσσέως ἑταίρους ἰχθύσι προμήκει ῥάβδῳ ἁλισκομένοις καὶ θύραζε ῥιπτομένοις. οὕτω καὶ ταύτην τὴν τέχνην ἀκριβοῖ μᾶλλον τῶν τοιαῦτα προηγουμένως ἐκδεδωκότων ποιήματα ἢ συγγράμματα, Καίκαλον λέγω τὸν Ἀργεῖον καὶ Νουμήνιον τὸν Ἡρακλεώτην, Παγκράτην τὸν Ἀρκάδα, Ποσειδώνιον τὸν Κορίνθιον καὶ τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν
c γενόμενον Ὀππιανὸν τὸν Κίλικα· τοσούτοις γὰρ ἐνετύχομεν ἐποποιοῖς Ἁλιευτικὰ γεγραφόσι. καταλογάδην δὲ τοῖς Σελεύκου τοῦ Ταρσέως καὶ Λεωνίδου τοῦ

1 καὶ τῶν E: καὶ τὴν C 2 εἰς add. K 7 debebat εἴ τις ἀφίκοιτο 15 praestat ἐκ τοῦ πλοῦ 18 ἰχθύσι Eust. 1724, 55: ἰχθῦς C ἰχθύων E ἁλισκομένους C ἁλισκομένων (superscr. ους) E 18. 19 ῥιπτομένους C ῥιπτομένων E 20 ἢ ex καὶ corr. E 21 Καίκαλον Mein, sed nomen incertum: καικλον CE κικίλιον Suid s. v 26 τοῖς K: τῷ CE

Βυζαντίου ⟨καὶ Ἀγαθοκλέους τοῦ Ἀτρακίου⟩. οὐ μνημονεύει δὲ τοιαύτης ἐδωδῆς ἐπὶ τῶν δείπνων, ὡς οὐκ οἰκείας νομιζομένης τῆς τροφῆς τοῖς ἐν ἀξιώμασιν ἥρωσι κειμένοις, ὡς οὐδὲ τῆς τῶν νεογνῶν ἱερείων. οὐ μόνον δὲ ἰχθύσιν ἀλλὰ καὶ ὀστρείοις ἐχρῶντο, καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ὠφέλιμον καὶ ἡδύ, ἀλλὰ κἂν τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ταῦτα ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ χρήσασθαι d ἢ δύντα κατὰ βυθοῦ.

ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ (Π 745),

ὃν καὶ λέγει πολλοὺς ἂν κορέσαι τήθεα διφῶντα.

23. ἑκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὁμήρῳ παράκειται ποτήριον. ⟨Δημοδόκῳ⟩ γοῦν (θ 69) παρατίθεται κάνεον καὶ τράπεζα καὶ δέπας 'πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.' ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρητῆρες (Α 470), ἤτοι ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ ἐπιστεφανοῦσθαι, καὶ ταῦτα ἔπρασσον πρὸς οἰωνοῦ e τιθέμενοι. κοῦροι δὲ διανέμουσι 'πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι' (Α 471). τὸ δὲ πᾶσιν οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλκίνους γοῦν τῷ Ποντονόῳ φησί (η 179)· 'μέθυ νεῖμον πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον.' καὶ ἑξῆς ἐπάγει (183)·

νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.

εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις κατὰ δεῖπνα τιμαί. Τυδείδης γοῦν (Θ 162) καὶ κρέασι καὶ πλείοις δεπάεσσι τιμᾶται καὶ Αἴας (Η 321) νώτοισι διηνεκέεσσι γεραίρεται, f

1 suppl. e Suida 3 νομιζομένοις CE: corr. Mus τῆς ἐν C 4 ἱρείων CE 7 ἄλλως τε κἂν K 8 ὥστε οὐκ Wilam 13 ποτήριον E: πολὺν C Δημοδόκῳ suppl. Schw 14 ποιεῖν C 14. 15 ἀνώγει CE 15 ἐπιστρέφονται et κρατῆρες E 20 τῷ πεντονόμῳ E 21 μέθυ νεῖμον πᾶσιν: μέθυ δὴ νεῖμεν π. C μέθυ δὴ πᾶσιν E, in mg. δεπάεσσιν 26 γεραίρει C

καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τοῖς αὐτοῖς (δ 65)· ‘*νῶτα βοός, τά ῥά οἱ πάρθεσαν αὐτῷ*’ [*Μενέλαος δηλονότι*]. *καὶ Ἰδομενέα δέ* [*καὶ*] *Ἀγαμέμνων πλείῳ δέπα τιμᾷ* (Δ 262). *καὶ Σαρπηδὼν δὲ παρὰ Λυκίοις τοῖς αὐτοῖς τιμᾶται, καὶ ἕδρῃ καὶ κρέασιν* (Μ 310).

ἦν δέ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως ἀσπασμός· οἱ γοῦν θεοὶ ‘*χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ’ ἀλλήλους*’,
14 *ἤτοι ἐδεξιοῦντο προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς. καί τις δὲ* ‘*δείδεκτ’ Ἀχιλλέα*’ (Ι 224) *ἀντὶ τοῦ ἐδεξιοῦτο, ὅ ἐστι προέπινεν αὐτῷ τῇ δεξιᾷ διδοὺς τὸ ποτήριον. ἐδωροῦντο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῶν μοίρας οἷς ἐβούλοντο, ὡς Ὀδυσσεὺς* (θ 475) *νώτου ἀποπροταμὼν οὗ αὐτῷ παρέθεντο τῷ Δημοδόκῳ.*

24. *ἐχρῶντο δ’ ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κιθαρῳδοῖς καὶ ὀρχησταῖς, ὡς οἱ μνηστῆρες. καὶ παρὰ Μενελάῳ* (δ 17) ‘*ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός*’, *δύο δὲ κυβιστητῆρες μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον. μολπῆς δὲ ἀντὶ τοῦ παι-*
b *διᾶς. σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν ἀοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα καὶ παραινετῆρά τινα· ὃς πρῶτον μὲν ἀρετὴν γυναικῶν διερχόμενος ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκἀγαθίαν, εἶτα διατριβὴν παρέχων ἡδεῖαν ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν φαύλων ἐπινοιῶν. διὸ Αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ τοῖς μνη-*

2 gloss. del. K 3 *καὶ ἀγαμέμνονα* CE: corr. K *πλείονι* CE, *πλείῳ ἀεὶ* Schw 6 *προπόσεως* E: *πόσεως* C 8 et 10 mira duplex interpretatio 8 *ἑαυτοὺς* CE: corr. Mus 11 *δὲ καὶ* E: *καὶ* C *ἀπὸ τῶν αὐτῶν* CE: corr Schw 16 *κυβιστῆρες* CE 19 *φιλοσόφου τάξιν* schol. γ 267 *γοῦν* Mus: *οὖν* CE 21 *ἀρετὰς* Mus 25 *ἀπαγαγὼν ἐκθεῖναι* Wilam

στῆρσιν ἀείδων ἀνάγκῃ, ὃς τοὺς ἐφεδρεύοντας τῇ Πηνελόπῃ ἐβδελύττετο. κοινῶς δέ που πάντας τοὺς c ἀοιδοὺς αἰδοίους τοῖς ἀνθρώποις εἶναί φησι (θ 480)·

τοὔνεκ' ἄρα σφέας
οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε φίλησέ τε φῦλον ἀοιδῶν.

ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν (θ 267), οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ἔργων, ⟨ἢ⟩ εἰδὼς ἐν τρυφερῷ τινι βίῳ τεθραμμένους κἀντεῦθεν ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν προφέρων. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ᾄδει πρὸς d τὴν αὐτὴν βουλὴν ὁ Φήμιος νόστον Ἀχαιῶν (α 326). καὶ αἱ Σειρῆνες δὲ ᾄδουσι τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλιστα αὐτὸν τέρψοντα καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ πολυμαθείᾳ λέγουσαι. 'ἴσμεν γάρ, φασί (μ 189), τά τ' ἄλλα καὶ ὅσσα γένηται ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ.'

25. ὀρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' Ὁμήρῳ αἳ μέν τινες τῶν κυβιστητήρων, αἳ δὲ διὰ τῆς σφαίρας· ἧς τὴν εὕρεσιν Ἀγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάᾳ ἀνατίθησιν ὡς πολίτιδι χαριζομένη, Δικαίαρχος δὲ (FHG II 249) Σικυωνίοις, Ἵππασος δὲ (FHG IV 430) Λακε- e δαιμονίοις ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρώτοις. ταύτην δὲ μόνην τῶν ἡρωίδων Ὅμηρος παράγει σφαιρίζουσαν. διαβόητοι δὲ ἐπὶ σφαιρικῇ Δημοτέλης ὁ Θεοκρίτου τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς καί τις Χαιρεφάνης· ὃς ἀσελγεῖ τινι νέῳ παρακολουθῶν

1 ἀνάγκῃ E: ἀναγὴν C 2 κοινοὺς E 6 ᾄδει E: οὐδὲι C 8 fort. ἀποτρέψων 9 ἔργων K: ὀρέων CE ἢ add. Wilam τεθραμμένον CE: corr. Mus 11 προσφέρων C 12 τὴν αὐτῶν CE: corr. Wilam 14 τέρψαντα CE: corr. Mus 15 φασί K: φησί CE 16 ὅσα C 18 κυβιστήρων CE 19 Ἀναγαλλίς Suid s. v 25 Θεοκρίτου Iac: θεόγνιδος CE

οὐ διελέγετο μέν, ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν νεανίσκον. εἰπόντος δὲ ὅτι ‘Χαιρέφανες, ἐὰν παύσῃ ἀκολουθῶν, πάντα σοι ἔσται παρ’ ἡμῶν,’ ‘ἐγὼ δ’ ἄν, ἔφη, σοὶ f διαλεχθείην;’ ‘τί οὖν, εἶπε, παρακολουθεῖς;’ ‘χαίρω σε θεωρῶν, ἔφη, τὸ δὲ ἦθος οὐ δοκιμάζω.’

ὅτι τὸ φούλλικλον καλούμενον (ἦν δὲ ὡς ἔοικε σφαιρίσκιόν τι) εὗρεν Ἀττικὸς Νεαπολίτης παιδοτρίβης γυμνασίας ἕνεκα Πομπηίου Μάγνου. τὸ δὲ καλούμενον διὰ τῆς σφαίρας ἁρπαστὸν φαινίνδα ἐκαλεῖτο, ὃ ἐγὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι.

26. πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἁμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς ῥωμαλέον. Ἀντιφάνης (II 125 K)·

οἴμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.

διηγεῖται δὲ τὴν φαινίνδα παιδιὰν οὕτως Ἀντιφάνης (II 114 K)·

σφαῖραν λαβὼν
τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ’ ἔφευγ’ ἅμα,
τοῦ δ’ ἐξέκρουσε, τὸν δ’ ἀνέστησεν πάλιν,
κλαγκταῖσι φωναῖς . . . .
‘ἔξω, μακράν, παρ’ αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω,
ἄνω, βραχεῖαν, ἀπόδος ἐν καταστροφῇ.’

ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων, ἢ ὅτι εὑρετὴς αὐτοῦ, ὥς φησιν Ἰόβας ὁ

1 οὐκ ἐλέγετο E 3 σοι ἔσται σοι CE 6 sqq. verba ὅτι τὸ — Μάγνου om. E, habet C post voc. Σικυωνίοις supra litt. e: transpos. Schw 6 φουάλικλον C: corr. Pors 13. 14 Ἀντιφάνης — ἔχω om. E 15 διηγεῖτο C 19 ἀνέστησεν suspectum 20 velut χρώμενος τοιαῖσδέ που 21. 22 om. E 22 ἀπόδος Dobr: ἀπόδοσιν C ἐγκαταστρέφει C: corr. K coll. Sid. Apoll. 5, 17 23 sqq. cf. Et. M. 790, 26 24 ἢ ὅτε E

Μαυρούσιος (FHG III 482), Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης. καὶ Ἀντιφάνης (II 126 K)·

φαινίνδα παίζων ἧεις ἐν Φαινεστίου.

ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξενος b γοῦν φησι (IV 536 M)·

νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἷς
ἐτῶν ἴσως ⟨ἑκκαίδεκ' ἢ⟩ ἑπτακαίδεκα,
Κῷος· θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡ νῆσος φέρειν.
ὃς ἐπεί ποτ' ἐμβλέψειε τοῖς καθημένοις,
ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδούς, ἅμα
πάντες ἐβοῶμεν· ‘. . . . .
ἡ δ' εὐρυθμία, τὸ δ' ἦθος, ἡ τάξις δ' ὅση.’
ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο
τέρας τι κάλλους, ἄνδρες· οὔτ' ἀκήκοα
ἔμπροσθεν οὔθ' ἑόρακα τοιαύτην χάριν. c
κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον
ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.

ἐσφαίριζε δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ Κτησίβιος ⟨ὁ⟩ Χαλκιδεὺς φιλόσοφος· καὶ πολλοὶ διὰ τὴν σφαιρικὴν αὐτῷ συναπεδύοντο τῶν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως φίλων. συνέγραψε δὲ περὶ σφαιριστικῆς Τιμοκράτης ὁ Λάκων.

27. οἱ Φαίακες δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἄνευ σφαίρας ὀρχοῦνται. καὶ ὀρχοῦνταί που ἀνὰ μέρος πυκνῶς (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ (ϑ 379) ‘ταρφέ' ἀμειβόμενοι’), ἄλλων ἐφεστώτων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς d δακτύλοις, ὅ φησι ληκεῖν. οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν

1 φαινέτιος C 3 ἦν τις ἐν Mein 5 γοῦν Di: οὖν CE 7 suppl. Mein 12 ἡ δὲ τάξις ὅση CE: corr. K (ἡ τάξις ϑ' ὅση Pors) oratione simul aliter ac solet distincta 13 λέγειν ἢ πράττειν CE: corr. Cas 14 πέρας E τι Pors: ἔτι CE 15 ἑώρακα CE 17 δοκοῦσιν E superscr. ῶ 18 ὁ add. ς 19 πολλὰ C 26 ληκεῖν C: λαβεῖν E, sed in mg. γρ. ληκεῖν

πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν· Δημοδόκου γοῦν ᾄδοντος (ϑ 262)
κοῦροι πρωθῆβαι ὠρχοῦντο· καὶ ἐν τῇ Ὁπλοποιίᾳ δὲ
παιδὸς κιθαρίζοντος ἄλλοι ἐναντίοι μολπῇ τε ὀρχηθμῷ
τε ἔσκαιρον (Σ 572). ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ
ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ
Πινδάρου. καί ἐστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν
e ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων· ἣν παρί-
στησι γινομένην Ξενοφῶν ὁ καλὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει
ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρᾳκὶ συμποσίῳ. φησὶ γοῦν
(VI 1, 5)· 'ἐπειδὴ σπονδαί τε ἐγένοντο καὶ ἐπαιώνισαν,
ἀνέστησαν πρῶτοι Θρᾷκες καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχοῦντο
σὺν ὅπλοις καὶ ἥλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως καὶ
ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δ' ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα. ὃ δ'
ἔπεσε τεχνικῶς πως, καὶ πάντες ἀνέκραγον οἱ συνδει-
πνοῦντες Παφλαγόνες. καὶ ὃ μὲν σκυλεύσας τὰ ὅπλα
f τοῦ ἑτέρου ἐξῄει ᾄδων Σιτάλκαν, ἄλλοι δὲ τῶν Θρᾳ-
κῶν τον ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνηκότα· ἦν δὲ οὐδὲν
πεπονθώς. μετὰ τοῦτον Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέ-
στησαν, οἳ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν
τοῖς ὅπλοις. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν· ὃ μὲν
παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ πυκνὰ
μεταστρεφόμενος ὡς φοβούμενος, λῃστὴς δὲ προσέρ-
χεται· ὃ δὲ ἐπὰν προίδηται ἁρπάσας τὰ ὅπλα μάχεται
πρὸ τοῦ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν· καὶ τέλος

1 ᾠδὸν E, cf. Hes. s. v. ληκᾶν 3 ἐναντίοι (sive ἐναντία) K coll. κ 412 σκαίρωσιν ἐναντίαι: ἐναντίοισι C (unde ἐναντίοι ἀλλήλοισι Schw coll. Λ 67) ἐν μανίᾳ E 9 Σεύθῃ error Athenaei 10 σπονδαί τε: σπονδιακὰ CE 15. 16 οἱ — Παφλαγόνες supra versum colore rubro C, in marg. E: deleri nequeunt 17 σιδάλκαν superscr. τ CE 20 cf. Hes. s. κάρπεα et καπρία

ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα τὸ ζεῦγος ἀπάγει, ἐνίοτε 16 δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν λῃστήν· εἶτα παρὰ τοὺς βοῦς δήσας ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει. καί τις, φησί, τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὤκλαζε καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει. καὶ Ἀρκάδες δέ, φησίν, ἀναστάντες ἐξοπλισάμενοι ἤεσαν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι καὶ ἐνωπλίσαντο καὶ ὠρχήσαντο.

28. ἐχρῶντο δὲ καὶ αὐλοῖς καὶ σύριγξιν ⟨οἱ⟩ ἥρωες. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων (Κ 13) 'αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν' ἀκούει. εἰς δὲ τὰ συμπόσια οὐ παρήγαγε· πλὴν b ἐν τῇ Ὁπλοποιίᾳ (Σ 495) γάμων γινομένων αὐλῶν μνημονεύει. τοῖς δὲ βαρβάροις ἀποδίδωσι τοὺς αὐλούς· παρὰ Τρωσὶ γοῦν ἦν αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή.

ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιοῦντο Ἑρμῇ (η 137) καὶ οὐχ ὡς ὕστερον Διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. σπένδουσι δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ταῖς γλώσσαις (γ 341) ἐκ τῶν δείπνων ἀπιόντες. προσνέμονται δ' αὐτῷ αἱ γλῶσ- c σαι διὰ τὴν ἑρμηνείαν.

οἶδε δ' Ὅμηρος καὶ ποικίλας ἐδωδάς· λέγει γοῦν (ξ 76) 'ἐδωδὴν παντοίην' καὶ (γ 480) 'ὄψα οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.' οἶδε δὲ καὶ πᾶσαν τὴν νῦν πολυτέλειαν. οἴκων μὲν οὖν λαμπρότατος ὁ Μενελάου. τοιοῦτον δέ τινα ὑφίσταται τῇ κατασκευῇ καὶ λαμπρότητι ⟨οἵανπερ⟩ Πολύβιος (34, 9, 15 Hu) Ἴβηρός τινος βασιλέως οἰκίαν· ὃν καὶ ἐζηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιά-

2. 3 εἶτα — ἐλαύνει om. E 5. 6 πρὸς τὸν ῥυθμὸν CE 8 ῥυθμὸν fort. delendum καὶ ἐπαιάνισαν καὶ Xen, fort. καὶ ἐπαιώνισάν τε καὶ 9 οἱ add. K 10. 11 τ' ἐνοπλοῖς E notato mendo 13 cf. schol. V ad Κ 13 14 Τρωσὶν οὖν CE: corr. Di 26 οἵανπερ add. K

κων τρυφὴν πλὴν τοῦ τοὺς κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἑστάναι πλήρεις οἴνου κριθίνου, ἀργυροῦς ὄν-
d *τας καὶ χρυσοῦς.* Ὅμηρος *δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν Καλυψοῦς οἰκίαν ἐκπλήττει τὸν Ἑρμῆν* (ε 75).

ἀπολαυστικὸς δέ ἐστι παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαιάκων βίος· 'αἰεὶ γὰρ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε' καὶ τὰ ἑξῆς (θ 248) ..... *ἃ ἔπη* (ι 5) Ἐρατοσθένης *οὕτω γεγράφθαι φησίν·*

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

e *κακότητος ἀπούσης φάσκων τῆς ἀφροσύνης. ἀδύνατον γὰρ μὴ φρονίμους εἶναι Φαίακας, οἳ μάλα φίλοι εἰσὶ θεοῖσιν, ὡς ἡ Ναυσικάα φησί* (ζ 203).

29. *καὶ οἱ μνηστῆρες δὲ παρ' αὐτῷ 'πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων'* (α 107) *ἐτέρποντο, οὐ παρὰ τοῦ μεγάλου Διοδώρου [ἢ Θεοδώρου] μαθόντες τὴν πεττείαν οὐδὲ τοῦ Μιτυληναίου Λέοντος τοῦ ἀνέκαθεν Ἀθηναίου, ὃς ἀήττητος ἦν κατὰ τὴν πεττευτικήν, ὥς φησι*
f Φαινίας (FHG II 294). Ἀπίων *δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ ἀκηκοέναι φησὶ παρὰ τοῦ Ἰθακησίου Κτήσωνος τὴν τῶν μνηστήρων πεττείαν οἵα ἦν. 'ὀκτὼ γάρ, φησί, καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ μνηστῆρες διετίθεσαν ψήφους ἐναντίας ἀλλήλαις, ἴσας πρὸς ἴσας τὸν ἀριθμόν, ὅσοιπερ ἦσαν καὶ αὐτοί. γίνεσθαι οὖν ἑκατέρωθεν δ'*

1 *τροφὴν* CE: corr. Mus 7 intercidit praeter vulgatam versuum lectionem Ulixis mentio 8 *φασίν* E 10 *μὲν* C: *γε* E 11 *ἀκουάζονται* E 13 *εἶναι* om. C 14 *ἡ Ναυσικάα* Schw: *ὁ ναυσικράτης* CE 17 Diodorus videtur is fuisse contra quem scripsit Phaenias (FHG II 300) *ἢ Θεοδώρου* varia lectio 20 *φανίας* E *φανείας* C 21 *καὶ* om. E *παρὰ* Mus: *περὶ* CE 24 *πρὸς ἴσας* om. E

καὶ πεντήκοντα. τὸ δ' ἀνὰ μέσον τούτων διαλιπεῖν ὀλίγον· ἐν δὲ τῷ μεταιχμίῳ τούτῳ μίαν τιθέναι ψῆφον, ἣν καλεῖν μὲν αὐτοὺς Πηνελόπην, σκοπὸν δὲ 17
ποιεῖσθαι εἴ τις βάλλοι ψήφῳ ἑτέρᾳ· καὶ κληρουμένων τὸν λαχόντα στοχάζεσθαι ταύτης. εἰ δέ τις τύχοι καὶ ἐκκρούσειε πρόσω τὴν Πηνελόπην, ἀποτίθεσθαι τὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν τῆς βληθείσης καὶ ἐξωσμένης χώραν, ἐν ᾗ πρότερον ἦν· καὶ πάλιν στάντα τὴν Πηνελόπην ἐν ᾧ τὸ δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ ἐντεῦθεν βάλλειν τὴν ἑαυτοῦ. εἰ δὲ τύχοι ἄνευ τοῦ μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων ψαῦσαι, νικᾶν καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς γαμήσειν αὐτήν. τὸν δὲ Εὐρύμαχον πλείστας εἰληφέναι ταύτῃ τῇ b
παιδιᾷ καὶ εὔελπιν εἶναι τῷ γάμῳ.' οὕτω δὲ διὰ τὴν τρυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστῆρες ἔχουσιν ἁπαλὰς ὡς μηδὲ τὸ τόξον ἐντεῖναι δύνασθαι (φ 150). πολυτελεῖς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ διακονούμενοι.

δυνατωτάτη δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἡ τῶν μύρων εὐωδία (Ξ 173)· οὗ κινυμένου Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶμα

ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀυτμή.

καὶ στρωμνὰς δὲ οἶδε διαπρεπούσας· τοιαύτας οὖν Ἀρήτη Ὀδυσσεῖ ὑποστρωννύειν κελεύει (η 336), καὶ c
Νέστωρ αὐχεῖ πρὸς Τηλέμαχον πολλῶν τοιούτων εὐπορεῖν.

30. τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐτοὺς πολυτελείας καὶ ῥαθυμίας ἀνέπεμπον ὡς οὔσας καὶ κατὰ τα Τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παρά-

4 βάλοι E 5 τύχῃ CE: corr. Mus 5. 6 καὶ ἐκκρούσειε — 10 τύχοι om. E 8 τὴν Πηνελόπην del. Wilam, fort. στάντα corruptum 10 τύχῃ C: corr. Mus 23. 24 ἀπορεῖν C 25 ποιητῶν E: πάντων C κατ' αὐτοὺς C 27 γοῦν Di: οὖν CE

γει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν (fr. 174 N)·

ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη,
d χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ (fr. 141 N)·

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.
ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Εὔπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα ἐπιπλήττει λέγων (I 350 K)·

ΑΛΚ. μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ κἂν πριαίμην.
Β. πολλὰς δ' οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι.
e ΑΛΚ. . . . . . ὅς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῲ 'πιπίνειν;
Β. πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἡμῖν ἐπίστασ' εὑρών.
ΑΛΚ. εἶεν· τίς εἶπεν 'ἀμίδα παῖ' πρῶτος μεταξὺ πίνων;
Β. Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου.

παρ' Ὁμήρῳ δὲ οἱ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν Ἀγαμέμνονος. εἰ δ' ἐν Ὀδυσσείᾳ (θ 75) φιλονεικοῦσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀγαμέμνων 'χαῖρε νόῳ', ἀλλ' ὠφέλιμοι αἱ φιλοτιμίαι ζητούντων ⟨εἰ⟩ λόγῳ ἢ

3 ὅδ' ἔστ' ἐκεῖνος Iac   7 μυραρῶν C   13 δὲ πρῶτος εἰσηγησάμην E (voluit Εὔπ. δ' ὁ πρ. εἰσηγησάμενος)   16 insanabilis   17 τίς δ' ἐστὶν ὅστις Mein   ἐξεῦρον E   πρῶτ' ἐπιπίνειν CE: corr. Elmsl   18 ἐπίσταθ' ἡμῖν (ἡμῶν C) CE: corr. Elmsl   19 ἀμίδα πάμπρωτος CE: corr. fort. Pors (cf. miscell. ed. Kidd p. 390)   25 εἰ add. Eust. 1586, 38, quo careri fort. potest   25 fort. γ' αἱ   25 sq. δόλῳ ἢ μάχῃ Schw

μάχῃ αἱρεθῆναι δεῖ τὸ Ἴλιον. ἀλλ' οὐδ' ὅτε μνηστῆ- f
*ρας εἰσάγει μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν
εἰσήγαγεν ὡς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν,
ἀλλὰ πόδα βόειον ἐπὶ τὸν Ὀδυσσέα ῥιπτούμενον* (υ 299).

31. *καθέζονται δ' ἐν τοῖς συνδείπνοις οἱ ἥρωες,
οὐ κατακέκλινται. τοῦτο δὲ καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ
βασιλεῖ ἐνίοτε ἦν, ὥς φησι Δοῦρις* (FGH II 474).
*ἑστιῶν γοῦν ποτε ἡγεμόνας εἰς ἑξακισχιλίους ἐκάθισεν
ἐπὶ δίφρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων, ἁλουργοῖς περι-
στρώσας ἱματίοις. Ἡγήσανδρος δέ φησιν* (FGH IV 419) 18
*οὐδὲ ἔθος εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ κατακλίνεσθαί τινα ἐν
δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὗν κεντήσειεν· ἕως δὲ
τότε καθήμενοι ἐδείπνουν. Κάσανδρος οὖν πέντε καὶ
τριάκοντα ὢν ἐτῶν ἐδείπνει παρὰ τῷ πατρὶ καθή-
μενος, οὐ δυνάμενος τὸν ἆθλον ἐκτελέσαι καίπερ ἀν-
δρεῖος γεγονὼς καὶ κυνηγὸς ἀγαθός.*

*ἐς τὸ πρέπον δὲ Ὅμηρος ἀφορῶν τοὺς ἥρωας οὐ
παρήγαγεν ἄλλο τι δαινυμένους ἢ κρέα καὶ ταῦτα
ἑαυτοῖς σκευάζοντας. οὐ γὰρ ἔχει γέλωτα οὐδ' αἰσχύ-
νην ὀψαρτύοντας αὐτοὺς καὶ ἕψοντας ὁρᾶν. ἐπετή-* b
*δευον γὰρ τὴν αὐτοδιακονίαν καὶ ἐκαλλωπίζοντο, φησὶ
Χρύσιππος, τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ. Ὀδυσσεὺς γοῦν
δαιτρεῦσαί τε καὶ 'πῦρ νηῆσαι' οἷος οὐκ ἄλλος δεξιὸς
εἶναί φησι* (ο 322). *καὶ ἐν Λιταῖς δὲ Πάτροκλος καὶ
Ἀχιλλεὺς πάντα εὐτρεπίζει* (*I* 202. 209). *καὶ Μενελάου
δὲ τελοῦντος γάμους ὁ νυμφίος Μεγαπένθης οἰνοχοεῖ*

4 *ῥιπτόμενον* E 8 *ἑστιῶν* C: *ῡ* (i. e. numerale) E *γοῦν* Di: *οὖν* CE 9. 10 *περιστρώσας* om. E, *ἐπιστρώσας* Mein 15 *τὸ ἆθλον* CE: corr. Mein 18. 19 *ταῦτα αὐτοῖς* E, *ταῦτ' αὐτοὺς ἑαυτοῖς* Mein 19 *σκευάζονται* CE: corr. Mus 23 *νῆσαι* C

(ο 141). νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν ὡς κατακεῖσθαι δαινύμενοι.

32. προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα παρῆκται, τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἔνδον τῆς πόλεως ἐώντων εἶναι αὐτά, ὧν
c τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ (II 118 K)·

> εἰς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με.
> ἑφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν· ἀποκναίσειεν ἂν
> κἂν ὁστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος.
> οὕτω στερεόν ⟨τι⟩ πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Ἕρμιππος (I 248 K)·

> μὰ ⟨τὸν⟩ Δί', οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ
> τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς.

ηὔξηται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῶν μυρεψῶν· ὥστ' 'οὐδ' ἂν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν
d μύρου' ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο, φησὶν Ἄλεξις (II 403 K). ἀνθοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν περὶ τὰ πέμματα δημιουργίαι καὶ αἱ περὶ τὰς συνουσίας περιεργίαι, ὥστ' ἐπιτεχνᾶσθαι σπόγγους ὑποτίθεσθαι· ἐπακτικὸν γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον πρὸς ἀφροδισίων πλῆθος. Θεόφραστος δ' οὕτω φησί (h. pl. IX 18, 9) τινας ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι ὡς καὶ μέχρι ἑβδομήκοντα συνουσιῶν ἐπιτελεῖν καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῖς αἷμα ἀποκρίνεσθαι. Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοττόν φησι (FHG I 344) τὸν
e Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων ἀποστεῖλαί τινας δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας ὡς ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἷς μὲν ὁρμὰς

7 fort. πεποίηκέ μ' ἀποκνίσαιεν C ἀποκναΐσειεν E 8 κἂν Pors: καὶ CE 9 τι add. Cas 11 τὸν add. Erfurdt τὸ μεθύειν C 13 περιεργεία C 14 κολυμβῶν Dobr 20. 21 ὀχευτικοὺς omisso δυνάμεις C, sed cf. Theophr. l. s 23 σανδρόκυττον C 25 στυπτικὰς CE: corr. Cas 26 τιθέμενος CE: corr. Mus

ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν. ηὔξηται δὲ νῦν καὶ ἡ τῆς μουσικῆς διαστροφή, καὶ ἡ περὶ τὰς ἐσθήσεις καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια. 33. Ὅμηρος δὲ τὴν τοῦ μύρου φύσιν εἰδὼς οὐκ εἰσήγαγε μύροις ἀλειφομένους τοὺς ἥρωας πλὴν τὸν Πάριν ἐν οἷς φησὶ (Γ 392) ‘κάλλει στίλβων’, ὡς καὶ Ἀφροδίτη κάλλει τὰ πρόσωπα καθαίρει (σ 192). ἀλλ’ οὐδὲ στεφανουμένους εἰσάγει, καίτοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς ὁμοιώματι f
σημαίνεται ὅτι ἤδει τὸν στέφανον. φησὶ γοῦν (κ 195)·

νῆσος, ἣν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.

καί (Ν 376)·

πάντῃ γάρ σε ⟨περὶ⟩ στέφανος πολέμοιο δέδηε.

παρατηρητέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μὲν Ὀδυσσείᾳ ἀπονιζομένους τὰς χεῖρας ποιεῖ πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς, ἐν Ἰλιάδι δὲ τοῦτο ποιοῦντας οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. σχολαζόντων γὰρ βίος ὁ ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τρυφώντων· διὸ οἱ ἐνταῦθα ἐθεράπευον τὸ σῶμα διὰ λουτρῶν καὶ κατανιμμάτων. διὰ τοῦτο καὶ ἀστραγα- 19
λίζουσιν ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὀρχοῦνται καὶ σφαιρίζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ οὐ καλῶς εἴρηκεν (I 94) ἐπὶ Ἄτυος διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι τὰς παιδιάς· πρεσβεύει γὰρ τοῖς χρόνοις τὰ ἡρωικά. οἱ δ’ ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολιτείᾳ μονονοὺ βοῶσι (Pind. fr. 78 B[4])·

κλῦθ’ Ἀλαλά, Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον.

34. ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιήσαντο διὰ

12 περὶ om. CE πολέμοις CE 13 περιτορητέον E μὲν om. E 24 κλῦσθ’ ἀλλὰ CE: corr. Plut. p. 483 d 26. 27 Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστὴν Suid. s. v. σφαῖρα et χορείαν, cf. idem s. ὄρχησις 27 ἐποίησαν C ἐποίησε E: corr. Coraes

*τὴν τέχνην καὶ ἀνδριάντα ἀνέστησαν. τὰς γὰρ βαναύ-
b σους τέχνας Ἕλληνες ὕστερον περὶ πλείστου μᾶλλον ἐποιοῦντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν γινομένας ἐπινοίας. Ἑστιαιεῖς γοῦν καὶ Ὠρεῖται Θεοδώρου τοῦ ψηφοκλέπτου ἐν θεάτρῳ χαλκῆν εἰκόνα ἀνέθηκαν ψῆφον κρατοῦσαν· ὡς δ' αὔτως Μιλήσιοι Ἀρχελάου τοῦ κιθαριστοῦ. ἐν δὲ Θήβαις Πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκών, Κλέωνος δὲ τοῦ ᾠδοῦ, ἐφ' ἧς ἐπιγέγραπται·*

Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδός,
ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους
c *κρατὸς ἐπὶ σφετέρου, καί οἱ κλέος οὐρανόμηκες.*
χαῖρε, Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλεΐσας.

ὑπὸ τούτου τὸν ἀνδριάντα, ὅτε Ἀλέξανδρος τὰς Θήβας κατασκάπτων . . . ., φησὶ Πολέμων (fr. 25 Pr) *φεύγοντά τινα χρυσίον εἰς τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὂν ἐνθέσθαι, καὶ ἀνοικιζομένης τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὑρεῖν τὸ χρυσίον μετὰ ἔτη τριάκοντα. Ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμιμος, ὥς φησιν* Ἡγήσανδρος (FHG IV 416), *καὶ Ἀρχέλαος ὁ ὀρχηστὴς παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ βασιλεῖ μάλιστα ἐτι-
d μῶντο τῶν φίλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ἀντίοχος τοὺς Σωστράτου τοῦ αὐλητοῦ υἱεῖς σωματοφύλακας ἐπεποίητο.*

35. *ἐθαυμάζετο δὲ παρ' Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις Ματρέας ὁ πλάνος ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὃς ἔλεγε καὶ θηρίον τρέφειν ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατεσθίει· ὡς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι νῦν τὸ Ματρέου θηρίον τί ἐστιν. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ*

1 *ἀνέστασαν* CE: corr. Schw 1. 2 *βαναύσεις* E 4 *γοῦν* Di: *οὖν* CE 4. 5 *ψηφοπαίκτου* Cas, cf. Artemid. onir. 3, 55 5 *ἐν θατέρῳ* C 8 *περιγέγραπται* E 9 *πυθία* C 13 *ὅτι* C 14 hiatum not. K 15 *χρυσίον* E: *χρόνον* C 16 *συνοικιζομένης* CE: corr. Wilam 17 *ἔτη εἴκοσιν* Cas 23 *δὲ* om. C 24 *θηρίον τι* C 26 *τὸ Ματρέου* E: *Ματρέου* C

παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσίᾳ, διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν κολυμβᾷ δ' οὔ, καὶ διὰ τί οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν συγκωθωνίζονται δ' οὔ, καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μὲν ὀργίζεται δ' οὔ. Ἀθηναῖοι δὲ Ποθεινῷ τῷ νευροσπάστῃ e τὴν σκηνὴν ἔδωκαν ἀφ' ἧς ἐνεθουσίων οἱ περὶ Εὐριπίδην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλον. ἐθαυμάζετο δὲ καὶ Ξενοφῶν ὁ θαυματοποιός, ὃς μαθητὴν κατέλιπε Κρατισθένη τὸν Φλιάσιον· ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποίει ἀναφύεσθαι καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο, ἀφ' ὧν ἐξίστα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος ἦν f καὶ Νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιός, ὃς προσκρούσας Ῥηγίνοις, ὥς φησι Δοῦρις (FHG II 480), εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος. Εὔδικος δὲ ὁ γελωτοποιὸς ηὐδοκίμει μιμούμενος παλαιστὰς καὶ πύκτας, ὥς φησιν Ἀριστόξενος (FHG II 284). Στράτων δ' ὁ Ταραντῖνος ἐθαυμάζετο τοὺς διθυράμβους μιμούμενος· τὰς δὲ κιθαρῳδίας οἱ περὶ τὸν ἐξ Ἰταλίας Οἰνώναν, ὃς 20 καὶ Κύκλωπα εἰσήγαγε τερετίζοντα καὶ ναυαγὸν Ὀδυσσέα σολοικίζοντα, ὁ αὐτός φησι. Διοπείθης δὲ ὁ Λοκρός, ὥς φησι Φανόδημος (FHG I 369), παραγενόμενος εἰς Θήβας καὶ ὑποζωννύμενος οἴνου κύστεις μεστὰς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων ἀνιμᾶν ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. τοιαῦτα ποιῶν ηὐδοκίμει καὶ Νοήμων ὁ ἠθολόγος. ἔνδοξοι δ' ἦσαν καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ θαυματοποιοὶ Σκύμνος ὁ Ταραντῖνος, Φιλι-

1 περὶ τὰς E Suid s. v. *Ματρέας*   6 ἐφ' ἧς Schw   7 *Ἀθηναῖοι* — 8 *Αἰσχύλον* om. E   8 ἀνέστασαν C   13 προκρούσας E   15 post γελωτοποιὸς add. ποια E   25 ἐκ om. E τοῦ στομάχου Herw   25 τοιαῦτα — 26 ἠθολόγος om. E ἠθαλόγος C: corr. Bergk (ex vulgata lectione ἠθ. . .)

στίδης ὁ Συρακούσιος, Ἡράκλειτος ὁ Μιτυληναῖος. γεγόνασι δὲ καὶ πλάνοι ἔνδοξοι, ὧν Κηφισόδωρος καὶ
b *Πανταλέων. Φιλίππου δὲ τοῦ γελωτοποιοῦ Ξενοφῶν μνημονεύει* (symp. 1).

36. *ὅρος οἰκουμένης. δῆμον τὴν Ῥώμην φησί. λέγει δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἄν τις σκοποῦ πόρρω τοξεύων λέγοι τὴν Ῥώμην πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης· ἐν ᾗ συνιδεῖν ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἱδρυμένας, καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλάς, ὡς Ἀλεξανδρέων μὲν τὴν χρυσῆν, Ἀντιοχέων δὲ τὴν καλήν, Νικομηδέων δὲ τὴν περικαλλῆ, προσέτι τε* (com. inc. IV 604 M)

τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει,

c *τὰς Ἀθήνας λέγω. ἐπιλείποι δ' ἄν με οὐχ ἡμέρα μία ἐξαριθμούμενον τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίων οὐρανοπόλει [Ῥώμῃ] ἀριθμουμένας πόλεις, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν [ἀριθμούμεναι] διὰ τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ ὅλα ἔθνη ἀθρόως αὐτόθι συνῴκισται, ὡς τὸ Καππαδοκῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ποντίων καὶ ἄλλων πλειόνων. οὗτοι οὖν πάντες, ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκουμένης, τὸν ἐφ' ἡμῖν, φησί, φιλόσοφον ὀρχηστὴν Μέμφιν ἐκάλεσαν ἀπαρχαΐζοντες τὴν διὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ κίνησιν τῇ τῶν πόλεων ἀρχαιοτάτῃ καὶ βασιλικωτάτῃ, περὶ ἧς Βακχυλίδης φησί* (fr. 39 B)·

d *τὴν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον.*

οὗτος τὴν Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν ἥτις

3 *φιλιππίδου* E 6. 7 *λέγει τὴν* C 9 *κατ' ἰδίαν μὲν τὰς* E, fort. *ὡς κατ' ἰδίαν τὰς* 12 *πόλεων* E: *πόλιν* C *πᾶσαν* CE: corr. Mus 14 *ἐπιλείπῃ* C *με* Di: *γε* CE 16 *Ῥώμῃ* del. Bothe *ἱδρυμένας* Wilam 17 *ἀριθμούμεναι* del. Bothe 19 *ποντικῶν* CE: corr. K 23. 24 *ἀρχαιοτέρᾳ καὶ βασιλικωτέρᾳ* CE: corr. Madvig

ἐστί, μετὰ σιωπῆς πάνθ' ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον ἢ οἱ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκειν. 37. τῆς δὲ κατὰ τοῦτον ὀρχήσεως τῆς τραγικῆς καλουμένης πρῶτος εἰσηγητὴς γέγονε Βάθυλλος ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὅν φησι παντομίμους ὀρχήσασθαι Σέλευκος. τοῦτον τὸν Βάθυλλόν φησιν Ἀριστόνικος καὶ Πυλάδην, οὗ ἐστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν e
Ἰταλικὴν ὄρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο ἐμμέλεια, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο σίκιννις (διὸ καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί), ἧς εὑρετὴς Σίκιννός τις βάρβαρος. οἳ δέ φασιν ὅτι Κρὴς ἦν ὁ Σίκιννος. ἦν δὲ ἡ Πυλάδου ὄρχησις ὀγκώδης παθητική τε καὶ πολυπρόσωπος, ἡ δὲ Βαθύλλειος ἱλαρωτέρα· καὶ γὰρ ὑπόρχημά τι τοῦτον διατίθεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἦν καὶ ὀρχηστικὴν δεδιδαγμένος καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ. f
μετὰ γοῦν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀληλιμμένος ἐχόρευσε μετὰ λύρας· οἳ δὲ ἐν ἱματίῳ φασί. καὶ τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιθάρισεν· ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε. τῆς δὲ Μέμφιδος ὀρχήσεως ἤρα καὶ Σωκράτης ὁ σοφὸς καὶ πολλάκις καταλαμβανόμενος ὀρχούμενος, ὥς φησι Ξενοφῶν (symp. 2, 16), ἔλεγε τοῖς γνωρίμοις παντὸς εἶναι μέλους τὴν ὄρχησιν γυμνά- 21
σιον. ἔταττον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων (fr. 69 B[4])·

1 σαφέστερον Mus: σαφῶς CE 4 ὁ add. E, om. C 5 παντομίμους Herw, qui addit ὀρχήσεις: νομίμως CE 13. 14 πολυπρόσωπος Plut. qu. symp. 711 f: πολύκοπος CE 15 τοῦτο E 16. 17 δεδιδαγμένην E 20 ἱματίοις C φησί CE: corr. Cas 22 καθῆκε Cas: ἔθηκε CE

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ᾽ ἐλαφρῶς.

Ἴων (p. 575 N)·

ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησεν φρένας.

38. Ἕρμιππος δέ φησι (FHG III 46) Θεόφραστον
παραγίνεσθαι εἰς τὸν περίπατον καθ᾽ ὥραν λαμπρὸν
καὶ ἐξησκημένον, εἶτα καθίσαντα διατίθεσθαι τὸν λόγον
οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενον κινήσεως οὐδὲ σχήματος
b ἑνός. καί ποτε ὀψοφάγον μιμούμενον ἐξείραντα τὴν
γλῶσσαν περιλείχειν τὰ χείλη.

ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν
τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον.
Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ (p. 175 e)· 'πάντα δυναμένους
ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δ᾽ οὐκ
ἐπισταμένους ἐπιδέξι᾽ ἐλευθερίως οὐδ᾽ ἁρμονίαν λόγων
λαβόντας ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
εὐδαιμόνων βίον.' Σαπφὼ περὶ Ἀνδρομέδας
σκώπτει (fr. 70 B⁴)·

c τίς δ᾽ ἀγροιῶτις θέλγει νόον
οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκε᾽ ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν;

Φιλέταιρος (II 235 K)·

ἀμφιβάλλου σφυροῖς· οὐ καθήσεις, τάλαν,
μηδ᾽ ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει;

Ἕρμιππος δέ φησι (FHG III 51) Θεόκριτον τὸν Χῖον
ὡς ἀπαίδευτον μέμφεσθαι τὴν Ἀναξιμένους περιβολήν·
Καλλίστρατός τε ὁ Ἀριστοφάνειος Ἀρίσταρχον
ἐν συγγράμματι κακῶς εἴρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθμως

3 ὤρχησαι Mein (ὤρχησε CE), cf. Euphorionis fr. 66 M 8 ἐξάραντα CE: corr. Kuster 10 ἔμελλε CE: corr. Mus 15 λαβόντα CE: aliter Plato 15 θεῶν — 16 βίον om. E 18 τῆς δ᾽ E ἀγροιῶτις C ἀγροιώτατον E, verba corrupta 19 ἕλκων E 21 ἀμφὶ κάλλους στέρνων φάρος E ἀμφὶ στέρνοις φάρος C ἀμφίβαλλε στέρνοις φᾶρος Eust. 1164, 36: corr. K καθήσαις C

ἀμπέχεσθαι, φέροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς παιδείας ἐξέτασιν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησιν (II 393 K)·

ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων d
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἐξὸν καλῶς. οὗ μήτε πράττεται τέλος
μηδεὶς ... ἡμᾶς μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
ἑτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις
δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν,
κόσμον δὲ τῷ βίῳ — τὸ τοιοῦτον γέρας
τίς οὐκ ἂν αὑτῷ κτῷτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

39. καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ e ἱεροφάνται καὶ δᾳδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικὰ αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι (fr. 21 Koepke) σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιιστᾶν. ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν f τραγικῶν ἀπόκειται πίστις) ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα (I 558 K)·

τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.

καὶ πάλιν·

2 παιδείαν C 4 ἀρύθμως C ἀρίθμως E 6 μηδεὶς γὰρ Suid s. ἀναλαμβάνειν 6. 7 μήτε μὴν δόντας δι' ἑτέρων λαβεῖν CE μήτε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid: δεῖ Cas, reliqua corr. Dobr, qui praeterea ἑτέρῳ 10 κτῷτο αὐτῷ CE αὐτὸ κτῷτο Suid: corr. Grot 15 γοῦν Mus: οὖν CE 19 εἰς αὐτὸν E 21 περὶ καὶ τοῖς κωμ. E 22 ἀπόκειται in marg. add. E

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ᾽ ἦλθον τεθνεῶτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

καὶ Τέλεσις δὲ ἢ Τελέστης ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνύς. Φίλλις ὁ Δήλιος μουσικὸς (FHG IV 476) *τοὺς ἀρχαίους φησὶ κιθαρῳδοὺς κινήσεις ἀπὸ μὲν τοῦ προσώπου μικρὰς φέρειν, ἀπὸ ποδῶν δὲ πλείους, ἐμβα-*
22 *τηρίους καὶ χορευτικάς. Ἀριστοκλῆς οὖν φησιν* (FHG IV 332) *ὅτι Τελέστης ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστὴς οὕτως ἦν τεχνίτης ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι᾽ ὀρχήσεως. φασὶ δὲ καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Θέσπις, Πρατίνας [Κρατῖνος], Φρύνιχος, ὀρχησταὶ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ μὴ μόνον τὰ ἑαυτῶν δράματα ἀναφέρειν εἰς ὄρχησιν τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν ἰδίων ποιημάτων διδάσκειν τοὺς βουλομένους ὀρχεῖσθαι.*

μεθύων δὲ ἐποίει τὰς τραγῳδίας Αἰσχύλος, ὥς φησι Χαμαιλέων (fr. 22 Koepke). *Σοφοκλῆς γοῦν ὠνείδιζεν*
b *αὐτῷ ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ᾽ οὐκ εἰδώς γε.*

40. *ὀρχήσεις δὲ ἐθνικαὶ αἵδε· Λακωνικαί, Τροιζήνιαι, Ἐπιζεφύριοι, Κρητικαί, Ἰωνικαί, Μαντινικαί,*

1 alterius personae verba 2 *συλλησόμενοι* C 4 *καὶ δεῦρο* non intellego, velut *πολλὰ τοιαυτὶ τηδὶ κἀκεῖ καὶ δεῦρο* (vel *δευρί*) *σχ.* coll. Arist. av. 425 5 *τελεστὴς* C *τελετῆς* E, fort. non lectio duplex sed duae eiusdem nominis formae 6. 7 *δεικνυούσας* CE: corr. Mein 7 *Φίλλις — 10 χορευτικάς* om. E 7 *ὁ δείλιος* C 9 *μικρὰς φέρειν* mihi suspecta, saltem *μεταφέρειν* 13 *φανερὰ* C: *φᾶναι* E 14 *Θέσπις* Cas: *θεσπίας* CE 14. 15 var. lect. del. Arnoldt 15 *ὀρχηστρικοὺς ἐκ.* E 20 *γοῦν* Di: *οὖν* CE 22. 23 *Τροιζηνικαὶ* CE: corr. Wilam 23 *μαντινιακαὶ* CE: corr. Mein

ἃς προκρίνει Ἀριστόξενος (FHG II 284) διὰ τὴν τῶν χειρῶν κίνησιν. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὀρχηστὴν καλεῖ (fr. 148 B[4])·

ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον,

καὶ Ὅμηρος ἢ τῶν Ὁμηριδῶν τις ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ φησίν (v. 515)·

Ἀπόλλων
φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων χαρίεν κιθάριζε,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς. c

Εὔμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος τὸν Δία ὀρχούμενόν που παράγει λέγων (p. 8 Ki)·

μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Θεόφραστος δὲ (fr. 92 W) πρῶτόν φησιν Ἄνδρωνα τὸν Καταναῖον αὐλητὴν κινήσεις καὶ ῥυθμοὺς ποιῆσαι τῷ σώματι αὐλοῦντα· ὅθεν σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς· μεθ' ὃν Κλεόλαν τὸν Θηβαῖον. ὀρχησταὶ δὲ ἔνδοξοι Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ καὶ Καλλίᾳ (I 121. 698 K), Ζήνων δὲ ὁ Κρὴς ὁ πάνυ Ἀρταξέρξῃ προσφιλέστατος παρὰ Κτησίᾳ (fr. 47 M). d Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φιλόξενον ἐπιστολῇ μέμνηται Θεοδώρου καὶ Χρυσίππου.

41. ὅτι τὸ Μουσεῖον ὁ Φιλιάσιος Τίμων ὁ σιλλογράφος (fr. 60 W) τάλαρόν πού φησιν ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν

5 ὀρχηστὰ CE 7 καὶ Ὅμηρος — 11 βιβάς om. E, in mg. col. rubro add. C 12 ἢ Ἀρκτῖνος om. E, in mg. col. rubr. add. C 14 μέσοισι CE: corr. Mus 15 φησι πρῶτον E 18 μεθ' ὃν E: μεθ' ὧν C 20 fort. ὁ πάντων 24 τὸ μουσεῖον E: τὸ ἀθήνησι τὸ ἐν πρυτανείῳ μουσεῖον C, quid scriptum fuerit non assequor

πανάγρῳ τινὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολυτιμότατοι ὄρνιθες·

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ
βιβλιακοὶ χαρακῖται ἀπείριτα δηριόωντες
Μουσέων ἐν ταλάρῳ.

e ἕως ἂν τῆς λογοδιαρροίας ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι οἱ τραπεζορήτορες, οἳ ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐπιλελῆσθαί μοι δοκοῦσι καὶ τοῦ Πυθικοῦ χρησμοῦ, ὃν ἀναγράφει Χαμαιλέων (om. Koepke)·

εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα
οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἰητρῷ.

καὶ Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἰατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μιτυληναῖος ποιητής (fr. 39 B[4])·

τέγγε πνεύμονα οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·
f ἡ δ' ὥρη χαλεπή· πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 40)·

πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

Εὔπολίς τε τὸν Καλλίαν φησὶν ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα (I 297 K)·

πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῇ.

ἡμῖν δ' οὐ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ καρδία. καίτοι Ἀντιφάνης λέγει (II 112 K)·

1 Athenaeus scripserat οἱ πολυτιμότατοι τῶν ὀρνίθων 3 πολυφύλλῳ CE: corr. Mus 4 χαρακεῖται C 5 μουσάων CE: corr. Mus; suppl. velut πολυτιμότατοι πετεηνῶν 6 sqq. fort. Cynulci verba 6 ὡς ἄν τις λογ. E 11 χρᾶσθαι CE: χρῆσθε Euseb. praep. ev. 5, 30 12 δ' ὁ K: δὲ CE, ceterum cf. II 36 b ἰατρὸς C 15 οἴνῳ πνεύμονα τέγγε CE, cf. X 430 b 16 πάντα — καύματος om. E δὲ δίψαισ' p. 430 b: δ' ἐδίψουν C 18 πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα ex X 430 d probabiliter A. Brunk 21 ἔκκλυστον Reiske 22 κινδεύει C

τὸ δὲ ζῆν, εἰπέ μοι,
τί ἐστι; τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ.
ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα 23
δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' [οἱονεὶ δίψαν τινὰ
ἢ ξηρασίαν ἔχοντ'] αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

οὕτω τούτοις, φησί, κυνολογήσασιν ἐδόθη πιεῖν. εἴρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης (II 126 K)·

δεῖ γαρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.

Εὔβουλος (II 209 K)·

Σίκων ἐγὼ
βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος.
Β. πέπωκας οὗτος; Α. . . . . . πέπωκ' ἐγώ, b
μὰ Δία τὸν Μενδαῖον.

42. ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς ἐστιν, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγοδρανεῖν. Θουκυδίδης α' (c. 70)· 'νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι.' Κρατῖνος δ' ἐπὶ ἐρετῶν χρᾶται τῇ λέξει (I 113 K)· 'ῥοθίαζε κἀνάπιπτε.' καὶ Ξενοφῶν ἐν Οἰκονομικῷ (8, 8)· 'διὰ τί ἄλυποι ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ ἐρέται; ἢ ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσιν;' ἀνακεῖσθαι δέ φαμεν ἐπὶ ἀνδριάντος· c ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον. Δίφιλος (om. Kock)·

2 [τὸ] πίνειν Mein, tum recte fort. Kock τὸ δὲ | ζῆν, εἰπέ μοι, τί ἐστι; πίνειν κτλ' 3—7 cf. Soph. Ant. 712 6 οἱονεὶ — 7 ἔχοντ' del. K 9 accuratius βρέχεσθαι 11 φαγόντας φάρυγα Mein, sed δαψιλῶς pertinet ad φαγόντας 15 velut οὐ μετρίως πέπωκ' ἐγώ, μὰ τὸν Δία τὸν Μενδαῖον 17 ψυχῆν E 18 ὀλιγωρεῖν CE: corr. K 20 ῥϊθίαζε C 23 προνέουσιν CE 26 δίφιλλος C

ἐγὼ δ' ἕως μέν τινος ἀνεκείμην.

πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρός φησιν· 'ἀνάκεισο.' Φιλιππίδης (IV 477 M)·

καὶ δειπνῶν ἀεὶ
ἀνακείμενος παρ' αὐτόν.

καὶ ἐπάγει·

πότερον ἀνδριάντας εἱστία;

κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν Συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις (II 399 K)·

ὡς ἐστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά·
οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι
d οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν·
ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

ἔστι δὲ εὑρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ (fr. 685 N)·

ἀνακειμένῳ
μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηνῶν Νομίμοις (fr. 556 R)· 'οἱ δὲ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ.' Θεόπομπος (I 750 K)·

e ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα . . . . . .
κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ,
Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη.

Φιλωνίδης (I 256 K)·

1 ἕως τινὸς μὲν Mein 7 ἀνδριάντα CE: corr. Mein, cf. com. inc. fr. 186 11—13 om. E 11 οὔτε γὰρ δειπνος C (notato mendo): corr. Mus 12 οὐδ' ἂν C: corr. Iac μάθοιμ' ἂν C: corr. Mus 14 οὐ σπανίως Wilam, καίτοι σπανίως K 15 περὶ σοφ. C: corr. Mus 15. 16 sic distinxit Nauck 15 σάτυρος — 17 ἀνακειμένῳ om. E 16 fort. ἐπιμαινόμενος 19 ἐν τυρρηνοῖς C

κατάκειμαι, ὡς ὁρᾶτε, δεκάπαλαι.

Εὐριπίδης Κύκλωπι (v. 410)·

ἀνέπεσε φάρυγος αἰθέρ' ἐξανιεὶς βαρύν.

Ἄλεξις (II 402 K)·

μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν
ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

43. ὅτι τὸ πάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι τίθεται. φησὶ γοῦν Φοῖνιξ πρὸς Ἀχιλλέα (I 486)· 'οὐκ f ἤθελον ἅμ' ἄλλῳ ἐν μεγάροισι πάσασθαι.' καὶ ἀλλαχοῦ (γ 9)· 'εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο.' τῶν γὰρ σπλάγχνων ἀπογεύονται μόνον ὡς ἂν ὀλίγων πολὺς ὅμιλος. καὶ ὁ Πρίαμος δὲ πρὸς Ἀχιλλέα φησί (Ω 641)· 'νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην.' οἰκεῖον γὰρ τοῦ τηνι- 24 κάδε ἀτυχήσαντος ἀπογεύσασθαι μόνον· εἰς κόρον γὰρ ἐλθεῖν οὐκ εἴα τὸ πένθος. διὸ καὶ ὁ τὸ σύνολον οὐ γευσάμενος τροφῆς 'κεῖτ' ἄσιτος, ἄπαστος (δ 788).' ἐπὶ δὲ τῶν ἀποπληρουμένων οὐδέποτε λέγει τὸ πάσασθαι, ἀλλ' ὁπόσα δηλοῖ κόρον· 'αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν' (ζ 99) καὶ 'ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο (δ 68).' οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι τιθέασι τὸ πάσασθαι. Καλλίμαχος (fr. 261 Sch)·

μύθου δὲ πασαίμην b
ἥδιον.

Ἐρατοσθένης (fr. 35 H)·

ὀπταλέα κρέα
ἐκ τέφρης ἐπάσαντο τά τ' ἀγρώσσοντες ἕλοντο.

1 velut ἤδη κατακείμεθ' 3 ἀνέπευσε E φάρυγγος CE 7 ὅτι τὸ C: τῶ τὸ E 10 ἐπάσσαντο CE 11 μόνων CE: corr. Cas 13 νῦν δὲ CE 14 γὰρ E: om. C 15 fort. ἐσθίειν coll. Didymi schol. I 222

44. ‛ποτίκολλον ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ’ φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός (fr. 241 B[4]).

[ἔτι περὶ τοῦ τῶν ἡρώων βίου.]

ὅτι Σέλευκός φησι τὴν παρ’ Ὁμήρῳ δαῖτα θάλειαν στοιχείων μεταθέσει δίαιταν εἶναι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι λέγειν βιαιότερόν ἐστι.

ὅτι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἱστορεῖ (FHG IV 359) τὰς Κερκυραίας γυναῖκας ἔτι καὶ νῦν σφαιριζούσας ᾄδειν. σφαιρίζουσι δὲ παρ’ Ὁμήρῳ οὐ μόνον ἄνδρες ἀλλὰ καὶ γυναῖκες. καὶ δίσκοις δὲ καὶ ἀκοντίοις μετά τινος συμμετρίας ἐχρῶντο (δ 626)·

c δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.

τὸ γὰρ τερπνὸν τὴν κακοπάθειαν κουφίζει. καὶ ἐπὶ κυνηγέσια δὲ ἐξίασιν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας, ἀφ’ ὧν ῥωμαλεώτεροι καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν, [ὡς] ὅτε ‛πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύνουσι καὶ ἀντίον ἱστάμενοι ἀκοντίζουσιν’ (Μ 43). ἴσασι δὲ καὶ λουτρὰ ἄκη πόνων παντοῖα, κόπον μὲν θαλάττῃ λύοντες, ἣ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος, ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβά-
d σεσι τὰς τῶν μυῶν συντάσεις, εἶτ’ ἐπαλείφοντες λίπα πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπιῆς ἐπανελθόντες ‛ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ κνήμας ἠδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς’ (Κ 572), καὶ οὕτως ἀναψύ-

3 ἔτι — βίου om. E, recte opinor 4 ὁμήρου E 7 ὅτι — 9 ᾄδειν om. E 14 κυνηγεσία CE: corr. Cas 16 ὡς del. Wilam 16. 17 πυργηδὸν C: πυργηδὸν ἐν περιβολῇ (l. παραβολῇ) ὁμηρικῇ E 19 λούοντες CE: corr. Eust. 1481, 58 21 λίπος E 22 ξηρανθέντος Cas: ῥανθέντος CE ἀπεσκληρυμένα E ἀπεσκληρημένα C 23 σκοπῆς E 25 ἀμφί τε (γε E) μακρούς CE

ξαντες ‘ἐς ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο καὶ ἀλειψάμενοι λίπ’ ἐλαίῳ δείπνῳ ἐφιζανέτην.’ ἔστι καὶ τρόπος ἕτερος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων (κ 362)·

θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων.

αἱ γὰρ ἐμβάσεις περικεχυμένου πανταχόθεν τοῖς πόροις e
τοῦ ὕδατος φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν καθάπερ ἂν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείς· διέξεισι γὰρ οὐθέν, εἰ μή τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις ἀναψυχὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχῃ, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι (fr. 219 R) ζητῶν, διὰ τί οἱ ἱδροῦντες ἐπὰν ἔλθωσιν εἰς θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὕδωρ οὐκ ἔτι ἱδροῦσιν, ἕως ⟨ἂν⟩ πάλιν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

45. παρετίθετο δὲ τοῖς ἥρωσι δειπνοῦσι καὶ λάχανα. ὅτι δὲ οἴδασι τὰς λαχανείας δῆλον ἐκ τῶν παρὰ f
νείατον ὄρχον κοσμητῶν πρασιῶν (η 127). ἀλλὰ μὴν καὶ ⟨τοῖς⟩ κακοχυμοτάτοις κρομύοις ἐχρῶντο (Λ 630)·

ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτοῦ ὄψον.

ἐπιμελουμένους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει καὶ τῶν ἀκροδρύων
(η 120)· ‘ὄγχνη γὰρ ἐπ’ ὄγχνῃ που γηράσκει, σῦκον δ’ 25
ἐπὶ σύκῳ.’ διὸ καὶ τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα καλὰ προσαγορεύει (η 114)· ‘ἔνθα δένδρεα καλὰ πεφύκει, ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι.’ τὰ δ’ εἰς ξυλείαν εὔθετα μακρά, τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων (ε 238)·

8 βληθῇ Eust. 1481, 61, βληθείη Mus 10 εἰς ἔξω E 12 ἐπὰν om. E 13 ἕως E: ὥσπερ C ἂν add. Mein 15 cf. p. 25d 17 πρασιῶν E: πρᾶσιν C 18 καὶ ἐγκακοχυμοτάτοις C καὶ κακοχυμοτάτοις E: corr. Cas 21 ὄχνη et ὄχνῃ CE, tum aut [που] aut ⟨φησί⟩ που γηράσκουσιν E γηράσκων C

ἔνθα δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης.

ἀρχαιοτέρα δ' ἦν καὶ τῶν Τρωικῶν ἡ τούτων χρῆσις. Τάνταλος γοῦν οὐδὲ θανὼν ἀπαλλάττεται τῆς τούτων
b ἐπιθυμίας· εἴπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς προσείων (Plat. Phaedr. p. 230[d]), καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζῴων τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες, τοὺς τοιούτους καρποὺς ἀποκρούεται αὐτὸν τῆς ἀπολαύσεως, ὅτε τῆς ἐλπίδος ἐγγὺς ἔλθοι. καὶ Λαέρτην δ' Ὀδυσσεὺς ἀναμιμνήσκει ὧν ἔδωκεν αὐτῷ παιδὶ ὄντι (ω 340)· ‘ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα’ καὶ τὰ ἑξῆς.

46. ὅτι δὲ καὶ ἰχθῦς ἤσθιον Σαρπηδὼν δῆλον ποιεῖ (Ε 487), ὁμοιῶν τὴν ἅλωσιν πανάγρου δικτύου θήρᾳ. καίτοι Εὔβουλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ παίζων (II 207 K)·

c ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ
τίνα τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεὶ
ἕψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.
ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἀλλ' ἑταίραν εἶδέ τις
αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα.
πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν
μίαν λαβόντες εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
τῆς πόλεος ἀπεχώρησαν ἧς εἷλον τότε.

οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ⟨οἱ⟩ ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύ-
d θερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πε-

1 ἔνθεν E 4 γοῦν Di: οὖν CE ἀπαλλάττετο E (ἀπηλλάττετο Mus) 5 προσιὼν CE: corr. Cas 7 τοῖς τοιούτοις καρποῖς CE: corr. Cas 7. 8 ἀποκρύεσθαι E superscr. τ (i. e. ἀποκρύεται) ἀποκρύψαι C: corr. Mus 13 ἅλωσιν E: ἅλωνα C 16 ἰχθὺν δὲ ποῦ ὅμηρος ἐσθ. εἴρηκε CE: corr. Grot 19 fort. ἀλλ' οὐδ' ἀμίαν, ἀλλ' ⟨οὐδ'⟩ ἑταίραν 20 αὐτοὺς δ' CE: corr. Mus 21 στρατίαν E στρατιὰν C 22 βίᾳ λαβόντες Dobr 23 πόλεως CE 24 οἱ add. Schw

λειάσιν ἱστάντες. ἐγυμνάζοντο δὲ πρὸς ὀρνεοθηρευτικὴν [καὶ] τὴν πελειάδα τῇ μηρίνθῳ κρεμάντες ἀπὸ νηὸς ἱστοῦ καὶ τοξεύοντες ἐκηβόλως εἰς αὐτήν, ὡς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δηλοῦται (Ψ 852). παρέλιπε δὲ τὴν χρῆσιν τῶν λαχάνων καὶ ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων διά τε τὴν λιχνείαν καὶ προσέτι τὴν ἐν ταῖς σκευασίαις ἀπρέπειαν, ἐλάττω κεκρικὼς ἡρωικῶν καὶ θείων ἔργων. ὅτι δὲ καὶ ἑφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν ἐμφανίζει ἐν οἷς λέγει (Φ 362)·

ὡς δὲ λέβης ζεῖ . . . .
κνίσση μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο.

καὶ ὁ κατ' Ὀδυσσέως ἀφεθεὶς ποὺς βοὸς (υ 299) τού- e
του σημεῖον· πόδα γὰρ βόειον οὐδεὶς ὀπτᾷ. καὶ τὸ (α 141) 'κρειῶν δὲ πίνακας παρέθηκεν ἀείρας παντοίων' οὐ μόνον τὴν τῶν κρεῶν ἐξαλλαγὴν δηλοῖ, ὡς ὀρνίθεια, χοίρεια, ἐρίφεια, βόεια λέγων, ἀλλὰ τὴν σκευασίαν ὡς ποικίλην ἔχοντα καὶ οὐ μονοειδῆ ἀλλὰ περιττήν.

ὡς ἀνακύπτειν τὰς Σικελικὰς καὶ Συβαριτικὰς [καὶ Ἰταλικὰς] τραπέζας, ἤδη δὲ καὶ Χίας. μαρτυροῦνται f
γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς (II 466 K)·

Χῖοι πολὺ
ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν.

κοιμῶνται δὲ μετα γυναικῶν παρ' Ὁμήρῳ οὐ μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες Φοῖνιξ τε καὶ Νέστωρ. μόνῳ Μενελάῳ οὐ συνέζευκται γυνὴ διὰ

2 καὶ del. K 6 λίχναν E 7 ἐλάττων C 11 μελδομένη C 19. 20 glossam del. K, cf. Plat. ep. 7 p. 326 b 20 fort. τραπέζας ἤδη, ἔτι δὲ καὶ Χίας 22 Τιμοκλῆς — 24 ὀψαρτυτικήν om. E 27 γυνὴ E: om. C

γυναῖκα γαμετὴν ἡρπασμένην τὴν στρατείαν πεποιημένῳ.

47. ‘παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ’ ὕμνων νεωτέρων’ Πίνδαρος ἐπαινεῖ (ol. IX 48). Εὔβουλος δέ φησιν (II 209 K)·

ἄτοπον δὲ τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

26 τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως (II 400 K), τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί. ὄντως δὲ ὁ παλαιὸς οἶνος οὐ πρὸς ἡδονὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν προσφορώτερος. πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ σῖτα καὶ λεπτομερὴς ὢν εὐανάδοτός ἐστι δύναμίν τε τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖ τὸ αἷμά τε ἐνερευθὲς καὶ εὐανάδοτον κατασκευάζει καὶ τοὺς ὕπνους ἀταράχους παρέχει. ἐπαινεῖ δὲ Ὅμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἱκανὴν κρᾶσιν,
b ὡς τὸν τοῦ Μάρωνος (ι 197). ἐπιδέχεται δὲ πλείω κρᾶσιν ὁ παλαιὸς οἶνος διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι παλαιούμενος. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Διονύσου φυγὴν (Z 135) εἰς τὴν θάλασσαν οἰνοποιίαν σημαίνειν φασὶ πάλαι γνωριζομένην. ἡδὺν γὰρ εἶναι τὸν οἶνον παρεγχεομένης θαλάσσης. ἐπαινῶν δὲ Ὅμηρος τὸν μέλανα οἶνον πολλάκις αὐτὸν καὶ αἴθοπα καλεῖ. δυναμικώτατος γάρ ἐστι καὶ μένων ἐν ταῖς ἕξεσι τῶν πινόντων πλεῖστον χρόνον. Θεόπομπος δέ φησι (FHG I 328) παρὰ Χίοις πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, καὶ τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους
c μαθόντας παρ’ Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου, ὃς καὶ συνῴ-

10 ὄντος C 12 ὑγείαν C 13 δύναμιν δὲ C 14 fort. τό τε αἷμα 14. 15 καὶ εὐανάδοτον delendum, nisi fuit εὐδιάδοτον 16 ἐπαινεῖ E: αἰπενεῖ C 27 φυτεύειν τε E 28 συνώ-

κισε τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. ὁ δὲ λευκὸς οἶνος ἀσθενὴς καὶ λεπτός. ὁ δὲ κιρρὸς πέττει ῥᾷον ξηραντικὸς ὤν.

48. περὶ Ἰταλικῶν οἴνων φησὶν ὁ παρὰ τούτῳ τῷ σοφιστῇ Γαληνός· 'ὁ Φαλερῖνος οἶνος ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἐστὶ πότιμος καὶ ἀπὸ πεντεκαίδεκα μέχρι εἴκοσιν· ὁ δ' ὑπὲρ τοῦτον ἐκπίπτων τὸν χρόνον κεφαλαλγὴς καὶ τοῦ νευρώδους καθάπτεται. εἴδη δ' αὐτοῦ δύο, ὁ αὐστηρὸς καὶ ὁ γλυκάζων· οὗτος δὲ τοιοῦτος γίνεται ὅταν ὑπὸ τὸν τρυγητὸν νότοι πνεύσωσι, παρ' ὃ καὶ d μελάντερος γίνεται. ὁ δὲ μὴ οὕτω τρυγηθεὶς αὐστηρός τε καὶ τῷ χρώματι κιρρός. καὶ τοῦ Ἀλβανοῦ δὲ οἴνου εἴδη δύο, ὃ μὲν γλυκάζων, ὃ δ' ὀμφακίας· ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι. Συρεντῖνος δὲ ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχεται γίνεσθαι πότιμος· ὢν γὰρ ἀλιπὴς καὶ λίαν ψαφαρὸς μόλις πεπαίνεται· καὶ παλαιούμενος σχεδὸν μόνοις ἐστὶν ἐπιτήδειος τοῖς χρωμένοις διηνεκῶς. ὁ δὲ Ῥηγῖνος τοῦ e Συρεντίνου λιπαρώτερος ὢν χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα. χρήσιμος καὶ ὁ Πριούερνος λεπτομερέστερος ὢν τοῦ Ῥηγίνου ἥκιστά τε καθαπτόμενος κεφαλῆς. τούτῳ ἐμφερὴς ὁ Φορμιανός, ταχὺ δὲ ἀκμάζει καὶ λιπαρώτερός ἐστιν αὐτοῦ. βράδιον δ' ἀκμάζει ὁ Τριφολῖνος, ἐστὶ δὲ τοῦ Συρεντίνου γεωδέστερος. ὁ δὲ Στατανὸς τῶν πρώτων ἐστὶν οἴνων, ἐμφερὴς τῷ Φαλερίνῳ, κου-

κησε CE: corr. Mus 3 ξηραντερὸς E 6 πότιμος, χρησιμώτερος δὲ ἀπὸ H. Bruns coll. Plin. h. n. 23, 34 7 κεφαλαλγὴς E: κεφαλαλγικὸς C 17 μόνος CE: corr. Brunck 18. 19 τοῦ συρεντίνου — 21 τοῦ ῥηγίνου om. E 20 fort. Πριουέρνας 21 καθαπτομένου C 22 ταχὺ δὲ: itaque Privernas sero potabile fieri dictum erat 23 βράδιον E: βραδέως C τριφαλῖνος C 24 γεόδης (compend) CE: corr. Mus

φότερος ⟨δέ⟩, οὐ πληκτικός. ὁ Τιβουρτῖνος λεπτός, εὐδιάπνευστος, ἀκμάζων ἀπὸ ἐτῶν δέκα· κρείττων δὲ f γίνεται παλαιούμενος. ὁ Λαβικανὸς ἡδὺς καὶ λιπαρὸς τῇ γεύσει, μεταξὺ Φαλερίνου καὶ Ἀλβανοῦ· ὃ δὲ ἄρχεται τῆς πόσεως ἀπὸ ἐτῶν δέκα. ὁ Γαυρανὸς δὲ καὶ ὀλίγος καὶ κάλλιστος, προσέτι τε εὔτονος καὶ παχύς, Πραινεστίνου δὲ ⟨καὶ⟩ Τιβουρτίνου λιπαρώτερος. ὁ Μαρσικὸς δὲ πάνυ αὐστηρός, εὐστόμαχος δέ. γίνεται δὲ περὶ τὴν Καμπανίας Κύμην ὁ καλούμενος Οὐλβανός, κοῦφος, πότιμος ἀπὸ ἐτῶν πέντε. ὁ Ἀγκωνιτανὸς χρη-
27 στός, λιπαρός, πο ..... ὁ Βυξεντῖνος ἐμφερῶς ἔχει τῷ Ἀλβανῷ τῷ ὀμφακίᾳ· ἐστὶ δὲ δυνάμει καὶ εὐστόμαχος. ὁ Οὐελίτερνος δὲ ἡδὺς πινόμενος, εὐστόμαχος· ἴδιον δ' αὐτοῦ τὸ μὴ δοκεῖν ἀπαρέγχυτος εἶναι· ἐμφαίνει γὰρ ὡς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἑτέρου. ὁ Καληνὸς κοῦφος, τοῦ Φαλερίνου εὐστομαχώτερος. εὐγενὴς δὲ καὶ ὁ Καίκουβος, πληκτικός, εὔτονος· παλαιοῦται δὲ μετὰ ἱκανὰ ἔτη. ὁ Φουνδανὸς εὔτονος, πολύτροφος, κεφαλῆς καὶ στομάχου ἅπτεται· διὸ οὐ πολὺς ἐν συμποσίοις πίνεται.
b πάντων δὲ τούτων ὁ Σαβῖνος κουφότερος, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ ἐπιτήδειος πίνεσθαι μέχρι πεντεκαίδεκα. ὁ δὲ Σιγνῖνος μέχρις ἐτῶν ἓξ χρήσιμος, παλαιωθεὶς δὲ πολὺ χρησιμώτερος. ὁ Νουμεντανὸς ἀκμάζει ταχὺ καὶ ἀπὸ

1 δὲ add. K 3 ὁ λαβικανὸς — 12 εὐστόμαχος om. E 5 ἐτῶν ῑ. ἀγαύρανος C: ἐτῶν δέκα. ὁ Γ. Cas, fort. ἐτῶν ια΄. Γαυρανὸς δὲ 6 εὔγονος C: corr. Mus 6. 7 πρινεστίνου (mendo notato) C: corr. Mus 7 καὶ add. Mus 9 fort. Οὐλκανός vel Οὐολκανὸς i. e. *vinum Volcanum* 10 πότιμος κοῦφος C: corr. Schw Ἀγκωνιτανὸς Cas: ἀ νιτανός C 11 πό⟨τιμος ἀπὸ ἐτῶν ..⟩ Di ἐμφερῶς Schw: .. φερῶς C 12 ante καὶ intercidit fort. adiectivum velut πολύτροφος 13 οὐέντερνος CE: corr. Schw 16. 17 κέκουβος CE 18 κεφαλῇ καὶ στομάχῳ E 22 puto ἀπὸ ἐτῶν ἓξ

ἐτῶν πέντε πότιμός ἐστιν· ἐστὶ δ' οὔτε λίαν ἡδὺς οὔτε λεπτός. ὁ Σπωλητῖνος οἶνος .... καὶ πινόμενος ἡδὺς καὶ τῷ χρώματι χρυσίζει. Αἰκουανὸς κατὰ πολλὰ τῷ Συρεντίνῳ παρεμφερής. ὁ Βαρῖνος λίαν αὐστηρὸς καὶ ἀεὶ ἑαυτοῦ κρείττων γίνεται. εὐγενὴς καὶ ὁ Καυκῖνος c
καὶ τῷ Φαλερίνῳ ἐμφερής. ὁ Βενεφρανὸς εὐστόμαχος καὶ κοῦφος. ὁ ἐν Νεαπόλει Τρεβιλλικὸς εὔκρατος τῇ δυνάμει εὐστόμαχος, εὔστομος. ὁ Ἔρβουλος ἐν ἀρχῇ μέν ἐστι μέλας, μετ' οὐ πολλὰ δὲ ἔτη λευκὸς γίνεται· ἐστὶ δὲ λίαν κοῦφος καὶ τρυφερός. ὁ Μασσαλιήτης καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχύς, σαρκώδης. Ταραντῖνος δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κλίματος τούτου πάντες ἁπαλοί, οὐ πλῆξιν, οὐ τόνον ἔχοντες, ἡδεῖς, εὐστόμαχοι. ὁ δὲ d
Μαμερτῖνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμενος ἐν Σικελίᾳ καλεῖται Ἰωτάλινος. ἡδὺς δ' ἐστί, κοῦφος, εὔτονος.

ὅτι παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, ὥς φησι Χάρης ὁ Μιτυληναῖος (fr. 13 M), ὃς καλεῖται Σοροάδειος· ἑρμηνεύεται δὲ Ἑλλάδι φωνῇ οἰνοποιός.

49. ὅτι Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει (II 115 K)·

2 ὁ σπολητῖνος δὲ καὶ πινόμενος οἶνος ἡδύς E, unde δὲ recepit Mus, praeterea οἶνος delendum puto et adiectivum (velut κοῦφος) ante καὶ supplendum 3 ἀκουανὸς CE: corr. Hermol. Barbarus, Καπυανὸς Mus 4 ἐμφερὴς E sed corr. in mg Βαρῖνος K: βαρβῖνος CE 7. 8 saltem εὔκρατος, τῇ δὲ δυνάμει, sed videntur plura periisse 8 intellegunt *helvolas uvas* (Plin. h. n. 14, 29), potius Τρεβουλανὸς 10 vinum Massiliense medium inter Italica etiam apud Plin. 14, 68, ubi item sequitur Tarentinum 15 ἐν Ἰταλίᾳ Wilam ἰωτάλινος CE, nomen item corruptum apud Plinium 14, 6, 8, ubi vina *Potulana ab auctore dicta:* Πωταλῖνος Cas, Ποτιτιανός falso Detlefsen 17 ἰνδῶν E χάρις CE: corr. Mus 18 Σοραδεύας Lagarde 20 χαρίης CE 21 οὕτω καταλέγει C: λέγει E

ἐξ Ἤλιδος μάγειρος, ἐξ Ἄργους λέβης,
Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθῦς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
e τυρὸς Σικελικός, — — — — — —
μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλεις Βοιώτιαι.

Ἕρμιππος δ' οὕτως (I 243 K)·

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον,
ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
ἐκ δ' αὖ Θετταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισι·
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
f αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσι.
καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειε
ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὁτιὴ δίχα θυμὸν ἔχουσι.
ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν· ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ
ἱστία καὶ βίβλους· ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν·
ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριττον τοῖσι θεοῖσιν,
ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·
ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας ⟨τε⟩ καὶ ἰσχάδας ἡδυονείρους.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα·
ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.

2 Φλιάσιος Kockio suspectum, exspectes vinum Thasium, velut οἶνος δὲ Θάσιος 3 σικυώνιος CE: corr. Mus 5 ἐγχέλυς CE: corr. Di 9 ἐν ἀνθρώποις CE: corr. Mus 12 Θετταλίας Kock: ἰταλίας CE 13 ψώρας E λακεδαιμονίοις CE: corr. Mus 15 συράκοσσαι C σῖτον καὶ τυρὸν Eust. 261, 10 παρέχουσαι CE: corr. Eust 15 post 19 transponi vult Wilam 17 ὁτιὴ Di: ὅτι CE 18 ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ' Herw 21 κατάπριστον Kock (saltem καταπριστόν) 22 τε add. Mus 23 εὐβοίης C ἴφια μῆλα dixit παρ' ὑπόνοιαν, non oves sed mala

αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσι.
τὰς δὲ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα 28
Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γάρ ⟨τ'⟩ ἀναθήματα δαιτός·
Φοινίκη δ' αὖ καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν·
Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.

50. Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ (fr. 106 B⁴)·

ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν.
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
αἶγες ἐξοχώταται·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος, ἅρμα Θηβαῖον, ⟨ἀλλ'⟩ ἀπὸ τῆς ἀγλαοκάρπου
Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν. b

Κριτίας δὲ οὕτως (fr. 1 B)·

κότταβος ἐκ Σικελῆς ⟨ἐστι⟩ χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος.
. . . .
Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα.
εὐναίου δὲ λέχους κάλλος ἔχει

3 τ' add. Mus 5 Φοῖνιξ δ' αὖ Mein, δ' αὖ del. Iac, latet sine dubio glossema; Κύπρος δ' αὖ Wilam 6 δάπεδας CE 7 Πυθικῇ ᾠδῇ videtur error subesse 10 τρέφειν error Eustathii 1822, 5 11 γλάγους Eust. 1569, 44 13 ἀλλ' add. schol. Arist. Pac. 73 ἀγλαοκάρπους C 15 σικελίζειν ὄχημα E 17 σικελικῆς E ἐστι om. CE: add. p. 666b ἔργον p. 666: εἰς ἔργον C εἰς ἔριον E 18 λατάμων E 19 σικελικὸς CE: corr. Mus κάλλει — κράτιστος om. E κάλλι C: corr. Cas 20 suppl. Sitzler (ex p. 432 e) ἄγγεα Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενής 21 γυίων Mus: γυω CE 22 ἔξοχα κάλλος ἔχει Mus

Μίλητός τε Χίος τ᾽ ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος.
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη
c *καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ.*
Φοίνικες δ᾽ εὗρον γράμματα ἀλεξίλογα.
Θήβη δ᾽ ἁρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·
φορτηγοὺς δ᾽ ἀκάτους Κᾶρες ἁλὸς ταμίαι.
τὸν δὲ τροχὸν γαίας τε καμίνου τ᾽ ἔκγονον εὗρε,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὔβουλος δέ φησι (II 211 K) *'Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια,*
d *Μεγαρικὰ πιθάκνια.' Ἀντιφάνης δέ* (II 171 K)·

⟨καὶ⟩ νᾶπυ Κύπριον καὶ σκαμωνίας ὀπὸν
⟨καὶ⟩ κάρδαμον Μιλήσιον ⟨καὶ⟩ κρόμμυον
Σαμοθρᾴκιον ⟨καὶ⟩ καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος
καὶ σίλφιον θύμον ⟨τε τῶν⟩ Ὑμηττίων
ὀρίγανόν ⟨τε⟩ Τενέδιον.

51. *ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν Χαλυβώνιον μόνον οἶνον ἔπινεν· ὅν φησι Ποσειδώνιος* (FHG III 276) *κἀν Δαμασκῷ τῆς Συρίας γίνεσθαι, Περσῶν αὐτόθι καταφυτευσάντων τὰς ἀμπέλους. ἐν δὲ Ἴσσῃ τῇ κατὰ τὸν Ἀδρίαν νήσῳ Ἀγαθαρχίδης φησὶν* (FHG III 194) *οἶνον γίνεσθαι ὃν πᾶσι συγκρινόμενον καλλίω εὑρίσκεσθαι. Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος* (I 804 K)·
e *'Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος.' καὶ Ἀντίδοτος δέ* (II 411 K)·

3 *ὅτις* Mus: *ὅστις* CE 4 *δεξίλογα* Dobr, *λεξίλογα* Schw, *ἀεξίλογα* Mein 7 *τροχοῦ* Cas, non recte *γαίης* E *τὲ γόνον* CE: corr. Mus 9 *μαραθῶνος* C 11 *κεράμεια* CE *βοτάνια* CE: corr. Mus 12 *Εὔβουλος δὲ* et v. 10 *Ἀντιφάνης δέ* Di 13 sqq. Eubuli ex Glauco fabula versus sunt, quos supplevi ex Poll. VI 67 14 *κρόμιον* CE 16 *θύμον Ὑμήττιον* CE *τε* add. Pors 23 fort. *πάντων καλλίω* 25 *καὶ Ἀντίδοτος* — p. 65, 4 *κατέβρεξε* om. E 25 *καὶ ἀντίδοτον δὲ* C: corr. Kidd

Θάσιον ἔγχει . . . .
ὁ γὰρ λαβών μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦδ', εὐθὺς ὑγιὴς γίνεται·
Ἀσκληπιὸς κατέβρεξε . . . .
οἶνος Λέσβιος,
ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων, μοι δοκῶ,

φησὶ Κλέαρχος (IV 564 M).

Λεσβίου . . . πώματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν,

φησὶν Ἄλεξις (II 398 K).

Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.

ὁ αὐτός (ibid.)·

ἡδὺς ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε·
ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν f
κἂν κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

Ἔφιππος (II 264 K)·

φιλῶ γε πράμνιον οἶνον Λέσβιον . . . .
πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται
ἄγαν.

Ἀντιφάνης (II 117 K)·

ἔστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ

1 velut *ἔγχει, παιδίον* 2 *καταφᾶ* i. e. *καταφάγει* vel *καταφαγεῖν* C: corr. Iac, ab initio *ὃ γὰρ ἂν* (fort. *ὅτι ἂν*) *δάκνον μου* Kock 3 *τοῦδ'* Kock: *τοῦτ'* C 4 *deus ipse nova me salute perfudit* 5. 6 fort. Clearchi peripatetici verba 8 *πόματος* CE 11 sqq Alexidis versus corrupti cf. II 47 d 15 velut *ἡδύς γ' ὁ Βρόμιος* (*γ'* add. Pors)· *χρῆν ἀτέλειαν Λεσβίοις* (hoc Cas) *ποιεῖν* et v. 18 *ἐγγράφειν* 17 *ὃς δ' ἂν εἰς ἑτ. ληφθῇ ἀπ.* CE: corr. Pors 18 *ἐγγράφω* C 20 et 21 fort. ne eiusdem quidem poetae 20 *φιλῶ γέροντα* Kock 22 *ἄγαν* del. Mein 24 *πάρεστιν* Iac

οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα.
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Εὔβουλος (II 209 K)·

Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν
ἢ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ.

μέμνηται δὲ οὗτος καὶ ψιθίου οἴνου (ib. 212)·

οἶνον γάρ με ψίθιον γεύσας
ἡδὺν ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν
ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη.

καὶ Ἀναξανδρίδης (II 163 K)· 'χοῦς κεκραμένος | ψιθίου.'

29 52. ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου (I 473 K)·

οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Εὔβουλος (II 210 K)·

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ μελίττιος
οἰνίσκος οὕτω πότιμος.

Ἀρχεστράτου τοῦ δειπνολόγου (fr. 59 Ri)·

b εἶθ' ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἕλησθε,
ἤδη χρὴ γεραόν, πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα
οἶνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει
πίνειν, ἐκ Λέσβου περικύμονος ἐκγεγαῶτα.

2. 3 cf. Eurip. fr. 887 N 7. 8. 11 ψυθίου et ψύθιον E 10 πρὸς τὰ στήθη mihi obscura 17 οὐχὶ Di: οὐ CE, οὐδὲ Schw 18 ἐπεγείρει CE: corr. Brunck 20 μιλίττιος CE: corr. Schw 21 οὔπω Cas, sed ne sic quidem res plana 24 κρατοφοροῦντα CE: corr. Cas 25. 26 om. E 25 ὑγρᾶ χαίτα C: corr. Brunck

τόν τ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερᾶς τὸν Βύβλινον αἰνῶ·
οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν. ἐὰν γὰρ
ἐξαίφνης αὐτοῦ γεύσῃ μὴ πρόσθεν ἐθισθείς,
εὐώδης μέν σοι δόξει τοῦ Λεσβίου εἶναι
μᾶλλον· ἔχει γὰρ τοῦτο χρόνου διὰ μῆκος ἄπλατον· c
πινόμενος δ' ἥσσων πολλῷ. κεῖνος δὲ δοκήσει
οὐκ οἴνῳ σοι ἔχειν ὅμοιον γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ.
εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονοχαυνοφλύαροι,
ὡς ἄδιστος ἔφυ πάντων Φοινίκιος οἶνος,
οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς . . . .
ἐστὶ δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ᾖ
πολλαῖς πρεσβεύων ⟨ἐτέων⟩ περικαλλέσιν ὥραις.
οἶδα δὲ κἀξ ἄλλων πόλεων βοτρυοσταγῆ ἔρνη
εἰπεῖν αἰνῆσαί τε καὶ οὔ με λέληθ' ὀνομῆναι·
ἀλλ' οὐθὲν τἆλλ' ἐστὶν ἁπλῶς πρὸς Λέσβιον οἶνον.
ἀλλά τινες χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. d

53. φοινικίνου δὲ οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος (II 263 K)·

κάρυα, ῥοίας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,
σταμνάριά τ' οἴνου ⟨μικρὰ⟩ τοῦ φοινικίνου.

καὶ πάλιν (p. 255, 8)·

φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει (II 3, 14). Μενδαίου δὲ Κρατῖνος (I 69 K)·

1 τὸν δ' E βύβλιον CE: corr. Mus 2 ἂν γὰρ CE 7 οὔτι οἴνῳ Eust. 1633, 52 ὅμοιον ἔχειν Mein 8 εἰ δέ τι E 9 ἄδιστος citantur eius poetae (Philoxeni, ut putat Ribbeck) quem impugnat ipsa verba 12 πρεσβεύων ἑτέρου οἴνου CE: glossam del. et hiatum expl. Pors περικαλέσιν C 13 πόλεων E: πολλῶν C 15 τἆλλ' E: τἆλλος C 17 φοινικικοῦ CE: corr. Mein 19 νωγαλίσματα CE, cf. II p. 47 d 20 suppl. p. 57 e φοινικικοῦ E φοινίκου C: corr. Mein 23 μνημονεύει — ἀναβάσει om. E: add. in mg col. rubr. C

νῦν δ' ἂν ἴδῃ Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως
οἰνίσκον, ἕπεται κἀκολουθεῖ καὶ λέγει·
'οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός· ἆρ' οἴσει τρία;'

e Ἕρμιππος δέ που ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων μεμνημένον (I 249 K)·

Μενδαίῳ . . . μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ
στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον
καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή,
τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον.
ἔστι δέ τις οἶνος, τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσι,
οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων
ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου·
f ὀσμὴ θεσπεσία κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑψερεφὲς δῶ,
ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ. τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ,
τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου·

φησὶ δὲ Φαινίας ὁ Ἐρέσιος (FHG II 301) Μενδαίους τοὺς βότρυς ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ ῥαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλακόν.

54. ὅτι Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβε δωρεὰν τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον, Μυοῦντα δ' εἰς ὄψον, Περκώτην δὲ καὶ τὴν Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τούτῳ στολὴν φορεῖν βαρβαρικήν, ὡς καὶ Δημαράτῳ, δοὺς

2 ὀρνίσκον E 6 ⟨τοῦ⟩ μὲν Herm καὶ ἐνουρ. Herm: ἐνουροῦσι καὶ CE 7 μειλιχόνειρον K cf. p. 27 f, μειλιχοδωδόν Wilam 11 τὸν Di: ὃν CE 12 ἀνοιγομένων CE: corr. Cas 13 δὲ ῥόδων C: δὲ καὶ ῥόδων E 16 παρέχειν Mus: παρέχειν ἀεὶ CE ἐν δαιτὶ Di: ἐν τῇ CE 18 φαινίας C: φανίας E 21 παρὰ βασιλέως K 23 μάνοῦντα C μένοῦντα E (fuit igitur μυοῦντα), cf. Plut. Them. 29 et schol. Arist. eq. 84 25 δομαράτω C

τὰ πρότερον ὑπάρχοντα καὶ ⟨εἰς⟩ στολὴν Γάμβρειον προσθεὶς ἐφ' ᾧ τε μηκέτι Ἑλληνικὸν ἱμάτιον περιβάληται. καὶ Κῦρος δὲ ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ φίλῳ ὄντι ἐχαρίσατο ἑπτὰ πόλεις, ὥς φησιν ὁ Βαβυλώνιος Ἀγαθοκλῆς (FHG IV 289), Πήδασον, Ὀλύμπιον, Ἀκαμάντιον, ⟨Τίον⟩, Σκῆπτρα, Ἀρτύψον, Τορτύρην. 'ὃ δ' εἰς ὕβριν, φησί, καὶ ἄνοιαν προελθὼν τυραννεῖν ἐπεχείρησε τῆς πατρίδος στρατιὰν συναγαγών. καὶ οἱ Κυζικηνοὶ ἐξορμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδρόμουν, πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον.' — τιμᾶται δὲ παρὰ Λαμψακηνοῖς ὁ Πρίηπος ὁ αὐτὸς ὢν τῷ Διονύσῳ, ἐξ b ἐπιθέτου καλούμενος οὕτως, ὡς Θρίαμβος καὶ Διθύραμβος.

ὅτι Μιτυληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον πρόδρομον καλοῦσι, ἄλλοι δὲ πρότροπον [ἢ πρόδρομον].

55. θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος, ὡς Ἄμφις (II 248 K)·

ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης (FHG IV 404), ὁ πράμνιος. ἐστὶ δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καί ἐστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ c σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οἵῳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησί (fr. 579 K) λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς

1 γάμβριον CE γάμβρειον Suid. s. v: corr. Soterius, qui etiam εἰς addidit 2 ἐφ' ᾧ τε — περιβάληται om. E fort. περιβαλέσθαι 4 sqq. septem urbes ex Iliadis imitatione 5. 6 καμάντιον CE: corr. Cas 6 Τίον suppl. Cas, tum Σκῆψιν, Ἄστυρα, Γέργιθα Wilam 7 φησί K: φασί CE 11 πρίηπος C: πρίαμος (μ in π corr.) E 15 glossam del. Cas 18 ἰούλαιον E 21 πράμνειος CE 22 fort. [οὗτος] οὔτε — οὔτε C: οὕτω — οὕτω (superscr. ε bis) E 25 ποιηταῖς E: ποιητὴν C

καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε πραμνίοις [σκληροῖσιν] οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ. εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος (FHG IV 493) Πράμνιον πέτραν καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέγα, ἀφ' οὗ τὸν Πράμνιον οἶνον, ὃν καὶ
d φαρμακίτην τινὰς καλεῖν. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἴκαρος πρότερον Ἰχθυόεσσα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῶν ἰχθύων πλῆθος, ὡς καὶ Ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἐχίνων καὶ Σηπιὰς ἄκρα ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν σηπιῶν καὶ Λαγοῦσσαι νῆσοι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς λαγωῶν καὶ ἕτεραι Φυκοῦσσαι καὶ Λοπαδοῦσσαι ἀπὸ τῶν παραπλησίων. προσαγορεύεται δέ, φησὶν Ἐπαρχίδης (l. s), ἡ ἄμπελος ἡ τὸν Ἰκάριον πράμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοαίων Διονυσιάς. Οἰνόη δὲ πόλις ἐν τῇ νήσῳ ἐστί. Δίδυμος δὲ (p. 77 Schm) πράμνιόν φησιν οἶνον ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, οἱ δὲ ἰδίως
e τὸν μέλανα, ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον οἱονεὶ παραμόνιον ὄντα· οἱ δὲ τὸν πραΰνοντα τὸ μένος, ἐπεὶ οἱ πιόντες προσηνεῖς.

56. ἐπαινεῖ Ἄμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον λέγων (II 247 K)· ποδαπὸς εἶ; φράσον.

Β. Ἀκάνθιος. *Α.* εἶτα πρὸς θεῶν
οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ
καὶ τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
ἔχεις, τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;

1 glossam del. Herw 2. 3 ἀνθοσμίᾳ Mus: ὀσμίᾳ CE 4 Πράμνον Suid. s. v, πράγμων Phot, Πράμνην schol. Λ 639 5 ὃν om. C 10. 11 λεπαδοῦσσαι C λιπαδοῦσαι E: corr. Schw 14 τῶν οἰνοίων CE (sed οι in ras. C): corr. Cas, Οἰναῖοι in titulis οἰνοεὺς δὲ E 17 ἐν τῇ καθόλου Herodianum intellegens coni. et del. Wilam 18 οἱονεὶ E: οἷον δὲ C παραμένιον CE itemque Et. M. 686, 38, cf. Suid. Phot 19 πιόντες E πίονες C 22 Β. ⟨ὁποδαπός εἰμ';⟩ Ἀκάνθιος Mein ἀκάνθια C

Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ f
(II 401 K)·

οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμός ἐστι.

καὶ Εὐβοικοῦ δέ (p. 403)· 'πολὺν πιὼν Εὐβοικὸν οἶνον.' Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει (fr. 151 B[4])· ὅς καί πού φησιν (fr. 2)·

ἐν δορὶ μέν ⟨μοι⟩ μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ (I 729 K)·

οἶνος κοχύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν
μέλας Σκιάθιος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Ἀχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον (p. 586 N)· 'ἐδεξιοῦτο Βι- 31
βλίνου μέθης ἐκπώματι.' ἐκαλεῖτο δ' οὕτως ἀπό τινος χωρίου οὕτω προσαγορευομένου. φησὶ δὲ Φιλύλλιος (I 787 K) ὅτι

παρέξω Λέσβιον, Χῖον σαπρόν,
Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶν αὐτὸν ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θρᾴκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν Ἀντισάρην καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. ἐπιεικῶς δὲ ἡ Θρᾴκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος, καὶ συνόλως τὰ ἀπὸ πλησίον αὐτῆς χωρία· b

3 ὁ γὰρ Κορίνθια E τὸ γὰρ Κορίνθια C: corr. Mus, fort. τὰ γὰρ Κορίνθια, ut non solum vinum intellegas 5 πιὼν Mus: ποιῶν CE 8 μοι add. Mus 9 κεκλιμένω E 11 κοκκύζει E κοκκίζει C: corr. Cas 13 ἀχαιοὶ E 13. 14 Βιβλίνου Cas: βιβλίου CE 14 μέθης (mendo notato) CE, velut μεθεὶς χερὸς | ἔκπωμα καλεῖτο C (o in ras) καλεῖται E: corr. Di 15 φιλυᾶνος CE: corr. Ruhnken 18 μηδὲν E, μηδένα μηδὲν Mein 19 sqq. haec ex Steph. B. s. Βιβλίνη et ex Et. M. 197, 33 supplenda, cf. Geffcken de Steph. B. p. 16 21 Ἀντισάρην Cas: αὖθις τισάρην CE 23 fort. πολύοινος τὰ ἀπλησίον E, πάντα τὰ πλησίον Wilam

νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι (Η 467). Ἵππυς δ' ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι, ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακουσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος.

χρησμός. ἐν τῷ χρησμῷ, φησίν, ὁ θεὸς ηὐτομάτισε·

πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις
c *οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες.*

ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροιζηνίοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ (fr. 546 R), ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς καὶ Ὑπερειὰς ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου, ὡς καὶ Ἀλθηφιὰς ἀπὸ Ἀλθηφίου τινός, ἑνὸς τῶν Ἀλφειοῦ ἀπογόνων.

57. Ἀλκμὰν δέ που 'ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὄσδοντα' φησι (fr. 117 B[4]) τὸν ἐκ Πέντε λόφων, ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτά· καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν d ἐξ Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ πλησίον Πιτάνης. φησὶν οὖν 'οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὄνογλιν ἢ Σταθμίταν.' καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὅς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας. ἄπυρον

2 Ἵππυς Vossius: ἱππίας CE ἴλεοι Hes. s. v 7. 8 ἐν τῷ — ηὐτομάτισε in mg col. rubr. C, om. E 11 παρὰ Τροιζηνίοις — 12 πολιτείᾳ om. E, add. C in mg 13 ὑπεριὰς CE: corr. Mein ἀπὸ Ἀνθηδόνος Suid. l. s. et s. v Ἀνθηδόνιος, cf. Aristot. apud Plut. qu. gr. 19 18 ἑπτά: ζΕξC 18 καὶ τὸν ἐκ Δενθ. — 22 Σταθμίταν om. E 20. 21 fort. ταῦτα πάντα πλησίον 21 οἰνουντιάδα C: corr. Bergk 22 ὄνιγλιν Hes. s. v 22. 23 verba καὶ τὸν ἐκ Καρύστου — Ἀρκαδίας post ἐρύματός τινος (v. 19) transpos. Pors; quomodo turbaverit epitomator nescio

δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἡψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἑφθοῖς οἴνοις.
Πολύβιος δὲ (34, 11, 1) διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ
φησὶ γίνεσθαι τὸν ἀναδενδρίτην καλούμενον, ᾧ μηδένα
συγκρίνεσθαι. Ἀλκίφρων δ' ὁ Μαιάνδριος περὶ τὴν
Ἐφεσίαν φησὶν εἶναι ὀρείαν κώμην τὴν πρότερον μὲν
καλουμένην Λητοῦς, νῦν δὲ Λατώρειαν ἀπὸ Λατω-
ρείας Ἀμαζόνος· ἐν ᾗ γίνεσθαι τὸν πράμνιον οἶνον.
Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ e
καλεῖ παραπλήσιον τῷ γλεύκει. καὶ γλύξις δ' οἶνος
καλεῖται ὁ τὸ ἕψημα ἔχων. Πολύζηλος δὲ (I 790 K)
αὐτίτην καλεῖ οἶνον. Πλάτων δ' ὁ κωμικὸς (I 664 K)
καπνίαν· κάλλιστος δ' οὗτος γίνεται ἐν Βενεβέντῳ
πόλει Ἰταλίας. ἀμφίας δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται
παρὰ Σωσικράτει. ἐχρῶντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματί
τινι ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλουν τρίμμα.
Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ φησὶν (9,
18, 10) ἐν Ἡραίᾳ τῆς Ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον ὃς τοὺς f
μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι, τὰς δὲ γυναῖκας τεκ-
νούσσας ποιεῖ. περὶ δὲ Κερυνίαν τῆς Ἀχαίας ἀμπέλου
τι γένος εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον ἐξαμβλοῦν ποιεῖν τὰς
γυναῖκας τὰς ἐγκύμονας· κἂν τῶν βοτρύων δέ, φησί,
φάγωσιν, ἐξαμβλοῦσιν. ὁ δὲ Τροιζήνιος οἶνος ἀγόνους,

3 *ἀναδρίτην* CE: corr. Mus *ὧν μηδὲν* E 6 *Λητοῦς* Eust. 871, 25: *λητοῦι* CE *νῦν δὲ* E: om. C 9 *τῷ γλυκεῖ* C *τῷ γλυκῦ* E (ῦ in ras): corr. K 10 *ἕψεμα* CE, cf. Hes. s. v. *γλύξις* 11 *ἀντίτην* CE, cf. Erot. 64, 15 *οἶνον* C: *οἶνον ἐν ῥόδω* E 12 *βενιβενδεῖ* C 13 *ἄμφιος* CE, cf. Suid. et Hes. s. v 13. 14 ex pleniore Athenaeo fort. Suidas *ἀμφίας· μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῷ καὶ Σωσικράτης* 15 *κατασκευαζόμενον* C 17 *ἐν Ἡρακλείᾳ* Theophr 18. 19 *τεκνούσας* CE *ἀτέκνους* Theophr: corr. Brunck, cf. Ael. v. h. 13, 6 et Plin. h. n. 14, 116 21 *κἂν τῶν κτλ'*: haec de canibus Theophr, sed Athenaeus non ipsum Theophrastum adhibuit, cf. Plin. l. s

φησί, ποιεῖ τοὺς πίνοντας. ἐν Θάσῳ δὲ λέγει ὡς αὐτοὶ ποιοῦσιν οἶνόν τινα ὑπνωτικὸν καὶ ἕτερον ἀγρυπνεῖν ποιοῦντα τοὺς πίνοντας.

58. περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθοσμίου οἴνου σκευασίας Φαινίας ὁ Ἐρέσιός φησι τάδε (FHG II 301)· 'γλεύκει
32 παραχεῖται παρὰ χοῦς πεντήκοντα εἷς θαλάσσης καὶ γίνεται ἀνθοσμίας.' καὶ πάλιν· 'ἀνθοσμίας γίνεται ἐκ νέων ἀμπέλων ἰσχυρότερος ἢ ἐκ παλαιῶν.' ἑξῆς τέ φησι· 'τὰς ὀμφακώδεις συμπατήσαντες ἀπέθεντο καὶ ἀνθοσμίας ἐγένετο.' Θεόφραστος δ' ἐν Θάσῳ φησὶ (de odor. 51) τὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ διδόμενον θαυμαστὸν εἶναι τὴν ἡδονήν· ἠρτυμένος γάρ ἐστιν. 'ἐμβάλλουσι γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ σταιτὸς
b λαμβάνειν τὸν οἶνον.' καὶ ἑξῆς δέ φησιν· 'ἐάν τις κεράσῃ σκληρὸν καὶ εὔοσμον μαλακῷ καὶ ἀόσμῳ, καθάπερ τὸν Ἡρακλεώτην καὶ τὸν Ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν τὴν μαλακότητα, τοῦ δὲ τὴν εὐοσμίαν παρεχομένου.'

μυρίνης δὲ οἶνος κεῖται παρὰ Ποσειδίππῳ (IV 526 M)·

διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

καὶ Ἑρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράττιδι (I 717, 22 K).

Χαιρέας δὲ ἐν Βαβυλῶνι οἶνόν φησι γίνεσθαι τὸν καλούμενον νέκταρ.

ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅ τ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,

5 φαινίας E: φανίας C 6 παρεγχεῖται Mus περὶ τοὺς CE: παρὰ Cas, χοῦς Pors (χόας Turnebus) 9 fort. τοὺς i. e. βότρυς 13 εἰς τοὺς κεράμους C 16 εὐόσμῳ (pro ἀόσμῳ) CE 18 εὐοσμίαν Theophr: εὐστομαχίαν CE 19 μυρίνης δὲ Di: μυρτίτης δὲ ἢ μυρρίνης CE 21 fort. —⏑ διψηροῖσιν ἄτοπος μυρρίνης CE 25 ἦν ἄρ' Pors: ἢ γὰρ CE ὅτι οὐ CE

ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. — c
οὐδὲν ἀπόβλητον Διονύσιον, οὐδὲ γίγαρτον,
ὁ Κεῖός φησι ποιητής (fr. 88 B^4).

59. τῶν οἴνων ὃ μὲν λευκός, ὃ δὲ κιρρός, ὃ δὲ μέλας. καὶ ὁ μὲν λευκὸς λεπτότατος τῇ φύσει, οὐρητικός, θερμὸς πεπτικός τε ὢν τὴν κεφαλὴν ποιεῖ διάπυρον· ἀνωφερὴς γὰρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας, ὁ μὴ γλυκάζων, τροφιμώτατος, στυπτικός· ὁ δὲ γλυκάζων καὶ τῶν λευκῶν καὶ τῶν κιρρῶν τροφιμώτατος. λεαίνει γὰρ κατὰ τὴν πάροδον καὶ παχύνων τὰ ὑγρὰ μᾶλλον d κεφαλὴν ἧττον παρενοχλεῖ. ὄντως γὰρ ἡ τοῦ γλυκέος οἴνου φύσις ἐγχρονίζει περὶ τὰ ὑποχόνδρια καὶ πτυέλου ἐστὶν ἀναγωγός, ὡς Διοκλῆς καὶ Πραξαγόρας ἱστοροῦσι. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖός φησιν· ʽὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς οὐρητικώτατος καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κιρρὸς ξηρὸς καὶ τῶν σιτίων πεπτικώτερος.' οἱ δ' ἐπιμελέστερον τεθαλαττωμένοι οἶνοι ἀκραίπαλοί τέ εἰσι καὶ κοιλίας λύουσιν ἐπιδάκνουσί τε τὸν στόμαχον ἐμφυσήσεις τε ἐνεργάζονται e καὶ συγκατεργάζονται τὴν τροφήν. τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὅ τε Μύνδιος καὶ ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ. ὁ γοῦν κυνικὸς Μένιππος ἁλμοπότιν τὴν Μύνδον φησίν. ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ Κῷος τεθαλάττωται. καὶ ὁ Ῥόδιος δὲ ἐλάττονος μὲν κεκοινώνηκε θαλάσσης, ὁ δὲ πολὺς αὐτοῦ ἀχρεῖός ἐστιν. ὁ δὲ νησιώτης εἴς τε τοὺς πότους ἐστὶν εὖ πεφυκὼς καὶ πρὸς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν οὐκ ἀνοίκειος. ὁ δὲ Κνίδιος αἵματος γεννητικός,

1 χλεύης Bergk: λεύχης CE; distichon non esse Simonidis vidit Schw 2 οὐδὲν Schw: οὐδὲ γὰρ CE, nisi forte γὰρ Athenaei est 6 πεττικός C 17 σίτων E 18 τέ εἰσι E: εἰσι C 24 κεκοινώνηκε C supra vers: τετύχηκε CE

f τρόφιμος, κοιλίαν εὔλυτον κατασκευάζων· πλείων δὲ πινόμενος ἐκλύει τὸν στόμαχον. ὁ δὲ Λέσβιος στῦψιν μικροτέραν ἔχει καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. χαριέστατος δ' ἐστὶν ὁ Χῖος καὶ τοῦ Χίου ὁ καλούμενος Ἀριούσιος. διαφοραὶ δὲ αὐτοῦ εἰσι τρεῖς· ὃ μὲν γὰρ αὐστηρός ἐστιν, ὃ δὲ γλυκάζων, ὃ δὲ μέσος τούτων τῇ γεύσει αὐτόκρατος καλεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐστηρὸς εὔστομός ἐστι καὶ τρόφιμος καὶ μᾶλλον οὐρεῖται, ὁ δὲ γλυκάζων τρόφιμος, πλήσμιος, κοιλίας μαλακτικός, ὁ
33 δ' αὐτόκρατος τῇ χρείᾳ μέσος ἐστί. κοινῶς δ' ὁ Χῖος πεπτικός, τρόφιμος, αἵματος χρηστοῦ γεννητικός, προσηνέστατος, πλήσμιος διὰ τὸ παχὺς εἶναι τῇ δυνάμει.

τῶν δ' οἴνων χαριέστατος ὁ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἀλβανὸς καὶ ὁ Φαλερνίτης. ὁ δὲ τούτων πεπαλαιωμένος καὶ κεχρονικὼς φαρμακώδης ὢν καροῖ λίαν ταχέως. ὁ δὲ Ἀδριανὸς καλούμενος εὔπνους, εὐανάδοτος, ἄλυπος τὸ σύνολον. οἰνοποιητέον δὲ αὐτοὺς πρό τινος
b χρόνου καὶ εἰς ἀναπεπταμένον τόπον θετέον εἰς τὸ διαπνεῦσαι τὸ παχὺ τῆς δυνάμεως αὐτῶν. χαριέστατος δ' οἶνος εἰς παλαίωσιν ὁ Κερκυραῖος. ὁ δὲ Ζακύνθιος καὶ ὁ Λευκάδιος διὰ τὸ γύψον λαβεῖν καὶ κεφαλὴν ἀδικοῦσιν. ὁ δ' ἀπὸ Κιλικίας Ἀβάτης καλούμενος κοιλίας μόνον ἐστὶ μαλακτικός. Κῴῳ δὲ καὶ Μυνδίῳ καὶ Ἁλικαρνασσίῳ καὶ παντὶ τῷ ἱκανῶς τεθαλαττωμένῳ συνᾴδει τὰ σκληρὰ τῶν ὑδάτων οἷον

3 χαριέστερος CE: corr. K, cf. Poll. VI 16 4. 5 ἀρυούσιος CE, cf. Poll. l. s 7. 8. fort. εὐστόμαχός ἐστι 12 παχὺς Schw: πολὺς C πολὺ E 13. 14 fort. τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὁ Ἀλβανὸς 14 καὶ ὁ E: ὁ καὶ C 16 fort. ὁ δὲ Πραιτουτιανὸς καλούμενος Ἀδριανός, cf. Diosc. 5, 10 et Plin. 14, 67 et 75; similia H. Bruns praeivit 18 melius ἀποθετέον 19 παχὺ C: πολὺ E, cf. Hor. sat. II 4, 52 19. 20 fort. χρησιμώτατος δ' οἶνος 24 ἁλικαρνασίῳ CE

κρηναῖα καὶ ὄμβρια, ἐὰν ᾖ διυλισμένα καὶ πλείονα χρόνον καθεσταμένα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν οὗτοι Ἀθήνησι καὶ Σικυῶνι· ἐν ταύταις γὰρ σκληρὰ τὰ ὕδατα. c τοῖς δ' ἀθαλάσσοις τῶν οἴνων καὶ τοῖς παρέχουσιν ἱκανωτέραν στύψιν, ἔτι δὲ τῷ Χίῳ καὶ Λεσβίῳ τὰ ἀποιότατα τῶν ὑδάτων εὐθετεῖ.

60. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;
ἦ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον,
ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνακτόρων,

φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 686 N).

αὐτὸς ἐμαυτοῦ Ἰόλεώς τε καὶ Ἀλκείδης γενήσομαι.

ὅτι ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν μὲν d προσηγορίαν ἔχει ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λίμνης Μαρείας καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, ἣ πρότερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κώμης περιείληφε μέγεθος, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μάρωνος ἑνὸς τῶν μετὰ Διονύσου τὰς στρατείας πεποιημένων. πολλὴ δὲ ἡ περὶ τὴν γῆν ταύτην ἄμπελος, ἧς καὶ ἡ σταφυλὴ πάνυ βρωθῆναι εὔστομος καὶ ὁ γινόμενος οἶνος κάλλιστος· λευκός τε γὰρ καὶ ἡδύς, εὔπνους, εὐανάδοτος, λεπτός, κεφαλῆς οὐ καθικνούμενος, διουρητικός. τούτου δὲ καλλίων ὁ Ταινιωτικὸς καλούμενος. ταινία δ' e ἐστὶν ἐπιμήκης περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἀφ' ἧς οἱ γινόμενοι οἶνοί εἰσι μὲν ἠρέμα ὑπόχλωροι, ἐμφαίνον-

3 σκληρὰ om. E 4 δ' ἀθαλάσσοις Schw: δὲ θαλασσίοις CE 8 ἐπεξελθεῖν Brunck non recte 10 ἀνάκτορον CE: corr. Welcker 12 αὐτὸς — γενήσομαι om. E, in mg C, ut nescias quo inserenda sint; Alcidam musicum loqui vidit Wilam, illique responderi inde ab Philemonis versu litt. f 14 λίμνης Mein: κρήνης CE 16 μὲν E: om. C 18 διονυσίου E 20 βρωθῆναι πάνυ E 23 et p. 78, 3 Τανιωτικός saltem 24 fort. περὶ τούτους τοὺς τόπους

τές τι ἐν αὐτοῖς λιπαρόν, ὃ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος κρᾶσιν ἀναλύεται κατὰ βραχύ, ὡς καὶ το μέλι τὸ Ἀττικὸν ἀνακιρνάμενον. οὗτος ὁ Ταινιωτικὸς πρὸς τῷ ἡδὺς εἶναι ἔχει τι καὶ ἀρωματῶδες ἠρέμα ἐπιστῦφον. ἡ δὲ περὶ τὸν Νεῖλον ἄμπελος πλείστη μὲν αὐτή, ὅσος
f *καὶ ὁ ποταμός. καὶ πολλαὶ τῶν οἴνων αἱ ἰδιότητες κατά τε τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφοράν. τούτους δ' ὑπερβάλλει ὁ κατὰ Ἄντυλλαν πόλιν οὐ μακρὰν οὖσαν Ἀλεξανδρείας, ἧς τοὺς φόρους οἱ τότε βασιλεῖς Αἰγύπτιοί τε καὶ Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐδίδοσαν εἰς ζώνας. ὁ δὲ κατὰ τὴν Θηβαίδα καὶ μάλιστα ὁ κατὰ τὴν Κόπτον πόλιν οὕτως ἐστὶ λεπτὸς καὶ εὐανάδοτος καὶ ταχέως πεπτικὸς ὡς καὶ τοῖς πυρεταίνουσι διδόμενος μὴ βλάπτειν.*

σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι (Philem.
34 fr. 190 K). *ἦν δὲ τραγικὸς ποιητὴς ὁ Ἀστυδάμας.*

61. *ὅτι* [*ὁ*] *Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἄμπελον ἱστορεῖ* (FHG I 328) *εὑρεθῆναι ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφειόν· καὶ ὅτι τῆς Ἠλείας τόπος ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ στάδια, ἐν ᾧ οἱ ἐγχώριοι κατακλείοντες τοῖς Διονυσίοις χαλκοῦς λέβητας τρεῖς κενοὺς παρόντων τῶν ἐπιδημούντων ἀποσφραγίζονται καὶ ὕστερον ἀνοίγοντες εὑρίσκουσιν οἴνου πεπληρωμένους. Ἑλλάνικος δέ φησιν* (FHG I 67) *ἐν τῇ Πλινθίνῃ πόλει Αἰγύπτου πρώτῃ*
b *εὑρεθῆναι τὴν ἄμπελον. διὸ καὶ Δίων ὁ ἐξ Ἀκαδημίας φιλοίνους καὶ φιλοπότας τοὺς Αἰγυπτίους γενέ-*

3 *πρὸς τὸ* E 5 *μὲν αὐτή* om. E, nec sana verba 8 *ὁ* om. C 12 post *εὐανάδοτος* iterum *καὶ λεπτὸς* CE 14 *βλάπτει* E 19 *ἀπέχων*: *τῆς πόλεως* add. Paus. VI 26, 1 21 *καινοὺς* CE: corr. e Paus 24 *πλιθίνῃ* E *πρῶτον* Eust. 1635, 17

σθαι· εὑρεθῆναί τε βοήθημα παρ' αὐτοῖς ὥστε τοὺς διὰ πενίαν ἀποροῦντας οἴνου τὸν ἐκ τῶν κριθῶν γενόμενον πίνειν· καὶ οὕτως ἥδεσθαι τοὺς τοῦτον προσφερομένους ὡς καὶ ᾄδειν καὶ ὀρχεῖσθαι καὶ πάντα ποιεῖν ὅσα τοὺς ἐξοίνους γινομένους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν (p. 118 R) ὅτι οἱ μὲν ὑπ' οἴνου μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικός, ὁ δὲ κρίθινος καρωτικός.

62. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι, σημεῖον καὶ τὸ παρὰ c μόνοις αὐτοῖς ὡς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμβας [ἔσθειν] ἑφθὰς μέχρι τοῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατασκευαζομένας ἀμεθύστους προσλαμβάνουσι τὸ τῆς κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπελῶνι κράμβαι φύωνται, ἀμαυρότερος ὁ οἶνος γίνεται. διὸ καὶ Συβαρῖται, φησὶ Τίμαιος (FHG I 206), πρὸ τοῦ πίνειν κράμβας ἤσθιον. Ἄλεξις (II 401 K)·

ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς.
κατανύστασον· παύσῃ γάρ. εἶτά σοι δότω d
ῥάφανόν τις ἑφθήν.

Εὔβουλος δέ πού φησι (II 209 K)·

γύναι,
ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην
μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.

ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος (IV 449 M)·

1 δὲ in τε corr. E παρ' αὐτοῖς βοήθημα E 6 ἀπ' οἴνου CE: corr. K coll. X 447 b 9 καρώτερος (κ in β corr) E 12 ἔσθειν dittographiam del. K 15 ἀμπελῶνι E: ἀμπέλῳ C 24 σου Dobr: σὺ CE

εἰ δ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην, γυναιξὶ διαφέρειν οἴονται.

Ἀναξανδρίδης (II 160 K)·

ἐὰν λούσησθε νῦν
e ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσεται
τὸ βάρος διασκεδᾷ τε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Νικοχάρης (I 773 K)·

εἰσαύριον .. ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν
βαλάνιον, ἵνα νῷν ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην.

Ἄμφις (II 247 K)·

οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοιοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τιν'. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα
λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους οὕτω δοκεῖν.

περὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἣν ἡ κράμβη ποιεῖ ἱστορεῖ καὶ Θεόφραστος (h. pl. 4, 16, 6) φεύγειν φάσκων καὶ ζῶσαν τὴν ἄμπελον τῆς ῥαφάνου τὴν ὀδμήν.

ΕΚ ΤΟΥ Β

35 Τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετρεῖ τῷ ὕπνῳ.

οὐκ εἴων με οἱ λόγοι, οὓς ἀπεμνημόνευσας, ὄντες ποικίλοι ὕπνῳ διδόναι σχολήν.

οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τοξεύειν.

1 non εἰ corruptum, sed ὅτι   ἡμεῖς δ' CE: corr. Dalec 2 οἴονται E οἴει τι B om. C: οἴει δέ τι Cas, οἴει σύ γε K 5 ἐντρώγητε CE: corr. Mus   6 διασκεδᾶτε CE: corr. Bernhardy 10 ἵνῶν CE: corr. Cas   ἐξάρῃ CE: corr. Di   15 velut τὸν οἶνον ὥστε τὰς ῥαφάνους λῆρον δοκεῖν   19 Ἀθηναίου ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου C   23 οὐκ — τοξεύειν om. E, add. in mg C: similiter I p. 20b σκοποῦ πόρρω τοξεύων

ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως (fr. 86 Sch)·

Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν
οἶνον ἔκλησε.

φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος (III 591 B^{4})·

ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὑρεθῆναί φησι καὶ τάδε (FHG I 26)· 'Ὀρεσθεὺς b ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ, καὶ κύων αὐτοῦ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸ κατορυχθῆναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφυ ἄμπελος πολυστάφυλος, διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων.' οἱ γὰρ παλαιοί, φησίν, Ἕλληνες οἴνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. 'Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός.' Πλάτων δ' ἐν Κρατύλῳ (p. 406 c) ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον οἰόνουν αὐτόν φησιν εἶναι διὰ τὸ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν. c ἢ τάχα ἀπὸ τῆς ὀνήσεως κέκληται· παρετυμολογῶν γὰρ Ὅμηρος τὴν φωνὴν ὧδέ πώς φησιν (Z 260)·

ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα.

καὶ γὰρ τὰ βρώματα ὀνείατα καλεῖν εἴωθεν ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς.

2. οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής (fr. 10 Ki), ὅστις ἂν εἴη. Δίφιλος δ' ὁ κωμικός φησιν (II 569 K)·

3 κοίλοις E 5 ὁ μιλήσιος CE, cf. XIV 651 f 8 λέγων C: λέγει E 10 αὐτοῦ C: αὐτῷ in αὐτοῦ corr. E αὐτὸ Brunck: αὐτὸν CE 11 ἔφυ — 12 τὸν αὐτοῦ om. E 13 δ' οἶνος E 14 φησίν E: om. C; sunt Pamphili verba coll. Hes. s. οἴνη 25 ὁ τῶν — 26 ἂν εἴη om. E, add. in mg C 25 ὁ Κύπριος ποιητής φησιν Suidas s. v. οἶνος,

d ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
Διόνυσε καὶ σοφώταθ', ὡς ἡδύς τις εἶ·
ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος,
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν
τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν . . .

ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει (fr. 16 B⁴)· 'εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.' Χαιρήμων δὲ ὁ τραγῳδὸς (p. 611 N) παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις

γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν.

Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν (II 255 B⁴)·

e ἄδαμνον
παῖδα ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολον
βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
–⏑ ἀνθρώπων πρύτανιν. —

36 ⟨ὁ⟩ Μνησίθεος δ' ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς
θνητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις
ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοὔμπαλιν,
(τροφήν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένοις
ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν)
εἰς τὴν ἰατρικήν τε χρησιμώτατον·
καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται
καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφελίαν ἔχει.
ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν
τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον

Athenaeus igitur eodem modo Cyprium nominavit poetam quo VIII 334 b 1 προσφιλέστατος C 3 ὃς τὸν — ποιεῖς Lennep: ὅταν — ποιῇς CE 9 εὐμαθίαν CE: corr. Nauck 11 ἄδαμον CE: corr. Cas 12 ταυρῶπα (ut videtur) E 13 τῶν βαρυγδ. Wilam ἀερσίπνοον CE: corr. Cas 14 hiatum not. K (suppl. fort. οἶνον), ἀθανάτων πρύτανιν Wilam 15 sqq. Alexidis esse putat Schw 15 ὁ add. Pors 16 γρ. θνητῶν E in mg 18 τοῖσι Mus: τοῖς CE, τοῖς εὖ Mein 21 fort. καὶ τοῖς πυρετοῖς γὰρ φάρμακον 22 ὠφέλειαν CE: corr. Di

εὐθυμίαν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν· b
ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ·
ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.
διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ
ἰατρόν.

ἡ δὲ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν.

3. Εὔβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα (II 196 K)·

τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγιείας ἕνα,
ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου, c
ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·
ἕκτος δὲ κώμων· ἕβδομος δ' ὑπωπίων·
⟨ὁ δ'⟩ ὄγδοος κλητῆρος· ὁ δ' ἔνατος χολῆς·
δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.
πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

Ἐπίχαρμος δέ φησιν (p. 271 L)·

ἐκ μὲν θυσίας θοίνα ...,
ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. Β. χάριεν, ὥς γ' ἐμοὶ d
⟨δοκεῖ⟩.

1 εὐθυμίαν φέρει· ἐὰν CE: corr. Pors ὑπερβάλῃς εἰς ὕβριν C ὑπερβαλεὶς (superscr. η) εἰς ὕβριν E: corr. Mus 2 προσφέρει superscr. η E 2 ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ et 3 ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ, παράλυσιν Nauck 3 ἂν δ' ἄκρατον CE 6 cf. p. 22e 8 γὰρ E: γίνεσθαι C 9 ὑγείας CE 12 εἰσπιόντες E 13. 14 οὐκέθ' ἁμέτερος CE: corr. Suid s. v. οἶνος 14 ὕβρεως CE 16 ὁ δ' add. Cas κλήτορος CE: corr. Florens Christ ἔννατος CE 20 δέ φησιν E: δ' ἔφη C 21 ἐκ μὲν θυσίας θοίνη post ἐγένετο (v. 22) E 21 θοίνη, 22 θοίνης CE 22 ἐμὶν Mein 23 δοκεῖ suppl. Di

Α. ἐκ δὲ πόσιος μῶκος, ἐκ μώκου δ' ἐγένεθ' ὑανία·
ἐκ δ' ὑανίας δίκα ⟨. . ., ἐκ δίκας δὲ καταδίκα⟩,
ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία.

Πανύασις δ' ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὥραις καὶ Διονύσῳ, τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτῃ καὶ πάλιν Διονύσῳ, Ὕβρει δὲ καὶ Ἄτῃ τὴν τρίτην. Πανύασίς φησι (fr. 13 Ki)·

πρῶται μὲν Χάριτές τ' ἔλαχον καὶ εὔφρονες Ὧραι
μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος, οἵπερ ἔτευξαν.
τοῖς δ' ἔπι Κυπρογένεια θεὰ λάχε καὶ Διόνυσος.
ἔνθα τε κάλλιστος πότος ἀνδράσι γίνεται οἴνου·
εἴ τις ⟨τόν⟩ γε πίοι καὶ ἀπότροπος οἴκαδ' ἀπέλθοι
δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἄν ποτε πήματι κύρσαι·
ἀλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνοι
πίνων ἀβλεμέως, τότε δ' Ὕβριος αἶσα καὶ Ἄτης
γίνεται ἀργαλέα, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάζει.
ἀλλὰ πέπον, μέτρον γὰρ ἔχεις γλυκεροῖο ποτοῖο,
στεῖχε παρα μνηστὴν ἄλοχον, κοίμιζε δ' ἑταίρους·
δείδια γὰρ τριτάτης μοίρης μελιηδέος οἴνου
πινομένης, μή σ' Ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσῃ,
ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθῇσι τελευτήν.
ἀλλὰ πιθοῦ καὶ παῦε πολὺν πότον.

1 *κῶμος, ἐκ κώμου* CE: corr. Mein coll. Arist. gener. anim. 724a 28 *ἐγένετο θυανία* CE: corr. Cas et Dobr 2 *ἐκ δὲ θυανίας* CE *δίκη* CE *δίκα τάχ'* Ahrens, reliqua suppl. H. Stephanus 3 *σφαλὸς* Bochart: *σφάκελλος* CE *ζημία* CE 7 *Πανύασις* — p. 85, 2 *ὀπηδεῖ* om. CE Suid, habet post librum XIII C, post l. XV E, ut non certum sit ab Athenaeo hic posita fuisse 8 *πρώτην* Hoeschel, at cf. *τοῖς δ' ἔπι* (v. 10) 10 *της* (superscr. *οι*) *δ' ἔπι* CE 11 *γίγνεται* C 12 *τόν γε* Koechly: *γε* E *με* C *ὑπότροπος* Peppmueller 15 *ζαβλεμέως* Bergk 16 *ἀργαλέης* Wilam 21 *δὲ* Mein: *ἐν* CE *ἐπιθήσειε* CE: corr. Mein 22 *ἀλλ' ἄπιθι καὶ* CE: corr. Mein

καὶ ἑξῆς περὶ ἀμέτρου οἴνου (fr. 14, 6 Ki)·

ἐκ γάρ οἱ Ἄτης τε καὶ Ὕβριος αἶσ' ⟨ἄμ⟩ ὀπηδεῖ.

κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην (Cycl. 534)·

πληγὰς ὁ κῶμος λοίδορόν θ' ὕβριν φέρει.

ὅθεν τινὲς τὴν Διονύσου γένεσιν καὶ τὴν τῆς Ὕβρεως κατὰ ταὐτὰ γενέσθαι φασίν.

4. *Ἄλεξις δέ πού φησιν* (II 313 K) ὡς

ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν e
τρόπον τιν' ἐστί. τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον
πολλή 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ
σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω
τούτων ἁπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε
πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν
ἡδύν θ' ἅπασι τοὐπίλοιπον διατελεῖν.

κατὰ δὲ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν (Eratosth. fr. 34 Hi)·

οἶνός θ' ὃς πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρας f
ἔλθῃ· κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἅλα
βορρῆς ἠὲ νότος· τὰ δὲ ⟨καὶ⟩ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

ἀλλαχοῦ δὲ τοὐναντίον φησὶν Ἄλεξις (II 399 K)·

οὐδὲν .. ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν.
ὃ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς ἀηδὴς γίνεται,

2 *ἄμ'* add. Naekius 5 *ὅθεν* — 6 *φασίν* om. E 10 *'στ'* E: *τ'* C 11 *ἀπανθῆ(ί* C)*σαι πάλιν* CE *ἀποινήσαντα δὲ* Stob. fl. 115, 7: corr. Valcken 14 *ποτὲ* CE: corr. Boissonade 18 *οἶνός θ' ὃς* Clem. Al. paed. p. 183 P: *ὁ οἶνος* CE, rectius *οἶνός τοι* Stob. fl. 18, 3 et Hes. s. v. *ναρθηκοπλήρωτον*, sed Athenaeus eadem editione usus est qua Clemens *εἰς ἄνδρας* CE 20 *βορῆς* CE *καὶ* om. CE Clem: add. Stob, fort. recte 24 *ἀπογηράσκων* CE: corr. Elmsl, *ὃ μὲν ἀπογηράσκων* Mein

οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν.
ὃ μὲν δάκνει γάρ, ὃ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Πανύασις δὲ λέγει (fr. 12, 12 Ki)·

37 οἶνος ⟨γὰρ⟩ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ,
ἐσθλόν, ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ.
ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατὸν μέρος ἀγλαίης τε,
ἐν δὲ χοροιτυπίης, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότητος.
τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὔφρονι θυμῷ
πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἠύτε παῖδα
ἧσθαι πλημμύροντα, λελησμένον εὐφροσυνάων.

καὶ πάλιν (fr. 14)·

.. οἶνος θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
b ἀγλαός· ᾧ πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν ἀοιδαί,
πάντες δ' ὀρχησμοί, πᾶσαι δ' ἐραταὶ φιλότητες.
πάσας δ' ἐκ κραδίας ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει
πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ χερείων.

5. Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης (FHG I 221) ἐν
Ἀκράγαντι οἰκίαν τινά φησι καλεῖσθαι τριήρη ἐξ αἰ-
τίας τοιαύτης. νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομέ-
νους ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ὑπὸ
τῆς μέθης ὡς νομίζειν μὲν ἐπὶ τριήρους πλεῖν, χειμά-
c ζεσθαι δὲ χαλεπῶς κατὰ τὴν θάλασσαν· καὶ τοσοῦτον
ἔκφρονας γενέσθαι ὡς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη
καὶ στρώματα ῥίπτειν ὡς εἰς τὴν θάλασσαν, την ναῦν
διὰ τὸν χειμῶνα ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν

4 γὰρ add. Suid 5 πάσης συνοπ. ἀοιδῆς Stob. fl. 18, 22, unde ἀοιδῇ pro ἀνίῃ Valck 7 χοροτυπίης CE 8 τῷ δὲ E, fort. τοῦ σε δεδεμένον CE: corr. Stob 12 ὡς οἶνος Clem Al. strom. VI p. 742 P, οἶνος δὲ coni. Mus 13 ἐφαρμόζουσαι E 15 πάντας δ' E καρδίας C, leg. κραδίης 16 κατὰ μέτρα C 17 δὲ om. C ταυρομενείτης CE 18 φησι Mus: φασι CE 20. 21 ἀπὸ τῆς CE: corr. Schw 23 ὡς τὰ C: ὡς E 24 εἰς Mein: ἐπὶ CE

τον κυβερνήτην. συναθροιζομένων οὖν πολλῶν καὶ τὰ ῥιπτόμενα διαρπαζόντων οὐδ' ὣς παύεσθαι τῆς μανίας τοὺς νεανίσκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν παραγενομένων τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐγκληθέντες οἱ νεανίσκοι ἔτι ναυτιῶντες ἀπεκρίναντο πυνθανομένων d τῶν ἀρχόντων ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχλούμενοι ἠναγκάσθαι ἀποφορτίσασθαι [τῇ θαλάσσῃ] τὰ περιττὰ τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν τὴν ἔκπληξιν τῶν ἀνδρῶν εἷς τῶν νεανίσκων, καίτοι δοκῶν τῶν ἄλλων πρεσβεύειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, 'ἐγὼ δ', ἔφη, ἄνδρες Τρίτωνες, ὑπὸ τοῦ δέους καταβαλὼν ἐμαυτὸν ὑπὸ τοὺς θαλάμους ὡς ἔνι μάλιστα κατωτάτω ἐκείμην.' συγγνόντες οὖν τῇ αὐτῶν ἐκστάσει ἐπιτιμήσαντες μὴ πλείονος οἴνου ἐμφορεῖσθαι ἀφῆκαν. καὶ οἳ χάριν ἔχειν ὁμολογήσαντες . . . 'ἂν λιμένος, e ἔφη, τύχωμεν ἀπαλλαγέντες τοσούτου κλύδωνος, Σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ πατρίδι ἱδρυσόμεθα ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας.' ἐντεῦθεν ἡ οἰκία τριήρης ἐκλήθη.

6. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 387) ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἵτινές εἰσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παρρησίαν ἄγοντες. ὅθεν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' (Alcaei fr. 57) λέγεται καὶ 'ἀνδρὸς δ' ⟨οἶνος⟩ ἔδειξε νόον' (Theogn. 500) καὶ τὸ f νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας· δεῖ δὲ νοεῖν τρίποδα τοῦ Διονύσου τὸν κρατῆρα. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον

4 ἐπὶ τὴν — 8 στρατηγῶν om. E 4. 5 ἐγκληνθέντες C: corr. Schw 7 τῇ θαλάσσῃ del. Mein 9 fort. ἔκπληξιν αὐτῶν 13 αὐτῶν del. Wilam 16 ἔφησαν Schw, sed idem loquitur qui antea; contraxit haec epitomator 17 ἐπιφανῶς CE: corr. Mein 23 ἔχοντες superscr. ἄγοντες E 24 οἶνος om. CE

δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης ὃ καὶ λοετροχόος. Αἰσχύλος (fr. 1 N)·

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

38 ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. Ὅμηρος (Ι 122)· 'ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας.' ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων· καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τῆς ἀληθείας [οἰκεῖος] τρίπους. διὸ Ἀπόλλωνος μὲν οἰκεῖος διὰ τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν, Διονύσου δὲ διὰ τὴν ἐν μέθῃ. Σῆμος δ' ὁ Δήλιός φησι (FHG IV 495)· 'τρίπους χαλκοῦς, οὐχ ὁ Πυθικός, ἀλλ' ὃν νῦν λέβητα καλοῦσιν. οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον εἰσεκεράννυον, οἱ δὲ λοετροχόοι, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται.
b καὶ τούτων ἔνιοι ὠτώεντες, τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν ἔχοντες τρίποδες ὠνομάζοντο.'

φησί που Ἔφιππος (II 263 K)·

οἴνου σε πλῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.
Β. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν.

Ἀντιφάνης (II 114 K)·

κρύψαι, Φειδία,
ἅπαντα τἆλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν,
οἶνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών.
ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων
c καὶ τῶν λόγων ταῦθ'· ὥστε τοὺς ἀρνουμένους,
μάλιστα τούτους .... καταφανεῖς ποιεῖ.

4 τρίπουν C οἶκος C 6 κρατὴρ Eust. 740, 12: ὁ κρατὴρ CE 8 et 9 οἰκείως C 8 οἰκεῖος del. Brunck 10 διονύσιον E σῖμος CE: corr. Cas 12 ὃν E: ὃ C 13 ἐξεκεράννυον CE: corr. K 22 πάντα CE: corr. Mus 23 πίνειν E 24 τῶν om. C 26 τούτους si verum est, supplendum ταῦτα

7. Φιλόχορος δέ φησιν (FHG I 387) Ἀμφικτύονα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν τοῦ οἴνου κρᾶσιν πρῶτον κεράσαι. διὸ καὶ ὀρθοὺς γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὕτω πίνοντας, πρότερον ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένους· καὶ διὰ τοῦτο ἱδρύσασθαι βωμὸν ὀρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν Ὡρῶν ἱερῷ· αὗται γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι. πλησίον δ' αὐτοῦ καὶ ταῖς Νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν, ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος· d καὶ γὰρ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι λέγονται. καὶ θέσμιον ἔθετο προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία ἄκρατον μόνον ὅσον γεύσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον, ὁπόσον ἕκαστος βούλεται· προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς σωτῆρος ὄνομα διδαχῆς καὶ μνήμης ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται. Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ Νόμων (674b) τὴν τοῦ οἴνου χρῆσίν φησιν ὑγιείας ἕνεκα ὑπάρχειν.

ἀπὸ τοῦ κατὰ μέθην δὲ καταστήματος καὶ ταύρῳ e παρεικάζουσι τὸν Διόνυσον καὶ παρδάλει διὰ τὸ πρὸς βίαν τρέπεσθαι τοὺς ἐξοινωθέντας. Ἀλκαῖος (fr. 47 B^4)·

ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ'
ὀξυτέρου τριβόλων ἀρυτημένοι.

εἰσὶ δ' οἳ καὶ θυμικοὶ γίνονται· τοιοῦτος δ' ὁ ταῦρος. Εὐριπίδης (Bacch. 743)·

ταῦροι δ' ὑβρισταὶ κεἰς κέρας θυμούμενοι.

6 τῶν ἱερῶν ἱερῷ E 7 αὗται Mus: οὗτοι CE ἐκφέρουσι K 9 ποιουμένης E 10 Νύμφαι Schw coll. XV 693d: μοῦσαι CE 11 θέσμιον p. 693: θεσμὸν CE σιτία p. 693: σῖτα CE 11. 12 fort. ἀκράτου μὲν ὅσον ex p. 693 15 διαχῆς CE: corr. Levinius 18 ὑγείας C ὑγίας E 23 ἀρητυμενοι CE: corr. Bergk 26 καὶ εἰς κέρας C: καὶ ἐκ κέρας E

f διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις ἔνιοι γίνονται· ὅθεν καὶ τὸ παρδαλῶδες.

8. καλῶς οὖν Ἀρίστων ὁ Κεῖός φησιν ἥδιστον ποτὸν εἶναι τὸν ἅμα μὲν γλυκύτητος, ἅμα δ' εὐωδίας κοινωνοῦντα. διὸ καὶ τὸ καλούμενον νέκταρ κατασκευάζειν τινὰς περὶ τὸν Λυδίας Ὄλυμπον οἶνον καὶ κηρία συγκιρνάντας εἰς ταὐτὰ καὶ τὰ τῶν ἀνθῶν εὐ-
39 ώδη. οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν (II 160 K)·

τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ
μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν καὶ τῷ Διὶ
διακονῶ καὶ σεμνός εἰμ' ἑκάστοτε
Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι (fr. 100 B^4) 'τὸ νέκταρ ἔδμεναι' αὐτούς. καὶ Σαπφὼ δέ φησιν (fr. 51)·

ἀμβροσίας μὲν
κρατὴρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

b ὁ δ' Ὅμηρος θεῶν πόμα τὸ νέκταρ οἶδεν. Ἴβυκος δέ φησι (fr. 33) τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

9. οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός.
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ,

φησὶν Ἄλεξις (II 400 K), καὶ ὅτι οἶνος

3 κῖος CE 4 γλυκυτάτω CE: corr. Mus εὐδίας CE: corr. Villebrun 7 καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ Wilam 10. 11 πάνυ μάττων ἐσθίω CE: corr. Cas 18. 19 ἑλὼν ἔρπιν — ὠνοχόησεν CE: cf. X 425 d 20 οὐδ' Ὅμηρος E 22 ἐνναπλασίαν CE, δεκαπλασίαν Mein 23 ἔννατον CE, δέκατον Mein 24 ἄνθρωπός ἐστι CE: corr. Cas

φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλείονα
πίνοντας αὐτόν.

ὁ δὲ ποιήσας τὸ εἰς Κρατῖνον ἐπίγραμμά φησιν (AP XIII 29)· c

'οἶνός τοι χαρίεντι πέλει μέγας ἵππος ἀοιδῷ,
ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.'
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδώδει πίθου.
τοιγὰρ οἱ στεφάνων δόμος ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
μέτωπον οἷα καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Πολέμων φησὶν (fr. 40 Pr) ἐν Μουνυχίᾳ ἥρωα Ἀκρατοπότην τιμᾶσθαι, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάττωνα καὶ Κεράωνα ἥρωας ὑπό τινων μαγείρων ἱδρῦσθαι ἐν τοῖς φειδιτίοις. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαίᾳ Δειπνεὺς d ἀπὸ τῶν δείπνων σχὼν τὴν προσηγορίαν.

ἐκ τροφῆς ξηρᾶς 'οὔτ' ἂν σκώμματα γένοιτο, οὔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα,' ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κόμπος οὐδὲ ψυχῆς ἀλαζονεία. καλῶς οὖν ἐν τῷ (Θ 229) 'πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ ἃς ἐν Λήμνῳ ἠγοράασθε, ἔσθοντες κρέα πολλὰ καὶ πίνοντες οἴνου κρατῆρας ἐπιστεφέας' ἐπεσημήνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος περιγράφων τὸν στίχον, ὃς ἀπὸ κρεωφαγίας αὐχεῖν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας. οὐ e γὰρ ἀπὸ πάσης εὐθυμίας καὶ πληρώσεως τὸ καυχᾶσθαι καὶ σκώπτειν καὶ γελοιάζειν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοι-

1 φιλοπότας πάντας E πλεῖον CE: corr. Mein, qui versus distinxit 5 οἶνός τι χαρίεν CE 7 διόνυσος CE 8 ὀδώδει CE 9 οὖν στεφάνων CE ὑπὸ στεφάνοις Anth: corr. Wilam 9. 10 κιττῷ παρὰ μέτωπον E κυττωτὰ μέτωπον C 11 μουνυχίῳ C 12 Δαίτωνα pro Μάττωνα IV 173 f 13 κέρδωνα CE: corr. p. 173 16. 17 οὔτ' ἂν σκ. | γένοιτ' ἂν — ποιήματα poetae verba agnovit Mein 21 περιγράφειν E 22 ὑπὲρ κρεωφαγίας CE: corr. Eust. 1198, 15, fort. περὶ κρεωφαγίαν coll. schol. Υ 84 24 γελάζειν E

ούσης τὴν γνώμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπούσης, ἣ γίνεται κατὰ τὴν μέθην. 10. διὸ Βακχυλίδης φησί (fr. 27)·

γλυκεῖ' ἀνάγκα
σευομένα κυλίκων θάλπησι θυμόν·
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις.
f ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας·
αὐτίκα μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ.

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἶκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα . . .
νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου μέγιστον
πλοῦτον· ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

40 Σοφοκλῆς δέ φησι (fr. 687 N)·

... τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον.

οἱ δ' ἄλλοι ποιηταί φασι τὸν 'οἶνον εὔφρονα καρπὸν ἀρούρης (Γ 246).' καὶ ὁ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς τὸν Ὀδυσσέα παράγει λέγοντα (Τ 167)· 'ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς πανημέριος πολεμίζῃ, θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ' καὶ τὰ ἑξῆς.

11. ὅτι Σιμωνίδης (fr. 221) τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς. ἀπὸ μέθης καὶ ἡ τῆς κωμῳδίας καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας εὕρεσις ἐν Ἰκαρίῳ τῆς
b Ἀττικῆς εὑρέθη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγης και-

1 τῇ γνώμῃ E 5 γενομένα E 6 κύπριδος ἐλπὶς δ' αἰθύσσει (δ' ἐνθύσσει E) CE: corr. Erfurdt 7 ἀναμιγνυμένα CE: corr. Di 9 αὐτίκα Bergk: αὐτὴ C αὐτὰς E κρήδεμνον CE: corr. Erfurdt 12 καρπὸν suppl. Bergk, πόντον Erfurdt 13 ἀπ' Mus: ἐπ' CE 16 κακὸν τὸ μεθύειν Cob 22 ὅτι — 23 μουσικῆς om. E, habet in mg C 24 ἐν Ἰκαρίᾳ Cas 25 εὑρέθη non tango; turbavit epitomator

ρόν· ἀφ' οὗ δὴ καὶ τρυγῳδία τὸ πρῶτον ἐκλήθη ἡ κωμῳδία.

τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι,

Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησί (771). καὶ Ἀστυδάμας δέ φησι (p. 605 N)·

θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον
λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον. —
συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελὴς γίνεται c
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός,

Ἀντιφάνης φησίν (II 123 K).

οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,
τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα,

φησὶν Ἄλεξις (II 403 K).

Σέλευκος δέ φησι τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλείας [καὶ μέθας] ὠνόμαζον· τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον, τὰς δ' ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνῄεσαν. τοῦτο γάρ d
ἐστι τὸ 'δαῖτα θάλειαν.' τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 89 R) τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

12. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη,
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους,

1 δὴ om. E 10 non μὲν sed γὰρ delendum i. e. Athenaeo tribuendum 10. 11 ἄνθρωπος ἀμελὴς γίνεται CE: corr. Mein 13 οὐ μεθύω γὰρ simil τὸ τοσοῦτον Cas 18 μηδὲ θεῶν E 19 θαλίας E glossam del. K, cf. Hes. s. θαλείας 20 διὰ θεοὺς E et Suid s. v. μέθη: διαθετικὰς C δεῖν om. Suid 21 ἠλίζοντο Suid: ὑλίζοντο E ηὐλίζοντο C

Εὐριπίδης φησί (fr. 329 N). καὶ σημαίνει ὧδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν. καὶ Ὅμηρος (ι 5)·

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.

τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανη- e
μάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα. φησὶν Ἄλεξις (II 394 K)·

τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
ποιεῖν· ὁ γὰρ ⟨θεὸς⟩ δεδωκὼς τἀγαθὰ
ὧν μὲν πεποίηκεν οἴεται χάριν τινὰ
ἔχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
πράττειν μετρίως φάσκοντας ἀχαρίστους ὁρῶν
ἀνελευθέρως τε ζῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος f
λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

13. τοσαῦτα οἰνολογήσαντος ἤτοι περὶ οἴνων εἰπόντος· λαφύσσοντος οἴνων ὀνόματα.

οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθισθεὶς ἀνατροφῆς ὑδροποτεῖν.

ἡδὺ .. ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησίν (fr. 192 Rz).

4 εὐφροσύνην C 5 τελεστάς C 6 μυστικῆς C: μυστηρίου E 12 θεὸς add. Herm 13 τῶν μὲν ὧν C τὸν μὲν ὧν E: corr. Herm, fort. ὃν εὖ πεποίηκεν 14 ἕξειν Mein αὐτῷ CE: corr. Mus 15 μετρίως πράττειν CE: corr. Cas ἀχρήστους CE: corr. Elmsl 16 ἀνελευθέρους C: corr. E ἐπὶ Mus: καὶ ἐπὶ CE 17 πάλιν Mein 18 τοσαῦτα — 19 ὀνόματα om. E, habet in mg C 22 ἐστιν CE: ἥδιστον δ' Mein, μὲν suppl. Peppmueller τεθαλείῃ CE 23 μύθοις CE: corr. Mus

οὔ τινι ὑμῶν ἐπῆλθε περὶ ὕδατος εἰπεῖν τι ..... ἀφ' ὧν καὶ ὁ οἶνος ἀφύεται, καίτοι Πινδάρου τοῦ μεγαλοφωνοτάτου ἄριστον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ φήσαντος (ol. 1, 1). Ὅμηρος μὲν οὖν ὁ θειότατος καὶ 41 τροφιμώτατον αὐτὸ οἶδεν ἐν οἷς (ρ 208) ‘αἰγείρων ὑδατοτρεφέων’ ἄλσος λέγει. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ διαυγὲς αὐτοῦ (ε 70)· ‘κρῆναι πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ.’ τὸ δὲ δὴ κοῦφον καὶ πλείονος τιμῆς ἄξιον ἱμερτὸν καλεῖ· ἱμερτὸν οὖν φησι τὸν Τιταρήσιον, ὃς τῷ ‘Πηνειῷ συμμίσγεται (Β 753).’ καὶ τοῦ ῥυπτικοῦ δὲ ὕδατος μέμνηται· ὃ ἀποδεχόμενος καὶ Πραξαγόρας ὁ Κῷος ... καλὸν εἶναι λέγει (ζ 87)·

καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι.

διαστέλλει δὲ καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος, τὸν μὲν b Ἑλλήσποντον εἶναι λέγων πλατύν (Η 26), ὑπὲρ δὲ θατέρου φράζων (μ 305) ‘στήσαμεν νῆας ἀγχοῦ ὕδατος γλυκεροῖο.’ 14. οἶδε δὲ καὶ τὴν ⟨τοῦ⟩ χλιαροῦ φύσιν πρὸς τὰ τραύματα. τὸν γοῦν Εὐρύπυλον (Λ 830) τρωθέντα ἐκ τούτου καταιονᾷ· καίτοι εἰ ἐπισχεῖν ἔδει τὴν αἱμορραγίαν, τὸ ψυχρὸν ἐπιτήδειον ἦν συστρέφον καὶ συσφίγγον. εἰς δὲ τὸ παρηγορῆσαι τὰς ὀδύνας τῷ θερμῷ ἐπαιονᾷ θέλγειν δυναμένῳ. ἔστι δὲ παρ' αὐτῷ c τὸ λιαρὸν θερμόν. ἐναργῶς δὲ τοῦτο δείκνυσιν ἐν τῷ περὶ τῶν Σκαμάνδρου πηγῶν (Χ 149)·

ἡ μὲν γάρ, φησίν, ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίνεται ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.

1 ὑδάτων E 2 οὐ φύεται E verba ἀφ' ὧν — ἀφύεται recte fort. aliunde advecta esse putat Di; fuerunt talia πίθοι ἀφ' ὧν καὶ ὁ οἶνος ἀφύσσεται vel ἀρύεται, cf. Od. ψ 305 6 ὑδατοτροφέων CE 7 πίσσυρες CE 9 πιταρήσιον CE 12 hiatum not. K 14. 15 cf. Hes. s. v. πλατὺ ὕδωρ 17 τοῦ add. Brunck 19 καταιονᾶ (superscr. εῖ) C καταιονεῖ (superscr. ᾶ) E

ἆρά γε τοῦτο λιαρόν ἐστιν ἀφ' οὗ πυρὸς ἀτμὶς καὶ καπνὸς ἔμπυρος ἀναφέρεται; περὶ δὲ τῆς ἑτέρας πηγῆς λέγει ὡς θέρους

ῥέει εἰκυῖα χαλάζῃ
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.

d εἰωθὼς δὲ λέγειν καὶ τοὺς νεοτρώτους θερμῷ περιρρεῖσθαι αἵματι ἐπὶ μὲν Ἀγαμέμνονός φησιν (Λ 266)·

ὄφρα οἱ αἷμ' ⟨ἔτι⟩ θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.

ἐπὶ δὲ τοῦ φεύγοντος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφου μεταφράζων φησίν (Λ 477)·

ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.

Ἀθηναῖοι δὲ μετάκερας καλοῦσι τὸ χλιαρόν, ὡς Ἐρατοσθένης φησίν.

ὑδαρῇ φησὶ καὶ μετάκερας.

15. τῶν δ' ἄλλων ὑδάτων τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φερόμενα δνοφερὰ καλεῖ (Ι 15) ὡς ἀχρεῖα δηλονότι· τὰ δὲ
e κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπου φερόμενα τῶν ἄλλων προκρίνει, ὡς καὶ Ἡσίοδος (opp. 595)·

κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.

καὶ Πίνδαρος (fr. 198 B^4)·

μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικρήνου.

κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστοφάνης φησὶ (om. FHG) Τειρεσίαν πιόντα διὰ γῆρας οὐχ ὑπομείναντα τὴν ψυχρότητα ἀποθανεῖν. Θεόφρα-
f στος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ ὑδάτων (fr. 159 W) τὸ Νείλου ὕδωρ πολυγονώτατον καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ

1 ἆρά γε K: ἆρα δὲ CE   8 ἔτι om. CE   ἀνήνηθεν E   19 ἀεννάου CE   23 Aristophanes scilicet Boeotus   26. 27 τοῦ νείλου E

λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων μῖξιν ἔχον λιτρώδη. ἐν δὲ τῷ περὶ φυτῶν (IX 18, 10) ἐνιαχοῦ φησιν ὕδωρ γίνεσθαι παιδογόνον ὡς ἐν Θεσπιαῖς, ἐν Πύρρᾳ δὲ ἄγονον. καὶ τῶν γλυκέων δέ φησιν (fr. 159) ὑδάτων ἔνια ἄγονα ἢ οὐ πολύγονα, ὡς τὸ ἐν Φέτᾳ καὶ τὸ ἐν Πύρρᾳ. αὐχμῶν δέ ποτε γενομένων περὶ τὸν Νεῖλον 42
ἐρρύη τὸ ὕδωρ ἰῶδες καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπώλοντο. μεταβάλλειν τέ φησιν οὐ μόνον τὰ πικρὰ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁλυκὸν καὶ ὅλους ποταμούς, καθὰ τὸν ἐν Καρίᾳ, παρ' ᾧ Ζηνοποσειδῶνος ἱερόν ἐστιν. αἴτιον δὲ τὸ πολλοὺς κεραυνοὺς πίπτειν περὶ τὸν τόπον. 16. ἄλλα δὲ τῶν ὑδάτων καὶ σωματώδη ἐστὶ καὶ ἔχει ὥσπερ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς, ὡς τὸ ἐν Τροιζῆνι· τοῦτο γὰρ καὶ τῶν γευομένων εὐθὺς ποιεῖ πλῆρες τὸ στόμα. τὰ δὲ πρὸς τοῖς περὶ Πάγγαιον b
μετάλλοις τοῦ μὲν χειμῶνος τὴν κοτύλην ἄγουσαν ἔχει ἐνενήκοντα ἕξ, θέρους δὲ τεσσαράκοντα ἕξ. συστέλλει δὲ αὐτὸ καὶ πυκνοῖ μᾶλλον τὸ ψῦχος. διὸ καὶ ἐν τοῖς γνώμοσι ῥέον οὐκ ἀναδίδωσι τὰς ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι, ἀλλὰ περιττεύει βραδυτέρας οὔσης τῆς ἐκροῆς διὰ τὸ πάχος. καὶ ταὐτὰ περὶ Αἰγύπτου φησίν, ὅπου μαλακώτερος ὁ ἀήρ. τὸ δὲ ἁλυκὸν ὕδωρ γεωδέστερόν ἐστι καὶ πλείονος δεῖται κατεργασίας, ὡς [καὶ] τὸ θαλάσσιον, θερμοτέραν ἔχον τὴν φύσιν καὶ μη ὁμοίως πάσχον. μόνον δ' ἀτέραμνον τῶν ἁλυκῶν τὸ τῆς Ἀρε- c

1 ἔχον Eust. 1499, 61: ἔχοντα CE, fort. ἔχον τινὰ νιτρώδη Mus 3 παιδογόνιον E παιδογονίας C 5 ἐν Φεραῖς vel Ἀφέταις Cas 8 τὰ μικρὰ K 10 ζηνὸς ποσειδῶνος CE: corr. Pors 11 περὶ E: ἐπὶ superscr. περὶ C 13 ἐστὶ Di: εἰσὶ CE 15 παγγαὶ C πάγαι E sed in mg. παγγαί; in re ipsa erratum esse patet 18 αὐτὸς E 19 fort. κατὰ τὰς ὥρας 21 αἴγυπτον E 23 καὶ del. K, cf. Aristot. fr. 200 R 24 ὅμοιον E 25 τῶν γλυκέων K

θούσης. χείρω δ' ἐστὶ τὰ βαρυσταθμότερα καὶ τὰ σκληρότερα καὶ τὰ ψυχρότερα διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· δυσκατεργαστότερα γάρ ἐστι τὰ μὲν τῷ πολὺ τὸ γεῶδες ἔχειν, τὰ δὲ ψυχρότητος ὑπερβολῇ. τὰ δὲ ταχὺ θερμαινόμενα κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν Κραννῶνι δ' ἐστὶν ὕδωρ ἡσυχῇ θερμόν, ὃ διατηρεῖ κραθέντα τὸν οἶνον ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ' ἐπίρρυτα καὶ ἐξ ὀχετοῦ ὡς ἐπίπαν βελτίω τῶν στασίμων, κοπτόμενά τε μαλακώτερα γίνεται. διὰ τοῦτο καὶ ⟨τὰ⟩ ἀπὸ τῆς
d χιόνος δοκεῖ χρηστὰ εἶναι· καὶ γὰρ ἀνάγεται τὸ ποτιμώτερον καὶ τοῦτο κεκομμένον ἐστὶ τῷ ἀέρι· διὸ καὶ τῶν ὀμβρίων βελτίω· καὶ τὰ ἐκ κρυστάλλου δὲ διὰ τὸ κουφότερα εἶναι· σημεῖον δ' ὅτι καὶ ὁ κρύσταλλος αὐτὸς κουφότερος τοῦ ἄλλου ὕδατος. τὰ δὲ ψυχρὰ σκληρά, διότι γεωδέστερα. τὸ δὲ σωματῶδες καὶ θερμανθὲν θερμότερον καὶ ψυχθὲν ψυχρότερόν ἐστι. κατὰ τὴν αὐτὴν δ' αἰτίαν καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι ποτιμώτερα τῶν ἐν τοῖς πεδίοις· ἧττον γὰρ μέμικται τῷ γεώδει.
e ποιεῖ δὲ τὸ γεῶδες καὶ τὰς ἐπιχρόας τῶν ὑδάτων. τὸ γοῦν τῆς ἐν Βαβυλῶνι λίμνης ἐρυθρὸν γίνεται ἐπί τινας ἡμέρας· τὸ δὲ τοῦ Βορυσθένους κατά τινας χρόνους ἰοβαφὲς καίπερ ὄντος καθ' ὑπερβολὴν λεπτοῦ· σημεῖον δέ· τοῦ Ὑπάνιος ἐπάνω γίνεται διὰ κουφότητα τοῖς βορείοις. 17. πολλαχοῦ δ' εἰσὶ κρῆναι αἱ μὲν ποτιμώτεραι καὶ οἰνωδέστεραι, ὡς ἡ περὶ Παφλαγονίαν, πρὸς ἥν φασι τοὺς ἐγχωρίους ὑποπίνειν προσ-

6 ὃ ⟨θερμὸν⟩ διατηρεῖ Cas, cf. Plin. h. n. 31, 20; tum fort. ἐγκραθέντα 8 τε ⟨τῷ ἀέρι⟩ K 9 γίνονται CE: corr. K τὰ add. Mus 16 ψυχθὲν C: ψυχρὸν E 20 *aestate rubras habet diebus undecim* Plin. 31, 55 26 *ex quo etiam sine vino potantes fiunt temulenti* Vitr. 8, 3

ιόντας, ἁλμώδεις δ' ἅμα τῷ ὀξεῖ ἐν Σικανοῖς τῆς
Σικελίας. ἐν τῇ Καρχηδονίων δὲ ἐπικρατείᾳ κρήνη
ἐστὶν ἧ τὸ ἐφιστάμενον ἐλαίῳ ἐστὶν ὅμοιον, μελάν- f
τερον ⟨δὲ⟩ τὴν χρόαν· ὃ ἀποσφαιροῦντες χρῶνται
πρὸς τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη. καὶ παρ' ἄλλοις δ'
εἰσὶ λίπος ἔχουσαι τοιοῦτον, ὡς ἡ ἐν Ἀσίᾳ, ὑπὲρ ἧς
Ἀλέξανδρος ἐπέστειλεν ὡς ἐλαίου κρήνην εὑρηκώς.
καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων ἔνια γλυκέα
ἐστίν, ὡς τὰ ἐν Αἰγαῖς ⟨τῆς⟩ Κιλικίας καὶ περὶ Πα- 43
γασὰς τά τ' ἐν τῇ Τρωικῇ Λαρίσσῃ καὶ περὶ Μαγνη-
σίαν καὶ ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρᾳ· ἐν δὲ Προύσῃ τῇ
πρὸς τὸν Μύσιον Ὄλυμπον τὰ βασιλικα καλούμενα.
τὰ δ' ἐν Ἀσίᾳ περὶ Τράλλεις καὶ τὸν Χαρακωμήτην
ποταμόν, ἔτι δὲ Νῦσαν πόλιν οὕτως ἐστὶ λιπαρὰ ὡς
μὴ δεῖσθαι τοὺς ἐναπολουμένους ἐλαίου. τοιαῦτα καὶ
τὰ ἐν Δασκύλου κώμῃ. τὰ δ' ἐν Καρούροις κατάξηρα
καὶ σφόδρα θερμά· τὰ δὲ περὶ Μηνὸς κώμην, ἥ ἐστι
Φρυγίας, τραχύτερά ἐστι καὶ λιτρωδέστερα, ὡς καὶ b
⟨τὰ⟩ ἐν τῇ καλουμένῃ Λέοντος κώμῃ τῆς Φρυγίας.
τὰ δὲ περὶ Δορύλαιον καὶ πινόμενά ἐστιν ἥδιστα· τὰ
γὰρ περὶ Βαίας ἢ Βαίου λιμένα τῆς Ἰταλίας παντελῶς
ἄποτα.

18. σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ Πειρήνης
καλουμένης ὕδωρ κουφότερον πάντων εὗρον τῶν κατὰ

1 fort. ἁλμώδης, cf. Antig. mir. 149 4 δὲ add. K 5 i. e. *contra morbos armentarios* Solin. c. 5 8. 9 fort. ἀλυκά ἐστιν cf. Plin. 31, 61 et 76 9 τῆς add. Mus, ἐν Αἰγέστῃ τῆς Σικελίας Schw coll. Plin. 31, 61 9. 10 παγασσὰς C τραγὰσ superscr. σας E 10 τά τ' ἐν Cas: τὰς ἐν CE 11 ἐν δὲ Προύσῃ κτλ' haec mutila 13 ἐν Λυδίᾳ Schw, potius ἐν Καρίᾳ 13 fluvii nomen suspectum 14 νύσσαν CE 16 fort. κατάσκληρα 19 τὰ add. Mus 20 δουύλαιον CE: corr. Cas 23 — p. 100, 16 haec ab Athenaeo ipso interposita 24 καλούμενον E

τὴν Ἑλλάδα. οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα λέγοντι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν. φησὶ γάρ (II 84 K)·

οἷα δ' ἡ χώρα φέρει
διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης,
c *τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μέν, νὴ τὸν Δία,*
πάνυ φέρει. Α. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, πυρούς, ὕδωρ,
ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς (II 214 K) *εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν* (p. 611 N)·

ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν
ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν.

καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ἐξ ὑδάτων ἄρδεται.

ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστὶν ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ (c. 52) *τὸν Ὕπανίν φησιν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας* d *βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν, μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλόον πικρὸν γίνεσθαι ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης τινὸς πικρᾶς. Θεόπομπος* (FGH I 316) *δέ φησι περὶ τὸν Ἐριγῶνα ποταμὸν ὀξὺ εἶναι ὕδωρ καὶ τοὺς πίνοντας αὐτὸ μεθύσκεσθαι καθὰ καὶ τοὺς τὸν οἶνον.*

19. *Ἀριστόβουλος δ' ὁ Κασανδρεύς φησιν* (fr. 3 M) *ἐν*

2 *ἀλητικὴν* in mg. *γρ. ἀττικὴν* E *ἀλυκὴν* superscr. *ἀττικὴν* C 5 cf. III 74 d *τῆς ἁπάσης, Ἱππόνικ', οἰκουμένης* Pors 8 *θύμα* Dobr: *θύματα* CE 9 *ὕδωρ* Dobr: *ὕδωρ διαφέρον* C 9 *διαφέρον* — 10 *πίνων ὕδωρ* om. E 11. 12 *ὁ κωμικὸς* C 16 *καὶ ἡμῶν* — *ἄρδεται* Eubuli versum esse putat Di, *ἐξ* del. Schw 18 *ἐν δ'* C *ἐν δὴ* E 20 rectius *μετὰ δὲ τοῦτο*, cf. Herod 21 *πλόον* Herod: *πλέον* CE 23 *ἐριμῶνα* C *ἐριγαν* superscr. *ῶ* E: corr. Brunck 24 fort. *τοὺς οἶνον*

Μιλήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχίλλειον καλουμένην, ἧς τὸ μὲν ῥεῦμα εἶναι γλυκύτατον, τὸ δ' ἐφεστηκὸς ἁλμυρόν· ἀφ' ἧς οἱ Μιλήσιοι περιρράνασθαί φασι τὸν ἥρωα, ὅτε ἀπέκτεινε Τράμβηλον τὸν τῶν Λελέγων βασιλέα. φασὶ δὲ καὶ ὅτι τὸ περὶ Καππαδοκίαν ὕδωρ πολύ τε e ὂν καὶ κάλλιστον οὐ σήπεται ἀπόρρυσιν οὐκ ἔχον, πλὴν εἰ μὴ ὑπὸ γῆν ῥέοι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν ἑβδόμῳ ὑπομνημάτων (FHG III 187) 'ἐπὶ Κορίνθου προάγουσι, φησίν, ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορείας καλουμένης κατὰ τὴν ἀκρώρειαν προσβαίνουσιν' εἶναι κρήνην νᾶμα ἀνιεῖσαν χιόνος ψυχρότερον· ἐξ ἧς πολλοὺς μὴ πίνειν ἀποπαγήσεσθαι προσδοκῶντας, αὐτὸς δὲ λέγει πεπωκέναι. Φύλαρχος δέ φησιν (FHG I 354) f ἐν Κλείτορι εἶναι κρήνην ἀφ' ἧς τοὺς πιόντας οὐκ ἀνέχεσθαι τὴν τοῦ οἴνου ὀδμήν. Κλέαρχός φησι (FHG II 327) τὸ μὲν ὕδωρ ὥσπερ καὶ τὸ γάλα λευκὸν λέγεσθαι, οἶνον δὲ καθάπερ καὶ τὸ νέκταρ ἐρυθρόν, μέλι δὲ καὶ ἔλαιον χλωρόν, τὸ δ' ἐκ τῶν μόρων θλιβόμενον μέλαν.

Εὔβουλος εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον (II 211 K),

τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.

τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὠφελίων φησί (II 294 K).

20. τοιαῦτα ὥσπερ οἱ ῥήτορες πρὸς ὕδωρ εἰπὼν καὶ βραχὺ ἀναπαυσάμενος αὖθις ἔφη· "Ἄμφις ὁ κω- 44 μικός πού φησιν (II 248 K)·

2 ὑφεστηκὸς Schw 4 στράμβηλον CE, cf. Mein anal. Alex. p. 57 5 καππαδοκίην E 6 ἀπόρρησιν C ἀπόρρουσιν E: corr. Schw 8 ζω C: ζ' E 9 κοντοπορίας C 14 κλίτορι C κλιτῆρι E 18 μόρων Coraes: μύρων CE 20 εὑρετικούς E: εὑρετής C 22 ἐπισκοπεῖν C 23 fort. Ὠφελίων, φησί (i. e. Athenaeus) 24 εἶπον E

ἐνῆν ἄρ', ὡς ἔοικε, κἂν οἴνῳ λόγος·
ἔνιοι δ' ὕδωρ πίνοντές εἰσ' ἀβέλτεροι.

Ἀντιφάνης δέ (II 129 K)·

οἴνῳ .... τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,
σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ,
στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
b πόνῳ πόνον, δίκην δίκῃ, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρατον. Σώφρων (fr. 22 Bo)· 'ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὰν κύλικα.'

21. ὅτι Φύλαρχός φησι (FHG I 337) Θεόδωρον τὸν Λαρισσαῖον ὑδροπότην γενέσθαι, τὸν ἀλλοτρίως ἀεί ποτε πρὸς Ἀντίγονον ἐσχηκότα τὸν βασιλέα. φησὶ δὲ καὶ ⟨ἐν τῇ ζ'⟩ τοὺς Ἴβηρας πάντας ὑδροποτεῖν καίτοι πλουσιωτάτους ἀνθρώπων ὄντας, μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτας δὲ φορεῖν πολυτε-
c λεστάτας. Ἀριστοτέλης δ' (p. 562 R) ἢ Θεόφραστος Φιλῖνόν τινα ἱστορεῖ μήτε ποτῷ χρήσασθαί ποτε μήτε ἐδέσματι ἄλλῳ ἢ μόνῳ γάλακτι πάντα τὸν βίον. Πύθερμος δὲ (FHG IV 488) ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννεύουσι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην. Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς Ἀγχίμολον καὶ Μόσχον φησὶ (FHG IV 418) τοὺς ἐν Ἤλιδι σοφιστεύσαντας ὑδροποτῆσαι

4 οἴνῳ δὲ δεῖ Elmsl 5. 6 κόπῳ κόπον σάλπιγγι CE: transpos. Elmsl 6 τριβόλῳ C 7 αὐθάδειαν αὐθαδείᾳ E 8 μάχην μάχῃ CE: corr. Elmsl 9 δίκῃ δίκην Elmsl γυναικὸς τὴν C 11 εἰς τὴν CE 16 ἐν τῇ ζ' add. ex Const. Porph. de admin. imp. 23 18 τε φορεῖν CE: corr. Mus 20 extr μήτε Eust. 916, 43: ἢ CE, cf. Plut. qu. symp. p. 660e 24 Ἀγχίπυλος vocatur apud Diog. L 2, 126

πάντα τὸν βίον καὶ μόνα σῦκα προσφερομένους οὐδενὸς ἧττον διακεῖσθαι σώμασιν ἐρρωμενεστέρους· τὸν δ' ἱδρῶτα [αὐτῶν] δυσώδη οὕτως ἔχειν ὡς πάντας αὐτοὺς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις. Μᾶτρις δ' ὁ Θηβαῖος ὃν ἐβίω χρόνον οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυρρίνης d ὀλίγον, οἴνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο πλὴν ὕδατος. ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός, περὶ οὗ Φρύνιχός φησι (I 388 K)·

⟨καὶ νιγ⟩λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνῃσκεν,
ἄνθρωπος ⟨ὢν⟩ ὑδατοπότης, μινυρὸς ὑπερσοφιστής,
Μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἠπίαλος, ὕμνος Ἅιδου.

Μάχων δ' ὁ κωμικὸς ὑδροπότου Μοσχίωνος μέμνηται (VI 246 b). 22. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν (fr. 90 R) ὅτι ἁλμυράς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἄδιψοι διέμειναν· ὧν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων e δὲ ὁ Καρχηδόνιος τρὶς τὴν ἄνυδρον διῆλθεν ἄλφιτα ξηρὰ σιτούμενος καὶ μὴ πίνων. Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ὑδροπότησε μέχρι θανάτου, ὥς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος (p. 66 Wil). Διοκλῆ τε τὸν Πεπαρήθιόν φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος (fr. 72 Gaede) μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι. αὐτὸς δὲ περὶ αὑτοῦ μάρτυς ἀξιόχρεως Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ (6, 30) φάσκων χρόνον τινὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι. καὶ Πυθέας γοῦν φησιν (fr. 4 Tur)· 'ἀλλὰ τοὺς f

2 haec et mutila et corrupta   3 αὐτῶν del. K   5 Θηβαῖος Toup cf. Ptol. Heph. in Phot. bibl. 148 b 1: Ἀθηναῖος CE   ὅσον ἐβίω Cas   6 fort. ⟨ποτῶν⟩ πάντων   9 suppl. Bergk   11 ὢν add. Erfurdt   16 Ἄνδρων ὁ Ἀργεῖος Diog. L 9, 81 et Apollonius mir. 25   18 μὴ πίνειν E   21 διοκλῆς CE: corr. Cas   φησι Mus: φασι CE   22 ὕδωρ om. C   24 φάσκων om. E   25 πυθίας E   γοῦν vitiosum, fort. δέ

νῦν δημαγωγοὺς ὁρᾶτε [Δημοσθένη καὶ Δημάδην] ὡς ἐναντίως τοῖς βίοις διάκεινται. ὃ μὲν γὰρ ὑδροποτῶν καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὥς φασιν, ὃ δὲ πορνοβοσκῶν καὶ μεθυσκόμενος κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προγάστωρ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακαλεῖ.' Εὐφορίων δὲ ὁ Χαλκιδεὺς οὕτω που γράφει (p. 139 M)· 'Λασύρτας ⟨ὁ⟩ Λασιώνιος οὐδὲν προσεδεῖτο ποτοῦ καθάπερ οἱ ἄλλοι, οὖρον δὲ προΐετο καθάπερ πάντες ἄνθρωποι.
45 καὶ πολλοὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐπεχείρησαν παρατηρῆσαι καὶ ἀπέστησαν πρὸ τοῦ εὑρεῖν τὸ πραττόμενον. θέρους γὰρ ὥρᾳ καὶ τριακονθήμερον προσεδρεύοντες καὶ οὐδενὸς μὲν ὁρῶντες ἀπεχόμενον ἁλμυροῦ, τὴν κύστιν δ' αὐτοῦ ἔχοντα συνεπείσθησαν ἀληθεύειν. ἐχρῆτο δὲ καὶ τῷ ποτῷ, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον οὐ προσεδεῖτο τούτου.'

. . μεταλλάξαι διάφορα βρώματα
ἔσθ' ἡδύ,

φησὶν Ἀντιφάνης (II 118 K),

καὶ τῶν πολλάκις θρυλουμένων
διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαί τινος
καινοῦ παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

23. ὁ Περσῶν βασιλεύς, ὥς φησιν ἐν τῇ α' Ἡρό-
b δοτος (c. 188), ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πιεῖν ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεύς. τοῦ δὲ τοιούτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλαὶ κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις

1 glossam del. K, nisi forte addidit Athenaeus 3 fort. τὰς νύκτας πάσας 5 ἀνακυκλεῖται Mus 7 ὁ add. K οὐδὲν Herw: οὐδὲ CE 13 δ' αὐτὸν εὖ ἔχοντα Cramer, δ' εὔλυτον ἔχ. Wilam 15 βρώματα (βρώματος C) διάφορα CE: corr. Cas, qui ab initio τὸ γὰρ suppl 18 θρυλλουμένων CE 20 διπλασίαν παρέσχε CE: corr. Cas 21 ἐν τῇ δ' CE: corr. ed. Basil 22 χοάσπεος C χοάσπου E πιεῖν om. Herod, videtur delendum 23 τοῦ δὲ μόνου E

ἀργυρέοισιν ἕπονταί οἱ.’ Κτησίας δὲ ὁ Κνίδιος καὶ ἱστορεῖ (fr. 49 M) ὅπως ἕψεται τὸ βασιλικὸν τοῦτο ὕδωρ καὶ ὅπως ἐναποτιθέμενον τοῖς ἀγγείοις φέρεται τῷ βασιλεῖ, λέγων αὐτὸ καὶ ἐλαφρότατον καὶ ἥδιστον εἶναι. καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βασιλεὺς δεύτερος ὁ Φιλάδελφος c ἐπίκλην ἐκδοὺς τὴν αὑτοῦ θυγατέρα Βερενίκην Ἀντιόχῳ τῷ Συρίας βασιλεῖ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν αὐτῇ τὸ ἀπο τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνου τούτου [τοῦ ποταμοῦ] ἡ παῖς πίνῃ, ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 154 Hu). Ἡλιόδωρος δέ φησι (FHG IV 425) τὸν Ἐπιφανῆ Ἀντίοχον, ὃν διὰ τὰς πράξεις Πολύβιος Ἐπιμανῆ καλεῖ, τὴν κρήνην τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κεράσαι οἴνῳ· καθάπερ καὶ τὸν Φρύγα Μίδαν φησὶ Θεόπομπος (FHG I 289), ὅτε ἑλεῖν τὸν Σιληνὸν ὑπὸ μέθης ἠθέλησεν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη, ὥς φησι Βίων (FHG II 19), μέση Μαιδῶν καὶ Παιόνων Ἴννα καλουμένη. Στάφυλος δέ φησι (FHG IV 506) τὴν τοῦ οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν Με- d λάμποδα πρῶτον εὑρεῖν. φησὶ δὲ καὶ πεπτικώτερον τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ Πλειστόνικος.

24. ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως διατίθεται ὁ στόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται καὶ πολλάκις φθορὰν τῶν ληφθέντων παρασκευάζει. δεῖ οὖν τὸν ὑγιείας ἀντιποιούμενον καὶ συμμέτροις γυμνασίοις χρᾶσθαι διὰ τοὺς πολλοὺς ἱδρῶτας καὶ λουτροῖς, ὡς διᾶναί τε τὸ σῶμα καὶ μαλαχθῆναι· μετὰ δὲ ταῦτα προπίνειν ὕδωρ ὡς χρηστότατον, ἐν μὲν χειμῶνι καὶ ἔαρι θερμὸν ὡς μάλιστα, ἐν δὲ τῷ θέρει ψυχρόν, ὡς e

3 συμφέρεται Valcken 5 ὁ δεύτερος ὁ C 8. 9 glossam del. K 9 non Polybium, sed Phylarchum haec dixisse coni. Wilam 15 μήδων C E: corr. Cas 17 πρὸς τὸ ὕδωρ om. E 22 φθορὰς E fort. recte, cf. p. 53 c 23 ὑγείας C 25 fort. διανθῆναί τε 26 προσπίνειν E

μὴ προεκλύειν τὸν στόμαχον· προπίνειν δὲ σύμμετρον τῷ πλήθει χάριν τοῦ προαναληφθῆναι τοῦτο εἰς τὴν ἕξιν καὶ μὴ ἀκέραιον ἀναδίδοσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου δύναμιν μηδὲ τοῖς πέρασι τῶν ἀγγείων προσπίπτουσαν ἐπιδάκνειν. ἐὰν δέ τις ἡμῶν τοῦτο δυσκόλως ποιῇ, γλυκὺν ὑδαρῆ θερμὸν προλαμβανέτω, μάλιστα δὲ τὸν καλούμενον πρότροπον [τὸν γλυκὺν Λέσβιον] ὄντα εὐστόμαχον. καὶ ὁ γλυκάζων δ' οἶνος οὐ βαρύνει τὴν κεφαλήν, ὡς Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ διαίτης φησίν
f (II 332 Litt), ὅ τινες μὲν ἐπιγράφουσι περὶ ὀξέων [νόσων], οἱ δὲ περὶ πτισάνης, ἄλλοι δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας. λέγει δέ· 'ὁ γλυκὺς ἧσσόν ἐστι καρηβαρικὸς τοῦ οἰνώδεος καὶ ἧσσον φρενῶν ἁπτόμενος καὶ διαχωρητικώτερος τοῦ ἑτέρου κατ' ἔντερον.' οὐ δεῖ δὲ προπίνειν καθὰ τοὺς Καρμανούς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 275)· τούτους γὰρ φιλοφρονουμένους ἐν τοῖς συμποσίοις λύειν τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ φλέβας καὶ τὸ καταρρέον αἷμα μιγνύντας τῷ πόματι προσφέρεσθαι, τέλος
46 φιλίας νομίζοντας τὸ γεύεσθαι τοῦ ἀλλήλων αἵματος. μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι τὴν κεφαλὴν μύρῳ, μάλιστα μὲν ῥοδίνῳ, εἰ δὲ μή, μηλίνῳ, εἰς τὸ ἀποκρούεσθαί τι ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ μὴ βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς τῶν οἴνων ἀναθυμιάσεως· εἰ δὲ μή, ἰρίνῳ ἢ ναρδίνῳ. οὐ κακῶς οὖν Ἄλεξίς φησιν (II 368 K)·

1 προσεκλύειν CE: corr. Schw 2 τῷ πλήθει scil. τῆς βρώμης, ut ait Hippocr. II 328 Littré 3 ἀνακέραιον E, vinum συναναφέρει ἑαυτῷ καὶ τοὺς παχεῖς χυμούς Galen. XV 634 4. 5 μηδὲ — ἐπιδάκνειν male haec pendent ab χάριν τοῦ 5 ἡμῶν C: οἶμαι E, melius ἐὰν δέ τις διψῶν cf. Hippocr. l. s 6 γλυκὺν ὑδαρῆ Schw: γλυκὺ (γλυκὴ E) ὕδωρ ἢ CE 7 glossam del. Wilam 10 νόσων del. K 15 καρμνούς CE: corr. Mus 17 μετώπῳ Wilam 21 fort. μηλίνῳ ἢ ἰρίνῳ ἢ ναρδίνῳ ex v. 23. 24 22 τὰ ἀπὸ τοῦ πότου Wilam

ἐναλείφεται τὰς ῥῖνας· ὑγιείας μέρος
μέγιστον ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

25. ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ πάχη τῶν μύρων ὕδωρ τε πίνειν τὸ κατὰ πρόσοψιν λεπτὸν καὶ διαυγές, ὃ δὴ καὶ κατὰ τὸν σταθμόν ἐστι κοῦφον καὶ οὐδὲν ἐν αὑτῷ b γεῶδες ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον ὕδωρ χρηστόν ἐστι καὶ εἰς χάλκεον ἢ ἀργύρεον ἄγγος ἐγχεόμενον οὐ ποιεῖ τὸ ἰῶδες. φησὶ δὲ καὶ Ἱπποκράτης (IV 542, 26. V 88, 11 Litt)· 'ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον ἀεὶ κουφότερον.' μοχθηρὰ δ' ἐστὶ τὰ βραδέως τὰ ὄσπρια τήκοντα. τοιαῦτα δὲ τὰ νιτρώδη καὶ ἁλμυρά. ἐν δὲ τῷ περὶ ὑδάτων Ἱπποκράτης (VI 118 Litt?) καλεῖ τὸ χρηστὸν ὕδωρ πότιμον. τὰ δὲ τῶν ὑδάτων στάσιμα χαλεπά, ὡς τὰ λιμναῖα καὶ τὰ ἑλώδη. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν κρηναίων τὰ πλεῖστα σκληρότερα. Ἐρασίστρατος δέ φησιν ὥς c 'δοκιμάζουσί τινες τὰ ὕδατα σταθμῷ ἀνεξετάστως. ἰδοὺ γὰρ τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος καὶ ⟨τοῦ⟩ ἐξ Ἐρετρίας συμβαλλομένων, τοῦ μὲν φαύλου τοῦ δὲ χρηστοῦ ὄντος, οὐδ' ἥτις ἐστὶ διαφορὰ κατὰ τὸν σταθμόν.' Ἱπποκράτης δ' ἐν τῷ περὶ τόπων (II 30 Litt) ἄριστά φησιν εἶναι τῶν ὑδάτων ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ καὶ ἐκ λόφων γεηρῶν. ταῦτα γὰρ λευκὰ καὶ γλυκέα καὶ τὸν οἶνον ὀλίγον φέρειν οἷά τέ ἐστι, τόν τε χειμῶνα θερμαίνεται καὶ τὸ θέρος ψυχρά ἐστιν. ἐπαινεῖ d δὲ μάλιστα ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς ἀνατολὴν ἡλίου

1 μύροις | ὑπαλείφεται Clem. Al. paed. p. 209 P 2 ποιῶν CE, sed E in mg. γρ. ποιεῖν 4 λευκὸν καὶ Coraes 7 fort. καὶ ὃ εἰς 8 ἔγχος E τοῦτο ἰῶδες Coraes 9 καὶ ὁ E 13. 14 ὕδωρ πολύτιμον CE: corr. Cas, sed Hippocrates ποτόν dixit, non πότιμον 18 τοῦ add. Mus 20 οὐ δή τις CE: corr. Cas 22 ἐν μετεώρῳ χωρίῳ C 23 λόφων ξηρῶν CE

ἔρρωγε καὶ μάλιστα πρὸς τὰς θερινάς. ἀνάγκη γὰρ λαμπρὰ εἶναι καὶ εὐώδη καὶ κοῦφα. Διοκλῆς δέ φησι τὸ ὕδωρ πεπτικὸν εἶναι καὶ ἄφυσον ψυκτικόν τε μετρίως ὀξυδερκές τε καὶ ἥκιστα καρηβαρικὸν κινητικόν τε ψυχῆς καὶ σώματος. Πραξαγόρας τε ταὐτά φησι· ἐπαινεῖ δὲ τὸ ὄμβριον, Εὐήνωρ δὲ τὰ λακκαῖα· χρηστότερόν τε εἶναι φάσκει τὸ ἐξ Ἀμφιαράου συμβαλλόμενον τῷ ἐν Ἐρετρίᾳ. 26. ὅτι δὲ τὸ ὕδωρ ὁμολογουμένως
e ἐστὶ τρόφιμον δῆλον ἐκ τοῦ τρέφεσθαί τινα ἐξ αὐτοῦ μόνου τῶν ζῴων, ὥσπερ τοὺς τέττιγας. πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐστι τρόφιμα, οἷον γάλα, πτισάνη, οἶνος. τὰ γοῦν ὑποτίτθια γάλακτι διαρκεῖται. καὶ πολλὰ δὲ ἔθνη γαλακτοποτοῦντα ζῇ. Δημόκριτον δὲ τὸν Ἀβδηρίτην λόγος ἔχει διὰ γῆρας ἐξάξαι αὑτὸν διεγνωκότα τοῦ ζῆν καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραι
f ἐνέστησαν, δεηθεισῶν τῶν οἰκείων γυναικῶν μὴ ἀποθανεῖν κατὰ τὴν πανήγυριν, ὅπως ἑορτάσωσι, πεισθῆναι κελεύσαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὑτῷ πλησίον παρατεθῆναι, καὶ διαζῆσαι ἡμέρας ἱκανὰς τὸν ἄνδρα, τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χρώμενον, καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας βασταχθέντος τοῦ μέλιτος ἀποθανεῖν. ἔχαιρε δὲ ὁ Δημόκριτος ἀεὶ τῷ μέλιτι· καὶ πρὸς τὸν πυθόμενον πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι ἔφη, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτι βρέχοι, τὰ δ' ἐκτὸς ἐλαίῳ. καὶ τῶν Πυθαγορι-
47 κῶν δὲ τροφὴ ἦν ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὥς φησιν Ἀρι-

5 ταυτὰ E: ταῦτα C 6 ἐπαινεῖ E: ἐπικινεῖ C 6. 7 χρηστότερον K: χρηστόν CE 11 ὑδαρῶν E, in mg ὑγειῶν 12 οἶνος om. E διακεῖται C διοικεῖται E: corr. Wilam 14 αὐδηρίτην CE 15 ὑφεροῦντα C 17. 18 ἀποθανήσκειν (sic E) 19 αὐτῷ superscr. οῦ E 23 ἀεὶ om. C 24 διάγει C διάγει superscr. η E: corr. Mus 25 βρέχει CE: corr. Mus

στόξενος (FHG II 273), τοὺς προσφερομένους αὐτὰ ἀεὶ ἐπ᾽ ἀρίστῳ λέγων ἀνόσους διατελεῖν. *Λύκος* δὲ πολυχρονίους φησὶν (FHG II 373) εἶναι τοὺς Κυρνίους (οἰκοῦσι δ᾽ οὗτοι περὶ Σαρδόνα) διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι· πλεῖστον δὲ τοῦτο γίνεται παρ᾽ αὐτοῖς.

27. ὅρα τὸ ʻἀνατιθεμένων πάντων τὴν ζήτησινʼ ἤτοι ἀναβαλλομένων.

ὅτι τὸ ἄνηστις ἡ νῆστις πλεονασμῷ τοῦ ᾱ, ὡς στάχυς ἄσταχυς, παρὰ *Κρατίνῳ* κεῖται (I 26 K)·

οὐ γάρ τοι σύ γε πρῶτος ⟨ἄκλητος⟩ φοιτᾷς ἐπὶ
δεῖπνον ἄνηστις.

τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ *Διφίλῳ* (II 572 K)· b

τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν
τοὺς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
πάντ᾽ εἰδέναι σπεύδοντας.

καὶ *Ἀντιφάνης* (II 124 K)·

ἓν νόσημα τοῦτ᾽ ἔχει·
ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Β. Θετταλὸν
λέγει κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

καὶ *Εὔβουλος* (II 167 K)·

Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ᾽ ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ· c
ὃ δ᾽ ὀξύπεινος. τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα·
οὗ ῥᾷστ᾽ ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.

1 fort. ταῦτα 2 ἀνόσως E 3 πολυχρονιωτάτους et Κυρναίους apud Steph. B. p. 397 M 8 ἡ νῆστις etiam Bekk. anecd. 402, 32 et Suid. s. v. ἄνηστις, ἀντὶ τοῦ νῆστις recte Hes 10 ἄκλητος add. Bekk. anecd. et Suid. l. s 13 fort. τέρπομαί γ᾽ ὑμᾶς ὁρῶν 17 νόσημον E 19 λέγεις Mus 21 ἐλθεῖν CE: corr. Iac 24 ὃ δ᾽ Grot: σὺ δ᾽ CE 27 σιτώμενοι CE: corr. Mus

28. ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' *Ἀλέξιδι* (II 396 K)·

ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἴδῃς
ἢ μὴ ποθοῦντ' ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη,
τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν
ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
τὴν ἡμίσειαν· ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

d *Πλάτων* (I 658 K)· 'οὐ μονοσιτῶν ἑκάστοτε ἀλλὰ κάνίοτε δειπνῶν δὶς τῆς ἡμέρας.'

ὅτι νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα. *Ἀραρώς* (II 217 K)·

τὰ κομψὰ μὲν 〈δὴ〉 ταῦτα νωγαλεύματα.

Ἄλεξις (II 398 K)·

Θασίοις οἰναρίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.

Ἀντιφάνης (II 38 K)·

βότρυς, ῥοίας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα.

e ἀπόσιτον δ' εἴρηκε *Φιλωνίδης* (I 255 K), αὐτόσιτον δὲ *Κρώβυλος* (IV 565 M)· 'παράσιτον αὐτόσιτον.' ἀναρίστητον δ' εἴρηκεν *Εὔπολις* (I 273 K). ἀναγκόσιτον δὲ *Κράτης* (I 143 K). καὶ *Νικόστρατος* δέ (II 228 K)·

μειράκιον . . κατὰ τύχην
ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον
κατάγεις ἀναγκόσιτον.

ἀριστόδειπνον δ' εἶπεν *Ἄλεξις* (II 402)·

3 ποιοῦντ' Mein vix recte   ποιητὰς CE: corr. Cas   7 Πλάτων — 8 ἡμέρας om. E, habet in mg C   11 μὲν δὴ om. E δὴ om. C, cf. III p. 86 d   13 οἰναροῖς E   14. 15 ὑποβρέχων μέρος ἐνωγαλίζει (sic) C, cf. I p. 28 e   17 νωγαλεύματα E   23 τι Pors: τι καὶ CE   24 κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ CE: corr. Pors   25 δ' om. E

ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν ἡμῖν σύντομον
ἀριστόδειπνον.

29. μετὰ ταῦτα ἀναστάντες κατεκλίνθημεν ὡς ἕκαστος ἤθελε, οὐ περιμείναντες ὀνομακλήτορα τὸν τῶν δείπνων ταξίαρχον.

ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἑπτά- f
κλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης (II 129 K)·

συναγαγὼν
τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς.

Φρύνιχος (I 387 K)·

ἑπτάκλινος οἶκος ἦν καλός,
εἶτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Εὔβουλος (II 208 K)·

θὲς ἑπτάκλινον. Β. ἑπτάκλινος οὑτοσί.
Α. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. Β. λέγ' ἄλλο τι.
Α. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε.

Ἄμφις (II 249 K)·

οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ 48
τρίκλινον;

Ἀναξανδρίδης (II 162 K)·

τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο
καὶ συναυλίαι γερόντων. —
ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα (IV 605 M).

30. 'νῦν δὲ τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ,' φησὶ Πλάτων ὁ φιλό-

7 καὶ ἐννεάκλινοι om. E 13 οἶκος del. Herw 25 στρώννυ Mus: στρωμνὰς C στρῶ E, vix potest aliud fuisse 26 τ' ἄργου CE: corr. Cas

σοφος (Polit. p. 280 b). ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητής φησι (I 658 K)·

b κᾆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις
κἀν φοινικίσι Σαρδιακαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται.

ἤκμασε δ' ἡ τῶν ποικίλων ὑφή, μάλιστα ἐντέχνων περὶ αὐτὰ γενομένων Ἀκεσᾶ καὶ Ἑλικῶνος τῶν Κυπρίων. ὑφάνται δ' ἦσαν ἔνδοξοι· καὶ ἦν Ἑλικὼν υἱὸς Ἀκεσᾶ, ὥς φησιν Ἱερώνυμος (fr. 32 Hi). ἐν Πυθοῖ γοῦν ἐπί τινος ἔργου ἐπιγέγραπται·

τεῦξ' Ἑλικὼν Ἀκεσᾶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔπνευσε χάριν.

τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος. —

ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι
c ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἔστι, [καὶ] λούμενος
μύροις ψακαστοῖς,

φησὶν Ἔφιππος (II 263 K). Ἀριστοφάνης (I 561 K)·

ὅστις ἐν ἡδυόσμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Σώφρων δὲ (fr. 26 Bo) 'στρουθωτὰ ἐλίγματά φησιν ἐντετιμημένα.' Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα λῖτα εἶναι φάσκει (α 130) ἤτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα ἢ πεποικιλμένα, τὰ δὲ περιστρώματα (κ 352) 'ῥήγεα καλά, πορφύρεα.'

5 σαρδιανικαῖσιν (-σι E) CE: corr. Mein, fort. καὐτοὶ (vel αὐτοὶ) φοινικίσι Σαρδιακαῖς κοσμησάμενος E 10 πυσοῖ E 13 ἔπνευσε K: ἔτευξε CE 16. 17 καὶ λούμενος (λούομαι E) μύροις CE: corr. Wilam, sed dubito 18 Ἀριστοφάνης supra vers. add. CE 23 ἐντετιμένα E, fort. ἐντετυγμένα, ἐντετμημένα Wilam

31. πρῶτοι δὲ Πέρσαι, ὥς φησιν Ἡρακλείδης (FHG II 97), καὶ τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον, d ἵνα κόσμον ἔχῃ ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν. τὸν οὖν [Κρῆτα] Τιμαγόραν ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος, ὥς φησι Φαινίας ὁ περιπατητικός (FHG II 296), Ἔντιμον, ὃς ζήλῳ Θεμιστοκλέους ἀνέβη ὡς βασιλέα, τιμῶν Ἀρταξέρξης σκηνήν τε ἔδωκεν αὐτῷ διαφέρουσαν τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κλίνην ἀργυρόποδα, ἔπεμψε δὲ καὶ στρώματα πολυτελῆ καὶ τὸν ὑποστρώσοντα, φάσκων οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς Ἕλληνας ὑποστρωννύειν. καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκαλεῖτο ὁ Κρὴς οὗτος, τὸν βασιλέα ψυχαγωγήσας· ὅπερ οὐδενὶ πρότερον τῶν Ἑλλήνων e ἐγένετο, ἀλλ' οὐδ' ὕστερον. αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ τοῖς συγγενέσι διεφυλάττετο. Τιμαγόρᾳ μὲν γὰρ τῷ Ἀθηναίῳ τῷ προσκυνήσαντι βασιλέα καὶ μάλιστα τιμηθέντι τοῦτο οὐχ ὑπῆρξε· τῶν δὲ παρατιθεμένων βασιλεῖ τούτῳ τινὰ ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀπέστελλε. Ἀνταλκίδᾳ δὲ τῷ Λάκωνι τὸν αὑτοῦ στέφανον εἰς μύρον βάψας ἔπεμψε. τῷ δ' Ἐντίμῳ τοιαῦτα πολλὰ ἐποίει καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκάλει. ἐφ' ᾧ οἱ Πέρσαι f χαλεπῶς ἔφερον ὡς τῆς τε τιμῆς δημευομένης καὶ στρατείας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἐσομένης. ἔπεμψε δὲ καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα καὶ στρωμνὴν καὶ σκηνὴν οὐρανοφόρον ἀνθινὴν καὶ θρόνον ἀργυροῦν καὶ ἐπίχρυσον σκιάδειον καὶ φιάλας λιθοκολλήτους χρυσᾶς εἴκοσι, ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας ἑκατὸν καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ παιδίσκας ἑκατὸν καὶ παῖδας ἑκατὸν χρυ-

3. 4 τὸν οὖν Τιμ. ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος Κρῆτα Voisin   4. 5 φαινίας C: φηνίας E (in mg φαινίας)   5. 6 ζήλῳ μετὰ Θεμ. E   6 ὡς βασιλεύς C   17 τούτῳ Cas: τούτων CE, reliqua non temptanda   20 ἐφ' ὧν E   26 εἴκοσι (i. e. κ̄) K: καὶ CE   26. 27 fort. ἀργυροῦς ἑκατὸν (quod ubique ϱ̄ scriptum in CE)

49 σοῦς τε ἑξακισχιλίους χωρὶς τῶν εἰς τὰ ἐπιτήδεια καθ' ἡμέραν διδομένων.

32. τράπεζαι ἐλεφαντόποδες τῶν ἐπιθημάτων ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεποιημένων. Κρατῖνος (I 100 K)·

γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαισμέναι
μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.

εἰπόντος τινὸς κυνικοῦ τρίποδα τὴν τράπεζαν δυσχεραίνει ὁ παρὰ τῷ σοφιστῇ Οὐλπιανὸς καὶ λέγει· 'τήμερον ἐγὼ 'πράγματα ἕξω ἐξ ἀπραξίας.' πόθεν γὰρ τούτῳ ὁ τρίπους; εἰ μὴ τὴν Διογένους βακτηρίαν σὺν καὶ τὼ πόδε ἀριθμῶν οὗτος τρίποδα προσηγόρευσε,
b πάντων τραπέζας καλούντων τὰς παραθέσεις ταύτας.'

ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμῳ (fr. 177 Rz) — κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι — τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτατος ἐν ζ' Ἀναβάσεως γράφει (c. 3, 21)· 'τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων.' καὶ ἐπάγει· 'μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο.' Ἀντιφάνης (II 127 K)·

c ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν.

Εὔβουλος (II 208 K)

τρίποδες οὗτοι πέντε σοι
καὶ πέντε — Β. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.

3. 4 ἐν τοῖς καλουμένοις C 6 γαυριῶσαι — 7 μείρακες om. E, habet C f. 183' post librum XIII 6 ὡς Madvig 7 μεῖραξ C: corr. Valcken 8 cynicus est Cynulcus 10 poetae verba esse ἕξω πράγματ' ἐξ ἀπραξίας vidit Mein (similiter Cas); etiam quae secuntur de Diogenis baculo aliunde sumpta puto 12 προσηγόρευσεν ⟨ἑαυτόν⟩ Wilam 14 respondet Cynulcus 22 ἐχέομεν Eust. 740, 17, ἐχέαμεν Kock

Ἐπίχαρμος (p. 262 L)·

τί δὲ τόδ' ἐστί; Β. δηλαδη τρίπους. Α. τί μὰν ἔχει πόδας
τέτορας; οὔκ ἐστιν τρίπους, ἀλλ' ⟨ἐστὶν⟩ οἶμαι τετράπους.
Β. ἐστὶ δ' ὄνομ' αὐτῷ τρίπους, τέτοράς γε μὰν ἔχει πόδας.
Α. Οἰδίπους τοίνυν ποτ' ἦν, αἴνιγμά τοι νοεῖς.

Ἀριστοφάνης (I 526 K)·

τράπεζαν ἡμῖν ⟨εἴσ⟩φερε
τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέσσαρας δὲ μὴ 'χέτω. d
Β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

33. *ὅτι ἔθος ἦν ἐν τοῖς δείπνοις τῷ ἑστιάτορι κατακλιθέντι προδίδοσθαι γραμματείδιόν τι περιέχον ἀναγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων, ἐφ' ᾧ εἰδέναι ὅ τι μέλλει ὄψον φέρειν ὁ μάγειρος.*

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ. *Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἐνδόξου οὔσης καὶ μεγάλης πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηνται. ἐπεὶ δὲ πλεῖστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστι χώρᾳ τὶ κοκκύμηλον καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται,* e *ἰδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρυον Δαμασκηνὸν ὡς διάφορον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας γινομένων. κοκκύμηλα οὖν ἐστι ταῦτα· ὧν ἄλλος τε μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ* (fr. 81 B[4])·

στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

2 *τόδ'* Blaydes: *τάδ'* CE *τί μὰν* Eust. 1398, 19: *τίμανον* CE, *τί μάν; οὐ πόδας ἔχει* Mein 4 *τέτορας* Grot: *τέτταρας* CE *ἐστὶν* suppl. Di 6 *τέττορας* C *τέτταρας* E 8 *αἰνίγματ' Οἰδίπου νοεῖς* Grotef 10 *φέρε* CE: corr. Pors 13 *τῷ ἑστιάτορι* i. e. Larensio 14 *γραμματίδιον* CE 16 *μέλλει* E: *με* superscr. *λ* C 19. 20 cf. Etym. M. 211, 10 et Suid. s. *βράβηλα* 23 *ἄλλοι τε μέμνηνται* Cas, videtur epitomator alterum testem omissum significare 25 *καὶ στέφανον* Gaisford

Ἄλεξις (II 397 K)·

καὶ μὴν ἐνύπνιον οἴομαί ⟨γ'⟩ ἑορακέναι
νικητικόν. Β. λέγ' αὐτό. Α. τὸν νοῦν πρόσεχε δή·
ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν . . .
f στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων — Β. Ἡράκλεις.
Α. πεπόνων . . .

πάλιν (ib. p. 398)·

ἑόρακας ⟨ἤδη⟩ πώποτ' ἐσκευασμένον
ἤνυστρον ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων;
τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Νίκανδρος (fr. 87 Schn)·

μῆλον ὃ κόκκυγος καλέουσι.

Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικός φησι (FHG II 327) Ῥοδίους καὶ Σικελιώτας βράβυλα καλεῖν τὰ κοκκύμηλα, ὡς καὶ *Θεόκριτος* ὁ Συρακούσιος (7, 146)·

50 ὄρπηκες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε.

καὶ πάλιν (12, 3)·

ὅσον μῆλον βραβίλοιο
ἥδιον.

ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἀκρόδρυον μικρότερον μὲν τῇ περιφορᾷ τῶν κοκκυμήλων, τῇ δ' ἐδωδῇ τὸ αὐτό, πλὴν ὀλίγον δριμύτερον. *Σέλευκος* δ' ἐν Γλώσσαις βράβιλά φησιν ἧλα κοκκύμηλα μάδρυα τὰ αὐτὰ εἶναι· τὰ

2 ἐνύπνιον E: ἐν ὕπνοις C γ' add. Di ἑωρακέναι C ὡρακέναι E 3 προσέχειν δή C 5 fort. γυμνῷ προσελθὼν γυμνὸς ὢν 6 κυλιστῇ CE: corr. Cas 7 del. Dobr 9 ἑώρακας CE ἤδη add. Dobr 9. 10 ἤνυστρον ἐσκευασμένον CE: corr. Dobr 10 μεμονθυλευμένον CE: corr. Dobr 11 extr. νὴ Δία add. Dobr 12 τοιοῦτον CE: corr. Mein 18 καταπλήθοντες CE 20 βραβίλοισι CE 24. 25 βράβιλα superscr. υ E

μὲν μάδρυα οἷον μαλόδρυα, τὰ δὲ βράβυλα ὅτι εὐκοί-
λια καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα, ἧλα δὲ οἷον μῆλα, ὡς
Δημήτριος ὁ Ἰξίων λέγει ἐν Ἐτυμολογίᾳ. Θεόφρα-
στος δὲ λέγει (h. pl. 3, 6, 4)· 'κοκκυμηλέα καὶ σποδιάς· b
τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἀγρία κοκκυμηλέα.' Ἀραρὼς
δὲ κοκκύμηλον καλεῖ (II 219 K) τὸ δένδρον, κοκκύ-
μηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος μέ-
σως φησὶν εἶναι ταῦτα εὔχυλα, εὔφθαρτα, εὐέκκριτα,
ὀλιγότροφα.

34. ΚΕΡΑΣΙΑ. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν
(h. pl. 3, 13, 1)· 'ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός
ἐστι καὶ μεγέθει μέγα· καὶ γὰρ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας
πήχεις αὔξεται. φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπί-
λης, σκληρὸν δὲ καὶ πλατύτερον, φλοιὸν δ' ὅμοιον
φιλύρᾳ, ἄνθος δὲ λευκόν, ἀπίῳ καὶ μεσπίλῃ ὅμοιον, c
ἐκ μικρῶν ἀνθῶν συγκείμενον, κηριῶδες. ὁ δὲ καρπὸς
ἐρυθρός, ὅμοιος διοσπύρῳ τὸ σχῆμα, τὸ δὲ μέγεθος
ἡλίκον κύαμος, πλὴν τοῦ διοσπύρου μὲν ὁ πυρὴν
σκληρός, τοῦ δὲ κεράσου μαλακός.' καὶ πάλιν (ib. 3,
15, 6)· 'κράταιγος· οἱ δὲ κραταίγονον καλοῦσιν. ἔχει
δὲ τὸ μὲν φύλλον τεταμένον ὅμοιον μεσπίλῃ· πλὴν
μεῖζον ἐκείνου καὶ πλατύτερον ἢ προμηκέστερον· τὸν δὲ
χαραγμὸν οὐκ ἔχει ὥσπερ ἐκεῖνο. γίνεται δὲ τὸ δέν-
δρον οὔτε μέγα λίαν οὔτε παχύ· τὸ δὲ ξύλον ποικίλον, d
ξανθόν, ἰσχυρόν. φλοιὸν δ' ἔχει λεῖον ὅμοιον μεσπίλῃ·

4 κοκκύμηλα καὶ σπονδίας CE 5 αὕτη δ' Theophr ἄγρια κοκκύμηλα CE 6 κοκκυμήλον (sic) E κοκκυμηλίαν C, quid turbatum sit docet Poll. 1, 232 7. 8 μέσως E: με superscr. τρ (μετρίως?) C 13 πῆχη E τῷ om. E 14 σκληρὸν δὲ σφόδρα Theophr παχύτερον CE 17 διοσπόρῳ E 20 κραταίγονον Di: κράταιγον CE, κραταιγόνα Theophr 21 τετανὸν Theophr 22 ἐκείνου Theophr: ἐκεῖνος CE

μονόριζον εἰς βάθος ὡς ἐπὶ πολύ. καρπὸν δ' ἔχει στρογγύλον ἡλίκον ὁ κότινος· πεπαινόμενος δὲ ξανθός τέ ἐστι καὶ ἐπιμελαίνεται· ἔχει δὲ τὴν γεῦσιν καὶ τὸν χυλὸν μεσπίλου· διόπερ ἀγρία μεσπίλη δόξειε ⟨ἂν⟩ μᾶλλον εἶναι.' ἐκ τούτων μοι δοκεῖ, φησίν, ὁ φιλόσοφος τὸ νῦν κεράσιον καλούμενον ἐμφανίζειν.

35. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς χαμαικέρασόν τινα καλῶν δένδρον ἔφη οὕτως· 'ἐν τῇ Βιθυνῶν γῇ γίνεται ἡ χαμαικέρασος, ἧς ἡ μὲν ῥίζα ἐστὶν οὐ με-
e γάλη, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δένδρον, ἀλλὰ τῇ ῥοδῇ ἴσον, ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ⟨κεράσῳ⟩ ὅμοιος, τοὺς δὲ πλείονι χρησαμένους καθότι οἶνος βαρύνει τε καὶ ἀλγεῖν τὴν κεφαλὴν τίθησι.' ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης, φησί, μοι δοκεῖ λέγειν περὶ τῶν μιμαικύλων. τό τε γὰρ φέρον αὐτὰ δένδρον τοιοῦτον καὶ ὁ πλέον τῶν ἑπτὰ τοῦ καρποῦ φαγὼν κεφαλαλγὴς γίνεται. Ἀριστοφάνης (I 559 K)·

ἐν τοῖς ὄρεσιν ⟨δ'⟩ αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλ'
ἐφύετο πολλά.

Θεόπομπος (I 751 K)·

τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα.

Κράτης (I 142 K)·

πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικώτατα
f τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλον.

2. 3 ξανθύνεται καὶ Theophr 4 χυλὸν μεσπίλης E ἂν add. Theophr 7 χαμαικέραον E 9 χαμαικέραος CE 11 suppl. Lehrs 12. 13 καὶ ἀλγεῖν post κεφαλὴν E 15 φέρει αὐτὰ δένδρα E τοιοῦτον spatio relicto om. C 15. 16 τῶν ἑπτὰ spatio relicto om. C 18 δ' add. Dobr αὐτόματ' αὐτοῖς Mein μιμαίκυλα φύεται CE: corr. Di 23 ὡρικωτάτη CE: corr. ς, ὡρικά Dobr 24 μιμαί^{κλ} CE incertum μιμαίκυλα an μιμαίκυλον, μῆλα καὶ μιμαίκυλα Kock

Ἄμφις (II 247 K)·

ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φέρει,
ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα.

Θεόφραστος (h. pl. 3, 16, 4)· 'ἡ κόμαρος ἡ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον.'

ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

φησὶν ὁ παρὰ τῷ ῥήτορι *Λαρήνσιος*· 'πολλὰ ὑμεῖς οἱ Γραικοὶ ἐξιδιοποιεῖσθε ὡς αὐτοὶ ἢ ὀνομάσαντες ἢ πρῶτοι εὑρόντες· ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι Λεύκολλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην 51
καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸ φυτὸν τοῦτο ἀπὸ Κερασοῦντος Ποντικῆς πόλεως. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν καρπὸν καλέσας κέρασον ὁμωνύμως τῇ πόλει, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ ἡμέτεροι συγγραφεῖς.' πρὸς ὃν *Δάφνος* τίς φησιν· 'ἀλλὰ μὴν παμπόλλοις χρόνοις πρεσβύτερος Λευκόλλου ἀνὴρ ἐλλόγιμος *Δίφιλος* ὁ Σίφνιος, γεγονὼς κατὰ Λυσίμαχον τὸν βασιλέα — εἷς δὲ οὗτος τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων — μνημονεύει τῶν κερασίων λέγων· 'τὰ κεράσια εὐστόμαχα, εὔχυλα, ὀλιγότροφα, ἐκ ψυχροῦ δὲ λαμβανόμενα b
εὐστόμαχα. καλλίω δὲ τὰ ἐρυθρότερα καὶ τὰ Μιλήσια· εἰσὶ γὰρ διουρητικά.'

36. ΣΥΚΑΜΙΝΑ. ὅτι πάντων ἁπλῶς οὕτω καλούντων αὐτὰ Ἀλεξανδρεῖς μόνοι μόρα ὀνομάζουσι.

2 *συκάμιν'* Cas: *συκαμίνους* CE 15 *κεράσιον* E 17. 18 *παμπόλλοις χρόνοις* coni. Schw: *παμπό*[λ] . . . . . C, *παμπολλῆς* [ϊ] *ν* [·ϱ⌒] E, quod non expedio; possis etiam *ἔτεσιν* (non *γενεαῖς*) 21. 22 fort. *εὔστομα, εὔχυλα* 22 *ἐκ ψυχρῷ δὲ λαβόμενα* E 23 fort. *ὡς τὰ Μιλήσια*

συκάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας συκῆς, ἅ τινες συκόμορα λέγουσιν. ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι ἐπὶ βραχὺ κνίσαντες σιδηρίῳ ἐῶσιν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ· καὶ ὑπὸ τοῦ
c ἀνέμου κινούμενα ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν οὕτω πέπονα καὶ εὐώδη γίνονται, μάλιστα δὲ ζεφύρων πνευσάντων, καὶ ἐδώδιμα ὡς ⟨διὰ⟩ τὸ ἐν αὑτοῖς ἠρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς πυρεταίνουσι μετὰ ῥοδίνου ἐλαίου καταπλαττόμενα ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι καὶ οὐκ ὀλίγα παρηγορεῖσθαι τοὺς νοσοῦντας. φέρει δὲ τὸν καρπὸν τοῦτον ἡ Αἰγυπτία συκάμινος ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπικαρπίων. μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος (fr. 257 N)·

ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ κατὰ τῆς βάτου (fr. 111)·

d λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου.

Σοφοκλῆς (fr. 362)·

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον.

καὶ Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς (fr. 75 Schn) ἐμφανίζει καὶ ὅτι πρότερον τῶν ἄλλων ἀκροδρύων φαίνεται μορέην τε καλεῖ τὸ δένδρον ἀεί, ὡς καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς·

καὶ μορέης, ἣ παισὶ πέλει μείλιγμα νέοισι,
e πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς ἡδεῖαν ὀπώρην.

2 sqq. cf. Theophr. h. pl. 4, 2, 1 6 διὰ add. Schw 7. 8 καταπλαττόμενον CE: corr. Schw 11 ἐπικάρπων E 15 fort. [καὶ] τὰ ἐκ τῆς βάτου, quae verba v. 11 post τὰ συκάμινα transposuerim, cf. Poll. VI 46 17 μιλτοπρέποις CE: corr. Mus 23 καλῶν E 26 ἀπαγγέλουσα C

37. *Φαινίας* δ' ⟨ὁ⟩ Ἐρέσιος ὁ Ἀριστοτέλους μαθητὴς τὸν τῆς ἀγρίας συκαμίνου καρπὸν μόρον καλεῖ, ὄντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἥδιστον ὅτε πεπανθείη. γράφει δὲ οὕτως (FHG II 301)· ʻτὸ μόρον τὸ βατῶδες ξηρανθείσης τῆς σφαίρας τῆς συκαμινώδους σπερματικὰς ἔχει τὰς συκαμινώδεις διαγονάς, καθάπερ ὑφάλους καὶ διαφυὰς ἔχει ψαθυρὰς καὶ εὐχύμους.ʼ *Παρθένιος* δὲ ἄβρυνά φησι συκάμινα, ἃ καλοῦσιν ἔνιοι f μόρα· Σαλαμίνιοι δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια· *Δημήτριος* δὲ ὁ Ἰξίων τὰ αὐτὰ συκάμινα καὶ μόρα οἷον αἱμόροα καὶ σύκων ἀμείνω. *Δίφιλος* δὲ ὁ Σίφνιος ἰατρὸς γράφει οὕτως· ʻτὰ δὲ συκάμινα, ἃ καὶ μόρα λέγεται, εὔχυλα μέν ἐστιν, ὀλιγότροφα δὲ καὶ εὐστόμαχα καὶ εὐέκκριτα. ἰδίως δὲ τούτων τὰ ἔνωμα ἕλμινθας ἐκτινάσσει.ʼ *Πύθερμος* δὲ ἱστορεῖ, ὥς φησιν Ἡγή- 52 *σανδρος* (om. FHG IV), καθ' αὑτὸν τὰς συκαμίνους οὐκ ἐνεγκεῖν καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι καὶ γενέσθαι ἐπιδημίαν ποδαγρικὴν τοσαύτην ὥστε μὴ μόνον ἄνδρας τῷ πάθει ἐνσχεθῆναι, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ εὐνούχους, ἔτι δὲ γυναῖκας. περιπεσεῖν δὲ οὕτω τὸ δεινὸν καὶ αἰπολίῳ ὡς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων ἐνσχεθῆναι τῷ αὐτῷ πάθει.

38. ΚΑΡΥΑ. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρυα λέγουσιν· *Ἐπίχαρμος* δὲ κατ' ἐξοχὴν (p 280 L) ὡς ἡμεῖς·

1 ὁ add. Di 6 ἔχει τὰς [συκαμινώδεις] γονὰς Schneider, fort. τὰς διατομάς 7 ὑφάλους C ὑφάνους E, ὑποφαινούσας Schneid διαφυὰς C (ubi quod superscriptum est ορὰς del. m[1]): διαφορὰς E ἀχύμους Schneid, ego haec parum intellego 9 σαλμώνιοι C σαλμώνιος E: corr. Di coll. Bekk. anecd. 224, 18 13 ἐστιν C: εἰσιν E ἐστι μέσως B (teste Schw) 14 ἑλμίνθους CE: corr. Mus 16 κατ' αὐτὸν CE: corr. Di 18 ποδαγρικῶν E 22 fort. τῷ πάθει

b καπυρὰ τρώγων κάρυ', ἀμυγδάλας.

Φιλύλλιος (I 788 K)·

ᾠά, κάρυ', ἀμυγδάλαι.

Ἡρακλέων δέ φησιν ὁ Ἐφέσιος· 'κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια.' τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ *Σοφοκλεῖ* (fr. 688 N)·

καρύαι μελίαι τε.

Εὔβουλος (II 212 K)· 'φηγούς, κάρυα Καρύστια.' καλεῖται δέ τινα καὶ μόστηνα κάρυα.

39. ΑΜΥΓΔΑΛΑΙ. ὅτι αἱ Νάξιαι ἀμυγδάλαι διὰ μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς· καὶ γίνονται ὄντως ἐν Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι, ὡς ἐμαυτόν, φησί, πείθω.

c *Φρύνιχος* (I 387 K)·

τοὺς δὲ γομφίους
ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστ'
οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν
ἀμυγδάλην κατᾶξαι.

διάφοροι δ' ἀμυγδάλαι γίνονται κἀν Κύπρῳ τῇ νήσῳ· παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθεν καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ καὶ κατὰ τὸ ἄκρον ἐπικαμπεῖς. Λάκωνας δὲ *Σέλευκος* ἐν Γλώσσαις φησὶ καλεῖν τὰ μαλακὰ κάρυα μυκήρους, Τηνίους δὲ τὰ γλυκέα κάρυα. *Ἀμερίας* δέ φησι μύκηρον τὴν
d ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς πότον τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα. *Εὔπολις* (I 327 K)·

δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας
οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

1 καπυροτρώγων (vel -τρώγειν, compend) CE: corr. Di
9 μόστηνα videtur corruptum, *Πραινεστῖνα* Salmas, cf. ad p. 54 d
11 τοῖς πολλοῖς CE: corr. Mus 18 διάφοραι CE, in E mendo notato: corr. Mus 21 μαλακὰ C: μεγάλα E, cf. Hes. s. μύκηρος
24 Eupolidis verba aut ante aut post Phrynichi locum (v. 13) videntur transponenda

ἦν δέ τις ἄμπελος Ναξία καλουμένη. Πλούταρχος δὲ ὁ Χαιρωνεύς φησι (qu. symp. p. 624c) παρὰ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ ἰατρόν τινα ὑπερβάντα πάντας ἐν τῷ πίνειν φωραθῆναι πρὸ τοῦ πότου προεσθίοντα πικρὰς ἀμυγδάλας πέντε ἢ ἕξ· ὥσπερ κωλυθεὶς προσενέγκασθαι οὐδὲ πρὸς τὸ μικρότατον ἀντέσχε e
τοῦ πότου. αἴτιος οὖν ἦν ἡ τῆς πικρότητος δύναμις, ξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν οὖσα. κληθῆναι δὲ ἀμυγδάλην φησὶν Ἡρωδιανὸς ὁ Ἀλεξανδρεὺς (I 321, 21 L) παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὡσπερεὶ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς.

ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων,

φησί που Φιλήμων (II 530 K)·

φηγοὶ Πανὸς ἄγαλμα,

φησὶ Νίκανδρος ἐν β' Γεωργικῶν (fr. 69 Schn).

ὅτι καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος (II 567 K)·

τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα. f

40. ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδάλης Πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέντοι δένδρον θέλει περισπᾶν, ἀμυγδαλῆ καὶ ῥοδῆ. καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 29 B[4])·

ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον 53

1 Plutarchi itemque Herodiani quod sequitur testimonium recte opinor ab Athenaeo aliena putat Wilam 5 ἅπερ CE: corr. Mus 7 fort. οὖν ἂν εἴη ἡ 8. 9 ἀμιγδάλη C ἀμυγδάλας E: corr. K coll. Et. M. 87, 19 14 φηγίνεον E in mg 16 ἀμύγδαλα om. E 18 τράγημα XIV p. 640d: τρωγάλια CE 19 παρὰ τοῖς προφοροῖς E, sed corr. in mg 21 ὁμοίας E, fort. ὁμοίως τῷ ⟨ῥόδῳ⟩ ἀμύγδαλον 22 καὶ ῥοδῆ C: δὲ ῥοδῆ E, fort. ὡς vel ὡς καὶ ῥοδῆ ἀντίλοχος E

ὁμοίως προφέρεται κατ' ὀξεῖαν τάσιν. Φιλόξενος δ' ἀμφότερον περισπᾷ. Εὔπολις (I 274 K)·

... ἀπολεῖς με, ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν.

Ἀριστοφάνης (I 542 K)·

ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ [λίθῳ].

Φρύνιχος (I 386 K)·

ἀμυγδαλῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

ἄλλοι δὲ ἀμυγδαλὰς ὡς καλάς. Τρύφων δὲ ἐν Ἀττικῇ προσῳδίᾳ (fr. 13 V) ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν
b βαρέως, ὃν ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν, ἀμυγδαλᾶς δὲ τὰ δένδρα, κτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρακτῆρος καὶ διὰ τοῦτο περισπωμένου.

ὅτι Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις μουκηροβαγόν φησι καλεῖσθαι τὸν καρυοκατάκτην ὑπὸ τῶν Λακώνων ἀντὶ τοῦ ἀμυγδαλοκατάκτην· μουκήρους γὰρ Λάκωνες καλοῦσι τὰ ἀμύγδαλα.

41. ὅτι Ποντικῶν καλουμένων καρύων, ἃ λόπιμά τινες ὀνομάζουσι, μνημονεύει Νίκανδρος (cf. p. 54d).
c Ἑρμῶναξ δὲ καὶ Τιμαχίδας ἐν Γλώσσαις Διὸς βάλανόν φησι καλεῖσθαι τὸ Ποντικὸν κάρυον.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ζητεῖ πότερον προπαρατίθεσθαι δεῖ τὰ τραγήματα, καθάπερ ἔν τισι τόποις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα γίνεται ἢ οὔ, ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον. ἐὰν μὲν οὖν μετὰ τὸ δεῖπνον, συμβαίνει πλείονος τροφῆς κειμένης ἐν τῇ

6 τὴν κεφαλὴν CE: corr. Dobr λίθῳ del. K 9 δὲ ἐν E: ἐν C 11. 12 ἀμυγδαλᾶς Schw: ἀμυγδα$^{\lambda\sim}$ CE 14 μουκηρόβατον CE: corr. M. Schmidt, cf. Hes. s. v 18 sq videntur turbata, cf. p. 54d 24 τῶν κατὰ — p. 125, 2. 3 σιτίοις om. E 26 κειμένης K: ἐκείνοις C (παρ' ἐκείνης B teste Schw), παρενδυομένης temeraria Musuri coniectura

κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις τὰ ἐπεισφερόμενα κάρυα, χάριν τῆς πρὸς τὸ πίνειν ὁρμῆς ἐμπλεκόμενα τοῖς σιτίοις, ἐμπνευματώσεις καὶ φθορὰς τῆς τροφῆς παρασκευάζειν διὰ τὸ παρακολουθοῦν αὐτοῖς ἐπιπολαστικὸν d φύσει καὶ δυσκατέργαστον· ἐξ ὧν ἀπεψίαι γίνονται καὶ κοιλίας καταφοραί.

42. ʽτὰ δὲ ἀμύγδαλα, φησὶ Διοκλῆς, τρόφιμα μέν ἐστι καὶ εὐκοίλια, θερμαντικὰ δὲ διὰ τὸ ἔχειν κεγχρῶδές τι. λυπεῖ δ᾽ ἧττον τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν καὶ τὰ βεβρεγμένα τῶν ἀβρόχων καὶ τὰ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. τὰ δὲ Ἡρακλεωτικά, καλούμενα δὲ Διὸς βάλανοι, τρέφει μὲν οὐχ ὁμοίως τοῖς ἀμυγδάλοις, ἔχει e δέ τι κεγχρῶδες καὶ ἐπιπολαστικόν· πλείω δὲ βρωθέντα βαρύνει τὴν κεφαλήν. ἧττον δ᾽ ἐνοχλεῖ καὶ τούτων τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ Περσικὰ κεφαλαλγικὰ μέν ἐστιν οὐχ ἧττον τῶν Διὸς βαλάνων, τρέφει δὲ μᾶλλον· φάρυγγα τραχύνει καὶ στόμα. ὀπτηθέντα δὲ ἀλυπότερα γίνεται· διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν καρύων ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος. τὰ δὲ πλατέα φυσωδέστερά ἐστιν, ἀλυπότερα δὲ τὰ ἑφθὰ τῶν ὠμῶν καὶ πεφρυγμένων, τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. Φυλότιμος f δὲ ἐν τοῖς περὶ τροφῆς φησι· ʽτὸ πλατὺ καὶ τὸ καλούμενον Σαρδιανὸν δυσκατέργαστά ἐστιν ὠμὰ πάντα καὶ δυσδιάλυτα, κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ φλέγματος ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ στρυφνότητα ἔχοντα. τὸ δὲ Ποντικὸν λιπαρὸν καὶ δυσκατέργαστον. τὸ δὲ ἀμύγδαλον ἧττον δυσκατέργαστον· φαγόντες οὖν πλείονα

2 ἐμπλεκόμενος C: corr. Mus 3. 4 παρασκευάζει E 4 παρακολουθεῖν CE: corr. Cas 11 δὲ Διὸς C: καὶ Διὸς E 21. 22 φιλότιμος E 23. 24 ὠμὰ ὄντα καὶ K 27 fort. καὶ πλείονα

οὐκ ἐνοχλούμεθα· λιπαρώτερά τε φαίνεται καὶ ἀναδί-
δωσι χυμὸν γλυκὺν καὶ λιπαρόν.' Δίφιλος δ' ὁ
54 Σίφνιος 'τὰ κάρυα, φησί, τὰ βασιλικὰ κεφαλαλγῆ ἐστι
καὶ ἐπιπολαστικά. τούτων δὲ τὰ ἁπαλὰ ἔτι καὶ λελευ-
κασμένα εὐχυλότερα καὶ κρείττονα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐν
τοῖς ἰπνοῖς φρυγόμενα ὀλιγότροφα. τὰ δὲ ἀμύγδαλά
ἐστιν οὐρητικὰ καὶ λεπτυντικὰ καὶ καθαρτικὰ καὶ ὀλι-
γότροφα. τῶν μέντοι χλωρῶν κακοχύλων ὄντων καὶ
ἀτροφωτέρων πολὺ μᾶλλον φυσωδέστερα καὶ ἐπιπολα-
στικώτερά ἐστι τὰ ξηρά. τὰ δὲ ἁπαλὰ καὶ πλήρη καὶ
b λελευκασμένα γαλακτώδη ὄντα εὐχυλότερά ἐστι. τῶν
δὲ ξηρῶν τὰ Θάσια καὶ Κύπρια ἁπαλὰ ὄντα εὐεκκρι-
τώτερά ἐστι. τὰ δὲ Ποντικὰ κάρυα κεφαλαλγῆ, ἧττον
δ' ἐπιπολαστικὰ τῶν βασιλικῶν.' 43. Μνησίθεος δ'
ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν 'τῶν Εὐβοικῶν, φησί,
καρύων ἢ καστάνων (ἀμφοτέρως γὰρ καλεῖται) δύσ-
πεπτος μὲν ἡ κατεργασία τῇ κοιλίᾳ καὶ φυσώδης ἡ
πέψις γίνεται, παχύνει δὲ τὰς ἕξεις, ἐάν τις αὐτῶν
κρατήσῃ. τὰ δὲ ἀμύγδαλα καὶ τὰ Ἡρακλεωτικὰ καὶ
τὰ Περσικὰ κάρυα καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα χείρω ἐστὶ
c τούτων. χρὴ δὲ μηδὲν ὅλως τῆς τοιαύτης ἰδέας ἄπυ-
ρον ἐσθίειν ἔξω τῶν χλωρῶν ἀμυγδάλων, ἀλλὰ τὰ
μὲν ἕψειν, τὰ δὲ φρύγειν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι
λιπαρὰ τῇ φύσει, καθάπερ ἀμυγδάλαι τε αἱ ξηραὶ καὶ
Διὸς βάλανοι, τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνά, καθάπερ
αἵ τε φηγοὶ καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος. τῶν οὖν λι-
παρῶν ἀφαιρεῖται τὸ λίπος ἡ πύρωσις· ἐστὶ γὰρ τοῦτο
⟨τὸ⟩ χείριστον· τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ πεπαίνεται,

1 φαίνεται suspectum, fort. φύσει ἐστί, cf. v. 24   5 εὐχυλώτερα CE   6 ὕπνοις C   24 αἱ ἀμυγδάλαι E   25 τὰ δὲ ξηρὰ CE: corr. Schw   28 τὸ add. Dobr

ἐάν τις ὀλίγῳ καὶ μαλακῷ πυρὶ χρῆται.’ ὁ δὲ Δίφιλος τὰ κάστανα καὶ Σαρδιανὰς βαλάνους καλεῖ, εἶναι λέγων αὐτὰς καὶ πολυτρόφους καὶ εὐχύλους, δυσοι- d κονομήτους δὲ διὰ το ἐπιμένειν τῷ στομάχῳ· τὰς δὲ φρυγείσας ἀτροφωτέρας μὲν γίνεσθαι, εὐοικονομήτους δέ· τὰς δὲ ἑψομένας ἐμπνευματοῦν μὲν ἧττον, τρέφειν δὲ τούτων μᾶλλον.

λόπιμον κάρυόν τε
Εὐβοέες, βάλανον δὲ μετεξέτεροι καλέσαντο,

Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς (fr. 76 Schn). Ἀγέλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστάνεια· ‘ὅπου δὲ γίνεται τὰ κάρυα τὰ Σινωπικά, ταῦτα δένδρα ἐκάλουν ἄμωτα.’

44. ΕΡΕΒΙΝΘΟΙ. Κρώβυλος (IV 569 M)· e

χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα
ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως. τράγημα δέ
ἐστιν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Ὅμηρος (N 589)·

θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι.

Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρῳδίαις (p. 189 W)·

πὰρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ’ ἐρεβίνθους·

2 σαρδιανὰ C σαρδιανὸν E: corr. Schw, cf. Plin. 15, 93 9 καλέσαντες C 10 ἐν γεωργικῶν E, ut fortasse libri numerale interciderit 11 ἀγέλοχος C (superscr. ἡ) E (in mg ἡγέλοχος), Ἀμφίλοχος Mein, cf. Plin. h. n. 18, 16 ἄμωτα CE: μότα Dioscor. I p. 137; fortasse eadem quae supra p. 52b μόστηνα dicuntur 12. 13 fort. τούτων τὰ δένδρα 16 B. καινὸν ὅλως Dobr, non recte τραγήματα δ’ CE: corr. Di 17 δυστυχῆ E 20 παρῴδαις (sic) CE: corr. Menagius 22 κλίνῃ ἐνὶ Mein coll. Od. χ 196

'τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτη ἐστί, φέριστε;
πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

f *Σαπφώ* (fr. 36 B[4])·

χρύσειοι ἐρέβινθοι ἐπ' ἀιόνων ἐφύοντο.

Θεόφραστος δ' ἐν φυτικοῖς (8, 5, 1) τῶν ἐρεβίνθων τινὰς καλεῖ κριούς. καὶ *Σώφιλος* (II 447 K)·

ὁ πατὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι
κριὸς ἐρέβινθος.

Φαινίας δ' ἐν τοῖς περὶ φυτῶν φησι (FHG II 300)· 'τραγήματος ἔχει χώραν ἁπαλὰ μὲν ὦχρος, κύαμος, ἐρέβινθος, ξηρὰ δὲ ἑφθὰ καὶ φρυκτὰ σχεδὸν τὰ πλεῖστα.' *Ἄλεξις* (II 356 K)·

ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχὸς κἀγὼ
55 γραῦς καὶ θυγάτηρ καὶ παῖς υἱὸς
χἠδ' ἡ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,
δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν
μάζης μικρᾶς. φθόγγους δ' ἀλύρους
θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν·
χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν
χἠ σύνταξις τοῦ βίου ἐστὶν
κύαμος, θέρμος, λάχανον, ...
γογγυλίς, ὦχρος, λάθυρος, φηγός,
βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς,
τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ

4 χρύσειοι δ' Herm 5 ἐν φυτῶν E 6 κρείους CE σόφιλος CE 7 ὁ ταῦτα E ἐστί τις Dobr 8 κρεῖος CE 11 ξηρὰ δὴ E 16 μὲν δειπνοῦσιν Schw, fort. δειπνοῦσιν μέν 18 μάζης μιᾶς E 21 δ' ἡβῶν C 23 λάχανον del. Elmsl 25 τέτιξ (sic consulto) Eust. 948, 41, πέζιξ Mein 26 θειοπαγὲς CE, cf. III p. 75a

μελέδημ' ἰσχάς,
Φρυγίας εὑρήματα συκῆς.

Φερεκράτης (I 169 K)· b

τακεροὺς ποιήσεις τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθεν.

πάλιν (ib. p. 195)·

τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.

Δίφιλος δέ φησιν· 'οἱ ἐρέβινθοι δύσπεπτοι, σμηκτικοί, οὐρητικοί, πνευματικοί.' κατὰ δὲ *Διοκλέα* ξυμωτικοὶ τῆς σαρκός· κρείττους δ' οἱ λευκοὶ τῶν μελάνων καὶ πυξοειδεῖς καὶ οἱ Μιλήσιοι τῶν λεγομένων κριῶν οἵ τε χλωροὶ τῶν ξηρῶν καὶ οἱ βεβρεγμένοι τῶν ἀβρόχων.

ὅτι Ποσειδῶνος εὕρημα οἱ ἐρέβινθοι.

45. ΘΕΡΜΟΙ. c

μὴ ὥρασι
μετὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγών,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπε,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών. μάλιστα δὲ . . . .
Β. Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι
ὁ τραγικὸς αὐτούς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
ἀπέβαλεν . . . . . ὀσπρίου λέπος·
οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ (Alex. fr. 266 K).

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσο- d

2 εὕρημα CE: corr. Schw, fort. εὕρημ' ἀπὸ συκῆς, dicta ficus, ut recte notat Wilamowitz, ab Attico vico τὰ Φρύγια (Thuc. II 22, 2) 4 αὐτόθεν Schw: εὐθέως CE, cf. IX 366 d 7. 8 μηκτικοί CE: corr. Cas 10 καὶ (οἱ add. Schw) πυξοειδεῖς non intellego κρείων CE 11 οἱ ἀποβεβρεγμένοι C 13 εὕρεμα C 15 ὥραισι CE: corr. Herm 16 μετὰ τῶν κακῶν glossema 17 ἐπὶ τῶν προθύρων Poll. 6, 45 18 μάλιστα δὲ | πρώτιστος ἐξόλοιτο πολὺ Κλεαίνετος tale quid suppl. Dobr, qui personae notam v. 19 add 21 οὗτος οὐδ' ἂν suppl. Kock

φον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνά φησι (p. 636 N)·

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Δίφιλος (II 570 K)·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον
τοῦ πορνοβοσκοῦ·
κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι
ῥόδα, ῥαφανῖδας, θερμοκυάμους, στέμφυλα,
e ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν.

καὶ σημειωτέον, φησί, τὸ θερμοκυάμους, ἐπεὶ καὶ νῦν οὕτω λέγεται. Πολέμων δέ φησι (fr. 91 Pr) τοὺς Λακεδαιμονίους τοὺς θέρμους λυσιλαίδας καλεῖν. Θεόφραστος δὲ ἱστορεῖ ἐν αἰτίοις φυτικοῖς (4, 2, 2) ὅτι 'θέρμος καὶ ὄροβος καὶ ἐρέβινθος μόνα οὐ ζῳοῦται τῶν χεδροπῶν διὰ τὴν δριμύτητα καὶ πικρότητα. ὁ δ' ἐρέβινθος, φησί, μέλας γίνεται διαφθειρόμενος.' γίνεσθαι δὲ λέγει κάμπας ἐν τοῖς ἐρεβίνθοις ὁ αὐτὸς
f ἐν τῷ τρίτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας (22, 3). Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τοὺς θέρμους φησὶν εἶναι σμηκτικοὺς καὶ πολυτρόφους, μάλιστα δὲ τοὺς ἐπὶ πλεῖον ἀπεγλυκασμένους. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς, σκληρὸς ὢν καὶ πάνυ θυμικὸς πρὸς τοὺς γνωρίμους, ἐπὶ πλεῖον τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐγίνετο καὶ μείλιχος. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν τοῦ τρόπου τὴν διαφορὰν ἔλεγε τὸ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πάσχειν· καὶ γὰρ ἐκείνους

2 διασκώπτει CE: corr. Mus 3 καὶ δημόκριτος CE: corr. Cas 4 cf. X p. 420 b 7 del. Iac 10 ἁπλῶς Iac: ἄλλως CE 14 αἰτιοῖς E αἰτοῖς C φυσικοῖς E 16 χιδροπῶν C χεδροπῶν superscr. ι E 17 μέγας CE 19 τῷ δω C τῷ δ' E: emendandum esse docent priora 23 πρὸς om. C

πρὶν διαβραχῆναι πικροτάτους εἶναι, ποτισθέντας δὲ γλυκεῖς καὶ προσηνεστάτους. 56

46. ΦΑΣΗΛΟΙ. Λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς δείπνοις τοῖς καλουμένοις κοπίσι διδόασι τραγήματα σῦκά τε ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς· ἱστορεῖ Πολέμων (fr. 86 Pr). Ἐπίχαρμος (p. 280 L)·

.. φασήλους φῶγε θᾶσσον, αἴ χ' ὁ Διόνυσος φιλῇ.

Δημήτριος (I 796 K)·

ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι.

47. ΕΛΑΑΙ. Εὔπολις (I 342 K)· 'σηπίαι δρυπεπεῖς τ' ἐλᾶαι.' ταύτας Ῥωμαῖοι δρύππας λέγουσι. Δίφιλος δέ φησιν ὁ Σίφνιος τὰς ἐλάας ὀλιγοτρό- b φους εἶναι καὶ κεφαλαλγεῖς, τὰς δὲ μελαίνας καὶ κακοστομαχωτέρας καὶ βαρύνειν τὴν κεφαλήν, τὰς δὲ κολυμβάδας καλουμένας εὐστομαχωτέρας εἶναι καὶ κοιλίας στατικάς, τὰς δὲ θλαστὰς μελαίνας εὐστομαχωτέρας εἶναι. μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαιῶν Ἀριστοφάνης (I 493 K)· 'θλαστὰς ποιεῖν ἐλαίας.' πάλιν·

οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα·

θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖσσόν ἐστιν ἁλμάδος. c

Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ (fr. 6 Ri)·

ῥυσαὶ ⟨καὶ⟩ δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἐλαῖαι. —
ὥστε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι
πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάραθον ἐς τὰς ἁλμάδας,

φησὶν Ἕρμιππος (I 249 K). Φιλήμων φησίν· 'πιτυρίδες καλοῦνται αἱ φαυλίαι ἐλᾶαι, στεμφυλίδες δὲ

4 σῦκα τὰ CE, cf. IV p. 139a 7 καὶ suppl. Toup φλέῃ Bergk 11 cf. Plin. 15, 6 15. 16 καὶ κοιλίας — 17 εἶναι om. E 21 corruptus 23 καὶ add. Mus 27 φαῦλαι CE, cf. Hes. s. v

αἱ μέλαιναι,' Καλλίμαχος δ' ἐν τῇ Ἑκάλῃ γένη ἐλαῶν καταλέγει (fr. 50 Schn)·

γεργέριμον πίτυρίν τε ⟨καὶ ἣν ἀπεθήκατο λευκὴν
εἰν ἁλὶ νήχεσθαι φθινοπωρίδα⟩.

d ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ ἰσχάδας καὶ γεργερίμους, ὥς φησι Δίδυμος (p. 75 Schm). καὶ χωρὶς δὲ τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔλεγον μόνον δρυπεπεῖς. Τηλεκλείδης (I 218 K)·

. . . ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου λιπαρείτω με
δρυπεπέσι, μάζαις καὶ διασκανδικίσαι.

Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλαίας στέμφυλα ἐκάλουν, βρύτεα δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν στέμφυλα, τὰ ἐκπιέσματα τῆς σταφυλῆς. παρὰ δὲ τοὺς βότρυς γέγονεν ἡ φωνή.

48. ΡΑΦΑΝΙΔΕΣ. αὗται κέκληνται διὰ τὸ ῥᾳδίως e φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστολὴν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος (I 104 K)·

ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν.

Εὔπολις (I 342 K)·

ῥαφανίδες ἄπλυτοι, σηπίαι.

ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτοι ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ τῶν σηπιῶν, δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων (II 124 K)·

νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντραγεῖν, ᾠὰ, ἐγκρίδας,
ῥαφανῖδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι.

3. 4 Callimachi verba auxi e Suida s. v. γεργέριμον; nam sine dubio plus duo genera Athenaeus a poeta enumerata legit 6 καὶ χῶρον C 9 μ' ἐλιπάρει Pors, fort. παρεῖτό με 10 corruptus 12 βρύτεα CE, cf. Suid s. v, Et. M. 216, 20, Hes. s. βρύττια, schol. Ar. nub. 45 15 αὗται C: αὐτὰς E 18 λαχάνοις CE: corr. Di 24 ἐντρώγειν CE: corr. Schw

ἰδίως δ' οὕτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι ῥαφανίδες, ἃς καὶ Θασίας ὠνόμαζον. Φερεκράτης (I 198 K)· f

ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρίχη πνικτὰ καὶ κάρυα.

ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκε Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ (I 645 K)· 'φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον.' Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ φυτῶν (7, 4, 2) γένη ῥαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε, Κορινθίαν, Λειοθασίαν, Κλεωναίαν, Ἀμωρέαν, Βοιωτίαν. καλεῖσθαι δὲ ὑπό τινων τὴν Λειοθασίαν Θρᾳκίαν· γλυκυτάτην δ' εἶναι τὴν Βοιωτίαν καὶ τῷ σχήματι στρογγύλην. ἁπλῶς δέ, φησίν, ὧν ἐστι λεῖα τὰ φύλλα, γλυκύτεραί εἰσι.' Καλλίας δ' (I 698 K) ἐπὶ 57
τῆς ῥαφανίδος εἴρηκε τὴν ῥάφανον. περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιών φησιν·

. . . ἔτνος, πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες.

ὅτι δ' οὕτω τὰς ῥαφανῖδας εἴρηκε δῆλον Ἀριστοφάνης ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων (I 456 K)·

ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὑτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν.

εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἡ ῥαφανίς. Ἄμφις (II 243 K)· b

ὅστις ἀγοράζων ὄψον . . . . .
ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν
ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

4 κάρυα corruptum; pretiosa vilia iuxta enumerantur: 'quamvis thermae adsint, tamen rapae illotae' 6 φυλλεῖον ἢ ῥαφανιδίον Dobr 12 γλυκύταται E 13 init τῆς om. E 22 σχελίσι C σχετλίσι E 25 ἀγοράζειν et 26 ἐξὸν ἄπολλον et 27 μαίνηον CE: corr. VII 277c

49. ΚΩΝΟΙ. Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ὀστρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνους. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος πιτύινα κάρυα. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος πιτυίνους κώνους. Θεόφραστος δὲ τὸ μὲν δένδρον πεύκην ὀνομάζει, τὸν c δὲ καρπὸν κῶνον. Ἱπποκράτης δὲ ἐν τῷ περὶ πτισάνης (II 456 Littré), ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ὅλον, κοκκάλους· οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ὅταν περὶ τοῦ Ποντικοῦ καρύου λέγῃ. φησὶ γάρ (IV 23)· ʻπυρῆνα δ' ἔχει τοῦτο ἐπὰν γένηται πέπον.' Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησιν· οἱ στρόβιλοι πολύτροφοι μέν εἰσι, λεαντικοὶ δὲ ἀρτηρίας καὶ θώρακος καθαρτικοὶ διὰ τὸ ἔχειν παρεμπεπλεγμένον τὸ ῥητινῶδες.' Μνησίθεος δέ φησι πιαίνειν αὐτοὺς τὸ σῶμα καὶ πρὸς εὐπεψίαν ἀλύπους d εἶναι, ὑπάρχειν δὲ καὶ οὐρητικοὺς καὶ οὐκ ἐφεκτικοὺς κοιλίας.

50. ΩΙΑ. Ἀναξαγόρας ἐν τοῖς Φυσικοῖς (cf. p. 183 Schaubach) τὸ καλούμενόν φησιν ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ᾠοῖς εἶναι λευκόν. Ἀριστοφάνης (av. 695)· ʻτίκτει πρῶτον ὑπηνέμιον ᾠὸν Νύξ.' Σαπφὼ δ' αὐτὸ τρισυλλάβως καλεῖ (fr. 56 B⁴)·

φασὶ δή ποτε Λήδαν ᾤιον εὑρεῖν.

καὶ πάλιν (fr. 112)·

ᾠίου πολὺ λευκότερον.

ὤεα δ' ἔφη Ἐπίχαρμος (p. 280 L)·

ὤεα χανὸς κἀλεκτορίδων πετεηνῶν.

7 ὃ ἐκ C: τὰ ἐκ E, sed mendo notato utrubique 10 aliter Herodotus 12 λεαντικὰς C 13 θώρακες C 16 οὐκ ἐκτικοὺς C 19 ὄρνιθα E 21 ὑπηνεμίων CE: corr. E in mg

Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων (fr. 11 B[4])·

οἷόν τε χηνὸς ᾤεον Μαιανδρίου.

διὰ τεσσάρων δ' αὐτὰ προενήνεκται *Ἀναξανδρίδης* e
ᾠάρια εἰπών (II 163 K). καὶ *Ἔφιππος*·

σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ Φοινικίνου,
ᾠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που ᾠῶν λέγει (II 392 fr. 261, 10 K).
ᾠὰ δὲ οὐ μόνον ἀνεμιαῖα ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια. 'ἐκάλουν δὲ καὶ τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν
καλούμενα ὑπερῷα ᾠά', φησὶ *Κλέαρχος* ἐν Ἐρωτικοῖς (FHG II 316), τὴν Ἑλένην φάσκων ἐν τοιούτοις
οἰκήμασι τρεφομένην δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ πολ- f
λοῖς ὡς ἐξ ᾠοῦ εἴη γεγεννημένη. οὐκ εὖ δὲ *Νεοκλῆς* ὁ Κροτωνιάτης ἔφη ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ᾠὸν ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ᾠοτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὡς *Ἡρόδωρος* ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ (FHG II 35). *Ἴβυκος* δὲ ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησι (fr. 16 B[4])·

τούς τε λευκίππους κόρους 58
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἅλικας, ἰσοκεφάλους, ἑνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ
ἀργυρέῳ.

Ἔφιππος (II 255 fr. 8, 3 K)·

ἴτρια, τραγήματα ..., πυραμοῦς, ἄμης,
ᾠῶν ἑκατόμβη· πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.

ᾠῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει *Νικόμαχος* (IV 587 M)·

5 φοινικικοῦ CE: corr. Mein 13 γεγενημένη E 19 μονιονιδῶν CE 20 κούρους CE: corr. Di 22 ἰσοπάλους Mein, latet aliud 26 ἧκε suppl. XIV 642e ex Porsoni emendat

οὐσίδιον [γάρ] μοι καταλιπόντος τοῦ πατρός,
οὕτω συνεστρόγγυλα κἀξεκόκκισα
ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν.

χηνείων δ' ᾠῶν Ἔριφος (II 430 K)·

b ᾠὰ λευκά γε
καὶ μεγάλα· Β. χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Ἐπαίνετος δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῶν ᾠῶν φασι πρωτεύειν τὰ τῶν ταῶν· μεθ' ἃ εἶναι τὰ χηναλωπέκεια· τρίτα καταλέγοντες τὰ ὀρνίθεια.

51. ΠΡΟΠΟΜΑ. τούτου, φησί, περιενεχθέντος ὁ τῶν δείπνων ταμίας Οὐλπιανὸς ἔφη, εἰ κεῖται παρά τινι τὸ πρόπομα οὕτω καλούμενον ὡς νῦν ἡμεῖς φαμεν. καὶ ζητούντων πάντων 'αὐτός, ἔφη, ἐγὼ ἐρῶ.
c Φύλαρχος ὁ Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης ἐν οἷς ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὃς ἐπὶ ξένια καλέσας τοὺς τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνας ἐπιβουλεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, φησὶν οὕτως, εἰ μνήμης εὐτυχῶ (FHG I 341)· 'πρόπομά τι πρὸ τοῦ δείπνου περιεφέρετο, καθὼς εἰώθει τὸ πρῶτον.' καὶ ταῦτ' εἰπὼν ὁ Οὐλπιανὸς ᾔτει πιεῖν [ἐν] ψυκτῆρι, ἀρέσκειν ἑαυτὸν φάσκων διὰ τὸ ἑτοίμως ἀπεμνημονευκέναι. ἦν δὲ τῶν ἐν τοῖς προπόμασι, φησί, παρασκευαζομένων ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ ταῦτα.

d 52. ΜΑΛΑΧΑΙ. Ἡσίοδος (opp. 41)·

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

1 γὰρ del. Cob καταλιπόντος μοι CE: transpos. Cob 2 συνεστρογγύλικα CE: corr. Mein 9 φησὶ CE: corr. Brunek 10 καταλέγει E 15 αὐτὰ ἔφη C 18 ἐπὶ ξενίᾳ CE: corr. Mein 19 καὶ fort. delendum 22 ἐν del. K, ᾔτει πιεῖν ψυκτῆρι fort. poetae verba 24. 25 παρασκευαζόμενα C

*τοῦτο Ἀττικόν. ‘ἐγὼ δέ, φησίν, ἐν πολλοῖς ἀντιγρά-
φοις εὗρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνωος διὰ τοῦ ō γε-
γραμμένον* (II 75 K)·

τρώγοντες μολόχης ῥίζαν.

καὶ Ἐπίχαρμος (p. 275 L)·

. . . πραύτερος ἔγωγε μολόχας.

Φαινίας δ' ἐν τοῖς Φυτικοῖς φησι (FHG II 300)· ‘*τῆς
ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλα-
κοῦς, ἐμφερὴς ὢν αὐτῷ· τὸ μὲν γὰρ κτενῶδες ἀνά-* e
*λογον καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κρηπίς, κατὰ μέσον
δὲ τοῦ πλακουντικοῦ ὄγκου τὸ κέντρον ὀμφαλικόν.
καὶ περιληφθείσης τῆς κρηπῖδος ὅμοιον γίνεται τοῖς
θαλαττίοις περιγεγραμμένοις ἐχίνοις.’ ὁ δὲ Σίφνιος
Δίφιλος ἱστορεῖ ὡς ἡ μαλάχη ἐστὶν εὔχυλος, λεαν-
τικὴ ἀρτηρίας, τὰς ἐπιπολαίους ἀποκρίνουσα δριμύτη-
τας. ἐπιτήδειόν τε εἶναί φησιν αὐτὴν τοῖς τῶν νε-
φρῶν καὶ τῆς κύστεως ἐρεθισμοῖς εὐέκκριτόν τε εἶναι
μετρίως καὶ τρόφιμον, κρείττω δὲ τὴν ἀγρίαν τῆς* f
κηπευομένης. Ἕρμιππος δ' ὁ Καλλιμάχειος (FHG
III 40) *καὶ εἰς τὴν καλουμένην φησὶν ἄλιμον προσέτι
τε ἄδιψον ἐμβάλλεσθαι τὴν μαλάχην οὖσαν χρησιμω-
τάτην.*

53. ΚΟΛΟΚΥΝΤΑΙ. *Εὐθύδημος ⟨ὁ⟩ Ἀθηναῖος ἐν
τῷ περὶ λαχάνων σικύαν Ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύν-
την διὰ τὸ κεκομίσθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς.
Μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικυωνίαν ὀνομάζουσι. Θεό-
φραστος δὲ τῶν κολοκυντῶν φησιν* (h. pl. 7, 4, 6) *οὐκ
εἶναι ἐν μέρει ἰδέας, ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν βελτίους, τὰς*

12 *περιλεφθείσης* Egger 13 *περιτετραμμένοις* Fournier 15 *ἀποκρίνουσα* superscr. *κατα* CE 17 *ἐρεθιανοῖς* E 20 cf. Psellus parad. 1 23 *ὁ* add. K 26 *σικυωνέα* Hes

59 δὲ χείρους. Μηνόδωρος δ' ὁ Ἐρασιστράτειος, Ἱκεσίου φίλος 'τῶν κολοκυντῶν, φησίν, ἣ μὲν Ἰνδική, ἡ καὶ αὐτὴ καὶ σικύα, ἣ δὲ κολοκύντη. καὶ ἡ μὲν Ἰνδικὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ἕψεται, ἡ δὲ κολοκύντη καὶ ὀπτᾶται.' ἄχρι δὲ τοῦ νῦν λέγεσθαι παρὰ Κνιδίοις τὰς κολοκύντας Ἰνδικάς. Ἑλλησπόντιοι δὲ σικύας μὲν τὰς μακρὰς καλοῦσι, κολοκύντας δὲ τὰς περιφερεῖς. Διοκλῆς δὲ κολοκύντας μὲν καλλίστας γίνεσθαι περὶ Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη γλυκεῖαν καὶ εὐστόμαχον, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ σικυόν, ἐν δὲ Σμύρνῃ καὶ Γαλατίᾳ θρίδακα, πήγανον δ' ἐν Μύ-
b ροις. Δίφιλος δέ φησιν· 'ἡ δὲ κολοκύντη ὀλιγότροφός ἐστι καὶ εὔφθαρτος καὶ ὑγραντικὴ τῆς ἕξεως καὶ εὐέκκριτος, εὔχυλος. εὐστομαχωτέρα δ' ἐστὶν ἡ δι' ὕδατος καὶ ὄξους λαμβανομένη, εὐχυλοτέρα δὲ ἡ ἀρτυτή. λεπτυντικωτέρα δ' ἐστὶν ἡ μετὰ νάπυος, εὐπεπτοτέρα δὲ καὶ εὐεκκριτωτέρα ἡ κάθεφθος.' Μνησίθεος δέ φησιν· 'ὅσα εὐφυῶς διάκειται πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς κατεργασίαν, οἷον ὅ τε σικυὸς καὶ ἡ κολοκύντη καὶ μῆλα Κυδώνια καὶ στρουθία καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ταῦθ' ὅταν προσενεχθῇ πυρωθέντα, δίδωσι τῷ σώματι τροφὴν οὐ πολλὴν μέν, ἄλυπον δὲ καὶ μᾶλλον
c ὑγράν. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφεκτικὰ πάντα. δεῖ δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἑφθὰ μᾶλλον.' Ἀττικοὶ δὲ μόνως καλοῦσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἕρμιππος (I 248 K)·

τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει·
ὅσην κολοκύντην.

3 ἡ δ' αὐτὴ καὶ σικύα Coraes probabiliter 7 τὰς μακρὰς E: τὰς μερικὰς superscr. μακρὰς C δὲ τὰς E: τὰς C 11 γαλατείᾳ CE, videtur corruptum 18 διάκεινται CE: corr. Cas 20. 21 τοιοῦτο E fort. recte

Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς (I 386 K)·

ἢ μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου.

Ἐπίχαρμος (p. 275 L)·

ὑγιώτερόν θήν ἐστι κολοκύντας πολύ.

54. *Ἐπικράτης ὁ κωμῳδιοποιός* (II 287 K)·

τί Πλάτων d
καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;
πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
διερευνᾶται παρὰ τούτοισιν;
τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδὼς
ἥκεις, λέξον, πρὸς Γᾶς . . . . .
Β. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.
Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
μειρακίων . . . . . .
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας
ἤκουσα λόγων ἀφάτων, ἀτόπων.
περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι
διεχώριζον ζῴων τε βίον e
δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.
κᾆτ' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην
ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους.
Α. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους
εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι.
Β. πρώτιστα μὲν ⟨οὖν⟩ πάντες ἄναυδοι

4 ὑγιώτερον K coll. Sophr. apud Et. M. 774, 42: ὑγιωστερον superscr. ε E ὑγιέστερον C θήν Mein: τ' ἦν CE ἐστι Grot: ἔτι CE 7 μενέθυμος CE: corr. Mus 8 νυνὶ Erfurdt: νῦν CE 10 παρὰ τοῖσιν CE: corr. Di 12 λέξων E πρὸς Ἀθηνᾶς Cob, fort. πρὸς Γᾶς καὶ θεῶν 15 '*iuvenum qui convenerant*' 16 ἀκαδημίας CE 19 ζῴων τε βίον E: ζώων τε καὶ C 25 οὖν add. Scal ἄναυδοι K: ἀναυδεῖς CE

τότ᾿ ἐπέστησαν καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.
κᾆτ᾿ ἐξαίφνης, ἔτι κυπτόντων
καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων,
λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,
f ποίαν δ᾿ ἄλλος, δένδρον δ᾿ ἕτερος.
ταῦτα δ᾿ ἀκούων ἰατρός τις
Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς
κατέπαρδ᾿ αὐτῶν ὡς ληρούντων.
Α. ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν χλευάζεσθαί τ᾿ ἐβόησαν;
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις [ταῖσδε] τοιαῦτα ποιεῖν ἀπρεπές . . . .
Β. οὐδ᾿ ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις.
ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρᾴως,
οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ᾿ αὐτοῖς
πάλιν ⟨ἐξ ἀρχῆς τὴν κολοκύντην⟩
ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους.
οἳ δὲ διῄρουν.

55. Ἄλεξις ὁ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθησι τοῖς διακρίνειν δυναμένοις (II 392 K)·

60 ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ᾿ ἠβούλετο.
κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἧκ᾿ ἔχων,
ἐφ᾿ ἧς ἐπέκειτ᾿ οὐ τυρὸς οὐδ᾿ ἐλαῶν γένη
οὐδὲ παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πλείονα
παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη

3 κἀξαίφνης CE: corr. Erfurdt 9 κατεπέρδετ᾿ CE: corr. Schw 12 λέσχαις E: λέσχες C τοῖδε E τοῖδε superscr. αισ C, del. Wilam (fuerit τοιάδε) 12. 13 εὐπρεπές CE: corr. Cas, nisi forte ⟨οὐκ⟩ εὐπρεπές 15—19 om. E 17 ἐξ ἀρχῆς add. Pors, τὴν κολοκύντην Mein 24 ἐλῶν Di 25 παρέχουσι C κνίσσαν CE πίονα Mein

ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς,
τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον.
ἅπαντ' ἐνῆν τἀκεῖ γὰρ ἐν ταύτῃ καλά,
ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
ὑπέφαινεν ᾠῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὃ μὲν ἐμοὶ λαλῶν b
ἅμα καὶ διανεύων ἠσχολεῖθ'· ὁ πᾶς δ' ἀγὼν
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ' ἕως
τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.

56. ΜΥΚΑΙ. *Ἀριστίας* (p. 563 N)·

μύκαισι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον.

Πολίοχος (IV 590 M)·

μεμαγμένην
μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχυρωμένην
ἑκάτερος ἡμῶν εἶχε δὶς τῆς ἡμέρας
καὶ σῦκα βαιά· καὶ μύκης τις ἐνίοτ' ἂν c
ὠπτᾶτο καὶ κοχλίας γενομένου ψακαδίου
ἠγρεύετ' ἂν καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων
θλαστή τ' ἐλαία, καὶ πιεῖν οἰνάριον ἦν
ἀμφίβολον.

Ἀντιφάνης (II 111 K)·

τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
καὶ βολβὸς εἷς ⟨τις⟩ καὶ παροψίδες τινές,
σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δὴ
δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις. d
τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.

1 *ὑπερήφανος* CE: corr. Iac 7 *ἠσχολεῖτο πᾶς δ'* (*πᾶν δ'* E) CE: corr. Herw 11 *μυκαῖσι* Schneidewin, erravit Athenaeus *ὀρέχθει* CE: corr. Cas 17 *κοχλίου* C 18 *ἀνηγρεύετ' ἂν* CE: corr. Brunck 24 *τις* add. Grot

οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν.

καὶ προελθών·

τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
ὄπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο.

ὅτι Κηφισόδωρος *ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς* e *κατὰ Ἀριστοτέλους (τέσσαρα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία) ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι,* Ἀντιφάνους *ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι· ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε* (II 88 K)·

ἐγὼ γὰρ εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι,
μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ⟨ἐμοὶ⟩ δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι.

57. *φύονται δὲ οἱ μύκητες γηγενεῖς καί εἰσιν αὐτῶν ἐδώδιμοι ὀλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ καὶ* Ἐπίχαρμος *παίζων ἔφη* (p. 275 L)·

f *οἷον αἱ μύκαι ἄρ' ἐπεσκληκότες πνιξεῖσθε.*

Νίκανδρος *δ' ἐν Γεωργικοῖς καταλέγει καὶ τίνες αὐτῶν εἰσιν οἱ θανάσιμοι, λέγων* (fr. 78 Schn)·

ἐχθρὰ δ' ἐλαίης
ῥοιῆς τε πρίνου τε δρυός τ' ἄπο πήματα κεῖται,
οἰδαλέων σύγκολλα βάρη πνιγόεντα μυκήτων.

φησὶ δὲ καὶ ὅτι

4 *κάτοιδ'* Mein 7 *κηφισόδοτος* CE: corr. Ionsius 13 *εἰ τῶν υμ. φάγοιμι τι* Cas et Pors: *ἄν τι* (*ἀντὶ* C) *τῶν ὑμ. φάγοιμι* CE 14 *ἐμοὶ* add. Cas 15 *καὶ εἴτι* E: *καὶ ἔτη* C *βρωμάτων* Mein 19 *οἷον αἱ* Naeke *μύκαι γὰρ ἐξεσκληκότ'* (hoc iam Naekius) *ἀποπνιξεῖσθέ με* Bergk *πνιξεῖσθαι* C 24 *οἰδαλέων* K: *οἰδαλέα* CE *σύκολλα* CE: corr. Cas post v. 24 sequebatur fungorum catalogus, quem amputavit epitomator

συκέης ὁπότε στέλεχος βαθὺ κόπρῳ 61
καγκρύψας ὑδάτεσσιν ἀειναέεσσι νοτίζοις,
φύσονται πυθμέσσιν ἀκήριοι· ὧν σὺ μύκητα
θρεπτὸν μή τι χαμηλὸν ἀπὸ ῥίζης προτάμοιο.

[τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἦν ἀναγνῶναι]

καί τε μύκητας ἀμανίτας τότ' ἐφεύσεις,

φησὶν ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ. Ἔφιππος (II 263 K)·

ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε.

Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ (FHG IV 404) τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ καὶ γυναικός τινος μετὰ b τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα (fr. 2 B[4])·

ὦ τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε συναίμους
ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους.

Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν α' Ὑγιεινῶν φησιν· 'ἄγρια c ἑψήματα τεῦτλον, μαλάχη, λάπαθον, ἀκαλήφη, ἀνδράφαξυς, βολβοί, ὕδνα, μύκαι.' —

58. ΣΙΑ. Σπεύσιππος ἐν β' Ὁμοίων φησὶ ἐν ὕδατι γίνεσθαι, σελίνῳ ἑλείῳ το φύλλον ἐοικός. διὸ καὶ Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος Εὐεργέτης Αἰγύπτου βασιλεύσας παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν (ε 72)·

5 epitomatoris verba 19 μοιριδίῳ Mus fort. recte 21. 22 ἀνδράφαξις C 23 sqq haec nescio quo modo continuae de fungis disputationi interposita, fortasse loco alieno 23 ὅμοιον C φησὶ ⟨σίον⟩ ἐν Schw

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἠδὲ σελίνου.
σία γὰρ μετὰ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα. —

59. Δίφιλός φησι τοὺς μύκητας εἶναι εὐστόμους,
d κοιλίας διαχωρητικούς, θρεπτικούς, δυσπέπτους δὲ καὶ φυσώδεις· τοιούτους δὲ εἶναι τοὺς ἐκ Κέω τῆς νήσου. ʽπολλοὶ μέντοι καὶ κτείνουσι. δοκοῦσι δὲ οἰκεῖοι εἶναι οἱ λεπτότατοι καὶ ἁπαλοὶ καὶ εὔθρυπτοι οἱ ἐπὶ πτελέαις καὶ πεύκαις γινόμενοι· ἀνοίκειοι δὲ οἱ μέλανες καὶ πελιοὶ καὶ σκληροὶ καὶ οἱ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι καὶ τεθῆναι πησσόμενοι, οἵτινες λαμβανόμενοι κτείνουσι. βοηθοῦνται δ' ἀπὸ ὑδρομέλιτος πόσεως καὶ ὀξυμέλιτος, νίτρου καὶ ὄξους. μετὰ τὴν πόσιν δὲ
e ἐμεῖν δεῖ. διόπερ καὶ δεῖ μάλιστα σκευάζειν αὐτοὺς μετὰ ὄξους καὶ ὀξυμέλιτος ἢ μέλιτος ἢ ἁλῶν· οὕτω γὰρ αὐτῶν τὸ πνιγῶδες ἀφαιρεῖται.' Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἱστορίας γράφει (fr. 168 W)· ʽὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ ἐπίγεια, καθάπερ οὓς καλοῦσί τινες πέζιας, ἅμα τοῖς μύκησι γινομένους. ἄριζοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγχάνουσιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει προσφύσεως ἀρχὴν τὸν καυλὸν εἰς μῆκος, καὶ ἀποτείνουσιν ἀπ' αὐτοῦ ῥίζαι.' φησὶ δὲ καὶ (h. pl. 4, 7, 2) ὅτι
f ἐν τῇ περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσῃ ὅταν ὕδατα πλείω γένηται, μύκητες φύονται πρὸς τῇ θαλάσσῃ, οὓς καὶ ἀπολιθοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου φησί. καὶ Φαινίας δὲ ἐν α' περὶ φυτῶν (FHG II 300)· ʽτὰ δὲ οὐδὲ φύει τὴν

2 φύσεως E 3 εὐστομάχους E 10 καὶ τεθῆναι del. Mein, καὶ ἀρτυθῆναι Bernardus, cf. Plin. 22, 99 12 νήρου CE: corr. ed. Basil 17 sqq fort. non sunt ipsius Theophrasti, qui nec caules nec radices fungos habere docet 18 πέξικας (sic) superscr. ας CE 20 fort. προσφύσεως δίκην τὸν καυλὸν 21 ῥίζαι Schw: ῥίψαι C (mendo notato) E de fungis maris rubri loquitur Theophr; erravit non epitomator, sed Athenaeus eiusve auctor 22 πλείω ὕδατα E

ἀνθήλην οὐδὲ τῆς σπερματικῆς ἴχνος κορυνήσεως οὐδὲ σπερματώσεως, οἷον μύκης, ὕδνον, πτέρις, ἕλιξ.' ὁ αὐτός φησι· 'πτέρις, ἣν ἔνιοι βλάχνον καλοῦσι.' Θεόφραστος ἐν Φυτικοῖς (1, 6, 5)· 'λειόφλοια, καθάπερ ὕδνον, μύκης, πέζις, γεράνειον.'

60. ΥΔΝΑ. γίνεται καὶ ταῦτα αὐτόματα ἀπὸ γῆς 62 μάλιστα περὶ τοὺς ἀμμώδεις τόπους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Θεόφραστος (1, 6, 9)· 'τὸ ὕδνον (ὃ καλοῦσί τινες γεράνειον) καὶ εἴ τι ἄλλο ὑπόγειον.' καὶ πάλιν (fr. 167 W)· 'καὶ ἡ τῶν ἐγγεοτόκων τούτων γένεσις ἅμα καὶ φύσις, οἷον τοῦ τε ὕδνου καὶ τοῦ φυομένου περὶ Κυρήνην ὃ καλοῦσι μίσυ. δοκεῖ δ' ἡδὺ σφόδρα τοῦτ' εἶναι καὶ τὴν ὀσμὴν ἔχειν κρεώδη, καὶ τὸ ἐν τῇ Θρᾴκῃ δὲ γενόμενον οἰτόν. περὶ δὲ τούτων ἴδιόν τι λέγεται· φασὶ γάρ, ὅταν ὕδατα μετοπωρινὰ καὶ b βρονταὶ γίνωνται σκληραί, τότε γίνεσθαι, καὶ μᾶλλον ὅταν αἱ βρονταί, ὡς ταύτης αἰτιωτέρας οὔσης. οὐ διετίζειν δέ, ἀλλ' ἐπέτειον εἶναι· τὴν δὲ χρείαν καὶ τὴν ἀκμὴν ἔχειν τοῦ ἦρος. οὐ μὴν ἀλλ' ἔνιοί γε ὡς σπερματικῆς οὔσης τῆς ἀρχῆς ὑπολαμβάνουσιν. ἐν γοῦν τῷ αἰγιαλῷ τῶν Μιτυληναίων οὔ φασι πρότερον εἶναι πρὶν ἢ γενομένης ἐπομβρίας τὸ σπέρμα κατενεχθῇ ἀπὸ Τιαρῶν· τοῦτο δ' ἐστὶ χωρίον ἐν ᾧ πολλὰ γίνεται. γίνεται δὲ ἔν τε τοῖς αἰγιαλοῖς μάλιστα καὶ ὅπου

1 ἀνθήλην Cas: ἀνθίνην CE κορυνήσεως C κορυήσεως E utrubique superscr. ω 3 βλαχρόν Hes. s. v 4. 5 non levi haec cortice esse, sed radicibus carere ait Theophr 8. 9 quae uncinis notavi desunt apud Theophr, habet Plin. 19, 36 10 sqq. non sunt Theophrasti, qui tamen l. s. memorat τὰ ἐγγεότοκα, cf. Plin. 19, 36. 37 14 οἰτόν K: ἴτον C ἴστον E, cf. Hes. s. v. οὐιτόν 16 γένωνται CE: corr. Mus γίνωνται, σκληρὰ Schneider, sed cf. Plin. l. s 17 fort. [αἱ] βροντή 19 ἔχει E

c χώρα ὕπαμμος· καὶ γὰρ αἱ Τιάραι τοιαῦται. φύεται δὲ καὶ περὶ Λάμψακον ἐν τῇ Ἀβαρνίδι καὶ ἐν Ἀλωπεκοννήσῳ κἀν τῇ Ἠλείων.' Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν· 'ἀκαλήφην ἡ θάλασσα ἀνίησιν, ἡ δὲ γῆ ὕδνα.' καὶ Μάτρων ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ Δείπνῳ·

ὄστρεά τ' ἤνεικεν, Θέτιδος Νηρηΐδος ὕδνα.

Δίφιλος δὲ δύσπεπτά φησιν εἶναι τὰ ὕδνα, εὔχυλα δὲ καὶ παραλεαντικά, προσέτι δὲ διαχωρητικά, καὶ ἔνια αὐτῶν ὁμοίως τοῖς μύκαις πνιγώδη εἶναι. Ἡγή-
d σανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ φησὶν (FHG IV 420) οὔτε ὕδνον γίνεσθαι οὔτε γλαυκίσκον οὔτε θύμον· διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι μήτε ἔαρ μήτε φίλους. ὑδνόφυλλον δέ φησι Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις τὴν φυομένην τῶν ὕδνων ὕπερθε πόαν, ἀφ' ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεσθαι.

61. ΑΚΑΛΗΦΗ. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτως καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ ⟨τὸ⟩ κνησμοῦ αἴτιον. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις (I 534 K)· 'πρῶτον πάντων ἴφυα φῦναι, εἶθ' ἑξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.'

62. ΑΣΠΑΡΑΓΟΙ. οὗτοι καὶ ἕλειοι καὶ ὄρειοι κα-
e λοῦνται. ὧν οἱ κάλλιστοι οὐ σπείρονται, πάντων ὄντες τῶν ἐντὸς θεραπευτικοί. οἱ δὲ σπαρτοὶ καὶ σφόδρα ὑπερμεγέθεις γίνονται. ἐν Λιβύῃ δέ φασιν ἐν Γαιτουλίᾳ γίνεσθαι πάχος μὲν Κυπρίου καλάμου, μῆκος δὲ ποδῶν δώδεκα· ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ καὶ παρωκεανίτιδι

1 αἱ Τιάραι Schw: αἵ τι addito compendio quod ως vel ων significat CE 2 ἀκαρνίδι CE: corr. Schneider 3 ἠλεία superscr. ων C ἠλειάων E, Ἰλιέων Wilam, sed cf. Plin. l. s 6 ἤνεγκε E νηριίδος CE 12 θύμον CE: *thynnum* Natalis Comes 17 τὸ add. K, tum fort. κνισμοῦ, cf. schol. Ar. Vesp. 884 τὸ δηκτικόν 18. 19 de Aristophanis verbis cf. Suid s. ἀκαλήφη et Bekk. an. 370, 20 23. 24 γετουλίᾳ CE

πάχος μὲν μεγάλων ναρθήκων, μῆκος δὲ περὶ τοὺς εἴκοσι πήχεις. Κρατῖνος δὲ (fr. 325 K) διὰ τοῦ φ̄ ἀσφάραγον ὀνομάζει. καὶ Θεόπομπος (I 751 K)·

κἄπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί.

Ἀμειψίας (I 677 K)· f

οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος, οὐ δάφνης κλάδοι.

Δίφιλος δέ φησιν ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος λεγόμενος ἰδίως ὅρμενος εὐστομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκκριτώτερος, ὄψεων δὲ βλαπτικός. ἐστὶ δὲ δριμὺς καὶ οὐρητικὸς καὶ ἀδικεῖ νεφροὺς καὶ κύστιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς (fr. 294 N)·

κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται
βλάστη.

παρὰ τὸ ἐξορούειν καὶ βλαστάνειν. Ἀντιφάνης δὲ 63 διὰ τοῦ π̄ φησὶν ἀσπάραγον (II 130 K)·

ἀσπάραγος ἠγλάιζεν, ὦχρος ἐξήνθηκέ τις.

Ἀριστοφῶν (II 282 K)· 'κάππαριν, βληχώ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφακόν, πήγανον.'

63. ΚΟΧΛΙΑΣ. Φιλύλλιος (I 787 K)·

οὔκ εἰμι τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, ὦ γύναι.

καὶ πάλιν (p. 788)·

μαινίδες ....., σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι.

Ἡσίοδος δὲ (op. 569) τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δέ (II 274 K)·

ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ, b
οἳ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

6 οὐκ ἀσφ. Mein 8. 9 εὐεκκριτικώτερος CE: corr. Cas 11 ἀπὸ τοῦ E 13 κοὐκ ἔτι σχ. Mein 17 ἐπηγλαΐζετ' Pors 19 γήτιον Schw (pro πίτταν) ῥάφανον Bodaeus σφάκελον CE: corr. Schw πήγανον Schw: τύμπανον CE, cf. IV p. 170b 23 μαινίδες, ὀρφῷ Mein

Ἀχαιός (p. 587 N)·

ἢ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει
κοχλίας κεράστας.

προβάλλεται δὲ κἀν τοῖς συμποσίοις γρίφου τάξιν ἔχον περὶ τῶν κοχλιῶν οὕτως·

ὑλογενής, ἀνάκανθος, ἀναίματος, ὑγροκέλευθος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ε' περὶ ζῴων μορίων φησίν (h. a. V p. 544 a 23)· 'οἱ κοχλίαι φαίνονται κύοντες ἐν τῷ μετοπώρῳ καὶ τοῦ ἔαρος· μόνοι τε (gen. an. III p. 762 a 32) οὗτοι τῶν ὀστρακοδέρμων συνδυαζόμενοι ὤφθη-
c σαν.' *Θεόφραστος* δὲ ἐν τῷ περὶ φωλευόντων (fr. 176 W) 'οἱ κοχλίαι, φησί, φωλεύουσι μὲν καὶ τοῦ χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τοῦ θέρους. διὸ καὶ πλεῖστοι φαίνονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὕδασιν. ἡ δὲ φωλεία τοῦ θέρους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων.' λέγονται δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. *Ἐπίχαρμος* (p. 281 L)·

τούτων ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσομαι,
κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. Β. ἄπαγ' ἐς τὸν φθόρον.

d *Ἀπολλᾶς* δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν λέγειν. *Ἀπολλόδωρος* δὲ ἐν β' ἐτυμολογιῶν τῶν κοχλιῶν φησί τινας καλεῖσθαι κωλυσιδείπνους.

64. ΒΟΛΒΟΙ. τούτων Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν Ἀμαλθείᾳ *Εὐβούλου* λέγων (II 166 K)·

θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον,
τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.

4 ἔχων mendo notato C 4 fort. γρίφου τι τάξιν 6 pro ἀνάκανθος Cicero divin. 2, 64 φερέοικος legisse videtur (*domiportam*) 7 μορίων del. Mus 16 σέσηλοι (σισῆλοι cod) Hes 18. 19 non Epicharmi esse, sed Attici poetae vidit Iacobs 18 ἀνταλλάσσονται CE: corr. Erfurdt 20 ἀπελλᾶς CE, cf. IX p. 369a 22 cf. Plut. qu. symp. p. 726a 25 κραμβότερον superscr. ραυρ E 26 Eur. Andr. 369

κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι
βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
ἃ δ' εἴς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην, e
κρέας βόειον ἑφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὰ δέλφακος
ἁλίπαστα τρία.

Ἄλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμίν φησι (II 399 K)·

πίννας, κάραβον,
βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, ᾤ', ἀκροκώλια,
τοσαῦτα· τούτων ἄν τις εὕρῃ φάρμακα
ἐρῶν ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα .... f

Ξέναρχος ⟨ἐν Βουκολίωνι⟩ (II 467 K)·

φθίνει δόμος
ἀσυντάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
τύχαις, ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
ἄστυτος οἶκος κοὐδὲ βυσαύχην θεᾶς
Δηοῦς σύνοικος, γηγενὴς βολβός, φίλοις
ἑφθὸς βοηθῶν δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεὶς
φλεβὸς τροπωτὴρ πουλύπους, ἁλοὺς βρόχων 64
πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχηλάτου κόρης
πίμπλησι λοπάδος στερροσώματον κύτος.

2 καὶ μιαραῖς Dobr 6 ἀσολοίκως Wilam 7 δελφάκι' CE: corr. Mein 14 ἐρῶν Iac: ἐρῶντι CE 15 suppl. Cas e Suida s. Ξέναρχος 17 ἀσυντάτοισι C: ἀστύτοισι E, in mg γρ. ἀσυντάτοισι 18 Πελοπιδῶν Cas: καὶ πελοπιδῶν CE 19 καὶ οὔτε CE: corr. Kock βυσσαύχην CE: corr. Mus 20 δηοῦν (mendo notato) C δροῦν E: corr. Schw σιφλοῖς Iac 24 τροχηλάτης C 25 στερνοσώματον CE: corr. Lobeck

Ἀρχέστρατος (fr. 5 Ri)·

βολβῶν καὶ καυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισι
ταῖς τ' ἄλλαις πάσῃσι παροψίσι.

65. *Ἡρακλείδης* ὁ Ταραντῖνος ἐν Συμποσίῳ· ‘βολβὸς καὶ κοχλίας καὶ ᾠὸν καὶ τὰ ὅμοια δοκεῖ σπέρματος εἶναι ποιητικά, οὐ διὰ τὸ πολύτροφα εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ ὁμοειδεῖς ἔχειν τὰς πρώτας φύσεις αὐτὰς τὰς
b δυνάμεις τῷ σπέρματι.’ *Δίφιλος*· ‘οἱ βολβοὶ δύσπεπτοι μέν εἰσι, πολύτροφοι δὲ καὶ εὐστόμαχοι, ἔτι δὲ σμηκτικοὶ καὶ ἀμβλυντικοὶ ὄψεως, διεγερτικοὶ δ' ἀφροδισίων.’ ἡ δὲ παροιμία φησίν·

οὐδέν σ' ὀνήσει βολβός, ἂν μὴ νεῦρ' ἔχῃς.

διεγείρουσι δ' ὄντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασιλικοὶ λεγόμενοι, οἳ καὶ κρείσσονες τῶν ἄλλων εἰσί· μεθ' οὓς οἱ πυρροί. οἱ δὲ λευκοὶ καὶ Λιβυκοὶ σκιλλώδεις· χείρονες δὲ πάντων οἱ Αἰγύπτιοι. 66. αἱ δὲ βολβῖναι καλούμεναι εὐχυλότεραι μέν εἰσι τῶν βολβῶν, οὐ μὴν οὕτως εὐστόμαχοι διὰ τὸ γλυκάζον ἔχειν
c ⟨τι⟩· παχυντικαί τε ἱκανῶς εἰσι διὰ τὴν πολλὴν σκληρότητα καὶ εὐέκκριτοι. μνημονεύει δὲ βολβίνης *Μάτρων* ἐν παρῳδίαις·

σόγκους δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω
(B 488),
μυελόεν βλάστημα, καρηκομόωντας ἀκάνθαις (B 323),
βολβίνας θ', αἳ Ζῆνος Ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί
(hymn. 16, 2),
ἃς ἐν χέρσῳ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος,

6 πολύτροφα — 7 διὰ τὸ om. E   7. 8 αὐτῶν τὰς δυνάμεις Wilam   10 δ' Wilam: τ' CE   12 ἐὰν CE   ἔχεις E   14 οἱ δὲ κρείσσονες E   18. 19 ἔχειν παχύ τι· καί γε CE: corr. Madv, nisi quod τε pro γε corr. K   25 ἀοιδοί vix verum, requiro γενέθλη vel νεοσσοί, ἐδωδή Wilam

λευκοτέρας χιόνος, ἰδέειν ἀμύλοισιν ὁμοίας (Κ 437)· τάων φυομένων ἠράσσατο πότνια γαστήρ (Υ 223).

67. ὅτι Νίκανδρος (fr. 88 Schn) ʽΜεγαρῆας βολβοὺςʼ d ἐπαινεῖ. Θεόφραστος δʼ ἐν ζ Φυτικῶν (7, 13, 8) ʽἐνιαχοῦ, φησίν, οὕτω γλυκεῖς εἰσιν οἱ βολβοὶ ὥστε καὶ ὠμοὺς ἐσθίεσθαι, ὥσπερ ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερρονήσῳ.ʼ τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Φαινίας (FHG II 300). ἔστι δὲ καὶ γένος, φησί, βολβῶν, Θεόφραστος (ibid), ἐριοφόρων, ὃ φύεται ἐν αἰγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ ἐδωδίμου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω. ὑφαίνεται δʼ ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια,ʼ ὡς καὶ Φαινίας φησί, ʽτὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδές ἐστι.ʼ περὶ δὲ τῆς e τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων φησί (II 516 K)·

τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει
ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι,
σήσαμον, ἔλαιον, κρόμυον, ὄξος, σίλφιον.
αὐτὸς δʼ ἐφʼ αὑτοῦ ʼστιν πονηρὸς καὶ πικρός.

Ἡρακλείδης δʼ ὁ Ταραντῖνος τοῦ συμποσίου περιγράφων τοὺς βολβούς φησι· ʽπεριγράφειν δεῖ τὴν πολλὴν βρῶσιν καὶ μάλιστα τῶν ἐχόντων ὁλκιμόν τι καὶ γλίσχρον, οἷον ᾠῶν, βολβῶν, ἀκροκωλίων, κοχλιῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείονας f χρόνους καὶ ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά.ʼ

68. ΚΙΧΛΑΙ. καὶ τούτων ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνίθων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι. Τηλεκλείδης (I 209 v. 12 K)·

1 ἰδεῖν CE: corr. Brunck, ἀμύλοισι δʼ Eust. 1053, 11   12 πόδεια καὶ E: ποδειακὰ C   17 κρόμμυον Schw, κρόμμυʼ Bernhardi   19 ἐκ τοῦ συμποσίου K   23. 24 fort. πλείονα χρόνον

ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ᾽ ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ᾽ εἰσεπέτοντο.

Συρακούσιοι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας λέγουσιν. Ἐπίχαρμος (p. 281 L)·

τάς τ᾽ ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας.

μέμνηται τούτων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (v. 339). *τρία δὲ γένη κιχλῶν Ἀριστοτέλης εἶναι*
65 *ἱστορεῖ* (h. a. IX p. 617 a 18), *ὧν τὴν πρώτην καὶ μεγίστην κίσσῃ πάρισον εἶναι, ἣν καὶ καλεῖσθαι ἰξοφάγον, ἐπειδὴ ἰξὸν ἐσθίει· τὴν δὲ τῷ κοσσύφῳ ἴσην, ἣν ὀνομάζεσθαι τριχάδα· τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίστην τῶν προειρημένων οὖσαν ἰλλάδα ὀνομάζεσθαι. οἳ δὲ τυλάδα λέγουσιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἱστορεῖ ὁ Μύνδιος· ἣν καὶ συναγελαστικὴν εἶναι καὶ νεοττεύειν ὡς καὶ τὰς χελιδόνας.*

ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπι-
b *γραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ᾄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν, ἱστορεῖ Μέναιχμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν* (fr. 8 M).

69. ΣΥΚΑΛΙΔΕΣ. *Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ· ‘ἅτερος τῶν αἰγιθαλῶν ὑφ᾽ ὧν μὲν ἔλαιον καλεῖται, ὑπὸ δέ τινων πυρρίας· συκαλὶς δ᾽, ὅταν ἀκμάζῃ τα σῦκα.’ δύο δ᾽ εἶναι γένη αὐτοῦ συκαλίδα καὶ μελαγκόρυφον. Ἐπίχαρμος* (p. 237 L)· *‘ἀγλαὰς συκαλλίδας.’ καὶ πάλιν* (p. 240)·

1 *φάρυγγ᾽* CE 9 *πάρισον* E: *παρϊὰ* C 12 *τῶν προειρημένων* CE: *τούτων* Arist *ἰλιάδα* Arist, cf. Hes. s. *ἰλιάς* 22 *αἰγιθηλῶν* superscr. *α* CE *ἔλαιον* CE, fort. *ἐπιλαίς* coll. Arist. h. a. VIII p. 592 b 22, quamquam longe aliter is de his avibus exponit 23 *πυρρίας* Salmasius: *πιρία* C *πιρια* notato mendo E *συκαλίδες δ᾽* E 26 *συκαλίδας* CE

ἦν δ' ἐρῳδιοί ⟨τε πολλοὶ⟩ μακροκαμπυλαύχενες
τέτρακές τε σπερματολόγοι κἄγλααὶ συκαλλίδες.

ἁλίσκονται δ' αὗται τῷ τῶν σύκων καιρῷ. διὸ βέλτιον c
ὀνομάζοιτ' ἂν δι' ἑνὸς λ̄· διὰ δὲ τὸ μέτρον Ἐπίχαρμος διὰ δυεῖν εἴρηκεν.

70. ΣΠΙΝΟΙ. *Εὔβουλος* (II 214 K)·

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαισμένην
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις
ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια d
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

71. ΚΟΨΙΧΟΙ. *Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος* (II 221 K)·

τί οὖν ἀγοράσω; φράζε γάρ.
B. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· δασύποδα,
ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία
ὁπόσα σὺ βούλει καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
χάριεν γάρ.

Ἀντιφάνης δὲ καὶ ΨΑΡΑΣ *ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει* (II 130 K)· e

1 suppl. IX p. 398e 2 *συκαλίδες* CE 6 *σπῖνοι* C *πῖνοι* E, sed in mg. *σπίνοι* 7 sqq Ephippi versus sunt IX p. 370d; potest Eubuli testimonium intercidisse 8 *χερρονησίτου* CE 10 *πνίγειν* E: *πνίγων* C 13 *ἐπιστρέφειν* C 14 *εὐζωρεστέρους* CE: corr. p. 370d 17 *ἀγοράζω* CE: corr. Dobr 22 *χάριεν* Cas: *χαίρειν* CE *γὰρ* om. E 23 *καὶ ὀψάρας* E

μέλι, πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρτυξ,
ὄρνις θήλεια.

πάντων ἡμᾶς λόγον ἀπαιτεῖς καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἔξεστιν εἰπεῖν ἀνυπεύθυνον.

ὅτι τὸ ΣΤΡΟΥΘΑΡΙΟΝ *παρ' ἄλλοις τε καὶ δὴ καὶ παρ' Εὐβούλῳ* (II 208 K)·

περδίκια
λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας ⟨δὲ⟩ τρεῖς,
στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας,
⟨καὶ⟩ βιττάκους, σπινίδια, κερχνῇδας
τά τ' ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς.

f 72. ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΧΟΙΡΕΙΟΙ. *τούτων ἡμᾶς ἐσθίειν οὐκ εἴων οἱ φιλόσοφοι φάσκοντες [τοὺς αὐτῶν μεταλαμβάνοντας] 'ἶσον καὶ κυάμων τρώγειν κεφαλῶν τε' οὐ 'τοκήων' μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβήλων. οὐδένα γοῦν τῶν ἀρχαίων βεβρωκέναι διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ εἶναι. Ἀπολ-*
66 *λόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ λευκὸν μυελόν, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον* (781)·

1 *μελιπέρδικες* Mein 5 haec ad Ulpianum *ἡμῶν* E, sed corr. in mg 10 *λάβετε τέταρ'* C *ἢ καὶ* E: *ἢ* C *δὲ* add. Kock 11 *θ' ὅσον* Dalec (*ὅσον ἐπεντραγεῖν* Kock) *ἀκανθίδας* Kock 12 *καὶ* add. Mein *σπινία* CE: corr. Kock, qui pergit *κερχνῇδάς τε καὶ | τἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς* 15. 16 glossam del. Wilam 16. 17 Pythagoreorum praeceptum *ἶσόν τοι κυάμους τε φαγεῖν κεφαλάς τε τοκήων* agnovit Cas, cf. Eust. 757, 42 sqq 17. 18 *ἀβεβήλων* puto 21 intellege '*nam et Sophocles — et* (p. 155, 3) *Euripides*'

κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ,

καίτοι τἆλλα διαρρήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφέντα φησί (Tro. 1173)·

δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα, b
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν· ἔνθεν ἐκγελᾷ
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.

ἔχει δὲ ἐπίστασιν ἡ τῶν ποιημάτων τούτων ἐκδοχή. καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλόν φησιν (p. 589 N)·

οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι,

καὶ Ἀριστοφάνης (ran. 134)·

ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο,

καὶ ἄλλοι. λευκὸν οὖν ἂν εἴη μυελὸν εἰρηκὼς Σοφοκλῆς ποιητικῶς, Εὐριπίδης δὲ τὸ τῆς προσόψεως c εἰδεχθὲς καὶ αἰσχρὸν οὐχ αἱρούμενος ἐναργῶς ἐμφανίσαι ἐδήλωσεν ὡς ἐβούλετο. ὅτι δ' ἱερὸν ἐνόμιζον τὴν κεφαλὴν δῆλον ἐκ τοῦ καὶ κατ' αὐτῆς ὀμνύειν καὶ τοὺς γινομένους ἀπ' αὐτῆς πταρμοὺς προσκυνεῖν ὡς ἱερούς. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς συγκαταθέσεις βεβαιοῦμεν τῇ ταύτης ἐπινεύσει, ὡς καὶ ὁ Ὁμηρικὸς Ζεύς φησιν (A 524)·

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ ἐπινεύσομαι.

73. ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον. Ἀντιφάνης (II 125 K)· d

1. 2 versus antiquitus corrupti 5 ῥιφθέντα E 6 ὡς σ' E: ὡς C 10 ῥαφέντων CE 11 ἐπιστασίαν C 12 de Philoclis nomine dubitat Wilam 15 ἀπολέσσί μ' C 17 δὲ K: τε CE 21 ποταμοὺς E, sed corr. in mg

ἂν μὲν ἄρα πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρῃ,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.

πάλιν (ibid)·

νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
ζητεῖν.

Εὔβουλος (II 210 K)·

κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος
τρίψασ᾽ ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν.

Ὠφελίων (II 294 K)·

Λιβυκὸν πέπερι θυμίαμα καὶ βιβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

e *Νίκανδρος Θηριακοῖς* (875)·

ἢ καὶ λεπτοθρίοιο πολύχνοα φύλλα κονύζης,
πολλάκι δ᾽ ἢ πέπερι κόψας νέον ἢ ἀπὸ Μήδων
κάρδαμον.

Θεόφραστος ἐν φυτῶν ἱστορίᾳ (9, 20, 1)· '*τὸ πέπερι καρπὸς μέν ἐστι, διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος· τὸ μὲν στρογγύλον ὥσπερ ὄροβος, κέλυφος* ⟨*ἔχον*⟩ *ὑπέρυθρον, τὸ δὲ πρόμηκες, μέλαν, σπερμάτια μηκωνικὰ ἔχον. ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τοῦτο θατέρου, θερμαντικὰ δὲ ἄμφω· διὸ καὶ πρὸς τὸ κώνειον βοηθεῖ ταῦτα.*'

f *ἐν δὲ τῷ περὶ πνιγμοῦ γράφει* (fr. 166)· '*ἡ δὲ τούτων ἀνάκτησις ὄξους ἐγχύσει καὶ πεπέριδος ἢ κνίδης καρπῷ τριφθείσης.*' *τοῦτο δ᾽ ἡμᾶς τηρῆσαι δεῖ ὅτι οὐδέτερον ὄνομα οὐδέν ἐστι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εἰς ῑ λῆγον, εἰ*

1 *τις φέρῃ πριάμενος* CE: *τις εἰσφέρῃ* Dobr, transpos. Wilam 2 *γράφουσι* Mus: *γράφ̄ν* C *γράφυ* E 4 *περιϊόντα* CE: corr. Di 7 *κνίδειον* CE *πεπέριος* superscr. *ιδος* CE, cf. Crâmer an. Ox. IV 338, 10 8 *τὴν ὁδόν* corruptum 10 *πέπερι καὶ θυμίαμα* Toup; fort. '*quid sit piperatum idem atque odoratum rogas?*' cui alter respondet: *βιβλίον* | *Πλάτωνος, ἐμβρόντητε* 12 Nicandri verba citarat Ulpianus, cf. III 126 b 18 *ὀρόβου* CE *ἔχον* add. Theophr

μὴ μόνον τὸ μέλι. τὸ γὰρ πέπερι καὶ κόμμι καὶ κοῖφι ξενικά.

74. ΕΛΑΙΟΝ. Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἄλεξις (II 134 K)·

οὑτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἐστιν μετρητής.

Καρικοῦ δὲ Ὠφελίων (II 294 K)· 68

ἐλαίῳ Καρικῷ
ἀλείφεται.

Ἀμύντας ἐν σταθμοῖς Περσικοῖς φησι (fr. 3 M)· ʽφέρει τὰ ὄρη τέρμινθον καὶ σχῖνον καὶ κάρυα τὰ Περσικά, ἀφ' ὧν ποιοῦσι τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολύ.' Κτησίας δ' ἐν Καρμανίᾳ φησὶ (fr. 96 M) γίνεσθαι ἔλαιον ἀκάνθινον, ᾧ χρῆσθαι βασιλέα· ὃς καὶ καταλέγων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φόρων τούτῳ βιβλίῳ πάντα τὰ τῷ βασιλεῖ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὔτε πεπέρεως μέμνηται οὔτε ὄξους, ʽὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων.' ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Δείνων ἐν τῇ Περσικῇ πραγματείᾳ (FHG II 92)· ὅς γέ φησι καὶ ἅλας b Ἀμμωνιακὸν ἀπ' Αἰγύπτου ἀναπέμπεσθαι βασιλεῖ καὶ ὕδωρ ἐκ τοῦ Νείλου. ἐλαίου δὲ τοῦ ὠμοτριβοῦς καλουμένου μέμνηται Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ὀδμῶν φάσκων (c. 4, 14. 15) αὐτὸ γίνεσθαι ἐκ τῶν φαυλιῶν ἐλαιῶν καὶ ἐξ ἀμυγδάλων. τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἄμφις (II 248 K)·

ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακῆ.

3 et 6 σαμικοῦ E 16 τούτῳ del. Di, τρίτῳ βιβλίῳ Mus 18. 19 poetae versum agnovit Dobr 21 Ἀμμωνιακὸν Eust. 1500, 2: ἀμμωνικὰς CE 23 μέμνηται E: μνημονεύει C ἐν τῷ E: ἐν τῇ C 24 τῶν φαύλων CE: corr. Cas

75. ΓΑΡΟΣ. *Κρατῖνος* (I 95 K)·

c ὁ τάλαρος ὑμῶν διάπλεως ἔσται γάρου.

Φερεκράτης (I 197 K)·

ἀνεμολύνθη τὴν ὑπήνην τῷ γάρῳ.

Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 545 N)·

τοῦ ταριχηροῦ γάρου.

Πλάτων (I 656 K)·

ἐν σαπρῷ γάρῳ
βάπτοντες ἀποπνίξουσί με.

ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοὔνομα *Αἰσχύλος* δηλοῖ εἰπών (fr. 55 N)·

καὶ τὸν ἰχθύων γάρον.

76. ΟΞΟΣ. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἧδος καλοῦσι. κάλλιστον δ' ὄξος εἶναί φησι *Χρύσιππος* ὁ φιλόσοφος τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Κνίδιον. *Ἀριστοφάνης* δὲ ἐν Πλούτῳ φησίν (720)·

d ὄξει διέμενος Σφηττίῳ.

Δίδυμος δ' ἐξηγούμενος τὸ ἰαμβεῖόν φησιν· 'ἴσως διότι οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς.' μνημονεύει δέ που καὶ τοῦ ἐκ Κλεωνῶν ὄξους ὡς διαφόρου (I 561 K)·

ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξίδες εἰσί.

καὶ *Δίφιλος* (II 572 K)·

δειπνεῖ τε καταδύς, πῶς δοκεῖς, Λακωνικῶς,
ὄξους δὲ κοτύλην — B. πάξ. A. τί πάξ; ὀξὶς μέτρον
χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων.

Φιλωνίδης (I 256 K)·

τὰ καταχύσματα
αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει.

2 ὑμῖν Poll. 6, 65 8 ἐν del. Schw, trimeter ut esset 10 ἀρσικόν ἐστι C 14 εἶδος CE: corr. Cas 16 ἐν πλούτου E 21 ὀξίτιδες E ὀξύτιδες C: corr. Cas 26 φιλονίδης CE 27 τὸ δὲ κατάχυσμ' Schw, unus ut versus esset

ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ Συμποσίῳ φησί· ʽτο ὄξος τινὰ τῶν ἐκτὸς συνιστάνει, παραπλησίως δὲ e καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, τὰ ⟨δ'⟩ ἐν τῷ ὄγκῳ διαλύει, διὰ τὸ δηλονότι διαφόρους ἐν ἡμῖν μίγνυσθαι χυμούς.' ἐθαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελεικὸν ὄξος. Ἄλεξις (II 400 K)·

κοτύλας τέτταρας
ἀναγκάσας με μεστὰς αὐτοῦ σπάσαι
ὄξους Δεκελεικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

λεκτέον δὲ ὀξύγαρον διὰ τοῦ $\bar{υ}$ καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ ἀγγεῖον ὀξύβαφον· ἐπεὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεο- f πόμπου αἰκίας εἴρηκεν (fr. 111 Tur)· ʽἐγὼ δ' ὀξύμελι πίνω.' οὕτως οὖν ἐροῦμεν καὶ ὀξυρόδινον.

77. ὅτι ἀρτύματα εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 609 N)·

καὶ βορᾶς ἀρτύματα.

καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (fr. 299)·

διαβρέχεις τἀρτύματα.

καὶ Θεόπομπος δέ φησι (FHG I 298 fr. 125)· ʽπολλοὶ μὲν ἀρτυμάτων μέδιμνοι, πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλακοι βιβλίων καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν χρησίμων πρὸς τὸν βίον.' τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ 68 (fr. 1014 N)·

ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

Κρατῖνος (I 101 K)·

γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς ⟨ἀνδρός⟩ ἐστιν ἀρτῦσαι
καλῶς.

3 δ' add. Dalec 5 δεκελικὸν E 6 τέτταρας κοτύλας CE: corr. Brunck 7 μεστὰς corruptum, videtur μ' ἑστῶτα . . fuisse αὐτίτου Kock 8 δεκελικοῦ CE: corr. Mus ἄγεις E: ἄγειν C 9 ὀξύγαρον Levinius: ὀξὺ γὰρ E ὅτι γὰρ C 10. 11 θεοπόμπῳ C 12 οὗτος E 17 πολλὰ CE: corr. E superscr 18 ἀρτύματα superscr. ος E, cf. de sublim. c. 43 18. 19 θύλακες C notato mendo 20 παρὰ Σωφίλῳ ἐν Ἀνδροκλεῖ Valck 24 ἀνδρὸς add. Cas

Εὔπολις (I 347 K)·

ὄψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἠρτυμένῳ.

ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει που Ἀντιφάνης (II 69 K)·

ἀστάφιδος, ἁλῶν, σιραίου, σιλφίου, τυροῦ, θύμου,
σησάμου, νίτρου, κυμίνου, ⟨ῥοῦ, μέλιτος⟩, ὀριγάνου,
βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης,
καππάριδος, ᾠῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ.

b *ὅτι οἴδασιν οἱ παλαοὶ τὸ Αἰθιοπικὸν καλούμενον κύμινον* (cf. Plin. 19, 161. 20, 161).

ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης (II 157 K)·

ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμὼν καὶ ὀρίγανον, ὃς δὴ
σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

Ἴων (fr. 5 B[4])·

αὐτὰρ ὅ γ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χερὶ κεύθει.

θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἢ Κάνθαρος (I 641 K)·

ἢ 'ξ Ἀρκαδίας οὕτω δριμυτάτην ὀρίγανον.

οὐδετέρως δ' Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας (I 678 K).
c *τὸν δὲ θύμον ἀρσενικῶς Νίκανδρος ἐν Μελισσουργικοῖς* (fr. 92 Schn).

78. *ὅτι τοὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν* ΣΙΚΥΟΥΣ *σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι* (I 56 K)·

ποῦ ποτ' εἶδές μοι τὸν ἄνδρα, παῖδα Λαέρτα φίλον;
Β. ἐν Πάρῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον.

6 suppl. ex Poll. 6, 66 7 *βατανίου* Poll, *βαλανίων* Kock 8 *ταρίχων* E 13 *τέμνων* CE: corr. Cas 14 *μιχθεὶς* E: *μιχθὲν* C 16 *χειρὶ* CE: corr. Mus 18 *τοι* (pro *οὕτω*) Pors 19 *δ'* om. E 20. 21 *μελισσουργικῇ* C 24 *ποῦ ποτ'* Runkel: *πώποτε* CE *παῖδα* Erfurdt: *παι* CE

Πλάτων Λαΐῳ (I 618 K)·

οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὢν μεγάλου γένους,
⟨ἀβελτερο⟩κόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται
σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων. d

Ἀναξίλας (II 274 K)·

τὰ δὲ σφύρ' ᾤδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων.

Θεόπομπος (I 752 K)·

μαλθακωτέρα
πέπονος σικυοῦ μοι γέγονε.

Φαινίας (FHG II 300)· ʻβρωτὰ μὲν ἁπαλὰ τῷ περι-
καρπίῳ σικυὸς καὶ πέπων ἄνευ τοῦ σπέρματος, πετ-
τόμενον δὲ τὸ περικάρπιον μόνον. κολοκύντη δὲ ὠμὴ
μὲν ἄβρωτος, ἑφθὴ δὲ καὶ ὀπτὴ βρωτή.ʼ *Διοκλῆς*
δ' ὁ Καρύστιος ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν φησιν ἑψανὰ
ἄγρια εἶναι θρίδακα (ταύτης κρατίστην τὴν μέλαιναν), e
κάρδαμον, κορίαννον, σίναπυ, κρόμμυον (τούτου εἶ-
δος ἀσκαλώνιον καὶ γήτειον), σκόροδον, φύσιγγες,
σικυός, πέπων, μήκων. καὶ μετ' ὀλίγα· ʻ‹ ‹ πέπων δ'
ἐστὶν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐπεπτότερος. ἑφθὸς δ' ὁ
σικυος ἁπαλὸς ἄλυπος, οὐρητικός. ὁ δὲ πέπων ἑψη-
θεὶς ἐν μελικράτῳ διαχωρητικώτερος.ʼ *Σπεύσιππος*
δ' ἐν τοῖς Ὁμοίοις τὸν πέπονα καλεῖ σικύαν· *Διο-
κλῆς* δὲ πέπονα ὀνομάσας οὐκ ἔτι καλεῖ σικύαν· καὶ
ὁ *Σπεύσιππος* δὲ σικύαν εἰπὼν πέπονα οὐκ ὀνο-
μάζει. *Δίφιλος* δέ φησιν· ʻὁ πέπων εὐχυλότερός ἐστι f

3 ὁ μελέαγρος CE: corr. Mein 4 suppl. Bergk περι-
έχεται C περιέρχετο E 9 μαλακωτέρα E 11. 12 τῷ 'πι-
καρπίῳ CE: corr. Cas, ⟨ἅμα⟩ τῷ περικαρπίῳ Villebrun, sed
videntur plura intercidisse, velut ὅλα σὺν τῷ περικ. requiro
16 εἶναι C: εἶησι E, Athenaeus Dioclis verba oratione recta
tradiderat 17 κορίαννον Cas: ἀδριανόν CE

καὶ ἐπικρατητικὸς ... κακοχυλότερος δέ, ὀλιγότροφος δὲ καὶ εὔφθαρτος καὶ εὐεκκριτώτερος.'

79. ΘΡΙΔΑΞ. ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦσιν. Ἐπίχαρμος (p. 281 L)·

θρίδακος ἀπολελειμμένας τὸν καυλόν.

69 θριδακινίδας δ' εἴρηκε Στράττις (I 730 K)·

πρασοκουρίδες, αἳ καταφύλλους
ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν
ἴχνεσι βαίνετ', ἐφαπτόμεναι
ποδοῖν σατυριδίων
μακροκέρκων, χοροὺς
ἑλίσσουσαι παρ' ὠκίμων
πέταλα καὶ θριδακινίδων
εὐόσμων τε σελίνων.

Θεόφραστος δέ φησι (h. pl. 7, 4, 5)· 'τῆς θριδακίνης ἡ λευκὴ γλυκυτέρα καὶ ἁπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς τρία, τὸ πλατύκαυλον καὶ στρογγυλόκαυλον καὶ τρίτον τὸ Λακωνικόν. αὕτη δ' ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκολυμῶδες, ὀρθὴ δὲ καὶ εὐαυξὴς ⟨καὶ⟩ ἀπαράβλαστός ἐστιν ἐκ τοῦ καυλοῦ. τῶν δὲ πλατειῶν οὕτω τινὲς
b γίνονται πλατύκαυλοι ὥστ' ἐνίους καὶ θύραις χρῆσθαι κηπουρικαῖς.' τῶν δὲ καυλῶν φησι (7, 2, 4) κολουσθέντων ἡδίους τοὺς παλιμβλαστεῖς εἶναι.

80. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν β' Γλωσσῶν (fr. 120 Schn) βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ

1 lacunam not. Di 5 ἀπολελεμμένου C 7 κατ' εὐφύλλους CE: corr. Valck 8 fort. πεντήκοντα ποδῶν ἀνὰ κήπους 10 fort. πόδεσσι 12 fort. ἀν' ὠκίμων 19 καὶ add. ex Theophr ἀπαράβλητος CE 20 πλατέων CE 23 πάλαι βλαστεῖς CE 25 βρένθην C, βρένθιξ Hes

κάπρου διεφθάρη. Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησίν (II 241 K)·

ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν,
ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν, c
στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτ' ἂν οὐδὲ ἓν πλέον
ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησιν (fr. 371 Schn.) ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Ἀστύτοις φησί (II 169 K)·

μὴ παρατίθει ⟨σύ⟩ μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ. d
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὡς λόγος, ποτὲ
τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις·
ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα.

Κρατῖνος δέ φησι (I 110 K) Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐν ‘καλαῖς θριδακίναις’ αὐτὸν ἀποκρύψαι, Μαρσύας δ' ὁ νεώτερος (scr. Al. M. p. 46) ἐν χλόῃ κριθῶν. Ἱππώνακτα δὲ (fr. 135) τετρακίνην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις φησί, Κλείταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν. Λύκος δ' ὁ Πυ- e
θαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι θρίδακα πλατύφυλλον τετανὴν ἄκαυλον ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγορείων λέγεσθαι

5 λαμβάνει C 6 τὴν νύκτα μηδὲν πλέον CE: corr. Mein 8 φύσιν Mein 14 σύ add. Kock 16 ὡς ὁ λόγος E 22. 23 τὴν ἀγρίαν θρίδακα Hes 24 Λύκος Valck (i. q. Λύκων X p. 418e): Ἴβυκος CE 25 τὴν ἐκ γενέσεως non intellego φασι C

εὐνοῦχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα· διουρητι-
κοὺς γὰρ παρασκευάζει καὶ ἐκλύτους πρὸς τὰ ἀφρο-
δίσια· ἔστι δὲ κρατίστη ἐσθίεσθαι. 81. *Δίφιλος* δέ
φησιν ὡς ὁ τῆς θρίδακος καυλὸς πολύτροφός ἐστι καὶ
δυσέκκριτος μᾶλλον τῶν φύλλων· ταῦτα δὲ πνευμα-
τικώτερά ἐστι καὶ τροφιμώτερα καὶ εὐεκκριτώτερα.
κοινῶς μέντοι ἡ θρίδαξ εὐστόμαχος, ψυκτική, εὐκοί-
f λιος, ὑπνωτική, εὔχυλος, ἐφεκτικὴ τῆς πρὸς τὰ ἀφρο-
δίσια ὁρμῆς. ἡ δὲ τρυφερωτέρα θρίδαξ εὐστομαχω-
τέρα καὶ μᾶλλον ὕπνον ποιοῦσα. ἡ δὲ σκληροτέρα
καὶ ψαθυρὰ ἧττόν ἐστι καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος,
ὕπνον τε ποιεῖ. ἡ δὲ μέλαινα θρίδαξ ψύχει μᾶλλον
εὐκοίλιός τέ ἐστι. καὶ αἱ μὲν θεριναὶ εὐχυλότεραι
καὶ τροφιμώτεραι, αἱ δὲ φθινοπωριναὶ ἄτροφοι καὶ
ἀχυλότεραι. ὁ δὲ καυλὸς τῆς θρίδακος ἄδιψος εἶναι
δοκεῖ. θρίδαξ δ' ἑψομένη ὁμοίως τῷ ἀπὸ κράμβης
ἀσπαράγῳ ἐν λοπάδι, ὡς *Γλαυκίας* ἱστορεῖ, κρείτ-
70 των τῶν ἄλλων ἑψητῶν λαχάνων. ἐν ἄλλοις δὲ *Θεό-
φραστος* ἐπίσπορά φησι (h. pl. 7, 12) καλεῖσθαι τεύ-
τλίον, θριδακίνην, εὔζωμον, νᾶπυ, λάπαθον, κορίαννον,
ἄνηθον, κάρδαμον. *Δίφιλος* δὲ κοινῶς φησιν εἶναι
πάντα τὰ λάχανα ἄτροφα καὶ λεπτυντικὰ καὶ κακό-
χυλα ἔτι τε ἐπιπολαστικὰ καὶ δυσοικονόμητα. θερινῶν
δὲ λαχάνων *Ἐπίχαρμος* μέμνηται (p. 281 L).]

82. ΚΙΝΑΡΑ. ταύτην *Σοφοκλῆς* ἐν Κολχίσι (fr. 322 N) κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι (tr. 646)·

κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην.

1 εὐνουχεῖον Plin. 19, 127 1. 2 fort. διορρωτικοὺς, cf. ind. Aristot. Berol 5. 6 πνευστικώτερα C, neutrum verum videtur 12 ὕπνον τε ἧττον ποιεῖ Wilam 18 ἑψετῶν CE 25 κοχλίσι CE

Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον· Καλλίμαχος b γὰρ Νησιώτου αὐτὸ ἀναγράφει (fr. 100d 10)· ὅστις οὖν ἐστιν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτως (FHG I 12)· ‘περὶ τὴν Ὑρκανίην θάλασσαν καλεομένην οὔρεα ὑψηλὰ καὶ δασέα ὕλῃσιν, ἐπὶ δὲ τοῖσιν οὔρεσιν ἄκανθα κυνάρα.’ καὶ ἑξῆς· ‘Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι γῆν, ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὔρεα· ἐν δὲ τοῖσιν οὔρεσι δένδρεα ἔνι ἄγρια, ἄκανθα κυνάρα, ἰτέα, μυρίκη.’ καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πολέμων γράφει (fr. 92 Pr)· ‘εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνῃσι καὶ ὀχετοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὔρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ c βοτάνη ἄλλη.’ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· ‘ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλόν τε καὶ δασὺ ἀγρίῃ ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κυνάρᾳ.’ Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα ‘μήποτε, φησί, τὴν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν, καὶ ὁ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ὅπου d ἂν ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῇ, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτου ἔκτισε τὴν πόλιν.’ ‘ἐστὶ δὲ ὁ κυνόσβατος μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου’, ὥς φησι Θεόφραστος (h. pl. 3, 18, 4), ‘καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρόν, παραπλήσιον τῇ ῥοιᾷ. ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον ἀγνῶδες.’

83. Φαινίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν ΚΑΚΤΟΝ Σικελικήν τινα καλεῖ (FHG II 300), ἀκανθῶδες φυτόν, ὡς

5 καλουμένην E 15 τοῦ Ἰνδοῦ om. E, sed add. in mg, addidit fort. Athenaeus 21 χρησμὸν C: χρημαμὸς E, in mg. χρησμὸς (sic) 23 i. e. Κῦνον urbem, ut monuit Wilam

καὶ *Θεόφραστος* ἐν ἕκτῳ περὶ φυτῶν (c. 4, 10)· 'ἡ δὲ κάκτος καλουμένη περὶ Σικελίαν μόνον, ἐν τῇ Ἑλλάδι δ' οὐκ ἔστι. ἀφίησι δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς ῥίζης καυλοὺς ἐπιγείους· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ καὶ ἀκανθῶδες· e καυλοὺς δὲ τοὺς καλουμένους κάκτους. ἐδώδιμοι δ' εἰσὶ περιλεπόμενοι καὶ μικρὸν ὑπόπικροι, καὶ ἀποθησαυρίζουσιν αὐτοὺς ἐν ἅλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλοῦσι πτέρνικα, καὶ τοῦτον ἐδώδιμον. τὸ δὲ περικάρπιον ἀφαιρεθέντων τῶν παππωδῶν ἐμφερὲς τῷ τοῦ φοίνικος ἐγκεφάλῳ, ἐδώδιμον καὶ τοῦτο· καλοῦσι δ' αὐτὸ ἀσκάληρον.' τίς δὲ τούτοις οὐχὶ πειθόμενος θαρρῶν ἂν εἴποι τὴν κάκτον εἶναι ταύτην τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων μὲν καλουμένην κάρδον, οὐ μακρὰν f ὄντων τῆς Σικελίας, περιφανῶς δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κινάραν ὀνομαζομένην; ἀλλαγῇ γὰρ δύο γραμμάτων κάρδος καὶ κάκτος ταὐτὸν ἂν εἴη. σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει καὶ *Ἐπίχαρμος* μετὰ τῶν ἐδωδίμων λαχάνων καὶ τὴν κάκτον καταλέγων οὕτως (p. 281 L)·

. . . . μήκων . . .
μάραθα τραχέες τε κάκτοι τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν
ἐντὶ λαχάνοις . . . .

εἶτα προιών·

αἴ κά τις ἐκτρίψας καλῶς
παρατιθῇ νιν, ἁδύς ἐστ'· αὐτὸς δ' ἐφ' αὑτοῦ χαιρέτω.

2 καλούμενος E 3 ἀπὸ Theophr: πρὸ CE 5 voluit καυλοὺς δὲ τούτους καλοῦσι κάκτους 6 ἐπίπικροι Theophr 8 πέρνικα CE 9 περικάρδιον CE 11 σκαλίαν Theophr, *ascaliari* codd. Plin. 21, 97, unde non audeo ἀσκαλίαν restituere 13 ῥώμης E 19 sqq sic disposuit Di 20 μάραθοι CE: corr. Di 20. 21 τοὶ σὺν ἄλλοις μὲν φαγεῖν | ἐντὶ λαχάνοις ⟨ἀδέες⟩ Di 22 εἶτα προιών K: εἰς τοπιον (mendo notato) CE 23 ἐντρίψας Cas 24 ἐστιν CE ἐπ' αὐτοῦ CE: corr. Di

καὶ πάλιν (p. 282 L)·

θρίδακας, ἐλάταν, σχῖνον, ... ῥαφανίδας, κάκτους ... 71

καὶ πάλιν·

ὃ δέ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν,
ἴφυον, λάπαθον, ὀτόστυλλον, σκόλιον, σερίδ', ἀτράκτυλον.
πτέριν, κάκτον, ὀνόπορδον.

καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῷος (fr. 16 Bach)·

γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

84. ἀλλὰ μὴν καὶ κινάραν ὠνόμασε παραπλησίως ἡμῖν Σώπατρος ὁ Πάφιος γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, ἐπιβιοὺς δὲ καὶ ἕως τοῦ b δευτέρου τῆς Αἰγύπτου βασιλέως, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει ἔν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης βασιλεὺς Αἰγύπτου, εἷς ὢν τῶν Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων γράφει οὕτως (FHG III 186)· ʽπερὶ Βερενίκην τῆς Λιβύης Λήθων ποτάμιον, ἐν ᾧ γίνεται ἰχθὺς λάβραξ καὶ χρύσοφρυς καὶ ἐγχέλεων πλῆθος [καὶ] τῶν καλουμένων βασιλικῶν, αἳ τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ τῆς Κωπαΐδος λίμνης τὸ μέγεθός εἰσιν ἡμιόλιαι, πᾶν c τε τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ ἰχθύων ποικίλων ἐστὶ πλῆρες. πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας φυομένης οἵ τε συνακολουθοῦντες ἡμῖν στρατιῶται πάντες δρεπόμενοι

4 corruptus vel mutilus 5 ὀπόφυλλον Ahrens, σκόλυμον Mein 5. 6 σερίδα δράκτυλον CE: corr. K 7 περδίκιον, κάκτον K 9 νεκρὸς CE: corr. ex Antig. mir. 8 ὀλέσασα Antig: ὤλεσσα E ὤλεσα C 18 βερενίκης E 19 ληθων C, sed η littera cum mendi nota, Λάθων Strabo p. 836 ποταμίων C ποταμός E: corr. K 20 καὶ del. Wilam, praestat fortasse ἐγχέλεων <ἄλλων τε>

συνεχρῶντο καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν.' οἶδα δὲ καὶ Κίναρον καλουμένην νῆσον, ἧς μνημονεύει Σῆμος (FHG IV 495).

85. ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ. *Θεόφραστος περὶ φοίνικος τοῦ φυτοῦ εἰπὼν ἐπιφέρει* (h. pl. 2, 6, 2)· '*ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φυτεία τοιαύτη τις· ἡ δ' ἀπ' αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωσι τὸ ἄνω ἐν ᾧπερ ὁ ἐγκέφαλος.' καὶ*
d *Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως γράφει τάδε* (3, 16)· '*ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται· καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τί τε εἶδος καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς· ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἐξαιρεθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος ἐξαυαίνεται.' Νίκανδρος Γεωργικοῖς* (fr. 80 Schn)·

σὺν καὶ φοίνικος παραφυάδας ἐκκόπτοντες
ἐγκέφαλον φορέουσι νέοις ἀσπαστὸν ἔδεσμα.

e *Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἱστορεῖ· 'οἱ τῶν φοινίκων ἐγκέφαλοι πλήσμιοι καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσοικονόμητοι διψώδεις τε καὶ στατικοὶ κοιλίας.'*

'ἡμεῖς δέ, φησὶν οὗτος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, δόξομεν ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τοῦ τέλους, εἰ καταπαύσομεν ἐνταῦθα καὶ τήνδε τὴν συναγωγήν.' —

86. *ἔργον ⟨ἐστὶν⟩ εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν·*
οὗ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ,
καὶ παραινέσας πέπωκεν, εἶτα μήτηρ δευτέρα,
εἶτα τηθὶς παραλαλεῖ τις, εἶτα βαρύφωνος γέρων,

1 *συνεχρῶντο* suspectum, fort. *συχνῇ ἐχρῶντο* 12 *ὅθεν ἐξαιρεθείη* Xen 13 *ἐξηναίνεται* CE 15 *παραφυάδα* CE: corr. Mus 23 caput 86 inscriptum *ἐκ τοῦ β' βιβλίου* post librum XIII in C (fol. 183'), post l. XV in E (f. 399') legitur *ἐστὶν* add. Mein 25 *παραίνεσις πέπαικεν* CE: corr. Mein 26 *τηθη* CE: corr. Mein

τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον·
ὃ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις,

φησὶ Μένανδρος (IV 237 M). πάλιν (p. 243)·

τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν
πρῶτον ἐνυφαίνουσ', εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν
τοῦτ' ἐστίν, οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα,
ἀλλ' ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης κεκραμένη.

Ἀντιφάνης (II 119 K)·

τί φής; ἐνθάδ' οἴσεις τι καταφαγεῖν
ἐπὶ τὴν θύραν; εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ
ἐνθάδ' ἔδομαι .... καί τις ὄψεται.

ὁ αὐτός (ibid)·

εὐτρέπιζε ⟨δὴ⟩
ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
χύτραν, θυίαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν.

ΕΚ ΤΟΥ Γ

Ὅτι Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον 72
ἴσον ἔλεγεν εἶναι τῷ μεγάλῳ κακῷ (fr. 359).

ΚΙΒΩΡΙΑ. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς (fr. 81 Schn)·

σπείρειας κυάμων Αἰγύπτιον, ὄφρα θερείης
ἀνθέων μὲν στεφάνους ἀνύσῃς, τὰ δὲ πεπτηῶτα
ἀκμαίου καρποῖο κιβώρια δαινυμένοισιν
εἰς χέρας ἠιθέοισι πάλαι ποθέουσιν ὀρέξῃς. b
ῥίζας δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφεψήσας προτίθημι.

4 sqq pertinent ad p. 48c 4 τῇ σκιάδι K 7 τῇ κρόκῃ Mein 7 post Menandri verba sequitur in CE Cratini fragmentum (supra p. 49a), tum Antiphaneum 9 mutilus 11 ἔδομαι 'γώ Mein, tum fort. κεἴ τις ὄψεται; vel B. καὶ τίς ὄψεται; 13–15 pertinent ad p. 49c 13 δὴ add. Koppiers 14 ποτήριον recte CE 15 θυείαν CE 20 κύαμον CE: corr. Mein 21 ἀνύῃς CE: corr. Mein 23 χεῖρας CE: corr. Mus ὀρέξεις C

ῥίζας δὲ λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολοκάσια καλούμενα· ὡς ὁ αὐτός (fr. 82)·

κυάμου λέψας κολοκάσιον ἐντμήξας τε.

ἐστὶ δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκασίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

ἐστὶ δὲ καὶ κιβώριον εἶδος ποτηρίου (XI 477e).

c 2. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτω γράφει (h. pl. 4, 8, 7)· 'ὁ κύαμος ἐν Αἰγύπτῳ φύεται μὲν ἐν ἕλεσι καὶ λίμναις. καυλὸς δ' αὐτοῦ μῆκος μὲν ὁ μακρότατος εἰς δ' πήχεις, πάχος δὲ δακτυλιαῖος, ὅμοιος καλάμῳ μαλακῷ ἀγονάτῳ· διαφύσεις δ' ἔνδοθεν ἔχει δι' ὅλου διειλημμένας ὁμοίας τοῖς κηρίοις. ἐπὶ τούτῳ δ' ἡ κωδύα καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος· χρῶμα δ' ὅμοιον ῥόδῳ κατακορές. παραφύεται δὲ
d φύλλα μεγάλα· ἡ δὲ ῥίζα παχυτέρα καλάμου τοῦ παχυτάτου καὶ διαφύσεις ὁμοίας ἔχουσα τῷ καυλῷ. ἐσθίουσι δ' αὐτὴν καὶ ἑφθὴν καὶ ὠμὴν καὶ ὀπτήν, καὶ οἱ περὶ τὰ ἕλη τούτῳ σίτῳ χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ ⟨κατὰ⟩ Κιλικίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκπέττουσιν αἱ χῶραι· καὶ περὶ Τορώνην τῆς Χαλκιδικῆς ἐν λίμνῃ τινὶ μετρίᾳ τῷ μεγέθει, καὶ αὕτη πέττεται καὶ
73 τελεοκαρπεῖ.' Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιός φησιν· 'ἡ τοῦ κυάμου τοῦ Αἰγυπτίου ῥίζα, ἥτις λέγεται κολοκάσιον, εὔστομός τέ ἐστι καὶ τρόφιμος, δυσέκκριτος ⟨δὲ⟩ διὰ τὸ παραστύφειν· κρεῖττον δ' ἐστὶ τὸ ἥκιστα ἐριῶδες. οἱ δὲ γινόμενοι, φησί, κύαμοι ἐκ τῶν κιβωρίων χλωροὶ

1 δὲ om. E 3 κυάμους CE: corr. Cas 9 δακτυλαῖος CE 10 μαλακῷ Theophr, coll. Plin. 18, 122: μακρῷ CE 11 ὁμοίως C fort. recte 15 ὁμοίως Theophr 18 κατὰ add. Theophr 19 χαλδικῆς C χαλκικῆς superscr. δ E 20 αὐτὴ CE Theophr: corr. Schw πέττεται Theophr: πέττει CE 21 δὲ om. C 22. 23 εὔστομον C 23 τρόφιμον C δὲ add. Schw 24 ἐτριῶδες E, sed corr. in mg

μὲν εἰσι δύσπεπτοι, ὀλιγότροφοι, διαχωρητικοί, πνευματικώτατοι, ξηρανθέντες δὲ ἧττον πνευματοῦσι.’ γίνεται δὲ ὄντως ἐκ τῶν κιβωρίων καὶ ἄνθος στεφανωτικόν. καλοῦσι δ’ Αἰγύπτιοι μὲν αὐτὸ λωτόν, Ναυκρατῖται δὲ οἱ ἐμοί, λέγει οὗτος ὁ Ἀθήναιος, μελίλωτον· ἀφ’ οὗ καὶ μελιλώτινοι στέφανοι πάνυ εὐώδεις καὶ καύσωνος ὥρᾳ ψυκτικώτατοι. b

3. Φύλαρχος δέ φησιν (FHG I 350)· ‘οὐδέποτε πρότερον ἐν οὐδενὶ τόπῳ κυάμων Αἰγυπτίων οὔτε σπαρέντων οὔτ’ εἰ σπείρειέ τις τικτομένων εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτον, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύρρου παρὰ τὸν Θύαμιν ποταμὸν τῆς ἐν Ἠπείρῳ Θεσπρωτίας ἐν ἕλει τινὶ συνέβη φῦναι. δύο μὲν οὖν ἤνεγκέ πως ἔτη καρπὸν ἐκτενῶς καὶ ηὔξησε· τοῦ δ’ Ἀλεξάνδρου φυλακὴν ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλόμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, c ἀνεξηράνθη τὸ ἕλος καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅτι τὸν προειρημένον ἤνεγκε καρπόν, ἀλλ’ οὐδὲ ὕδωρ εἴ ποτε ἔσχε φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἐγένετο καὶ ἐν Αἰδηψῷ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυχρὸν ὕδωρ προιέμενον οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. τούτου πίνοντες οἱ ἀρρωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ ὕδατι χρησόμενοι. οἱ οὖν τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου στρατηγοὶ βουλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι διάφορόν d τι ἔταξαν διδόναι τοῖς πίνουσι, καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα. καὶ ἐν Τρῳάδι δὲ ἐξουσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνου τὸν Τραγασαῖον ἅλα λαμβάνειν. Λυσιμάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος ἠφανί-

12 θύραμιν CE: corr. Dalec 14 fort. ηὐξήθη

σθη. θαυμάσαντος δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀτελῆ πάλιν ηὐξήθη.’

4. ΣΙΚΥΟΣ. παροιμία·

σικυὸν τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαῖναν ὕφαινε.

Μάτρων ἐν παρῳδίαις (cf. λ 576)·

e καὶ σικυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν λαχάνοις· ὃ δ’ ἐπ’ ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

καὶ *λευχης*·

ὡς δ’ ὅτ’ ἀέξηται σικυὸς δροσερῷ ἐνὶ χώρῳ.

Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, *Ἀλκαῖος* δὲ (fr. 151 B) ‘δάκη, φησί, τῶν σικύων’ ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς στάχυος.

74 Γ

στελεόν, ῥαφανίδας ...., σικυοὺς τέτταρας.

σικύδιον δ’ ὑποκοριστικῶς εἴρηκε *Φρύνιχος* ἐν Μονοτρόπῳ (I 377 K)·

κἀντραγεῖν σικύδιον.

5. *Θεόφραστος* δέ φησι (h. pl. 7, 4, 6) σικυῶν τρία εἶναι γένη, Λακωνικόν, Σκυταλίαν, Βοιώτιον. καὶ τούτων τὸν μὲν Λακωνικὸν ὑδρευόμενον βελτίω γίνεσθαι, τοὺς δ’ ἄλλους ἀνύδρους. ‘γίνονται δέ, φησί, καὶ εὐχυλότεροι οἱ σικυοί, ἐὰν τὸ σπέρμα ἐν γάλακτι βραχὲν σπαρῇ ἢ ἐν μελικράτῳ.’ ἱστορεῖ δὲ ταῦτα ἐν φυτικοῖς

2 αὐξήθη C 4 τὸν σικυὸν ed. Bas 5 παρώδαις E παρω superscr. δ C 9 καὶ λευχης (cum mendi nota) C καὶ λάχης E: Διεύχης cf. p. 5a) vel etiam Λέσχης coni. K 13 post στάχυος CE: Φρύνιχος δ’ ἐντραγεῖν φησι σικύδιον ὑποκοριστικῶς, cf. p. 74a 15 incipit cod. A στέλ//γω ραφανίδας A: corr. K, cf. Anaxippi imitatio IV p. 169b, v. 3; Hesychii glossa στειλέαν τὴν μακρὰν ῥάφανον Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ, quam adhibuit Porson, non huc pertinet 22 ἀνύδρους E: ἀύδρους AC 23 et 24 ἐν utrubique om. CE

αἰτίοις (2, 14, 3)· θᾶττον (h. pl. 7, 1, 6) αὔξεσθαι, κἂν b ἐν ὕδατι κἂν ἐν γάλακτι πρότερον ἢ εἰς τὴν γῆν κατατεθῆναι βραχῇ. Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων εἶδος σικυῶν εἶναι τοὺς προσαγορευομένους δρακοντίας. ὠνομάσθαι δὲ σικυούς φησι Δημήτριος ὁ Ἰξίων ἐν πρώτῃ Ἐτυμολογουμένων ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι καὶ κίειν· ὁρμητικὸν γὰρ ὑπάρχειν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ἡδύγαιον καλεῖ τὸν σικυόν. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος τὸν σικυόν φησι μετὰ σίων ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἐνοχλεῖν· φέρεσθαι γὰρ ἄνω καθάπερ τὴν ῥάφανον· τελευταῖον δὲ λαμβανόμενον ἀλυπότερον εἶναι καὶ εὐπεπτότερον· c ἑφθὸν δὲ καὶ διουρητικον μετρίως ὑπάρχειν. Δίφιλος δέ φησιν· 'ὁ σικυὸς ψυκτικὸς ὑπάρχων δυσοικονόμητός ἐστι καὶ δυσυποβίβαστος, ἔτι δὲ φρικοποιὸς καὶ γεννητικὸς χολῆς ἀφροδισίων τε ἐφεκτικός.' αὔξονται δ' ἐν τοῖς κήποις οἱ σικυοὶ κατὰ τὰς πανσελήνους καὶ φανερὰν ἴσχουσι τὴν ἐπίδοσιν, καθάπερ καὶ οἱ θαλάττιοι ἐχῖνοι.

6. ΣΥΚΑ. 'ἡ συκῆ, φησὶν ὁ Μάγνος· οὐδενὶ γὰρ τῶν περὶ σύκων λόγων παραχωρήσαιμι ⟨ἄν⟩, κἂν ἀπὸ κράδης ἀποκρέμασθαι δέῃ· φιλόσυκος γάρ εἰμι d δαιμονίως· λέξω τά μοι προσπίπτοντα — ἡ συκῆ, ἄνδρες φίλοι, ἡγεμὼν τοῦ καθαρείου βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο. δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἱερὰν μὲν συκῆν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη, τὸν δ' ἀπ' αὐτῆς καρπὸν ἡγητηρίαν διὰ το πρῶτον εὑρεθῆναι τῆς ἡμέρου τροφῆς. τῶν δὲ σύκων

8 ἡδύγεων Mein, cf. Hes. s. v   10 μετὰ σίων suspectat Wilam   21 ἄν add. Di   24 καθαρίου A: corr. CE   27 ἡγητορίαν CE, cf. Hes. s. v

ἐστὶ γένη πλείονα. Ἀττικὸν μέν, οὗ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὁμωνύμοις· ἐπαινῶν δὲ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει (II 84 K)·

οἷα δ' ἡ χώρα φέρει
e *διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης,*
τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. B. σῦκα μέν, νὴ τὸν Δία,
πάνυ φέρει.

Ἴστρος δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς (FHG I 423) *οὐδ' ἐξάγεσθαί φησι τῆς Ἀττικῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινομένας ἰσχάδας, ἵνα μόνοι ἀπολαύοιεν οἱ κατοικοῦντες· καὶ ἐπεὶ πολλοὶ ἐνεφανίζοντο διακλέπτοντες, οἱ τούτους μηνύοντες τοῖς δικασταῖς ἐκλήθησαν τότε πρῶτον συκοφάνται. Ἄλεξις δ' ἐν Ποιητῇ φησιν* (II 365 K)·

ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
f *ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον.*
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνήρ,
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον·
νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Φιλόμνηστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθείων φησίν (FHG IV 477)· '*ἐπεὶ καὶ ὁ συκοφάντης ἐντεῦθεν προσηγορεύθη, διὰ τὸ εἶναι τότε τὰ ἐπιζήμια καὶ τὰς εἰσφορὰς σῦκα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν*
75 *τὰ κοινὰ διῴκουν, καὶ τοὺς ταῦτα εἰσπράττοντας καὶ φαίνοντας ἐκάλουν, ὡς ἔοικε, συκοφάντας, αἱρούμενοι τοὺς ἀξιοπιστοτάτους τῶν πολιτῶν.*'

7. *Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ταδὶ λέγων* (I 419 K)·

1 *πλείω* CE 4 sq v. ad II p. 43b 24. 25 *πράττοντας καὶ εἰσφαίνοντας* ACE: corr. K 28 *ταδὶ λέγων* Aristophanis verba esse putat Blaydes

σνκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν.
οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

μικρὸν δὲ αὐτὸ εἶπε διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν. Ἄλεξις δ' ἐν Ὀλυνθίῳ Φρυγίων σύκων μνημονεύων b φησί (II 356 K)·

τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ
μελέδημ' ἰσχάς,
Φρυγίας εὑρήματα συκῆς.

τῶν δὲ καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηνται τῶν κωμῳδιοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις (I 167 K)·

ὦ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας
καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους
κἀμπιμπλάμενος κάθευδε τῆς μεσημβρίας·
κᾆτα σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα.

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτύοσι (I 211 K)· c

ὡς καλοὶ καὶ φιβάλεῳ.

καὶ τὰς μυρρίνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί (I 798 K)·

πρώτιστα δὲ
τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι,
ἃς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ,
τὰς φιβάλεως δὲ πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας ...

1 ⟨καὶ γένη⟩ συκῆς Blaydes 4 τὸ φυτὸν E 7 θειοφαγὲς CE, cf. II p. 55a 8 ἰσχάδας ACE: corr. p. 55 9 εὕρεμα ACE, cf. p. 55 14 σύκων τρῶγε ACE: corr. Mus 15 κἀμπιπλάμενος CE, κἀμπλήμενος Nauck τὰς μεσ. ACE: corr. Schw 16 κατασφακέλιζε A: corr. CE fort. κἀμπέπρησο 18 φιβαλέοι ACE: corr. Schw 19. 20 ὡς ἀντιφάνης ACE: corr. Pors 24 τὰς δὲ φιβαλεως A: corr. Mein

χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχίῳ (II 417 K)·

εἶτ' ἔρχεται
d χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἁδρὸς
πινακίσκος.

Ἀνδροτίων δὲ ἢ Φίλιππος ἢ Ἡγήμων ἐν τῷ Γεωργικῷ γένη συκῶν τάδε ἀναγράφει οὕτως· 'ἐν μὲν οὖν τῷ πεδίῳ φυτεύειν χρὴ χελιδόνεων, ἐρινεών, λευκερινεών, φιβάλεων· ὀπωροβασιλίδας δὲ πανταχοῦ. ἔχει γάρ τι χρήσιμον ἕκαστον τὸ γένος. ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖστον αἱ κόλουροι καὶ φορμύνιοι καὶ δίφοροι καὶ Μεγαρικαὶ καὶ Λακωνικαὶ συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν ὕδωρ.'

e 8. τῶν δὲ ἐν Ῥόδῳ γινομένων σύκων μνημονεύει Λυγκεὺς ἐν ἐπιστολαῖς σύγκρισιν ποιούμενος τῶν Ἀθήνησι γινομένων καλλίστων πρὸς τὰ Ῥοδιακά. γράφει δὲ οὕτως. 'τὰ δὲ ἐρινεὰ τοῖς Λακωνικοῖς ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀπὸ δείπνου καθάπερ ἐκεῖ διεστραμμένης ἤδη δια τὴν πλησμονὴν τῆς γεύσεως, ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα.' τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ Ῥώμῃ καλλιστρουθίων καλουμένων σύκων εἰ ὁ Λυγκεὺς ἐγεύσατο ὥσπερ ἐγώ, ὀξυωπέστερος ἂν ἐγεγόνει παρὰ πολὺ
f τοῦ ὁμωνύμου· τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σῦκα πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένῃ γινόμενα. ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἄλλα σύκων γένη κατα τὴν Ῥώμην γινομένων,

1 et 4 χελιδονίων ACE 1. 2 βραχχίωι A: corr. K 7 σύκων A: corr. Schw 8. 9 ἐρινεῶν λευκερινεῶν φιβαλέων A: corr. Schw, fort. ἐρινεόν 11 κόλυθροι K coll. p. 76f φορμύνιοι vix sanum 15 λυγγεὺς CE, cf. III 109d et VII 285e 17 ὡς (pro ὥστε) CE 18 δοκεῖ Schw 26 aut ⟨τῶν⟩ κατὰ aut γινόμενα scribendum

τά τε καλούμενα Χῖα καὶ τὰ Λιβιανά, ἔτι δὲ καὶ τὰ Χαλκιδικὰ ὀνομαζόμενα καὶ τὰ Ἀφρικανά, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι.

9. Παρμένων δ' ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς ἰάμβοις τὰ ἀπὸ Κανῶν τῆς Αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν φησιν (anth. l. B. p. 220)·

ἦλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα 76
Καναῖα φόρτον.

ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Καύνου τῆς Καρίας ἐπαινεῖται κοινόν. ὀξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου ἐκ δράματος Προικιζομένης ἱματιοπώλιδος τάδε (IV 448 M)·

πλὴν τό ⟨γ'⟩ οἰνάριον πάνυ
ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν, ὥστ' ᾐσχυνόμην.
τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὀξαλείους χωρία
συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους. b

τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ — διάφορα γὰρ κἀνταῦθα γίνεται σῦκα τὰ καλούμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἱμώνια, ταὐτὰ ὄντα τοῖς Λυδίοις καλουμένοις, ἅπερ διὰ τὸ ἐρυθρῶδες καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχεν — Ἀρχίλοχος μνημονεύει λέγων οὕτως (fr. 51 B^4)·

ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

τὰ δὲ σῦκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει παραλλαγὴν πρὸς τὰ

6 καύνων A: corr. Palmerius, nisi forte alia nominis forma fuit Καῖναι, cf. Mein. ad St. B. p. 352 8 πλέων μακρὴν Mein 9 καίνεα A: corr. Palmer, cf. ad v. 6 φόρτου A: corr. Cas 11 τοξαλίων ACE: corr. Grot 13 θυατιρηνὸς A 14 ἢ Ἱματιοπώλιδος Mein 16 γ' add. Di 18 τοξαλίους ACE: corr. Grot 19 συκας ἃς A: corr. Mus

c ἀλλαχοῦ γινόμενα ὡς τὸ τοῦ ἀγρίου συὸς κρέας πρὸς τὰ ἄλλα [τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα].

10. λευκερινεὼς δέ τι εἶδός ἐστι συκῆς, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως (I 246 K)·

τὰς λευκερινεὼς δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

τῶν δ' ἐρινῶν σύκων Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι (fr. 680 N)·

ἢ προσπηγνύναι
κράδαις ἐριναῖς.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί (p. 252 L)·

ἀλλ' οὐχ ὅμοιά γ' ἐρινοῖς οὐδαμῶς.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης Γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δέν-
d δρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπών (fr. 183 N)·

πέπων ἐρινὸς ... ἀχρεῖος ὢν
ἐς βρῶσιν ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ.

πέπων δ' ἐρινὸς εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἐρινόν. καὶ Ἄλεξις ἐν Λέβητι (II 343 K)·

καὶ τί δεῖ
λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε
ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἳ κάτωθε μὲν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ
τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.
e εἶθ' ὃ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμήν, ὃ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

τὸ δὲ δένδρον ἡ ἀγρία συκῆ, ἐξ ἧς τὰ ἐρινά, ἐρινὸς κατὰ τὸ ἄρρεν λέγεται. Στράττις Τρωΐλῳ (I 723 K)·

1 πολλαχοῦ ACE: corr. Coraes 1. 2 πρὸς τὰ τῶν μὴ ἀγρίων CE 2 χοιρέων A, inclusa del. Mein 3 λευκαιρινεὼς A itemque v. 6 11 fort. ὅμοια τάδε γ' (ὅμοια ταῦτ' Bergk) 14 πέπων CE: πέπον A 15 εἰς CE 16 πέπον δ' A 20 κάτωθεν A 21 καὶ τὰ μοχθηρὰ A: corr. Mus

ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
νενόηκας ὄντα;

καὶ Ὅμηρος (μ 103)·

τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας φύλλοισι τεθηλώς.

Ἀμερίας δ' ἐρινάδας καλεῖσθαι τοὺς ὀλόνθους.

11. Ἑρμῶναξ δ' ἐν Γλώτταις Κρητικαῖς σύκων γένη ἀναγράφει ἀμάδεα καὶ νικύλεα. Φιλήμων δ' f
ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καλεῖσθαί φησί τινα σῦκα βασίλεια, ἀφ' ὧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας ἰσχάδας, προσιστορῶν ὅτι κόλυθρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦκα. Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ καλεῖσθαί φησι σύκῳ τὴν μορφὴν μάλιστα ἐοικυῖαν φυλάσσεσθαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν διὰ τὸ ποιεῖν ματαισμούς, ὡς καὶ Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιός φησιν ἐν Κλεοφῶντι (I 617 K). τὰ δὲ χειμερινὰ σῦκα Πάμ- 77
φιλος καλεῖσθαί φησιν κοδώνεα ὑπὸ Ἀχαιῶν, τοῦτο λέγων Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖς Γλώσσαις (p. 188 N). κοράκεων δὲ σύκων εἶδος Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις παραδίδωσι διὰ τούτων (I 239 K)·

τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.

Θεόφραστος δ' ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας συκῶν φησι γένος τοιοῦτόν τι εἶναι οἷον ἡ [χαρίτιος] Ἀράτειος καλουμένη. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ (17, 5) περὶ τὴν Τρωικὴν φησιν Ἴδην γίνεσθαι συκῆν θαμνώδη, φύλλον ὅμοιον ἔχουσαν τῷ τῆς φιλύρας· φέρειν δὲ σῦκα b
ἐρυθρὰ ἡλίκα ἐλαία τὸ μέγεθος, στρογγυλώτερα ⟨δέ⟩,

5 ερινακας A ἐρίνακας CE: corr. Schw coll. Hes. s. v 7 fort. αἱμάδεια, corruptum etiam νικύλεα 12 ἐοικός A: corr. CE, sed dubito coll. Hes 16 κωδωναῖα ACE, cf. Hes. s. v 20 ἢ τῶν φιβάλεων A: corr. Mus 21 non sunt fort. Theophrasti σύκων A: corr. Schw 22 glossam del. Di, cf. Plin. 15, 70 26 fort. ἐλαίας δέ add. K: πλὴν στρογγυλώτερα Theophr

εἶναι δὲ τὴν γεῦσιν μεσπιλώδη. περὶ δὲ τῆς ἐν Κρήτῃ καλουμένης Κυπρίας συκῆς ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς φυτικῆς ἱστορίας τάδε γράφει (2, 3)· ‘ἡ ἐν Κρήτῃ καλουμένη Κυπρία συκῆ φέρει τὸν καρπὸν ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν παχυτάτων ἀκρεμόνων, βλαστὸν δέ τινα ἀφίησι μικρὸν ἄφυλλον ὥσπερ ῥίζιον, πρὸς ᾧ ὁ καρπός. τὸ δὲ στέλεχος μέγα καὶ παρόμοιον
c τῇ λεύκῃ, φύλλον δὲ τῇ πτελέᾳ. πεπαίνει δὲ τέτταρας καρπούς, ὅσαιπερ αὐτοῦ καὶ αἱ βλαστήσεις. ἡ δὲ γλυκύτης προσεμφερὴς τῷ σύκῳ καὶ ⟨τὰ⟩ ἔσωθεν τοῖς ἐρινοῖς· μέγεθος δὲ ἡλίκον κοκκύμηλον.’

12. τῶν δὲ προδρόμων καλουμένων σύκων ὁ αὐτὸς Θεόφραστος μνημονεύει ἐν ε′ φυτικῶν αἰτίων οὕτως (1, 4)· ‘τῇ συκῇ ὅταν ἀὴρ ἐπιγένηται μαλακὸς καὶ ὑγρὸς καὶ θερμός, ἐξεκαλέσατο τὴν βλάστησιν· ὅθεν καὶ οἱ πρόδρομοι.’ καὶ προελθὼν τάδε λέγει (1, 8)· ‘πάλιν δὲ τοὺς προδρόμους αἳ μὲν φέρουσιν, ἥ τε Λακωνικὴ καὶ ἡ λευκομφάλιος καὶ ἕτεραι πλείους, αἳ δ’ οὐ φέ-
d ρουσι.’ Σέλευκος δ’ ἐν Γλώσσαις πρωτερικήν φησι καλεῖσθαι γένος τι συκῆς, ἥτις φέρει πρῴιον τὸν καρπόν. διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (707)·

ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις (II 96 K)·

ἔστι γὰρ παρ’ αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω.

ὁ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 324) κατὰ τὴν Φιλίππου φησὶν ἀρχὴν περὶ

2 *Κυπρίας* CE Theophr: *ἀγρίας* A 10 *τὰ* add. e Theophr 12 *ὁ αὐτὸς* CE: *αὐτὸς* A 13 *ἐν γ̄* A 15 contraxit compilator 23 *δέ γε ὡς* A 26 *ἔστιν* A, latet fort. mendum

τὴν Βισαλτίαν καὶ Ἀμφίπολιν καὶ Γραστωνίαν τῆς e
Μακεδονίας ἔαρος μεσοῦντος τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς
δ' ἀμπέλους βότρυς, τὰς δ' ἐλαίας ἐν ᾧ χρόνῳ βρύειν
εἰκὸς ἦν αὐτὰς ἐλαίας ἐνεγκεῖν, καὶ εὐτυχῆσαι πάντα
Φίλιππον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ Θεό-
φραστος καὶ τὸν ἐρινεὸν εἶναί φησι δίφορον· οἱ δὲ
καὶ τρίφορον, ὥσπερ ἐν Κέῳ. 13. λέγει δὲ καὶ (h. pl.
2, 5, 5) τὴν συκῆν ἐὰν ἐν σκίλλῃ φυτευθῇ θᾶττον παρα-
γίνεσθαι καὶ ὑπὸ σκωλήκων μὴ διαφθείρεσθαι· καὶ
πάντα δὲ τὰ ἐν σκίλλῃ φυτευθέντα καὶ θᾶττον αὐξά-
νεσθαι καὶ εὐβλαστῆ γίγνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Θεό- f
φραστος ἐν τῷ β' τῶν αἰτίων (10, 2) 'ἡ Ἰνδική, φησί,
συκῆ καλουμένη θαυμαστὴ οὖσα τῷ μεγέθει μικρὸν
ἔχει τὸν καρπὸν καὶ ὀλίγον, ὡς ἂν εἰς τὴν βλάστησιν
ἐξαναλίσκουσα ἅπασαν τὴν τροφήν.' ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
τῆς φυτικῆς ἱστορίας ὁ φιλόσοφός φησιν· 'ἔστι καὶ
ἄλλο γένος συκῆς ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ περὶ Κιλικίαν
καὶ Κύπρον ὀλονθοφόρον, ὃ τὸ μὲν σῦκον ἔμπροσθε
φέρει τοῦ θρίου, τὸν δὲ ὄλονθον ἐξόπισθεν. αἱ δὲ
ὅλως ἐκ τοῦ ἔνου βλαστοῦ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ νέου. πρῶ-
τον δὲ τοῦτο τῶν σύκων πέπονά τε καὶ γλυκὺν ἔχει
καὶ οὐχ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ καὶ μείζων
οὗτος πολὺ τῶν σύκων· ἡ δ' ὥρα μετὰ τὴν βλάστησιν 78
οὐ πολύ.'

οἶδα δὲ καὶ ἄλλα σύκων ὀνόματα λεγόμενα· βασί-

1 γραιστωνίαν A, cf. Steph. B 2 μέσου ὄντος ACE: corr. Cob 6. 7 non habet haec Theophrastus, sed habuit ille cuius copiis e Theophrasto maxime compilatis Athenaeus et Plinius (16, 114) usi sunt 8 σκιάλῃ ACE 10 σκιάλῃ ACE 16 ὁ φιλόσοφος non est Theophrastus, sed communis Athenaei et Plinii (16, 113) auctor 19 τοῦ θρίου Mein coll. Theophr. caus. 5, 1, 8: τοῦ φυτοῦ A τοῦ καρποῦ CE *sub folio* Plin 19. 20 ὁ δὲ ὄλονθος ἐκ Wilam 21 τοῦτον Wilam

λεια, συκοβασίλεια, κιρροκοιλάδια [καὶ ὑλάδια], σαρκελάφεια, καπύρια, πικρίδια, δρακόντια, λευκόφαια, μελανόφαια, κρήνεια, μυλαικά, ἀσκαλώνια.

14. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων Τρύφων ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας (fr. 119 V) Ἀνδροτίωνά φησιν ἐν Γεωργικῷ ἱστορεῖν Συκέα ἕνα τινὰ τῶν Τιτάνων διωκόμενον ὑπὸ Διὸς τὴν μητέρα
b Γῆν ὑποδέξασθαι καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν εἰς διατριβὴν τῷ παιδί, ἀφ' οὗ καὶ Συκέαν πόλιν εἶναι ἐν Κιλικίᾳ. Φερένικος δ' ὁ ἐποποιός, Ἡρακλεώτης δὲ γένος, ἀπὸ Συκῆς τῆς Ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι· Ὄξυλον γὰρ τὸν Ὀρείου Ἁμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ' ἄλλων γεννῆσαι Καρύαν, Βάλανον, Κράνειαν, Μορέαν, Αἴγειρον, Πτελέαν, Ἄμπελον, Συκῆν· καὶ ταύτας Ἁμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι (fr. 34)·

c συκῆν μέλαιναν ἀμπέλου κασιγνήτην.

Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων (FHG II 628) ἀποδεικνὺς εὕρημα Διονύσου τὴν συκῆν διὰ τοῦτό φησι καὶ Λακεδαιμονίους Συκίτην Διόνυσον τιμᾶν. Νάξιοι δέ, ὡς Ἀνδρίσκος, ἔτι δ' Ἀγλαοσθένης ἱστοροῦσι (FHG IV 304), Μειλίχιον καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον διὰ τὴν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοσιν. διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ παρὰ τοῖς Ναξίοις τὸ μὲν τοῦ Βακχέως Διονύσου καλουμένου

1 dittographema del. Mein 2 καπύρια CE //απυρια A (prima littera non fuit λ) 2. 3 λευκόφια, μελανόφια ACE: corr. Cas, reliqua integra reliqui 5. 6 Ἀνδροτίωνα K: δωρίωνα ACE 6 Συκέα Steph. B. s. Συκαί: συκέαν ACE 6. 7 ἕνα τῶν St. B, fort. ἕνα ὄντα τῶν 12 ὀρίου ACE: corr. Mein Δρυάδι Wilam 13. 14 κράνειον ὀρέαν ACE: corr. Mein 14 Πτελέαν Mus: πεταλίαν ACE 18 ἀμπέλους A: corr. CE 21 Συκεάτης (συκεατὶς cod) Hes. s. v 22 ἀγασθένης A: corr. Schw

εἶναι ἀμπέλινον, τὸ δὲ τοῦ Μειλιχίου σύκινον. τὰ γὰρ σῦκα μείλιχα καλεῖσθαι.

15. ὅτι δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρ- d
πῶν ὠφελιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα ἱκανῶς Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι, εὐτραφῆ [τε] λέγων γίνεσθαι τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων, ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων εἰ διατρέφοιτο. Φερεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς Πέρσας φησίν (I 184 K)·

ἢν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ διὰ χρόνου νέον ποτέ,
τὠφθαλμὼ τούτῳ περιμάττομεν ⟨τὼ⟩ τῶν παιδίων,

ὡς καὶ ἰάματος οὐ τοῦ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόν-
των. ὁ δὲ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρυς Ἡρόδοτος e
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθόν φησιν εἶναι τὰ σῦκα οὑτωσὶ λέγων (c. 71)· 'βασιλεῦ, σὺ δ' ἐπ' ἄνδρας τοιούτους παρασκευάζεαι στρατεύεσθαι, οἳ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι, σιτέονταί τ' οὐχ ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχείην· πρὸς δὲ οὐκ οἴνῳ διαχρέονται, ἀλλ' ὑδροποτέουσιν· οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο οὐθὲν ἀγαθόν.' Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ ις' τῶν ἱστοριῶν (c. 24, 9 Hu) 'Φίλιππος,
φησίν, ὁ Περσέως πατὴρ ὅτε τὴν Ἀσίαν κατέτρεχεν f
ἀπορῶν τροφῶν τοῖς στρατιώταις παρὰ Μαγνήτων, ἐπεὶ σῖτον οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος κυριεύσας τοῖς Μάγνησιν ἐχαρίσατο τὸ χωρίον ἀντὶ τῶν σύκων.' καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ ἰαμβοποιὸς ἔφη (fr. 3)·

4 ὠφελιμώτατα K 6 τε om. CE et lemma A 7 ἐν om. CE, ut solent 8 καὶ Φερεκράτης δὲ CE 11 τὠφθαλμὼ περιμάττομεν τοῦτο ACE: corr. Herm τὼ add. Erfurdt 16 παρασκεύαζε A 19. 20 οἴνῳ νὴ δία χρέονται A

εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.'

79 16. τοσαῦτα τοῦ Μάγνου συκολογήσαντος Δάφνος ὁ ἰατρὸς ἔφη· 'Φυλότιμος ἐν γ' περὶ τροφῆς 'τὰ ἁπαλά, φησί, σῦκα διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς ἄλληλα καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς χρόνοις ἐν οἷς ἕκαστα γίγνεται καὶ ταῖς δυνάμεσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καθόλου εἰπεῖν τά τε ὑγρὰ τὰ πεπεμμένα καὶ μάλιστα αὐτῶν διαλύεται ταχέως καὶ κατεργάζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης ὀπώρας καὶ τὴν λοιπὴν τροφὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι. δυνάμεις δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλώδεις τε καὶ γλυκείας
b ὑπονιτρώδεις τε, καὶ τὴν διαχώρησιν ἀθρουστέραν καὶ διακεχυμένην καὶ θάττω καὶ λίαν ἄλυπον παρασκευάζει. χυλὸν δ' ἁλυκὸν δριμύτητα ἔχοντα ἀναδίδωσι μεθ' ἁλῶν καταπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν ταχέως, διότι πολλῶν καὶ μεγάλων ὄγκων εἰσενεχθέντων μετὰ μικρὸν χρόνον λαγαροὶ γινόμεθα καθ' ὑπερβολήν. ἀδύνατον δ' ἦν τοῦτο συμβαίνειν διαμενόντων καὶ μὴ ταχὺ διαλυομένων τῶν σωμάτων. κατεργάζεται δὲ μᾶλλον τῆς ἄλλης οὐ μόνον ὅτι πολλαπλασίονα λαμβάνοντες αὐτὴν
c τῆς λοιπῆς ὀπώρας ἀλύπως διάγομεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν εἰωθυῖαν τροφὴν ἴσην λαμβάνοντες τούτων προχειρισθέντων οὐθὲν ἐνοχλούμεθα. δῆλον οὖν ὡς εἰ κρατοῦμεν ἀμφοτέρων, ταῦτά τε πέττεται μᾶλλον καὶ τὴν λοιπὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι τροφήν. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τὰς λεγομένας· τὴν μὲν κολλώδη τε καὶ

1 πολὺν A: corr. Mus 9 fort. πάντα τὰ ὑγρὰ καὶ μάλιστα αὐτῶν τὰ πεπεμμένα 16 ἐπιπινόμενος A ἐπιπινόμενα CE: corr. Pursanus 18 γεινόμεθα A 20 τῶν σωμάτων A: τῶν σύκων CE, fort. delendum 21 πολλαπλάσιον ACE: corr. K

τὴν ἁλυκὴν ἐκ τοῦ κολλᾶν τε καὶ ῥύπτειν τὰς χεῖρας, τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐν τῷ στόματι γινομένην ὁρῶμεν. d τὴν δὲ διαχώρησιν ἄνευ στρόφων τε καὶ ταραχῆς καὶ πλείω καὶ θᾶττω καὶ μαλακωτέραν ὅτι παρασκευάζει, λόγου προσδεῖν οὐθὲν νομίζομεν. ἀλλοιοῦται δ' οὐ λίαν, οὐ διὰ τὸ δύσπεπτον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καταπινόμέν τε ταχέως οὐ λεάναντες καὶ τὴν διέξοδον διότι ταχεῖαν ποιεῖται. χυμὸν δ' ἁλυκὸν ἀναδίδωσι, διότι τὸ μὲν νιτρῶδες ἀπεδείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα, ἁλυκώτερον δὲ ποιήσει ἢ δριμύν, ἐκ τῶν ἐπιπινομένων. οἱ μὲν γὰρ ἅλες τὸν ἁλυκόν, τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον e τὸν δριμὺν αὔξει χυμόν.'

17. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ ἢ ψυχρόν. καὶ τοὺς μὲν λέγοντας θερμὸν δεῖν ἐπιλαμβάνειν προορῶντας τὸ τοιοῦτο παρακελεύεσθαι, διότι καὶ τὰς χεῖρας ταχέως τὸ θερμὸν ῥύπτει· διὸ πιθανὸν εἶναι καὶ ἐν κοιλίᾳ συντόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν f ἐκτὸς δὲ ⟨τῶν⟩ σύκων τὸ θερμὸν διαλύει τὴν συνέχειαν αὐτῶν καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόμους ἄγει, τὸ δὲ ψυχρὸν συνίστησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες προσφέρεσθαι 'ἡ τοῦ ψυχροῦ, φασί, πόματος λῆψις τὰ ἐπὶ τοῦ στομάχου καθήμενα τῷ βάρει καταφέρει· τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀστείως διατίθησι τὸν στόμαχον, καυσώδη καὶ ἀτονώτερον αὐτὸν ποιοῦντα· διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἄκρατον συνεχῶς προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα ἑτοίμως καὶ τὰ ἐν τῇ

4 θᾶττον ACE: corr. Di 9. 10 h. e. *utrum salsum magis an acidum edant humorem, hoc pendet ex eis quae accedunt, sive acetum est sive thymum* 10 ἐπιγινομένων ACE: corr. Cas 20 τῶν add. K 21 τόπους A τόπον CE: corr. Dalec

80 *κοιλίᾳ προωθεῖ.' δεῖ δὲ πλέονι καὶ ἀθρουστέρῳ χρῆσθαι τῷ πόματι μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφορὰν ἕνεκα τοῦ μὴ υπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ, φέρεσθαι δὲ εἰς τὰ κάτω μέρη τῶν ἐντέρων.*

18. *ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὡς καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις εἴρηκεν* (I 167 K). *Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προαγῶνι* (I 511 K)·

κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

καὶ Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι (II 211 K)·

b *νη τὸν Δί', ἠσθένουν γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,*
φαγοῦσα πρῴην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Νικοφῶν δ' ἐν Σειρῆσιν (I 777 K)·

ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
τραγὼν καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς εὐθέως
ἥκει τρέχων οὐκ ἄξιος τριωβόλου·
κᾆθ' οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν.

19. *Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι τῶν σύκων εἶναι τὰ μὲν ἁπαλὰ ὀλιγότροφα καὶ κακόχυλα, εὐέκκριτα δὲ*
c *καὶ ἐπιπολαστικὰ εὐοικονομητότερά τε τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ πρὸς τῷ χειμῶνι γινόμενα βίᾳ πεπαινόμενα χείρονα τυγχάνει· τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὡρῶν κρείττονα ὡς ἂν κατὰ φύσιν πεπαινόμενα. τὰ δὲ πολὺν ὀπὸν ἔχοντα, καὶ τὰ σπάνυδρα δ' εὐστομώτερα μέν, βαρύτερα δέ. τὰ δὲ Τραλλιανὰ ἀναλογεῖ τοῖς Ῥοδίοις, τὰ δὲ Χῖα καὶ τἄλλα πάντα τούτων εἶναι κακοχυλότερα. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν·*

5 *φησιν* A: corr. CE 14 *σίρησι* A 16 *τρώγων* AE *τρόγων* C: corr. Mein 22 *χείρω* CE 25 *εὐστομαχώτερα* ACE: corr. K 26 *ἀναλογεῖν* Wilam

‘ὅσα δὲ ὠμὰ προσφέρεται τῶν τοιούτων, οἷον ἄπιοι καὶ σῦκα καὶ μῆλα Δελφικὰ καὶ τὰ τοιαῦτα, δεῖ παρα- d φυλάττειν τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τοὺς χυλοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς μήτε ἀπέπτους μήτε σαπροὺς μήτε κατεξηραμμένους λίαν ὑπὸ τῆς ὥρας ἕξει.’ Δημήτριος δ’ ὁ Σκήψιος ἐν τῷ ιε´ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 9 Gaede) εὐφώνους φησὶ γίνεσθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίοντας. Ἡγησιάνακτα γοῦν τὸν Ἀλεξανδρέα τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα κατ’ ἀρχὰς ὄντα πένητα καὶ τραγῳδόν φησι γενέσθαι καὶ ὑποκριτικὸν καὶ εὔηχον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη σύκων μὴ γευσάμενον. καὶ παροιμίας δὲ οἶδα περὶ σύκων λεγομένας τοιάσδε· e

σῦκον μετ’ ἰχθύν, ὄσπρεον μετὰ κρέα.
σῦκα φίλ’ ὀρνίθεσσι, φυτεύειν δ’ οὐκ ἐθέλουσι.

20. ΜΗΛΑ. ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν μῆλα Δελφικὰ καλεῖ (cf. litt. cd). Δίφιλος δέ φησι τῶν μήλων τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πέπονα κακόχυλα εἶναι καὶ κακοστόμαχα ἐπιπολαστικά τε καὶ χολῆς γεννητικὰ νοσοποιά τε καὶ φρίκης παραίτια. τῶν δὲ πεπόνων εὐχυλότερα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐεκκριτώτερα διὰ τὸ στῦψιν μὴ ἔχειν, κακοχυλότερα δὲ f εἶναι τὰ ὀξέα καὶ στατικώτερα. τὰ δὲ τῆς γλυκύτητος ὑφειμένα, προσλαμβάνοντα δ’ εὐστομεῖν διὰ τὴν ποσὴν στῦψιν εὐστομαχώτερα. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰ μὲν θερινὰ κακοχυλότερα, τὰ δὲ φθινοπωρινὰ εὐχυλότερα. τὰ δὲ καλούμενα ὀρβικλᾶτα μετὰ στύψεως ἡδείας ἔχοντα καὶ γλυκύτητα εὐστόμαχα εἶναι. τὰ δὲ σητάνια λεγό- 81

2. 3 παραφυλάττειν CE: φυλάττειν A 9 καὶ τραχύφωνόν φησι Wilam, non sufficit 9 ὑποκριτὴν CE 10 ἔτη σύκων Mein: ἐτῶν σύκων ACE, sed in A sup. σύκων (voluit sup. ἐτῶν) superscr. η 12 ὄσπριον CE κρέας Mein 13 ὀρνίθεσι A: corr. CE 21 sqq non intellego, fort. προσλαμβανόμενα δ’ εὔστομα, εἶναι 25 ὀρβικᾶτα ACE: corr. ς; hoc nomine Diphilus uti non potuit, cf. simile quid VII 294 e f

μενα, προσέτι δὲ <τὰ> πλατάνια εὔχυλα μὲν καὶ εὐέκκριτα, οὐκ εὐστόμαχα δέ. τὰ δὲ Μορδιανὰ καλούμενα γίνεται μὲν κάλλιστα ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγομένῃ, ἀναλογεῖ δὲ τοῖς ὀρβικλάτοις. τὰ δὲ κυδώνια, ὧν ἔνια καὶ στρουθία λέγεται, κοινῶς ἁπάντων ἐστὶ τῶν μήλων εὐστομαχώτατα καὶ μάλιστα τὰ πέπονα. Γλαυκίδης δέ φησιν ἄριστα τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυδώνια, φαύλια, στρουθία. Φυλότιμος δ' ἐν γ'
b καὶ ι' περὶ τροφῆς 'τὰ μῆλα, φησί, τὰ μὲν ἐαρινὰ δυσπεπτότερα πολὺ τῶν ἀπίων καὶ τὰ ὠμὰ τῶν ὠμῶν καὶ τὰ πέπονα τῶν πεπόνων. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τῶν ὑγρῶν τὰ μὲν ὀξέα καὶ μήπω πέπονα στρυφνοτέρας καὶ ποσῶς ὀξείας χυμόν τε ἀναδίδωσιν εἰς τὸ σῶμα τὸν καλούμενον ξυστικόν. καθόλου τε τὰ μῆλα τῶν ἀπίων δυσπεπτότερα εἶναι, διότι τὰ μὲν ἐλάττω φαγόντες ἧττον, τὰς δὲ πλείους προσαράμενοι μᾶλλον
c πέττομεν. ξυστικὸς δὲ γίνεται χυμὸς ἐξ αὐτῶν ὁ λεγόμενος ὑπὸ Πραξαγόρου <ὑαλώδης>, διότι τὰ μὴ κατεργαζόμενα παχυτέρους ἕξει τοὺς χυμούς· ἀπεδείχθη δὲ καθόλου τὰ μῆλα δυσκατεργαστότερα [τε] τῶν ἀπίων, καὶ ὅτι τὰ στρυφνὰ μᾶλλον ἔτι παχυτέρους παρασκευάζειν εἴωθεν αὐτούς. τὰ δὲ χειμερινὰ τῶν μήλων τὰ μὲν κυδώνια στρυφνοτέρους, τὰ δὲ στρουθία τοὺς χυμοὺς ἐλάττους ἀναδίδωσι καὶ στρυφνοτέρους ἧττον πέττεσθαί τε μᾶλλον δύναται.

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα
d στρουθία φησὶ καλεῖσθαι ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ

1 τὰ add. K 4 ἀναλογεῖται τοῖς A: corr. Cas ὀρβικάτοις A: corr. ς 6 εὐστομαχώτερα ACE: corr. K 13 ποσῶς CE: πόσεως A 14 fort. δὲ τὰ 17 πέπτομεν A: corr. CE 18 ὑαλώδης add. Coraes 20 τε del. Mus, ὄντα K coll. p. 79 d 23 κυδώνεια A passim 23 et 27 στρουθεῖα A 26 μῆλα Schw: μῆλα τὰ A

ἱστορεῖ ἄριστα λέγων τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυ-
δώνια, φαύλια, στρουθία. 21. κυδωνίων δὲ μήλων
μνημονεύει **Στησίχορος** ἐν Ἑλένῃ οὕτως (fr. 29 B[4])·

πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δί-
φρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

καὶ **Ἀλκμάν** (fr. 143). ἔτι δὲ **Κάνθαρος** ἐν Τηρεῖ
(I 765 K)·

κυδωνίοις μήλοισιν εἰς τὰ τιτθία.

καὶ **Φιλήμων** δ' ἐν Ἀγροίκῳ (II 478 K) τὰ κυδώνια
μῆλα στρουθία καλεῖ. **Φύλαρχος** δ' ἐν τῇ ϛ' τῶν e
ἱστοριῶν (FHG I 336) τὰ κυδώνιά φησι μῆλα τῇ εὐωδίᾳ
καὶ τὰς τῶν θανασίμων φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμ-
βλύνειν. ʽτὸ γοῦν Φαριακὸν φάρμακον ἐμβληθέν,
φησίν, εἰς ῥίσκον ἔτι ὀδωδότα ἀπὸ τῆς τῶν μήλων
τούτων συνθέσεως ἐξίτηλον γενέσθαι μὴ τηρῆσαν τὴν
ἰδίαν δύναμιν. κερασθὲν γοῦν καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς
εἰς τοῦτο ἐνεδρευθεῖσιν ἀπαθεῖς αὐτοὺς διατηρῆσαι.
ἐπιγνωσθῆναι δὲ τοῦτο ὕστερον ἐξ ἀνακρίσεως τοῦ τὸ
φάρμακον πωλήσαντος καὶ ἐπιγνόντος τὸ γενόμενον
ἐκ τῆς τῶν μήλων συνθέσεως.ʼ 22. **Ἕρμων** δ' ἐν f
Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαί φησι τὰ κυ-
δώνια μῆλα. **Πολέμων** δ' ἐν ε' τῶν πρὸς Τίμαιον
(fr. 43 Pr) ἄνθους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναί τινας
ἱστορεῖν. **Ἀλκμὰν** δὲ τὸ στρουθίον μῆλον, ὅταν

2 στρουθεῖα A 4 μάλα A, sed ά in ras, fort. μῆλα ποτέρριπτον Bgk 6 μύρσεινα A 7 ῥαδίνου A: corr. CE 10 κυδωνείοις A ἴσα τὰ τιτθία Mein 15 φάριον CE, Φαρικὸν alii 21 fort. [τὸ] γενόμενον 22 i. e. Ἑρμῶναξ 23 κοδύμαλλα A κωδύμαλα CE, cf. Hes. s. v 25 κοδύμαλλον A

λέγῃ (fr. 90)· ‘μεῖον ἢ κοδύμαλον.’ Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ διαφέρει τὸ κυδώνιον μῆλον τοῦ στρουθίου σαφῶς
82 εἴρηκε Θεόφραστος ἐν β΄ τῆς ἱστορίας (2, 5).

διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδοῦντι, κώμη δ' ἐστὶν αὕτη Κορίνθου, ὡς Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ φησίν (p. 44 M)·

ὥριον οἷά τε μῆλον, ὅ τ' ἀργιλώδεσιν ὄχθαις
πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι.

μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Νίκανδρος ἐν Ἑτεροιουμένοις οὕτως (fr. 50 Schn)·

αὐτίχ' ὅ γ' ἢ Σιδόεντος ἠὲ Πλείστου ἀπὸ κήπων
μῆλα ταμὼν χνοάοντα τύπους ἐνεμάσσετο Κάδμου.

b ὅτι δ' ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη Ῥιανὸς
εἴρηκεν ἐν α΄ Ἡρακλείας (p. 178 M) καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ε΄ περὶ νεῶν καταλόγου. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησίν (p. 170 Wil)·

ἦχι μοι ὡραίων πολὺ φίλτερος ἡ δ' ἀριμήλων
πορφυρέων, Ἐφύρῃ τά τ' ἀέξεται ἠνεμοέσσῃ.

23. φαυλίων δὲ μήλων μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν οὕτως (I 211 K)·

ὦ τὰ μὲν κομψοί, τὰ δὲ φαυλότεροι
φαυλίων μήλων.

c καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ (I 738 K). Ἀνδροτίων δ' ἐν
τῷ Γεωργικῷ ‘τὰς δὲ μηλέας, φησί, φαυλίας καὶ στρου-

1 κωδύμαλλον A 8 ὁ δ' A: corr. Mein 9 fort. Ἐφυρείῃ 13 νεμέσσατο A: corr. Di, ἐνεμάξατο Mein 14 Ῥιανὸς Cas: ἀρειανὸς A 15 καὶ Mus: ὁ A, legebatur καὶ ὁ 18 conieci ὡραίων πολὺ φίλτερον εἴαρι (hoc Dobr) μῆλον πορφύρεον, Ἐφύρῃ τό τ', nam verna sunt Siduntia mala 25 μηλίας A: corr. Schw, qui praeterea τὰς μὲν μηλέας, sed τὰς μὲν φθινοπωρινὰς dictum oportuisse monuit Wilam

θίας· οὐ γὰρ ἀπορρεῖ τὸ μῆλον ἀπὸ τοῦ μίσχου τῶν στρουθιῶν· τὰς δὲ ἠρινὰς ἢ Λακωνικὰς ἢ Σιδουντίας ἢ χνοωδίας.' ἐγὼ δ', ἄνδρες φίλοι, πάντων μάλιστα τεθαύμακα τὰ ⟨κατὰ⟩ τὴν Ῥώμην πιπρασκόμενα μῆλα τὰ Ματιανὰ καλούμενα, ἅπερ κομίζεσθαι λέγεται ἀπό τινος κώμης ἱδρυμένης ἐπὶ τῶν πρὸς Ἀκυληίᾳ Ἄλπεων. τούτων δ' οὐ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν Γάγγροις πόλει Παφλαγονικῇ. ὅτι δὲ καὶ τῶν μήλων εὑρετής ἐστι d Διόνυσος μαρτυρεῖ Θεόκριτος ὁ Συρακόσιος οὑτωσί πως λέγων (2, 120)·

μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος.

Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιάδι καὶ αὐτὸς ἱστορεῖ ὡς ὑπὸ Διονύσου εὑρεθέντων τῶν μήλων, καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. 'ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται, φησὶ Πάμφιλος, τῶν ἀπίων τι γένος.' Ἑσπερίδων δὲ μῆλα οὕτως καλεῖσθαί τινά φησι Τιμαχίδας ἐν δ' Δείπνων. καὶ ἐν Λακεδαίμονι δὲ παρα- e τίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησι Πάμφιλος ταῦτα· εὔοσμα δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' Ἑσπερίδων μῆλα. Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν δ' Λακωνικῶν (FHG IV 332)· 'ἔτι δὲ μῆλα καὶ ⟨μηλέας⟩ τὰς λεγομένας ἑσπερίδας.'

24. ΠΕΡΣΙΚΑ. Θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυτῶν ἱστορίας λέγων περὶ ὧν ὁ καρπὸς οὐ φανερός, γράφει καὶ τάδε· 'ἐπεὶ τῶν γε μειζόνων φανερὰ πάντων ἡ ἀρχή, καθάπερ ἀμυγδάλης, καρύου, βαλάνου,

2 στρουθίων ACE: corr. Schw   3 potius χνοώδεις   4 κατὰ add. Cas   5 ματτιανὰ A βαττιανὰ C βατιανὰ E, cf. Plin. 15, 49   11 διονύσοιο φέρουσα A   17 μῆλα CE: μήλων A, cf. Hes. s. v   18 ἐν δ' εἰπὼν A: corr. Dalec (ἐν δ' Δείπνου Schw)   22 μηλέας add. Mein   22 Ἑσπερίδων Wilam   24 non habet Theophr

f τῶν ἄλλων ὅσα τοιαῦτα πλὴν τοῦ Περσικοῦ, τούτου δ' ἥκιστα· καὶ πάλιν ῥόας, ἀπίου, μηλέας.' Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσίν φησι· 'τὰ δὲ Περσικὰ λεγόμενα μῆλα, ὑπό τινων δὲ Περσικὰ κοκκύμηλα, μέσως ἐστὶν εὔχυλα, θρεπτικώτερα δὲ τῶν μήλων.' Φυλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τροφῆς τὸ Περσικόν φησι λιπαρώτερον καὶ κεγχρῶδες εἶναι, χαυνότερον
83 δ' ὑπάρχειν καὶ πιεζόμενον πλεῖστον ἔλαιον ἀνιέναι. Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν Λακωνικαῖς Γλώσσαις (p. 188 N) τὰ κοκκύμηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν ὀξύμαλα Περσικά, ἅ τινες ἄδρυα.

25. ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις ἐνέπεσε τοῖς δειπνοσοφισταῖς, εἴ τίς ἐστιν αὐτοῦ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποπέμπων τοὺς ζητοῦντας, Ἡγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτοῦ μνημονεύειν, τῆς ⟨δὲ⟩ λέξεως τὰ νῦν οὐ μεμνῆσθαι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ Πλούταρχος 'ἀλλὰ μὴν
b ἔγωγε, φησί, διορίζομαι μηδ' ὅλως τὸν Ἡγήσανδρον τοῦτο εἰρηκέναι, δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐξαναγνοὺς αὐτοῦ πάντα τὰ ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἑταίρων τοῦτ' ἔχειν οὕτω διεβεβαιοῦτο, ὁρμώμενος ἔκ τινων σχολικῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἀδόξου· ὥστε ὥρα σοι, φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα.' Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν Ἰόβαν τὸν Μαυρουσίων βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμασι (FHG III 472) μνημονεύοντα τοῦ κιτρίου καλεῖσθαι φάσκειν

2 μηλέας Schneid: θηλείας A 4 φησὶ τάδε A: corr. Schw 9 πιεζούμενον ACE: corr. Mus 12 τινες i. e. Siculi, cf. Hes. s. v 18 δὲ add. Schw 20 διισχυρίζομαι Valcken

αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικόν, ἀφ' ὧν καὶ c *Ἡρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεα διὰ τὴν ἰδέαν λεγόμενα μῆλα. τὰ δὲ τῶν Ἑσπερίδων λεγόμενα μῆλα ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν ἡ γῆ Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν ἐν ἑξηκοστῷ Αἰγυπτιακῶν* (FHG III 306). *πρὸς τούτους ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος ἔφη· ‘εἰ μέν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαιρέτω Λιβυκαῖσι βίβλοις ἔτι τε ταῖς Ἄννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα οὔ φημι κεῖσθαι [τοῦ κιτρίου] παρὰ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ Ἐρεσίου Θεοφράστου οὕτως λεγόμενον ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ* d *ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κιτρίων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα.* 26. *φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ φυτῶν ἱστορίας οὕτως* (4, 2)*· ‘ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ Περσὶς ἄλλα τε ἔχει πλείω καὶ τὸ μῆλον τὸ Περσικὸν ἢ Μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τοῦτο φύλλον μὲν ὅμοιον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς [δάφνης] ἀνδράχλης καὶ καρύας, ἀκάνθας δ' οἵας ἄπιος ἢ ὀξυάκανθος, λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς. τὸ δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μέν, εὔοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτὸ καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου· κἂν εἰς ἱμάτια τεθῇ τὸ* e *μῆλον, ἄκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δὲ ἐπειδὰν καὶ τύχῃ τις πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον (δοθὲν γὰρ ἐν οἴνῳ διακόπτει τὴν κοιλίαν καὶ ἐξάγει τὸ φάρμακον) καὶ πρὸς στόματος εὐωδίαν· ἐὰν γάρ τις ἑψήσῃ ἐν ζωμῷ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τὸ εἴσω τοῦ μήλου ἐκπιέσῃ τε εἰς τὸ στόμα καὶ καταρροφήσῃ, ποιεῖ τὴν ὀσμὴν ἡδεῖαν. σπείρεται δὲ τοῦ ἦρος εἰς πρασιὰς ἐξαιρεθὲν τὸ σπέρμα*

4 fort. *τελουμένους* 5 fort. *ἐν ἑβδόμῳ* (ζ' pro ξ') 7. 8 versus latere vidit Cas 9 glossam del. K 11 *ἱστορίαις* A 15 *τε* CE: om. A 17 dittographema om. Theophr 18 *καὶ καρύας* om. Theophr 24. 25 *καὶ πρὸ* A

διειργασμένας ἐπιμελῶς· εἶτ' ἄρδεται διὰ τετάρτης ἢ
f πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἁδρὸν ᾖ, διαφυτεύεται πάλιν τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακὸν καὶ ἔφυδρον καὶ οὐ λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥραν· τὰ μὲν γὰρ ἀφῄρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπέττει. τῶν δ' ἀνθῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἠλακάτην ἐκ μέσου τινὰ ἐξέχουσαν, ταῦτά ἐστι γόνιμα· ὅσα δὲ μή, ἄγονα.' κἀν τῷ πρώτῳ δὲ τῆς αὐτῆς πραγματείας (13, 4) τὰ περὶ τῆς ἠλακάτης καὶ τῶν γονίμων εἴρηκεν. ἐκ τούτων ἐγὼ κινούμενος, ὦ ἑταῖροι, ὧν φησιν ὁ Θεόφραστος περὶ χρόας, περὶ ὀδμῆς, περὶ φύλλων τὸ κιτρίον [εἶναι] λέγεσθαι πεπίστευκα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμαζέτω εἴ φησιν μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό, ὁπότε γε καὶ μέχρι τῶν
84 κατὰ τοὺς πάππους ἡμῶν χρόνων οὐδεὶς ἤσθιεν, ἀλλ' ὥς τι μέγα κειμήλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς μετὰ τῶν ἱματίων. 27. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίῳ (II 35 K)·

καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
b παρθένε, τὰ μῆλα. *Β.* καλά γε. *Α.* καλὰ δῆτ',
ὦ θεοί·
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.

1 διειργασμένον A 5 ἐκπίπτει A: corr. CE 6. 7 τινὰ ἔχουσαν A, ἀνέχουσαν CE 11 εἶναι om. CE 14 χρόνους A: corr. CE 15 εἴσθιεν A: corr. CE 22 ὄψου ἠλιθοντο καὶ A: corr. Mus

Β. παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε, νὴ τὴν Φωσφόρον,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι· τρία
μόνον ἐστίν. Α. ὀλίγον τὸ καλόν ἐστι πανταχοῦ
καὶ τίμιον.

Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα προθεὶς ὡς ἴδια [τὰ τοῦ Ἀντιφάνους] ἐπιφέρει (II 429 K)·

Β. παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι; τρία c
μόνον ἐστίν. Α. ὀλίγον τὸ καλόν ἐστι πανταχοῦ
καὶ τίμιον. Β. τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολύ,
τίθημι· λογιοῦμαι γάρ. Α. αὗται δὲ ῥόαι.
Β. ὡς εὐγενεῖς. Α. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον.
Β. βερβεαι πολυτίμητε· κἆτα τρεῖς μόνας
καὶ τάσδ' ἐκόμισας; Α. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

28. *τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει ὅτι μὴ τὸ νῦν κιτρίον λεγόμενον σημαίνεται, σαφέστερα μαρτύρια παρατιθέσθω· καίτοι καὶ Φαινίου τοῦ Ἐρεσίου ἔννοιαν ἡμῖν* d *διδόντος μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κεδρίον ὠνόμασται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φησὶν ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν* (FHG II 300) *ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα. ὅτι δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τὸ κιτρίον ἐστὶ παντὶ δῆλον.*

ὅτι δὲ καὶ προλαμβανόμενον τὸ κιτρίον πάσης τροφῆς ξηρᾶς τε καὶ ὑγρᾶς ἀντιφάρμακόν ἐστι παντὸς δηλητηρίου εὖ οἶδα, μαθὼν παρὰ πολίτου ἐμοῦ πιστευθέντος τὴν τῆς Αἰγύπτου ἀρχήν. οὗτος κατεδίκασέ

1. 2 *ᾤμην σε — φήσειν* (*φησὶ* A) K hoc sensu: *credebam Hesperidum mala esse dicturum te, nam tria sunt* 2 *ταυτὶ εἶναι* A: corr. Mus 3 *ἔστι τὸ καλὸν* A: corr. Mus 6 glossam del. K 7. 8 vide ad v. 1. 2 11. 12 *ῥόαι γ' ως* A *ῥόας ὡς* CE: corr. ϛ (*γ'* i. e. *τρεῖς*), fort. *αὗται δ' αἱ ῥόαι* — 14 latet deae deive nomen 15 *τάσδε κομίσας* A: corr. Di

τινας γενέσθαι θηρίων βορὰν κακούργους εὑρεθέντας, e καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποσίτοις ζῴοις παραβληθῆναι. εἰσιοῦσι δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ τοῖς λῃσταῖς εἰς τιμωρίαν ἀποδεδειγμένον θέατρον κατὰ τὴν ὁδὸν κάπηλίς τις γυνὴ κατ' ἔλεον ἔδωκεν οὗ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἐσθίουσα κιτρίου, καὶ λαβόντες ἔφαγον καὶ μετ' οὐ πολὺ παραβληθέντες πελωρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ζῴοις ταῖς ἀσπίσδηχθέντες οὐδὲν ἔπαθον. ἀπορία δὲ κατέσχε τὸν ἄρχοντα. καὶ τὸ τελευταῖον ἀνακρίνων τὸν αὐτοὺς φυ- f λάττοντα στρατιώτην εἴ τι ἔφαγον ἢ ἔπιον, ὡς ἔμαθε [κατὰ τὸ αὐτὸν ἐξ ἀκεραίου] τὸ κιτρίον δεδομένον, τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι κιτρίου, τῷ δ' οὔ· καὶ ὁ μὲν φαγὼν δηχθεὶς οὐδὲν ἔπαθεν, ὃ δὲ παραυτίκα πληγεὶς ἀπέθανε. δοκιμασθέντος οὖν διὰ πολλῶν τοῦ τοιούτου εὑρέθη τὸ κιτρίον ἀντιφάρμακον ⟨ὂν⟩ παντὸς δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν 8 δέ τις ἐν μέλιτι Ἀττικῷ ὅλον κιτρίον ὡς ἔχει φύσεως συνεψήσῃ μετὰ τοῦ σπέρματος, διαλύεται μὲν ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ λαμβάνων ἕωθεν δύο ἢ τρεῖς δακτύλους οὐδ' ὁτιοῦν ὑπὸ φαρμάκου πείσεται.

29. τούτοις εἴ τις ἀπιστεῖ, μαθέτω καὶ παρὰ Θεοπόμπου τοῦ Χίου, ἀνδρὸς φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρήματα καταναλώσαντος εἰς τὴν περὶ τῆς ἱστορίας ἐξέτασιν ἀκριβῆ. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 311) περὶ Κλεάρχου διηγούμενος b τοῦ Ἡρακλεωτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ τυράννου, ὡς

2 ἅπασι τοῖς ζῴοις A: corr. Valcken 7 ταῖς ἀσπίσι fort. delendum 11 quae inclusi transponenda videntur hunc in modum τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν κατὰ ταὐτὸν ἐξ ἀκεραίου εἰσιοῦσιν εἰς τὸ θέατρον sim 16 ὂν add. K φαρμάκου fort. delendum coll. p. 84 d 17 fort. ἐν delendum ὅλον τὸ κιτρίον CE 20 οὐδ' Hertlein: οὐδὲν A 26 ἡρακλεώτου A: corr. Cas

βιαίως ἀνήρει πολλοὺς καὶ ὡς τοῖς πλείστοις ἐδίδου ἀκόνιτον πιεῖν· ʽἐπειδὴ οὖν, φησί, πάντες ἔγνωσαν τὴν τοῦ φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, οὐ προήεσαν τῶν οἰκιῶν πρὶν φαγεῖν πήγανον· τοῦτο γὰρ τοὺς προφαγόντας μηδὲν πάσχειν πίνοντας τὸ ἀκόνιτον· ὃ καὶ κληθῆναί φησι διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις καλουμένῳ ὄντι περὶ τὴν Ἡράκλειαν.ʼ

ταῦτ᾽ εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου θαυμάσαντες οἱ c
πολλοὶ τὴν τοῦ κιτρίου δύναμιν ἀπήσθιον ὡς μὴ πρότερον φαγόντες ἢ πιόντες τι. Πάμφιλος δ᾽ ἐν ταῖς Γλώσσαις Ῥωμαίους φησὶν αὐτὸ κίτρον καλεῖν.

30. ἑξῆς δὲ τοῖς προειρημένοις κατ᾽ ἰδίαν ἐπεισενεχθέντων ἡμῖν πολλῶν ὀστρέων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων σχεδὸν τὰ πλεῖστα αὐτῶν μνήμης ἠξιωμένα παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἥβας Γάμῳ εὑρίσκω διὰ τούτων (p. 230 L)·

ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
λεπάδας, ἀσπέδους, κραβύζους, κικιβάλους, τηθυνάκια,
.... βαλάνους, πορφύρας, ὄστρεια συμμεμυκότα, d
τὰ διελεῖν μέν ἐστι χαλεπά, καταφαγῆμεν δ᾽ εὐμαρέα·
μύας ἀναρίτας τε κάρυκάς τε καὶ σκιφύδρια,

2 κώνιον (κώνειον C) ACE: corr. Wilam   οὖν del. Benseler   3 φαρμάκου τούτου CE   5 ἀκόνιτον corr. ex ἀκώνητον A   10. 11 haec suo loco mota   11 κρίτον ACE: corr. Mus   15 εὑρίσκω i. e. is quem de ostreis disserentem induxerat Athenaeus; nomen epitomatoris culpa omissum   18 corrupta ἀσπέδους et fortasse κραβύζους   κηκιβάλους A: corr. K, cf. Hes. s. κικοβαυλιτίδες   18. 19 τηθύνια Mein   20 κτένια suppl. Ahrens   ὄστρεα A   21 καταφαγεῖν δ᾽ A: corr. Mein   23 ἀναρίπτας A: corr. ed. Bas

τὰ γλυκέα μέν ἐντ' ἐπέσθειν, ἐμπαγῆμεν δ' ὀξέα,
τούς τε μακρογογγύλους σωλῆνας· ἁ μέλαινά τε
κόγχος, ἅπερ κογχοθηρᾶν παισίν ἐστ' ἰσωνία·
θάτεραι δὲ γάιαι κόγχοι τε κἀμαθίτιδες,
e ταὶ κακοδόκιμοι τε κηΰωνοι, τὰς ἀνδροφυκτίδας
πάντες ἄνθρωποι καλέονθ', ἁμὲς δὲ λεύκας τοὶ θεοί.

31. ἐν δὲ Μούσαις γράφεται (p. 238 L) ἀντὶ τοῦ

⟨κόγχος, ἅπερ κογχοθηρᾶν παισίν ἐστ' ἰσωνία⟩
κόγχος, ἂν τέλλιν καλέομες· ἐστὶ δ' ἅδιστον κρέας.

τὴν τελλίναν δὲ λεγομένην ἴσως δηλοῖ, ἣν Ῥωμαῖοι μίτλον ὀνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγγράμματι (p. 274 N) ὁμοίας φησὶν εἶναι τὰς f λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίναις. Καλλίας δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ᾠδὴν ἧς ἡ ἀρχή (fr. 51 B⁴)·

πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσας τέκνον,

ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι·

ἐκ δὲ παίδων χαύνοις φρένας ἁ θαλασσία λεπάς.

ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυς καί φησιν οὐκ εὖ Δικαίαρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια δὲ ἡνίκ' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν

1 ἔντι A ἐνπάγημεν A: corr. Valck 3 κογχοθηραν πᾶσιν A: corr. Bergk ἐστρισώνια A: corr. K 4 δὲ γαίαι Ahrens: δέται A κἀμαθίτιδες Ahr: αι ἀμαθίτιδες A 5 ταὶ Ahr: τε A κακοδόκιμοστε A: corr. Mus κηΰγονοι A: corr. Ahr 6 καλέοντι A 8 fragmenti superioris versum octavum supplevit Bergk 9 ἀντέλλειν A: corr. Cas (ἂν τέλλην) et Di 18 πόλιας A 20 ἐκ δὲ παίδων Ahrens: ἐκ λεπάδων A i. e. *inflas puerorum animos* 22 ἐκλεξάμενον A: corr. Valck 22. 23 λεπίδας A: corr. Mus

τὰ σπερμολόγα τῶν παιδαρίων ταῖς καλουμέναις τελλίναις, ὡς καὶ Σώπατρός φησιν ὁ φλυακογράφος ἐν 86
τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Εὐβουλοθεομβρότῳ·

ἀλλ' ἴσχε· τελλίνης γὰρ ἐξαίφνης μέ τις
ἀκοὰς μελῳδὸς ἦχος εἰς ἐμὰς ἔβη.

πάλιν δ' ὁ Ἐπίχαρμος ἐν Πύρρᾳ καὶ Προμαθεῖ φησι (p. 250 L)·

κἄν τις ἐλλήνων τὸν ἀναρίταν, θᾶσαι δὴ καὶ λεπὰς ὅσσα.

παρὰ Σώφρονι δὲ κόγχοι μελαινίδες λέγονται (fr. 65 Bo)· 'μελαινίδες γάρ τοι νισοῦντι ἐμὶν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν (fr. 55) χηράμβας ὀνομάζει. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ b
τῆς χηράμβης μέμνηται (fr. 198 B), τοῦ δ' ἀναρίτου Ἴβυκος (fr. 22). καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτας. κοχλιῶδες δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις (fr. 2 B)·

προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνηρει τοὺς 'νήσους νηριτοτρόφους' εἴρηκεν. Ὅμηρος δὲ τῶν τηθέων μέμνηται (Π 747).

32. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγιεινοῖς κράτιστά φησιν εἶναι τῶν κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν

2 φλοιακογράφος ACE 4 μέγας (pro μέ τις) CE fort. recte 8 τελλίνας (potius τέλλις) voc. latere vidit Cas ἄνδρι τἄνθασαι A: corr. Cas 10 δ' οἱ κόγχοι A: corr. K 11 νησοῦντι A: corr. Mein 16 κογχῶδες A: corr. Schw coll. Hes. s. ἀναρίτης 19 ὅπως CE 20 ἐν Περραιβίσιν Hecker, tum velut ἀντὶ τοῦ ἀνηριτοτρόφους 'νήσους νηριτοτρόφους' εἴρηκεν 21 τὸν τηθέων A: corr. Mus 24 κογχύλων CE

c καὶ οὔρησιν μύας, ὄστρεα, κτένας, χήμας. Ἄρχιππος δ᾽ ἐν Ἰχθύσι (I 683 K)·

λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε·

ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς κόγχας, πορφύρας, κήρυκας. περὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ Ἄρχιππος τάδε λέγει (ibid)·

κῆρυξ θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς πορφύρας.

Σπεύσιππος δ᾽ ἐν β΄ Ὁμοίων παραπλήσια εἶναι κήρυκας, πορφύρας, στραβήλους, κόγχους. τῶν στραβήλων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικοῖς οὕτως (fr. 302)·

d ἁλίας στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἴ τινα
δυναίμεθ᾽ εὑρεῖν. . .

ἔτι ὁ Σπεύσιππος ἑξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμεῖται κόγχους, κτένας, μῦς, πίννας, σωλῆνας, καὶ ἐν ἄλλῳ μέρει ὄστρεα, λεπάδας. Ἀραρὼς δὲ Καμπυλίωνί φησιν (II 217 K)·

τὰ κομψὰ ⟨μὲν⟩ δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,
κόγχαι τε καὶ σωλῆνες αἵ τε καμπύλαι
καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην.

e Σώφρων δ᾽ ἐν Μίμοις (fr. 38 Bo)· ‘τίνες δέ ἐντί ποκα, φίλα, τοιδέ τοι μακραὶ κόγχαι; Β. σωλῆνές θην τοῦτοί γα, γλυκύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα.’ τῶν δὲ πιννῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K)·

ἣ μὲν δὴ πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη.

3 ἐσχάροις Schw βάτοις (pro τε τοῖς) Kock, βελόναισί τε κτεσίν τε Wilam κτεσίν τε III 90 f: κτένεσί τε A 4 ῥωμαλέα CE fort. recte, ῥωμαλεώτατα Mein 12 εὑρεῖν ὃς διείρειεν λίνον suppl. Nauck 17 μὲν add. ex II p. 47 d 21 ταίδε ταὶ Blomfield, fort. τοίδε τοὶ μακρογόγγυλοι coll. Epich. p. 85 d v. 7 σωλησνθην A, cf. Dem. π. ἑρμ. 151 22 γλυκύκρεων CE κογχύλιον CE Dem: κογχύλεαν A 25 δὴ πίννῃσι Mein ex p. 92 e: σηπίῃσι A

Φιλύλλιος δ' ἢ *Εὔνικος* ἢ *Ἀριστοφάνης* ἐν *Πόλεσι* (I 785 K)·

πουλυπόδειον σηπιδάριον, κάραβον, ἀστακόν, ὄστρειον,
χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μιτυλήνης·
αἶρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη, σαργός, κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνοι.

Ἀγίας δὲ καὶ *Δερκύλος* ἐν *Ἀργολικοῖς* (FHG 386. f
292) τοὺς στραβήλους ἀστραβήλους ὀνομάζουσι, μνημονεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπιτηδείων ὄντων εἰς τὸ σαλπίζειν·
33. τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὑρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. *Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις* (I 409 K)·

ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα
ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων. 87

Τηλεκλείδης δ' ἐν *Ἡσιόδοις* (I 214 K) κόγχη φησὶ διελεῖν. καὶ *Σώφρων γυναικείοις* (fr. 33 Bo)· 'αἵ γα μὰν κόγχαι, ὥσπερ αἵ κ' ἐξ ἑνὸς κελεύματος, κεχάναντι ἁμῖν πᾶσαι, τὸ δὲ κρῆς ἑκάστας ἐξέχει.' ἀρσενικῶς δ' *Αἰσχύλος* ἐν *Ποντίῳ Γλαύκῳ* (fr. 32 N)·

κόγχοι μύες κὤστρεια.

Ἀριστώνυμος Θησεῖ (I 668 K)·

κόγχος ἦν βάπτων ἄλλων ὁμοίως.

παραπλησίως δ' εἴρηκε καὶ *Φρύνιχος Σατύροις* (I 383 K). b
Ἱκέσιος δὲ ὁ Ἐρασιστράτειος τῶν χημῶν φησι τὰς μὲν τραχείας λέγεσθαι, τὰς δὲ ⟨λείας⟩ βασιλικάς. καὶ τὰς μὲν τραχείας [καὶ] κακοχύλους εἶναι, ὀλιγοτρόφους,

1 Εὔνικος Schw: δύνικος A 3 πουλυπόδιον A 4 ὄστρεον A: corr. Mein 7 πάρα τ' ἀνθρακίδες Di 16 κόγχην Cas cf. Epich. supra p. 85 d 19 ἕκαστος A: corr. CE 21 κ' ὄστρεια A ὄστρεα CE 23 βαπτῶν ἀλῶν [ὁμοίως] Pors 25 ἐρασιστράτιος A 26 λείας add. Wilam 27 καὶ del. K

εὐεκκρίτους, χρῆσθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελέασι τοὺς πορ-
φυρευομένους· τῶν δὲ λείων κατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς
διαφορὰς εἶναι κρατίστας. Ἡγήσανδρος δ' ἐν ὑπο-
μνήμασι (FGH IV 420) τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν
Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων
c κριούς. 34. τὰς δὲ λεπάδας ὁ Ἱκέσιος τῶν προειρημέ-
νων εὐεκκρίτους μᾶλλον εἶναι, τὰ δ' ὄστρεα ἀτροφώ-
τερά τε τούτων καὶ πλήσμια εὐεκκριτώτερά τε τούτων.
οἱ δὲ κτένες τροφιμώτεροι μέν εἰσι, κακοχυλότεροι δὲ καὶ
δυσεκκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ
τούτοις ὅμοιοι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν κτενῶν βελτίονες,
τῶν δὲ χημῶν λειπόμενοι· οὐρητικώτεροι δὲ μᾶλλον
ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν φερόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ
σκιλλώδεις κακόχυλοί τε καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν ἀπειθεῖς.
d οἱ δ' ἐλάσσονες τούτων καὶ δασεῖς ἔξωθεν οὐρητικώ-
τεροι μέν εἰσι καὶ εὐχυλότεροι τῶν σκιλλωδῶν, ἀτρο-
φώτεροι δέ, διά τε τὸ μέγεθος καὶ τῷ γένει ὄντες
τοιοῦτοι. οἱ δὲ τῶν κηρύκων τράχηλοι εὐστόμαχοί τέ
εἰσι καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε καὶ χημῶν καὶ κτενῶν·
τοῖς δ' ἀσθενῆ τὸν στόμαχον ἔχουσι καὶ μὴ ῥᾳδίως
ἀποδιωθοῦσι τὴν τροφὴν εἰς τὸ κύτος τῆς κοιλίας
χρήσιμοι, δύσφθαρτοί τε ὄντες. τὰ γὰρ ὁμολογουμέ-
νως εὔπεπτα κατὰ τοὐναντίον ἀλλότρια τῆς διαθέσεως
e ταύτης ἐστίν, εὐχερῶς διαφθειρόμενα διὰ τὸ ἁπαλὰ
καὶ εὐδιάλυτα εἶναι. ὅθεν αἱ μήκωνες αὐτῶν πρὸς
μὲν τὰς τῶν στομάχων εὐτονίας οὐκ εὐθετοῦσι, πρὸς
δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι. τροφιμώτεραι

6 κρείους A, cf. Hes. s. v   8 alterum utrum τούτων delendum   τε AC: δὲ E fort. recte   11 ὅμοροι Mein   15 ἐλασσούμενοι τούτων CE   18. 19 exspecto εὐστόμαχοι μέν εἰσιν, ἀτροφώτεροι δὲ   22 τε del. Schw, nisi fort. exciderunt quaedam

δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἀπολαυστικώτεραι αἱ τῆς πορφύρας μήκωνες, πλὴν σκιλλωδέστεραι ὑπάρχουσι· καὶ γὰρ ὅλον τὸ κογχύλιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἴδιον δὲ καὶ ταύταις καὶ τοῖς σωλῆσι παρέπεται τὸ ἑψομέναις παχὺν ποιεῖν τὸν ζωμόν. ἑψόμενοι δὲ τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν f στομάχων διαθέσεις.' μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσείδιππος ἐν Λοκρίσιν (IV 517 M) οὕτως·

ὥρα περαίνειν· ἐγχέλεια, καράβους,
κόγχας, ἐχίνους προσφάτους, μηκώνια,
πίνας, τραχήλους, μύας.

35. αἱ βάλανοι δ' εἰ μείζονες, εὐέκκριτοι καὶ εὔστομοι. τὰ δ' ὠτάρια — γίνεται δὲ ταῦτα κἀν τῇ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένῃ Φάρῳ νήσῳ — τροφιμώτερα τῶν προειρημένων ἁπάντων, οὐκ εὐέκκριτα δέ. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 88 Wil) τὸ ὄστρεον τοῦτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι οὖς Ἀφροδίτης. αἱ δὲ φωλάδες πολυτροφώτεραι, βρομώδεις δέ. τὰ δὲ τήθη παραπλήσια τοῖς προειρημένοις καὶ πολυτροφώτερα. γίνεται δέ τινα καὶ ἄγρια λεγόμενα ὄστρεα· πολύτροφα δ' ἐστὶ καὶ βρομώδη προσέτι τε εὐτελῆ κατὰ τὴν γεῦσιν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων (p. 299 R) 'ὄστρεα, φησίν, πίνη, b ὄστρεον, μῦς, κτείς, σωλήν, κόγχη, λεπάς, τῆθος, βάλανος. πορευτικὰ δὲ κῆρυξ, πορφύρα, ἡδυπορφύρα, ἐχῖνος, στράβηλος. ἔστι δ' ὁ μὲν κτεὶς τραχυόστρακος, ῥαβδωτός, τὸ δὲ τῆθος ἀράβδωτον, λειόστρακον, ἡ δὲ

4 ἑψομένοις CE 7. 8 ποσίδιππος A 9 sic distinxit K ἐγχέλια A 12 μείζους CE 12. 13 εὐστόμαχοι CE 18 πολυτροφωτέροις C (non E, ubi πολυτροφωτερα/// in ras) 20 fort. καὶ αὐτὰ πολυτροφώτερα

πίνη λεπτόστομον, τὸ δὲ ὄστρεον παχύστομον, δίθυ-
ρον δὲ καὶ λειόστρακον, λεπὰς δὲ μονόθυρον καὶ
λειόστρακον, συμφυὲς δὲ μῦς, μονοφυὲς δὲ καὶ λειό-
στρακον σωλὴν καὶ βάλανος, κοινὸν δ' ἐξ ἀμφοῖν
c κόγχη.' τὸ δ' ἐντὸς τῆς πίνης Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρ-
τυτικῷ καλεῖσθαί φησι μήκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῴων
μορίων ὁ Ἀριστοτέλης (h. a. V p. 544a 15) 'γίνονται,
φησίν, αἱ μὲν πορφύραι περὶ τὸ ἔαρ, οἱ δὲ κήρυκες
λήγοντος τοῦ χειμῶνος. ὅλως δέ, φησί, τὰ ὀστρακό-
δερμα ἐν τῷ ἔαρι φαίνεται ἔχοντα τὰ καλούμενα ᾠά,
κἀν τῷ μετοπώρῳ δὲ πλὴν τῶν ἐχίνων τῶν ἐδωδίμων.
οὗτοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύταις ταῖς ὥραις αἰεί τε
ἰσχύουσι καὶ τὸ πλέον ἐν ταῖς πανσελήνοις καὶ ταῖς
ἀλεειναῖς ἡμέραις πλὴν τῶν ἐν τῷ Εὐρίπῳ τῶν Πυρ-
d ραίων· ἐκεῖνοι δ' ἀμείνονες τοῦ χειμῶνος καί εἰσι
μικροί, πλήρεις δὲ ᾠῶν. κύοντες δὲ φαίνονται καὶ οἱ
κοχλίαι πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥραν.' 36. προελ-
θὼν δὲ πάλιν φησὶν ὁ φιλόσοφος (p. 546b 18)· 'αἱ μὲν
οὖν πορφύραι τοῦ ἔαρος συναθροιζόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ
ποιοῦσι τὴν καλουμένην μελίκηραν· ⟨τοῦτο δ' ἐστὶν
οἷον κηρίον⟩, ἀλλ' οὐχ οὕτως γλαφυρόν, ὥσπερ ἂν
εἰ ἐκ λεπύρων ἐρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγείη.
ἔχει δὲ ἀνεῳγμένον οὐδὲν τούτων, οὐδὲ γίνονται ἐκ
e τούτων αἱ πορφύραι, ἀλλὰ φύονται αὗται καὶ τὰ ἄλλα
ὀστρακόδερμα ἐξ ἰλύος καὶ σήψεως. τοῦτο δὲ συμ-
βαίνει ὥσπερ ἀποκάθαρμα καὶ ταύταις καὶ τοῖς κή-
ρυξι· κηριάζουσι γὰρ καὶ οὗτοι. ἀφιᾶσι δ' ἀρχόμεναι

1. 2 δίθυρον Gesner: μονόθυρον A 2 μονόθυρον Gesner: δίθυρον A 5. 6 ἐν ἀρτυτικῶι A: corr. Di 8 περὶ ἔαρ CE 12. 13 ὥραις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀεὶ ἔχουσι Arist 14. 15 πυρρέων ACE: corr. Mus 17 ὥραν Arist: ὦ in fine versus A 20. 21 suppl. ex Arist

κηριάζειν γλισχρότητα μυξώδη, ἐξ ὧν τὰ λεπυρώδη συνίσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα διαχεῖται, ἀφιᾶσι δ' ἰχῶρα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ γίνεται ἐν τῇ γῇ συστάντα πορφύρια μικρά, ἃ ἔχουσαι ἁλίσκονται αἱ πορφύραι. ἐὰν δὲ πρὶν ἐκτεκεῖν ἁλῶσιν, f ἐνίοτε ἐν ταῖς φορμίσιν, εἰς δὲ ταὐτὸ συνιοῦσαι ἐκτίκτουσι, καὶ γίνεται οἱονεὶ βότρυς. ἔστι δὲ τῶν πορφυρῶν γένη πλείονα· καὶ ἔνιαι μὲν μεγάλαι, οἷον αἱ περὶ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Λεκτόν, αἳ δὲ μικραί, οἷον ἐν τῷ Εὐρίπῳ καὶ περὶ Καρίαν. καὶ αἱ μὲν ἐν τοῖς κόλποις μεγάλαι καὶ τραχεῖαι, καὶ τὸ ἄνθος αἱ μὲν 89 πλεῖσται μέλαν ἔχουσιν, ἔνιαι δ' ἐρυθρὸν μικρόν. γίνονται δ' ἔνιαι τῶν μεγάλων καὶ μναῖαι. αἱ δ' ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς τὸ μὲν μέγεθός εἰσι μικραί, τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχουσιν. ἔτι δ' ἐν μὲν τοῖς προσβόρροις μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἐρυθραὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.' 37. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεὶς τὰ 'λιχνοτέρα τᾶν προφυρᾶν' (fr. 60 Bo) φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶν καὶ λέγει, ὡς μέν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψαύσῃ ἕλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τοῖς προσ- b παρατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγήν· ἄλλοι δ' ἀπὸ τοῦ ζῴου. 'ἁλίσκονται δέ, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (h. a. V p. 547a 13), τοῦ ἔαρος, ὑπὸ κύνα δ' οὐχ ἁλίσκονται· οὐ γὰρ νέμονται, ἀλλὰ κρύπτουσιν ἑαυτὰς καὶ φωλεύουσι. τὸ δὲ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τῆς μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου. ἔχει δὲ (ib. p. 547 b 3)

2 ἀφίησι A et Arist: corr. Dobr 6 εἰς δὲ τοῦτο A 12 μικρόν vel καὶ μικρόν Arist. codd: μικρῷ A 15. 16 ἐν μὲν ταῖς A 16 πρὸς βορροῖς A 18 προθεὶς τὸ Mus fort. recte coll. VII p. 281e 20 fort. λέγεται 22 ἐμποι A: corr. CE 23 ἀπὸ τοῦ CE: ἐπὶ τοῦ A 27 τοῦ μήκωνος A

καὶ αὐτὴ καὶ ὁ κῆρυξ τὰ ἐπικαλύμματα κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα· τὰ στρομβώδη ἐκ γενετῆς πάντα. νέμονται δ' ἐξείροντα τὴν καλουμένην γλῶτταν ὑπὸ τὸ c κάλυμμα. τὸ δὲ μέγεθος τῆς γλώσσης ἔχει ἡ πορφύρα μεῖζον δακτύλου, ᾧ νέμεται καὶ διατρυπᾷ καὶ τὰ κογχύλια καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄστρακον. μακρόβια δ' ἐστὶν καὶ ἡ πορφύρα καὶ ὁ κῆρυξ καὶ ζῇ περὶ ἔτη ἕξ. φανερὰ δὲ ἡ αὔξησις ἐκ τῆς ἐν τῷ ὀστράκῳ ἕλικος. αἱ δὲ κόγχαι καὶ χῆμαι καὶ σωλῆνες καὶ κτένες ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν. 38. αἱ δὲ πῖναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ ἔχουσί τε ἐν αὑταῖς τὸν d πινοφύλακα αἳ μὲν καρίδιον, αἳ δὲ καρκίνιον· οὗ στερόμεναι θᾶττον διαφθείρονται.' τοῦτο δὲ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων συμπεφυκέναι φησὶν αὐταῖς. Χρύσιππος δ' ὁ Σολεὺς ἐκ τοῖ ε' περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς· 'ἡ πίννη, φησίν, καὶ ὁ πιννοτήρης συνεργὰ ἀλλήλοις, κατ' ἰδίαν οὐ δυνάμενα συμμένειν. ἡ μὲν οὖν πίννη ὄστρεόν ἐστιν, ὁ δὲ πιννοτήρης καρκίνος μικρός. καὶ ἡ πίννη διαστήσασα τὸ ὄστρακον ἡσυχάζει τηροῦσα τὰ ἐπεισ- e ιόντα ἰχθύδια, ὁ δὲ πιννοτήρης παρεστὼς ὅταν εἰσέλθῃ τι δάκνει αὐτὴν ὥσπερ σημαίνων, ἣ δὲ δηχθεῖσα συμμύει. καὶ οὕτως τὸ ἀποληφθὲν ἔνδον κατεσθίουσι κοινῇ.' φασὶ δέ τινες καὶ συγγεννᾶσθαι αὐτὰ αὐτοῖς καὶ ὡς ἂν ἐξ ἑνὸς σπέρματος γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησί (ibid. b 18)· 'πάντα δὲ τὰ ὀστρακώδη γίνεται καὶ ἐν τῇ ἰλύι, ἐν μὲν τῇ βορβορώδει τὰ ὄστρεα, ἐν δὲ τῇ ἀμμώδει κόγχαι καὶ τὰ ῥηθέντα, περὶ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετρῶν τήθεα

10 πίναι A, sed in πινναι corr 15. 16 ἐν τῷ ε' Mus 18 μένειν Coraes 25 αὐτὸν αὐτῇ CE 27 καὶ αὐτόματα Arist

καὶ βάλανοι καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα, οἷον λεπάδες καὶ
νηρῖται.' — 39. 'τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον (ib. p. 548 a 22) f
γίνεται τοῖς ὀστρακοδέρμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακα,
καθάπερ αἵ τε κνίδαι καὶ οἱ σπόγγοι ἐν ταῖς σήραγξι
τῶν πετρῶν. ἐστὶ δὲ τῶν κνιδῶν δύο γένη· αἱ μὲν
γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις οὐκ ἀπολύονται τῶν πετρῶν, αἱ
δ' ἐν τοῖς λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολυόμεναι μετα-
χωροῦσι.' τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ
(I 272 K) ἀκαλήφας ὀνομάζει ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν 90
Φοινίσσαις οὕτως (ib. p. 534)·

ἔχε τὸν πρῶτον πάντων
ἴφυα φῦναι
εἶθ' ἑξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

καὶ ἐν Σφηξί (884). Φερεκράτης δ' ἐν Αὐτομόλοις
(I 152 K)·

κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρὸς 'ἡ δὲ ἀκαλήφη, φη-
σίν, ἐστὶν εὐκοίλιος, οὐρητική, εὐστόμαχος· κνησμὸν
δὲ ποιεῖ τοῖς συνάγουσιν, ἐπειδὰν μὴ προαλείψωνται.'
ὄντως γὰρ ἀνιᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτήν· ὑφ' ὧν
κατὰ παραφθορὰν νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται· τάχα δὲ b
ἴσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη. κατ' εὐφημισμὸν γὰρ
τῆς ἀντιφράσεως ὠνόμασται· οὐ γὰρ πραεῖά ἐστιν καὶ
ἀκαλὴ τῇ ἁφῇ, τραχεῖα δὲ καὶ ἀηδής. τῆς μέντοι θα-
λασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ Φιλιππίδης ἐν
Ἀμφιαράῳ οὕτως (IV 468 M)·

ὄστρε', ἀκαλήφας, λεπάδας .. παρέθηκέ μοι.

τὸ δ' ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνους πέπαικται (549)·

3 ὄστρακα CE Arist: ὄστρακον A 4 κνίδαι CE: κνίδοι A 7 λείοισι A μείζοσι codd. duo Arist, fort. λειώδεσι 11 ἔχε τὸν A: εἰκὸς δήπου Bekk. anecd. 370, 20, cf. II p. 62 d 24 ἀπαλὴ A: corr. K, cf. Et. M. 44, 20 27 καὶ λεπάδας Di

ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν. ἐπεὶ τήθεα τὰ ὄστρεα. μέμικται γὰρ κωμῳδικῶς πρὸς
c τὴν τήθην καὶ μητέρα. 40. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὀστρέων ὁ Δίφιλος τάδε φησί· 'χημῶν δὲ τῶν τραχειῶν αἱ μικραὶ καὶ λεπτὴν ἔχουσαι τὴν σάρκα ὄστρεα λέγονται καὶ εὐστόμαχοί εἰσι καὶ εὐέκκριτοι· αἱ δὲ λεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρός τινων καλούμεναι πελώριαί τε λεγόμεναι, τρόφιμοι, δυσέκκριτοι, εὔχυλοι, εὐστόμαχοι, καὶ μάλιστα αἱ μείζους. τελλῖναι γίνονται μὲν ἐν Κανώβῳ πολλαὶ καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν πληθύουσιν. ὧν λεπτότεραι μέν εἰσιν αἱ βασιλικαὶ
d διαχωρητικαί τε καὶ κοῦφαι, ἔτι δὲ καὶ τρόφιμοι, αἱ δὲ ποτάμιαι γλυκύτεραι. οἱ δὲ μύες μέσως εἰσὶ τρόφιμοι, διαχωρητικοί, οὐρητικοί· κράτιστοι δὲ οἱ Ἐφέσιοι καὶ τούτων οἱ φθινοπωρινοί. αἱ δὲ μυίσκαι τῶν μυῶν οὖσαι μικρότεραι γλυκεῖαί τε καὶ εὔχυλοί εἰσι προσέτι τε καὶ τρόφιμοι. οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρός τινων καλούμενοι, πρός τινων δὲ αὐλοὶ καὶ δόνακες καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι καὶ κακόχυλοι, κολλώδεις. καὶ οἱ μὲν ἄρρενες αὐτῶν ῥαβδωτοί εἰσι καὶ οὐ μονοχρώματοι· εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιῶσι καὶ ἄλλοις δυσουροῦσιν
e εὔθετοι. οἱ δὲ θήλεις μονοχρώματοί τέ εἰσι καὶ γλυκύτεροι. λαμβάνονται δὲ ἑφθοὶ καὶ τηγανιστοί· κρείττονες δ' εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦ χανεῖν ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενοι.' — 'σωληνισταὶ δ' ἐκαλοῦντο οἱ συνάγοντες τὰ ὄστρεα ταῦτα, ὡς ἱστορεῖ Φαινίας ὁ Ἐρέσιος

2 ὄστρεια CE πέπαικται Mein, potius ⟨τὰ⟩ πρὸς, interpretatio mutila, cf. schol. Arist 3 τήθην A: τροφὸν C τροφὴν E 4. 5 παχειῶν ACE: corr. Cas 7 λεῖαι Schneid: παχεῖαι ACE πελωρίδες p. 92 f 15 μυίσκαι Schneid: μῦες καὶ ACE 18 καὶ αὐλοὶ CE, ceterum cf. Plin. 32, 151 21 καὶ ἄλλως Mein 23. 24 κρείττους CE

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας γράφων οὕτως· ʽΦιλόξενος ὁ καλούμενος σωληνιστὴς ἐκ δημαγωγοῦ τύραννος ἀνεφάνη, ζῶν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἁλιευόμενος καὶ σωληνοθήρας ὤν· ἀφορμῆς f
δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο.ʼ — ʽτῶν δὲ κτενῶν ἁπαλώτεροι μέν εἰσιν οἱ λευκοί· ἄβρομοι γὰρ καὶ εὐκοίλιοι. τῶν δὲ μελάνων καὶ πυρρῶν οἱ μείζονες καὶ εὔσαρκοι εὔστομοι. κοινῶς δὲ πάντες εὐστόμαχοι, εὔπεπτοι, εὐκοίλιοι λαμβανόμενοι μετὰ κυμίνου καὶ πεπέρεως.ʼ — μνημονεύει δʼ αὐτῶν καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 683 K)·

λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.

— ʽαἱ δὲ βάλανοι καλούμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς δρυΐ- 91
νας ὁμοιότητος διαφέρουσι παρὰ τοὺς τόπους. αἱ μὲν γὰρ Αἰγύπτιαι γλυκεῖαι, ἁπαλαί, εὔστομοι, θρεπτικαί, πολύχυλοι, οὐρητικαί, εὐκοίλιοι, αἱ δὲ ἄλλαι ἁλυκώτεραι. τὰ δὲ ὠτία δύσπεπτα, τρόφιμα δὲ μᾶλλον τηγανιζόμενα. αἱ δὲ φωλάδες εὔστομοι, βρομώδεις δὲ καὶ κακόχυλοι. 41. ἐχῖνοι δὲ ἁπαλοὶ μέν, εὔχυλοι, βρομώδεις, πλήσμιοι, εὔφθαρτοι, μετὰ δὲ ὀξυμέλιτος λαμβανόμενοι καὶ σελίνου καὶ ἡδυόσμου εὐστόμαχοι, γλυκεῖς τε καὶ εὔχυλοι. προσηνέστεροι δʼ b
αὐτῶν οἱ ἐρυθροὶ καὶ οἱ μήλινοι καὶ οἱ παχύτεροι καὶ οἱ ἐν τῷ ξύεσθαι τὴν σάρκα γαλακτῶδες ἀνιέντες. οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαλληνίαν γινόμενοι καὶ περὶ τὴν Ἰκαρίαν καὶ τὸν Ἀδρίαν . . . τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπόπι-

6 interiecto Phaeniae loco pergit Diphilus 8 *μείζους* CE *εὔσαρκοι* Dobr: *ἐνσάριοι* A, om. CE *κοινῇ* CE 12 cf. ad p. 86c 13 pergit Diphilus 14 fort. *κατὰ τοὺς τόπους*, cf. VII 317 f 19 *οἱ ἐχῖνοι* CE 22 *καὶ εὐκοίλιοι* Mein vix recte 23 *παχύτατοι* A: corr. CE 25. 26 *περὶ τὴν Ὑκαρίαν* Mein, fort. *περὶ τὴν Ἰστρίαν* 26 hiatum not. Mein

κροί εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς Σικελίας κοιλίας λυτικοί.' Ἀριστοτέλης δέ φησι (h. a. IV p. 530a 34) τῶν ἐχίνων πλείω γένη εἶναι· ἓν μὲν τὸ ἐσθιόμενον, ἐν ᾧ τὰ καλούμενά ἐστιν ᾠά, ἄλλα δὲ δύο τό τε τῶν σπατάγγων καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρυσῶν. μνημονεύει τῶν σπατάγγων καὶ Σώφρων (fr. 69 Bo) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν οὕτως (I 497 K)·

c δαρδάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
τὸν κάτω σπατάγγην.

καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἥβας γάμῳ περὶ τῶν ἐχίνων φησί (p. 231 L)·

καρκίνοι θ' ἵκοντ' ἐχῖνοί θ', οἳ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα
νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζᾷ δ' ἐμπορεύονται μόνοι.

Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 15 Gaede) Λάκωνά φησί τινα κληθέντα ἐπὶ θοῖναν παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν θαλαττίων ἐχίνων ἐπιλαβέσθαι ἑνός, οὐκ εἰδότα τὴν
d χρῆσιν τοῦ ἐδέσματος, ἀλλ' οὐδὲ προσέχοντα τοῖς συνδειπνοῦσι πῶς ἀναλίσκουσιν· ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφει βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι τὸν ἐχῖνον. δυσχρηστούμενον οὖν τῇ βρώσει καὶ οὐ συνιέντα τὴν ἀντιτυπίαν τῆς τραχύτητος εἰπεῖν· 'ὦ φάγημα μιαρόν, οὔτε μὴ νῦν σε ἀφέω μαλθακισθεὶς οὔτ' αὖτις ἔτι ⟨κα⟩ λάβοιμι.' ὅτι δὲ οἱ ἐχῖνοι, λέγω δὲ καὶ τοὺς χερσαίους καὶ τοὺς θαλαττίους, καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας, προβαλλόμενοι τὰς

1 σκοπέλου corruptum, fort. Ἐκνόμου 5 σπατάνων CE, expectes σπαταγγῶν 8 δάπτοντα Pors 12 θικοντι ἐχῖνοί τε τοι A: corr. Toup 13 πεζαὶ δ' A: corr. Toup μόγις Bergk, μόνον Ahr 16 θοίναν A θοίνην CE 23 ἀφέω A: ἀφέρω ex ἀφέω corr. C ἀφέρω ex ἀφήσω corr. E 24 κα add. K

ἀκάνθας ὥσπερ τι χαράκωμα, Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ λέγων οὕτως (p. 573 N)·

ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα
ἢ τας ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας· e
ὃς εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφάκανθον εἰλίξας δέμας
κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

42. 'τῶν δὲ λεπάδων, φησὶν ὁ Δίφιλος, τινὲς μέν εἰσι μικραί, τινὲς δὲ καὶ ὀστρέοις ἐοικυῖαι. εἰσὶ δὲ σκληραὶ καὶ ὀλιγόχυλοι καὶ οὐκ ἄγαν δριμεῖαι, εὔστομοι δὲ καὶ εὐκατέργαστοι, ἑφθαὶ δὲ ποσῶς εὔστομοι. αἱ δὲ πίνναι οὐρητικαί, τρόφιμοι, δύσπεπτοι, δυσανάδοτοι. ἐοίκασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι εὐστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δέ· διὸ f
τοῖς ἀσθενοῦσι τὸν στόμαχον οἰκεῖοι· δυσέκκριτοί τε καὶ μέσως τρόφιμοι. τούτων δὲ αἱ μήκωνες λεγόμεναι πρὸς τοῖς πυθμέσιν ἁπαλαί, εὔφθαρτοι. διὸ τοῖς τὴν γαστέρα ἀσθενοῦσιν οἰκεῖαι. αἱ δὲ πορφύραι μεταξὺ πίννης εἰσὶ καὶ [τοῦ] κήρυκος· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι πολύχυλοι, εὔστομοι, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶν ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ καὶ εὐανάδοτον εἰς ἐπίκρασίν τ' ἐπιτήδειον. τὰ δὲ ὄστρεα γεννᾶται μὲν καὶ ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν λί- 92
μναις καὶ ἐν θαλάσσῃ. κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια, ὅταν λίμνη ἢ ποταμὸς παρακέηται. γίνεται γὰρ εὔχυλα καὶ μείζονα καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ᾐόσι καὶ πέτραις ἰλύος καὶ ⟨γλυκέος⟩ ὕδατος ἀμιγῆ μικρά,

2 φοινίκηι καινη A: corr. Dalec 5 ὅσ' A: corr. CE 6 ἀμφ' ἄκανθαν (ἄκανθας E) ACE: corr. Salm 7 θίγειν ACE 10. 11 εὔστομοί τε καὶ δυσκατέργαστοι, ἑφθαὶ δὲ ποσῶς εὐστόμαχοι Coraes coll. Xenocr. de alim. apud Oribas. I 145 Daremb 14 εὔστομοί Mein, sed cf. p. 87 d 17 fort. ⟨αἱ⟩ πρὸς 19 τοῦ om. CE 25 μείζω CE 26 γλυκέος add. K coll. Plin. 32, 59

σκληρά, δηκτικά. τὰ δὲ ἐαρινὰ ὄστρεα καὶ τὰ κατὰ τὴν τοῦ θέρους ἀρχὴν κρείσσονα, πλήρη, θαλασσίζοντα μετὰ γλυκύτητος, εὐστόμαχα, εὐέκκριτα. τὰ δὲ συνεψόμενα μαλάχῃ ἢ λαπάθῳ ἢ ἰχθύσιν ἢ καθ' αὑτὰ b τρόφιμα καὶ εὐκοίλια.' 43. *Μνησίθεος* δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν· 'ὄστρεα καὶ κόγχαι καὶ μύες καὶ τὰ ὅμοια τὴν μὲν σάρκα δυσκατέργαστά ἐστι διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτοῖς ἁλυκήν. διόπερ ὠμὰ μὲν ἐσθιόμενα κοιλίας ἐστὶν ὑπακτικὰ διὰ τὴν ἁλυκότητα, τὰ δὲ ἑψόμενα ἀφίησιν ἤτοι πᾶσαν ἢ τὴν πλείστην ἅλμην εἰς τὴν συνέψουσαν αὐτὴν ὑγρότητα. διόπερ αἱ μὲν ὑγρότητες, ἐν αἷς ἂν ἑψηθῇ τι τῶν ὀστρέων, ταρακτικαὶ καὶ ὑπακτικαὶ κοιλίας εἰσίν, αἱ δὲ σάρκες τῶν ἑψομένων ὀστρέων ψόφους ποιοῦσιν c ἐστερημέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν ὀστρέων, ἐάν τις αὐτὰ καλῶς ὀπτήσῃ, ἀλυποτάτην ἔχει διάθεσιν· πεπύρωται γάρ. διὸ οὐχ ὁμοίως τοῖς ὠμοῖς ἐστι δύσπεπτα καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐτοῖς ἔχει κατεξηραμμένας, δι' ὧν ἔκλυτος ἡ κοιλία γίνεται. τροφήν τε δίδωσιν ὑγράν τε καὶ δύσπεπτον ἅπαν ὄστρεον καὶ πρὸς τὰς οὐρήσεις ἐστὶν οὐκ εὔοδα. ἀκαλήφη δὲ καὶ ἐχίνων ᾠὰ καὶ τὰ τοιαῦτα τροφὴν μὲν δίδωσιν ὑγρὰν καὶ μικράν, τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶν λυτικὰ καὶ οὐρήσεως κινητικά.'

44. *Νίκανδρος* δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς τάδε τῶν ὀστρέων καταλέγει (fr. 83 Schn)·

d ἠὲ καὶ ὄστρεα τόσσα βυθοὺς ἅτε βόσκεται ἅλμης,

2 κρείσσω CE 4 ⟨μᾶλλον⟩ ἢ καθ' αὑτὰ K 18. 19 κατεξηρασμένας A: corr. CE 19. 20 fort. τροφὴν δὲ 27 βυθοὺς κάτα Mein

νηρῖται στρόμβοι τε πελωριάδες τε μύες τε,
γλίσχραι τ᾽ ἄλλα σύνες τε καὶ αὐτῆς φωλεὰ πίνης.

καὶ Ἀρχέστρατος δ᾽ ἐν Γαστρονομίᾳ φησί (fr. 50 R)·

τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ᾽ Ἄβυδος,
τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἡ Μιτυλήνη·
πλείστους δ᾽ Ἀμβρακία παρέχει καὶ ἄπλατα μετ᾽ αὐτῶν ....
Μεσσήνη δὲ πελωριάδας στενοπορθμίδι κόγχας
κἀν Ἐφέσῳ λήψει τὰς λείας οὔ τι πονηράς.
τήθεα Καλχηδών, τοὺς κήρυκας δ᾽ ἐπιτρίψαι e
ὁ Ζεύς, τούς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους,
πλὴν ἑνὸς ἀνθρώπου· κεῖνος δέ μοί ἐστιν ἑταῖρος
Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων, Ἀγάθων δὲ καλεῖται.

καὶ Φιλύλλιος δὲ ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησί (I 785 K)·

χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μηθύμνης.

ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (I 14 K)·

πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη. f

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 230 v. 3 L)·

ὄστρεια συμπεφυκότα.

ὄστρεον δὲ ὡς ὄρνεον Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 250 c)· ‘ὀστρέου τρόπον, φησί, δεδεσμευμένοι,’ καὶ ἐν Τιμαίῳ

1 πελωρίδες A: corr. Mus 2 γλίσχρ᾽ Ἁλοσύδνης τέκνα καὶ Bothe 4 μῦσθ᾽ ἡ αἶνος A μῦς ἡ αἶνος CE: corr. Mus, fort. μύας ὄστρεα ACE: corr. Mus 5 τοὺς ἄρκτους CE (in E ex ἄρτους corr) 6 πλείστους omnino verum, recte hiatum not. Di 8 πελωριάδαϊς A superscr. ε: corr. Mus στενοπορθμίδαι A: corr. Mus 8. 9 κόγχαι i. q. χῆμαι (cf. Phot. s. κόγχη), *chemae laeves* Plin. 32, 147 9 post πονηράς fort. lacuna 16. 17 cf. p. 86e 18 ὄστρεα ACE: corr. Mus 21 γάμοις A

(p. 92b)· ʽτὸ τῶν ὀστρέων γένος συμπάντων,ʼ ἐν δὲ τῷ τῆς Πολιτείας δεκάτῳ ὄστρεια εἶπε (p. 611d)· ʽπροσπεφυκέναι ὄστρειά τε καὶ φυκία.ʼ αἱ δὲ πελωρίδες ὠνομάσθησαν παρὰ τὸ πελώριον. μεῖζον γάρ ἐστι
93 χήμης καὶ παρηλλαγμένον. Ἀριστοτέλης δέ φησι καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χημῶν μνημονεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις (FHG II 47). καὶ ἴσως οὕτως ὠνόμασται τὰ κογχύλια παρὰ τὸ κεχηνέναι.

45. περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων ὀστρέων — οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν — Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει οὕτως (c. 36)· ʽτῶν θαυμαζομένων δὲ λίθων ἐστὶν καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφανὴς μὲν τῇ φύσει· ποιοῦσι δʼ ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὅρμους. γίνεται δὲ ἐν ὀστρέῳ
b τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνναις, πλὴν ἐλάττονι. μέγεθος δὲ ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης.ʼ Ἀνδροσθένης δʼ ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς Παράπλῳ (fr. 1 M) γράφει οὕτως· ʽτῶν δὲ στρόμβων καὶ χοιρίνων καὶ τῶν λοιπῶν κογχυλίων ποικίλαι αἱ ἰδέαι καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρʼ ἡμῖν· γίνονται δὲ πορφύραι τε καὶ ὀστρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν· ἓν δὲ ἴδιον ὃ καλοῦσιν ἐκεῖνοι βέρβερι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρῖτις λίθος γίνεται. αὕτη δʼ ἐστὶ πολυτελὴς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πωλεῖται περὶ Πέρσας τε καὶ τοὺς ἄνω τόπους πρὸς χρυσίον. ἐστὶ δʼ

2 et 3 ὄστρεα A: corr. Di 2. 3 συμπεφυκέναι A 4 τὸ πέλωρον Et. M. 659, 55, ubi haec pleniora μεῖζον γάρ τι CE 8. 9 χῆμαι δέ, φησί, παρὰ τὸ κεχηνέναι ἴσως CE, et fort. Athenaeus dixerat et χήμη et κογχύλια ab κεχηνέναι verbo ducta esse 21 αἱ ποικίλαι ἡδεῖαι ACE: corr. Coraes (*variae species* iam Dalec) 22 πορφύρα A: corr. ς 25. 26 παρὰ Πέρσας CE

ἡ μὲν τοῦ ὀστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενί, οὐ
διέγλυπται δὲ ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ, c
οὐδὲ ὦτα ἔχει δύο ὥσπερ ὁ κτεὶς ἀλλὰ ἕν. ἡ δὲ λί-
θος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὀστρέου, ὥσπερ ἐν τοῖς
συείοις ἡ χάλαζα, καί ἐστιν ἣ μὲν χρυσοειδὴς σφό-
δρα, ὥστε μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι ὅταν παρατεθῇ παρὰ
τὸ χρυσίον, ἣ δὲ ἀργυροειδής, ἣ δὲ τελέως λευκή,
ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων.' Χάρης δ' ὁ
Μιτυληναῖος ἐν ἑβδόμῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστο-
ριῶν φησι (fr. 12 M)· 'θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδι-
κὴν θάλασσαν, ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν
καὶ Περσικὴν καὶ Σουσιανὴν καὶ Βαβυλωνίαν, παρό- d
μοιον ὀστρέῳ· τὸ δ' ἐστὶν ἁδρὸν καὶ πρόμηκες, ἔχον
ἐν αὑτῷ σάρκα καὶ μεγάλην καὶ λευκήν, εὐώδη σφό-
δρα. ἐξ ὧν ἐξαιροῦντες ὀστᾶ λευκὰ προσαγορεύουσι
μὲν μαργαρίτας, κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὁρμί-
σκους τε καὶ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας·
περὶ ἃ σπουδάζουσιν Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες
Ἀσιανοὶ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐκ χρυσίου γεγενημένων.'
46. Ἰσίδωρος δ' ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς Παρθίας
Περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νῆσόν φησιν e
εἶναί τινα, ἔνθα πλείστην μαργαρῖτιν εὑρίσκεσθαι.
διόπερ σχεδίας καλαμίνας πέριξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ
ὧν καθαλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυιὰς εἴ-
κοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. φασὶ δ' ὅταν βρον-
ταὶ συνεχεῖς ὦσι καὶ ὄμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον
τὴν πίνναν κύειν, καὶ πλείστην γίγνεσθαι μαργαρῖτιν
καὶ εὐμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους
θαλάμας δύνειν εἰώθασιν αἱ πίνναι· θέρους δὲ τὰς f

5 συΐοις A ὑείοις CE 16 μαργαρίτην A: corr. CE
25 διπλοῦς suspectum 26 aliter Plin. 9, 108

μὲν νύκτας κεχήνασι διανηχόμεναι, ἡμέρας δὲ μύουσιν. ὅσαι δ᾽ ἂν πέτραις ἢ σπιλάσι προσφυῶσι, ῥιζοβολοῦσι κἀνταῦθα μένουσαι τὴν μαργαρῖτιν γεννῶσι. ζῳογονοῦνται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκότος τῇ σαρκὶ μέρους. τοῦτο δὲ συμπέφυκε τῷ τοῦ κόγχου στόματι χηλὰς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρον. ὃ δή ἐστιν ἐοικὸς καρκίνῳ μικρῷ καλούμενον πινοφύλαξ. διήκει δ᾽ ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ κόγχου οἱονεὶ ῥίζα, παρ᾽ ἣν ἡ μαργαρῖτις γεννωμένη αὔξεται διὰ τοῦ στερεοῦ τῆς κόγχης καὶ τρέφεται ὅσον
94 ἂν ᾖ προσπεφυκυῖα χρόνον. ἐπειδὰν δὲ παρὰ τὴν ἔκφυσιν ὑποδυομένη ἡ σὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνουσα χωρίσῃ τὴν μαργαρῖτιν ἀπὸ τοῦ κόγχου, ἀμπέχουσα μὲν οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ᾽ αὐτὴν καὶ διαυγεστέραν ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος πίννα διαυγεστάτην [ποιεῖ] καὶ καθαρωτάτην καὶ μεγάλην γεννᾷ μαργαρῖτιν, ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα καὶ ἀνωφερὴς διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι δύσχρους καὶ ἥσσων. κινδυνεύουσι δ᾽ οἱ θηρῶντες τοὺς μαρ-
b γαρίτας, ὅταν εἰς κεχηνότα κόγχον κατ᾽ εὐθὺ ἐκτείνωσι τὴν χεῖρα· μύει γὰρ τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίονται· ἔνιοι δὲ καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν. ὅσοι δ᾽ ἂν ἐκ πλαγίου ὑποθέντες τὴν χεῖρα τύχωσι, ῥαδίως τοὺς κόχχους ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποσπῶσιν.᾽ μαράγδων δὲ μνημονεύει Μένανδρος ἐν Παιδίῳ (IV 181 M)·

3 *μένουσαι* K: *ἐνοῦσαι* ACE   7. 8 debebat *τῷ καλουμένῳ πινοφύλακι*, turbavit epitomator; ego haec omnia parum intellego   13 *ἀμπέχουσα* (om. CE) obscurum, *ἀμπίσχουσα* Wilam   16 *ποιεῖ* del. K, nisi forte verba *ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν* (sic ACE: corr. ς) omnia ex v. 15 iterata delenda   25 *ἀνασπῶσιν* CE   26 *πεδίωι* A: corr. Cas

μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

ἄνευ δὲ τοῦ σ̄ λεκτέον· παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠνόμασται τῷ διαυγὴς ὑπάρχειν.

47. μετὰ ταῦτα περιηνέχθησαν πίνακες ἔχοντες c ΤΩΝ ΕΞ ΥΔΑΤΟΣ ΚΡΕΩΝ πολλά, πόδας καὶ κεφαλὰς καὶ ὠτία καὶ σιαγόνας, ἔτι δὲ καὶ χορδὰς καὶ κοιλίας καὶ γλώσσας, ὥσπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένοις ἑφθοπωλίοις. ʽεἴρηται γάρ, Οὐλπιανέ, καὶ τὸ ἑφθοπώλιον παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Παιδίῳ (IV 519 M).ʼ καὶ πάλιν ζητούντων τοὺς ὀνομάσαντάς τι τούτων ὃ μέν τις ἔλεγε· ʽτῶν ἐδωδίμων κοιλιῶν μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι (300)· ʽφήσω σε ἀδεκατεύτους κοιλίας πωλεῖν.ʼ καὶ d ἑξῆς (160)·

τί μ', ὦγαθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;

καὶ πάλιν (356)·

ἐγὼ δέ ⟨γ'⟩ ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

καὶ πάλιν (1178)·

ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας e
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

σιαγόνος δὲ Κρατῖνος Πλούτοις (I 63 K)·

περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ (fr. 109 N)·

σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι.

2 cf. Et. M. 720, 55   8 nomen eius qui loquitur (Cynulci, ut putat Wilam) sustulit epitomator   9 *ποσιδίπποι* A   15 *ὦ ἀγαθέ* A   18 *δὲ ἤνυστραν* et *ὕϊνην* A   19 *ἀπόνιπτος* A

Πλάτων δ' ἐν Τιμαίῳ γράφει (p. 75 d)· '*καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς συνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου.*' *καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς* (1, 8)·
f '*σιαγόνα μικρὰν συνεσταλμένην.*' *οἱ δὲ διὰ τοῦ ῡ στοιχείου ἐκφέροντες κατ' ἀναλογίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ὑός. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος, ἃς ὀρύας ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν* (p. 248 L). *Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις* (455)·

ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 72 K)·

ὡς λεπτός, ἦ δ' ὅς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος.

καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν (ib. 264). *Ἄλεξις δ' ἐν Λευκαδίᾳ ἢ Δραπέταις* (II 344 K)·

95 *χορδαρίου τόμος ἧκεν καὶ περικομμάτιον.*

Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις (ib. 40)·

ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.

48. *ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους Ἄλεξις ἐν Κρατείᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ· τὸ δὲ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον ἐκθήσομαι* (p. 107 b), *πολλὰ ἔχον τῶν ζητουμένων ὀνομάτων. Θεόφιλος Παγκρατιαστῇ* (II 475 K)·

ἐφθῶν μὲν σχεδὸν
τρεῖς μνᾶς, B. λέγ' ἄλλο. A. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
b *τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς.*

Ἀναξίλας Μαγείροις (II 269 K)·

τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
ἰχθύδι' ὀπτᾶν. B. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;

6 puto *συός* 15 *περικομματίων* A: corr. Mein 18 *ποδῶν τε* A (verba cum Antiphanis versu coniuncta): corr. Cas *ἄλεξις δὲ* A: corr. Cas 19 *κρατίαι* A 25 Anaxilae nomen suspectum Meinekio propter p. 219 v. 3, sed fort. alia interciderunt 26 sqq haec omnia obscura

σνσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν. ὅσον
ἀκροκώλι' ἕψειν . . . ῥύγχη, πόδας.

Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ (ib. 267)·

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὗὸς
ῥύγχος, ὦ φίλε Κινησία.

καὶ ἐν Καλυψοῖ (ib. 266)·

ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε. c

ὠτάρια δ' ὠνόμασε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σατυρίᾳ (ib. 155). Ἀξιόνικος δὲ ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (ib. 415)·

ζωμὸν ποιῶ
θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λείψανα
συντιθείς, οἴνῳ διαίνων, ἔντερ' ἁλὶ καὶ σιλφίῳ
σφενδονῶν, ἀλλᾶντα τέμνων, παραφέρων χορδῆς τόμον,
ῥύγχος εἰς ἴξος πιέζων, ὥστε πάντας ὁμολογεῖν
τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν.

Ἀριστοφάνης Προαγῶνι (I 510 K)· d

ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

Φερεκράτης Λήροις (ib. 173)·

ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἐσθ' ὑός.

καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται Ῥύγχος περὶ Στράτον τῆς Αἰτωλίας, ὥς φησι Πολύβιος ἐν ς' ἱστοριῶν (c. 59 Hu). Στησίχορός τέ φησιν ἐν Συοθήραις (fr. 14 B)·

κρύψαι δὲ ῥύγχος
ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

5 ὦ φίλε, κνησιᾶν Mein 9 χαλκιδι A: corr. Hemsterh 10 ζωμοποιῶ ACE: corr. Cas 12 οἴνῳ διαίνων Emperius: οιονταιανω A ἑτεράλικα σιλφίωι A: corr. Seidler 13 τέμνω παραφέρω ACE: corr. Kock 15 πιέζω ACE: corr. Di 23 ἐν ς' corruptum putabat Schw, ἐν θ' Wilam 25 κρύψε δὲ Di

ὅτι δὲ κυρίως λέγεται ῥύγχος ἐπὶ τῶν συῶν προείρη-
e ται. ὅτι δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ζῴων Ἄρχιππος Ἀμφι-
τρύωνι δευτέρῳ (I 679 K) κατὰ παιδιὰν εἴρηκε καὶ ἐπὶ
τοῦ προσώπου οὕτως·

καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν.

καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι (II 215 K)·

ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.

49. ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰο-
λοσίκωνι (II 393 K)·

καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δή σοι τέτταρα
f ἥψησα τακερά.

καὶ ἐν Γηρυτάδῃ (ib. 430)·

ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάραβοι.

Ἀντιφάνης Κορινθίᾳ (I 61 K)·

ἔπειτα κἀκροκώλιον
ὕειον Ἀφροδίτῃ; γελοῖον. Β. ἀγνοεῖς·
ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν,
⟨ὦ⟩ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε
τὸ ζῷον, τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.

ὅτι δ' ὄντως Ἀφροδίτῃ ὗς θύεται μαρτυρεῖ Καλλί-
96 μαχος (fr. 100h 1 Schn) ἢ Ζηνόδοτος ἐν ἱστορικοῖς ὑπο-
μνήμασι γράφων ὧδε· 'Ἀργεῖοι Ἀφροδίτῃ ὗν θύουσι,
καὶ ἡ ἑορτὴ καλεῖται Ὑστήρια.' Φερεκράτης δ' ἐν
Μεταλλεῦσι (I 175, 13 K)·

σχελίδες δ' ὁλόκνημοι πλησίον τακερώταται
ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια.

1. 2 προείρηται: videtur de hac re fusius dictum fuisse p. 95 bc, cf. schol. Ar. av. 348 3 cf. Bekk. an. 113, 9 10 δή Bergk: δέ A 17 ὑεσὶν A: corr. Schw 18 ὦ add. Schw ἀπείθισε Kock 18. 19 ἀπεῖρξε μὲν | τὸ ζῷον αὐτοῦ, τοὺς Herw 23 ὑστηρία A: corr. CE

Ἄλεξις Κυβευταῖς (II 339 K)·

ἠριστηκότων
σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός.

κἀν Παννυχίδι ⟨ἢ⟩ Ἐρίθοισιν (ib. 363)·

ἡμίοπτα μὲν
τὰ κρεάδι' ἐστί, τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται,
ὁ γόγγρος ἑφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω. b

τῶν δ' ἑφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ (I 157 K)·

ὡς παρασκευάζεται δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν.
Β. καὶ δῆθ' ὑπάρχει τέμαχος ἐγ-
χέλειον ὑμῖν, τευθίς, ἄρ-
νειον κρέας, φύσκης τόμος,
ποὺς ἑφθός, ἧπαρ, πλευρόν, ὀρ-
νίθεια πλήθει πολλά, τυ-
ρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν.

Ἀντιφάνης Παρασίτῳ (II 87 K)·

χοιρίων
σκέλη καπύρ'. Β. ἀστεῖόν γε, νὴ τὴν Ἑστίαν,
ἄριστον. Α. ἑφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς. c

Ἐκφαντίδης δ' ἐν Σατύροις (I 9 K)·

πόδας ἐπεὶ δέοι πριάμενον καταφαγεῖν ἑφθοὺς ὑός.

γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων (I 522 K)·

ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
κάπτων.

3 vix integer, ἐξ Mein non recte 4 ἢ add. Mus 4. 5 Ἐρίθοις· ἵν' ἡμίοπτα Di 10 ὅπως (πῶς οὖν Wilam, malo καὶ πῶς) παρασκ. Bergk τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν Elmsl 11. 12 ἐγχέλιον A 12. 13 ἀρνίον A 14. 15 ὀρνίθια A 18 χοιρέων A: corr. Schw 22 ἐπεὶ Mein (τ' ἐπεὶ Di): τε εἰ A 25 παρατέταγμαι A: corr. schol. Ar. Ach. 640

ἀλλὰ φέρετατ' ἀπόβασιν ἡπάτιον ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρὸν ἢ γλῶτταν ἢ
σπληνὸς ἢ νῆστιν ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

d 50. τοσούτων λεχθέντων καὶ περὶ τούτων οὐδὲ τῶν ἰατρῶν οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μετειλήφασιν. ἔφη γὰρ ὁ Διονυσοκλῆς· 'Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ἔφη· 'κεφαλὴ καὶ πόδες ὑὸς οὐ πολὺ τὸ τρόφιμον καὶ λιπαρὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι.' καὶ ὁ Λεωνίδης· 'Δήμων ἐν δ' Ἀτθίδος (FHG I 378) ''Ἀφείδαντα, φησί, βασιλεύοντα Ἀθηνῶν Θυμοίτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς νόθος ὢν ἀποκτείνας αὐτὸς ἐβασίλευσεν. ἐφ' οὗ Μέλανθος Μεσσήνιος ἐκπεσὼν τῆς e πατρίδος ἐπήρετο τὴν Πυθίαν ὅπου κατοικήσει. ἡ δὲ ἔφη, ἔνθα ἂν ξενίοις πρῶτον τιμηθῇ τοὺς πόδας αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῷ δείπνῳ παραθέντων. καὶ τοῦτ' ἐγένετο αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι· τῶν ἱερειῶν γὰρ τότε πάτριόν τινα ἑορτὴν ἐπιτελουσῶν καὶ πάντα τὰ κρέα κατανηλωκυιῶν, τῶν δὲ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς ὑπολοίπων ὄντων ταῦτα τῷ Μελάνθῳ ἀπέστειλαν.'

51. ΜΗΤΡΑ ἑξῆς ἐπεισηνέχθη, μητρόπολίς τις ὡς ἀληθῶς οὖσα καὶ μήτηρ τῶν Ἱπποκράτους υἱῶν, οὓς f εἰς ὑωδίαν κωμῳδουμένους οἶδα. εἰς ἣν ἀποβλέψας ὁ Οὐλπιανὸς 'ἄγε δή, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, παρὰ τίνι

1 corruptus, φέρεθ' ἡπάτιον ἢ Di 3 σπλῆνά γ' ἢ Herm, σπλῆνα καὶ Blaydes ὀπωρινῆς IX 374 f: ἢ ρινης A 4 ἠτριαίαν III 110 f: ἠτριεα A 6 lemma ΤΩ͂Ν ΕἸС Λ̄ ΤΕΛΟС ΤΟΥ͂ Ε̄ ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ ς̄ 6. 7 fort. οὐδὲ ⟨τούτων⟩ τῶν 8 διονυσιοκλῆς A: corr. K 12 ἀφίδαντα A 14 ὁ Μεσσήνιος CE 15 κατοικήσηι A: corr. CE 17 fort. ἐπὶ δείπνῳ 20 καταναλωκυιῶν A κατηναλωκυιῶν CE

κεῖται ἡ μήτρα; ἱκανῶς γὰρ γεγαστρίσμεθα καὶ καιρὸς ἤδη 'στὶ καὶ λέγειν ἡμᾶς. τοῖς δὲ κυνικοῖς τοῦτο παρακελεύομαι σιωπᾶν κεχορτασμένοις ἀφειδῶς, πλὴν εἰ μὴ καὶ τῶν σιαγόνων καὶ τῶν κεφαλῶν κατατρῶξαι βούλονται καὶ τὰ ὀστᾶ, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γάρ εἰσι καὶ εὔχονται καλεῖσθαι.

νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν, 97

ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη (fr. 472 N). πάντα γὰρ ἐσθίειν καὶ πίνειν θέλουσιν, ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες ὅπερ ὁ θεῖος Πλάτων ἔφη ἐν Πρωταγόρᾳ (p. 347 c)· 'τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοιότατον εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' αὑτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας τιμίας ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων b φωνῆς ἀλλήλοις ξύνεισιν. ὅπου δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσίν, οὐκ ἂν ἴδοις οὔτε αὐλητρίδας οὔτε ὀρχηστρίδας οὔτε ψαλτρίας, ἀλλ' αὐτοὺς ἑαυτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συνεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς, λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως, κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσι.' τοῦτο δ' ὑμεῖς ποιεῖτε, ὦ Κύνουλκε· πίνοντες, μᾶλλον δ' ἐκπίνοντες αὐλητρίδων καὶ ὀρχηστρίδων δίκην ἐμποδίζετε τὴν διὰ τῶν λόγων ἡδονήν, ζῶντες κατὰ τὸν αὐτὸν Πλάτωνα, ὃς ἐν τῷ Φιλήβῳ φησίν (p. 21 c), οὐκ ἀνθρώ- c

15 συνιέναι A: corr. CE τῶι τόπωι A: corr. CE 20 εἴδοις A: corr. CE 26 δ' ἐμπίνοντες Mein

που βίον, ἀλλά τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρεΐνων ἔμψυχά ἐστι σωμάτων.' 52. καὶ ὁ Κύνουλκος ὀργισθεὶς 'γάστρων, ἔφη, καὶ κοιλιόδαιμον ἄνθρωπε, οὐδὲν ἄλλο σὺ οἶσθα, οὐ λόγους διεξοδικοὺς εἰπεῖν, οὐχ ἱστορίας μνησθῆναι, οὐ τῆς ἐν λόγοις χάριτος ἀπάρξασθαί ποτε, ἀλλὰ τὸν χρόνον ἅπαντα περὶ ταῦτα κατετρίβης ζητῶν, κεῖται, οὐ κεῖ-
d ται; εἴρηται, οὐκ εἴρηται; ἐξονυχίζεις τε πάντα τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις τὰς ἀκάνθας συνάγων,

ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν

ἀεὶ διατρίβων, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μηδὲν συναθροίζων. ἢ οὐ σὺ εἶ ὁ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην στρήναν κατά τινα πατρίαν παράδοσιν λεγομένην καὶ διδομένην τοῖς φίλοις ἐπινομίδα καλῶν; καὶ εἰ μὲν τὴν Πλάτωνος ζηλώσας, μαθεῖν βουλόμεθα . . . . εἰ δὲ παρά τινι οὕτως εὑρὼν λεγομένην, ἐμφάνισον τὸν εἰπόντα. ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος τι τῆς τριήρους, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν Τριηρικῷ
e παρατέθειται. οὐ σὺ εἶ ὁ καὶ τὸν καινὸν καὶ οὐδέπω ἐν χρείᾳ γενόμενον φαινόλην — εἴρηται γάρ, ὦ βέλτιστε, καὶ ὁ φαινόλης — εἰπὼν 'παῖ Λεῦκε, δός μοι τὸν ἄχρηστον φαινόλην.' εἰς βαλανεῖον δέ ποτε πορευόμενος οὐκ ἔφης πρὸς τὸν πυνθανόμενον 'ποῖ δή;' 'ἀπολούμενος, ἦν δ' ἐγώ, ἐπείγομαι;' κἀκείνης σοι τῆς ἡμέρας ὁ καλὸς κανυσῖνος ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνηρπάσθη, ὡς γέλωτα πάμπολυν ἐν τῷ βαλανείῳ γενέσθαι ἀχρή-

2 ὀστρέων ἐμψύχων A: corr. e Plat 11 τρηχῖαν A, cf. Plut. rat. aud. p. 44e 12 ἀναθέων A: corr. Mus 16 hiatum not. K, supplenda talia *'scire volumus quid strena cum Platonis libro commune habeat'* 19 τῆς om. lemma A fort. recte

στου ζητουμένου φαινόλου. ἄλλοτε δέ, ὦ ἑταῖροι φίλ-
τατοι — πρὸς γὰρ ὑμᾶς εἰρήσεται τἀληθῆ — προσέ- f
πταισε λίθῳ καὶ τὴν κνήμην ἔλυσε· θεραπευθεὶς οὖν
προῄει καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ʽτί τοῦτο, Οὐλ-
πιανέ;ʼ ʽὑπώπιονʼ ἔλεγε. κἀγὼ — ξυνῆν γὰρ αὐτῷ —
τότε τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δυνάμενος παρά τινι τῶν
φίλων ἰατρῷ ὑπαλειψάμενος τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς
παχεῖ φαρμάκῳ πρὸς τοὺς πυνθανομένους ʽτί δὲ σύ;ʼ
ʽπρόσκομμαʼ ἔφασκον. 53. τῆς δʼ αὐτῆς ταύτης σο-
φίας καὶ ἕτερός ἐστι ζηλωτής, Πομπηιανὸς ὁ Φιλαδελ-
φεύς, ἄνθρωπος οὐκ ἀπάνουργος, ὀνοματοθήρας δὲ 98
καὶ αὐτός. ὅστις πρὸς τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος με-
γάλῃ τῇ φωνῇ καλέσας τοὔνομα ʽΣτρομβιχίδη, ἔφη,
κόμιζέ μοι ἐπὶ τὸ γυμνάσιον τὰς βλαύτας τὰς ἀφορή-
τους καὶ τὴν ἐφεστρίδα τὴν ἄχρηστον. ἐγὼ γὰρ ὑπο-
δησάμενος τὸν πώγωνα προσαγορεύσω τοὺς ἑταίρους·
ὀπτὸς γάρ ἐστί μοι Λάριχος. κόμιζε δὲ τοῦ ἐλαίου τὴν
λήκυθον· πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἔπειθʼ οὕτως
ἀπολούμεθον.ʼ ὁ δʼ αὐτὸς οὗτος σοφιστὴς Φεβρουαρίῳ
μηνί, ὡς Ῥωμαῖοι λέγουσι — τὸν δὲ μῆνα τοῦτον b
κληθῆναί φησιν ὁ Μαυρούσιος Ἰόβας (FHG III 470)
ἀπὸ τῶν κατουδαίων φόβων κατʼ ἀναίρεσιν τῶν δει-
μάτων — ἐν ᾧ τοῦ χειμῶνός ἐστι τὸ ἀκμαιότατον, καὶ
ἔθος τότε τοῖς κατοιχομένοις τὰς χοὰς ἐπιφέρειν πολ-
λαῖς ἡμέραις, πρός τινα τῶν φίλων ʽοὐκ εἶδές με, ἔφη,
πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὰ καύματα.ʼ τῆς δὲ τῶν Πανα-
θηναίων ἑορτῆς ἐπιτελουμένης, διʼ ἧς καὶ τὰ δικαστή-
ρια οὐ συνάγεται, ἔφη ʽγενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτορος

5 sqq paullo aliter haec Eust. 914, 40 10 ἕτερός τίς ἐστι CE 17 ʽ*visendus enim mihi Larichus*ʼ recte explicat Wilam 24 praeter libationes etiam tura incensa vel similia memorata fuerunt, cf. v. 26 27 διʼ ἣν A: corr. CE

Ἀθηνᾶς καὶ ἄδικος ἡ τῆτες ἡμέρα.' ἐκάλεσε δέ ποτε καὶ τὸν ἐκ Δελφῶν ἐπανελθόντα ἡμῶν ἑταῖρον οὐδὲν
c αὐτῷ χρήσαντος τοῦ θεοῦ ἄχρηστον. δεῖξιν δέ ποτε λόγων δημοσίᾳ ποιούμενος καὶ ἐγκώμιον διεξερχόμενος τῆς βασιλευούσης πόλεως ἔφη 'θαυμαστὴ δ' ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἡ ἀνυπόστατος.' 54. τοιοῦτοί τινές εἰσιν, ὦ ἑταῖροι, οἱ Οὐλπιάνειοι σοφισταί, οἱ καὶ τὸ μιλιάριον καλούμενον ὑπὸ Ῥωμαίων, τὸ εἰς [τοῦ] θερμοῦ ὕδατος κατεργασίαν κατασκευαζόμενον, ἰπνολέβητα ὀνομάζοντες, πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ καὶ πολλοῖς παρασάγ-
d γαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον, ὅτι μένει τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν στῦλον μενεκράτην, ὅτι μένει καὶ κρατεῖ, βαλάντιον δὲ τὸ ἀκόντιον, ὅτι ἐναντίον βάλλεται, καὶ τὰς τῶν μυῶν διεκδύσεις μυστήρια ἐκάλει, ὅτι τοὺς μῦς τηρεῖ. Ἄθανις δ' ἐν α' Σικελικῶν (FHG II 82) τὸν αὐτόν φησι Διονύσιον καὶ τὸν βοῦν γαρόταν καλεῖν καὶ τὸν χοῖρον ἴακχον. τοιοῦτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος ὁ Κασσάνδρου τοῦ Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφός,
e ὁ τὴν Οὐρανόπολιν καλουμένην κτίσας. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ Λέμβος ἐν τῇ τριακοστῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως (FHG III 169)· 'Ἀλέξαρχος ὁ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας διαλέκτους ἰδίας εἰσήνεγκεν, ὀρθροβόαν μὲν τὸν ἀλεκτρυόνα καλέων καὶ βροτοκέρτην τὸν κουρέα καὶ τὴν δραχμὴν ἀργυρίδα, τὴν δὲ χοίνικα ἡμεροτροφίδα καὶ τὸν κήρυκα ἀπύτην. καὶ τοῖς Κασσανδρέων δὲ ἄρχουσι τοιαῦτά ποτ' ἐπέστειλε·

1 Ἀθηνᾶς fort. glossema 7 οὐλπιάνιοι A: corr. CE 8 τοῦ om. CE 10 πολλῶν A: καλῶν C πολλῶν γρ. καινῶν E, fort. πολλῶν καινῶν 14 βαλλάντιον A: corr. CE 15 δ' ἐκδύσεις A: corr. CE 24 καλῶν CE 27 ἐπέστελλεν CE

‘Ἀλέξαρχος Ὁμαιμέων πρόμοις γαθεῖν. τοὺς ἡλιοκρεῖς οἰῶν οἶδα λιπουσαθεωτων ἔργων κρατιτορας μορσίμῳ τύχᾳ κεκυρωμένας θεουπογαις χυτλώσαντες αὐτοὺς καὶ f
φύλακας ὀριγενεῖς.’ τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νομίζω ’γὼ μηδὲ τὸν Πύθιον διαγνῶναι. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη (II 58 K)·

τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν;
ἢ τί ποτε τὸν σπουδαῖον ἀκολουθεῖν ἐρεῖς
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία
λεπτῶν, ἀσίτων, συκίνων, λέγονθ’ ὅτι
τὸ πρᾶγμα τοῦτ’ οὐκ ἔστιν, εἴπερ γίνεται, 99
οὐδ’ ἔστι γάρ πω γινόμενον ὃ γίνεται,
οὔτ’ εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίνεται,
ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
οὐκ ἔστ’ ἕωσπερ γέγονε [ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω].
ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ’ οὐκ ἦν ὅθεν,
πῶς ἐγένετ’ ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
εἰ δ’ αὖ ποθέν ποι γέγονεν, οὐκ ἔσται
κηποι δεποτις εἴη, πόθεν γενήσεται
τοὐκ ὂν εἰς οὐκ ὄν· εἰς οὐκ ὂν γὰρ οὐ δυνήσεται.
ταυτὶ δ’ ὅ τι ἐστὶν οὐδ’ ἂν Ἀπόλλων μάθοι. b

55. οἶδα δ’ ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία (fr. 231) καὶ Αἰσχύλος τὸν

1 Ὁμαιμέων i. e. Κασανδρέων Wilam: ὁ μάρμων A, reliqua non tango 2 ἔργον CE 4 φύλακες C (non E) 4. 5 νομίζω ’γὼ A: δοκῶ CE 5 ⟨ἂν⟩ διαγνῶναι Mein, fort. ἂν γνῶναι 7 fort. ἐστ’ ἴσως 8 τὸν K: τὸ A ἐρεῖς Scal: ἔρις A 9 σοφιστῶνὴ δία A: corr. XIII p. 565 f 10 fort. σκυτίνων ex p. 565 12 fort. οὐδ’ (vel οὔτ’) ἔστι γάρ πω, γινόμενον ὅ γ’ ἔστ’ ἔτι 15 οὐκ ἔστιν ὥσπερ ACE: corr. Dobr, reliqua iterata e v. 14 del. K, et aperte hiat ratiocinatio 18 εἰ δ’ αὐτόθεν ποι ACE: εἰ δ’ αὖ ποθεν, πῶς Herm, ego et haec et reliqua non intellego 21 ἀπόλλων ACE: corr. Di

Ἅιδην ἀγησίλαον (fr. 398 N), *Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος* (fr. 33 Schn.) *ἰοχέαιραν τὴν ἀσπίδα τὸ ζῷον. διὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ θαυμασιώτατος Πλάτων ἐν τῷ Πολιτικῷ εἰπὼν* (p. 264 d) *ξηροβατικά τινα ζῷα καὶ ἀεροβατικὰ ... ἄλλα, ξηροτροφικόν τε καὶ ὑγροτροφικὸν καὶ ἀερονομικὸν ἐπὶ ζῴων χερσαίων καὶ ἐνύγρων* c *καὶ ἐναερίων ἐπιλέγει, ὥσπερ παρακελευόμενος τούτοις τοῖς ὀνοματοποιοῖς φυλάττεσθαι τὴν καινότητα γράφων καὶ κατὰ λέξιν τάδε* (p. 261 e)· '*κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος καὶ εἰς γῆρας ἀναφανήσῃ φρονήσεως.*' *οἶδα δὲ καὶ Ἡρῴδην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ὀνομάζοντα τροχοπέδην τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντεις ὁδοὺς ὀχούμενος ἐπορεύετο, καίτοι Σιμαρίστου ἐν τοῖς Συνωνύμοις ἐποχέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαντος. καὶ Σοφοκλῆς δέ που ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα* d *μοχλὸν φόβου ὠνόμασεν ἐν τούτοις* (fr. 689 N)·

θάρσει, μέγας σοι τοῦδ᾽ ἐγὼ φόβου μοχλός.

κἀν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἰσχάδα κέκληκεν διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν (fr. 690)·

ναῦται δ᾽ ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα.

καὶ Δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἔλεγε (fr. 4 Tur) *τὴν μὲν Αἴγιναν εἶναι λήμην τοῦ Πειραιῶς, τὴν δὲ Σάμον ἀπορρῶγα τῆς πόλεως, ἔαρ δὲ τοῦ δήμου τοὺς ἐφήβους, τὸ δὲ τεῖχος ἐσθῆτα τῆς πόλεως, τὸν δὲ σαλπικτὴν κοινὸν Ἀθηναίων ἀλέκτορα. ὁ δ᾽ ὀνοματοθήρας οὗτος σοφι-*

3 *θαυμάσιος* A: corr. CE 5 *ἀθροβατικὰ* A: corr. K, tum adde *καὶ ὑγροβατικά*, quamquam nihil horum apud Platonem 6 *ξηρονομικὸν* ACE: corr. Schw 14 *ὁδοὺς* K: *τόπους* ACE, cf. glossa ap. Piersonum Moer. p. 467 *πορεύοιτο* CE fort. recte 15 *ἐποχλέα* ACE: corr. Coraes 17 *φόβου* K: *που* ACE 23. 24 *ἀπώρυγα* A: corr. CE 25 *σαλπικτὶν* A *σαλπιγκτὴν* CE

στὴς καὶ ἀκάθαρτον ἔφη γυναῖκα ἧς ἐπεσχημένα ἦν e τὰ γυναικεῖα. πόθεν δέ σοι, ὦ Οὐλπιανέ, καὶ κεχορτασμένοι εἰπεῖν (p. 96 f) ἐπῆλθε, δέον τῷ κορεσθῆναι χρήσασθαι;'

56. πρὸς ταῦτα ὁ Οὐλπιανός πως ἡδέως γελάσας 'ἀλλὰ μὴ βαῦζε, εἶπεν, ὦ ἑταῖρε, μηδὲ ἀγριαίνου τὴν κυνικὴν προβαλλόμενος λύσσαν τῶν ὑπὸ κύνα οὐσῶν ἡμερῶν, δέον αἰκάλλειν μᾶλλον καὶ προσσαίνειν τοῖς συνδείπνοις, μή καί τινα Κυνοφόντιν ἑορτὴν ποιησώμεθα ἀντὶ τῆς παρ' Ἀργείοις ἐπιτελουμένης. χορτα- f σθῆναι εἴρηται, ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν, παρὰ μὲν Κρατίνῳ ἐν Ὀδυσσεῦσιν οὕτως (I 57 K)·

ἦσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν.

καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Τροφωνίῳ (IV 207 M) ἔφη χορτασθείς. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Γηρυτάδῃ (I 429 K)·

θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.

Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ (fr. 600 N)·

σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν.

Εὔβουλος δ' ἐν Δόλωνι (II 175 K)· 100

ἐγὼ κεχόρτασμαι μέν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας.

Σώφιλος δ' ἐν Φυλάρχῳ (II 446 K)·

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ . . . . χορτασθήσομαι.
νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνιῶ.

καὶ Ἄμφις ἐν Οὐρανῷ (II 244 K)·

8. 9 τοὺς συνδείπνους CE fort. recte 13 ἦσθαι A: corr. Mus 18 οἷ τοῖσι A: corr. Pors παγχόρτοισιν A 23 Φιλάρχῳ p. 125 e 25 fort. ὁρῶ ⟨τὰ δείπνου (hoc Mein)· λαμπρὰ⟩ χορτασθήσομαι

> εἰς τὴν ἑσπέραν χορτάζομαι
> ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς.

b ταῦτα μὲν οὖν, ὦ Κύνουλκε, εἰπεῖν προχείρως ἔχω σοι τὰ νῦν, αὔριον δὲ ἢ ἔνηφι — τὴν γὰρ εἰς τρίτην Ἡσίοδος (op. 410) εἴρηκεν οὕτως — πληγαῖς σε χορτάσω, ἐάνπερ μὴ εἴπῃς ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖται.' σιωπήσαντος δ' ἐκείνου 'ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο αὐτός σοι, ὦ κύον, ἐρῶ ὅτι Εὔπολις τοὺς κόλακας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι (I 306 K) οὕτω κέκληκε· τὸ δὲ μαρτύριον ἀναβαλοῦμαι, ἔστ' ἂν ἀποδῶ σοι τὰς πληγάς.'

57. ἡσθέντων οὖν ἐπὶ τοῖς πεπαιγμένοις ἁπάντων 'ἀλλὰ μήν, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, καὶ τὸν περὶ τῆς
c ΜΗΤΡΑΣ λόγον ἀποδώσω. Ἄλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ ἐπικαλούμενον κωμῳδῶν — ἦν δ' οὗτος εἷς τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν ῥήτορα πολιτευομένων — φησίν (II 368 K)·

> ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,
> ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος
> ἑφθῆς ἴσως προσεῖτ' ἂν ἀποθανεῖν.

ἦν δὲ ὁ Καλλιμέδων καὶ ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ διαβόητος.
d μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι οὕτως (II 108 K)·

> ἔμμητρον ἂν ᾖ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει·
> μητρόπολίς ἐστιν, οὐχὶ πατρόπολις ⟨πόλις⟩·
> μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας·
> Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.

1. 2 χορταζόμενα πᾶσιν A: corr. Bergk 10 propter hoc non potuit afferri testimonium 13 τῶι delendi nota addita A 20 πρὸς ἰταλῶν ἀποθανεῖν A: προσεῖτ' ἂν ἄλλως Schw, προσεῖτ' ἂν ἀποθανεῖν μόνος (traditum videtur μόνος ἀποθ.) K 24 ἔνμητρον A ἐὰν ACE 25 πόλις add. Mein

Εὔφρων δ' ἐν *Παραδιδομένῃ* (IV 492 M)·

οὑμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
παρέθηκε Καλλιμέδοντι κἀσθίονθ' ἅμα
ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

Διώξιππος δ' ἐν *Ἀντιπορνοβοσκῷ* (ib. 541)· e

οἵων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν·
ἤνυστρα, μήτρας, χόλικας.

ἐν δὲ *Ἱστοριογράφῳ* (ib.)·

τὴν στοὰν διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς· μήτρας δύο
κρεμαμένας δείξας 'ἐκεῖνον πέμπε, φησίν, ἂν ἴδῃς.'

Εὔβουλος δ' ἐν *Δευκαλίωνι* (II 173 K)·

ἠπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα.

58. *Λυγκεὺς* δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου γνώριμος, καὶ τὴν σὺν ὀπῷ χρῆσιν αὐτῆς οἶδεν. ἀναγράφων γοῦν τὸ Πτολεμαίου συμπόσιόν φησιν οὕτως· 'μήτρας f
τινὸς περιφερομένης ἐν ὄξει καὶ ὀπῷ.' τοῦ δὲ ὀποῦ μέμνηται *Ἀντιφάνης* ἐν *Δυσέρωσι* περὶ Κυρήνης τὸν λόγον ποιούμενος (II 46 K)·

ἐκεῖσε δ' οὐ πλέω
ὅθεν διεσπάσθημεν, ἐρρῶσθαι λέγων
ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν,
καυλῷ, κέλησι, μασπέτοις, πυρετοῖς, ὀπῷ.

τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς περὶ τὴν ἐκτομίδα μνημονεύει 101
Ἵππαρχος ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἰλιάδα συνθεὶς ἐν τούτοις·

3 *κἀσθίων θ' ἅμα* A: corr. CE 9 *διεξέπαιον* A: corr. Cas 10 fort. *δείξας δ'* *ἐκείνων* Herw, sed *ἐκεῖνον* i. e. Callimedontem *πέμπε φησ ἐὰν* corr. Cas 13 *ὁ λυγκεὺς* A: corr. Schw 19 sq *διου πλεωθεν* A: *διαπλέω ὅθεν* Schw, *δ' οὐ πλέω* Kock 22 *μαστοῖς* A: corr. Cas, *μαζίοις* Mein, *μαστροποῖς* Kock *ὀπῷ* Toeppel (*ὀποῖς* Mus): *ὀπίσω* A 23 *τῆς ⟨ἐκβολάδος⟩ παρὰ τὴν* (potius *πρὸς τὴν*) Cas

ἀλλὰ λοπάς μ᾽ εὔφραιν᾽ ἢ μήτρης καλὰ πρόσωπα
ἐκβολάδος, δέλφαξ ⟨δ᾽⟩ ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων.

Σώπατρος δ᾽ ἐν μὲν Ἱππολύτῳ φησίν·

ἀλλ᾽ οἷα μήτρα καλλίκαρπος ἐκβολὰς
δίεφθα λευκανθεῖσα τυροῦται δέμας.

ἐν δὲ Φυσιολόγῳ·

μήτρας ὑείας οὐκ ἀφεψηθεὶς τόμος,
b τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλμην ἔχων.

ἐν δὲ Σίλφαις·

μήτρας ὑείας ἑφθὸν ὡς φάγῃς τόμον,
δριμεῖαν ὠθῶν πηγανῖτιν εἰς χολήν.

59. οἱ μέντοι ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τοῦ δειπνεῖν οὐ παρέφερον οὔτε μήτρας οὔτε θρίδακας οὔτ᾽ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὥσπερ νῦν γίνεται. Ἀρχέστρατος γοῦν ὁ ὀψοδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις καὶ τὸ μύροις χρήσασθαί φησιν (fr. 62 Ri)·

ἀεὶ δὲ στεφάνοισι κάρα παρὰ δαῖτα πυκάζου
c παντοδαποῖς, οἷς ἂν γαίας πέδον ὄλβιον ἀνθῇ,
καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε
καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ τέφραν
βάλλε πανημέριος, Συρίης εὐώδεα καρπόν.
ἐμπίνοντι δέ σοι φερέτω τοιόνδε τράγημα,
γαστέρα καὶ μήτραν ἑφθὴν ὑὸς ἔν τε κυμίνῳ
ἔν τ᾽ ὄξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβεβαῶσαν
ὀρνίθων τ᾽ ὀπτῶν ἁπαλὸν γένος, ὧν ἂν ὑπάρχῃ
d ὥρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τούτων ἀμέλησον,
οἳ πίνουσι μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔδοντες.

1 λοπασυμ᾽ εὐφραίνηι μήτρης A: corr. Dobr 2 δ᾽ add. Schw 4. 5 non satis intellego 5 λευκανθισα A λευκανθίζουσα CE 19 χαίταν CE 23 κυμίνῳ CE: μίνωι A (initio versus) 25 ὧν Cas: ὡς A 26 τῶν δὲ συρῇ (sic) τούτων CE 27 ἔθοντες CE

ἀλλὰ σὺ μὴ πείϑου κείνοις, ἃ δ' ἐγὼ λέγω ἔσϑε βρωτά. τὰ δ' ἄλλα γ' ἐκεῖνα τραγήματα πάντα πέφυκε
πτωχείας παράδειγμα κακῆς, ἑφϑοί τ' ἐρέβινϑοι
καὶ κύαμοι καὶ μῆλα καὶ ἰσχάδες. ἀλλὰ πλακοῦντα
αἴνει Ἀϑήνησιν γεγενημένον· εἰ δὲ μή, ἄν που e
αὐτὸν ἔχῃς ἑτέρωϑι, μέλι ζήτησον ἀπελϑὼν
Ἀττικόν, ὡς τοῦτ' ἐστὶν ὃ ποιεῖ κεῖνον ὑβριστήν.
οὕτω τοι δεῖ ζῆν τὸν ἐλεύϑερον ἢ κατὰ τῆς γῆς
καὶ κατὰ τοῦ βαράϑρου καὶ Ταρτάρου ἐς τὸν ὄλεϑρον
ἥκειν καὶ κατορωρύχϑαι σταδίους ἀναρίϑμους.

Λυγκεὺς δὲ διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος δεῖπνον, ὅτε ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν Πολιορκητήν, εὐϑέως τοὺς εἰσελϑόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσϑίοντας ποιεῖ ἰχϑῦς παντοίους καὶ κρέα. ὁμοίως καὶ τὸ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιϑεὶς ἐπιτελοῦντος f Ἀφροδίσια καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἰχϑῦς πρῶτον παρατίϑησι καὶ κρέα. 60. ϑαυμάζειν δ' ἐστὶν ἄξιον τοῦ τὰς καλὰς ὑποϑήκας παραδιδόντος ἡμῖν Ἀρχεστράτου, ὡς Ἐπικούρῳ τῷ σοφῷ τῆς ἡδονῆς καϑηγεμὼν γενόμενος κατὰ τὸν Ἀσκραῖον ποιητὴν γνωμικῶς καὶ ἡμῖν συμβουλεύει τισὶ μὲν μὴ πείϑεσϑαι, αὐτῷ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐσϑίειν παρακελεύεται τὰ καὶ τά, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ *Δαμοξένῳ* τῷ κωμῳδιοποιῷ μαγείρου, ὃς ἐν Συντρόφοις φησιν (IV 530 M)·

Ἐπικούρου δέ με 102
ὁρᾷς μαϑητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ

1 συμ|πείϑου A: corr. CE extr. fort. ἴσϑι 2 γε κεῖνα CE, fort. τὰ πολλὰ δὲ κεῖνα ex imitatione epitaphii Sardanapalli 4 καλῆς A: corr. Schw ἑφϑοί τ' Cas: ἑφϑῆς A 7 ἑτέρωϑεν CE 11 ἀναριϑμήτους ACE: corr. Mus 20 ὡς Wilam: ὃς A 24 κωμικῷ CE

ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα
τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
Β. τοῦτο δὲ τί ἐστιν, εἰπέ μοι. Α. καθήγισα.
μάγειρος ἦν κἀκεῖνος, οὐκ ᾔδει θεοί,
ποῖος μάγειρος. ἡ φύσις πάσης τέχνης
ἀρχέγονόν ἐστ', ἀρχέγονον, ὦλιτήριε.
οὐκ ἔστιν οὐθὲν τοῦ πονεῖν σοφώτερον,
πᾶν τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν
b ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον
μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα,
μᾶλλον δὲ κατέχοντα [καταγέλα ὡς κενοῦ]
καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα, μινθώσας ἄφες.
ὡς ἐκ διατριβῆς τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι,
τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον, ὦ βέλτιστε σύ,
γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει· πάλιν
c ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι
ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος.
αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις, κακὸν
ἠλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα
ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι, μανθάνεις; τὸ δὲ
ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρόφοι
καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν κεκλημένον
d ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει

3 καθηγησα A: corr. Herm 4 ὦ γῆ καὶ θεοί Hirschig, fort. οὐκ ᾔδει δ' ἴσως 7 τοὐπινοεῖν Reisig, τοὐπ' ἐμοὶ K 8 πᾶν Reisig: ἦν A 11 Δημοκρίτου ed. Bas fort. recte 12 totum versum delevit Herm, alteram partem K 13 μισθωσα σαφὲς corr. duce Grotio Herm 15 πρῶτος A: corr. ς 17 συνειδέναι corruptum 19. 20 distinxit K 20 ἀνθρώποισιν Pors: ἐστ' ἀνθρώποις A ἔν τ' ἀνθρώποις CE 21 τροπαῖς ACE: corr. Grot

τὸ προσφερόμενον βρῶμα καὶ λεπτύνεται
ὀρθῶς τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.
χυμός, λέγει Δημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα· τὰ
γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν.
B. καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.
A. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ἡ δ' ἀπειρία
τῶν νῦν μαγείρων κατανόει πρὸς τῶν θεῶν e
οἷα 'στίν. ἅλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων
ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν
καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην, λαβὼν
ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω.
B. ὥς μοι κεχάρισαι. A. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι
τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης
καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἁφάς;
τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστιν ἐμψύχου τέχνης, f
οὐ τὸ διανίζειν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὐπτάνιον οὐκ εἰσέρχομαι,
ἀλλά τι θεωρῶ πλησίον καθήμενος,
ποιοῦσι δ' ἑτέροισιν λέγω τὰς αἰτίας
καὶ τἀποβαῖνον 'ὀξὺ τὸ περίκομμ' ἄφες.'
B. ἁρμονικός, οὐ μάγειρος. A. 'ἐπίτεινον τὸ πῦρ.
ὁμαλιζέτω τις τὸ τάχος· ἡ πρώτη λοπὰς
ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως.' νοεῖς 103

3 ὁμαλῶς ὁ χυμὸς CE 4 λέγεις A: corr. Mein, reliqua distinxit K 9 οἷα 'στιν Grot: οἷαν τὴν A ἅλμην Mein: ὀσμὴν A 10 ποιούντων A: corr. Schw 13 κέχρησαι A: corr. Mein et Dobr 15 συμπλεκομένας A: corr. CE 18 τοὐπτάνειον ACE 20 ἕτεροι· σοὶ δὲ λέγω A ἕτεροι· ἐγὼ δὲ λέγω CE: corr. Mein 21 ἄνες Mein 22 alterius personae interpellatio aptior foret paullo post 23 ὁμαλιζέτω τοῖς στάχεσιν πρώτη A: corr. K (similia ex parte alii) 24 ταῖς Cas: τοῖς CE τοὺς A

τὸν τύπον; Β. Ἄπολλον. Α. καί τι φαίνεται τέχνη;
εἶτ' οὐθὲν εἰκῇ παρατίθημι, μανθάνεις,
βρῶμ', ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
Β. πῶς; Α. ἔστιν αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν·
ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα
καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω.
ἐνίοτε δ' ἐφεστὼς παρακελεύομαι ‛πόθεν
ἅπτει; τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; ὅρα·
b *διάφωνον ἕλκεις· οὐχ ὑπερβήσῃ;' σοφὸν*
Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν·
ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς. οἶδε τἀγαθὸν μόνος
ἐκεῖνος οἷόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
ζητοῦσι συνεχῶς, οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες.
οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ,
οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν. Β. οὕτω συνδοκεῖ·
ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά· δῆλα δὴ πάλαι.

61. *καὶ* **Βάτων** *δ' ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας μειρακίου πατέρα ὡς διαφθαρέντος κατὰ τὴν*
c *δίαιταν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ φησίν* (IV 502 M)·

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἑωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
Β. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
Α. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; Β. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.

5 *συμφωνίαν* Herw 8 *ἔσθ' ὅτε δ'* Mein *ἀφεστὼς* A: corr. Herw 10 *ὑπερβήσῃ, Σόφων* Mein, fort. *σοφῶς* | *Ἐπίκουρος* 11 *οὕτως Ἐπίκουρος* CE 12 *εἶδε* ACE: corr. Cob 16 *σοι δοκεῖ* A: corr. Mein 18 *πλάτων* ACE: corr. Cas 21 *μου τὸ μειράκιον* ACE: corr. VII 279 a 24 *εἰθισμένον* ACE: corr. p. 279 25 *εἴ τι μεμ.* ACE: corr. p. 279 26 *τὸ τοιοῦτον* ACE: corr. Mus

ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τἀγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἑτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως d
ευσωσιαπαντη τυχὸν δώσεις ἐμοί.
Α. ἑόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
Β. ἅπαντας· οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου
καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος, e
ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

62. καὶ παρ' Ἀντιφάνει δ' ἐν Στρατιώτῃ ⟨ἢ⟩ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν (II 98 K)·

ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς
ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
πλεῖστον ἡμάρτηκεν. ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἥρπασεν
τἄνδοθεν πάντ' ἢ δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο
ἢ στρατηγήσας προσῶφλεν ⟨ἢ⟩ χορηγὸς αἱρεθεὶς f
ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ
ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ' ἢ πλέων ἥλωκέ ποι
ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
οὐ βέβαιον οὐθέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν

3 παγκάλως p. 279: δὴ καλῶς A καλῶς CE 4 cf. ad p. 279 b 5 ἑώρακας ACE οὖν p. 279: σὺ A δὲ σὺ CE 8 ζῶντες A: corr. p. 279 12 ὡσπερὶ A: corr. Pors 14 ἀντιφάνηι A: corr. CE ἢ add. Cas 19 ἤρπακεν ACE: corr. Herw 21 ἢ add. Cas χορηγός θ' CE 22 ἱμάτια καὶ χρυσια ACE: corr. Grot ῥάκκος A: corr. CE

104 εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχῃ,
οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι
κειμένην ἄν τις προσελθών· ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν
ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακώς,
τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Ὑδρίᾳ. 63. εἰς ταῦτ' οὖν τις
b ἀποβλέπων, ἄνδρες φίλοι, εἰκότως ἂν ἐπαινέσειεν τὸν καλὸν Χρύσιππον κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικούρου φύσιν καὶ εἰπόντα μητρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρολογίαν, ἣν πάντες οἱ τῶν φιλοσόφων γαστρίμαργοι Θέογνίν τινα αὑτῶν εἶναι λέγουσι τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιίαν. πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ τούτων (IV 549 M)·

ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με. τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς·
c 'ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, πάχνη·
σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐθεὶς πώποτε
ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ'.' ὦ τάλας ἐγώ,
οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
ἀντέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν,
οἷς οὐθέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν λόγων.'

1 εἰσαναλίσκειν A ἀναλίσκειν CE: corr. Cas, sed praepositio suspecta, fort. ἡδονῆς τις ἕνεκ' τύχοι ACE: corr. Pors 2 κοὐδὲ Kock 5 τυγχάνηι A: corr. CE 9 κατειδότα Mein 11 ὅθεν πάντες Wilam 12 θεογονίαν τινα A: corr. Welcker 14. 15 ἐκ τούτων ⟨μὲν οὖν⟩ sim. fort. Theogneto tribuenda 17 νοσεῖς ἐρεῖς A: corr. Grot. 23 ἀνέστροφεν Pors, ἀνατέτροφεν Hirschig 25 τῶν σῶν λόγων Mus

64. ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου παῖδες ἐπεισῆλθον φέροντες ἐπὶ δίσκων ΚΑΡΑΒΟΥΣ μείζονας Καλλιμέδοντος τοῦ ῥήτορος, ὃς διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ βρώ- d
ματι Κάραβος ἐπεκλήθη. Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοινῶς παραδίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμῳδιοποιῶν, λέγων οὕτως (II 316 K)·

τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
ὥς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν. e

περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τοῦ καράβου βρῶσις, ὡς ἔστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμῳδίας μερῶν· ἀρκέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις οὕτως λέγων (I 473 K)·

ἰχθὺς ἐωνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους
ἢ νῆστις ὀπτᾶτ' ἢ γαλεὸς ἢ τευθίδες;
Β. μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ'. **Α.** οὐδὲ βατίς; **Β.** οὔ φημ' ἐγώ.
Α. οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πυὸς οὐδ' ἧπαρ κάπρου f
οὐδὲ σχαδόνες οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος
οὐδ' ἐγχέλειον οὐδὲ κάραβος; μέγ' ἂν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε.

πλατείας δὲ καρῖδας ἂν εἴη λέγων τοὺς ἀστακοὺς καλουμένους, ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι

18 τις ἐώνηται A: corr. VII 324 b 19 πολύπους A 21 οὐδὲ φημ' A: corr. Pors 23 χόριον A: corr. Fritzsche 24 οὐδησχαδόνες A: corr. Brunck 25 κάραβον A: corr. Blaydes μέγα A: corr. Wilam 26 κοπιώσαις A: corr. Brunck

(I 785 fr. 13 K). καὶ Ἀρχέστρατος γὰρ ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι οὐδ' ὅλως που κάραβον ὀνομάζων ἀστακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ κἀν τούτοις (fr. 8 Ri)·

105 ἀλλὰ παρεὶς λῆρον πολὺν ἀστακὸν ὠνοῦ
τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς ἄλλως τε βαρείας,
τοὺς δὲ πόδας μικρούς, βραδέως δ' ἐπὶ γαῖαν ὀρούει.
εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων ἀρετῇ τε κράτιστοι
ἐν Λιπάραις· πολλοὺς δὲ καὶ Ἑλλήσποντος ἀθροίζει.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ τὸν προειρημένον ἀστακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστράτου δηλοῖ ὅτι κάραβός ἐστι λέγων οὕτως (p. 231 L)·

b ἐντὶ δ' ἀστακοὶ κολύβδαιναί τε χὤς τὰ πόδι' ἔχει
μικρά, τὰς χεῖρας δὲ μακράς, κάραβος δὲ τὤνυμα.

65. ἴδιον δ' ἐστὶ γένος καράβων [τε] καὶ ἀστακῶν ἄλλο, ἔτι δὲ καρίδων. τὸν δ' ἀστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ō ὀστακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ὀσταφίδας. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ φησίν (p. 223 L)·

κἄστακοὶ γαμψώνυχοι.

Σπεύσιππος δὲ ἐν β' Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι τῶν μαλακοστράκων κάραβον, ἀστακόν, νύμφην, ἄρκτον, καρκίνον, πάγουρον. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιός φησι· 'καρῖδες, καρκίνοι, κάραβοι, ἀστακοὶ εὔ-
c στομα καὶ διουρητικά.' κολύβδαιναν δ' εἴρηκεν Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις (litt. b), ὡς μὲν Νίκανδρός φησι (fr. 139 Schn), τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον, ὡς δ' ὁ Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ, τὴν καρῖδα. Ἀριστο-

5 χηλάς τε βαρείας Ribb, praestat adverbium velut ἀφάτως τε βαρείας 9 ἥβης A 12 κολύγδαιναι C μολύγδαιναι superscr. κ E τ' ἔχοστα A (τε τὰ πόδι' ἔχουσαι CE): corr. Pors et Di 13 τοὔνυμα Ahr 14 τε om. CE, del. K 22. 23 contracta haec ab epitomatore

τέλης δ' ἐν ⟨πέμπτῳ⟩ ζῴων μορίων (h. a. V p. 541b 19)
'τῶν μαλακοστράκων ὀχεύονται, φησί, κάραβοι, ἀστα-
κοί, καρῖδες καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀπισθουρη-
τικὰ τῶν τετραπόδων. ὀχεύονται δὲ τοῦ ἔαρος ἀρχο-
μένου πρὸς τῇ γῇ (ἤδη γὰρ ὦπται ἡ ὀχεία πάντων
τῶν τοιούτων), ἐνιαχοῦ δὲ ὅταν τὰ σῦκα ἄρχηται πε-
παίνεσθαι. γίνονται δ' οἱ μὲν κάραβοι (ib. p. 549b 13)
ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσιν, οἱ δ' ἀστακοὶ ἐν τοῖς d
λείοις, ἐν δὲ τοῖς πηλώδεσιν οὐδέτεροι. διὸ καὶ ἐν
Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ Θάσον ἀστακοὶ γίνονται,
περὶ δὲ τὸ Σίγειον καὶ τὸν Ἄθω κάραβοι. εἰσὶ δ'
οἱ κάραβοι μακρόβιοι πάντες.' Θεόφραστος δ' ἐν
τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 177 W) τοὺς ἀστακοὺς
καὶ καράβους καὶ καρῖδας ἐκδύεσθαί φησι τὸ γῆρας.

66. περὶ δὲ τῶν ΚΑΡΙΔΩΝ, ὅτι καὶ πόλις ἦν Καρί-
δες περὶ Χίον τὴν νῆσον Ἔφορος ἐν τῇ γ' ἱστορεῖ
(FHG I 242), κτίσαι φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας
ἐκ τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος γενομένου κατακλυσμοῦ μετὰ
Μάκαρος, καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρί- e
δας. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος παραινεῖ τάδε
(fr. 24 Ri)·

ἢν δέ ποτ' εἰς Ἴασον Καρῶν πόλιν εἰσαφίκηαι,
καρῖδ' εὐμεγέθη λήψῃ· σπανία δὲ πρίασθαι·
ἐν δὲ Μακηδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλαί.

ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα Ἀραρὼς μὲν ἐν Καμ-
πυλίωνι (II 217 K)·

1 πέμπτῳ add. ed. Bas, cf. VII p. 319 d: ἐν τῷ περὶ ζώων CE 4 ἀέρος (superscr. ε) ἐρχομένου A ἔαρος ἐρχόμενα CE 11 σίγιον A: corr. CE 16 τῆι ᾱ A: corr. Marx, Ephori verba decurtata videntur 23 fort. καρίδ' ἐυμεγέθη λήψεις A: corr. CE σπανίαν CE

αἵ τε καμπύλαι
καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
f εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.

καὶ Εὔβουλος ἐν Ὀρθάννῃ (II 192 K)·

καρῖδα καθηκατω κἀνέσπασ᾽ αὖθις.

Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ (II 144 K)·

καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων
καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων
καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

ὁ δ᾽ αὐτὸς κἀν Πανδάρῳ φησίν (ib. 149)·

106 οὐκ ἐπικεκυφὼς ὀρθός, ὦ βέλτιστ᾽, ἔσῃ·
αὕτη δὲ καριδοι τὸ σῶμα καμπύλη,
ἄγκυρά τ᾽ ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.

ἐν δὲ Κερκίῳ (ib. 143)·

ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς σ᾽ ἀποφανῶ.

Εὔβουλος Τιτθαῖς (II 204 K)·

καρῖδάς τε τῶν
κυφῶν.

καὶ Ὠφελίων Καλλαίσχρῳ (ib. 294)·

κυρταὶ δ᾽ ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.

καὶ ἐν Ἰαλέμῳ (ib. 293)·

ὠρχοῦντο δ᾽ ὡς καρῖδες ἀνθράκων ἔπι
b πηδῶσι κυρταί.

5 καθῆκα κάτω Mus, tum αὖθις <αὐτήν> Wilam 8 περδικίων καὶ θριττιδίων A: corr. VII 329e 9 ψιτταδίοις A: corr. Lobeck κωθαρίων Schw: κωβιδαρίων A 12 ἐπικεκρυφὼς A: corr. Cas, ἀνακεκυφὼς Mein 13 adloquitur mulierem, velut αὕτη δὲ καρὶς εἶ καμπύλη τ᾽ ACE: corr. Mus καριδοῖ τὸ σῶμα καμπυλοῖ τ᾽ Wilam 14 τὸ σχῆμά σου Kock 16 ἐρυθρώτερον A: corr. CE ὀπτῆς C ὀπτῶν superscr. ῆς E: ὀπτῶν A 17 τηθαῖς A 20 ωφελλων A: corr. Cas 23 ὡς Mus: ὥσπερ ACE 24 πηδῶσαι CE

συνεσταλμένως δ' εἴρηκεν Εὔπολις ἐν Αἰξὶν οὕτως (I 259 K)·

πλὴν
ἅπαξ ποτ' ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας.

καὶ ἐν Δήμοις (ib. 286)·

ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

67. *ὠνομάσθησαν δὲ καρῖδες ἀπὸ τοῦ κάρα· τὸ πλεῖστον γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο. καρίδες δὲ βραχέως οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ τὸ κάρη γέγονε διὰ τὸ μείζονι κεχρῆσθαι κεφαλῇ. ὡς οὖν παρὰ τὸ γραφὴ γραφὶς καὶ βολὴ βολίς, οὕτως* c *καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς. ταθείσης δὲ τῆς παρατελευταίας ἐτάθη καὶ τὸ τέλος, καὶ ὁμοίως λέγεται τῷ ψηφὶς καὶ κρηπίς [καὶ τευθίς].*

68. *περὶ δὲ τῶν ὀστρακοδέρμων τούτων Δίφιλος μὲν ὁ Σίφνιος οὕτω γράφει· ʽτῶν δ' ὀστρακοδέρμων καρίς, ἀστακός, κάραβος, καρκίνος, λέων τοῦ αὐτοῦ γένους ὄντα διαφέρουσι. μείζων δ' ἐστὶν ὁ λέων τοῦ ἀστακοῦ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν* d *καρκίνων δ' εἰσὶν σαρκωδέστεροι. ὁ δὲ καρκίνος βαρὺς καὶ δύσπεπτος.ʼ Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ʽκάραβοι, φησί, καὶ καρκίνοι καὶ καρῖδες καὶ τὰ ὅμοια δύσπεπτα μὲν πάντα, τῶν δ' ἄλλων ἰχθύων εὐπεπτότερα πολλῷ. πρέπει δ' αὐτοῖς ὀπτᾶσθαι μᾶλλον ἢ ἕψεσθαι.ʼ*

κουρίδας δὲ τὰς καρῖδας εἴρηκε Σώφρων ἐν γυναικείοις οὕτως (fr. 34 Bo)· *ʽἴδε καλᾶν κουρίδων, ἴδε καμ-*

12. 13 *παρατελευτῆς* superscr. *παραληγούσης* CE *παρατελεύτου* Eust. 1220, 51 fort. recte 14 *καὶ τευθίς* del. Wilam, non habet Herod. I 526 19 *γραψαῖοι* suspectum 23 *πάντα* Coraes: *ταῦτα* ACE 27 *ἴδεν καλὰν* A: corr. Mus, tum fort. ***ἴδε καμμάρων φῦλα***

e μάρων, ἴδε φίλα· θᾶσαι μαν ὡς ἐρυθραί τ᾽ ἐντὶ καὶ λειοτριχιῶσαι.᾽ Ἐπίχαρμος δ᾽ ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ (p. 224 L)·

κουρίδες τε φοινίκιαι.

ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίννᾳ διὰ τοῦ ω εἴρηκεν (ib. 244)·

ἀφύας τε κωρίδας τε καμπύλας.

Σιμωνίδης δέ (fr. 15 B⁴)·

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

69. ἑξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλημένα τῷ καλουμένῳ ΕΠΙΠΛΩΙ, ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον εἴρηκεν (II 235 K). εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος ʽλέγε ἡμῖν, ἔφη, ὦ σοφὲ Οὐλπιανέ,
f εἴ που κεῖται οὕτως τὸ ἧπαρ ἐντετυλιγμένον.᾽ καὶ ὅς· ʽἐὰν πρότερον δείξῃς σὺ παρὰ τίνι ὁ ἐπίπλους εἴρηται ἐπὶ τοῦ λίπους καὶ τοῦ ὑμένος.᾽ ἀντικορυσσομένων οὖν τούτων ὁ Μυρτίλος ἔφη· ʽὁ μὲν ἐπίπλους παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις (p. 222 L)·

107 καὶ τὸν ἀρχὸν ἐπικαλύψας ἐπιπλόῳ.

καὶ ἐν Θεαροῖς (p. 242)·

ὀσφύος τε πέρι κἠπιπλόου.

καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις (FHG II 47) ἔφη· ʽτῷ ἐπίπλῳ ἐπικαλύψας.᾽ ἀπέχεις, φίλη κεφαλὴ Οὐλπιανέ, τὸν ἐπίπλουν, ἵν᾽ ἤδη ποτὲ αὐτῷ ἐντυλιχθεὶς κατακαυθῇς καὶ πάντας ἡμᾶς ζητήσεων ἀπαλλάξῃς. τὸ δὲ μαρτύριον τοῦ οὕτως διεσκευασμένου ἥπατος δίκαιος εἶ σὺ ἀπομνημονεῦσαι, προειρημένου σοι πάλαι (p. 95 a) ὅτε περὶ τῶν ὠτίων καὶ ποδῶν ἐζητοῦμεν, ⟨ὅτι⟩ Ἄλεξις ἐν Κρατείᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ εἴρηκε. πᾶσα δ᾽ ἡ

3 κουρίδες τε τε A: corr. CE 4 λογιναι A: corr. Pors τοῦ ω Koen: τούτων A 10 ἐπίπλοον Dobr, cf. Hes 19 καὶ ἐπίπλου A: corr. Ahr 23. 24 τὸ δὲ K: τό τε A 24 fort. οὕτως ἐσκευασμένου 26 ὅτι add. K 27 sq haec mutilata

ἐκλογὴ χρησίμη οὖσα εἰς πολλά, ἐπεὶ τὰ νῦν διὰ μνή- b
μης οὐ κρατεῖς, αὐτὸς ἐγὼ διεξελεύσομαι. φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός (II 335 K)·

πρῶτον μὲν ⟨οὖν⟩ ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ τινι
ἰδὼν γέροντι φυκί' ἠμφιεσμένα
ἔλαβον ἐχίνους τ'· ἐστὶ γὰρ προοίμιον
δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου.
τούτων δ' ἀπολυθείς, κειμένων ἰχθυδίων
μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' οὐδὲ ἓν
φήσας ἀδικήσειν ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος c
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτων παθεῖν.
ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,
καρῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρον,
ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.
κρεάδι' ⟨ἄττα⟩, ποδάρια, ῥύγχη τινά,
ὠτάρι' ὕει', ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον·
αἰσχύνεται γὰρ πελιδνὸν ὂν τῷ χρώματι. d
τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ' οὐδ' ὄψεται·
οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί'. ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς
ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
οὕτω (ποῶ γὰρ τοὔψον αὐτός) ὥστε τοὺς

4 οὖν add. Di ὄστρεα A τινα Mein 5 φυκίοις A: corr. Di ἠμφιεσμένωι A: corr. Coraes 7 πεπρυτευμένου A: corr. Mus 10 ταὐτοῦ δὲ ἐν A: corr. CE 13 δεῖ CE: δὴ A 14 τούτους VII 314d 15 ἐπὶ τὸ τάγηνόν τε CE, fort. ἐπί τε τάγηνον 17 αὐτὸν A: corr. CE 18 ἄττα add. Dobr 19 ὑϊηπάτιον A ὕειον ἡπάτιον CE: corr. Di 20 ὂν om. A: add. CE 21 οὐδ' Naber: οὐκ ACE ἅψεται Naber (ὄτεται CE) 22 νὴ δία λέγω σαφῶς A: corr. CE

δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς συστάσεις
τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
e *προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν.*

70. *ὅτι δ' ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ ἡπάτια, Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασί φησι* (FHG IV 419) *Μετάνειραν τὴν ἑταίραν ὡς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε καὶ ὡς περιελοῦσα τὸ στέαρ εἶδεν, ἀνέκραγεν·*

ἀπόλωλα, πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί.

μήποτε δὲ καὶ Κρώβυλος ὁ κωμῳδιοποιὸς αἰσχυνόμενον εἶπε τὸ τοιοῦτο ἧπαρ ὥσπερ καὶ Ἄλεξις, ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ λέγων οὕτως (IV 567 M)·

f *καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ' ἐπὶ τούτοις τέ που*
αἰσχυνόμενον ἧπαρ καπρίσκου σκατοφάγου.

ἡπάτιον δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (fr. 506, 2 K) *καὶ Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ* (I 762 K) *Εὔβουλός τ' ἐν Δευκαλίωνι* (II 173). *δασυντέον ⟨δὲ⟩ λέγοντας τὸ ἧπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστιν παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος. φησὶ γάρ* (fr. 131 B[4])·

χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

108 *ἐστὶ δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὅν φησιν ⟨ὁ⟩ αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ οὐκ ἔχειν χολήν* (II 185 K)·

1 *τὰ λοιπὰ διεμβάλλειν* A: corr. Cas, cf. IV 169d 3 *συστάσεις* K: *σκευάσεις* A 9 fort. *ἡπατίοις* delendum, cetera turbavit epitomator 10 *ἀνέκραγεν ἀστείως* CE 12 *καὶ ρωβουλος* A: corr. Mus 13 *τοιοῦτον* CE 15 fort. *πλεκτάνια στιφρὰ* *ἐπὶ* Mein: *ἐν* A 16 *καὶ πρίσκους καταφάγου* A: corr. Pors 19 *δὲ* add. Mus 24 *ὁ* add. Schw *ἢ Λήδᾳ* Schw: *ἤδη δ'* A

οὐκ ᾤου ⟨σύ⟩ με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτῳ μοι διελέγου;
ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Ἡγήσανδρος δ' ἐν ὑπομνήμασιν (FHG IV 420) ἐν τῇ κεφαλῇ φησι τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν τῇ μὲν αὐγῇ καὶ τῷ χρώματι παραπλησίους τοῖς ⟨ἐν τοῖς⟩ ὀστρείοις, τῷ δὲ σχήματι ῥομβοειδεῖς.

71. ΤΑΓΗΝΙΣΤΩΝ δ' ἰχθύων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ (II 315 K) καθάπερ κἀν τῷ προκειμένῳ δράματι. Εὔβουλος Ὀρθάννῃ (II 190 K)· b

πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια,
ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη
σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη
πηδᾷ, χορεύει, πῶλος ὣς ἀπὸ ζυγοῦ.
ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ·
ὀσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη
ᾄσσει· μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη c
κοίλη φάραγγος δακτύλου πιέσματι
σύρει τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
δείπνου πρόδρομον ἄριστον.

ἤσθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηπίας. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησίν (II 221 K)·

1 σύ add. Pors 4. 5 ταῖς κεφαλαῖς A: corr. CE et lemma A 6 suppl. Wilam 12 ἐρῶσα φοιτᾷ VI 228 f: ἐρεῖ οσ απηδει A, latet fort. aliud 13 τριβαλλοποπανόθρεπτα Cas 14 φαληρὶς ἡ κόρη ACE: corr. Dalec 16 ἀπὸ Iac: ὑπὸ ACE, cf. Eur. Or. 45 18 πηγάνου ACE, sed τ superscr. CE 21 sq fort. κοίλης φάραγγος δάκτυλον πιέσματι — μιμούμενον hoc sensu *digitum trahit cavernas imprimentem, fortissimum caenae praecursorem* 21 πιάσματι ACE: corr. Valck 24 εἴσθιον A: corr. CE

οὔποτ' ⟨ἂν⟩ αὖθις ⟨αὖ⟩
σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

Ἡγήμων δ' ἐν Φιλίννῃ καὶ γόνον ἐκ ταγήνου ἐσθίοντας ποιεῖ ἐν τούτοις (I 700 K)·

μάλα ταχέως αὐτῶν πρίω .. πουλύπουν
καὶ δὸς καταφαγεῖν κἀπὸ τηγάνου γόνον.'

d 72. ἐπὶ τούτοις οὐχ ἡσθεὶς ὁ Οὐλπιανός, ἀνιαθεὶς δέ, ἀποβλέψας ὡς ἡμᾶς καὶ τὰ ἐξ Ὀρθάννου Εὐβούλου ἰαμβεῖα εἰπών (II 192 K)·

ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς

Μυρτίλος· ὅτι γὰρ οὐδὲν τούτων πριάμενός ποτε ἔφαγεν εὖ οἶδα, τῶν τινος οἰκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος μοί ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ Εὐβούλου ἰαμβεῖα τάδε (ib. 194)·

τρέφει με Θετταλός τις ἄνθρωπος βαρύς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κἀλιτήριος,
e ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

ἐπεὶ δὲ πεπαιδευμένος ἦν ὁ νεανίσκος καὶ οὐχὶ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ γε, ἀλλὰ παρὰ ἄλλῳ τινί, ὡς ἐπυνθανόμην αὐτοῦ πῶς εἰς τὸν Μυρτίλον ἐνέπεσεν, ἔφη μοι τὰ ἐκ Νεοττίδος Ἀντιφάνους τάδε (II 79 K)·

παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,
Σύρος τὸ γένος ὤν. περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδὶ
κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο,
ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,

1 suppl. Pors 4 ἡγεμὼν A: corr. Di 6 μάλλὰ ταχέως ἰὼν πρίω μοι Mein 9. 10 oratio mutila 10. 15 ἰαμβία A 22 ἐνέπεσεν Schw: νέον ἔπεσεν A, fort. τόνδε ἐνέπεσεν

τοιοῦτος οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν, f
μηδ᾽ ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν
ὁ τρισμακαρίτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.'

73. *ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ τοιαῦτά τινα παίζοντος ὁ Κύνουλκος ἀνέκραγεν· 'ἄρτου δεῖ καὶ οὐ τοῦ Μεσσαπίων βασιλέως λέγω τοῦ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ σύγγραμμά ἐστι Πολέμωνι* (fr. 89 Pr). *μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης ἐν ζ΄* (c. 33) *καὶ Δημήτριος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τούτων* (I 795 K)·

κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμῳ Νότῳ 109
διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους·
Ἄρτος δ᾽ ἀναλαβὼν ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς.
Β. ξένος γε χαρίεις. Α. ἦν ἐκεῖ .... μέγας
καὶ λαμπρός ἦν.

οὐ τούτου οὖν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν εὑρημένων ὑπὸ τῆς Σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ Σιμαλίδος· οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακοσίοις τιμᾶται, ὡς ⟨ὁ⟩ αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μορύχου (fr. 74 Pr). *ἐν δὲ τῷ α΄ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τῷ Βοιωτιακῷ Μεγαλάρτου* b *καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἱδρῦσθαι.' ἐπεὶ δὲ ἤδη*

2 *εἴσθιεν* A: corr. CE 6 *τῶν ἐν Ἰαπυγίᾳ* Schw 7 aut *Πολέμωνος* aut *πεποιημένον Πολέμωνι* 13 *ἄρτος* lemma A: *αὐτὸς* A, *Ἄρτας* Hes (cf. Thuc. l. s) *ἐξένιζεν* A: corr. ς 14. 15 *ἦν ἐκεῖνος καὶ μέγας* Di, quod vix sufficit; fort. talia fuerunt *Β. ξένος γε χαρίεις ἄρτος. Α. ἦν ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρός, ἦν δὲ καὶ ... ἀνήρ*, omnia epitheta ita comparata fuerunt ut simul pani convenirent 16 *ἦν* vitiosum, fort. *ἂν εἴη*, nisi praestat delere 18 *Ἱμαλίδος* Schw 19 *ὁ* add. Schw 20 *μωρύχου* A 22 *μεγαλομάζου Δήμητρος* CE fort. recte

ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ᾽ αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·

'τοῖς ἄρτοις ὅσας
ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί,

φησὶν Ἄλεξις ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ (II 319 K). ἡμεῖς οὖν εἴπωμέν τι καὶ περὶ ΑΡΤΩΝ.'

74. προφθάσας δ᾽ αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη· 'Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις (fr. 117 V) ἄρτων ἐκτίθεται γένη, εἴ τι κἀγὼ μέμνημαι,
c ζυμίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομιστόν — τοῦτον δ᾽ εἶναί φησι καὶ διαχωρητικώτερον τοῦ καθαροῦ —, τὸν ἐξ ὀλυρῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν ἐκ μελινῶν. γίνεται μέν, φησίν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ δὲ τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι ἰπνίτην, οὗ μνημονεύειν Τιμοκλέα ἐν Ψευδολησταῖς οὕτως (II 465 K)·

καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην
θερμῶν ἰπνιτῶν ἤσθιον.

ΕΣΧΑΡΙΤΗΣ. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτοχόρῳ (II 411 K)·

λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὔ;
d τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 M)·

καὶ σκάφην λαβών τινα
τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν.

Λυγκεὺς δ᾽ ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ

1 τοῖς ἄρτοις non Alexidis sed Cynulci verba esse putat Kock 11 φησι non Trypho grammaticus, sed Diocles medicus a Tryphone (?) citatus, cf. Hes. s. v. συγκομιστὸς ἄρτος 13 γίνεται δὲ CE, sed omisit epitomator reliqua genera 18 θερμὴν delendum, θερμῶν del. Dobr εἴσθιον A 19. 20 πρωτόχρωι A: corr. Schw

συγκρίνων τὰ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωδίμων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ φησίν· ‘ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκείνοις τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐθὲν λειπομένους ἐπιφέρουσιν· ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπεισάγουσι e
διατριβὴν τὸν διάχριστον ἐσχαρίτην καλούμενον, ὃς οὕτω κέκραται τοῖς μειλίγμασι καὶ τῇ μαλακότητι καὶ τοιαύτην ἐνθρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκὺν συναυλίαν ὥστε προσβιαζόμενος θαυμαστόν τι συντελεῖ· καθάπερ ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίοντα.’

ΑΤΑΒΥΡΙΤΗΝ. *Σώπατρος* ἐν Κνιδίᾳ·

Ἀταβυρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος.

ΑΧΑΙΝΑΣ. τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει *Σῆμος* ἐν η' Δηλιάδος (FHG IV 494) λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται f
Μεγαλάρτια ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων·

ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγον.

ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΝ. τούτου μνημονεύει *Ἀριστοφάνης* ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων (I 422 K)·

4 λιπομένους A: corr. CE, tum fort. περιφέρουσιν i. e. Rhodii 6 διάχρειστον A: corr. Di 9 ὥστε CE, in A dubitabam ὡς an ὥστε scriptum esset προσβιαζόμενος suspectum, velut πρὸς βίαν τοῖς προσφερομένοις (ὥστε προσβιαζόμενος δαιτυμόσιν οὐδὲν λειπόμενος ... ἡδίστην ἐπεισάγει διατριβὴν CE) 10 καθάπερ γὰρ CE, videntur haec contracta 13 ταβυρίτην A et 14 ταβυρίτην ACE: corr. Mein; ἀταβυρίτην accusativus pendet ab ἐκτίθεται (p. 250 v. 9), ut sint haec omnia Tryphonis 15 ἀχαΐνας quartus casus 19 cf. XIV 646e ἔλαφος πλακοῦς — διὰ σταιτὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; *Β.* θερμούς, ὦ τέκνον.
Α. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς; *Β.* κριβανίτας, ὦ τέκνον.
Α. τί κριβανίτας; *Β.* πάνυ δὲ λευκούς, ὦ τέκνον.

110 ΕΓΚΡΥΦΙΑΝ. τούτου μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ (II 223 K) καὶ ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος, οὗ κατὰ καιρὸν (p. 111 f) τὸ μαρτύριον παραθήσομαι.

ΔΙΠΥΡΟΝ. Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει.

διπύρους τε θερμούς. *Β.* οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τίνες;
Β. ἄρτοι τρυφῶντες,

Ἀλκαῖος Γανυμήδει (I 757 K).

ΛΑΓΑΝΟΝ. τοῦτο ἐλαφρόν τ' ἐστὶ καὶ ἄτροφον, καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἔτι ἡ ΕΠΑΝΘΡΑΚΙΣ καλουμένη. μνημονεύει δὲ τοῦ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις φάσκων (843)·

λάγανα πέττεται,

b τῆς δ' ἀπανθρακίδος Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν α' Ὑγιεινῶν οὑτωσὶ λέγων· 'ἡ δ' ἀπανθρακίς ἐστι τῶν λαγάνων ἁπαλωτέρα.' ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἐπ' ἀνθράκων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ' Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας· ὃν καὶ Ἀλεξανδρεῖς τῷ Κρόνῳ ἀφιεροῦντες προτιθέασιν ἐσθίειν τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ.

75. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβης γάμῳ κἀν Μούσαις — τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα διασκευή ἐστι τοῦ προκειμένου — ἄρτων ἐκτίθεται γένη (p. 231 L) ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΝ, ὅμωρον, σταιτίτην, ἐγκρίδα, ἀλειφατίτην, ἡμιάρτιον. ὧν καὶ

1 ὠστέκνον A: corr. Mus 2 ἀλλὴ A: corr. Brunck 3 sic A, fort. πάνυ γε λευκούς 9. 10 versus Alcaei sunt, cf. Poll. 7, 23 17 ἐπανθρακίδος et 18 ἐπανθρακίς CE (altero loco ἀπ. superscr. ε E), cf. Hes. s. ἀπανθρακίς 19 Dioclis verba videntur non ultra ἁπαλωτέρα pertinere 25 ὅμορον CE, ὅμουρα Hes 26 στατίτην CE rectius ἀλιφατίτην A: corr. CE

Σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις μνημονεύει λέγων οὕτως (fr. 11 Bo)· ‘δεῖπνον ταῖς θείαις κριβανίτας καὶ c ὁμώρους καὶ ἡμιάρτιον ἑκάστᾳ.’ οἶδα δ', ἄνδρες φίλοι, ὅτι Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ̄ στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ κριβανίτην, *Ἡρόδοτος* δ' ἐν δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν ἔφη (c. 92)· ‘κλιβάνῳ διαφανεῖ.’ καὶ ὁ *Σώφρων* δὲ ἔφη (fr. 10 Bo)· ‘τίς σταιτίτας ἢ κλιβανίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει;’ ὁ δ' αὐτὸς μνημονεύει καὶ ΠΛΑΚΙΤΑ τινὸς ἄρτου ἐν γυναικείοις (fr. 12)· ‘εἰς νύκτα μ' ἑστιάσειν ἄρτῳ πλακίτᾳ.’ καὶ ΤΥΡΩΝΤΟΣ δ' ἄρτου μνημονεύει ὁ *Σώφρων* ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενθερᾷ οὕτως (fr. 32)· ‘συμβουλεύω τ' ἐμφαγεῖν· ἄρτον d γάρ τις τυρῶντα τοῖς παιδίοις ἴαλε.’ *Νίκανδρος* δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 184 Schn) τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ. *Πλάτων* δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Νυκτὶ μακρᾷ τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥυπαροὺς ΚΙΛΙΚΙΟΥΣ ὀνομάζει διὰ τούτων (I 624 K)·

κᾆθ' ἧκεν ἄρτους πριάμενος
μὴ τῶν καθαρύλλων, ἀλλὰ μεγάλους Κιλικίους.

ἐν δὲ τῷ Μενελάῳ ἐπιγραφομένῳ ΑΓΕΛΑΙΟΥΣ τινὰς ἄρτους καλεῖ (ib. 622). ΑΥΤΟΠΥΡΟΥ δ' ἄρτου μέμνηται *Ἄλεξις* ἐν Κυπρίῳ (II 340 K)· e

τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Φρύνιχος δ' ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρίτας αὐτοὺς καλῶν φησιν (I 380 K)·

αὐτοπυρίταισί τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις.

3 ἑκάται A: corr. Mein 8 ἢ om. A: add. CE 10 μ' ἑστιάσειν Mein (μ' ἑστιᾷ iam Cas): με αἰτιᾶι σὺν A, μ' ἱστιάσειν Botzon 12 τ' vix Sophronis est; τιν Wilam, δ' vel 'γὼν K ἐνφαγεῖν A 15. 16 ὁ κωμικὸς CE 18 κᾆθ' CE: κατ' A ἄρτους ἧκε ACE: corr. Mein 19 i. e. μὴ νόμιζε ὅτι τῶν καθαρύλλων 24 ποαστρείαις A

ΟΡΙΝΔΟΥ δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 548 N) ἤτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γινομένου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ γιγνομένου σπέρματος, ὅ ἐστιν ὅμοιον
f σησάμῳ. ΚΟΛΛΑΒΟΥ δ' ἄρτου Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (I 520 K)·

λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

καὶ πάλιν (fr. 506 K)·

ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιερῶν.

γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὗτοι ἐκ νέου πυροῦ, ὡς Φιλύλλιος ἐν Αὔγῃ παρίστησιν (I 782 K)·

αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων
γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς.

ΜΑΚΩΝΙΔΩΝ δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷ ε' οὕτως (fr. 74b B[4])·

111 κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε κἠν πελίχναις
πεδεσσι χρυσοκόλλα.

ἐστὶ ⟨δὲ⟩ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.

τοῦ δὲ ΚΟΛΛΥΡΑΣ καλουμένου ἄρτου Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ (122)·

κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

καὶ ἐν Ὁλκάσι (I 499 K)·

1 ὀρνίδου ACE: corr. Cas 4 κολλάβους δ' ἄρτους ACE: corr. K 8 ὀπωρεινῆς A 12 ἐν αὐτῆι A: corr. Cas 15 τῷ ε' Schw: τῶι ῑε A 18. 19 ἐπιστεφεῖς σελίνῳ CE, potestne fingi ἐπιστεφεῖσαι? 19. 20 corrupti 21 δὲ add. K (ἐστὶ extrema pagina 21 codicis) ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος Hes. s. χρυσοκόλλα 22 τοῦ δὲ Mein: τῆς δὲ ACE 24 καὶ κολλύραν A

καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι
τρόπαιον.

76. ὁ δὲ ΟΒΕΛΙΑΣ ἄρτος κέκληται ἤτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὠπτᾶτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς (I 417 K)· b

εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

ὦλεν ὀβελίαν σποδιν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν.

ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πομπαῖς παραφέροντες αὐτους ἐπὶ τῶν ὤμων. Σωκράτης ἐν ϛ' Ἐπικλήσεων τὸν ὀβελίαν φησὶν ἄρτον Διόνυσον εὑρεῖν ἐν ταῖς στρατείαις.

ΕΤΝΙΤΑΣ ἄρτος ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας, ὥς φησιν Εὐκράτης. πανὸς ἄρτος· Μεσσάπιοι. καὶ τὴν c πλησμονὴν πανίαν καὶ πάνια τὰ πλήσμια· Βλαῖσος ἐν Μεσοτρίβᾳ καὶ Δεινόλοχος ἐν Τηλέφῳ (p. 305 L) Ῥίνθων τε ἐν Ἀμφιτρύωνι. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πᾶνα τὸν ἄρτον καλοῦσι.

ΝΑΣΤΟΣ ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος, Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόστρατος δ' ἐν Κλίνῃ (II 223 K)·

νaστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος, δέσποτα,
λευκός· τὸ πάχος γὰρ ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.
ὀσμὴ δέ, τουπίβλημ' ἐπεὶ περιηρέθη, d

1 τοῖς περῶσι A, τοῖσι γέρουσιν Bergk, τοῖς πεινῶσιν Wilam 8 non intellego, σποδεῖν Dobr 11 ἐπικλήσεως A: corr. Dalec 12 στρατιαῖς ACE: corr. Schw 13 εὐνίτας ACE: corr. Cas 14 Σωκράτης Mein non recte; Seleucus eiusdem rei testis infra p. 114b 15 βλέσος A: corr. Cas 16 fort. Μεζοτρίβᾳ καὶ ἀρχίλοχος A: corr. Ruhnken 23 γὰρ πάχος ACE: corr. Pors, δὲ πάχος Hanow

ἄνω ʼβάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη
ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

ΚΝΗΣΤΟΣ ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴωσι, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιός φησιν ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι.

ΘΡΟΝΟΣ ἄρτου ὄνομα. Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν β' Ἑλληνικῶν γράφων οὕτως (FHG III 2)· ʽὁ δὲ Κόδρος τόμον ἄρτου τὸν καλούμενον θρόνον λαμβάνει καὶ κρέας καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμουσι.ʼ

ΒΑΚΧΥΛΟΣ δ' ἐστὶν ἄρτος σποδίτης παρ' Ἠλείοις καλούμενος, ὡς Νίκανδρος ἐν β' Γλωσσῶν ἱστορεῖ
e (fr. 121 Schn). μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Διαμαρτανούσῃ οὕτως (II 548 K)·

ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν.

ἄρτου δ' εἶδός ἐστι καὶ ὁ ΑΠΟΠΥΡΙΑΣ καλούμενος, ἐπ' ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' οὗτος ὑπό τινων ζυμίτης. Κρατῖνος Μαλθακοῖς (I 45 K)· ʽπρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω ζυμηταμιαδου πλεους κνεφαλλον.ʼ

77. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ περὶ ἀλφίτων καὶ ἄρτων οὕτως ἐκτίθεται (fr. 3 Ri)·

f πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἠυκόμοιο
Δήμητρος, φίλε Μόσχε· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἔστι γὰρ οὖν τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε πάντων,
εὐκάρπου κριθῆς καθαρῶς ἠσσημένα πάντα,
ἐν Λέσβῳ κλεινῆς Ἐρέσου περικύμονι μαστῷ,
λευκότερ' αἰθερίας χιόνος. θεοὶ εἴπερ ἔδουσιν
112 ἄλφιτ', ἐκεῖθεν ἰὼν Ἑρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει.

1 ἐβάδιζ' ἄνω ACE: corr. Mein 7 τοῦ καλουμένου θρόνου Cas, etiam quae secuntur corrupta 13 κρησειρίτας A: corr. Schw 16. 17 verba corrupta 22 ἔστιν γὰρ τὰ Mus τὰ μέγιστά τε K, cf. Matro IV p. 134e 23 ἠσκημένα A: corr. Mein 24 εἰν Ἐρέσῳ κλεινῆς Λέσβου Mein, at Eresus non est περικύμων, nec placet ποτικύμονι, quod coni. Ribbeck

ἐστὶ δὲ κἀν Θήβαις ταῖς ἑπταπύλοις ἐπιεικῆ
κἀν Θάσῳ ἔν τ' ἄλλαις πόλεσίν τισιν, ἀλλὰ γίγαρτα
φαίνονται πρὸς ἐκεῖνα· σαφεῖ τάδ' ἐπίστασο δόξῃ.
στρογγυλοδίνητος δὲ τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρα
κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι
κεῖνοι κριμνίταν, οἱ δ' ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον. b
εἶτα τὸν ἐκ Τεγέας σεμιδάλεος υἱὸν ἐπαινῶ
ἐγκρυφίαν. τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
αἱ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθῆναι.
ἐν δὲ φερεσταφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνου ἐλθὼν
λευκὸς ἁβραῖς θάλλων ὥραις τέρψει παρὰ δεῖπνον.

ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος καὶ τὸν τῶν ἄρτων ποιητὴν ἔχειν συμβουλεύει Φοίνικα ἢ Λυδόν· ἠγνόει γὰρ τοὺς ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας ἀρτοποιοὺς c ἀρίστους ὄντας. λέγει δ' οὕτως (fr. 4)·

ἔστω δή σοι ἀνὴρ Φοῖνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ,
ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἦμαρ
παντοίας ἰδέας τεύχειν, ὡς ἂν σὺ κελεύῃς.

78. τῶν δ' Ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως (II 83 K)·

πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γεγὼς
δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης,
ὁρῶν μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους d
ἰπνὸν κατέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους,

3 ἐκείνας ἀφεὶς τὰ δ' ἐπίστασο δόξης A: corr. Cas (δόξῃ iam Mus) 6 κριμματίαν ACE: corr. Mein 7 ἐν Τεγέαις ACE: corr. K, ἐν Τεγέᾳ Mein 10 φέρει σταφύλοις ἐρυθροῖς ἐκλιβάνου A: corr. Mus 11 αβραι A: corr. Mus 16 δ' ἤ σοι Ribb 17 σίτοιο Pors: σοι ὁ A 18 τεύχων A: corr. Ribb 21 γεγονὼς A: corr. Mus 22 ποτε δ' ἐκ τῆς στέγης A: corr. Pors 23 ὁρῶμεν A: corr. Mus 24 κατεμπέχοντας A: corr. Mein, possis etiam ἐπέχοντας

μίμημα χειρὸς Ἀττικῆς, οὓς δημόταις
Θεαρίων ἔδειξεν.

οὗτός ἐστι Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Γοργίᾳ συγκαταλέγων αὐτῷ καὶ Μίθαικον οὕτως γράφων (p. 518 b)· ʻ.. οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν ἢ εἰσὶ σωμάτων θεραπευταὶ ἔλεγές μοι πάνυ σπουδάζων, Θεαρίων ὁ ἀρτοκόπος καὶ Μίθαικος ὁ τὴν e ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος, ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων θεραπευταί, ὃ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων, ὃ δὲ ὄψον, ὃ δὲ οἶνον.ʼ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων (I 392 K)·

ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἑδώλια.

Κυπρίων δὲ ἄρτων μνημονεύει Εὔβουλος ὡς διαφόρων ἐν Ὀρθάννῃ διὰ τούτων (II 192 K)·

f δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι
Κυπρίους ἄρτους· Μαγνῆτις γὰρ
λίθος ὣς ἕλκει τοὺς πεινῶντας.

τῶν δὲ ΚΟΛΛΙΚΙΩΝ ἄρτων — οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς κολλάβοις — Ἔφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως (II 250 K)·

παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας
κολλικοφάγου κρίβανος ἄρτων.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν (872)·

ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.

113 79. τούτων οὕτω λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων γραμματικῶν, Ἀρριανὸς ὄνομα· ʻταῦτα σιτία

1 δημόταις Pors: δηγοναις A 13 cf. Eur. Hec. 1 θεαρίων· ὃς A: corr. Toup 14 ἐδώδια A: corr. Cas 16 ὀρθάνῃ A praeter morem 24 κόλλικα φαγὼν A: corr. Kock

Κρονικά ἐστιν, ὦ ἑταῖροι. ἡμεῖς γὰρ ʽοὔτ᾽ ἀλφίτοισι χαίρομεν (πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις)᾽ οὔτε τῷ τῶν ἄρτων τούτων καταλόγῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλῳ Χρυσίππου τοῦ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον ἐπιγραφομένῳ Ἀρτοποιικῷ καὶ πεῖραν ἔσχον τῶν αὐτόθι ὀνομασθέντων παρὰ πολλοῖς τῶν φίλων, ἔρχομαι καὶ αὐτὸς λέξων τι περὶ ἄρτων. ὁ ΑΡΤΟΠΤΙΚΙΟΣ *ἄρτος καλούμενος κλιβανικίου καὶ φουρνακίου διαφέρει. ἐὰν* b *δ᾽ ἐκ σκληρᾶς ζύμης ἐργάζῃ αὐτόν, ἔσται καὶ λαμπρὸς καὶ εὔβρωτος πρὸς ξηροφαγίαν· εἰ δ᾽ ἐξ ἀνειμένης, ἔσται μὲν ἐλαφρός, οὐ λαμπρὸς δέ. κλιβανίκιος δὲ καὶ φουρνάκιος χαίρουσιν ἁπαλωτέρᾳ τῇ ζύμῃ. παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι καλεῖταί τις ἄρτος* ΑΠΑΛΟΣ *ἀρτυόμενος γάλακτι ὀλίγῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶν ἀρκετοῖς. δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνειμένην ποιεῖν. οὗτος δὲ ὁ ἄρτος λέγεται Καππαδόκιος, ἐπειδὴ ἐν Καππαδοκίᾳ κατὰ τὸ πλεῖστον ἁπαλὸς ἄρτος γίνεται. τὸν δὲ τοι-* c *οῦτον ἄρτον οἱ Σύροι λαχμὰν προσαγορεύουσι, καί ἐστιν οὗτος ἐν Συρίᾳ χρηστότατος γινόμενος διὰ τὸ θερμότατος τρώγεσθαι καί ἐστιν ... ἄνθει παραπλήσιος.* ὁ δὲ ΒΩΛΗΤΙΝΟΣ *καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν ὡς βωλήτης, καὶ ἀλείφεται ἡ μάκτρα ὑποπασσομένης μήκωνος, ἐφ᾽ ᾗ ἐπιτίθεται ἡ ματερία, καὶ ἐν τῷ ζυμοῦσθαι οὐ κολλᾶται τῇ καρδόπῳ. ἐπειδὰν δ᾽ ἐμβληθῇ*

1. 2 poetae verba agnovit Di 3 *καὶ ἄλλῳ* i. e. *praeter libros antea expilatos ego alium novi Chrysippi* 7 *ἀρτοπτίκινος* A *ἀρτοπτίνικος* CE: corr. Harduin, *ἀρτοπτίκειος* Mein (*artopticei* Plin. 18, 105) 8 *φουρνικίου* CE, *φουρνακείου* Mein (*furnacei* Plin) 9 *δ᾽ ἐκ σκληρᾶς* Schw: *δὲ καὶ σκληρᾶς* (*σκηρᾶς* notato mendo CE) ACE 11 *καὶ βανίκιος* A: corr. CE 12 *φουρνίκιος* ACE 20 videtur floris nomen intercidisse, nec quae antecedunt integra

*εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποπάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος
τις καὶ τότ' ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος καὶ ἕλκει χρῶμα κάλ-
d λιστον, ὅμοιον τῷ φουμώσῳ τυρῷ. ὁ δὲ* ΣΤΡΕΠΤΙΚΙΟΣ
*ἄρτος συναναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ προσβάλ-
λεται πέπερι καὶ ἔλαιον ὀλίγον· εἰ δὲ μή, στέαρ. εἰς
δὲ τὸ καλούμενον* ΑΡΤΟΛΑΓΑΝΟΝ *ἐμβάλλεται οἰνάριον
ὀλίγον καὶ πέπερι γάλα τε καὶ ἔλαιον ὀλίγον ἢ στέαρ.
εἰς δὲ τὰ* ΚΑΠΥΡΙΑ *τὰ καλούμενα τράκτα μίξεις ὥσπερ
καὶ εἰς ἄρτον.'*

80. *ταῦτ' ἐκθεμένου τἀρχεστράτεια δόγματα τοῦ
Ῥωμαίων μεγαλοσοφιστοῦ ὁ* Κ ύ ν ο υ λ κ ο ς *ἔφη· 'Δάμα-
τερ σοφίας· οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητὰς
e ὁ θαυμάσιος Βλεψίας καὶ πλοῦτον ἀπηνέγκατο τοσοῦ-
τον ἐκ τῆς καλῆς ταύτης σοφίας ὑπὲρ Γοργίαν καὶ
Πρωταγόραν. ὅθεν ὀκνῶ μὰ τὰς θεὰς εἰπεῖν πότερον
αὐτὸς οὐ βλέπει ἢ οἱ ἑαυτοὺς μαθητὰς αὐτῷ παραδι-
δόντες πάντες ἕνα ἔχουσιν ὀφθαλμόν, ὡς μόλις διὰ
τὸ πλῆθος ὁρᾶν. μακαρίους οὖν αὐτούς, μᾶλλον δὲ
μακαρίτας εἶναί φημι τοιαύτας δείξεις τῶν διδασκάλων
ποιουμένων.' πρὸς ὃν ὁ* Μ ά γ ν ο ς *φιλοτράπεζος ὢν
καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν ἐκ-
f τένειαν ἔφη·*

'οὗτοι ἀνιπτόποδες, χαμαιευνάδες, ἀερίοικοι,

κατὰ τὸν κωμικὸν Ε ὔ β ο υ λ ο ν (II 212 K),

ἀνόσιοι λάρυγγες,
ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες,

1 *κεράμῳ* CE: *ρημωι* A, cf. Plin. 18, 106 3 *caseus malini ligni vel culmi fumo coloratus* Colum. 7, 8 extr 8 *τὰ καπυρίδια καλούμενα* A *τὰ καπυρίδια τὰ καλούμενα* CE: corr. K (*περὶ καπυρίδων* lemma A *καπήρια* et *καπύρια* Suid), tum fort. *μίξεις ὅσαπερ καὶ εἰς ἀρτολάγανον* (hoc Dalecamp) 10 *τἀριστάρχεια* A: corr. K 13 *Βλεψίας* cognomen, ut videtur Arriani 16 *ἑαυτοὺς* Dobr: *τοὺς* A

οὐ χὠ προπάτωρ ὑμῶν Διογένης πλακοῦντά ποτε
ἐσθίων ἐν δείπνῳ λάβρως πρὸς τὸν πυνθανόμενον
ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ʽὦ
λοπαδάγχαι' κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὔβουλον, ʽλευ-
κῶν ὑπογαστριδίων', ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγ-
γεσθε καὶ τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε, ἕως ἄν τις ὑμῖν ὡς 114
κυνιδίοις ἄρτων ἢ ὀστέων προσρίψῃ. πόθεν ὑμῖν εἰδέ-
ναι ὅτι καὶ ΚΥΒΟΙ, οὐχ οὓς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι
εἰσὶ τετράγωνοι, ἡδυσμένοι ἀννήθῳ καὶ τυρῷ καὶ
ἐλαίῳ, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ; παρεῖδε
δὲ τοῦτον ὁ Βλεψίας, ὥσπερ καὶ τὸν ΘΑΡΓΗΛΟΝ, ὅν
τινες καλοῦσι θαλύσιον — Κράτης δ' ἐν β' Ἀττικῆς
διαλέκτου (p. 63 W) θάργηλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς
συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενον ἄρτον — καὶ τὸν ΣΗΣΑ-
ΜΙΤΗΝ. οὐχ ἑώρακε δὲ οὐδὲ τὸν ΑΝΑΣΤΑΤΟΝ καλού-
μενον, ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ b
ΠΥΡΑΜΟΥΣ ἄρτος διὰ σησάμων πεττόμενος καὶ τάχα
ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὤν. μνημονεύει δὲ πάντων τού-
των Τρύφων ἐν α' φυτικῶν (fr. 116 V), καθάπερ καὶ
τῶν ΘΙΑΓΟΝΩΝ ὀνομαζομένων· οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι
θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίᾳ. ΔΡΑΜΙΚΕΣ δὲ καὶ ΑΡΑΞΙΣ
παρ' Ἀθαμᾶσιν ἄρτοι τινὲς οὕτως καλοῦνται. 81. καὶ
οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα καταλέγουσι·
Σέλευκος μὲν ΔΡΑΜΙΝ ὑπὸ Μακεδόνων οὕτως καλούν-
μενον, ΔΑΡΑΤΟΝ δ' ὑπὸ Θεσσαλῶν. ΕΤΝΙΤΑΝ δέ φησι-

1 οὐχ ὁ ACE: corr. Dobr 4 λοπαδάγχναι A: corr. Cas 5. 6 φθέγγεσθαι A: corr. Cas 7 ὀστέων τι K fort. ὑμῖν ἂν εἴη εἰδέναι 8 μεταχειρίζεσθαι A: corr. Mus 9 ἀνήθῳ CE 14. 15 τὸν σαμίτην ACE: corr. ϛ 15 ἀνάστατον Pierson: ναστὸν A, cf. Suid. s. v 20. 21 οἳ θεοῖς παρετίθεντο Hes. s. v 21 ἀράξεις Schw 22 παρὰ θαμασιν A: corr. Cas καλοῦνται Coraes: καὶ δηλοῦνται A 25 δάρατον δ' Cas (cf. p. 110 d): δ' ἄρτον A ἐνίταν δέ A: corr. Cas

ἄρτον εἶναι λεκιθίτην, ΕΡΙΚΙΤΑΝ δὲ καλεῖσθαι τὸν ἐξ
c ἐρηριγμένου καὶ ἀσήστου πυροῦ γιγνόμενον καὶ χονδρώδους. Ἀμερίας δὲ καλεῖ ΞΗΡΟΠΥΡΙΤΑΝ τὸν αὐτόπυρον ἄρτον· ὁμοίως δὲ καὶ Τιμαχίδας. Νίκανδρος δὲ θιαγόνας φησὶν (fr. 136 Schn) ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντ' ἄρτον ΚΥΛΛΑΣΤΙΝ καλοῦσιν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Δαναίσι (I 457 K)·

καὶ τὸν κυλλᾶστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.

μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἑκαταῖος (FHG I 20) καὶ Ἡρόδοτος (II 77) καὶ Φανόδημος ἐν ζ' Ἀτθίδος (FHG I 367). ὁ δὲ Θυατειρηνὸς Νίκανδρος τὸν ἐκ
d τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων κυλλᾶστίν φησι καλεῖσθαι. τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως (II 340 K)·

ἔπειτα πῶς ἦλθες; Β. μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. Α. ἐξόλοι'· ἀτὰρ
πόσους φέρεις; Β. ἑκκαίδεκ'. Α. οἶσε δεῦρο ...
Β. λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.

ΒΛΗΜΑ δέ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον καὶ θερμὸν Σέλευκος. Φιλήμων δ' ἐν ά παντοδαπῶν χρηστηρίων ΠΥΡΝΟΝ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐκ
e πυρῶν ἀσήστων γινόμενον ἄρτον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχοντα, ΒΛΩΜΙΑΙΟΥΣ τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ῥωμαῖοι κοδράτους λέγουσι, ΒΡΑΤΤΙΜΗΝ τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίτην ἄρτον, ὃν

1 ἐρρεικίτης C ἐρικίτης superscr. ει E 1. 2 ἐξ ἐριγμένου A ἐξ ἐρρηγμένου CE: corr. Schw 3 ψηροπυρίτας Hes 12. 13 ἐκ κριθῶν CE 17. 18 ἀταρπος οὓς A: corr. Cas 18 οἶσο A: corr. Dobr, sed dubito δή vel μοι suppl. Mein 20 βλῆθα Hes 24 βλωμιλίους A (βωμίλιοι CE): corr. Salmas δὲ ἄρτους CE 26 βραττίμην corruptum

εὔκονον τευκονον ὀνομάζουσιν Ἀμερίας καὶ Τιμαχίδας. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις (fr. 55 Bach) ΣΠΟΛΕΑ καλεῖσθαί τινα ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν μόνον καταναλίσκεσθαι.

82. καὶ ΜΑΖΑΣ δ' ἔστιν εὑρεῖν ἀναγεγραμμένας παρά τε τῷ Τρύφωνι (fr. 118 V) καὶ παρ' ἄλλοις πλείοσιν. παρ' Ἀθηναίοις μὲν φύστην την μὴ ἄγαν f
τετριμμένην, ἔτι δὲ καρδαμάλην καὶ βήρηκα καὶ τολύπας καὶ Ἀχίλλειον· καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ ἐξ Ἀχιλλείων κριθῶν γινομένη· θριδακίνας τε καὶ οἰνοῦτταν καὶ μελιτοῦτταν καὶ κρίνον .... καλούμενον καὶ σχῆμά τι χορικῆς ὀρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει (I 797 K) ἐν Δαλίδι. αἵ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν (fr. 20 B[4])·

θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτός.

Σωσίβιος δ' ἐν γ' περὶ Ἀλκμᾶνος κρίβανά φησι λέ- 115
γεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς. ὑγίεια δὲ καλεῖται ἡ |διδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα ἵνα ἀπογεύσωνται. καὶ Ἡσίοδος δὲ μᾶζάν τιν' ἀμολγαίαν καλεῖ (op. 590)·

μᾶζά τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,

τὴν ποιμενικην λέγων καὶ ἀκμαίαν· ἀμολγὸς γὰρ τὸ ἀκμαιότατον. παραιτητέον δὲ καταλέγειν — οὐδὲ γὰρ

1 εὔκονον τευκονον dittographema, utrumque corruptum 3 σπολέα suspectum, σποδέα Schw fort. ἐγγενῶν i. e. οἰκογενῶν 8 ἔτι δὲ haec non iam apud Athenienses καρδαμύλην CE 9 ἀχίλλιον ACE ἀχιλλίων A: corr. CE 11 Apollophanis testimonium interiectum plane sicuti XI p. 467 f, supplendum fere ⟨ἔστι δ' οὕτω⟩ καλούμενον 12. 13 ἐν δαλνιδει A: corr. Schw ex p. 467, Δαυλίδι Cas 16 κριβανωτώς ς 17 κριβάνας XIV p. 646 a et Hes. s. v 23 ποιμαινικὴν A: corr. CE καὶ om. A add. CE, rectius fort. ἢ Di

οὕτως εὐτυχῶς μνήμης ἔχω — ἃ ἐξέθετο πόπανα καὶ πέμματα Ἀριστομένης ὁ Ἀθηναῖος ἐν γ´ τῶν πρὸς
b τὰς ἱερουργίας. ἔγνωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον νεώτεροι πρεσβύτερον. ὑποκριτὴς δὲ ἦν ἀρχαίας κωμῳδίας ἀπελεύθερος τοῦ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ, καλούμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ Ἀττικοπέρδιξ.'

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ὁ δ᾽ ἀπελεύθερος παρὰ τίνι κεῖται;' εἰπόντος δέ τινος καὶ δρᾶμα ἐπιγράφεσθαι Φρυνίχου Ἀπελευθέρους, Μένανδρον δ᾽ ἐν Ῥαπιζομένῃ (IV 200 M) καὶ ἀπελευθέραν εἰρηκέναι καὶ ἐπισυνάπτοντος ... πάλιν ἔφη· 'τίνι δὲ διαφέρει ἐξελευθέρου;' ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξε κατὰ τὸ παρὸν ἀναβαλέσθαι.

c 83. καὶ ὁ Γαληνὸς μελλόντων ἡμῶν ἐφάπτεσθαι τῶν ἄρτων 'οὐ πρότερον, ἔφη, δειπνήσομεν, ἕως ἂν καὶ παρ᾽ ἡμῶν ἀκούσητε ὅσα εἰρήκασι περὶ ἄρτων ἢ πεμμάτων ἔτι τε ἀλφίτων Ἀσκληπιαδῶν παῖδες. Δίφιλος μὲν ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν 'ἄρτοι, φησίν, οἱ ἐκ πυρῶν κριθίνων εἰσὶ πολυτροφώτεροι καὶ εὐοικονομητότεροι καὶ τὸ ὅλον κρείττονες, εἶθ᾽ οἱ σεμιδαλῖται,
d μεθ᾽ οὓς οἱ ἀλευρῖται, εἶθ᾽ οἱ συγκομιστοὶ ἐξ ἀσήστων ἀλεύρων γινόμενοι· οὗτοι γὰρ πολυτροφώτεροι εἶναι δοκοῦσι.' Φιλιστίων δ᾽ ὁ Λοκρὸς τῶν χονδριτῶν τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἰσχὺν φησι μᾶλλον πεφυκέναι· μεθ᾽ οὓς τοὺς χονδρίτας τίθησιν, εἶτα τοὺς ἀλευρίτας. οἱ δὲ ἐκ γύρεως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλότεροί τέ εἰσι καὶ ὀλιγοτροφώτεροι. πάντες δ᾽ οἱ θερμοὶ ἄρτοι τῶν ἐψυγμένων εὐοικονομητότεροι πολυτροφώτεροί τε καὶ

1 fort. ὅσα ἐξέθετο   11 ἄλλα τινὰ suppl. Schw   20 ⟨τῶν⟩ κριθίνων Wilam

εὐχυλότεροι, ἔτι δὲ πνευματικοὶ καὶ εὐανάδοτοι. οἱ δ' ἐψυγμένοι πλήσμιοι, δυσοικονόμητοι. οἱ δὲ τελείως παλαιοὶ καὶ κατεψυγμένοι ἀτροφώτεροι στατικοί τε κοιλίας καὶ κακόχυλοι. ὁ δ' ἐγκρυφίας ἄρτος βαρὺς e
δυσοικονόμητός τε διὰ τὸ ἀνωμάλως ὀπτᾶσθαι. ὁ δὲ ἰπνίτης καὶ καμινίτης δύσπεπτοι καὶ δυσοικονόμητοι· ὁ δὲ ἐσχαρίτης καὶ ἀπὸ τηγάνου διὰ τὴν τοῦ ἐλαίου ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν κακοστομαχώτερος [γάρ]. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς περιττεύει· εὔχυλος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὔπεπτος καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾷστος· οὔτε γὰρ ἱστάνει κοιλίαν οὔτε παρατείνει.' Ἀνδρέας δὲ ὁ ἰατρὸς ἄρτους τινάς φησιν ἐν Συρίᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τοὺς φαγόντας τριχορρυεῖν. Μνησίθεος δέ φησι τὸν ἄρτον f
τῆς μάζης εὐπεπτότερον εἶναι καὶ τοὺς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέττεσθαι γὰρ αὐτοὺς καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτον ἄδην φησὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον· διὸ οὐχ ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐσθίοντας.' εἰδέναι δὲ ὑμᾶς δεῖ 116
ὅτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας καὶ βάρη καὶ στρόφους καὶ κεφαλαλγίας ποιεῖ.'

84. μετὰ τὰς τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ δειπνεῖν, καὶ περιενεχθέντος τοῦ καλουμένου ὡραίου ὁ Λεωνίδης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι·

8 *ἐπιμιξίαν* CE 9 *γὰρ* om. CE 12 *οὔτε ταράττει* Coraes 14 *τριχορεύειν* ACE: corr. Cas 16 fort. *αὐτοὺς* ⟨*ταχέως*⟩, nisi forte *καὶ* delendum 18 *φασὶν* ACE: corr. Schw 19—21 haec Galeni potius quam Mnesithei 20 *τρυφθέντα* CE, fort. aut hoc verum aut *θρυφθέντα*

ἄμφακες [μὲν] πρῶτον στόμα κέκριται αντα καὶ
θιοην,
γναθμὸν ⟨ὃν⟩ ηὐδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες,
b οἷς ὁ ταριχόπλεως ἅδε Βόσπορος, οἵ θ' ὑπόγαστρα
τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.
ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεὲς θνητοῖς γένος ὀξυρρύγχου,
ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἅλες τρηχεῖς ἐκόμισσαν.
θύννων δ' ὡραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ
c καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λικιβάττεω
καὶ Πάριον κολιῶν κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη.
Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φέρων Γαδειρόθεν ἄξει
Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐκ ζαθέοιο Τάραντος
ὀρκύνοιο τρίγωνα, τά τ' ⟨ἐν⟩ στάμνοισι τεθέντα
ἀμφαλλὰξ δείπνοισιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ.

ταῦτα τὰ ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι
d μᾶλλον ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἡσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον ἢ Βυζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα καὶ Βρεττίους καὶ Καμπανοὺς πολλοῖς ἔτεσι τούτων πρεσβύτερος ὤν; δοκεῖ οὖν μοι αὐτοῦ τοῦ Εὐθυδήμου εἶναι τὰ ποιήματα.' καὶ ὁ Διονυσοκλῆς ἔφη· 'ὅτου μέν ἐστι τὰ ποιήματα, ὦ ἀγαθὲ Λεωνίδη, ὑμῶν ἐστι κρίνειν τῶν δοκιμωτάτων γραμματικῶν· ἀλλ' ἐπεὶ περὶ

1 μὲν del. Bergk κέκριται K: καὶ κριται A, tum frustra ἀντακαίου formam aptam quaesivi (cf. VII 315 d), nam non credo ἂν s. ἣν τακερωθῇ fuisse 3 ὃν add. K 4 ταριπόλεως A: corr. Cas οἱ πυθόγαστρι A: corr. Herm 5 τετρωαγωνα A: corr. Mus ταρίχια Coraes: ταχητρια A 6 οὐ κακὰ ἐσθνητοῖς A: corr. Schw ὀξυορύγχου A: corr. Mein 7 ἅλες τρηχεῖς corruptum 9 κυβίων τε Mein, etiam reliqua corrupta 10 κωλιων A: corr. CE 11 φέρων K: φεύγων A, φυγὼν Mus γαθείραθεν A: corr. Mein 12 ἐξ ἀγαθοῖο A: corr. K 13 τ' στάμνοισι A: corr. Mus 20 διονυσιοκλῆς A: corr. K

ΤΑΡΙΧΩΝ ἐστὶν ὁ λόγος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἠξιωμένην ὑπὸ τοῦ Σολέως Κλεάρχου·

σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ, e

ἔρχομαι κἀγὼ λέξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. 85. Διοκλῆς μὲν ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγιεινοῖς ἐπιγραφομένοις τῶν ταρίχων φησὶ τῶν ἀπιμέλων κράτιστα εἶναι τὰ ὡραῖα, τῶν δὲ πιόνων τὰ θύννεια. Ἱκέσιος δ᾽ ἱστορεῖ οὐκ εἶναι εὐεκκρίτους κοιλίας οὔτε πηλαμύδας οὔτε τὰ ὡραῖα, τὰ δὲ νεώτερα τῶν θυννείων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις μεγάλην τε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὡραῖα λεγόμενα. ὁμοίως δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὡραίων πρὸς τὰ ἀφ᾽ ἑτέρων τόπων λαμβανόμενα καὶ οὐ μόνον τῶν θυννείων, ἀλλὰ f
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἁλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ.᾽ τούτοις προσέθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνος· ᾽Ἀρχέστρατος μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα φησί (fr. 52 Ri)·

καὶ Σικελοῦ θύννου τέμαχος ⟨φάγε ....⟩,
τμηθὲν ὅτ᾽ ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
σαπέρδῃ δ᾽ ἐνέπω κλαίειν μακρά, Ποντικῷ ὄψῳ, 117
καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινοῦσιν. παῦροι γὰρ ἴσασιν
ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα.
ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς νέον, ἡμιτάριχον.
ἂν δ᾽ ἀφίκῃ κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἁγνήν,
ὡραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἐστὶ γὰρ ἐσθλὸν b
καὶ μαλακόν.

2 ἠξιωμένης A: corr. Cas 4 ⟨αὐτὰ⟩ τὰ τῆς K, ⟨κατὰ⟩ τὰ τῆς Wilam 7 θύννια A: corr. CE 9 τὰ ὡραῖα scil. θύννεια θυννίων A 11 melius διαφορὰν τούτων πρὸς 18 φάγε add. K coll. v. 26 21 γάρ τ᾽ CE 22 ἀκιδνὸν κενεόν τε ACE: corr. Mus 24 εντονεον A: corr. Cas

παρέλιπεν δ' ὁ τένθης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν καὶ τὸ παρὰ Κράτητι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Σαμίοις λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν (I 139 K)·

σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρᾳ τάριχος ἐλεφάντινον
ἧψε ποντιὰς χελώνη πευκίνοισι καύμασι,
καρκίνοι ποδάνεμοί τε καὶ τανύπτεροι λύκοι
ὑσοριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα.
c παῖ' ἐκεῖνον, ἄγχ' ἐκεῖνον. ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;

ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ἐλεφάντινον τάριχος μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων (I 480 K)·

ἦ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶ ἡ τρυγῳδοποιομουσική,
ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐνόμιζεν ἀπόνως παρακεκλημένον
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.

86. ὠμοτάριχον δέ τινα κέκληκεν Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ (litt. e). ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πονήρᾳ
d περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε (II 366 K)·

ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι
καθεζόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον
ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
. . . τάριχος πρῶτον ὡραῖον τοδί·
διωβόλου τοῦτ' ἐστί. πλυτέον εὖ μάλα.

1 δ' om. A add. CE 4 exitus paeonicus ferri debet 5 ποντία CE κύμασι ACE: corr. Madvig 7 corruptus 8 ἄγχε κεῖνον A: corr. Di ἐγκαιῶ A: corr. Pors 9 κρατῆρος A: corr. Cas 12 ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τρυγ. Elmsl 13 ἡνίκα Elmsl: ηνι A fort. Κράτης ἔτι 16. 17 ἀπευγλαυκωμένωι A 20 ὅμως δὲ Di πρός γ' Iac 24 τάριχός ἐστι Mus vix recte (cf. 23. 25), fort. οἴσω τάριχος 24. 25 τὸ διοβόλου A τοδὶ ὀβολοῦ CE: corr. Di

εἶτ᾽ εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα
ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας
ἐπισκεδάσας τ᾽ ἔλαιον εἶθ᾽ ἕψων ποῶ
μυελὸν ἀφεῖλόν τ᾽ ἐπιγανώσας σιλφίῳ. e

ἐν δὲ Ἀπεγλαυκωμένῳ συμβολάς τις ἀπαιτούμενός φησι (ib. 301)·

παρ᾽ ἐμοῦ δ᾽, ἐὰν μὴ καθ᾽ ἓν ἕκαστον πάντα δ᾽ ὡς,
χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
B. δίκαιος ὁ λόγος. ἀβάκιον, ψῆφον. *A.* λέγε.
B. ἔστ᾽ ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. *A.* λέγ᾽ ἕτερον.
B. μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. *A.* οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω, f
λέγε. *B.* τῶν ἐχίνων ὀβολός. *A.* ἁγνεύεις ἔτι.
B. ἆρ᾽ ἦν μετὰ ταῦθ᾽ ἡ ῥάφανος, ἣν ἐβοᾶτε; *A.* ναί·
χρηστὴ γὰρ ἦν. *B.* ἔδωκα ταύτης δύ᾽ ὀβολούς.
A. τί γὰρ ἐβοῶμεν; *B.* τὸ κύβιον τριωβόλου.
A. ονεῖν κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ᾽ οὐδὲ ἕν. 118
B. οὐκ οἶσθας, ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν, ὅτι
κατεδηδόκασι τὰ λάχαν᾽ ⟨αἱ⟩ τρωξαλλίδες.
A. διὰ τοῦτο ⟨τὸ⟩ τάριχος τέθεικας διπλασίου;
B. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.
γόγγρος δέκ᾽ ὀβολῶν. *A.* οὐχὶ πολλοῦ. λέγ᾽ ἕτερον.
B. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. *A.* παπαῖ,
ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ᾽ ἐν ἐπιτέλει.

1 εἴ τις A: corr. CE 3 ἐπεσκέδασα τοὔλαιον ACE: corr. Kock 4 ἀφειδῶς Kock σίλφωι A: corr. CE 5 ἀπευγλαυκωμένωι A 7 fort. ἕκαστον ἀποδίδως (scil. λόγον) 9 ψήφους Mein 9. 10 λέγεσθαι ὠμοτ. A: corr. Mus 12 ἔτι Mus: ὅτι A 13. 14 ἐβοᾶτ᾽ εἶναι A: corr. Kidd 16. 17 τριωβόλους ονεῖν A 17 intellege *'leguminis vero nihil comparavistis'* (nam ἐπράξατε sanum), velut .. κιχορίων δ᾽ οὐκ 19 αἱ add. Di 20 τὸ add. Schw 24 εἶτ᾽ ἐπέτεινεν (Schw) αὖ Dobr, fort. deleto ὥσπερ (sic Mein) scribendum εἶτ᾽ ἐπέτεινεν αὖ πάλιν vel ὡς ὁ πυρετός μ᾽ ἀνῆκ᾽, εἶτ᾽ ἐπέτεινεν πάλιν

B. πρόσθες τὸν οἶνον, ⟨ὃν⟩ μεθυόντων προσέλαβον
ὑμῶν, χοᾶς τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

87. Ἱκέσιος δ' ἐν β' περὶ ὕλης πηλαμύδας κύβια εἶναί
b φησι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ (IV 519 M). Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανόν φησιν ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗπερ καὶ ἁλίκεσθαι, καὶ ταριχευόμενον εὐστομαχώτατον εἶναι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν [λεπτηνὸν] λεβίαν ὀνομάζων φησὶ λέγειν τινὰς ὡς ⟨ὁ⟩ αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τὸν δὲ κορακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην καὶ εἶναι
c κράτιστον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. θαυμαστοὺς δὲ εἶναι λέγει καὶ τοὺς περὶ Ἄβδηρα ἁλισκομένους κεστρεῖς, μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σινώπην, καὶ ταριχευομένους εὐστομάχους ὑπάρχειν. τοὺς δὲ προσαγορευομένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μέν τινων καλεῖσθαι ἀγνωτίδια, ὑπὸ δέ τινων πλατιστάκους ὄντας τοὺς αὐτούς, καθάπερ καὶ τὸν χελλαρίην· καὶ γὰρ τοῦτον ἕνα ὄντα ἰχθὺν πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ καὶ βάκχον καὶ ὀνίσκον καὶ χελλαρίην. οἱ μὲν οὖν μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατίστακοι, οἱ δὲ μέσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν
d ἀγνωτίδια. μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι (I 499 K)·

σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες.'

1 ὃν add. Mus 4 ποσίδιππος A 7 Δέλκος λίμνη Hes, cf. Haupt op. 3, 363 9 var. lect. del. Di, ᾧ (i. e. delcano) τὸν αὐτόν φασιν εἶναι τὸν λεβιανὸν καλούμενον CE λεβίαν Cas: λεβιανὸν ACE 10 ὁ add. Cas δὲ CE: τε A 12 ἄριστον CE 16. 17 γνωτίδια A: corr. CE 18 χελλάρην ACE: corr. Di, cf. Euthydemi locus VII 315 f 25 λεβίαι legit Poll. 6, 48: λέβιοι A

88. ἐπὶ τούτοις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσοκλέους ὁ γραμματικὸς ἔφη Οὔαρος· ‛ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται (II 43 K)·

τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ᾽ ἢ
Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
εὐφροσύναις ὀσμαῖσι χαίρει.

καὶ ἐν Παρασίτῳ (ib. 87)·

τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ
πῖον, ὁλόλευκον, θερμόν.

Νικόστρατός τε ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ (II 220 K)· e

Βυζάντιόν ⟨τε⟩ τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ᾽ ὑπογάστριον παρεισίτω

καὶ προελθών·

ἀλλ᾽ ἐπριάμην παρ᾽ ἀνδρός, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
τριῶν ἂν ἐσθίοντες οὐδὲ δώδεκα·
ὑπερμέγεθες γάρ ἐστιν.᾽

ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλούταρχον ἔφη· ‛μήποτ᾽ οὔτις ἐν τούτοις, ὦ οὗτος, τοὺς παρ᾽ ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδησίους, ὧν οὐδ᾽ ἂν μαινόμενος κύων γεύσαιτο ἄν ποτε, ἢ τῶν καλῶν σου ἡμινήρων ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλού- f

1 at Daphnus locutus erat, nisi forte hic Dionysoclem ut diceret aliquid rogaverat, ille autem tacuerat; turbavit epitomator 7 εὐφροσύναις om. CE, εὐφραίνετ᾽ ὀσμαῖς Mein, ὄσφραισι χαίρει Naber 12 τε add. Schw 13 παρεισίτωι A 17 τιλιτον A: corr. Cas 19 ἂν ἐσθίοντες K: ἤδη κατεσθίοντες A οὐδεδωκά γε A: corr. Di (δώδεκά γε Mus), οὐδὲ τεττάρων· | ἄγαν ὑπερμέγεθες Wilam vix recte 22 τοὺς Cas: τοῖς A

119ρων.' καὶ ὁ Πλούταρχος 'ὁ μὲν ἡμίνηρος, ἔφη, τί διαφέρει τοῦ προκαταλελεγμένου ἡμιταρίχου, ⟨οὗ⟩ ὁ καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος μέμνηται (p. 117 a); ἀλλ' ὅμως ὠνόμασεν ἡμίνηρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυστάκου θητίῳ οὕτως·

ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας
Ἴστρος Σκύθαισιν ἡμίνηρον ἡδονήν.

καὶ τὸν Μενδήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει·

Μενδήσιός θ' ὡραῖος ἀκρόπαστος εὖ
ξανθαῖσιν ὀπτὸς κέφαλος ἀκτῖσιν πυρός.

ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλῷ ἡδίω ἐστὶ τῶν παρὰ
b σοὶ περισπουδάστων κόττα καὶ λέπιδι, οἱ πειραθέντες ἴσασι. λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἴδαμεν.' 89. ὃν ζητοῦντα προφθάσας ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'Κρατῖνος μὲν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ (I 24 K)·

ἐν σαργανίσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς.

Πλάτων Διὶ κακουμένῳ (ib. 613)·

ὥσθ' ἅττ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.

Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (ib. 441)·

c οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Κράτης Θηρίοις (ib. 135)·

καὶ τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρή,
ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους,
ἡμῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.

2 οὗ add. Cas 9 ἀκρόπαστος i. e. *leviter salatus* 9. 10 εὐξανθεσιν ACE: corr. Mus, fort. ἐν ξανθαῖσιν 12 κόττανα καὶ λέπιδιν (accus.) IX 385a, recte fort. κόττανα, cf. Hes 17 σαργανοισιν A: corr. Pors 19 ὡς (pro ὥσθ') Kock ἐς Cob: ἐστὶ A 22 πλύνων εἰπεῖν ἅπασιν CE

ἰδίως δ' ἐσχημάτισται παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλισι (ib. 228)·

καὶ τάριχος πίονα.

Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ (fr. 641 N)·

νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος.

ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ (563)·

ἀγόρασόν τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον. d

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ὑί (I 802 K)·

κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις (ib. 151)·

ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἑκάστῳ λέκιθον ἕψουσ' ἢ φακῆν
ἀναμένει καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἴρηκεν (p. 282 L) ὁ τάριχος. Ἡρόδοτος δ' ἐν θ' οὕτως (c. 120)· 'οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντο καὶ ἤσπαιρον.' καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄρρεν λέγουσι· e

τάριχος ὀπτὸς εὐθὺς ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.
σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.
οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὧνπερ ἄξιος.

Ἀττικοὶ δὲ ⟨καὶ⟩ οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς (I 5 K)·

ἆρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὦ θεοί;

ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν (V 14 M)·

ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον.

καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς (IV 121 M)·

8 ἐμπολήσαντές τι Aristoph 13 ὀρφανὸν suspectum 20 πάθοι Mus: πειαθοι A 21 καὶ add. Mein 24—27 ἡ δὲ δοτικὴ — αἰτιατικῆς Bergk duce Schweighaeusero: καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἐπὶ τῷ ταρίχει — κόπτετον. ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει ὡς ξίφει. μένανδρος ἐπιτρέπουσιν A 26 κοπτέον Mus

ἐπέπασα
f ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἐὰν οὕτω τύχῃ.

ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἐστιν, ἡ γενικὴ οὐκέτι ἕξει τὸ σ̄.

90. τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαύρῳ οὕτως (II 322 K)·

τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
120 εἰσήγαγεν τάριχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς
ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη
ἐν τοῖς Σατύροις εἶναι.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ (fr. 185 Bl). Εὐθύνου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως (II 63 K)·

ἐλθών τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην, περίμενε,
παρ' οὗ φέρειν εἴωθας, ἂν οὕτω τύχῃ,
Εὔθυνος ... ἀπολογίζων αὐτόθι
χρηστόν τι, περίμεινον, κέλευσον μὴ τεμεῖν.

b Φειδίππου δὲ — καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης — Ἄλεξις ἐν Ἱππίσκῳ (II 299 K) κἀν Σωράκοις (ib. 377)·

Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος.

91. ἐσθιόντων δ' ἡμῶν τὸ τάριχος καὶ πολλῶν ὁρμὴν ἐχόντων ἐπὶ τὸ πιεῖν ὁ Δάφνος ἔφη ἀνατείνας τὼ χεῖρε· "Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος, ἄνδρες φίλοι,

1 ἐπιπάσω Herm 2 ἂν ACE 8 δ' ἐποίησ' Ἀθ. Mein 9—11 οὓς — εἶναι Athenaei verba putat Schw non recte, v. 11 Satyros Timoclis fabulam agnovit Hirschig 12 ὑπερίδης A 15 extr Παρμένων Wilam 16 εἴωθα κἂν A: corr. K 17 εὔθουνος A ἀπολοπίζων Fritzsche nescio quo sensu 18 Παρμένων, κέλευσον Kock μοι τεμεῖν Schw 19 φιδίππου et 21 φίδιππος A: corr. CE 22 fort. πολλὴν 23 πιεῖν ς: ποιεῖν A

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συμποσίῳ φησί· ʽληπτέον σύμμετρον τροφὴν πρὸ τοῦ πίνειν καὶ μάλιστα τὰς εἰθισμένας προπαρατίθεσθαι περιφοράς. ἐκ διαστήματος c γὰρ εἰσφερομένας ἐναλλάττειν τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου προσκαθίζοντα τῷ στομάχῳ καὶ δηγμῶν αἴτια καθιστάμενα. οἴονται δέ τινες ταῦτ᾽ εἶναι καὶ κακοστόμαχα — λέγω δὴ λαχάνων καὶ ταρίχων γένη — δηκτικόν τι κεκτημένα, εὐθετεῖν δὲ τὰ κολλώδη καὶ ἐπιστύφοντα βρώματα, ἀγνοοῦντες ὅτι πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους ἐκ τῶν ἐναντίων εὐστόμαχα καθέστηκεν· ἐν οἷς ἐστι καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον (οὗ μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ (p. 219 L), ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσῃ (ib. 224), καὶ Διοκλῆς d ἐν αʹ Ὑγιεινῶν), ἀσπάραγος, τεῦτλον τὸ λευκόν (τὸ γὰρ μέλαν καθεκτικόν ἐστιν ἐκκρίσεων), κόγχαι, σωλῆνες, μύες θαλάττιοι, χῆμαι, κτένες, τάριχος τέλειος καὶ μὴ βρομώδης καὶ ἰχθύων εὐχύλων γένη. προπαρατίθεσθαι δ᾽ ἐστὶν ὠφέλιμον τὴν λεγομένην φυλλίδα καὶ τευτλίον, ἔτι δὲ τάριχος, εἰς τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα . . . μὴ ὁμοίως τῶν πολυτρόφων ἀπολαύειν. τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον· δύσκλητοι γὰρ εἰς τὴν πλείονα τῶν ὑγρῶν προσφοράν.᾽ — ʽΜακεδόνες δ᾽, ὥς φησιν Ἔφιππος ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ e τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς (fr. 1 M), οὐκ ἠπίσταντο πίνειν εὐτάκτως, ἀλλ᾽ εὐθέως ἐχρῶντο μεγάλαις προπόσεσιν, ὥστε μεθύειν ἔτι παρακειμένων τῶν πρώτων τραπεζῶν καὶ μὴ δύνασθαι τῶν σιτίων ἀπολαύειν.᾽ 92. Δίφιλος δ᾽ ὁ Σίφνιός φησι· ʽτὰ

1 ἐπὶ τῶι A: corr. ed. Bas 4 fort. μαλάττειν 13 κἀν Γῇ Cas 15 ἐκκρίσεως Mus 20 hiatum et corruptelam not. Cas 21 ἀθρόας CE δύσκλητοι corruptum

ταρίχη τὰ ἐκ τῶν θαλασσίων καὶ λιμναίων καὶ ποταμίων γινόμενά ἐστιν ὀλιγότροφα, ὀλιγόχυλα, καυσώδη, εὐκοίλια, ἐρεθιστικὰ ὀρέξεως. κράτιστα δὲ τῶν μὲν ἀπιόνων κύβια καὶ ὡραῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γένη,
f τῶν δὲ πιόνων τὰ θύννεια καὶ κορδύλεια. τὰ δὲ παλαιὰ κρείσσονα καὶ δριμύτερα καὶ μάλιστα τὰ Βυζάντια. τὸ δὲ θύννειον, φησί, γίνεται ἐκ τῆς μείζονος πηλαμύδος, ὧν τὸ μικρὸν ἀναλογεῖ τῷ κυβίῳ, ἐξ οἷ γένους ἐστὶ καὶ τὸ ὡραῖον. ἡ δὲ σάρδα προσ-
121 έοικε τῷ κολίᾳ μεγέθει. ὁ δὲ σκόμβρος κούφως καὶ ταχέως ἀποχωρῶν τοῦ στομάχου. ὁ κολίας δὲ σκιλλωδέστερος, δηκτικώτερος καὶ κακοχυλότερος, τρόφιμος· κρείσσων δὲ ὁ Ἀμυνκλανὸς καὶ Σπανὸς ὁ Σαξιτανὸς λεγόμενος· λεπτότερος γὰρ καὶ γλυκύτερος.' Στράβων δ' ἐν γ' Γεωγραφικῶν (p. 156) πρὸς ταῖς Ἡρακλέους φησὶ νήσοις κατὰ Καρχηδόνα τὴν καινὴν πόλιν εἶναι Σεξιτανίαν, ἐξ ἧς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεσθαι, καὶ ἄλλην Σκομβροαρίαν ἀπὸ τῶν ἁλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζε-
b σθαι γάρον. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρύαι, ὧν καὶ Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὀδυσσεῖ οὕτως (p. 247 L)·

ποτιφόριμον τὸ τέμαχος ἧς ὑπομελανδρυῶδες.

μέλανδρυς δὲ τῶν μεγίστων θυννῶν εἶδός ἐστιν, ὡς

4 ἀπιόντων A: corr. CE 5 θυνναῖα ACE: corr. Di κορδύλη AC κορδάλη E: corr. K 6 κρείττω CE 7 θύννιον A: corr. CE 10 κοῦφος CE fort. recte 11. 12 κολλωσκιλλωδέστερος A: corr. CE 13 sqq Diphili verba aliunde aucta, ut vidit Wilam 13 ἀμυκλανὸς A: corr. K 17 ἀξιτανίαν CE, ἡ τῶν Ἐξιτανῶν πόλις Strab 18 σκομβροαρίαν (superscr. γ) E σκομβρογαρίαν C, Σκομβραρίαν Strab 19 τὸν ἄριστον CE 20 οἱ δὲ κτλ' cf. VII 315d, oratio mutila 23 fort. πιμελομελανδρυῶδες

Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων παρίστησι, καί ἐστι τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα. 93. τὸ δὲ ὠμοτάριχον, φησὶν ὁ *Δίφιλος*, κητεμε τινὲς λέγουσι, καί ἐστι βαρὺ καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ καὶ δύσπεπτον. ὁ δὲ ποτάμιος κορακῖνος, ὃν πέλτην τινὲς καλοῦσιν, ὁ ἀπὸ τοῦ Νείλου, ὃν οἱ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἰδίως ἡμίνηρον ὀνομάζουσιν, ὑποπίμελος μέν ἐστι καὶ c ἥκιστα κακόχυλος, σαρκώδης, τρόφιμος, εὔπεπτος, εὐανάδοτος, κατὰ πάντα τοῦ μύλλου κρείσσων. τὰ μέντοι τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ταρίχων ᾠὰ πάντα δύσπεπτα, δύσφθαρτα, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπαρωτέρων καὶ μειζόνων· σκληρότερα γὰρ μένει καὶ ἀδιαίρετα. γίνεται δὲ εὐστόμαχα μετὰ ἁλῶν σβεσθέντα καὶ ἐποπτηθέντα. πάντας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλύνειν, ἄχρι ἂν τὸ ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται. ὁ δ' ἐκ θαλάσσης d ἑψόμενος τάριχος γλυκύτερος γίνεται, θερμοί τε οἱ τάριχοι ἡδίονές εἰσιν.' *Μνησίθεος* δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν 'οἱ ἁλυκοί, φησίν, καὶ γλυκεῖς χυμοὶ πάντες ὑπάγουσι τὰς κοιλίας, οἱ δ' ὀξεῖς καὶ δριμεῖς λύουσι τὴν οὔρησιν, οἱ δὲ πικροὶ μᾶλλον μέν εἰσιν οὐρητικοί, λύουσι δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ τὰς κοιλίας· οἱ δὲ στρυφνοὶ τὰς ἐκκρίσεις . . .' *Ξενοφῶν* δὲ ὁ μουσικώτατος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἱέρωνι ἢ τυραννικῷ διαβάλλων τὰ τοιαῦτα βρώματά φησι (1, 22)· 'τί γάρ, ἔφη ὁ Ἱέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα e κατανενοήκατε ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα καὶ δριμέα καὶ στρυφνὰ καὶ τὰ τούτων ἀδελφά; πάνυ

3 κήτημα Mus, potius κήτειον 6 οἱ ἀπὸ ACE: corr. Schw 13 εὔστομα ACE: corr. K ἁλῶν CE: ἄλλων A, tum fort. ζεσθέντα 19 τὴν κοιλίαν CE 22 ἴσχουσι suppl. Cas (*sistere* Dalec), στρυφνὰς ποιοῦσι Schw

μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάνυ γέ μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώπῳ. ἄλλο τι οἴει, ἔφη ὁ Ἱέρων, ταῦτα ἐδέσματα εἶναι ἢ μὴ διὰ κακῆς καὶ ἀσθενούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ οἵ γε ἡδέως ἐσθίοντες καὶ σύ που οἶσθα ὅτι οὐδὲν προσδέονται τούτων τῶν σοφισμάτων.'

94. ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ Κύνουλκος πιεῖν ᾔτησε δηκόκταν, δεῖν λέγων ἁλμυροὺς λόγους γλυ-
f κέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασι. πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς σχετλιάσας καὶ τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἔφη· 'μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύσεσθε; ἢ ἕως ἂν καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἴχωμαι, πέττειν ὑμῶν τοὺς λόγους οὐ δυνάμενος;' καὶ ὅς· 'ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλευούσῃ διατρίβων τὰ νῦν, ὦ λῷστε, ἐπιχωρίῳ κέχρημαι κατὰ τὴν συνήθειαν φωνῇ. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρα ἑλληνίζουσιν ἔστιν εὑρεῖν καὶ Περσικὰ ὀνόματα κείμενα
122 διὰ τὴν τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡς τοὺς παρασάγγας καὶ τοὺς ἀστ⟨άνδας ἢ ἀγγ⟩άρους καὶ τὴν σχοῖνον ἢ τὸν σχοῖνον· μέτρον δ' ἐστὶ τοῦτο ὁδοῦ μέχρι νῦν οὕτως παρὰ πολλοῖς καλούμενον. μακεδονίζοντάς τ' οἶδα πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. βέλτιον δ' ἦν μοι (Ar. eq. 83)

αἷμα ταύρειον πιεῖν,
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος,

1 γέ σοι A fort. ἢ ἀηδίᾳ (τρυφῇ Xen post ἀσθενούσης), antea conieceram ἢ νὴ Δία κακῆς: ἢ μαλακῆς Xen, ἢ ἅμα κακῆς Stob. flor. 49, 34 5 ἔσθοντες A 8 δικόκταν A δηκόκταν superscr. ϊ E δηϊκόκταν C, cf. p. 122e 10 τύψασι A: corr. CE 11 παύεσθε ACE: corr. Mein 14. 15 ἐπιχωρίοις — φωναῖς CE fort. recte 16 fort. καίτοι σφόδρα 19 τοὺς ἀστάρους καὶ ACE: corr. K (τ. ἀστάνδας καὶ τοὺς ἀγγάρους Schw) 25 δὲ θάνατος A

ἢ εἰς σὲ ἐμπεσεῖν. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι Ταύρειον ὕδωρ πιεῖν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθα τί ἐστιν· οὐδὲ γὰρ ἐπίστασαι ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων εἴρηταί τινα καὶ φαῦλα. Κηφισόδωρος b γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει ὅτι εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ (fr. 124 B[4]) τὸ πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν, Θεοδώρῳ δὲ τὸ κελεύειν μὲν πλέον ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον, Εὐριπίδῃ τε τὸ τὴν γλῶτταν ὀμωμοκέναι φάναι (Hipp. 612) καὶ Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν εἰρημένον (fr. 25 N)·

τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ c
λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν
δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.

καὶ ἀλλαχοῦ δ' ὁ αὐτὸς ἔφη (El. 61) μηδὲν εἶναι ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν· Ὁμήρῳ δὲ τὸ τὴν Ἥραν ἐπιβουλεῦσαι τῷ Διὶ καὶ τὸν Ἄρη μοιχεύειν· ἐφ' οἷς πάντες κατηγοροῦσιν αὐτῶν. 95. εἰ οὖν κἀγώ τι ἥμαρτον, ὦ καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων θηρευτά, μὴ χαλέπαινε. κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητὴν (fr. 6 B)

οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά· τὰ γὰρ ἀμὰ κρείσσω. d
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει· τὸ πάλαι δ' ἦν
Κρόνος ἄρχων. ἀπίτω μοῦσα παλαιά.

Ἀντιφάνης τ' ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη (II 22 K)·

1 ταύριον A: corr. Mus 9 ἀποσκολόπτειν A: corr. CE (in E -λόπτειν superscr. ῠ) 9. 10 τὸ ἐθέλειν Nauck 10. 11 εὐριπίδην τε A εὐριπίδῃ δὲ CE 23 τὰ γὰρ ἀμὰ Wilam: καὶ ταγὰρ ἅμα A καινὰ γὰρ CE 24 πάλαι Mein: παλαιὸν ACE 25 ἀπείτω A: corr. CE

ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
οὕτως, ἐκείνως, τοῦτο γινώσκων ὅτι
ἓν καινὸν ἐγχείρημα, κἂν τολμηρὸν ᾖ,
πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον.

e ὅτι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἴδασι τὸ οὕτω λεγόμενον ὕδωρ, ἵνα μὴ πάλιν ἀγανακτήσῃς δηκόκταν μου λέγοντος, δείξω. κατὰ γὰρ Φερεκράτους Ψευδηρακλέα (I 194 K)

εἴποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων ...
ἐγὼ δ' ἂν ἀντείποιμι 'μὴ πολυπραγμόνει,
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ.'

'ἀλλὰ μὴ φθονήσῃς, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δέομαι, μηδὲ τοῦ Ταυρείου ὕδατος ὁποῖόν ἐστι δηλῶσαι· τῶν γὰρ τοιούτων [φωνῶν] ἐγὼ διψῶ.' καὶ ὁ Κύνουλκος
f 'ἀλλὰ προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν (διψᾷς γὰρ λόγων) παρ' Ἀλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγοριζούσης (II 370 K)·

ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν, ὦ φίλε, Σοφοκλῆς Αἰγεῖ (fr. 20 N) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύ-
123ρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. 96. ἐπίστανται δ' οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν ταῖς προπόσεσιν, ἀλλ' οὐκ ἐρῶ, ἐὰν μὴ καὶ σύ με διδάξῃς εἰ ἔπινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς εὐωχίαις οἱ ἀρχαῖοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τῆς ὀνομασίας ἔτυχον οὗτοί τε κερασθέντες παρέκειντο

1 κενουργεῖν A: corr. Mus φέρου Di: φέρ' A 2 ἐκεῖνος A: corr. Herm 4 ἐστι παλαιῶν ACE: corr. Mus 8 hiatum not. Kock 13 φωνῶν del. K 17 πίνηι A: corr. Mus, πίῃς Grot 19. 20 σοφοκλῆς ἐνγαι ἀπὸ A: corr. Schw (ἐν Αἰγεῖ Cas), cf. Hes. s. Ταύρειον πῶμα 26 fort. οἴνου τε κερασθέντος, sunt haec misera amplioris quaestionis

πλήρεις, οὐ ζέον το ποτὸν παρεῖχον, λεβήτων τρόπον ὑποκαιόμενοι. ὅτι γὰρ οἴδασι θερμὸν ὕδωρ Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησι (I 286 K)·

τὸ χαλκίον
θέρμαινέ θ' ἡμῖν καὶ θύη πέττειν τινὰ
κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ (II 84 K)· b

ἐν χύτρᾳ δέ μοι
ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι.
οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ'. ἐὰν δ' ἄρα
στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,
παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς.

ἐν δ' Ἀλειπτρίᾳ — φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος — (ib. 19)·

ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
κατασκεδῶ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην c
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
ζέοντος ὕδατος· εἰ δὲ ⟨μή⟩, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι
ἐλευθέριον.

Πλάτων δ' ἐν δ' Πολιτείας (p. 437 d)· '⟨πλέονος ἄν τινος⟩ ἐπιθυμία ἐν τῇ ψυχῇ εἴη; οἷον δίψα ἐστὶ δίψα ἆρά γε θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ ⟨ἢ πολλοῦ ἢ⟩ ὀλίγου ἢ καὶ ἑνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος πώματος; ἢ ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ δίψει προσῇ, τὴν τοῦ θερμοῦ ἐπιθυμίαν προσπαρέχοιτ' ἄν, ἐὰν δὲ ψυχρότης, τὴν τοῦ ψυχροῦ,

lacinia, cf. Poll. 9, 67—70   1 ⟨μὴ⟩ λεβήτων Wilam   4 χαλκεῖον A: corr. Cas   5 τινὰ πέττειν A: corr. Cas   13 fort. φέρεται δὲ   15 ποιῆται A: corr. Mus   18 μὴ add. Pierson   πίοιμι Mus: ποιμ' A   20 supplenda fort. etiam plura   22 ἢ πολλοῦ ἢ om. A   23 ἑνὶ λόγῳ Plat: ἐν ὀλίγωι A   μέν τι A   24 τοῦ ψυχροῦ ἐπιθ. A   25 προσπαρέχοι ἂν A   τὴν τοῦ θερμοῦ A

d ἐὰν δὲ δια πλήθους παρουσίαν πολλὴ ἡ δίψα ᾖ, τὴν τοῦ πολλοῦ παρέξεται, ἐὰν δὲ ὀλίγη, τὴν τοῦ ὀλίγου; αὐτὸ δὲ τὸ διψῆν οὐ μή ποτε ἄλλου γένηται ἐπιθυμία ἢ οὗπερ πέφυκεν, αὐτοῦ πώματος, καὶ αὖ τὸ πεινῆν βρώματος;' Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν β' Νησιάδος (FHG IV 493) ἐν Κιμώλῳ τῇ νήσῳ φησὶ ψυχεῖα κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτά, ἔνθα χλιεροῦ ὕδατος πλήρη κεράμια καταθέντες κομίζονται χιόνος οὐδὲν διάφορον. τὸ δὲ
e χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ (II 444 K). Ἄλεξις δ' ἐν Λοκροῖς (ib. 347)·

αἱ δὲ παῖδες παρέχεον
ἣ μὲν τὸ θερμόν, ἣ δ' ἑτέρα ⟨τὸ⟩ μετάκερας.

καὶ Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ (ib. 488). Ἄμφις δ' ἐν Βαλανείῳ (ib. 237)·

ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας.'

97. μέλλοντος δὲ τοῦ κυνικοῦ τούτοις ἐπισωρεύειν τινὰ ὁ Ποντιανὸς ἔφη· 'οἴδασιν, ὦ φίλτατοι ἀνδρῶν, οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὴν τοῦ πάνυ ψυχροῦ πόσιν. Ἄλεξις γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί (II 364 K)·

καὶ γὰρ βούλομαι
ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἔστι μοι μέγα
f φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.

ὀνομάζει δὲ καὶ Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι (I 234 K) φρεατιαῖον ὕδωρ οὕτως ... ὅτι δὲ καὶ χιόνα ἔπινον ἐν Μανδραγοριζομένῃ ἔφη Ἄλεξις (II 348 K)·

1 πολλὴν δίψα· ἢ ὅτι τὴν A 4 καὶ αὐτοῦ πεινῆν A 5 Δηλιάδος Mueller 6 ψυχια A: corr. CE 8 καταθέντες ὕδατος κομίζονται A: corr. CE, nisi forte ὕδωρ pro ὕδατος διάφορα ACE: corr. K 13 τὸ add. Bentl, ἁτέρα δὲ μετ. Di 17 fort. ⟨ἔτι⟩ ἐπισωρεύειν 18 ᾔδεισαν CE 22 χρῆμα Bergk μέγα Toup: μετὰ A 25 interciderunt Hermippi verba χιόνας ACE: corr. Ohlert

εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν
ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς,
ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας, 124
ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς.
τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
γλιχόμεθα· τὴν μὲν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
τὸ καλόν τε χρῶμα δευσοποιῷ χρῴζομεν.
καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
τὸ δ' ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ᾖ, διασύρομεν.
καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν,
ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον, b
τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' αἰεί,
ἐπὰν γένηται δ', ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος.

Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοί φησιν (IV 571 M)·

εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ ...

Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἢ Ἐπιστολῇ (I 805 K)·

πρῶτος μὲν οἶδεν εἰ χιών ἐστ' ὠνία·
πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν.

οἶδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι c *τὴν διὰ χιόνος πόσιν* (2, 1, 30). *Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις* (fr. 11 M)

7 *γλιχόμεθα· τὴν* distinxit K *τὴν μὲν* Mein: *μὲν τὴν* ACE, accusativus *μᾶζαν* pendet ab *μηχανώμεθα* 9 *τε* Mein: *δὲ* ACE *τῶι δευσοποιῶι* ACE: corr. Pors 11 *τὸ δ' ὅλον ἐὰν* ACE: corr. Cas ('ex membranis' i. e. ex coniectura aliena) 15 *ἀεὶ* CE 20 *ἐπὶ στόματι* A: corr. Mein 22 *πρῶτον* A: corr. Mus

καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσεσθαι εἴρηκε, διηγούμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, ὀρύξαι φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον [ὀρύγματα] τριάκοντα ψυχεῖα, ἃ πληρώσαντα χιόνος παρεμβαλεῖν δρυὸς κλάδους. οὕτω γὰρ παραμένειν πλείω χρόνον τὴν χιόνα. 98. ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν Στράττις φησὶν ἐν Ψυχασταῖς (I 728 K)·

d οἶνον γὰρ πιεῖν
οὐδ᾽ ἂν εἷς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον
ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι ⟨καὶ⟩ χιόνι μεμιγμένον.

καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις (I 700 K)·

Ἕρμων, τί ἔστι; πῶς ἔχομεν; Β. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
ὁ πατὴρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν,
ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεῖκέ με.

Δίφιλος δ᾽ ἐν Μνηματίῳ φησίν (II 559 K)·

ψῦξον τὸν οἶνον, Δῶρι.

Πρωταγορίδης δ᾽ ἐν β′ τῶν κωμικῶν ἱστοριῶν e (FHG IV 484) τὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγούμενος πλοῦν λέγει τι καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις· ʽτὴν γὰρ ἡμέραν ἡλιάζοντες αὐτό, [τῆς νυκτὸς] ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον τὸ λοιπὸν ἐξαιθριάζουσιν ἐν ὑδρίαις κεραμέαις ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκήσεως, δι᾽ ὅλης

4 τριάκοντα συχνὰ ACE: corr. et ὀρύγματα del. K 5 παραμενεῖν ACE: corr. Wilam 10 πᾶν τοὐναντίον Mein 11 καὶ add. Pors 12 ὁ om. CE βάκχοις A: corr. Cas 13 ΕΡΜ. τί ἔστι; Α. πῶς Kock 14 μοι δοκεῖν A μοι δοκεῖ CE: corr. Schw 15 καθεικέναι ACE: corr. Dobr, καθεῖκε νώ Toeppel, sed si utrumque deiecisset neuter poterat in scena adesse 17 Δωρίων CE 20 ποταμὸν i. e. Νεῖλον, cf. Haupt op. III 610 22 ἀνηλιάζοντες ACE: corr. K 22 τῆς νυκτὸς del. Wilam 23 ὑδρείαις A: corr. CE κεραμείαις ACE: corr. Di

τε τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρραίνουσιν. ὄρθρου δὲ καθαιροῦντες καὶ τὴν ὑποστάθμην πάλιν ὑποσπῶντες λεπτόν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγίειαν οἷον ἄριστον ἐν ἀχύροις τιθέασιν τὰς ὑδρίας, f εἶθ' οὕτως χρῶνται χιόνος οὐδ' ἡντινοῦν χρείαν ἔχοντες.' λακκαίου δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως (II 264 K)·

ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.

καὶ πάλιν· 125

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλ' ἐμόν.

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπούσῃ οὕτως (IV 438 M)·

ἀγωνιῶσα τόν τε τοῦ λάκκου κάδον
λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς
τὰς ἱμονιὰς πεποίηκας.'

99. τούτων ὁ Μυρτίλος ἀκούσας ἔφη· 'ἐγὼ δ' ὢν φιλοτάριχος, ὦ ἑταῖροι, χιόνος πιεῖν βούλομαι κατὰ Σιμωνίδην.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'κεῖται μὲν ὁ φιλοτάριχος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως (II 84 K)·

οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ὦ κόρη. b

Ἄλεξις δ' ἐν Γυναικοκρατίᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα κέκληκεν ἐν τούτοις (ib. 312)·

ὁ δὲ Κίλιξ
ὅδ' Ἱπποκλῆς, ο ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐστιν οὐκ οἶδα.' 'οὐ γὰρ

2. 3 haec non capio 4 ὑδρείας A: corr. CE 8 το τι γε σοι A: corr. Di 11. 12 ἀπόλωλεν. ὁ Ἀπολλόδωρος A: corr. K 13 ἀπολειπούσηι A: corr. Cas 15 fuit fort. nomen Ἀγωνίς

μέλει σοι,' ἔφη ὁ Μυρτίλος, 'ἱστορίας, ὦ γάστρων. κνισολοιχὸς γάρ τις εἶ ⟨καὶ⟩ κατὰ τὸν Σάμιον ποιη-
c τὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον [καὶ] κνισοκόλαξ. Καλλίστρατος ἐν ζ' Συμμίκτων φησὶν ὡς ἑστιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς 'κραταιοῦ καύματος ὥρᾳ' καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα (167 B[4])·

τήν ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης·
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ ἐκάμφθη
d ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη·
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.'

πιόντος οὖν αὐτοῦ πάλιν ἐζήτει ὁ Οὐλπιανός· 'ποῦ κεῖται ὁ κνισολοιχὸς καὶ τίνα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος;' 'τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου,' ἔφη ὁ Μυρτίλος, 'ἔπη ταῦτ' ἐστί (II 23 B[4])·

χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλήτῃ
ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος· ἐν δὲ μέσοισιν
e ἥρως εἱστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

ὁ δὲ κνισολοιχός ἐστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ οὕτως (II 446 K)·

ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοιχός.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν εἴρηκεν ἐν τούτοις (ibid)·

2 κνισολοῖχος A ubique καὶ add. Cas 3 καὶ del. Cas 5 παρά τινι CE 9 πλευραῖς Schw 10 βορρέης A: corr. CE 11 ἐθάφθη Pors vix recte 13 χεάτω Bergk 22 Ἶρος ἐφειστήκει K

ὁ πορνοβοσκὸς γὰρ [μ'] ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
ἐκέλευσε ταυτηνί με.

τοῦ κνισολοιχοῦ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν f
Βομβυλιῷ (ib. 37). ὅτι δὲ ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ ἐσθίοντες, Ἄλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ (ib. 317)·

εἰσῆλθεν ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ, πετάχνῳ τινὶ
ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρυβλίῳ
οὔτε φιάλῃ· μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.'

100. ἑξῆς ἐπεισηνέχθη πλακοῦς ἐκ γάλακτος ἰτρίων τε καὶ μέλιτος, ὃν Ῥωμαῖοι λίβον καλοῦσι. καὶ ὁ Κύν- 126
ουλκος ἔφη· 'ἐμπίπλασο, Οὐλπιανέ, χθωροδλαψου πατρίου, ὃς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν μὰ τὴν Δήμητρα γέγραπται πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινικικὰ συγγεγραφόσι Σαγχουνιάθωνι καὶ Μώχῳ, τοῖς σοῖς πολίταις.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ἀλλ' ἐμοὶ μέν, ἔφη, ὦ κυνάμυια, μελιπήκτων ἅλις, ἡδέως δ' ἂν χόνδρου φάγοιμι τῶν ὀστρακίδων ἢ τῶν κοκκάλων ἀφθόνως ἔχοντος.' καὶ κομισθέντος 'δότε, ἔφη, μυστίλην· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι μύστρον .... παρ' οὐδενὶ δὲ τῶν πρὸ ἡμῶν εἰρημένον.' 'ἐπιλήσμων εἶ, ἔφη, ὦ θαυ- b
μάσιε,' ὁ Αἰμιλιανός. 'οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώνιον Νίκανδρον ἀεὶ τεθαύμακας τὸν ἐποποιὸν ὡς φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ; καὶ ὡς τὸ πεπέρι ὀνομά-

1 μ' del. Schw 3 ταυτιην ἐμέ A: corr. Schw 7 ἡ ἑταίρα A 8 πεταχμωι A: corr. Cas, cf. XI 496a 13 barbarum vocabulum etiam corruptum 16 σουνιαίθωνι A: corr. Cas 17 ἐμοὶ μὲν — 19 φάγοιμι poetae verba esse vidit Mein coll. Hor. ep. 1, 10, 11 19 καὶ τῶν κοκκ. CE, cf. II p. 57b 21 hiatum not. K supplendum in hunc modum '*quod nostrae aetatis homines dicere non verentur*' 25 τὸ πεπέριον A: corr. Cas, cf. II p. 66e, τὸ πέπερι νέον OSchneider

σαντα παρέθου; οὗτος τοίνυν αὐτὸς ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Γεωργικῶν ἐμφανίζων τὴν τοῦ χόνδρου χρῆσιν καὶ μύστρον ὠνόμασε διὰ τούτων (fr. 68 Schn)·

ἀλλ' ὁπότ' ἢ ἐρίφοιο νεοσφάγος ἠὲ καὶ ἀρνὸς
ἠὲ κλυτοῦ ὄρνιθος ἐφοπλίζεσθαι ἐδωδήν,
χίδρα μὲν ἐντρίψειας ὑποστρώσας ἐνὶ κοίλοις
c ἄγγεσιν, εὐώδει δὲ μιγῇ ἀνάφυρσον ἐλαίῳ.
ζωμὸν δὲ βρομέοντα καταντλας . . . . .
. . . . πνῖγε δὲ πῶμα
ἀμφιβαλών· φωκτὸν γὰρ ἀνοιδαίνει βαρὺ κρῖμνον.
ἠρέμα δὲ χλιαρὸν κοίλοις ἐκδαίνυσο μύστροις.

διὰ τούτων, ὦ θαυμασιώτατε, ὑπογράφει ὁ Νίκανδρος τὴν χρείαν τοῦ τε χόνδρου καὶ τῆς ἐπτισμένης κριθῆς, ἐπιχεῖν κελεύων ἀρνὸς ἢ ἐρίφου ζωμὸν ἢ ὄρ-
d νιθος. τὰ μὲν οὖν χίδρα, φησίν, ἔντριψον μὲν ἐν θυείᾳ, μίξας δ' ἔλαιον αὐτοῖς ἀναφύρασον, ἡνίκ' ἂν ἕψηται. τὸν ἐκ τῆς τοιᾶσδε σκευῆς ἀναβρομοῦντα ζωμὸν πυκνότερον τῇ ζωμηρύσει καταμίγνυε, μηδὲν ἕτερον ἐπεγχέων, ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ ἀρυόμενος πρὸς τὸ μηδὲν ὑπερζέσαι τοῦ πιμελεστέρου. διὸ καί φησι, κατάπνιγε τὸ ὑπερζέον ἐπιθεὶς πῶμα· τὸ ⟨γὰρ⟩ κρῖμνον οὕτω φωκτὸν γινόμενον ἀνοιδεῖ. τελευταῖον δὲ πρᾴως χλιαρὸν γενόμενον κοίλοις προσφέρου τοῖς μύ-

1 τῷ πρώτῳ Mein 4 καὶ IGSchneider: κεν ACE 5 ἠὲ κλυτοῦ Roehl coll. Hes. s. κλυτὸς ὄρνις: ἢ αὐτοῦ ACE ἐφοπλίζεαι CE, ἐφοπλίζηαι Di 6 ἐκτρίψειας AE εἰστρίψειας C: corr. OSchneider ὑποστρώσας δ' ἐνὶ ACE: corr. IGSchn 7 ἅμα φυρσον ACE: corr. OSchn 8. 9 καταντας ἐπνίγε A: corr. CE 11 δὲ CE: δ' ἐν A χλιαον ACE: corr. Cas ἐκδαίνυσο K (ἐκδαίνυο OSchn): ἐκδαίνεο A ἐξαίρεο CE, unde ἐξαίνυσο Bernardus 15 ἐκτρίψομεν ἐν A: ἔκτριψον μὲν ἐν Cas, cf. supra v. 6 18 fort. συγκαταμίγνυε μηδὲν K: μηδ' A 19 ἐπ' αὐτοῦ Mein 21 γὰρ add. Schw 22 διοιδεῖ A: corr. K

στροις. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἱππόλοχος ὁ Μακεδὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ, δι' ἧς ἐμφανίζει Μακεδονικόν τι δεῖπνον πολυτελείᾳ τὰ πάντα πανταχοῦ γενόμενα ὑπερβαλόν, μνημονεύει ὡς ἑκάστῳ τῶν δειπνούντων δοθέντων μύστρων χρυσῶν. ἐπεὶ δὲ φιλάρχαιος εἶναι θέλεις καὶ οὐδὲν φὴς φθέγξεσθαι ὃ μὴ τῆς Ἀττικῆς ἐστι φωνῆς, ὦ φίλτατε, τί ἐστιν ὃ λέγει Νικοφῶν ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν; ἐγὼ γὰρ καὶ τοῦτον εὑρίσκω μνημονεύοντα τῶν μύστρων ὅταν λέγῃ (I 779 K)· e

μεμβραδοπώλαις, ἀνθρακοπώλαις,
ἰσχαδοπώλαις, διφθεροπώλαις,
ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις,
βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις, f
ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις.

τίνες γὰρ ἂν εἶεν οἱ μυστριοπῶλαι ⟨ἀλλ'⟩ ἢ οἱ τὰ μύστρα πωλοῦντες; μαθὼν οὖν ἐκ τούτων, ὦ καλέ μου Συραττικέ, τὴν τοῦ μύστρου χρῆσιν ἐμφοροῦ τοῦ χόνδρου, ἵνα μὴ λέγῃς 'ἄκικύς εἰμι κὠλιγοδρανέω.'

101. τεθαύμακα δὲ καὶ πῶς οὐκ ἐζήτησας 'ὁ δὲ χόνδρος πόθεν; Μεγαρόθεν ἢ Θετταλικός;' ὅθεν καὶ Μυρτίλος ἐστίν.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'παύομαι, ἔφη, ἐσθίων, ἕως ἄν με διδάξῃς παρὰ τίσιν εἴρηνται οὗτοι οἱ χόνδροι.' καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· 'ἀλλ' οὐ φθονήσω σοι. ὁρῶν γὰρ λαμπροτάτην δείπνου παρασκευὴν βούλομαί σε δίκην ἀλεκτρυόνος ἐμφορηθέντα τοῦ χόνδρου κορύξασθαι καὶ διδάσκειν ἡμᾶς περὶ ὧν μέλλο- 127

4 ὑπερβαλλὸν (sic) A: corr. Mus 6 φθέγξασθαι A: corr. K 8. 9 nomen fuit Ἐγχειρογάστορες 11 ἀκρατοπώλαις ACE: corr. Mein 16 ἀλλ' add. Wilam 19 καὶ ὀλιγοδρανέω A, poetam agnovit Mein 22 παύσομαι Mein

μεν ἐδεσμάτων μεταλαμβάνειν.' καὶ ὃς δυσχεράνας ἔφη· 'πόθεν σοι καὶ τὰ ἐδέσματα; μὴ γὰρ ἀναπαύ-
b σασθαι ἔστι ζητοῦντα ἀεί τι πρὸς τοὺς ὀψιμαθεῖς τούτους σοφιστάς;' 'ἀλλὰ μήν, ἔφη, καὶ περὶ τούτου σοι τὸν λόγον, ὁ *Αἰμιλιανός*, ἀποδώσω. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου *Ἀντιφάνους* παρατιθέμενος ἐξ Ἀντείας τάδε (II 24 K)·

ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστιν, φίλτατε;
Β. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.
Α. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ;
Β. . . . . . τῆς . . Φοινίκης . .
σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη.

c τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο δρᾶμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος ἐν ὀλίγοις σφόδρα διαλλάττον. ἐν δὲ Πονήρᾳ πάλιν ὁ *Ἄλεξις* (ib. 368)·

καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικὸς πολύς.

χόνδρον δὲ εἴρηκε τὸ ῥόφημα *Ἀριστοφάνης* ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως (I 442 K)·

ἢ χόνδρον ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

καὶ σεμιδάλεως δὲ μέμνηται, εἰ καὶ μὴ τὰ μαρτύρια κρατῶ, *Στράττις* ἐν Ἀνθρωπορέστῃ (I 712 K) καὶ
d *Ἄλεξις* ἐν Ἰσοστασίῳ (II 328 K). τὴν γενικὴν δὲ σεμιδάλιδος εἴρηκεν ὁ *Στράττις* ἐν τῷ αὐτῷ δράματι οὕτω (l. s)·

τῶν δὲ διδύμων ἐκγόνων
σεμιδάλιδος . . .

τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν *Ἀντιφάνης* ἐν Διδύμοις οὑτωσί (II 45 K)·

6 fort. πρότερον 8 ἔνεστιν Mein: ἐστιν A 11. 12 obscuri 21 εἰ καὶ K: καὶ εἰ A

ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων
πιών τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας
ἐστρηνίων πως, καταβεβρωκὼς σιτία
ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

ἐχέτω τέλος καὶ ἥδε ἡ βίβλος ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς περὶ τῶν ἐδεσμάτων ἔχουσα τὴν καταστροφήν. ἀρχὴν γὰρ e τοῦ δείπνου ἀπὸ τῶν ἑξῆς ποιησόμεθα. — οὐ πρότερόν γε, ὦ Ἀθήναιε, πρὶν ἡμῖν διελθεῖν καὶ τὸ τοῦ Ἱππολόχου τὸ Μακεδονικὸν συμπόσιον. — ἀλλ' εἰ τοῦτό σοι φίλον, ὦ Τιμόκρατες, οὕτω παρασκευαζώμεθα.

Δ

Ἱ π π ό λ ο χ ο ς ὁ Μακεδών, ἑταῖρε Τιμόκρατες, τοῖς 128 χρόνοις μὲν γέγονε κατὰ Λυγκέα καὶ Δοῦριν τοὺς Σαμίους, Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἐρεσίου μαθητάς, συνθήκας δ' εἶχε ταύτας πρὸς τὸν Λυγκέα, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ μαθεῖν ἔστιν ἐπιστολῶν, πάντως αὐτῷ δηλοῦν εἴ τινι συμπεριενεχθείη δείπνῳ πολυτελεῖ, τὰ ὅμοια κἀκείνου ἀντιπροπίνοντος αὐτῷ. ἑκατέρων οὖν σῴζονται δειπνητικαί τινες ἐπιστολαί, Λυγκέως μὲν τὸ Λαμίας τῆς Ἀττικῆς αὐλητρίδος ἐμφανίζοντος δεῖπνον b Ἀθήνησι γενόμενον Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπίκλην δὲ Πολιορκητῇ (ἐρωμένη δ' ἦν ἡ Λάμια τοῦ Δημητρίου), τοῦ δ' Ἱππολόχου τοὺς Καράνου τοῦ Μακεδόνος ἐμφανίζοντος γάμους. καὶ ἄλλαις δὲ περιετύχομεν τοῦ

1 fort. *πολλῶν ἀπολαύσας* 2 *τρεῖς εἰς ἴσως* A: corr. CE

11 ΤΩΝ ΕΙΣ Λ̄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ̄ 16 *μαθητής* AC: corr. Coraes, sed fort. talia fuerunt *Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἐρ. μαθητὴς ἦν ὁ Λυγκεύς* coll. p. 337 d 17. 18 fort. *ἐκ τῶν τούτου* i. e. Lyncei 20 fort. *ἑκατέρου μὲν οὖν* 22 et 25. 26 rectius *ἐμφανίζουσα* propter *ἄλλαις* (v. 26)

Λυγκέως ἐπιστολαῖς πρὸς τὸν αὐτὸν γεγραμμέναις Ἱππόλοχον, δηλούσαις τό τε Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον Ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος Ἀθήνησι καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. δώσομεν δέ σοι ἡμεῖς καὶ αὐτὰς c τὰς ἐπιστολάς. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ Ἱππολόχου σπανίως εὑρίσκεται, ἐπιδραμοῦμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα διατριβῆς ἕνεκα νῦν καὶ ψυχαγωγίας.

2. ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἔφην (III 126 e), τοῦ Καράνου γάμους ἑστιῶντος οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἄνδρες ἦσαν εἴκοσιν· οἷς καὶ κατακλιθεῖσιν εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ ἑκάστῳ μία δωρεά. προεστεφανώκει δὲ καὶ ἕκαστον πρὶν εἰσελθεῖν στλεγγίδι χρυσῇ· πέντε χρυσῶν d ἑκάστη δ' ἦν τὸ τίμημα. ἐπεὶ δ' ἐξέπιον τὰς φιάλας, ἐν χαλκῷ πίνακι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων ἄρτος ἑκάστῳ ἰσόπλατυς ἐδόθη, ὄρνεις τε καὶ νῆσσαι, προσέτι δὲ καὶ φάτται καὶ χὴν καὶ τοιαύτη τις ἄλλη ἀφθονία σεσωρευμένη, καὶ ἕκαστος λαβὼν [σὺν] αὐτῷ πίνακι τοῖς κατόπιν διεδίδου παισίν. ἄλλα δ' ἐσθίειν περιεφέρετο πολλὰ καὶ ποικίλα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυροῦς πίναξ ἕτερος, ἐφ' ᾧ πάλιν ἄρτος μέγας καὶ χῆνες καὶ λαγωοὶ καὶ ἔριφοι καὶ ἕτεροι ἄρτοι πεπονημένοι καὶ περιστεραὶ καὶ τρυγόνες πέρδικές τε καὶ ὅσον ἄλλο e πτηνῶν πλῆθος ἦν. 'ἐπεδώκαμεν οὖν, φησί, καὶ ταῦτα τοῖς δούλοις καὶ ὡς ἅδην εἴχομεν βρώσεως ἐχερνιψάμεθα. καὶ στέφανοι εἰσηνέχθησαν πολλοὶ παντοδαπῶν ἀνθέων ἐπὶ πᾶσί τε χρυσαῖ στλεγγίδες, ὁλκὴν ἴσαι τῷ 129 πρώτῳ στεφάνῳ.' ἐπὶ δὲ τούτοις εἰπὼν ὁ Ἱππόλοχος ὡς Πρωτέας ἀπόγονος ἐκείνου Πρωτέου Λανίκης υἱοῦ,

10 ⟨ρ′ καὶ⟩ εἴκοσιν Cas 13 fort. ἑκάστη 15 fort. ὄρνεις δὲ νῆσσαι 17 σὺν om. C, cf. p. 129 c 18 πᾶσιν A (om. C): corr. Cas ἅμα δ' Wilam 27 puto στεφανώματι 28 λακνικης A: corr. Schw

ἥτις ἐγεγόνει τροφὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως, ἔπινε πλεῖστον (ἦν γὰρ πολυπότης ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ Πρωτέας ὁ συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ) καὶ ὅτι πᾶσι προὔπιεν, ἑξῆς γράφει καὶ ταῦτα· 3. ʽἤδη δὲ ἡμῶν ἡδέως ἀπηλλοτριωμένων τοῦ σωφρονεῖν ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες καὶ μουσουργοὶ καὶ σαμβυκίστριαί τινες Ῥόδιαι, ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ, πλὴν ἔλεγόν τινες αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας, ἀπαρξάμεναί τε ἀπῆλθον. καὶ ἐπεισῆλθον ἄλλαι φέρουσαι ληκύθους μύρου ἑκάστη δύο συνδεδεμένας ἱμάντι χρυσῷ, τὴν μὲν ἀργυρᾶν, b τὴν δὲ χρυσῆν, κοτυλιαίας, καὶ ἑκάστῳ προσέδωκαν. ἔπειτ᾽ εἰσφέρεται πλοῦτος ἀντὶ δείπνου, πίναξ ἀργυροῦς ἐπὶ πάχος οὐκ ὀλίγον περίχρυσος, ὅσος [ὥστε] δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὀπτοῦ καὶ σφόδρα μεγάλου, ὃς ὕπτιος ἐπέκειτο τὴν γαστέρα δεικνὺς ἄνω πλήρη οὖσαν πολλῶν ἀγαθῶν· ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συνωπτημέναι κίχλαι καὶ νῆτται καὶ συκαλλίδων πλῆθος ἄπειρον καὶ ᾠῶν ἐπικεχυμέναι λέκιθοι καὶ ὄστρεα c καὶ κτένες· καὶ ἑκάστῳ πεπυρωμένα αὐτοῖς πίναξιν ἐδόθη. μετὰ δὲ ταῦτα πιόντες ἐλάβομεν ἕκαστος ἔριφον ζέοντα ἐφ᾽ ἑτέρῳ πάλιν πίνακι τοιούτῳ σὺν μύστροις χρυσοῖς. ὁρῶν οὖν τὴν δυσχωρίαν ὁ Κάρανος κελεύει σπυρίδας ἡμῖν καὶ ἀρτοφόρα διὰ ἱμάντων ἐλεφαντίνων πεπλεγμένα δοθῆναι, ἐφ᾽ οἷς ἡσθέντες ἀνεκροτάλισαμεν τὸν νυμφίον ὡς καὶ τῶν δοθέντων ἡμῖν ἀνασεσωσμένων. ἔπειτα στέφανοι πάλιν καὶ διλήκυθον μύρου χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν ἰσόσταθμον τοῖς προ- d

1 ἔπινε K: ἐπὶ A   2 ὡς καὶ Schw: καὶ ὡς A   4 προυπιεῖν A: corr. Cas   7 δοκῶ (δοκεῖν Mein) γυμναὶ C   11 κοτυλίαις A: corr. C   13 ὥστε om. C   17 καὶ μῆτραι AC: corr. Dobr   19 ἃ καὶ ἑκάστῳ Dobr   fort. πεπυργωμένα

τέροις. ἡσυχίας δὲ γενομένης ἐπεισβάλλουσιν ἡμῖν οἱ κἂν τοῖς Χύτροις τοῖς Ἀθήνησι λειτουργήσαντες. μεθ' οὓς εἰσῆλθον ἰθύφαλλοι καὶ σκληροπαῖκται καί τινες καὶ θαυματουργοὶ γυναῖκες εἰς ξίφη κυβιστῶσαι καὶ πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἐκριπίζουσαι γυμναί. 4. ἐπεὶ δὲ καὶ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐκλαμβάνει πάλιν ἡμᾶς θερμός τις καὶ ζωρότερος πότος, οἴνων ὄντων ἡμῖν Θασίων καὶ Μενδαίων καὶ Λεσβίων, χρυσίδων πάνυ μεγάλων ἑκάστῳ προσενεχθεισῶν. καὶ μετὰ τὸν πότον ὑελοῦς πίναξ δίπηχύς που τὴν διάμετρον ἐν θήκῃ κατακεί-
e μενος ἀργυρᾷ πλήρης ἰχθύων ὀπτῶν πάντα γένη συνηθροισμένων, ἅπασί τε προσεδόθη καὶ ἀργυροῦν ἀρτοφόρον ἄρτων Καππαδοκίων, ὧν τὰ μὲν ἐφάγομεν, τὰ δὲ τοῖς θεράπουσιν ἐπεδώκαμεν. καὶ νιψάμενοι τὰς χεῖρας ἐστεφανούμεθα καὶ πάλιν στλεγγίδας ἐλάβομεν χρυσᾶς, διπλασίους τῶν πρότερον, καὶ ἄλλο διλήκυθον μύρου. ἡσυχίας δὲ γενομένης ἐξαλλόμενος τῆς κλίνης ὁ Πρωτέας αἰτεῖ σκύφον χοαῖον καὶ πληρώσας οἴνου
f Θασίου ὀλίγον τι ἐπιρράνας ὕδατος ἐξέπιεν ἐπειπών·

ὁ πλεῖστα πίνων πλεῖστα κεὐφρανθήσεται.

καὶ ὁ Κάρανος ἔφη· ‘ἐπεὶ πρῶτος ἔπιες, ἔχε πρῶτος καὶ τὸν σκύφον δῶρον· τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ἂν πίωσιν ἔσται γέρας.’ ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν ‘οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν’ (Η 161) ἁρπάζοντες κἄλλος ἄλλον φθάνοντες. εἷς δὲ τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν ἄθλιος οὐ δυνάμενος πιεῖν ἀνακαθίσας ἔκλαιεν ἄσκυφος γενόμενος, καὶ ὁ Κάρανος αὐτῷ χαρίζεται κενὸν τὸ ἔκπωμα.

2 κἂν K: κάν A 3 σκληροπέκται A: corr. Mus 14 ἐπιδεδώκαμεν A: corr. Di 18 χυαῖον A: corr. C 19 τι Wilam: τε A om. CE 22 fort. ταὐτὸ δὲ 22. 23 ὅσοι ἐὰν A: corr. C 24 oratio mutila 27 καινὸν A: corr. C

ἐπὶ τούτοις χορὸς εἰσῆλθεν ἀνθρώπων ἑκατὸν ἐμμελῶς 130
ᾀδόντων γαμικὸν ὕμνον, μεθ' οὓς ὀρχηστρίδες διε-
σκευασμέναι τρόπον Νηρηίδων, αἳ δὲ Νυμφῶν. 5. τοῦ
πότου δὴ προιόντος καὶ τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης ἀνα-
πεταννύουσι τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ ὀθόναις διείληπτο
πάντα λευκαῖς· καὶ ἀναπετασθεισῶν Ναΐδες ἐφάνησαν
λάθρᾳ κατὰ μηχανὰς σχασθέντων τῶν φραγμάτων καὶ
Ἔρωτες καὶ Ἀρτέμιδες καὶ Πᾶνες καὶ Ἑρμαῖ καὶ τοιαῦτα
πολλὰ εἴδωλα ἀργυροῖς δᾳδουχοῦντα λαμπτῆρσι. θαυ-
μαζόντων δ' ἡμῶν τὴν τεχνιτείαν Ἐρυμάνθιοι τῷ ὄντι
σύαγροι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυσομίτρων σιβύ- b
ναις ἀργυραῖς διαπεπερονημένοι περιεφέροντο ἑκάστῳ.
καὶ τὸ θαυμάσιον, ὅτι παρειμένοι καὶ καρηβαροῦντες
ὑπὸ τῆς μέθης ὁπότε τι τῶν ἀγομένων θεασαίμεθα
πάντες ἐξενήφομεν, ὀρθοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνιστάμενοι
(Ω 11?). ἔναττον οὖν οἱ παῖδες εἰς τὰς εὐτυχεῖς σπυ-
ρίδας, ἕως ἐσάλπισε τὸ εἰωθὸς τοῦ τελευταίου δείπνου
σημεῖον· οὕτω γὰρ τὸ Μακεδονικὸν οἶσθα ἔθος ἐν
ταῖς πολυανθρώποις εὐωχίαις γινόμενον. καὶ ὁ Κάρα- c
νος ἄρξας πότου μικροῖς ἐκπώμασι περισοβεῖν ἐκέλευε
τοῖς παισίν. ἐπίνομεν οὖν εὐμαρῶς ὥσπερ ἀντίδοτον
ἐκ τῆς προτέρας ἀκρατοποσίας λαμβάνοντες. ἐν τούτῳ
δὲ ὁ γελωτοποιὸς εἰσῆλθε Μανδρογένης, ἐκείνου Στρά-
τωνος τοῦ Ἀττικοῦ, ὥς φασιν, ἀπόγονος καὶ πολλοὺς
κατέρρηξεν ἡμῶν γέλωτας· καὶ μετὰ ταῦτα ὠρχεῖτο
μετὰ τῆς γυναικὸς ἔτη οὔσης ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα.
καὶ τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐπιδόρπιαι τράπεζαι, τραγή-
ματά τ' ἐν πλεκτοῖς ἐλεφαντίνοις ἐπεδόθη πᾶσι καὶ

1 fort. ἀνδρῶν 4 δὴ A: δὲ C 6 Ναΐδες K: δᾷδες AC 10 ἐρυμάνθειοι A: corr. C 22 fort. [ἐκ] ἀκρατοπωσίας ut solet A

πλακοῦντες ἕκαστα γένη, Κρητικῶν καὶ τῶν σῶν, d ἑταῖρε Λυγκεῦ, Σαμιακῶν καὶ Ἀττικῶν αὐταῖς ταῖς ἰδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστάντες ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες νὴ τοὺς θεοὺς διὰ τὸν φόβον τοῦ πλούτου ὃν ἐλάβομεν. σὺ δὲ μόνον ἐν Ἀθήναις μένων εὐδαιμονίζεις τὰς Θεοφράστου θέσεις ἀκούων, θύμα καὶ εὔζωμα καὶ τοὺς καλοὺς ἐσθίων στρεπτούς, Λήναια καὶ Χύτρους θεωρῶν. ἡμεῖς δ' ἐκ τοῦ Καράνου δείπνου πλοῦτον ἀντὶ μερίδων εὐωχηθέντες νῦν ζητοῦμεν οἳ μὲν οἰκίας, οἳ δὲ ἀγρούς, οἳ δὲ ἀνδράποδ' ὠνήσασθαι.'

e 6. εἰς ταῦτα, ὦ ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἀποβλέπων τίνι συγκρῖναι ἔχεις τῶν Ἑλληνικῶν δείπνων τὸ προκείμενον τοῦτο συμπόσιον; ὁπότε καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη (II 81 K)·

τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι,
φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψῃ κρέα μίκρ' ὀβολοῦ.
παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους
f βοῦς ὤπτων, ὗς, ἐλάφους, ἄρνας·
τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

ὁ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσι καὶ αὐτὸς τῶν βαρβάρων ἐμφανίζων τὴν μεγαλειότητά φησιν (85)·

ΠΡ. εἶτ' ἐξένιζε παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
131 ἐκ κριβάνου βοῦς. ΔΙΚ. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

1 πλακούντων Schw, sed cf. p. 129 e 5 μόνον om. C, del. Mein, fort. σὺ μὲν οὖν 20 ὤπτων, ὗς Iacobs: ὀπτῶσιν A 24 ὁ om. C fort. recte

ΠΡ. καὶ ναὶ μὰ Δί᾽ ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ᾽ ἦν αὐτῷ φέναξ.

Ἀναξανδρίδης δ᾽ ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότυος τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα, φησί (I 151 K)·

7. κἂν ταῦτα ποιῆθ᾽, ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ᾽ ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θράκῃ· καίτοι φασὶν
βουβαυκαλόσαυλα γενέσθαι· b
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι
στρώμαθ᾽ ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ᾽ ἄνδρας βουτυροφάγους,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι
ζωμόν τε φέρειν ἐν χοὶ χρυσῇ
καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ᾽ αὐτοῖς Ἀντιγενείδαν,
Ἀργᾶν δ᾽ ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν·
μέλπειν δ᾽ ᾠδαῖς c
τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,

6 *ποιῇς* A: corr. Kock 7 *δέξεθ᾽* A: corr. Wakefield 8 *ὁμοίως* AC: corr. Iacobs 9 *καὶ τοῖς φασὶν* A: corr. Mus 10 *βυβακαλους αὐτὰ* A: duce Meinekio corr. Haupt 12 *στρώματα μὲν* (*μὲν* om. C) *ἀλουργὰ* AC: corr. Wakef fort. *μέχρι τῆς* potius quam *ἄρκτου* corruptum 13 *βούτυρον φασιν* AC: duce Casaubono corr. Dobr 21 *ἀντιγενίδαν* AC 25 *εὐρύχωρον* AC

τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους,
τὰς ἁρμονίας μεταβάλλοντας,
φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
ἵππων ἀγέλας αἰγῶν τ' ἀγέλην
χρυσοῦν τε σάκος
.... φιάλην τε λεπαστὴν
χιόνος τε πρόχουν κέρχνων τε χύτραν
βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν
καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.
ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι
Κότυν ἐν Θρᾴκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
d τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐλλείπει
δόμος ἡμέτερος, ποίων ἀγαθῶν;
οὐ σμύρνης ἐκ Συρίας ὀδμαὶ
λιβάνου τε πνοαί, τερενοχρῶτες
μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,
φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων,
λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων,
ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
κυάμων, λαθύρων, ὤχρων, δολίχων,
μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυῶν,
καρύων, χόνδρου,
κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί,
κεστρεὺς ἑφθός, σηπίαι ἑφθαί,

2 μεταβάλλειν A: corr. Mein 4 ἵππων ἀγέλην A: corr. C 6 φίλην A: corr. C 7 κέγχρων C 8 δωδεκαπήχεων C fort. recte 9 πολυπόδων ut solent AC 14 ἐκλείπει AC: corr. Mein 16 ἐκ K: καὶ A om. C 17 πνοαί Schw (πνοιαί): ποῖαι AC 24 πυῶν Schw coll. p. 311 d: πυρῶν A

μύραιν᾽ ἑφθή, κωβιοὶ ἑφθοί,
θυννίδες ὀπταί, φυκίδες ἑφθαί, e
βάτραχοι, πέρκαι,
συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται,
γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι,
ῥίνης τεμάχη, σχαδόνες, βότρυες,
σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι,
ῥόαι, ἕρπυλλος, μήκων, ἀχράδες,
κνῆκος, ἐλᾶαι, στέμφυλ᾽, ἄμητες,
πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φυστή,
βολβοί, καυλοί, σίλφιον, ὄξος,
μάραθ᾽, ᾠά, φακῆ, τέττιγες, ὀποί,
κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες,
πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια,
κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
ὀρνιθαρίων ἄφατον πλῆθος,
νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί, f
κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
*πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — **Β.** τουδὶ*
τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
διακόψειεν τὸ μέτωπον.
***Α.** οἶνοι δέ σοι, λευκός,*
γλυκύς, αὐθιγενής, ἡδύς, καπνίας.

8. *Λυγκεὺς δ᾽ ἐν Κενταύρῳ διαπαίζων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησι* (IV 433 M)·

μάγειρ᾽, ὁ θύων ἐστὶ δειπνίζων τ᾽ ἐμὲ

2 *θυννίδες ἑφθαί* C 6 *ῥείνης* A 10 *γήτεια* AC: corr. Di *κρόμυα* AC 12 *ὀπτοί* AC: corr. Mein 14 *ὄστρεαι* A: corr. Erfurdt 16 *ἀφάτων* AC: corr. Schw 19 *B.* add. Kock *τουδὶ* Mein: *τουτὶ* A *τουτουὶ* C 23 velut *οἶνοι δ᾽ εἰσὶν πολλοί, λευκός* 27 *ἐστὶ* Herw: *ἐστὶν ὁ* A

Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος.
οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς Ἀττικοῖς
δείπνοις. ἀηδία γάρ ἐστιν Ἀττικὴ
132 ὥσπερ ξενική· παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν
ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἄνω·
τούτων ὃ μὲν ἔχει σκόροδον, ὃ δ' ἐχίνους δύο,
ὃ δὲ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὃ δὲ κόγχας δέκα,
ὃ δ' ἀντακαίου μικρόν. ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω,
ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ
ἠφάνισα. βούλομαι δέ γ', ὦ βέλτιστε σύ,
κἀκεῖνο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι·
b οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖρας πέντ' ἔχω.
ὄψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,
ἀλλ' οὐθέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα·
κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ.
τί οὖν ἔχεις; B. ὄστρεια πολλά. A. πίνακά μοι
τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἔσται σοι πίναξ·
αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν.
A. ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον,
ἵνα ταὐτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος . . .

c Δρομέας δ' ὁ παράσιτος ἐρωτήσαντός τινος αὐτόν, ὥς φησιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος (FHG IV 415), πότερον ἐν ἄστει γίνεται βελτίω δεῖπνα ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προοίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλκίδι δείπνων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν ἄστει παρασκευῆς, τὸ πλῆθος τῶν ὀστρέων [καὶ τὴν ποικιλίαν] προοίμιον εἰπὼν δείπνου. 9. Δίφιλος

4 post ξενική hiat oratio 5 ἄνω Dobr: ἐν ὧι AC 10 δέ γ', ὦ Schw: δ' ἐγὼ AC 10. 11 σὺ κἀκεῖνο Schw: συγκαμεῖν AC 12 χεῖρας Emperius: χείλη A, cf. p. 137 b v. 119 15 κατέπλησα γὰρ AC: corr. Mein 19 γὰρ Mus: δ' A 26. 27 inclusa del. Wilam

δ' ἐν Ἀπολειπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα (II 545 K)·

πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ d
ἅπαντες ἢ κἀκ τοὐμπορίου τινές; B. τί δαὶ
τοῦτ' ἐστὶ πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; A. τῆς τέχνης
ἡγεμονία τίς ἐστιν αὕτη σοι, πάτερ,
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἷον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιοῦσι δὸς
εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχέας.
B. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. A. ἂν Βυζαντίους, e
ἀψινθίῳ σφιν δεῦσον ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς,
κάθαλα ποιήσας πάντα κἀσκοροδισμένα.
διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ (IV 205 M)·

ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχή. B. τίνος;
ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ.
οἷον τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια,
ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἁλμίοις μὲν οὐ πάνυ f
ἁλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἅπτεται·
τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
μᾶλλον προσεδέξατ'. Ἀρκαδικὸς τοὐναντίον

1 Ἀπολιπούσῃ ς 5 τοῦ ἐμπορείου A 7 αὐτῆς ὦ πάτερ A: corr. K 14 σφιν K: σφοιη A om. C δεῦσον C: δεῖξον A ἅττ' ἂν Cob 15 ποιῆσαι A ποίησον C: corr. Mein 19 ὑποδοχῆς A: corr. Dobr 21 τὰ μὲν νησ. A: corr. Grot 26 προσεδέξατ' χεται A: corr. Bentl

ἀθάλασσος ὢν τοῖς λοπαδίοις ἁλίσκεται·
Ἰωνικὸς πλούταξ ὑποστάσεις ποιῶν ·
κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

10. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν 133 βρώμασιν ὥσπερ ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ἃς κολυμβάδας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησίν (I 426 K)·

ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπεπεῖς ἑταίρας
ἢ ⟨σὺ⟩ τὰς ὑποπαρθένους ἁλμάδας ὡς ἐλάας
στιφράς;

Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ (II 488 K)·

ἰχθὺς τί σοι
ἐφαίνεθ' οὑφθός; B. μικρὸς ἦν, ἀκήκοας;
ἅλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ,
b κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων.
ἐβόων ⟨δ'⟩ ἅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς.

ἤσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ (I 404 K):

πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσαμένη
καλάμῳ λεπτῷ.

ἐστὶν δ' ἡ κερκώπη ζῷον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιτιγονίῳ, ὡς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν δ' Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ (I 804 K). Ἄλεξις ἐν Θράσωνί φησι (II 326 K)·

c σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν

1 ὢν Mein: ἐν A λεπαδίοις Madv 2 πλούταξ· ὑπ. ποιῶ Coraes 3 καναυλον ὑποβεινητιῶντα A: corr. p. 517 a 8 δρυπετεῖς C 9 σὺ add. Bgk 12 τισσοι A: corr. ς 13 ἐφθός A: corr. Dobr μιαρὸς Bentl 16 δ' add. Mein 17 εἴσθιον A: corr. C 19 ἐρᾶι A ἐρᾷς C: corr. Pors coll. Eur. Hipp. 219 22 τρυγονίῳ AC: cf. Phot. p. 217 N 26 λαλη-στέραν A: corr. C

οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', ⟨οὐ χελιδόνα,⟩
οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα.

Νικόστρατος δ' ἐν Ἅβρᾳ (II 219 K)·

πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται
ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

11. ὅτι δ' ἤσθιον διὰ [τὴν] ἀναστόμωσιν καὶ τὰς δι' ὄξους καὶ νάπυος γογγυλίδας σαφῶς παρίστησι *Νίκανδρος* ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν λέγων οὕτως (fr. 70 Schn)· d

γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
μακρή τε στιφρή τε φαείνεται ἐν πρασιῇσι.
καὶ τὰς μέν θ' αὔηνον ἀποπλύνας βορέῃσι,
προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἰκουροῖσιν ἀεργοῖς·
θερμοῖς δ' ἰκμανθεῖσαι ἀναζώουσ' ὑδάτεσσι.
τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν
ἦκα καθηράμενος λεπτουργέας, ἠελίῳ δὲ
αὐήνας ἐπὶ τυτθὸν ὅτ' ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων
ὕδατι δριμείῃ πολέας ἐμβάπτισον ἅλμῃ,
ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὄξει e
ἶσον ἴσῳ, τὰς δ' ἐντὸς ἐπιστύψας ἁλὶ κρύψαις.
πολλάκι δ' ἀσταφίδας προχέαις τριπτῆρι λεήνας
σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. εἶν ἑνὶ δὲ τρὺξ
ὄξεος ἰκμάζουσα καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσην
ὥριον ἁλμαίην αμυσαι κεχρηόσι δαίτης.

2 suppl. Mein et Cob   5. 6 fort. *τῶν μεγάλων — ἐχίνων*   8 *εἴσθιον* A: corr. C   *τὴν* om. C   11 *ἰδὲ ῥ.* IGSchn   *ῥεφάνοιο* A: cf. IX p. 369 c   13 *ἀποβλύνας* A: corr. Bernardus   16 *κατακαρφέα* OSchn   17 *ἠέλιος* A: corr. Mus   18 *ὁτὲ ζεστῷ* Wilam   19 *δριμύνη* A: corr. Bern   *αλμηνι* A: corr. Mus   20 *λευκὸν γλυκεῖ* A: corr. Mus   22 *ἀσταφίδος* A: corr. Bern   *προχέας* et *λεήναις* A: corr. OSchn   24. 25 *ὠμοτέρη ἔτι κόρση* et *ἀνύσαι κεχαρηόσι* OSchn

f *Δίφιλος* δ' ἢ *Σώσιππος* ἐν Ἀπολειπούσῃ (II 546 K)·

ἔστιν ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι.
ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὀπὸν εἰλήφαμεν.
ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά,
ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα περιοισθήσεται·
τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
ἀναστομοῖ τάχιστα τᾀσθητήρια,
τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
ἐσκέδασε κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

134 12. *Ἄλεξις* δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας (II 379 K)·

τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθύς, ἂν οἴνου μόνον
ὀσμὴν ἴδωσι· συμφορὰν λέγεις ἄρ' ἂν
φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.
καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον
ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον
b βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα,
ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' [ἂν αὐτὸν] ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

μήποτε δὲ καὶ *Ἀντιφάνης* ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος [τῆς ὀρχήσεως] κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν ὡς παρὰ δεῖπνον ὀρχούμενον λέγων οὕτως (II 55 K)·

2 ἔνδοξος A: corr. Pors 2 sqq parum inter se cohaerent 5 ἡ φυλας η A: corr. Scal, sed duplex articulus nihili, fort. ἡ φυλλὰς εἰ δριμεῖα 14 εὐθέως A: corr. C 15 ἴσχωσι C (ἴδωσι E ut A) συμφορὰν σέγ' (voluit σύ γ') εἰσορᾶν φαίης ἂν Cas 18 χάρις C: σοι χάρις A (ex fr. v. 1) 20 τον αβάλλονθ' A: corr. Iacobs 21 ἥδιστ' ἂν Dobr: ἥδιστον A ἂν αὐτὸν del. Dobr 24 τῆς ὀρχήσεως del. K

οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον
ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ᾽ αἰσχύνεται
ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ. c

τούτοις οὐδ᾽ ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφῳ τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε (II 428 K)·

λόγος γάρ ἐστ᾽ ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων·
οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

Ἄλεξις δ᾽ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιόν φησιν (II 328 K)·

ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον ὀρχεῖσθαι μόνον
βλέποντες, ἄλλο δ᾽ οὐδέν, ὄψων ὀνόματα
καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὄψων, Κάραβος d
καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις.

13. 'Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων ὁ παρῳδός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι,' ὁ Πλούταρχος ἔφη, 'ἀπομνημονεῦσαι·

δεῖπνα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλά (α 1),
ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς·
ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λιμός (ζ 164). e
οὗ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους,
λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ᾽ ἀμύλοισιν ὁμοίους (K 436. 7) . . .
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο πεσσομενάων (Υ 223)·

10 κοὐκ ἐθέλοντας Mein recte opinor 16 καὶ σεμίδαλις A: corr. Di 17 ἀχαρίστως AC: corr. Mein 26 ἐσθίειν AC: corr. Mus hiatum not. K, cf. etiam II p. 64 c 28 τάων i. e. fort. μαζῶν pro Borea fuit hominis nomen

αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν (Γ 196),
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών. σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παράσιτος (υ 128. 30)
Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς (ε 51),
f νήστης, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων (ε 250).
τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρεον πλῆσάν τε τραπέζας,
οἷς ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων (Ε 750)
ἠμὲν ἐπισπεῦσαι δείπνου χρόνον ἠδ' ἀναμεῖναι.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλον (ι 288),
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἀλλ' ἤσθιον εἴδατα πάντα,
135 βολβοὺς ἀσπάραγόν τε καὶ ὄστρεα μυελόεντα (ι 293),
ὠμοτάριχον ἐῶν χαίρειν, Φοινίκιον ὄψον.
αὐτὰρ ἐχίνους ῥῖψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
οἳ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων (Π 794)
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκε (Ψ 61)·
πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους εἷλκον ἀκάνθας (Κ 15).
ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἑταίρη,
ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρὰ κρήδεμνα (α 334) ...
b τοὺς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει καὶ ἐν οὔρεσιν ἐξεπεφύκει ...
πίνας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχήεντα (δ 72),
ἃς κατὰ φυκότριχος πέτρης λευκὸν τρέφει ὕδωρ ...
ψῆττά τε χονδροφυὴς καὶ τρίγλη μιλτοπάρῃος (ι 125).
τῇ δ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχα χεῖρα (ρ 410?)

10 *πειθόμην* AC *εἴσθιον* A 12 *χαίρειν μακρά, Ποντικὸν ὄψον* K, cf. Archestratus supra III p. 117a v. 3, nisi forte salsamenta Gaditana intellegas 21 versus nec suo loco traditus nec sine vitio 22 *ἄμυλα* corruptum, sed *κατὰ* pro *καὶ* certum videtur 23 *φυγότριχος* AC: corr. Scal 23 post *ὕδωρ* hiat oratio

οὐδ' ἔφθην τρώσας μιν, ἄασε ⟨δὲ⟩ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ὡς ⟨δὲ⟩ ἴδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο (*Μ* 39),
τρίγλης ἱπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα (*Ω* 724), c
ἂψ δ' ἑλόμην χάρμη, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυξα.
ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
σηπίη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα (*κ* 136),
ἣ μόνη ἰχθὺς οὖσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
καὶ Τιτυὸν ἔιδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον (*λ* 576)
κείμενον ἐν λοπάδεσσ'· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας·
τῷ δὲ μετ' ἴχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς (*γ* 30 *Α* 55)
ἔγχελυς, ἣ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι (*λ* 267), d
ἐκ Κωπῶν, ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροτεράων (*Β* 852),
παμμεγέθης, ἣν οὔ κε δύ' ἀνέρες ἀθλητῆρες (*Μ* 447),
οἷοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν (*Μ* 448)·
τρισπίθαμοι γὰρ ταί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν (*λ* 310)
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι (*λ* 312).
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στέγος ἦλθ' ὁ μάγειρος (*Ψ* 116),
σείων ὀψοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον (*Ε* 46).
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι χύτραι ἕποντο (*Β* 534), e
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο (*Β* 516).

1 *τρώσας* (*τρώγειν* C) *ἵνα* (om. in lacuna C) *εἴασε φοῖβος* AC: corr. Scal 2 *δὲ* add. Mus 4 nota lectionem *ἱπποδάμοιο* *κάρη* C: *κακῆς* A 8 *ἐοῦσα* AC: corr. ς 9 *εἶδον* AC 10 *λοπάδι* C 14 *ἐκ Κωπῶν* K (*ἐν Κώπαις* praeivit Wilam): *ἐν κοιτῶν'* A *ἐν κοιτῶν* C *ἐκ κοιτῶν* E 15 fort. *τὴν* 20 *στέγας* AC: corr. Cas 25 *ἐπ' εὔβοιαν* A: corr. C, cf. Antiphanis verba p. 169 e f

Ἶρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος, ὠκέα τευθίς (*Β* 786),
πέρκη τ' ἀνθεσίχρως καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος,
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν (*Π* 154).
οἴη δ' αὖ θύννου κεφαλὴ θαλαμηιάδαο (*λ* 543. 557)
νόσφιν ἀφειστήκει, κεχολωμένη οὕνεκα τευχέων
αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι
(*λ* 555).
f *ῥίνη δ', ἣν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες* (Z 315),
τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἧς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι
(*ι* 27. 28).
ὀπταλέος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἱππότα κεστρεὺς (*Β* 336)
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δυώδεκα σαργοὶ ἕποντο (*Γ* 143).
κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς (*δ* 385. 6),
136 *καρῖδές θ', αἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί,*
αἳ δὴ γήραι κυφαὶ ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι (*β* 16).
χρύσοφρυς, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἵσταται ἰχθύς
(*X* 318),
κάραβος, ἀστακὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι (*υ* 27)
ἐν μακάρων δείπνοις. τοῖς δαιτυμόνες χέρ' ἐφέντες
ἐν στόμασίν ⟨τ'⟩ ἔθεσαν καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλ-
λον (*λ* 385).
τῶν δ' ἄρ' ἔλοψ κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
(*Β* 645),
b *οὗ πλήρης περ ἐὼν κρατερῶς παλάμῃ ἐπορέχθην*

4 *αὖ θυηκυνου* A: corr. C 5 *εἵνεκα* Hom 8 *ῥίνην φιλ.* A *ῥίνην τὴν φιλ.* C: corr. Wilam 9 *οὐ* C: *ἡ* A 12 *ὀπτανέος* A: corr. C 16 cf. ad II p. 64 c 17 *αιδη γαρἱκυφαι* A *αἳ δὴ γὰρ ἰδεῖν φυὴν* C: corr. Paessens 22 *τ'* add. Mein

γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν (κ 555),
οἵην δαίνυνται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες (ε 7).
μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων, προκάλυμμα τραπέζης (ϱ 333),
ζώνην θ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν (Δ 137),
εἰς λέχος ἡνίκ' ἔβαινε Δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.
σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκεν ἀειγενῆ ἀθανατάων,
βούγλωσσόν ⟨θ'⟩, ὃς ἔναιεν ἐν ἅλμῃ μορμυρούσῃ (Z 396), c
κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας ὑψιπετήεις
καὶ πέτρας κάτα βοσκομένας, ὑάδας θ' ὑδατινούς.
ἐν δ' ἀναμὶξ σαργοί τε καὶ ἵππουροι γλάνιές τε,
μόρμυρος ἄντα δ' ἦν, μεγάλη, σπάρος· οὓς ὁ μάγειρος
σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσωσε δὲ δῶμα (ϱ 333).
τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι· ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
εἶναι βρώματ' ἔδοξεν· ἐπεὶ δ' ορμαινον ἐπ' ἄλλα.
κεῖτο δέ τις βατάνη, ἧς οὐδεὶς ἥπτετο δειπνῶν, d
ἐν καθαρῷ ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος (K 199) . . .
ἑξῆς κόσσυφος ἦλθε μόνος γεύσασθαι ἕτοιμος·
οὐ μὴν οὐδ' ἄρ' ἄθικτος ἔην, πόθεον δὲ καὶ ἄλλοι.

2 *οἵην* Nauck: *εἶναι ἣν* AC *δαίνυνται* Moser: *δαίονται* C *δέονται* A 3 *τὸ κάλυμμα* AC: corr. K 5 *δειρὴν* C: *δῆριν* A 8 quidni *θεῶν αἰειγενετάων*? *ἀειγενῆ* non verum 9 *βουγλώσσων ὃς* A *βούγλωσσος* C: corr. Mein 11 *ὑψιπετεῖς τε* Wilam 12 *θυάδας θ'* AC: corr. Schw, simul sunt *Hyades pluviae* 14 fort. *μόρμυρος ἦν, γαλέη μεγάλη* (*γαλέη* pro *μεγάλη* Scalig) *οὓς* C: *ἧς* A 17 *τῶν δ'* C 18 *ἐπὶ δ' ὥρμαινον* C, *ἔπειθ' ὥρμαινον* Mein 19 *βατάνης* A *βατὶς* C: corr. Schw, sed fort. *τῆς* *δείπνωι* A *δείπνω* superscr. *ου* C: corr. Mein 20 hiatum not. Mein

κωλῆν δ' ὡς εἶδον, ὡς ἔτρεμον (Ξ 294)· ἐν δὲ σίναπυ
κεῖτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα χρυσὸς ὧν ἀπερύκων.
γευσάμενος δ' ἔκλαιον, ὅτ' αὔριον οὐκ ἔτι ταῦτα (μ 309)
ὄψομαι, ἀλλά με τυρῷ δεῖ καὶ μάζῃ ὀτρηρῇ ....
e νηδὺς δ' οὐχ ὑπέμεινε, βιάζετο γὰρ ἀδέεσσι (Π 102)·
δάμνα μιν ζωμός τε μέλας ἀκροκώλιά θ' ἑφθά.
παῖς δέ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν τρισκαίδεκα νήσσας (B 557),
λίμνης ἐξ ἱερῆς, μάλα πίονας· ἃς ὁ μάγειρος (E 710)
θῆκε φέρων, ἵν' Ἀθηναίων κατέκειντο φάλαγγες (B 558) ....
Χαιρεφόων δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω (A 343)
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι (β 159).
f ἤσθιε δ' ὥστε λέων, παλάμῃ δ' ἔχε τὸ σκέλος αὐτοῦ (ι 292. α 104),
ὄφρα οἱ οἴκαδ' ἰόντι πάλιν ποτιδόρπιον εἴη (ι 234).
χόνδρος δ' ἡδυπρόσωπος, ὃν Ἥφαιστος κάμεν ἕψων (B 101),
Ἀττικῷ ἐν κεράμῳ πέττων τρισκαίδεκα μῆνας (E 387).
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο (ω 489),
χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων (T 1)
ὡραῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἴρινον ἡδύ,
137 ἄλλος δ' αὖ στεφάνους ἐπὶ δεξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν,

1 δ' εἰσϊδον πῶς ἔτρεμεν AC: corr. Scaliger 2 γλυκὺ πνεῖον Mein, ego non expedio 5 τυρωδει A: corr. C, praestat δεῖ τυρῷ hiatum not. Scal 6 νηδὺς Paessens: νηλης AC ῥαδέεσσι AC: corr. K, pluralem numerum finxit ad similitudinem versus Homerici 8 et 21 τρεισκαίδεκα A: corr. C 12 hiatum not. Mein 19—21 haec non integra, fort. τρισκαίδεκ' ἄμητας 24 ἤρινον AC: corr. Cas

οἳ ῥόδον ἀμφεπλέκοντο διάνδιχα κοσμηθέντες (ι 157).
κρητὴρ δὲ Βρομίου ἐκεράννυτο, πίνετο δ' οἶνος
Λέσβιος, οὗ δὴ πλεῖστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἄνδρα πεπώκει.
δεύτεραι αὖτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμουσαι·
ἐν δ' αὐταῖσιν ἐπῆν ἄπιοι καὶ πίονα μῆλα (ι 217), b
ῥοιαί τε σταφυλαί τε, θεοῦ Βρομίοιο τιθῆναι,
πρόσφατος ἦν θ' ἁμάμαξυν ἐπίκλησιν καλέουσι (ε 273).
τῶν δ' ἐγὼ οὐδενὸς ἧσθον ἁπλῶς, μεστὸς δ' ἀνεκείμην.
ὡς δὲ ἴδον ξανθόν, γλυκερόν, μέγαν ἔγκυκλον, ἄνδρες,
Δήμητρος παῖδ' ὀπτὸν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα,
πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην c
(K 243) . . .
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἶεν (B 490),
γαστὴρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
πόρναι δ' εἰσῆλθον, κοῦραι δύο θαυματοποιοί,
ἃς Στρατοκλῆς ἤλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς (B 764).

14. Ἄλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησιν (II 375 K)·

ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει. d
μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν
οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
λιμῷ παρελθεῖν ἃ δεῖ καθ' ἓν
ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα . . . μεγαλείως δέ . . .

1 fort. ῥόδιν' ἀμφ. 5 πίονα μῆλα cf. Hermippus I p. 27 f 7 πρόσφατοι Heinsius 11. 12 ἁγνῆς | Δημ. Mein 14 hiatum not. Mein 18 πόρναι δύο A: corr. C 26. 27 haec et mutila et corrupta, extremum fuit μεγαλείως δὲ δεῖ

εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν ὄντως οἱ Θετταλοί, καθὰ καὶ Ἔριφίς φησιν ἐν Πελταστῇ οὕτως (II 430 K)·

τάδ' οὐ Κόρινθος οὐδὲ Λαίς, ὦ Σύρε,
οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί,
ὧν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἐγίνετο.

e ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς ποιήσας τοὺς Ἀθηναίους φησίν (I 5 K), ὅταν τοῖς Διοσκούροις ἐν πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι 'τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα', ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς. Σόλων δέ τοῖς ἐν πρυτανείῳ σιτουμένοις μᾶζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατιθέναι, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα f 'φύρετο δ' ἄλφιτα' φησίν. Χρύσιππός τ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησιν· 'ἐν Ἀθήναις δὲ ἱστοροῦσιν οὐ πάνυ ἀρχαίων δυεῖν γινομένων δείπνων ἐν Λυκείῳ τε καὶ Ἀκαδημείᾳ, τοῦ μὲν εἰς τὴν Ἀκαδήμειαν εἰσενέγκαντος ὀψοποιοῦ λοπάδα πρὸς ἑτέραν τινὰ χρείαν τὸν κέραμον κατᾶξαι πάντα τοὺς ἱεροποιοὺς ὡς [μακρόθεν] οὐκ ἀστείας παρεισδύσεως γινομένης, δέοντος ἀπέχεσθαι τούτων ⟨τῶν⟩ μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ κρέας [ταριχηρὸν] εἰς τάριχος διασκευάσαντα μαστιγωθῆναι ὡς 138 παρασοφιζόμενον πονηρῶς.' Πλάτων δ' ἐν β' Πολι-

2 Ἔφιππος Reinesius 4 θετταλῶν χεὶρ ξένων C 4. 5 τροφεων οὐκ A: corr. Mus 12 fort. ἄρτον δ' ἐν 15 φύρετο δ' ἄλφιτα non sunt Iliadis τ' A: δὲ C 18. 19 ἀκαδημίᾳ et ἀκαδημίαν AC: corr. Mein 21 πάντα Mein: πάντας AC μακρόθεν del. Di 22 puto δέον ἀπέχεσθαι 23 τῶν add. Schw 23. 24 ταριχηρὸν del. K

τείας οὕτως ἑστιᾷ τοὺς αὑτοῦ νεοπολίτας, γράφων
(p. 372 c)· ‛ἄνευ ὄψου, ἔφη, ὡς ἔοικας, ποιεῖς τοὺς ἄν-
δρας ἑστιωμένους. ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις· ἐπελα-
θόμην ὅτι καὶ ὄψον ἕξουσιν, ἅλας τε δηλονότι καὶ
ἐλαίας καὶ τυρὸν καὶ βολβοὺς καὶ λάχανά γε οἷα δὴ
ἐν ἀγροῖς ἑψήματα [τε] ἑψήσονται. καὶ τραγήματά που
παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐρεβίνθων καὶ
κυάμων, καὶ μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ
μετρίως ὑποπίνοντες. καὶ οὕτως διάγοντες τὸν βίον b
ἐν εἰρήνῃ μετὰ ὑγιείας, ὡς εἰκός, γηραιοὶ τελευτῶντες
ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσιν.'

15. ἑξῆς δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν Λακωνικῶν συμ-
ποσίων. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ τῆς Μαρδονίου παρασκευῆς λέγων καὶ μνη-
μονεύσας Λακωνικῶν συμποσίων φησί (c. 82)· ‛Ξέρξης
φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν
κατέλιπε τὴν αὑτοῦ. Παυσανίαν οὖν ἰδόντα τὴν τοῦ
Μαρδονίου παρασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παρα- c
πετάσμασι ποικίλοις κατεσκευασμένην κελεῦσαι τοὺς
ἀρτοποιοὺς καὶ ὀψοποιοὺς κατὰ ταὐτὰ καθὼς Μαρ-
δονίῳ δεῖπνον παρασκευάσαι. ποιησάντων δὲ τούτων
τὰ κελευσθέντα τὸν Παυσανίαν ἰδόντα κλίνας χρυσᾶς
καὶ ἀργυρᾶς ἐστρωμένας καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς καὶ
παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δείπνου ἐκπλαγέντα τὰ προ-
κείμενα κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι τοῖς ἑαυτοῦ διακόνοις
παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. καὶ παρασκευα-
σθέντος γελάσας ὁ Παυσανίας μετεπέμψατο τῶν Ἑλ-
λήνων τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἐλθόντων ἐπιδείξας ἑκα- d

6 τε om. C et Plat 18 κατασκευὴν Herod, σκηνὴν Schw
20 ταῦτα A: corr. C 22. 23 χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ C 24 ἐκ-
πλαγέντα καὶ τὰ A: fuit καὶ ἐκπλ. τὰ

τέρου τῶν δείπνων τὴν παρασκευὴν εἶπεν· 'ἄνδρες Ἕλληνες, συνήγαγον ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τοῦ Μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων ἦλθεν ὡς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας.' φασὶ δέ τινες καὶ ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῇ Σπάρτῃ καὶ συνεστιαθέντα ἐν τοῖς φιδιτίοις εἰπεῖν· 'εἰκότως ἀνδρειότατοι ἁπάντων εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι· ἕλοιτο γὰρ ⟨ἄν⟩ τις εὖ φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν ἢ οὕτως εὐτελοῦς διαίτης μεταλαβεῖν.'

e 16. *Πολέμων* δ' (fr. 86 Pr) ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι κανάθρῳ (Ages. 8, 7) τοῦ παρὰ Λάκωσι καλουμένου δείπνου κοπίδος μνημονεύοντα *Κρατῖνον* ἐν Πλούτοις λέγειν (I 63 K)·

ἆρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἔστιν, ὡς λέγουσ', ἐκεῖ
πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς,
ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκαι προσπεπατταλευμέναι
κατακρέμανται τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὀδάξ;

καὶ *Εὔπολις* ἐν Εἵλωσι (I 294 K)·

f καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς.

δεῖπνον δ' ἐστὶν ἰδίως ἔχον ἡ κοπίς, καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον ἄικλον. ἐπὴν δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ σκηνὰς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν, ἐν δὲ ταύταις στιβάδας ἐξ ὕλης, ἐπὶ δὲ τούτων δάπιδας ὑποστρωννύουσιν, ἐφ' αἷς τοὺς κατακλιθέντας εὐωχοῦσιν οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ξένων. θύουσι δ' ἐν
139 ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον· καὶ τῶν

4 ὡς AC: ἐς Herod 8 ἄν add. Di 10. 11 ἐν τῷ περὶ τοῦ π. Ξ. κανάθρου Cas 16 φύσται A: corr. C 21 κοπισ ζῶσι A: corr. Mus 22 deus fort. Apollo Amyclaeus, cf. p. 140 a 24 fort. ἐφ' αἷς κατακλιθέντας 25 ἡμεδαπῆς: itaque non loquitur Polemo, sed unus ex iis qui sunt p. 140 b; oratio non integra

κρεῶν διδόασι μοίρας πᾶσι καὶ τὸν καλούμενον φυσίκιλλον, ὅς ἐστιν ἀρτίσκος ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογγυλώτερος δὲ τὴν ἰδέαν. διδόασι τῶν συνιόντων ἑκάστῳ τυρὸν χλωρὸν καὶ [γαστρὸς καὶ] φύσκης τόμον καὶ τραγήματα σῦκά τε ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς. κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρτιατῶν ὁ βουλόμενος. ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγουσι καὶ τοῖς Τιθηνιδίοις καλουμένοις ὑπὲρ τῶν παίδων· κομίζουσι γὰρ αἱ τιτθαὶ τὰ ἄρρενα παιδία κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ἀγρὸν [καὶ] πρὸς τὴν Κορυθαλίαν καλουμένην Ἄρτεμιν, ἧς τὸ ἱερὸν παρὰ τὴν καλουμένην b Τίασσόν ἐστιν ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι. ⟨καὶ ταύτας⟩ τὰς κοπίδας παραπλησίως ταῖς λελεγμέναις ἐπιτελοῦσι. θύουσι δὲ καὶ τοὺς γαλαθηνοὺς ὀρθαγορίσκους καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίνῃ τοὺς ἰπνίτας ἄρτους. τὸ δὲ ἄικλον ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Ἐλπίδι φησίν (p. 228 L)·

ἐκάλεσε γάρ τύ τις
ἐπ' αἶκλον ἀέκων, τὺ δὲ ἑκὼν ᾤχεο τρέχων.

τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Περιάλλῳ. ἐν δὲ τῇ Λακεδαίμονι c τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ φιδίτιον μετὰ δεῖπνον τὸ καλούμενον ἄικλον εἰσφέρουσιν ἄρτους ἐν ἀρριχίδι

1 *πᾶσι* om. A add. C 3 *συνόντων* Nauck 4 gloss. del. K 6 *κοπίζι* A 7 *ἐν τῇ πόλει* i. e. in Lacedaemoniorum agro urbano; opponuntur hae copides illis quae Amyclis celebrantur 10 *εἰς ἀγορὰν* C *καὶ* om. C, del. K coll. Hes. s. *Κορυθαλία*, quam *ὑπερόριον θεὸν* vocat 12 *Τίασσα* Hes. s. v, *Τίασα* Paus. 3, 18, 6 *ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι* suspecta, cf. Paus. l. s 13 suppl. probabiliter Wilam 15 *ὀρθραγορίσκους* C 16. 17 *ὅτι ἄικλον ὑπὸ τῶν Δωριέων καλεῖται τὸ δεῖπνον* C, fort. *ἄικλον δὲ — καλεῖται τὸ δεῖπνον* 19 *τύ* Cas: *τοι* A 20 *ἀέκων* Wilam: *ἑκὼν* A

καὶ κρέας ἑκάστῳ, καὶ τῷ νέμοντι τὰς μοίρας ἀκολουθῶν ὁ διάκονος κηρύττει τὸ ἄικλον προστιθεὶς τοῦ πέμψαντος τὴν ὀνομασίαν.'

17. ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων· πρὸς ὃν ἀντιλέγων Δίδυμος ὁ γραμματικὸς — καλεῖ δὲ τοῦτον Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος βιβλιολάθαν διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων· ἐστὶ γὰρ τρισχίλια πρὸς τοῖς
d πεντακοσίοις — φησὶ τάδε (om. Schm)· 'Πολυκράτης, φησί, ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ (FHG IV 480) ὅτι τὴν μὲν τῶν Ὑακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας συντελοῦσι καὶ διὰ τὸ πένθος τὸ γενόμενον περὶ τὸν Ὑάκινθον οὔτε στεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς δείπνοις οὔτε ἄρτον εἰσφέρουσιν ⟨οὔτε⟩ ἄλλα πέμματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα διδόασι καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν παιᾶνα οὐκ ᾄδουσιν οὐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον [εἰσάγουσιν] οὐδὲν καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιοῦσιν, ἀλλὰ μετ' εὐταξίας πολλῆς δειπνήσαντες ἀπέρχονται. τῇ δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θέα ποικίλη
e καὶ πανήγυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη· παῖδές τε γὰρ κιθαρίζουσιν ἐν χιτῶσιν ἀνεζωσμένοις καὶ πρὸς αὐλὸν ᾄδοντες πάσας ἅμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες ἐν ῥυθμῷ μὲν ἀναπαίστῳ, μετ' ὀξέος δὲ τόνου τὸν θεὸν ᾄδουσιν· ἄλλοι δ' ἐφ' ἵππων κεκοσμημένων τὸ θέατρον διεξέρχονται· χοροί τε νεανίσκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται καὶ τῶν ἐπιχωρίων τινὰ ποιημάτων ᾄδουσιν, ὀρχησταί τε [ἐν] τούτοις ἀναμεμιγμένοι τὴν κίνησιν ἀρχαικὴν ὑπὸ τὸν αὐλὸν καὶ

13 οὔτε ἄλλα πέμμ. Schw (οὔτε πεμμ. Mein): ἀλλὰ πέμμ. A, fort. ἀλλ' οὐδὲ πέμμ. 15. 16 glossam del. Wilam 20 ἀνεζωσμένοι AC: corr. K 20. 21 προσόδιον ᾄδοντες Wilam 23 ἐφ' C: ἀφ' A 23. 24 κεκοσμημένοι C fort. recte 26 ἐν del. K 27 fort. πρὸς τὸν αὐλὸν

τὴν ᾠδὴν ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἳ μὲν ἐπὶ f καννάθρων [καμαρωτῶν ξυλίνων ἁρμάτων] φέρονται πολυτελῶς κατεσκευασμένων, αἳ δ᾽ ἐφ᾽ ἁμίλλαις ἁρμάτων ἐζευγμένων πομπεύουσιν, ἅπασα δ᾽ ἐν κινήσει καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. ἱερεῖά τε παμπληθῆ θύουσι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τοὺς γνωρίμους καὶ τοὺς δούλους τοὺς ἰδίους· οὐδεὶς δ᾽ ἀπολείπει τὴν θυσίαν, ἀλλὰ κενοῦσθαι συμβαίνει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θέαν. τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἢ 140 Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν (I 786 K), Ἐπίλυκός τε ἐν Κωραλίσκῳ λέγων οὕτως (I 803 K)·

ποττὰν κοπίδ᾽ οιωσωμαι
ἐν Ἀμύκλαισιν παρ᾽ Ἀπέλλω,
εἶ βάρακες πολλαὶ κἄρτοι
καὶ δωμός τοι μάλα ἁδύς,

διαρρήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι — τοῦτο γὰρ αἱ βάρακες δηλοῦσιν, οὐχὶ τολύπας, ὥς φησι Λυκόφρων, ἢ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς Ἐρατοσθένης (fr. 26 Streck) —, καὶ ἄρτους δὲ καὶ ζωμόν τινα καθηδυσμένον περιττῶς. τίς δέ ἐστιν ἡ κοπὶς σαφῶς ἐκτίθεται Μόλπις ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ (FHG IV 453) γράφων οὕτως· ‘ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς κα- b λουμένας κοπίδας· ἐστὶν δ᾽ ἡ κοπὶς δεῖπνον, μᾶζα, ἄρτος, κρέας, λάχανον ὠμόν, ζωμός, σῦκον, τράγημα, θέρμος.’ ἀλλὰ μὴν οὐδ᾽ ὀρθαγορίσκοι λέγονται, ὥς

2 κανάθρων AC: cf. Hes. s. v   glossam del. Dobr.   3. 4 intellegerem ἐφ᾽ ἁρμάτων ἡμιόνοις ἐζευγμένων, sed latet fort. glossema   8 fort. τῆς θυσίας   13. 14 οιωσωμ᾽ αἰὲν ἀμυκλαῖον A: οἰῶ, σῶμαι Bergk, ἐν Ἀμύκλαισιν Ahr   14. 15 παραγγέλλωσι A: παρ᾽ Ἀπέλλω Ahr, εἶ K   15 πολλαὶ K: πολλὰ οἱ A   κἄρτοι Cas: κάρτα A   16 δωμός Di: δωδεμος A   25 κρέα Hes. s. κοπίς

φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὄρθρον πιπράσκονται, ὡς Περσαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ (ib. II 623) καὶ Διοσκουρίδης ἐν β' πολιτείας (ib. II 192) καὶ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτος τῆς Λακώνων
c πολιτείας (ib. IV 464). ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἄικλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἁπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί (fr. 70 B)·

κἠπὶ τᾷ μύλᾳ δρυφῆται κἠπὶ ταῖς συναικλίαις,

οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν (fr. 71)· 'ἄικλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο.' ἄικλον δ' οὐ λέγουσιν οἱ Λάκωνες τὴν μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ διδόμενα τοῖς φιδίταις μετὰ τὸ δεῖπνον· ἄρτος γάρ ἐστι καὶ κρέας. ἀλλ' ἐπάικλα μὲν λέγεται ταῦτα, ὄντα οἷον ἐπιχορηγήματα τοῦ συντεταγμένου τοῖς φιδίταις ἀί-
d κλου· παρὰ γὰρ τοῦτο οἶμαι τὴν φωνὴν πεποιῆσθαι. καί ἐστιν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίκλων οὐχ ἁπλῆ, καθάπερ ὁ Πολέμων ὑπείληφεν, ἀλλὰ διττή· ἣν μὲν γὰρ τοῖς παισὶ παρέχουσι, πάνυ τις εὔκολός ἐστι καὶ εὐτελής· ἄλφιτα γάρ ἐστιν ἐλαίῳ δεδευμένα, ἅ φησι Νικοκλῆς ὁ Λάκων (FHG IV 464) κάπτειν αὐτοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐν φύλλοις δάφνης, παρὸ καὶ καμματίδας μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ
e τὰ ψαιστὰ κάμματα. ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι καὶ

5 Νικοκλῆς Schw, Ἀριστοκράτης Wilam 6 sqq non dixerat hoc Polemo, sed non tam Didymus culpandus quam epitomator, fuit fere ὑπὸ τῶν ⟨ἄλλων Δωριέων πλὴν⟩ Λακεδαιμονίων 10 συνακλειαις A: corr. Mus et Di 14 τοῖς φειδιτίοις A (ἐπὶ τοῖς φειδιτίοις C oratione paullo aliter conformata): corr. K 16 φειδίταις A 20 τοῖς πᾶσι A: corr. ed. Bas 22 ἃ Mus: ἃ δέ A

φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν τοῖς Κύκλωψί φησιν οὕτως (I 694 K)·

φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχη-
μάτων.

ἣν δ' εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν φιδίτια κομίζουσι, σκευοποιεῖται ἔκ τινων ζῴων ὡρισμένων, παραχορηγοῦντος αὐτὰ τοῖς φιδίταις ἑνὸς τῶν εὐπορούντων, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πλειόνων. ὁ δὲ Μόλπις καὶ ματτύην φησὶ προσαγορεύεσθαι τὰ ἐπάικλα. 18. περὶ δὲ τῶν ἐπαίκλων Περσαῖος ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ οὑτωσὶ γράφει (FHG II 623)· 'καὶ εὐθὺς τοὺς μὲν εὐπόρους ζημιοῖ εἰς ἐπάικλα· ταῦτα δέ ἐστιν μετὰ δεῖπνον τρα- f
γήματα· τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κάλαμον ἢ στιβάδα ἢ φύλλα δάφνης φέρειν, ὅπως ἔχωσι τὰ ἐπάικλα κάπτειν μετὰ δεῖπνον· γίνεται γὰρ ἄλφιτα ἐλαίῳ ἐρραμένα. τὸ δ' ὅλον ὥσπερ πολίτευμά τι τοῦτο δὴ συνίσταται μικρόν. καὶ γὰρ ὅντινα δεῖ πρῶτον κατακεῖσθαι ἢ δεύτερον ἢ ἐπὶ τοῦ σκιμποδίου καθῆσθαι, πάντα τοιαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἐπάικλα.' τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ Διοσκουρίδης. περὶ δὲ τῶν καμματίδων καὶ τῶν 141
καμμάτων Νικοκλῆς οὕτως γράφει (v. s)· 'διακούσας δὲ πάντων ὁ ἔφορος ἤτοι ἀπέλυσεν ἢ κατεδίκασεν. ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν ἐλαφρῶς ἤτοι κάμμασιν ἢ καμματίσιν. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν κάμματα ψαιστά, αἱ δὲ καμματίδες αἷς κάπτουσι τὰ ψαιστά.' 19. περὶ δὲ τοῦ τῶν φιδιτίων δείπνου Δικαίαρχος τάδε ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τριπολιτικῷ (FHG II 242)· 'τὸ δεῖ-

3 φυλαση et καταλύσεις A: corr. Erfurdt ἥδε Mein: ηδε A 3. 4 σχημάτων corruptum 10 περσεὺς A: corr. Cas 13 cf. p. 138f 15. 16 ἐρραμμένα A 16 τοῦτον A: corr. Mus 19 mutila haec 25 ἐν αἷς Coraes coll. Hes. s. v. κάμματα 26 φειδιτίων A

πνον πρῶτον μὲν ἑκάστῳ χωρὶς παρατιθέμενον καὶ b πρὸς ἕτερον κοινωνίαν οὐδεμίαν ἔχον· εἶτα μᾶζαν μὲν ὅσην ἂν ἕκαστος ᾖ βουλόμενος, καὶ πιεῖν πάλιν ὅταν ᾖ θυμὸς ἑκάστῳ κώθων παρακείμενός ἐστιν. ὄψον δὲ ταὐτὸν ἀεί ποτε πᾶσίν ἐστιν, ὕειον κρέας ἑφθόν, ἐνίοτε δ' ⟨οὐδ'⟩ οτιμενοῦν πλὴν ὄψον τι μικρὸν ἔχον σταθμὸν ὡς τέταρτον μάλιστα, καὶ παρὰ τοῦτο ἕτερον οὐδὲν πλὴν ὅ γε ἀπὸ τούτων ζωμὸς ἱκανὸς ὢν παρὰ πᾶν τὸ δεῖπνον ἅπαντας αὐτοὺς παραπέμπειν, κἂν ἄρα ἐλάα τις ἢ τυρὸς ἢ σῦκον, ἀλλὰ κἄν τι λάβωσιν ἐπιδόσιμον, ἰχθὺν ἢ λαγὼν ἢ φάτταν ἤ τι τοιοῦτον. c εἶτ' ὀξέως ἤδη δεδειπνηκόσιν ὕστερα περιφέρεται ταῦτα τὰ ἐπάικλα καλούμενα. συμφέρει δ' ἕκαστος εἰς τὸ φιδίτιον ἀλφίτων μὲν ὡς τρία μάλιστα ἡμιμέδιμνα Ἀττικά, οἴνου δὲ χοεῖς ἕνδεκά τινας ἢ δώδεκα, παρὰ δὲ ταῦτα τυροῦ σταθμόν τινα καὶ σύκων, ἔτι δὲ εἰς ὀψωνίαν περὶ δέκα τινὰς Αἰγιναίους ὀβολούς.' Σφαῖρος δ' ἐν τρίτῳ Λακωνικῆς πολιτείας γράφει (FHG III 20)· 'φέρουσι δὲ καὶ ἐπάικλα αὐτοῖς οἱ φιδίται· καὶ τῶν μὲν ἀγρευομένων ὑφ' αὐτῶν ἐνίοτε οἱ πολλοί, οὐ μὴν ἀλλ' οἵ γε πλούσιοι καὶ ἄρτον καὶ ὧν d ἂν ὥρα ἐκ τῶν ἀγρῶν ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνουσίαν, νομίζοντες καὶ τὸ πλείονα τῶν ἱκανῶν παρασκευάζειν περιττὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεσθαι.' Μόλπις δέ φησι (FHG IV 453)· 'μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον εἴωθεν ἀεί τι παρά τινος κομίζεσθαι, ἐνίοτε

4 κώθων Cas: καθ' ὧν A 6 δ' οὐδ' ὁτιμενοῦν Schw (οὐδ' ὁτιοῦν Cas): δε τι μονον A 8 ἀπὸ τούτου C παρὰ fort. delendum, cf. Agatharchida apud Phot. bibl. 449a 15 14 φειδίτιον AC 19 αὐτοὶ οἱ Schw 21. 22 ὧν ἂν ᾖ ὥρα K 23 τὸ Cas: τὰ A 24 fort. μέλλοντας

δὲ καὶ παρὰ πλειόνων, παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἠρτυμένη ματτύη, ὃ καλοῦσιν ἐπάικλον. τῶν δὲ κομιζομένων οὐδεὶς οὐθὲν ἀγοράσας εἴωθεν φέρειν· οὔτε γὰρ ἡδονῆς οὐδ' ἀκρασίας γαστρὸς οὕνεκεν κομίζουσιν, ἀλλὰ τῆς αὑτῶν ἀρετῆς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν θήραν ποιούμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ποίμνια αὑτῶν τρέφοντες e ἀφθόνως μεταδιδόασι τῶν ἐκγόνων. ἐστὶ δ' ἡ ματτύα φάτται, χῆνες, τρυγόνες, κίχλαι, κόσσυφοι, λαγῴ, ἄρνες, ἔριφοι. οἱ δὲ μάγειροι σημαίνουσι τοὺς ἀεί τι κομίζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες εἰδῶσι τὴν τῆς θήρας φιλοπονίαν καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκτένειαν.' Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ α' τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 1 Gaede) τὴν τῶν Καρνείων φησὶν ἑορτὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. τόπους μὲν γὰρ εἶναι θ' τῷ ἀριθμῷ, σκιάδες f δὲ οὗτοι καλοῦνται σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν τι· καὶ ἐννέα καθ' ἕκαστον ἄνδρες δειπνοῦσι, πάντα τε ἀπὸ κηρύγματος πράσσεται, ἔχει τε ἑκάστη σκιὰς φρατρίας τρεῖς καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρνείων ἑορτὴ ἐπὶ ἡμέρας θ'.'

20. τὴν δὲ τῆς διαίτης τῆς τοιαύτης σκληρότητα ὕστερον καταλύσαντες οἱ Λάκωνες ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ ε' καὶ κ' τῶν ἱστοριῶν τάδε γράφει περὶ αὐτῶν (FHG I 346)· 'Λακεδαιμόνιοι

1. 2 ἠρτυμένα (-μένην C) ματτύην AC: corr. Cas, fort. ἠρτυμένα ⟨ἢ ... ἢ⟩ ματτύη 4 οὐδ' A: οὔτ' C γαστρὸς fort. del ἕνεκα C 8 ματτύ$\overset{\eta}{\alpha}$ A ματτύ$\overset{\alpha}{\eta}$ C 10 ἴδωσι AC: corr. K 11 εἰς αὐτὴν C 13 et 19 καρνίων A 15 τρόπους γὰρ A: corr. C θ' μὲν τῶι A: corr. C 18 ἀπὸ προστάγματος (-μάτων C) κηρύσσεται AC: corr. K σκιὰ A: corr. Cas 19 φρατρείας A 20 hucusque ut videtur Didymus 23 τῆι $\overline{\iota\varepsilon}$ καὶ $\overline{\kappa}$ A: corr. Brueckner 24 Λακεδαιμόνιοι i. e. reges eorum

εἰς μὲν τὰ φιδίτια οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος·
142 ὅτε δὲ καὶ παραγένοιντο, μικρὰ συμπεριενεχθεῖσι νόμου χάριν παρεσκευάζετο καὶ πάλιν αὐτοῖς στρωμναί τε τοῖς μεγέθεσιν οὕτως ἐξησκημέναι πολυτελῶς καὶ τῇ ποικιλίᾳ διαφόρως ὥστε τῶν ξένων ἐνίους τῶν παραληφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ἐρείδειν. οἱ δὲ πρότερον ἐπὶ τοῦ κλιντηρίου ψιλοῦ διακαρτεροῦντες [τῆς κλίνης] παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν, ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἅπαξ ἐρείσειαν .... εἰς δὲ τὴν προειρημένην τρυφὴν ἦλθον ποτηρίων τ' ἐκθέσεις πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶς πεποιημέ-
b νων παραθέσεις, ἔτι δὲ μύρων ἐξηλλαγμένων, ὡς δ' αὕτως οἴνων καὶ τραγημάτων. καὶ τούτων ἦρξαν οἱ μικρὸν πρὸ Κλεομένους βασιλεύσαντες Ἄρευς καὶ Ἀκρότατος αὐλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσαντες· οὓς τοσοῦτον αὖθις ὑπερῆράν τινες τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἐν Σπάρτῃ γενομένων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τῇ πολυτελείᾳ τῇ καθ' αὑτούς, ὥστε δοκεῖν τὸν Ἄρεα καὶ τὸν Ἀκρότατον εὐτελείᾳ πάντας ὑπερβεβληκέναι τοὺς ἀφελεστάτους τῶν πρότερον. 21. Κλεομένης δὲ πολὺ διενέγκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα καίτοι νέος ὢν ... καὶ
c κατὰ τὴν δίαιταν ἀφελέστατος γέγονεν. ἤδη γὰρ τηλικούτων πραγμάτων ἡγούμενος ἔμφασιν τοῖς παραλαμβανομένοις πρὸς τὴν θυσίαν ἐποίει, διότι τὰ παρὰ ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν οὐδὲν καταδεέστερον εἴη παρασκευαζόμενα. πολλῶν δὲ πρεσβειῶν παραγινο-

1 ἤρχοντο vix scripsit Phylarchus (οὔτε θέλοντες ἥκειν C): fort. ἦσαν 2. 3 συμπεριενεχθεῖσιν ὁμοῦ A: corr. Cas 3 velut παρεσκευάζετο καὶ σκιάδεια αὐτοῖς 8 glossam del. Wilam 9 hiatum not. K 11 παντοδαπῶν A: corr. Cas 16 αὖθις om. A add. C 21 suppl. velut καὶ τῷ μετρίως αὐτοῖς χρήσασθαι 25 καταδεέστερα A: corr. K

μένων πρὸς αὐτὸν οὐδέποτε ἐνωρίστερον τοῦ κατειθισμένου συνῆγεν καιροῦ πεντακλίνου τε διεστρώννυτο οὐδέποτε πλεῖον· ὅτε δὲ μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον. καὶ πρόσταγμα οὐκ ἐγίνετο δι' ἐδεάτρου τίς εἴσεται καὶ κατακλιθήσεται πρῶτος, ἀλλ' ὁ πρεσβύτατος ἡγεῖτο d *ἐπὶ τὰς κλίνας, εἰ μή τιν' αὐτὸς προσκαλέσαιτο. κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ κατακείμενος ἢ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπί τε τῷ τρίποδι ψυκτὴρ χαλκοῦς ἐπέκειτο καὶ κάδος καὶ σκαφίον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν καὶ κύαθος, ἡ δ' ἐπίχυσις χαλκῆ. πιεῖν δὲ οὐ προσεφέρετο, εἰ μή τις αἰτήσειεν· ἐδίδοτο δὲ κύαθος εἷς πρὸ τοῦ δείπνου, αὐτῷ δὲ πολὺ πρώτῳ· καὶ ὅτε προσνεύσειεν ἐκεῖνος, οὕτως ᾔτουν καὶ οἱ λοιποί. τὰ δὲ παρατιθέμενα ἐπὶ μὲν τραπεζίου ἦν τοῦ τυχόντος, τὰ δὲ λοιπὰ ὥστε* e *μήθ' ὑπεραίρειν μήτ' ἐλλείπειν, ἀλλ' ἱκανὰ ἅπασι γίνεσθαι καὶ μὴ προσδεῖσθαι τοὺς παρόντας. οὔτε γὰρ οὕτως ᾤετο δεῖν ὥσπερ ἐν τοῖς φιδιτίοις δέχεσθαι ζωμῷ καὶ κρεαδίοις ἀφελῶς οὔτε πάλιν οὕτως ὑπερτείνειν ὡς εἰς τὸ μηθὲν δαπανᾶν, ὑπερβάλλοντα το σύμμετρον τῆς διαίτης. τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνόμιζε, τὸ δ' ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος ἦν μικρῷ βελτίων, ὅτε παρείησάν τινες. ἐπεὶ δὲ δειπνήσειαν, ἐσιώπων πάντες, ὅ τε παῖς ἐφειστήκει κεκραμένον ἔχων τὸ ποτὸν καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον* f *καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ πλεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων*

1. 2 *κατιθεισμενου* A 4. 5 cf. p. 140 f; *εἴσεισί τε καὶ* speciose Wilam, sed *ὁ ἐδεατρός* non erat extra triclinium 7 *μετὰ τοῦ* C: *μετ'* A 12 *αἰτήσει· ἐνεδίδοτο* A: corr. Cas 13 *αὐτῷ δὲ* K: *τὸ δὲ* A 15 ⟨*κρεάδια*⟩ *ἦν τοῦ* Wilam, quod non sufficit 16 *μήθ'* Di: *μὴ* AC *μήτε λείπειν* AC: corr. Mein 18 *φειδιτίοις* AC 21. 22 *ἐνομίζετο, τὸ δ'* AC: corr. Mein 24 *ὁ δὲ παῖς* Mus

καὶ τοῦτο προσνεύσαντι προσεφέρετο. ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρεισεπορεύετο, διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς ἕκαστον καὶ πάντας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκούειν, τὰ δὲ λέγειν αὐτούς, ὥστε τεθηρευμένους ἀποτρέχειν ἅπαντας.' διακωμῳδῶν δ' Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἄρχων φησὶν οὕτως (II 28 K)·

143 ἐν Λακεδαίμονι
γέγονας· ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἐστίν. βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιδίτια·
ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας·
μὴ καταφρόνει μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά·
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαικός.

22. περὶ δὲ τῶν Κρητικῶν συσσιτίων Δωσιάδας ἱστορῶν ἐν τῇ δ' τῶν Κρητικῶν γράφει οὕτως (FHG IV 399)· 'οἱ δὲ Λύττιοι συνάγουσι μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια οὕτως. ἕκαστος τῶν γινομένων καρπῶν ἀναφέρει τὴν
b δεκάτην εἰς τὴν ἑταιρίαν καὶ τὰς τῆς πόλεως προσόδους, ἃς διανέμουσιν οἱ προεστηκότες τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἑκάστων οἴκους. τῶν δὲ δούλων ἕκαστος Αἰγιναῖον φέρει στατῆρα κατὰ κεφαλήν. διῄρηνται δ' οἱ πολῖται πάντες καθ' ἑταιρίας, καλοῦσι δὲ ταύτας ἀνδρεῖα. τὴν δὲ ἐπιμέλειαν ἔχει τοῦ συσσιτίου γυνὴ τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν δημοτικῶν προσειληφυῖα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας. ἑκάστῳ δ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσι δύο θεράποντες ξυλο-

2 παρεπορεύετο A: corr. K 10 φειδίτια A 11 corruptus 16 λύτγιοι A: corr. Wilam 17 ἀναφέρειν A: corr. C 18 ἑταιρείαν A: corr. C 19 ἃς del. Haase, at incredibile est reditus publicos inter cives dividi, fort. talia fuerunt καὶ τῆς ἄλλης προσόδου (scil. τὴν δεκάτην), ἃ διανέμουσιν — εἰς τοὺς ἑκάστων οἴκους (scil. τοὺς συσσιτικούς), tradita defendit Wilam 22 τὴν δὲ C: τήν τε A

φόροι· καλοῦσι δ' αὐτοὺς καλοφόρους. εἰσὶ δὲ πανταχοῦ κατὰ τὴν Κρήτην οἶκοι δύο ταῖς συσσιτίαις, ὧν τὸν μὲν καλοῦσιν ἀνδρεῖον, τὸν δ' ἄλλον ἐν ᾧ τοὺς c ξένους κοιμίζουσι κοιμητήριον προσαγορεύουσι. κατὰ δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶτον μὲν κεῖνται δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς προσκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες· ἑξῆς δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἄλλων. παρατίθεται δὲ τῶν παρόντων ἴσον μέρος ἑκάστῳ· τοῖς δὲ νεωτέροις ἥμισυ δίδοται κρέως, τῶν δ' ἄλλων οὐθενὸς ἅπτονται. εἶτα ποτήριον ἐν ἑκάστῃ τραπέζῃ παρατίθεται κεκραμένον ὑδαρῶς· τοῦτο κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ τὴν κοινὴν τράπεζαν, καὶ δειπνήσασιν ἄλλο παρατίθεται. τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκραται κρατήρ. τοῖς δὲ d πρεσβυτέροις ἐὰν βούλωνται πλεῖον πιεῖν ἐξουσία δέδοται. ἀπὸ δὲ τῆς τραπέζης τὰ βέλτιστα τῶν παρακειμένων ἡ προεστηκυῖα τῆς συσσιτίας γυνὴ φανερῶς ἀφαιροῦσα παρατίθησι τοῖς κατὰ πόλεμον ἢ κατὰ σύνεσιν δεδοξασμένοις. ἀπὸ δὲ τοῦ δείπνου πρῶτον μὲν εἰώθασι βουλεύεσθαι περὶ τῶν κοινῶν, εἶτα μετὰ ταῦτα μέμνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων καὶ τοὺς γενομένους ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦσι, προτρεπόμενοι τοὺς νεωτέρους εἰς ἀνδραγαθίαν.' Πυργίων δ' ἐν τρίτῳ e Κρητικῶν Νομίμων (FHG IV 486) 'ἐν τοῖς συσσιτίοις, φησίν, οἱ Κρῆτες καθήμενοι συσσιτοῦσι· [καὶ ὅτι ἀβαμβάκευστα τοῖς ὀρφανοῖς παρατίθεται·] καὶ ὅτι οἱ νεώτατοι αὐτῶν ἐφεστᾶσι διακονοῦντες· καὶ ὅτι μετ' εὐφημίας σπείσαντες τοῖς θεοῖς μερίζουσι τῶν παρα-

6 προκαθίζουσι AC: corr. Mein 11 ὑδαροῦς AC: corr. Cas fort. τούτου 13 παισὶ Cas: πᾶσιν AC εἷς μόνος (pro κοινὸς) Dobr, praestat κοινὸς ⟨εἷς⟩ 24 εὐσιτοῦσι A: corr. Dobr 24. 25 inclusa del. Dobr 27 τοῖς θείοις A (om. C): corr. ς

τιθεμένων ἅπασι· ἀπονέμουσι δὲ καὶ τοῖς υἱοῖς κατὰ τὸν θᾶκον τὸν τοῦ πατρὸς ὑφιζάνουσιν ἐξ ἡμισείας τῶν τοῖς ἀνδράσι παρατιθεμένων. τοὺς δ' ὀρφανοὺς ἰσομερεῖς εἶναι· παρατίθεται δ' αὐτοῖς ἀβαμβάκευτα f τῇ κράσει καθ' ἕκαστα τῶν νενομισμένων. ἦσαν δὲ καὶ ξενικοὶ θᾶκοι καὶ τράπεζα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἣν Ξενίου τε Διὸς ξενίαν τε προσηγόρευον.'

23. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησίν (I 133)· 'ἡμέρην δὲ Πέρσαι ἁπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι τῇ ἕκαστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιεῦσι προτίθεσθαι· ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται 144 ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων προτίθενται. σίτοισί τε ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ οὐκ ἁλέσι. καὶ διὰ τοῦτό φασι Πέρσαι τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφίσιν ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἴνῳ δὲ κάρτα προσκέαται· καί σφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου. ταῦτα μέν νυν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ εἰώθασι βουλεύεσθαι τὰ σπουδαιότατα τῶν b πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἅδῃ σφίσι βουλευομένοισι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στεγέαρχος ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλεύωνται. καὶ ἢν μὲν ἅδῃ καὶ νήφουσι, χρέονται αὐτῷ· εἰ δέ μή, μετιεῖσιν. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι.'

17 οὐκαλέσι A 19.20 παραφέρεται C 23 νῦν A 25 πρηχμάτων A 26 ὑστεραίηι μιν νηφ. A (μιν om. C) 28 μετίησιν AC

24. περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασιλέων Ξενοφῶν ἐν Ἀγησιλάῳ (9, 3) οὕτω γράφει· ‘τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαστεύοντες τί ἂν ἡδέως πίοι, μυρίοι δὲ τεχνῶνται τί ἂν ἡδέως φάγοι· ὅπως γε μὴν καταδάρθοι οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πραγματεύονται. c Ἀγησίλαος δὲ διὰ τὸ φιλόπονος εἶναι πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν ἡδέως ἤσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ.’ ἐν δὲ τῷ Ἱέρωνι ἐπιγραφομένῳ λέγων περὶ τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων καὶ τῶν τοῖς ἰδιώταις εἰς τροφάς φησιν οὕτως (1, 17)· ‘καὶ οἶδά γε, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ πλεῖστοι ἥδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν ὅτι δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν δειπνῆσαι τὸ ἡμῖν παρατιθέμενον δεῖπνον ἢ τὸ ἑαυτοῖς. τὸ γὰρ τὰ εἰωθότα d ὑπερβάλλον, τοῦτο παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ καὶ πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς πλὴν [οὐχ] οἱ τύραννοι. ἔκπλεῳ γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρεσκευασμέναι οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐπίδοσιν ἔχουσιν αὐτῶν αἱ τράπεζαι· ὥστε ταύτῃ πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα, ἔφη, ἐκεῖν οεὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ὅσῳ ἂν [τις] πλείω τις παραθῆται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶσσον [μᾶλλον] κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς. ὥστε e καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρατιθέμενος πολλὰ τῶν μετρίως διαιτωμένων. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἡ ψυχὴ προσίηται,

4 fort. μυρία 7 πᾶν μὲν διὰ τὸ A (διὰ om. C) 8 εἴσθιεν A 12 ἔφη τοι ὦ A (ἔφη τοι om. C) 15 ἢ τούτοις AC 16 ὑπερβάλλειν AC 17. 18 ἀλλ' οὐχ οἱ C 22. 23 τις πλέων τις A πλείωτις C

τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἥδονται οἱ ταῖς πολυτελεστέραις παρασκευαῖς τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατιθεμένων.' 25. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας (εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σωσιβίου, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς ἐπίνικον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν) τοὺς Περσῶν φησι (fr. 125 W) βασιλεῖς ὑπὸ τρυφῆς προκηρύττειν
f τοῖς ἐφευρίσκουσί τινα καινὴν ἡδονὴν ἀργυρίου πλῆθος. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 311) τὸν Παφλαγόνων φησὶ βασιλέα Θῦν ἑκατὸν πάντα παρατίθεσθαι δειπνοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον· καὶ ἀναχθέντα αἰχμάλωτον ὡς βασιλέα καὶ ἐν φυλακῇ ὄντα πάλιν τὰ αὐτὰ παρατίθεσθαι ζῶντα λαμπρῶς. διὸ καὶ ἀκούσαντα Ἀρταξέρξην εἰπεῖν ὅτι οὕτως αὐτῷ δοκοίη ζῆν ὡς τα-
145 χέως ἀπολούμενος. ὁ δ' αὐτὸς Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 298) 'ὅταν, φησί, βασιλεὺς εἴς τινας ἀφίκηται τῶν ἀρχομένων, εἰς τὸ δεῖπνον αὐτοῦ δαπανᾶσθαι εἴκοσι τάλαντα, ποτὲ δὲ καὶ τριάκοντα· οἱ δὲ καὶ πολὺ πλείω δαπανῶσιν. ἑκάσταις γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος ὥσπερ ὁ φόρος καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐστίν.' 26. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων Παρασκευα-
b στικῶν (FHG II 96) 'καὶ οἱ θεραπεύοντες, φησί, τοὺς Περσῶν βασιλεῖς δειπνοῦντας ἅπαντες λελουμένοι διακονοῦσιν ἐσθῆτας καλὰς ἔχοντες καὶ διατρίβουσι σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας περὶ τὸ δεῖπνον. τῶν δὲ τοῦ βασιλέως συνδείπνων οἱ μὲν ἔξω δειπνοῦσιν, οὓς

1 τοῦτο A 2 εὐτελέστατα A 6 ἐλεγιακὸν A 18 ὁ βασιλεὺς C 27 λευκὰς (pro καλὰς) C fort. recte

καὶ ὁρᾶν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ, οἱ δὲ εἴσω μετὰ βασιλέως. καὶ οὗτοι δὲ οὐ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ' ἔστιν οἰκήματα δύο καταντικρὺ ἀλλήλων, ἐν ᾧ ⟨θ'⟩ ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται καὶ ἐν ᾧ οἱ σύνδειπνοι· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἐκεῖνοι δ' αὐτὸν οὐχ ὁρῶσιν. ἐνίοτε c μέντοι ἐπειδὰν ἑορτὴ ᾖ, ἐν ἑνὶ οἰκήματι ἅπαντες δειπνοῦσιν, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεύς, ἐν τῷ μεγάλῳ [οἴκῳ]. ὅταν δὲ βασιλεὺς πότον ποιῆται, ποιεῖται δὲ πολλάκις, συμπόται αὐτῷ εἰσιν ὡς μάλιστα δώδεκα. καὶ ὅταν δειπνήσωσιν, ὅ τε βασιλεὺς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ οἱ σύνδειπνοι, καλεῖ τοὺς συμπότας τούτους τις τῶν εὐνούχων. καὶ ὅταν εἰσέλθωσι συμπίνουσιν μετ' αὐτοῦ, οὐ τὸν αὐτὸν οἶνον κἀκεῖνοι, καὶ οἱ μὲν χαμαὶ καθήμενοι, ὃ δ' ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος· καὶ d ὑπερμεθυσθέντες ἀπέρχονται. τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασιλεὺς μόνος ἀριστᾷ καὶ δειπνεῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ συνδειπνεῖ καὶ τῶν υἱῶν ἔνιοι. καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ᾄδουσί τε καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ αὐτῷ, καὶ μία μὲν ἐξάρχει, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ᾄδουσι. τὸ δὲ δεῖπνον, φησί, τὸ βασιλέως καλούμενον ἀκούσαντι μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖται οἰκονομικῶς καὶ ἀκριβῶς συντεταγμένον καὶ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὖσι κατὰ τὸν αὐτὸν e τρόπον. ἔστι μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χίλια ἱερεῖα τῆς ἡμέρας κατακοπτόμενα· τούτων δ' εἰσὶ καὶ ἵπποι καὶ κάμηλοι καὶ βόες καὶ ὄνοι καὶ ἔλαφοι καὶ τὰ πλεῖστα πρόβατα· πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἵ τε

3 θ' add. Mein 8 οἴκῳ del. K 9 ποιῆται ποιεῖ A ποιεῖ ποιεῖται C: corr. K 14 fort. οὐ ⟨μέντοι⟩ τὸν αὐτὸν οἶνον ⟨ὃν⟩ κἀκεῖνος (vel ἐκείνῳ) 21 τοῦ βασιλέως A: corr. Wilam

στρουθοὶ οἱ Ἀράβιοι — ἔστιν δὲ τὸ ζῷον μέγα — καὶ χῆνες καὶ ἀλεκτρυόνες. καὶ μέτρια μὲν αὐτῶν παρατίθεται ἑκάστῳ τῶν συνδείπνων τοῦ βασιλέως, καὶ ἀποφέρεται ἕκαστος αὐτῶν ὅ τι ἂν καταλίπηται ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ. τὰ δὲ πλεῖστα τούτων τῶν ἱερείων καὶ τῶν
f σιτίων οὓς τρέφει βασιλεὺς τῶν τε δορυφόρων καὶ τῶν πελταστῶν, τούτοις ἐκφέρεται εἰς τὴν αὐλήν· οὗ ἡμιδεῆ ἅπαντα μερίδας ποιήσαντες τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἴσας διαιροῦνται. ὥσπερ δὲ οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ Ἑλλάδι μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, οὕτως οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν. οὕτω δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὖσιν ἀθρόα πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν τράπεζαν, παρατίθεται· ἐπειδὰν δὲ οἱ σύνδειπνοι δειπνήσωσι, τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης καταλειπομένων (καταλείπεται δὲ τὰ πλεῖστα κρέα καὶ ἄρτοι) ὁ τῆς τραπέζης ἐπιμελούμενος δίδωσιν ἑκάστῳ τῶν οἰκετῶν, καὶ ταῦτα λα-
146 βὼν τὴν καθ' ἡμέραν ἔχει τροφήν. παρὰ γὰρ τὸν βασιλέα φοιτῶσιν οἱ ἐντιμότατοι τῶν συνδείπνων ἐπὶ τὸ ἄριστον μόνον διὰ τὸ παρῃτῆσθαι, ἵνα μὴ δὶς πορεύωνται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς συνδείπνους ὑποδέχωνται.' 27. Ἡρόδοτος δέ φησιν ἐν τῇ ζ' (c. 118) ὡς οἱ ὑποδεχόμενοι Ἑλλήνων τὸν βασιλέα καὶ δειπνίζοντες Ξέρξην ἐς πᾶν κακοῦ ἀφίκοντο οὕτως ὥστε ἐκ τῶν οἴκων ἀνάστατοι ἐγίνοντο· ὅκου Θασίοισιν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίων τῶν σφετέρων δεξαμένοις τὴν Ξέρξεω στρατιὰν καὶ δειπνίσασι τετρακόσια τά-

7 ἡμιδεῆ K: ἦν ἰδεῖν A, cf. Xen. an. 1, 9, 25 10 οὕτως om. A add. C 15 παραλειπομένων AC: corr. Mein 20 planius erit αὐτοὶ παραιτησάμενοι 23 τὸν βασιλέα AC: aut delendum aut τὴν στρατιὴν ex Herod. scribendum 25 ἐγένοντο C et Herodoti cod. R 27 δειπνήσασι A: corr. C

λαντα ἀργυρίου Ἀντίπατρος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ ⟨δόκιμος⟩ ἐδαπάνησε· καὶ γὰρ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ κρατῆρας παρετίθεντο, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον .... εἰ δὲ Ξέρξης δὶς ἐσιτέετο μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον, ἀνάστατοι ἂν ἐγεγόνεσαν αἱ πόλεις.' καὶ ἐν τῇ θ' δὲ τῶν ἱστοριῶν φησι (c. 110)· 'βασιλήιον δεῖπνον βασιλεὺς προτίθεται. τοῦτο δὲ παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεύς. οὔνομα δὲ τῷ δείπνῳ Περσιστὶ μὲν τυκτά, Ἑλληνιστὶ δὲ τέλειον. τότε καὶ τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον καὶ Πέρσαις δωρέεται.' ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος δειπνῶν ἑκάστοτε μετὰ τῶν φίλων, ὡς ἱστορεῖ Ἔφιππος ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος μεταλλαγῆς (p. 125 M), ἀνήλισκε τῆς ἡμέρας μνᾶς ἑκατόν, δειπνούντων ἴσως ἑξήκοντα ἢ ἑβδομήκοντα φίλων. ὁ δὲ Περσῶν βασιλεύς, ὥς φησι Κτησίας (fr. 50 M) καὶ Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς (FHG II 93), ἐδείπνει μὲν μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνηλίσκετο εἰς τὸ δεῖπνον τάλαντα τετρακόσια.' γίνεται δὲ ταῦτα Ἰταλικοῦ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις τεσσαράκοντα, αὗται δὲ εἰς μυρίους πεντακισχιλίους μεριζόμεναι ἑκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἑξήκοντα Ἰταλικοῦ νομίσματος. ὥστ' εἰς ἴσον καθίστασθαι τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναλώματι· ἑκατὸν γὰρ μνᾶς ἀνήλισκεν, ὡς ὁ Ἔφιππος ἱστόρησε. Μένανδρος δ' ἐν Μέθῃ τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι λέγων οὕτως (IV 161 M)·

εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·
ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον

15 potius συνδειπνούντων 17 δίνων A et sic ubique nomen scribitur 24. 25 ἀνήλισκεν ⟨εἰς ξ'⟩ Wilam 28 εἶθ' A

e δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας
ταύτας Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι·
μικροῦ τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγον.

ὡς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ὠνόμασε. καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως (ib. 108)·

ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι,
κοίτας φέροντες σταμνία ⟨τ'⟩ οὐχὶ τῶν θεῶν
ἕνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβὲς
f καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
ἅπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν
καὶ τὴν χολήν, ὅτι ἔστ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς
ἐπιθέντες αὐτοὶ τἄλλα καταπίνουσι.

28. Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ — εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη (I 646 K) καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου — τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου (fr. 2 B)·

εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
147 ἄμμ', ἑτέραν δ' ἑτέροις, ἄλλοι δ' ἑτέραν, μέχρι
οὗ πλήρωσαν οἶκον.
ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγὰς
εὐστέφανοι λεκάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις, σύν τε χλιδῶσαι

1 δώδεκα A: corr. VIII p. 364 d 3 *Μενδαῖον* (pro *ταύτας*) p. 364, utrumque corruptum 4 aliter p. 364 5 fort. *ἀνάλωμα τὸ τάλαντον* 8 *τ'* add. Brunck 10 *ἐπεὶ τὸ* A: corr. Mus 12 *ὀστέα τὰ ἄβρωτα* Clem. Al. strom. 7 p. 277 Di 13 *τὸ λοιπὸν ἅπαν αὐτοὶ κατεσθίουσι* C: *αὐτοὶ πάντα τἄλλα κατέπιον* Dobr 20 *ἄμμι* A *ἑτέροις* Bgk: *ἕτεροι* A, tum fort. *ἄλλοις δ'* 23 *ἐστεφανοι λαχάνοις* A: corr. Bgk fort. *ὀξυβάφων τε πλήθει, σύν τε χλ.*

παντοδαποῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς
δελεασματίοισι.
πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ᾽ ....
... ἔπι πρῶτα παρῆλθ᾽ οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας,
ἀλλ᾽ ἀλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
πάντ᾽ ἔπαθεν λιπαροντεσ εγχελεατινες ἄριστον
γόγγροιτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές. ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽
ἄλλο παρῆλθε τόσον, βατὶς δ᾽ ἐνέης ἰσόκυκλος.
μικρὰ δὲ κακκάβι᾽ ἦς ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι, b
ναρκίον ἄλλο . . . .
. . παρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδα καὶ σηπιο-
πουλυποδείων
. . ἁπαλοπλοκάμων. θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεζος ὅλος μνηστης συνόδων πυρός . . . .
ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ᾽ ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, κἀξανθισμέναι καρῖδες αἱ κυφαὶ
παρῆλθον.
θρυμματίδες δ᾽ ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλοεραί τε
δηφαρυγες,
πυριων τε στεγναι βύσται μέγαθος κακὰ κακκάβου c
γλυκυου ὀξιος

1 παντοδαποῖς A: corr. Bgk 3 παρέφερον ἐν κανέοισι A: corr. Bgk 3. 4 ἄλλοι δ᾽ ἐπεὶ A: ⟨τοῖς δ᾽⟩ ἔπι notato hiatu Bgk 4 παρῆλθεν A 5 fort. ἀλλ᾽ ἀλοπαγές τι μέγιστον (ἦν πλάθανον sim) 6 corruptus 7 γογγροπροσωποτόμων K 8 βαστισνεην A: corr. Bgk 9 κακκαβίης A: corr. Bgk 10 ἄλλο . . . . Bgk: ἄλλον A 11 πίων suspectum ἀπὸ τευθιάδων Bgk 11. 12 σηπίον πολυποδίων A: corr. Bgk 13 τῶν add. Bgk 14 νῆστις συνόδων Schw, dixitne poeta μναστὴρ συνόδων πυρός? 15 ἔπειτα βαθμοὺς corrupta ἐπίπυσται A: corr. Bgk 16 ὦ φίλαι A: corr. Di καὶ ξανθαὶ μελικαρίδες A: corr. Bgk κοῦφαι A: corr. Iacobs 18 χλωραί A 19 ἡδυφάρυγγες Mus 20 στεγαναὶ φυσταί Schmidt, quae vix ὄμφαλος θοίνας vocari poterant 21 extrema et mutila et corrupta

ὀμφαλος θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν,
σαφ' οἶδα.
εσταδα ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου
μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
θερμὸν ὅθεν γλυφις τετμημένον εὐθὺς ἐπ' αὐτὰς
τὰς ὑπογαστρίδας. διανεκέως ἐπαμυν
εἴπερ ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
ἀλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης· ὅτε παλάξαι
δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοὔ
κε λέγοι τις
πάνθ' ἃ παρῆν ἐτύμως ὕμμιν, παρέπαισε δὲ θερμὸν
d *σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις*
δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς
καὶ μινυρίγματα θερμά.
καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἑφθὸν ἀπερπευθη-
νος ἀλεκτοτρόφου πνικτᾶς ἐρί-
φου παρέθηκε,
εἶτα δίεφθ' ἀκροκώλια σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια πόδας τε
χναυμάτιόν τε σεσιλφιωμένον.

1 *θοινάας* A: corr. Mein *παράγεμινκαπιν* A: corr. Koen 2 *σαφυοιδα* A: corr. Iacobs 3 *ὕστατα ναὶ* Bgk (melius *ἔσχατα*) *τιθεμος θυγμοῦ* A: corr. Schmidt 5 *θερμὸν ὅθεν γλυφις* corrupta *γλυφίσιν* Bgk *τετμενον* A: corr. Schmidt 5. 6 *εὐθὺ ἀπ' αὐτᾶς τᾶς ὑπογαστριδίας* K 6 *διανεκεος* A: corr. Bgk 6 extrema et mutila et corrupta 7 *επεμιντεμελοικαιτιν* A: *εἴπερ* Bgk (fort. *εἴ ποτ'*), reliqua corr. Koen, sed *μέλοι* vitiosum videtur 8 *οὐθὲν* A: corr. Bgk *ἐλλείπομεν* A 8. 9 fort. *ὅσα γ' ἀλλέξαι δυνατά, κρατέω κἄγωγ' ἔτι* 10 *κε* Bgk: *καὶ* A 11 *πάνθ' ἃ* K: *πάντα* A *παρῆς* Mein *παρέπεσαι* A: corr. Bgk 13 *νώτιος εἴληφε* A: corr. Bgk, fort. *νώτι' ἐσῆλθε* *ἰσφῦς* A: corr. Mus 16 inesse videtur *θηλογαλακτοτρόφου* 19. 20 *ῥύγχη καὶ κεφαλαὶ ἄποδος τεχναματι ὄντες ἐσιλφωμένον* A: corr. Dobr

ἑφθά τ᾽ ἔπειτα κρέ᾽ ὀπτά ⟨τ᾽⟩ ἄλλ᾽ ἐρίφων τε
καὶ ἀρνῶν,
ἅ θ᾽ ὑπερωμόκρεως χορδὰ γλυκίστα
μιξεριφαρνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί, τοῦτ᾽, ὦ e
φιλότας, . . . ἔσθοις κε· λαγῷά
τ᾽ ἔπειτ᾽ ἀλεκτρυόνων τε νεοσσοί.
περδίκων φάσσεων τε χύδαν ἤδη δὲ παρεβάλλετο
θερμὰ πολλὰ . . .
καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν
τ᾽ ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμ-
πακτον, τό κε τυρὸν ἅπας τις
ἦμεν ἔφασχ᾽ ἁπαλόν, κἠγὼν ἐφάμαν. ὅτε δ᾽ ἤδη
βρωτύος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες
νίπτρ᾽ ἔδοσαν κατὰ χειρῶν.

29. Σωκράτης δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τρίτῳ ἐμφυλίου πολέμου (FHG III 326) τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμπόσιον τῆς τελευταίας Αἰγύπτου βασιλευσάσης, γημαμένης δ᾽ Ἀντωνίῳ τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ [ἐν Κιλικίᾳ] f φησιν οὕτως· 'ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ ἡ Κλεοπάτρα ἐν Κιλικίᾳ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν συμπόσιον, ἐν ᾧ πάντα χρύσεα καὶ λιθοκόλλητα περιττῶς ἐξειργασμένα ταῖς τέχναις· ἦσαν δέ, φησί, καὶ οἱ τοῖχοι ἁλουργέσι καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσι. καὶ

1 τ᾽ add. Bgk, nisi praestat δ᾽ 3. 4 αθυπερωμακαρὸς χορδὴ γλυκὺς ταμιξ κτλ A: corr. Bgk 4. 5 τουτωφιλετας A: corr. Di, τούτων (sic Hartung) σὺ μέν, ὦ φιλότας Bgk, latent alia, velut τούτων, (vel τοῦτ᾽ ὦ) φίλε, καὶ σὺ θανὼν ἔσθοις κε 5 κε Bgk: καὶ A 7. 8 ἤδη παρεβ. Bgk hiatu notato post πολλά, fort. περδίκων φασσέων τε χύδαν ⟨κιχλέων τ᾽⟩ εἴδη παρεβάλλετο θερμά, πολλὰ . . . καὶ 11 τὸ καὶ A: corr. Di 12 ἔφασκεν A 13 ἦμεν ἑταῖροι Schw: εταιροι ἵμεν A 14 ἐξαπαείρεον A: corr. Bgk 19 inclusa del. Wilam

δώδεκα τρίκλινα διαστρώσασα ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον
148 μεθ' ὧν ἐβούλετο ἡ Κλεοπάτρα. τοῦ δὲ τῇ πολυτελείᾳ
τῆς ὄψεως ἐκπλαγέντος ὑπομειδιάσασα ταῦτ' ἔφη πάντα
δωρεῖσθαι αὐτῷ καὶ εἰς αὔριον παρεκάλει συνδειπνῆ-
σαι πάλιν ἥκοντα μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων·
ὅτε καὶ πολλῷ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον
ἐποίησε φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά, καὶ πάλιν καὶ ταῦτα
ἐδωρήσατο. τῶν δ' ἡγεμόνων ἐφ' ᾗ ἕκαστος κατέκειτο
κλίνῃ καὶ τὰ κυλικεῖα καθὼς ταῖς στρωμναῖς ἐμεμέ-
ριστο, ἑκάστῳ φέρειν ἐπέτρεψε. καὶ κατὰ τὴν ἄφοδον
b τοῖς μὲν ἐν ἀξιώμασι φορεῖα σὺν τοῖς κομίζουσι, τοῖς
πλείοσι δὲ καταργύροις σκευαῖς κεκοσμημένους ἵππους,
πᾶσι δὲ λαμπτηροφόρους παῖδας Αἰθίοπας παρέστησε.
τῇ δὲ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν ταλαντιαίους εἰς ῥόδα μι-
σθοὺς διέδωκε, καὶ κατεστρώθη ἐπὶ πηχυαῖα βάθη τὰ
ἐδάφη τῶν ἀνδρώνων ἐμπεπετασμένων δικτύων τοῖς
ἕλιξιν.' ἱστορεῖ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντώνιον ἐν Ἀθή-
ναις μετὰ ταῦτα διατρίψαντα περίοπτον ὑπὲρ τὸ θέα-
τρον κατασκευάσαντα σχεδίαν χλωρᾷ πεπυκασμένην
ὕλῃ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Βακχικῶν ἄντρων γίνεται, ταύ-
c της τύμπανα καὶ νεβρίδας καὶ παντοδαπὰ ἄλλ' ἀθύρ-
ματα Διονυσιακὰ ἐξαρτήσαντα μετὰ τῶν φίλων ἐξ
ἑωθινοῦ κατακλινόμενον μεθύσκεσθαι, λειτουργούντων
αὐτῷ τῶν ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντων ἀκροαμάτων
συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν θέαν τῶν Πανελλήνων. 'μετε-
βαινε δ' ἐνίοτε, φησίν, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν

9 *κυλίκια* AC: corr. Cas *καθὼς κτλ* inscite haec dicta, non vitiosa 10 *φέρειν* suspectum 11 *φορία* A: corr. C 14 fort. *τρίτῃ* *ταλανταίους* A: corr. ς 15 *διέδωκε* Mein: *δέδωκε* A *πηχυα* A: corr. Toup 16 *τῶν δένδρων* A: corr. Cas 16. 17 *τοῖς* (l. *ταῖς*) *κάλυξιν* Cas, fort. *δικτυωτοῖς ἕλιξιν* i. e. *sertis in retium formam compositis*

τεγῶν λαμπάσι δᾳδουχουμένης πάσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. καὶ ἔκτοτε ἐκέλευσεν ἑαυτὸν Διόνυσον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἁπάσας.' καὶ Γάιος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ ὁ Καλλίκολα προσαγορευθεὶς διὰ τὸ ἐν d στρατοπέδῳ γεννηθῆναι οὐ μόνον ὠνομάζετο νέος Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ τὴν Διονυσιακὴν πᾶσαν ἐνδύνων στολὴν προῄει καὶ οὕτως ἐσκευασμένος ἐδίκαζεν.

30. εἰς ταῦτα ἔστιν ἀποβλέποντας τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀγαπᾶν τὴν Ἑλληνικὴν πενίαν, λαμβάνοντας πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰ παρὰ Θηβαίοις δεῖπνα, περὶ ὧν Κλείταρχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν (p. 76 M), διηγούμενος καὶ ὅτι 'ὁ πᾶς αὐτῶν πλοῦτος ηὑρέθη μετὰ τὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατασκαφὴν ἐν ταλάντοις τετρακοσίοις τεσσαράκοντά, φησὶν e ὅτι τε μικρόψυχοι ἦσαν καὶ τὰ περὶ τὴν τροφὴν λίχνοι, παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις θρῖα καὶ ἑψητοὺς καὶ ἀφύας καὶ ἐγκρασιχόλους καὶ ἀλλᾶντας καὶ σχελίδας καὶ ἔτνος· οἷσι Μαρδόνιον εἱστίασε μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα Περσῶν Ἀτταγῖνος ὁ Φρύνωνος, ὅν φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ (c. 16) μεγάλως [πλούτῳ] παρεσκευάσθαι. ἡγοῦμαι ⟨δ'⟩ ὅτι οὐκ ἂν περιεγένοντο f οὐδ' ἂν ἐδέησε τοῖς Ἕλλησι περὶ Πλαταιὰς παρατάττεσθαι ἀπολωλόσιν ἤδη ὑπὸ τῶν τοιούτων τροφῶν.'

31. Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν (FHG I 28) μάζας φησὶν εἶναι καὶ ὕεα κρέα. Ἁρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων

2 διονύσιον A: corr. C 8 ἀποβλέποντα A: corr. C 9 λαμβάνοντα A: corr. C 11 Clitarchi verba male tradita 17 ἐγκρασιλόχους A: corr. C 19 Ἀτταγῖνος Herod: αὔταμνος A 20 πλούτῳ del. Mein. ex Herod 21 fort. παρασκευάσασθαι δ' add. Mus 22 πλάταιας A 22. 23 παράττεσθαι A: corr. ς 26 ὕεα recte AC

(FHG IV 411) ʽὁ κατασταθείς, φησί, παρὰ Φιγαλεῦσι
σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οἴνου τρεῖς χόας καὶ ἀλ-
φίτων μέδιμνον καὶ τυροῦ πεντάμνουν καὶ τἄλλα τὰ
149 πρὸς τὴν ἄρτυσιν τῶν ἱερείων ἁρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις
παρεῖχεν ἑκατέρῳ τῶν χορῶν τρία πρόβατα καὶ μάγει-
ρον ὑδριαφόρον τε καὶ τραπέζας καὶ βάθρα πρὸς τὴν
καθέδραν καὶ τὴν τοιαύτην ἅπασαν παρασκευήν, τὴν
δὲ τῶν περὶ τὸν μάγειρον σκευῶν ὁ χορηγός. τὸ δὲ
δεῖπνον ἦν τοιοῦτο· τυρὸς καὶ φυστὴ μᾶζα νόμου χά-
ριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν τῶν παρά τισι καλουμένων
μαζονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφότων τὴν ἐπωνυμίαν·
ὁμοῦ δὲ τῇ μάζῃ καὶ τῷ τυρῷ σπλάγχνον καὶ ἅλες
b προσφαγεῖν. καθαγισάντων δὲ ταῦτα ἐν κεραμέᾳ κοτ-
ταβίδι πιεῖν ἑκάστῳ μικρόν, καὶ ὁ προσφέρων ἂν εἶπεν
ʽεὐδειπνίας᾽. εἶτα δ᾽ εἰς τὸ κοινὸν ζωμὸς καὶ περί-
κομμα, πρόσχερα δὲ ἑκάστῳ δύο κρέα. ἐνόμιζον δ᾽ ἐν
ἅπασι τοῖς δείπνοις, μάλιστα δὲ τοῖς λεγομένοις μα-
ζῶσι — τοῦτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ Διονυσιακὴ σύνοδος
ἔχει τοὔνομα — τοῖς ἐσθίουσι τῶν νέων ἀνδρικώτερον
ζωμόν τ᾽ ἐγχεῖν πλείω καὶ μάζας καὶ ἄρτους παραβάλ-
λειν. γενναῖος γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐκρίνετο καὶ ἀνδρώδης
c ὑπάρχειν· θαυμαστὸν γὰρ ἦν καὶ περιβόητον παρ᾽
αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς
ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ᾽ ἀποματ-
τόμενοι τοῖς ψωμοῖς καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος
ἀπέφερε, τοῦτο ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις
γινομένων νυκτερινῶν φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπονδῶν

7. 8 τὴν δὲ K: πλὴν A 8 fort. περὶ τὸ μαγειρεῖον 13 προφαγεῖν A: corr. ς κεραμείαι A: cf. XI p. 479 c 15 ευδειπνιαις A (ευδειπνειας p. 479): corr. Dobr, at dubito 16 πρόχειρα Schneider, melius puto πρὸς χεῖρα 20. 21 παραβαλεῖν A: corr. ς 24. 25 ἀπομαξάμενοι C recte opinor

παιὰν ᾄδεται. ὅταν δὲ τοῖς ἥρωσι θύωσι, βουθυσία μεγάλη γίνεται καὶ ἑστιῶνται πάντες μετὰ τῶν δούλων· οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μετὰ τῶν πατέρων ἐπὶ λίθων καθήμενοι γυμνοὶ συνδειπνοῦσιν.' Θεόπομπος d δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 319) 'οἱ Ἀρκάδες, φησίν, ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ὑποδέχονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δούλους καὶ μίαν πᾶσι τράπεζαν παρασκευάζουσι καὶ τὰ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ μέσον παρατιθέασι καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κιρνᾶσι.'

32. 'παρὰ δὲ Ναυκρατίταις,' ὥς φησιν Ἑρμείας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος (FHG II 80), 'ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνοῦσι γενεθλίοις Ἑστίας Πρυτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ Κωμαίου Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικὰς e ἐσθῆτας. καὶ κατακλιθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα τοῦ ἱεροκήρυκος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος συσπένδοντες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλιθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἴνου κοτύλας δύο πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ τε Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διονύσου· τούτων γὰρ ἑκατέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μερίδων δίδοται. ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἕτερος, f ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον καὶ λεκάριον πτισάνης ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου ᾠά τε δύο καὶ τυροῦ τροφαλὶς σῦκά τε ξηρὰ καὶ πλακοῦς καὶ στέφανος. καὶ ὃς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς παρασκευάσῃ ὑπὸ τῶν τιμούχων ζημιοῦται, ἀλλὰ μὴν

8 fort. ταὐτὰ σιτία   12 γρυνίου A   15 Κωμαίου suspectum, fort. Κωμήτου

οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφέρειν τι βρώσιμον ἔξεστι, μόνα δὲ ταῦτα καταναλίσκουσι, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες.
150 ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξεστι τῶν σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ πρυτανεῖον δειπνεῖν, οἴκοθεν παρασκευάσαντα αὑτῷ λάχανόν τι ἢ τῶν ὀσπρίων καὶ τάριχος ἢ ἰχθύν, κρέως δὲ χοιρείου βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων . . . κοτύλην οἴνου. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον ἢ μόνῃ τῇ αὐλητρίδι. οὐκ εἰσφέρεται δὲ οὐδὲ ἀμὶς εἰς τὸ πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Ναυκρατιτῶν γάμους ἑστιᾷ, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπεί-
b ρηται ᾠὰ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι.' τίς δὲ ἡ τούτων αἰτία Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος.

33. *Λυκέας* δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν Περσικῶν 'Αἰγυπτίων ἐπιστρατευσάντων, φησίν, ἐπὶ Ὦχον τὸν Περσῶν βασιλέα καὶ νικηθέντων ἐπεὶ ἐγένετο αἰχμάλωτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς, ὁ Ὦχος αὐτὸν φιλανθρώπως ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς γενομένης λαμπρᾶς ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα ὡς εὐτελῶς τοῦ
c Πέρσου διαιτωμένου. 'εἰ δὲ θέλεις εἰδέναι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπίτρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι σοι Αἰγύπτιον δεῖπνον.' καὶ κελεύσαντος ἐπεὶ παρεσκευάσθη, ἡσθεὶς ὁ Ὦχος τῷ δείπνῳ 'κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, ὅστις δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν ἐπεθύμησας θοίνης εὐτε-

6. 7 λάχανον ἤ τι τῶν K 7 ὀσπρείων A 8 hiatum not. Cas 15 Λυκέας A Brunck, cf. XIII 560 e. XIV 616 d: λυγκεὺς AC 26. 27 κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί trimetrum agnovit Mein

λεστέρας.' τίνα δ' ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα Πρωτα-
γορίδης ἐν τῷ α' περὶ Δαφνικῶν ἀγώνων διδάσκει
ἡμᾶς λέγων οὕτως (FHG IV 484)· 'τρίτη δέ ἐστιν ἰδέα
δείπνων Αἰγυπτιακὴ τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, d
πινάκων δὲ περιφερομένων.'

34. παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ
ἕκτῃ (FHG I 336) ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς
κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην καὶ κρέατα ἐκ
τῶν λεβήτων, ὧν οὐδεὶς γεύεται εἰ μὴ πρότερον θεά-
σηται τὸν βασιλέα εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ
τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην φησὶ (ib. 334)
τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα ἐπαγγείλασθαι ἑστιᾶ-
σαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν καὶ τοῦτο συντελέσαι
ποιήσαντα οὕτως. κατὰ τόπους τῆς χώρας [καὶ] τὰς e
ἐπικαιροτάτας τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς ἐπί τε τού-
τοις ἐκ χαράκων καὶ [τῶν] καλάμων τῶν [τε] οἰσυίνων
ἐπεβάλλετο σκηνὰς χωρούσας ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας
καὶ πλείους ἔτι, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τό τ'
ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρ-
ρεῖν πλῆθος. ἐνταῦθα δὲ λέβητας ἐπέστησε κρεῶν
παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ
μέλλειν μεταπεμψάμενος τεχνίτας ἐξ ἄλλων πόλεων
ἐχαλκεύσατο. θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ f
συῶν καὶ προβάτων τε καὶ ⟨τῶν⟩ λοιπῶν κτηνῶν ἑκά-
στης ἡμέρας πολλά, πίθους τε οἴνου παρεσκευάσθαι
καὶ πλῆθος ἀλφίτων πεφυραμένων. 'καὶ οὐ μόνον,
φησίν, οἱ παραγινόμενοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν κωμῶν

7 ἐπὶ K: ἐν AC 8 κρέα ς 12. 13 fort. ἑστιάσειν 14 καὶ om. C, sed latet fort. adiectivum ad τόπους referendum 15 ἐπικαιροτάτους A: corr. C 16 τῶν et τε del. K, *calami* non proprio sensu dicti 22 μέλλειν integrum puto, scil. ἑστιάσειν 24 τῶν add. Mein 25 παρασκευάσθαι A: corr. C

καὶ τῶν πόλεων ἀπέλαυον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων παίδων οὐκ ἠφίεντο ἕως ἂν μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων.’

35. Θρᾳκίων δὲ δείπνων μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ζ' Ἀναβάσεως (c. 3, 21) τὸ παρὰ Σεύθῃ διαγράφων
151 συμπόσιον ἐν τούτοις· ‘ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον πάντες (τὸ δὲ δεῖπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ), ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν. οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων καὶ ἄρτοι ζύμητες μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. μάλιστα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. καὶ πρῶτος τοῦτ' ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμενος τοὺς παρ' αὑτῷ κειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ μικρὰ καὶ διερρίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών.
b καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποίουν, καθ' οὓς καὶ αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις Ἀρύστας ὄνομα, φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἴα χαίρειν, λαβὼν δ' εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει. κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύστας ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκ ἔτι δειπνοῦντα· ‘ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὔπω.’ ἐνταῦθα μὲν δὴ
c γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ προὐχώρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θρᾷξ ἵππον ἔχων λευκὸν καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν ‘προπίνω σοι, ὦ Σεύθη, ἔφη, καὶ τὸν ἵππον δωροῦμαι, ἐφ' οὗ καὶ διώκων ὃν ἂν θέλῃς αἱρήσεις καὶ

1 ἀπήλαυον AC: corr. Di 5 ζ': ἐξ AC 10 πρὸς delendum apud Xenophontem 11 δ' αἱ Xen: δὲ A 14 διερίπτει A 24. 25 μὲν ἤδη καὶ γέλως C

ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον.' ἄλλος παῖδα εἰσαγαγὼν οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίων προπίνων φιάλην τε ἀργυρᾶν καὶ κοπίδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλλιστος τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς d ἕνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα. Ξενοφῶν δὲ ἀνέστη θαρσαλέως καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπεν· 'ἐγώ σοι, ὦ Σεύθη, δίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους φίλους εἶναι πιστοὺς καὶ οὐδένα ἄκοντα. καὶ νῦν πάρεισιν οὐδέν σε προσαιτοῦντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν βουλόμενοι.' καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπιε καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασί τε οἵοις σημαίνουσιν αὐλοῦντες καὶ e σάλπιγξιν ὠμοβοείαις ῥυθμούς τε καὶ οἱονεὶ μάγαδιν σαλπίζοντες.'

36. Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν ταῖς ἱστορίαις, αἷς συνέθηκεν οὐκ ἀλλοτρίως ἧς προῄρητο φιλοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀναγράφων (FHG III 260) 'Κελτοί, φησί, τὰς τροφὰς προτίθενται χόρτον ὑποβάλλοντες καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ξυλίνων μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων. ἡ τροφὴ δ' ἐστὶν ἄρτοι μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν ὕδατι καὶ ὀπτὰ ἐπ' ἀνθράκων ἢ ὀβελίσκων. προσφέρονται δὲ 152 ταῦτα καθαρείως μέν, λεοντωδῶς δέ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις αἴροντες ὅλα μέλη καὶ ἀποδάκνοντες, ἐὰν δὲ ᾖ τι δυσαπόσπαστον, μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες, ὃ

4 ταπίδα Xen   8 θαρραλέως Xen   13 συνεξέπιε Xen
16 ὠμοβοίαις A   μαγάδι Xen   24 fort. πολλὰ ⟨ἐφθὰ⟩ ἐν ὕδατι   26 καθαρίως A: corr. C

τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκῃ παράκειται. προσφέρονται δὲ καὶ ἰχθῦς οἵ τε παρὰ τοὺς ποταμοὺς οἰκοῦντες καὶ παρὰ τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καὶ τούτους δὲ ὀπτοὺς μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξους καὶ κυμίνου· τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳ δ' οὐ χρῶνται διὰ σπάνιν καὶ διὰ τὸ ἀσύνηθες ἀηδὲς αὐτοῖς b φαίνεται. ὅταν δὲ πλείονες συνδειπνῶσι, κάθηνται μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κράτιστος ὡς ἂν κορυφαῖος χοροῦ, διαφέρων τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχέρειαν ἢ κατὰ γένος ἢ κατὰ πλοῦτον. ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ' αὐτόν, ἐφεξῆς δ' ἑκατέρωθε κατ' ἀξίαν ἧς ἔχουσιν ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τοὺς θυρεοὺς ὁπλοφοροῦντες ἐκ τῶν ὀπίσω παρεστᾶσιν, οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι κύκλῳ καθάπερ οἱ δεσπόται συνευωχοῦνται. τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακονοῦντες ἐν ἀγγείοις περιφέρουσιν ἐοικόσι μὲν ἀμβί- c κοις, ἢ κεραμέοις ἢ ἀργυροῖς· καὶ γὰρ τοὺς πίνακας ἐφ' ὧν τὰς τροφὰς προτίθενται τοιούτους ἔχουσιν· οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ κάνεα ξύλινα καὶ πλεκτά. τὸ δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ Ἰταλίας καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος, ἄκρατος δ' οὗτος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυται· παρὰ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις ζῦθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα. ἀπορροφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πο- d τηρίου κατὰ μικρόν, οὐ πλεῖον κυάθου· πυκνότερον δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαιά· οὕτως διακονοῦνται. καὶ τοὺς θεοὺς

10 εὐχειρίαν Mein 12 θυραιοὺς A (θυρεαφόροι C) 22 δὲ καὶ C 24 καὶ αὐτὸ καθ' αὐτό Eust. 871, 57 (non C) interpretandi causa opinor

προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι.' 37. ἔτι ὁ Ποσειδώνιος διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίου τοῦ Βιτύιτος πατρὸς πλοῦτον τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθέντος, φησὶ δημαγωγοῦντα αὐτὸν τοὺς ὄχλους ἐν ἅρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων καὶ διασπείρειν χρυσίον καὶ ἀργύριον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν Κελτῶν μυριάσι φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον τετράγωνον, ἐν ᾧ πληροῦν μὲν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρα- e σκευάζειν δὲ τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεῖναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρασκευασθέντων ἀπολαύειν ἀδιαλείπτως διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα τῶν βαρβάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι καὶ συναντήσαντα μετὰ ᾠδῆς ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν ὑπεροχήν, ἑαυτὸν δ' ἀποθρηνεῖν ὅτι ὑστέρηκε, τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου καὶ ῥῖψαι αὐτῷ παρατρέχοντι. ἀνελόμενον δ' ἐκεῖνον πά- f λιν ὑμνεῖν λέγοντα διότι τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἁρματηλατεῖ χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστόρησεν. 38. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ περὶ Πάρθων διηγούμενός φησιν (ib. 254)· 'ὁ δὲ καλούμενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθήμενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ τὸ παραβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ κυνιστὶ σιτεῖται καὶ πολλάκις διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰ-

1. 2 fort. ἔτι δὲ Ποσ. 2. 3 Βιτυίτου πατὴρ Λουέριος Strab. IV p. 191 sine dubio ex Posidonio 5 διασπείρων Strab: σπείρειν AC 6 χρυσὸν καὶ ἄργυρον A: corr. K, cf. Strabo qui ait χρυσοῦ νόμισμα καὶ ἀργύρου 8 πληροῦμεν A πληροῦν C: corr. ϛ 9 δὲ K: τε AC 11 ἀδιαλίπτως A 12 διακονουμένοις Schw, potius v. 10 εἰσερχομένους 13 υστερήσαντα Mein 13. 14 fort. τῶν βάρδων καλουμένων ποιητῶν 17 ἀνελόμενοι A: corr. C 20 ἱστόρηκεν Wilam

153τίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου ῥάβδοις
καὶ ἱμᾶσιν ἀστραγαλωτοῖς μαστιγοῦται καὶ γενόμενος
αἱμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος πρηνὴς προσπεσὼν προσκυνεῖ.' ἐν δὲ τῇ ις′
περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως, ὡς εἰς Μη-
δίαν ἀνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ
τοῦ βαρβάρου καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσά-
κει διέτριψεν ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα
(ib. 258)· 'παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δείπνοις ὁ βασιλεὺς
b τήν τε κλίνην ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο μετεωροτέραν
τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε καὶ τὴν τράπεζαν
μόνῳ καθάπερ ἥρωι πλήρη βαρβαρικῶν θοιναμάτων
παρακειμένην.' ἱστορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τοῦ
Βεροιαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ καλουμένου Ἀντιόχου
τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας
ἐξέβαλε τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ ⟨λ⟩δ′ τῶν ἱστο-
ριῶν τάδε (ib. 264)· 'ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς
κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους
δειπνίζων. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας,
τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δήποτε ὕδατι ψυ-
c χρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι καὶ σιωπὴ
ἦν εὔτακτος.' ἐν δὲ τῇ β′ (ib. 252) 'ἐν τῇ Ῥωμαίων,
φησίν, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους
ἱερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος,
καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτική ἐστι. δι-
οινοχοεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι
μεγάλοι καὶ καπνιστὰ κρέα ἑφθὰ καὶ τῶν προσφάτως

4 πεσὼν C, fort. προπεσὼν   4sqq cf. Iustin. 41,4,8   13 παρακειμένων A: corr. Villebrun   16 ἐξέβαλλε A: corr. C   τετάρτῃ A: τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ Bake   19 ἄρτος μέλας Wilam   25 Ἡρακλεωτικός Posidonius cum aliis putabat ab Hercule ductum   27 ἑφθὰ κρέα AC: transpos. Wilam   προσφάτων AC: corr. Cas

καθιερευθέντων ὀπτὰ δαψιλῆ. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς d
δὶς τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται
ἀνθιναί τε στρωμναὶ καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾶ παντο-
δαπά, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέστηκεν ἐσθή-
σεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων.' Τίμαιος δ' ἐν τῇ
πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 196) καὶ τὰς θεραπαίνας
φησὶ παρ' αὐτοῖς μέχρι οὗ ἂν αὐξηθῶσι γυμνὰς δια-
κονεῖσθαι.

39. Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν
(FHG II 423) τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατί-
θεσθαι ἑκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς
ἐγγυθήκαις, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυ- e
σοῦν, εἰς ὃ ἐμβάλλειν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν
ἑφθὴν ὡς ἄν τις ἑψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ
κεχειρουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ
δέ, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG
III 264), ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπτη-
μένα καὶ ἐπιπίνουσι γάλα καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον.
Καμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι.
Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνός, εἷς τῶν ἀπὸ τοῦ περι- f
πάτου φιλοσόφων, ἐν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν
τῶν ἱστοριῶν Ῥωμαίους ἱστορεῖ (FHG III 416) παρὰ
τὸ δεῖπνον συμβάλλειν μονομαχίας, γράφων οὕτως·
'τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι
καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυρρηνῶν
παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ κἀν ταῖς ἑστιάσεσιν.
ἐκάλουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους
ἐπί τε ἄλλοις καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ζεύγη ἴδοιεν

1 καθιερωθέντων (-τα C) AC: corr. Wilam 13 ἐμβα-
λεῖν A: corr. C 25 τυράννων A: corr. Mus 26 ἱστιά-
σεσιν A

μονομάχων, ὅτε καὶ κορεσθέντες δείπνου καὶ μέθης εἰσεκάλουν τοὺς μονομάχους. καὶ ὃ μὲν ἅμα ἐσφάτ-
154 τετο, αὐτοὶ δ' ἐκρότουν ἐπὶ τούτῳ ἡδόμενοι. ἤδη δέ τις κἀν ταῖς διαθήκαις γέγραφεν γυναῖκας εὐπρεπεστάτας μονομαχῆσαι ἃς ἐκέκτητο, ἕτερος δὲ παῖδας ἀνήβους ἐρωμένους ἑαυτοῦ. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἠνέσχετο ὁ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυρον τὴν διαθήκην ἐποίησεν.' Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ Ὀλυμπιονικῶν (fr. 22 Muell) τοὺς Τυρρηνούς φησι πρὸς αὐλὸν πυκτεύειν.

40. Ποσειδώνιος δ' ἐν τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259) 'Κελτοί, φησίν, ἐνίοτε παρὰ τὸ δεῖπνον μονομαχοῦσιν. ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀγερθέντες σκιαμαχοῦσι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζον-
b ται, ποτὲ δὲ καὶ μέχρι τραύματος προΐασιν καὶ ἐκ τούτου ἐρεθισθέντες, ἐὰν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες, καὶ ἕως ἀναιρέσεως ἔρχονται. τὸ δὲ παλαιόν, φησίν, ὅτι παρατεθέντων κωλήνων τὸ μηρίον ὁ κράτιστος ἐλάμβανεν· εἰ δέ τις ἕτερος ἀντιποιήσαιτο, συνίσταντο μονομαχήσοντες μέχρι θανάτου. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ λαβόντες ἀργύριον ἢ χρυσίον, οἱ δὲ οἴνου κεραμίων ἀριθμόν τινα, καὶ πιστωσάμενοι τὴν δόσιν καὶ τοῖς
c ἀναγκαίοις φίλοις διαδωρησάμενοι ὕπτιοι ἐκταθέντες ἐπὶ θυρεῶν κεῖνται, καὶ παραστάς τις ξίφει τὸν λαιμὸν ἀποκόπτει. Εὐφορίων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (fr. 23 M) οὕτω γράφει· 'παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν

1 fort. οὓς καὶ deleto v. 2 τοὺς μονομάχους 6 potius ἀλλ' οὐ γὰρ ἠνέσχετο 11 ΤΩΝ ΕΙC Λ ΤΕΛΟC ΤΟΥ Ζ ΑΡ ΤΟΥ Η A: libri VIII initium potius fuit p. 153 f 13. 14 ἐγερθέντες AC: corr. Schw 20 μονομαχήσαντες A: corr. C 23 ἢ φίλοις ς

βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἆθλον· καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους δικαιολογεῖσθαι καθ' ὃ δικαιότατός ἐστιν ἕκαστος αὐτῶν ἀποτυμπανισθῆναι.'

41. Ἕρμιππος δ' ἐν α' περὶ νομοθετῶν (FHG d III 36) τῶν μονομαχούντων εὑρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς Δημώνακτος ἑνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλεύσαντος, καὶ ζηλωτὰς τούτων γενέσθαι Κυρηναίους. Ἔφορος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν (FHG I 261) 'ἤσκουν, φησί, τὰ πολεμικὰ οἱ Μαντινεῖς καὶ Ἀρκάδες, τήν τε στολὴν τὴν πολεμικὴν καὶ τὴν ὅπλισιν τὴν ἀρχαίαν ὡς εὑρόντων ἐκείνων ἔτι καὶ νῦν Μαντινικὴν ἀποκαλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁπλομαχίας καθέσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὑρέθησαν Δημέου τὸ τέχνημα καταδεί- e ξαντος.' ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους καὶ Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως (I 533 K)·

ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω,
Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν.

ἔοικεν δὲ πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι. ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ο̅ς τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, 'φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος' παρὰ Πινδάρῳ (fr. 164B[4]), f τηνικαῦτα προπαροξύνεται· ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει, ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμά-

3 καθ' ὅτι K 4 αὐτῶν C: αὐτὸς A 6 fort. μονομαχιῶν 8 τούτων C: τούτου A 12 ἐπικαλοῦσι Herw 13 μαθήσεις AC: corr. K 13. 14 μαντινίαι A: corr. C 18 δετταιδε A: corr. Heringa 19 κατέσκηψέ τε μον. A: corr. Pors 23 εἰς ο̅ς Coraes: ἴσως A 25 περσέως A: corr. Boeckh

χος, ‘αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον’ παρὰ Στησιχόρῳ (fr. 48), ὁπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος.

ὁ δὲ κωμῳδιοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ φησιν (IV 520 M)·

ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν ἑόρακεν κακόν·
155 τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι.

ὅτι δὲ καὶ οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν καὶ ἐκ προκλήσεως τοῦτ’ ἐποίουν ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν. Δίυλλος δ’ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν (FHG II 361) ὡς Κάσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπανιὼν καὶ θάψας τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν Αἰγαίαις καὶ μετ’ αὐτῶν τὴν Κύνναν τὴν Εὐρυδίκης μητέρα καὶ τοῖς ἄλλοις τιμήσας οἷς προσήκει καὶ μονομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέσσαρες τῶν στρατιωτῶν.

42. Δημήτριος δ’ ὁ Σκήψιος ἐν τῷ ιε′ τοῦ Τρωι-
b κοῦ διακόσμου (fr. 7 Gaede) ‘παρὰ Ἀντιόχῳ, φησί, τῷ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι ἐν τῷ δείπνῳ πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς Ἡγησιάνακτα τὸν Ἀλεξανδρέα ἀπὸ Τρῳάδος τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα ἡ τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐγένετο, ἀναστὰς εἶπε· ‘πότερον, ὦ βασιλεῦ, κακῶς ὀρχούμενόν με θεάσασθαι βούλει ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια ποιήματα θέλεις ἀκροάσασθαι;’ κελευσθεὶς οὖν λέγειν οὕτως ἧσε τὸν βασιλέα ὥστ’ ἐράνου τε ἀξιωθῆναι καὶ τῶν φίλων
c εἷς γενέσθαι.’ Δοῦρις δ’ ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν ιζ′ (FHG II 476) Πολυσπέρχοντά φησιν εἰ μεθυ-

8 εἰρήκαμεν i. e. fort. in libro primo 9 διύαλος A: corr. Cas 11. 12 ἐν Αἰγαῖς recte Diod. 19, 52, 5, sed *Aegaeas* habet etiam Iustin. 7, 1, 10 14 ἀγῶνας A: corr. Mus 15 fort. τῶν στρατηγῶν 23 με K: ἐμὲ AC

σθείη καίτοι πρεσβύτερον ὄντα ὀρχεῖσθαι, οὐδενὸς Μακεδόνων ὄντα δεύτερον οὔτε κατὰ τὴν στρατηγίαν οὔτε κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐνδυόμενον αὐτὸν κροκωτὸν καὶ ὑποδούμενον Σικυώνια διατελεῖν ὀρχούμενον. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν ὀγδόῃ Ἀσιατικῶν ἱστορεῖ (FHG III 196) ὡς οἱ ἑστιῶντες Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι d τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν· ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, περιελόντες τὸν χρυσὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐξέβαλλον, ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γίνωνται, οἱ δ' οἰκέται κύριοι. ἐπιλελησμένοι δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς καὶ Δοῦρις ἱστορεῖ (FHG II 470), ὅτι καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν ὁλκὴν ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς κεκτημένος τοῦτο ἐλάμβανε κοιμώμενος ἀεὶ καὶ πρὸς κεφαλὴν αὑτοῦ κατετίθετο. Σέλευκος δὲ (FHG III 500) Θρᾳκῶν φησί e τινας ἐν τοῖς συμποσίοις ἀγχόνην παίζειν βρόχον ἀρτήσαντας ἔκ τινος ὕψους [στρογγύλον], πρὸς ὃν κατὰ κάθετον ὑποτίθεσθαι λίθον εὐπερίτρεπτον τοῖς ἐπιβαίνουσι. διαλαγχάνειν οὖν αὐτοὺς καὶ τὸν λαχόντα ἔχοντα δρεπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ καὶ τὸν τράχηλον εἰς τὸν βρόχον ἐντιθέναι· παρερχόμενον δὲ ἄλλον ἐγείρειν τὸν λίθον· καὶ ὁ κρεμάμενος ὑποτρέχοντος τοῦ λίθου, ἐὰν μὴ ταχὺ φθάσας ἀποτέμῃ τῷ δρεπάνῳ, τέθνηκε, καὶ οἱ ἄλλοι γελῶσι παιδιὰν ἔχοντες τὸν ἐκείνου θάνατον.’

7 *τῶν φίλων* fort. delendum, cf. v. 10 8 *θέλοι* C 9 *περιελθόντες* A: corr. C 10. 11 *γείνωνται* A, oportebat *γίνοιντο* 15 *κοιμησόμενος* Mein, sed alia fuerunt Duridis verba coll. VI 231 b et Plin. h. n. 33, 50 18 *στρογγύλον* post *λίθον* (v. 19) transp. Wilam, sed videtur adiectivi *εὐπερίτρεπτον* interpretatio esse 19 *προστίθεσθαι* AC: corr. Mein 19. 20 *τοῖς ἐπιβαίνουσι* suspectum coll. v. 22. 23 23 *ἐπιτρέχοντος* AC: corr. Coraes

f 43. ταῦτ' εἰπεῖν εἶχον, ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται (Arist. Plut. 254) τῶν Ἑλλήνων πολὺ πρῶτοι, περὶ ἀρχαίων συμποσίων ἐπιστάμενος. ἀκριβῶς δ' ὁ σοφὸς Πλάτων ἐν τῷ πρώτῳ Νόμων περὶ συμποσίων διηγεῖται λέγων οὕτως (p. 637a)· ‘καὶ οὔτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν ἴδοις οὔτ' ἐν ἄστεσιν ὅσων Σπαρτιάταις μέλει συμπόσια οὐδ' ὁπόσα τούτοις ξυνεπόμενα πάσας ἡδονὰς
156 κινεῖ κατὰ δύναμιν. οὐδ' ἔστιν ὅστις ἂν ἀπαντῶν κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης οὐκ ἂν τὴν μεγίστην δίκην εὐθὺς ἐπιθείη καὶ οὐδ' ἂν Διονύσια πρόφασιν ἔχοντ' αὐτὸν ῥύσαιτο, ὥσπερ ἐν ἁμάξαις εἶδον παρ' ὑμῖν ἐγώ, καὶ ἐν Τάραντι δὲ παρὰ τοῖς ἡμετέροις ἀποίκοις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐθεασάμην περὶ τὰ Διονύσια μεθύουσαν. ἐν Λακεδαίμονι οὐκ ἔστ' οὐδὲν τοιοῦτον.’

44. καὶ ὁ Κύνουλκος ‘ἀλλ' ὡς ὤφελον, ἔφη, τὴν Θρᾴκιον ταύτην παίξας παιδιὰν διεφθάρης· ἀνέτεινες γὰρ ἡμᾶς ὥσπερ νηστείαν ἄγοντας καὶ περιμένοντας
b τὸ ἀνατέλλον ἄστρον, οὗ φασι μὴ φανέντος οἵ τὴν χρηστὴν ταύτην φιλοσοφίαν εὑρόντες νόμιμον εἶναι μηδενὸς γεύεσθαι. ‘ἐγὼ δ' ὁ τάλας’ κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Δίφιλον (II 558 K)·

κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας.

ἐπελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τοῦ ποιητοῦ καλῶν, ὃς ἔφη (ϱ 176)·

2 etiam haec *τῶν Ἑλλ. π. πρῶτοι* aliunde petita (non vero ex Arist. Lysistr. 1110) 3—15 hoc loco inepta 6 *ἄστεος ὧν σπ.* A 9 *κομίζοντι* A 10 *οὔτ' ἂν* A 11 *ἴδον* A 14 *παρ' ἡμῖν δ' οὐκ* Plat 16 *ἄλλως* A: corr. Schw 17 fort. *Θρᾳκῶν* *διεφθάρησαν ετινες* A: corr. Schw 18 *ὥσπερ* ⟨*Ἰουδαίους*⟩ Wilam, sed videntur Iudaeorum sacra cum Christianorum confusa esse, quae ipso vocabulo *χρηστὴν* (v. 20) notantur

οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.

καὶ ὁ καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη (I 484 K)·

ἀλλ' ἐστίν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών. c

ἐμοί τε πολλῷ ἦν ἄμεινον κατὰ τὸ Παρμενίσκου τῶν κυνικῶν συμπόσιον δειπνεῖν ἢ ἐνθάδε πάντα ὥσπερ τοὺς πυρέσσοντας περιφερόμενα ὁρᾶν.' γελασάντων δὲ ἡμῶν ἔφη τις· 'ἀλλ' ὦ λῷστε ἀνδρῶν, μὴ φθονήσῃς ἡμῖν τὸ Παρμενίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν συμπόσιον.' καὶ ὃς μετέωρον αὑτὸν παραναστήσας ἔφη· 'ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη (II 88 K)·

ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ἡμῖν γίνεται,
ἦ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον d
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.
ῥοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

45. ἀλλ' ὅ γε Παρμενίσκος οὕτως ὑπήρξατο· 'Παρμενίσκος Μόλπιδι χαίρειν. πλεονάζων ἐν ταῖς προσφωνήσεσι πρὸς σὲ περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων ἀγωνιῶ μή ποτε εἰς πληθώραν ἐμπεσὼν μεμψιμοιρήσῃς. διὸ καὶ μεταδοῦναί σοι βούλομαι τοῦ παρὰ Κέβητι τῷ Κυζικηνῷ δείπνου· προπιὼν δ' ὑσώπου τὴν ὤραν e ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἑστίασιν. Διονυσίων γὰρ ὄντων Ἀθήνησι παρελήφθην πρὸς αὐτόν. κατέλαβον δὲ κυνικοὺς μὲν ἀνακειμένους ἕξ, ἕνα δὲ κύνουλκον Καρ-

4 γε Di: καὶ A 5 fort. ἔμοιγε 5. 6 ἄμεινον τὸ ἢ τὸ παθεῖν ἢ ἐνθάδε κτλ' C 9 παρμενίσκιον A 14 ὑμῖν A: corr. Mein 15 ἡμῖν ἑλ. A: corr. Cas 19 Parmenisci convivium ab Athenaeo effictum putat Wilam, ego dubito 24 τὴν ὤραν K: τὴν ὥραν A 26 fort. πρὸς αὐτοῦ

νεῖον τὸν Μεγαρικόν. τοῦ δείπνου δὲ χρονίζοντος
λόγος ἐγένετο ποῖον τῶν ὑδάτων ἥδιστόν ἐστιν. καὶ
τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης, ἄλλων
δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον
εἶπε (fr. 2 v. 39 B[4]?) 'τὸ κατὰ χειρῶν.' καὶ τῆς τραπέζης
παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν 'καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν
f φακῆν, ἡ δ' ἐπεισέρρει (Nauck fr. ad. 62).' εἶτα πάλιν
φακοὶ προσηνέχθησαν ὄξει βεβρεγμένοι, καὶ ὁ Διιτρέ-
φης δραξάμενος ἔφη·

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος φακῶν (Eur. Med. 326).

καὶ ἄλλος ἑξῆς ἀνεβόησε (Nauck fr. ad. 65)·

φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι.

(ἐμοὶ δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, φησὶν δ' οὗτος
ἐν Πελιάσι (II 562 K)·

τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν ἦν, γλαφυρὸν σφόδρα·
φακῆς κατ' ἄνδρα τρυβλίον μεστὸν μέγα.
157 Β. πρώτιστον οὐκ ἀνθηρόν. Α. ἐπὶ ταύτῃ φέρων
εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας
ὑπό τι δυσώδης οὗτος ηρος ἀνθίαν,
ὃν πολλὰ ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει.)

γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος παρῆν ἡ θεατροτορύνη Μέ-
λισσα καὶ ἡ κυνάμυια Νίκιον· αὗται δ' ἦσαν τῶν οὐκ
ἀσήμων ἑταιρίδων. ἀποβλέψασαι οὖν αὗται εἰς τὰ
παρακείμενα καὶ θαυμάσασαι ἐγέλων. καὶ ἡ Νίκιον
b ἔφη· 'οὐδεὶς ὑμῶν, ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι, ἰχθὺν

14—21 de suo addit Athenaei Cynulcus 16 ἦν ἀνθηρὸν AC: corr. Erfurdt 18 fort. πρῶτον τόδ' γέρων Emperius 20. 21 corrupti; conferri potest fortasse versiculus apud Plut. qu. conv. 668 b πρὸς κάππαριν ζῇς, δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν 21 πολλὰ χαίρειν Cas 22 γέλωτος Mus: γέλωτος οὗτος A

ἐσθίει; ἢ καθάπερ ὁ πρόγονος ὑμῶν Μελέαγρος ὁ Γαδαρεὺς ἐν ταῖς Χάρισιν ἐπιγραφομέναις ἔφη τὸν Ὅμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος κατὰ τὰ πάτρια ἰχθύων ἀπεχομένους ποιῆσαι τοὺς Ἀχαιοὺς δαψιλείας πολλῆς οὔσης κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον; ἢ μόνον ἀνέγνωτε συγγραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκίθου καὶ φακῆς σύγκρισιν; ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν σκευήν· εἰς ἣν ἀποβλέπουσα συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν κατὰ τὸν Σωκρατικὸν Ἀντισθένην ἐξάγειν ἑαυτοὺς τοῦ βίου τοιαῦτα σιτουμένους.' πρὸς ἣν ὁ Καρνεῖος ἔφη· c 'Εὐξίθεος ὁ Πυθαγορικός, ὦ Νίκιον, ὥς φησι Κλέαρχος ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ βίων (FHG II 303), ἔλεγεν ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ δεῦρο βίῳ τὰς ἁπάντων ψυχὰς τιμωρίας χάριν, καὶ διείπασθαι τὸν θεὸν ὡς εἰ μὴ μενοῦσιν ἐπὶ τούτοις, ἕως ἂν ἑκὼν αὐτοὺς λύσῃ, πλείοσι καὶ μείζοσιν ἐμπεσοῦνται τότε λύμαις. διὸ πάντας εὐλαβουμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάτασιν φοβεῖσθαι τοῦ ζῆν ἑκόντας ἐκβῆναι μόνον τε τὸν ἐν τῷ d γήρᾳ θάνατον ἀσπασίως προσίεσθαι, πεπεισμένους τὴν ἀπόλυσιν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνεσθαι γνώμης.' τούτοις τοῖς δόγμασιν ἡμεῖς πειθόμεθα. — ὑμῖν δὲ φθόνος οὐδὲ εἷς ἑλέσθαι ἕν τι τῶν τριῶν ἔχειν κακῶν. οὐ γὰρ ἐπίστασθε, ὦ ταλαίπωροι, ὅτι αἱ βαρεῖαι αὗται τροφαὶ φράττουσι τὸ ἡγεμονικὸν καὶ οὐκ ἐῶσι τὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ εἶναι.'

4 τοὺς ἀρχαίους AC: corr. Mein δαψιλίας A: corr. C 5. 6 συγγράμματα A σύγγραμμα C: corr. Mein 8 fort. παρασκευήν 11 Δεξίθεος Reinesius ὥι φησιν A: corr. Mus 13 fort. τοῖς σώμασιν ἐν τῷ τῷ τῆδε βίῳ C 16 πλέοσι AC 17 ἀνάστασιν AC: corr. Cas 18 ἐκστῆναι C 19 προΐστασθαι A: corr. Cas 22 ὑμῖν δέ, ⟨ἔφη ἡ Νίκιον⟩ Schw potius φθόνος οὐδεὶς 23 ταλέπωροι A 24 θράττουσι Cas 25 ἐν αὐτῆς Mein

46. (*Θεόπομπος οὖν ἐν ε' Φιλιππικῶν* (FHG I 286) *φησι· 'τὸ γὰρ ἐσθίειν πολλὰ καὶ κρεαφαγεῖν τοὺς μὲν* e *λογισμοὺς ἐξαιρεῖ καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος καὶ πολλῆς σκαιότητος ἐμπίπλησι.' καὶ ὁ θαυμάσιος δὲ Ξενοφῶν φησιν* (Cyr. 1, 2, 11) *ὡς ἡδὺ μὲν μᾶζαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πεινῶντι, ἡδὺ δὲ ὕδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμοῦ διψῶντα πιεῖν. Σωκράτης δὲ καὶ πολλάκις κατελαμβάνετο διαπεριπατῶν ἑσπέρας βαθείας πρὸ τῆς οἰκίας καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους 'τί τηνικάδε;' ἔλεγεν ὄψον συνάγειν πρὸς τὸ δεῖπνον.*)

f *'ἡμῖν δὲ αὐτάρκης μερὶς ἣν ἂν παρ' ὑμῶν λάβωμεν, καὶ οὐ χαλεπαίνομεν ὡς ἔλαττον φερόμενοι, καθάπερ ὁ παρὰ Ἀντικλείδῃ Ἡρακλῆς. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῷ β' τῶν Νόστων* (p. 148 M)*· 'μετὰ τὸ συντελέσαι τοὺς ἄθλους Ἡρακλέα Εὐρυσθέως θυσίαν τινὰ ἐπιτελοῦντος συμπαραληφθέντα καὶ τῶν τοῦ Εὐρυσθέως υἱῶν τὰς μερίδας ἑκάστῳ παρατιθέντων, τῷ δ' Ἡρακλεῖ ταπεινοτέραν παραθέντων, ὁ Ἡρακλῆς* 158 *ἀτιμάζεσθαι ὑπολαβὼν ἀπέκτεινε τρεῖς τῶν παίδων Περιμήδην, Εὐρύβιον, Εὐρύπυλον.' οὐ τοιοῦτοι οὖν τὸν θυμὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ πάντα Ἡρακλέους ζηλωταί.'*

47. *τραγικὸν γὰρ ἡ φακῆ 'στιν, Ἀρχάγαθος ἔφη πο⟨τὲ⟩*
γεγραφέναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένου,

1 sqq Theopompi Xenophontisque verba, praeterea Socratea historia ab Cynulco addita 2 fort. *κρεοφαγεῖν*, legebatur *κρέα φαγεῖν* 12 respondent Nicio cynici Parmeniscei 13 *ὡς* Mus: *ἕως* A 15 sqq verba ab epitomatore turbata liberius ordinavit C 22 hucusque Parmeniscus 23—25 *ἀρχ. ἔφη πο γεγραφέναι* A *ἀρχ. ἔφη* C, ubi pergitur *ἧς καὶ ῥοφεῖν Ὀρ: τραγικὸν ἡ φακῆ 'στιν, ἧς καί φασιν Ἀγάθαρχόν ποτε* Mein (duce Dobraeo), sed Agatharchi tabula, si quidem is talia potuit pingere, non demonstratur tragicus lentium usus

φησὶ Σώφιλος ὁ κωμῳδιοποιός (II 447 K). στωικὸν
δὲ δόγμα ἐστὶν ὅτι τε πάντα εὖ ποιήσει ὁ σοφὸς καὶ
φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος
ἔφη (fr. 22 W)· 'καὶ Ζηνώνειόν γε φακῆν ἕψειν ὃς μὴ b
φρονίμως μεμάθηκεν,' ὡς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἑψη-
θῆναι φακῆς εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν,
ὅς ἔφη (fr. 21 W)·

εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κοριάννου.

καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν (fr. 10 B)·

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς,

Χρύσιππός τε ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας τινὰς
ἡμῖν εἰσφέρων φησί·

μηδέποτ' ἐλαίαν ἔσθι', ἀκαλήφην ἔχων.
χειμῶνος ὥρᾳ βολβοφακῆν, βαβαί, βαβαί.
βολβοφακῆ δ' οἷον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεντος.

ὁ χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη (I 431 K)· c

πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν ἢ φακῆν.

καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ (I 398 K)·

ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Διονύσοις (p. 225 L)·

χύτρα δὲ φακέας ἥψετο.

Ἀντιφάνης Ὁμοίαις (II 82 K)·

εὖ δ' ἐγίνεθ', εἰ φακῆν
ἕψειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.

οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσέως τοῦ φρονιμωτάτου καὶ

2 πάντα τε vel ⟨ἄλλα⟩ τε πάντα K 4 ζηνώνιον (hic et v. 6) A: corr. C γε A: τε C, fort. καὶ τὸ φακῆν ἕψειν, non enim lentes Zenonis sunt, sed coquendi ratio 14 μήποτ' A: corr. Bgk 16 ἴσον ἀμβροσίῃ Mein 18 πτισάνην ην A: corr. C 22 ἥψατο C et Herod. II p. 911 L 24 ηφακην A: corr. K 25 εψειημεδίδασκε A: corr. Pors τισεις A

συνετωτάτου ἀδελφὴν Φακῆν καλουμένην, ἣν ἄλλοι d τινὲς Καλλιστὼ ὀνομάζουσιν, ὡς ἱστορεῖν Μνασέαν τὸν Πατρέα ἐν τρίτῳ Εὐρωπιακῶν (FHG III 152) φησιν Λυσίμαχος ἐν τρίτῳ Νόστων (ib. 339).'

48. ἐπὶ τούτοις γελάσαντος πάνυ ἔκλαμπρον τοῦ Πλουτάρχου οὐκ ἐνέγκας ὁ κύων παροραθεῖσαν τὴν περὶ τῆς φακῆς πολυμάθειαν 'ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας, ὦ Πλούταρχε, σύντροφοί ἐστε τῷ φακίνῳ βρώματι καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πόλις πλήρης ἐστὶ φακίνων· ὧν καὶ Σώπατρος ὁ Φάκιος παρῳδὸς μέμνηται ἐν δράματι Βακχίδι λέγων οὕτως·

e οὐκ ἂν δυναίμην εἰσορῶν χαλκήλατον
μέγαν κολοσσὸν φάκινον ἄρτον ἐσθίειν.

'ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι' κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην (fr. 884 N), γραμματικώτατε, 'πλὴν δυοῖν μόνον,'

Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου;
ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν.
ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ γέ τοι
ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν.

κἀν ἄλλοις δέ φησιν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος (fr. 885)·

ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
f τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ... ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.

καὶ ὁ Σωκράτης δ' ἔλεγεν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν καθ' ὅσον οἱ μὲν ζῶσιν ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δ' ἐσθίει ἵνα ζῇ. Διογένης τε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτῷ ἀποτριβομένῳ ἔλεγεν· 'εἴθ' ἠδυνάμην καὶ τὴν

1 Mnaseam scripsisse Ἰθακὴν καλουμένην coni. Lehrs 7 πολυμαθίαν A 10 φακίνων ⟨ἄρτων⟩ Mein 'Φάκιος iocose pro Πάφιος' Cas 11 βακίδηι A: corr. Cas 17 ὑμᾶς A: corr C 18 πλησμονῆς A: corr. Gell. 6, 16, 7 23 ἅπαν τόδ' suppl. Pors

γαστέρα τρίψας τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδείας παύσασθαι.' ὁ δ' Εὐριπίδης ἐν Ἱκέτισι περὶ τοῦ Καπανέως φησίν·

Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολύς,
ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν, φρόνημα δὲ 159
οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,
ψέγων τραπέζαις εἴ τις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
τἀρκοῦν ἐπαινῶν· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.

49. οὐκ ἦν γὰρ τοιοῦτος ὁ Καπανεὺς οἷον ὁ καλὸς Χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὑτὰ αἱρετῶν λέγων ὧδε· 'ἐπὶ τοσοῦτόν τινες ἐκπίπτουσι πρὸς τὸ φιλάργυρον ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ b τινα μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἴς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντα αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως μήτε καύσαντας μήτε θεραπεύσαντας.' οὗτοι γὰρ καὶ οἱ τοιοῦτοι μονονουχὶ βοῶντες ἀποθνῄσκουσιν (Eur. fr. 326 N)·

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἐν δόμοισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἵας σὺ χοἰ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, c
οὐ θαῦμ' Ἔρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.

τοιαύτη τις ἦν ἡ φιλοχρηματία παρὰ τοῖς τότε· περὶ ἧς Ἀνάχαρσις πυνθανομένου τινὸς πρὸς τί οἱ Ἕλληνες χρῶνται τῷ ἀργυρίῳ εἶπεν 'πρὸς τὸ ἀριθμεῖν.' Διογένης δ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ Πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νομο-

2 Euripidis versus saepe adhibuit Zeno, cf. Diog. L. 7, 22 4 ὄλβων A: corr. C 9 τοιοῦτος, ὡς ἔοικεν C οἵους C 12 πρὸς τὸ ἀργύριον AC: corr. Wilam 14 εἰς τὸν χιτῶνα Mein 16 μήθ' ⟨ἕτερα⟩ θεραπ. Mein 18 δεξίαμα A: corr. C 20 παῖδες ἀνθρώποισιν Sext. Emp. et Stob 26 εἶπε C: εἰπεῖν A

θετεῖ ἀστραγάλους. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης εἴρηκε (fr. 20 N)·

μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

d Χρύσιππος δ' ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ τῇ εἰς τὴν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείαν νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις πορφυρίδα ἠμφιεσμένον ἔχουσαν χρυσᾶ κράσπεδα. πυνθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπός ἐστιν ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ἐν Θηβαίοις λέγων ὧδε (II 326 K)·

ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος·
τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους,
πένητα δ' εὐπάτριδ' οὐδὲ εἷς ὁρᾷ.'

e 50. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κύνουλκος, ἐπεὶ μὴ ἐκροταλίσθη, θυμωθεὶς 'ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι, ἔφη, ὦ συμποσίαρχε, ὑπὸ λογοδιαρροίας ἐνοχλούμενοι μὴ πεινῶσιν ἢ τὰ περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζουσιν, ἐν νῷ ἔχοντες τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῖ (I 163 K)·

φέρε δὴ κατακλινῶ· σὺ δὲ τράπεζαν .. φέρε
καὶ κύλικα κἀντραγεῖν, ἵν' ἥδιον πίω.
Β. ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί.
Α. μή μοι φακούς, μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἥδομαι.
f ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν —

ἐπεὶ οὖν διὰ τοῦτο φυλάττονται οἱ σοφοὶ οὗτοι τοὺς φακούς, ἀλλ' ἡμῖν γε ποίησον δοθῆναι ἄρτον, μεθ'

1 γὰρ A: δὲ C 5. 6 τῆς εἰς τὴν — πραγματείαι A: corr. Cas, sed cf. XI 464 d, unde fort. ἐν τῇ εἰσαγωγικῇ περὶ ἀγ. κ. κακ. πραγματείᾳ 14 πένητας δ' εὐπάτριδας AC: corr. Wilam, tum fort. οὐδὲ εἷς ἑόρακέ πω 20 εἴσφερε Dobr, ἔκφερε Kock, fort. μοι φέρε 24 στόμαχος A: corr. C 26 aut ἄρτους scrib. aut, quod praestat, ἄρτον <καὶ . . .>, μεθ' ὧν

ὧν μηδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλὰ κἂν τὴν πολυθρύλητον ἔχῃς φακῆν ἢ τὸν καλούμενον κόγχον.’ γελασάντων δὲ πάντων καὶ ἐπὶ τῷ κόγχῳ μάλιστα ‘ἀπαίδευτοί ἐστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες, οὐκ ἀναγινώσκοντες βιβλία ἃ μόνα παιδεύει τούς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν καλῶν· 160 *λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ Πυρρωνείου [τῶν σίλλων]. οὗτος γάρ ἐστιν ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημονεύει ἐν τῷ β′ τῶν σίλλων λέγων οὕτως* (fr. 44 W)·

οὔτε μοι ἡ Τεΐη μᾶζ’ ἁνδάνει οὔτε καρύκκη
ἡ Λυδῶν, λειτῇ δὲ καὶ αὐαλέῃ ἐνὶ κόγχῳ
Ἑλλήνων ἡ πᾶσα περισσοτρύφητος ὀιζύς.

διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν (ὡς καὶ τῶν ἐξ Ἐρετρίας, ὡς Σώπατρος ἐν Βακχίδος μνηστῆρσι· φησὶν γάρ·

Ἐρέτριαν ὡρμήθημεν εἰς λευκάλφιτον) b

καὶ τῶν Λυδίων καρυκκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ Τίμων τὸν κόγχον.’

51. *πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ Λαρήνσιος καὶ αὐτὸς ἔφη· ‘ὦ ἄνδρες κύνες οἱ . . . . κατὰ τὴν Στράττιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησίν* (I 724 K)·

παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν·
ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ’πιχεῖν μύρον.

καὶ ὁ Σώπατρος δέ, οὗ τὰ νῦν μέμνησαι, ἐν Νεκυίᾳ μνημονεύει οὕτως· c

Ἴθακος Ὀδυσσεύς, τοὐπὶ τῇ φακῇ μύρον,
πάρεστι· θάρσει, θυμέ.

6 *πυρρωνίου* A 6. 7 *τῶν σίλλων* del. K 7 *τῆς κόγχου* meminit Timo 9 *ἡ τηι μᾶζ’* A: corr. Cas *κακρύκη* A: corr. Schw 10 *λητηι δέ* A: corr. Mus (*λιτῇ*) *οὐαλέηι* A: corr. ς 11 *ἀπερισσοτρύφητος* Valcken 15 *ἐρέτρειαν* A: corr. C *εισελευκάλφιτον* A: corr. C 19 hiatum not. K

Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 320) ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, ἧς μέμνηται καὶ ὁ ἐμὸς προπάτωρ *Οὐάρρων* ὁ Μενίππειος ἐπικαλούμενος (p. 219 Bue[3])· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν τῶν Ῥωμαικῶν οὐχ ὁμιλήσαντες πολλοῖς Ἑλληνικοῖς ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν οὐκ ἴσασιν ὅθεν εἴληφεν ὁ Οὐάρρων τὸ ἰαμ-
d βεῖον. σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὦ Κύνουλκε (τούτῳ γὰρ χαίρεις τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων ὃ ἐκ γενετῆς σε ἡ μήτηρ κέκληκε) κατὰ τὸν σὸν *Τίμωνα* (fr. 31 W) εἶναί 'μοι καλός τε μέγας τε,' οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ προτέρῳ μνήμης τετύχηκεν *Ἐπιχάρμῳ* ἐν τᾷ Ἑορτᾷ καὶ Νάσοις (p. 229 L) *Ἀντιφάνει* τε τῷ κωμικῷ, ὃς ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως (II 40 K)·

κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετμημένον.'

ἑξῆς ἁρπάσας τὸν λόγον ὁ *Μάγνος* 'ὁ μὲν πάντα
e ἄριστος, ἔφη, Λαρήνσιος ὀξέως καὶ καλῶς ἀπήντησε τῷ γάστριδι κυνὶ περὶ τοῦ κόγχου. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς τοῦ Παφίου *Σωπάτρου* Γαλάτας,

παρ' οἷς ἔθος ἐστίν, ἡνίκ' ἂν προτέρημά τι
ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς
τοὺς αἰχμαλώτους, ⟨τοὺς⟩ Γαλάτας μιμούμενος
κἀγὼ κατακαύσειν ηὐξάμην τοῖς δαίμοσι
διαλεκτικοὺς τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων.
καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοὼς
f ὑμᾶς ἐπιμελῶς καρτερεῖν θ' αἱρουμένους,

4 μενίππιος A 6 πολλὰ τοῖς K 7. 8 ἰαμβίον A 10. 11 μοι καλός corruptum, fort. μύκλος cf. Hes 11. 12 παρ' ὁποτέρωι A: corr. Coraes 12 ἔν τε Mein, fort. ἐν τῇ (scil. κωμῳδίᾳ) 16 κογχίον τι Mein 23 τοὺς add. Pors 26 καὶ μὴ et φιλολόγων A: corr. Mus

τὴν πεῖραν ὑμῖν λήψομαι τῶν δογμάτων,
πρῶτον καπνίζων· εἶτ' ἐὰν ὀπτωμένων
ἴδω τιν' ὑμῶν συσπάσαντα τὸ σκέλος,
Ζηνωνικῷ πραθήσεθ' οὗτος κυρίῳ
ἐπ' ἐξαγωγῇ, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.

52. *μετὰ παρρησίας γὰρ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ αὐτάρκειαν ἀσπάζῃ, φιλόσοφε, τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν* 161
Μνήμασι τάδε (II 76 K)·

τῶν Πυθαγορικῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἅλιμα καὶ κακὰ
τοιαῦτα συλλέγοντες ⟨ἐν τῷ κωρύκῳ⟩.

κἀν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί (ib. 67)·

πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τοὐβολοῦ
μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις (ib. 378)· b

οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
τῶν Πυθαγορείων εἷς. A. ἀποκτείνας γέ που·
οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.

προελθών τέ φησι·

πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες

1 *ὑμῖν* Iacobs: *ὑγιῆ* A 2 *πρῶτον* K: *πρόσ(θ)τον* (i. e. *πρῶτον* ex *πρόσθεν* corr) A 3 *εἴδω* A: corr. Pors 4 *παραθήσεθ'* A: corr. Cas 10 *Πυθαγοριστῶν* Elmsl *δὲ τυχὸν* A: corr. Pors 11 *ἅλιμον* Nauck 12 *ἐν τῷ κωρύκῳ* suppl. Koppiers, rectius fort. *εἰς τὸν κώρυκον* Wilam 13 *κυρίωι* A: corr. Schw 21 *μέν τοι* Iac: *μὲν τὰς* A 22 extr. *γενοῦ* A: corr. Kock

τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
c ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. *B.* δεσμωτηρίου
λέγεις δίαιταν· πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που;
A. τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἆρ' οἶσθ' ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων
καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἳ δι' ἡμέρας
δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν.

καὶ ἐν Πυθαγοριζούσῃ (ib. 370)·

ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
d καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
τοῖς Πυθαγορείοις. *B.* νὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν
ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὦ βέλτιστ', ἔχῃ.

καὶ μετ' ὀλίγα·

ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ῥύπον,
ῥῖγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.

53. τούτων δ' ὑμεῖς, ὦ φιλόσοφοι, οὐδὲν ἀσκεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων χαλεπώτατον λαλεῖτε περὶ ὧν οὐκ οἴδατε καὶ ὡς κοσμίως ἐσθίοντες ποιεῖτε τὴν ἔνθεσιν κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπεταγωγῷ λέγει (II 46 K)·

e κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν
μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν
τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγε
πάμπολλα καὶ ταχύτατα,

1 *ταδει καθ' ἡμ. ταδὲ* A 4 *λέγειν* A: corr. C *οὗτοι* AC: corr. Villebrun 5 *κακοπαθοῦσιν; A. οὔ* Kock 6 *οὗτοι* Cob: *ἕτεροι* A *ἄρισθ' ὅτι* A: corr. Mus 8 *ἡμέρας μιᾶς* A: corr. Mus 14 *ἂν* Cas: *οὖν* A *ἔχῃς* Mein, fort. *κάλλιστά γ', ὦ* 16 *μικρὸν ἀσιτίαν* A *ἀσιτίαν* C: corr. Pors 19 *χαλεπώτερον* A: corr. Mein 25 *καταφάγετε* AC: corr. Di 26 *τάχιστα* Herw

ἐξὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν ἐν Βομβυλιῷ λέγοντα (ib. 37) *δραχμῆς ὠνήσασθαι*

τὰς προσφόρους ὑμῖν τροφάς,
σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα, κάππαριν . . .
ἅπαντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ (II 279 K)·

πρὸς τῶν θεῶν, οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ
τοὺς Πυθαγοριστὰς γινομένους ὄντως ῥυπᾶν f
ἑκόντας ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἕν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλὴν
ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

οὐκ ἄκαιρον δ' ἐστὶν μνημονεῦσαι καὶ τοῦ εἰς ὑμᾶς 162 *ποιηθέντος ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος ἐν ἕκτῳ ὑπομνημάτων* (FHG IV 413)·

ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξιγένειοι,
σακκογενειοτρόφοι καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
εἱματανωπερίβαλλοι, ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι,
νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,

1 *ἐν θομβυκίωι* A: corr. Cas 2 *λέγονται* A 4 *σκόροδα* A: corr. Iac *κάππαριν, θύμον* Mein 5 *πάντα* A: corr. Mein 6 *ἀριστοφάνης* AC: corr. Menagius *ἐν πυθαγόροις· τί* A: corr. Schw 7 *τί ποτε οἰόμεθα* C (om. *πρὸς τ. θ.*) extr. fort. *τούσδε, δέσποτα*, nam servus loquitur cf. v. 16 14 *αὐτοῖς* A: corr. Brunck 17 *ἡμᾶς* A: corr. Mus 20 *ῥεινενκαταπηξειγένειοι* A: corr. C 22 *ἵνα τὰν ωπερίβαλλ' ὀτάνηλ—* A: corr. Cas et Scal, sequens vocab. corruptum 23 *νυκτιπαταιπλάγιοι* non recte formatum, *νυκτιματαιοπλάνοι* Wilam vix recte

μειρακιεξαπάται ⟨καὶ⟩ συλλαβοπευσιλαληταί,
b δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

54. Ἀρχέστρατός τε ὁ Γελῷος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ — ἣν μόνην ὑμεῖς ῥαψῳδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον τοῦτο πυθαγορίζοντες τὸ σιωπᾶν, δι' ἀσθένειαν λόγων τοῦτο ποιοῦντες, ἔτι τε τὴν Σφοδρίου τοῦ κυνικοῦ τέχνην ἐρωτικὴν καὶ τὰς Πρωταγορίδου ἀκροάσεις ἐρωτικὰς Περσαίου τε τοῦ καλοῦ φιλοσόφου συμποτικοὺς διαλόγους συντεθέντας ἐκ τῶν Στίλπωνος c καὶ Ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ζητεῖ, ὅπως ἂν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, [καὶ] πῶς ταῖς ἐπιχύσεσι χρηστέον πηνίκα τε εἰσακτέον τοὺς ὡραίους καὶ τὰς ὡραίας εἰς τὸ συμπόσιον καὶ πότε αὐτοὺς προσδεκτέον ὡραιζομένους καὶ πότε παραπεμπτέον ὡς ὑπερορῶντας, καὶ περὶ προσοψημάτων καὶ περὶ ἄρτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τε περιεργότερον περὶ φιλημάτων εἴρηκεν ὁ Σωφρονίσκου φιλόσοφος, ὃς περὶ ταῦτα τὴν διάνοιαν ἀεὶ στρέφων πιστευθείς, ὥς φησιν d Ἕρμιππος (FHG III 49), ὑπ' Ἀντιγόνου τὸν Ἀκροκόρινθον κωθωνιζόμενος ἐξέπεσεν καὶ αὐτῆς τῆς Κορίνθου, καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σικυωνίου Ἀράτου, ὁ πρότερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς Ζήνωνα διαμιλλώμενος ὡς ὁ σοφὸς πάντως ἂν εἴη καὶ στρατηγὸς ἀγαθός, μόνον τοῦτο διὰ τῶν ἔργων διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς τοῦ Ζήνωνος οἰκετιεύς. χαριέντως γὰρ ἔφη Βίων ὁ Βορυσθενίτης θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰκόνα, ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο 'Περσαῖον Ζήνωνος Κιτιᾶ', πεπλανῆσθαι

1 καὶ add. Mus 8 fort. τοὺς καλοὺς [φιλοσόφου] συμπ. δ. 11 καὶ del. K 17 fort. εἴρηκεν ⟨ἢ⟩ ὁ Σωφρονίσκου [φιλόσοφος] scil. apud Xenoph. mem. II 6,33 23 μόνον recte habet: sapiens utique bonus belli dux; ille non sapiens fuit, ergo ne bonus quidem dux 25 ὁ κιτιεὺς A: corr. K

εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως ἔχειν 'Περσαῖον e Ζήνωνος οἰκετιᾶ.' ἦν γὰρ ὄντως οἰκέτης γεγονὼς τοῦ Ζήνωνος, ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ καὶ Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς. δύο δὲ συγγράμμασι τοῦ Περσαίου ἀπηντήκαμεν τῆς σοφῆς ταύτης πραγματείας τοιοῦτον ἔχουσι τὸ ἐπίγραμμα συμποτικῶν διαλόγων. 55. Κτησίβιος δ' ὁ Χαλκιδεὺς ὁ Μενεδήμου γνώριμος, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς βίοις (p. 102 Wil), ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τί περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας f αὐτῷ, ἔφη 'ἀσυμβόλῳ δειπνεῖν.' διὸ καὶ ὁ Τίμων που πρὸς αὐτὸν ἔφη (fr. 30 W)·

δειπνομανές, νεβροῦ ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον.

ἦν δ' εὔστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γελοῖον· διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκά- 163 λουν· οὐχ ὥσπερ σύ, κυνικέ, ὁ μηδέποτε ταῖς Χάρισιν, ἀλλ' οὐδὲ ταῖς Μούσαις θύσας. φυγοῦσα γοῦν σε καὶ τοὺς σοὶ παραπλησίους ἡ Ἀρετὴ Ἡδονῇ παρακάθηται, ὥς φησι Μνασάλκης ὁ Σικυώνιος ἐν ἐπιγράμμασιν·

ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἁ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται. b

Βάτων δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησί (IV 499 M)·

τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ,
τοὺς ἀγαθὸν αὑτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἕν,
τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις

2 οἰκετιαια (i. e. —έα) A 11 ἀσυμβόλως AC: corr. K 13 νεκροῦ AC: corr. Schw 16 ταῖς χερσὶν A: corr. C 17 θύσαις A: corr. C fort. οὖν 20—23 formas sive doricas seu volgares integras exhibui ex A 20 ταλάμων A: corr. C 27 φρό|μον A: corr. Mus

καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα.
ἄνθρωπ' ἀλάστωρ, διὰ τί συμβολὰς ἔχων
νήφεις; τί τηλικοῦτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς;
c τί τἀργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον
σαυτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
ἀλυσιτελὴς εἶ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς.
ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποῶ.
ἔπειθ' ἕωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν
ὡρολόγιον δόξεις τι, οὐχὶ λήκυθον. —

56. Ἀρχέστρατος δέ, ὦ Κύνουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὁμήρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα — ‘ἧς οὐ λαμυ-
d ρώτερον οὐδέν’, ὁ Τίμων σου (fr. 56 W) —, περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἱστορῶν γράφει καὶ ταῦτα (fr. 28, 13 R)·

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεπφαττελεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσίν τ' ἀπόπληκτοι,
ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος· ἅπας δὲ
ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἄν που περικύρσῃ·
ὥστε πρέπει καθαρῶς ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι
τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
e τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν.

ἦν δ' ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι ὑμῶν τῶν κυνικῶν τρό-

5 τοσοῦτ' ἔθηκας K 10 καταμανθάνων non intellego 11 δόξει τις A: corr. Bgk 12 redit oratio ad p. 162 b, οὖν pro δὲ Wilam 13 ἧς οὐδὲ A: cf. VII 279 f 18 ἐθέλουσ' ὅσοι κούφην τε λεβώδη A: corr. Bentl, cf. VII 310 e 19 εἰσὶν δ' A: corr. p. 310 21 σάρκας φιλέει et ἄν περ A: corr. p. 310

που ἔζη, κομῶν καὶ ῥυπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. ὅθεν καὶ Πυθαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναί τινες ἀπὸ τοῦ Διοδώρου προαχθέν, ὥς φησιν Ἕρμιππος. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 211) *περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως· ʽΔιοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος· πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέ-* f
λευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι

τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον
στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτᾳ.

Σωσικράτης δ' ἐν τρίτῳ φιλοσόφων διαδοχῆς βαθεῖ πώγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν κόμην τε φορῆσαι [*καὶ*] *κατά τινα τῦφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην εἰσαγαγόντα, τῶν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγορικῶν λαμπρᾷ τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων καὶ* 164
λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾷ τε τῇ συνήθει χρωμένων. 57. *εἰ δ' ὑμεῖς ὄντως, ὦ φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τῶν δείπνων τὰ εὐτελῆ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἦ ὡς εἰς ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν Διογένους Κεφαλίωνα ἀποστοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνά ἐστε*

μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι (fr. 305 N).

7 *πυθαγορίοις* A 10. 11 ridetur Diodorus cynicam et pythagoricam vitam miscens; *στοὰν περιστάσιμον* i. e. *ingens auditorium*, cf. *ὄχλοιο περίστασιν* Timon. fr. 19 W 11 *πελαιται* A: corr. ς 14 *καὶ* del. Schw 15 *προσαγαγόντα* A: corr. Mein 16 *λευκᾷ τε* Nauck coll. Iambl. v. P. 21, 100 17 *ἀλίμμασι* A: corr. C 19 *τῶν δείπνων τὰ εὐτελῆ* K: *τὰ τῶν δείπνων εὐτελῆ* A 20 *ἀσωτεῖον* Mein 22 *ἀθηνογένους* A: corr. Reines 22. 23 ludit in similitudine nominum *Κεφαλίων* et *Κηδαλίων*

ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν [τι] αἰτῆσαι ἢ ἐπε-
b σθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων (οὐδὲ γὰρ χαριτογλωσσεῖν ἡμᾶς θέμις), δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δὲ οὕτως ὁ Λίνος (II 345 K)·

βιβλίον
ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ,
c ἔπειτ' ἀναγνώσει πάνυ γε διασκοπῶν
ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδίαι,
Χοιρίλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν
ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμηκε. ΗΡ. τουτὶ λαμβάνω.
ΛΙΝ. δεῖξον τί ἐστι πρῶτον. ΗΡ. ὀψαρτυσία,
ὥς φησι τοὐπίγραμμα. ΛΙΝ. φιλόσοφός τις εἶ,
εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
d Σίμου τέχνην ἔλαβες. ΗΡ. ὁ Σῖμος δ' ἐστὶ τίς;
ΛΙΝ. μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίαν
ὥρμηκε νῦν καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής . . .

2 τι del. K, tum cf. p. 169a 3 οὔτε γὰρ A: corr. Di 7. 8 fort. λαβόντα ἕν τι κρατεῖν et v. 9 ἐνέτυχεν (pro ἐκράτει) 8 κεῖνος A: corr. Di 12 παράλαβε Erfurdt 16 ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα Herm 18 ὥρμησε A: corr. Mein 19 ὅτι ἐστὶ Kock 27 lacunam not. Iacobs

ΛΙΝ. βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. ΗΡ. ὅτι βούλει λέγε·
πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι.'

58. ταῦτα τοῦ Μάγνου ἑξῆς καταδραμόντος ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν φιλοσόφων ἔφη·

'εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην οἷ' ἄττα βαύζει, e
ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.
οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη (I 13 K). ἐπιλανθανόμενος γὰρ ἐν οἷς ποιεῖται δικαστηρίοις τῶν καλῶν ἰάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ 'μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα (fr. ad. 66 N).' καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας περιέρχεται f τὰς οἰκίας ἐξετάζων ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκεῖνον, περὶ οὗ φησιν Ἄλεξις ἐν Φυγάδι (II 391 K)·

αἰεί γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὑρίσκει τέχνην
καινὴν πορίζεταί τε τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθὺς ἐξ ἑωθινοῦ
ἕστηκεν ἐλθών· κἂν ἴδῃ μισθούμενον
εἰς ἑστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος 165
τὸν ἑστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης
ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

οὐκ ὀκνεῖ δ' ἀνὴρ οὗτος, καθάπερ καὶ ὁ καλὸς Μάγνος, καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιεῖσθαι τῆς γαστρὸς

1 ἐστ' ἄνθρ. A: corr. Iacobs, βούλιμος, οὐκ ἄνθρ. Wilam 8 ἔοικ' ἀποπαρδεῖν Cratinum scripsisse coni. Naber 12 κολάρους A: corr. Cas 19 καὶ νῦν πορίζεταί γε AC: corr. K 21 εὐθέως A: corr. Pors

χάριν, ὡς ⟨ὁ⟩ αὐτὸς Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Συναποθνῃσκουσιν (II 374 K)·

ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
ἄκλητος· ἤδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

b καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη (I 743 K)·

Εὐριπίδου τἄρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον,
τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα (fr. 886 N).'

59. γελασάντων οὖν πάντων ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'πόθεν δὲ καὶ ἡδυλογία (p. 164e) τοῖς ἡδονικοῖς τούτοις ἁμαρτολόγοις;' πρὸς ὃν ὁ Κύνουλκος· 'ἀλλ', ὦ χοιρίον εὐάρτυτον, Φρύνιχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τῷ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλόγου διὰ τούτων (I 370 K)·

ἐστὶν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον.
c ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις,
μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης·
εἶθ' ἡδυλογοῦσιν ἅπασιν ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες.
ἐπὶ τοῖς ⟨δὲ⟩ βάθροις ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ τούτοις οἷς ἡδυλογοῦσι
μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ συγκύψαντες ἅπαντας
γελῶσι.

τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ (297)·

1 ὁ add. ς 7 τἄριστον A: corr. Mein 12 χοιρίδιον C recte opinor; poetae comici verba sunt χοιρίδιον εὐάρτυτον 18 numeri corrupti 21 δὲ add. Mein, sed βάθρα non intellego 23 συγκρύψαντες A: corr. Schaefer

γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι.' d

πάλιν τε εἰπόντος τοῦ Οὐλπιανοῦ· 'τίνα δ' ἐστίν, ἄνδρες φίλοι, τὰ μαγειρικὰ σκεύη; τούτων γὰρ ἐμνημονεύσατ' ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς δείπνοις μνήμης ἠξιωμένων (p. 149a). καὶ τὸ ἀσώτιον ποῦ κεῖται; ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἕνα μὲν οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ (II 333 K)·

Διόδωρος οὑπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο.

ἐν δὲ Φαίδρῳ φησί (ib. 387)· e

σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις.
Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
οὕτως συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

60. καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀσωτίας ὡς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρός, εἰς ὃ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνάλωσαν δραχμάς, τοὺς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γοῦν ἐν τοῖς Ἐναγίζουσί φησι (II 552 K)·

εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ γ' ἐτύγχανεν f
ὁ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην
νόμον ⟨ἂν⟩ τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς
τὸ μνῆμα, κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα . . . λίθον
ἀμαξιαῖον. καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω.

4. 5 ἐμνημόνευσαν A: corr. Wilam 14 ὁ μιαρὸς Bgk 23 ὁ ⟨τοῦ⟩ X. Bgk 24 ἂν add. Kock 26 θεῖναι suppl. Mein 26. 27 fort. λίθον· ἀμαξιαῖον καὶ σφόδρ' εὐτελῆ λέγω, ne scilicet operae pretium sit venumdare

Τιμοκλῆς δ' ἐν *Δημοσατύροις* φησίν (II 452 K)·

ού δ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται,
166 ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

καὶ *Μένανδρος* δ' ἐν *Ὀργῇ* περὶ αὐτοῦ τάδε λέγει (IV 178 M)·

καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην κἀγώ, γύναι·
ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας
τότ', ἀλλὰ νῦν· οὐδὲ χλανίδ' εἶχον, ἀλλὰ νῦν·
οὐδὲ μύρον εἶχον, ἀλλὰ νῦν· καὶ βάψομαι
καὶ παρατιλοῦμαι νὴ Δία καὶ γενήσομαι
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
b κᾆθ' ὡς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
ἁπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην.

τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν ταύτην ἀσωτίαν καὶ κιναιδίαν τοὔνομα αὐτοῦ παρέλιπε *Δημοσθένης* ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν (or. 20). χρὴ δὲ τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας κατὰ τὸν *Μενάνδρου Ναύκληρον* οὕτως κολάζεσθαι. φησὶν γάρ (ib. 175)·

ὦ φιλτάτη Γῆ μῆτερ, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον.
ὡς δῆτ' ἐχρῆν εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν
c γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους
καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἵν' οὕτως ᾔσθετο
οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

61. *Πυθοδήλου* δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει *Ἀξιόνικος* ἐν *Τυρρηνῷ* οὕτως (II 412 K)·

ὁ Πυθόδηλος οὑτοσὶ
ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος,

12 καθὼς A: corr. C 16 χρῆν Mein τοὺς τὰ C: τοὺς A 22 πλεῖν C: πλὴν A 27. 28 οὗτος ἰσοβαλλίων A: corr. Elmsl et Dobr 28 extr. ἀσωτότατος ἄνθρωπος add. A (similiter C): del. Di

μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη
Ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Πολύευκτον δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ κωμῳδῶν d (II 156 K)·

ὄρνις κεκλήσῃ (φησί). B. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;
πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν,
ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; A. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.

Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 293), ἀφ' ἧς τινες τὸ τελευταῖον μέρος χωρίσαντες, ἐν ᾧ ἐστι τὰ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ... Εὔβουλόν φησι τὸν δημαγωγὸν ἄσωτον γενέσθαι. τῇ λέξει δὲ ταύτῃ ἐχρήσατο· 'καὶ τοσοῦτον ἀσωτίᾳ καὶ e πλεονεξίᾳ διενήνοχε τοῦ δήμου τοῦ Ταραντίνων ὅσον ὃ μὲν περὶ τὰς ἑστιάσεις εἶχε μόνον ἀκρατῶς, ὃ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰς προσόδους καταμισθοφορῶν διατετέλεκε. Καλλίστρατος δέ, φησίν, ὁ Καλλικράτους ⟨ὁ⟩ δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων [ἦν] ἐπιμελής.' περὶ δὲ τῶν Ταραντίνων ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ ⟨καὶ⟩ πεντηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (ib. 322) γράφει οὕτως· 'ἡ πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖ καὶ δημοσίας ἑστιάσεις ποιεῖται. τὸ δὲ τῶν f ἰδιωτῶν πλῆθος αἰεὶ περὶ συνουσίας καὶ πότους ἐστί. λέγουσι δὲ καί τινα τοιοῦτον λόγον οἱ Ταραντῖνοι, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους διὰ τὸ φιλοπονεῖσθαι καὶ περὶ τὰς ἐργασίας διατρίβειν παρασκευάζεσθαι ζῆν,

11 hiatum not. K 18 ὁ add. K 19 ἦν del. Wilam 20 καὶ add. K, fuit νβ' 22 καθ' ἑκάστην ἡμέραν Mein 23 δημοσίαι A: corr. Benseler

αὐτοὺς δὲ δια τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς οὐ μέλ-
λειν, ἀλλ' ἤδη βιῶναι.'

62. περὶ δὲ τῆς ἀσωτίας καὶ τοῦ βίου Φιλίππου
καὶ τῶν ἑταίρων αὐτοῦ ἐν τῇ μθ' τῶν ἱστοριῶν ὁ
167 Θεόπομπος τάδε γράφει (ib. 320)· 'Φίλιππος ἐπεὶ ἐγ-
κρατὴς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων οὐκ ἀνάλωσεν αὐτὰ
ταχέως, ἀλλ' ἐξέβαλε καὶ ἔρριψε, πάντων ἀνθρώπων
κάκιστος ὢν οἰκονόμος οὐ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ
περὶ αὐτόν· ἁπλῶς γὰρ οὐδεὶς αὐτῶν ἠπίστατο ζῆν
ὀρθῶς οὐδὲ σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τοῦ δ' αὐτὸς
αἴτιος ἦν ἄπληστος καὶ πολυτελὴς ὤν, προχείρως
ἅπαντα ποιῶν καὶ κτώμενος καὶ διδούς. στρατιώτης
γὰρ ὢν λογίζεσθαι τὰ προσιόντα καὶ τἀναλισκόμενα
b δι' ἀσχολίαν οὐκ ἠδύνατο. ἔπειτα δ' οἱ ἑταῖροι αὐ-
τοῦ ἐκ πολλῶν τόπων ἦσαν συνερρυηκότες· οἱ μὲν
γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας, οἱ δὲ ἐκ Θετταλίας, οἱ δὲ ἐκ
τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, οὐκ ἀριστίνδην ἐξειλεγμένοι, ἀλλ'
εἴ τις ἦν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάσταυρος
ἢ βδελυρὸς ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, οὗτοι σχεδὸν ἅπαν-
τες εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἑταῖροι Φιλίππου
προσηγορεύοντο. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτός τις ⟨ὢν⟩
ἐληλύθει, ὑπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς διαίτης τῆς Μακεδο-
c νικῆς ταχέως ἐκείνοις ὅμοιος ἐγίνετο. τὰ μὲν γὰρ οἱ
πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι, ⟨τὰ δὲ⟩ καὶ αἱ πολυτέλειαι
θρασεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο καὶ ζῆν μὴ κοσ-
μίως, ἀλλ' ἀσώτως καὶ τοῖς λησταῖς παραπλησίως.'
63. Δοῦρις δ' ἐν ζ' Μακεδονικῶν περὶ Πασικύπρου
λέγων τοῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως ὅτι ἄσωτος ἦν γράφει

10 τούτου δ' Dobr 14 hiatus vitiosus 17 ἀριστή-
δην A: corr. C 18 sqq cf. Polyb. 8, 11, 6 21 καὶ μὴ
C: μὴ καὶ A ὢν add. Mein 24 τὰ δὲ add. Villebrun

καὶ τάδε (FHG II 472)· ‘Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Τύρου πολιορκίαν Πνυταγόραν ἀποστέλλων ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε καὶ χωρίον ὃ ᾐτήσατο. πρότερον δὲ τοῦτο Πασίκυπρος [ὁ] βασιλεύων ἀπέδοτο δι’ ἀσωτίαν πεντήκοντα ταλάντων Πυγμαλίωνι τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ **d** χωρίον καὶ τὴν αὑτοῦ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρήματα κατεγήρασεν ἐν Ἀμαθοῦντι.’ τοιοῦτος ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος (fr. 73 Gaede), οὗ μνημονεύει Ἀρχίλοχος (fr. 145 B). ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗτος μετ’ Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν ὅτ’ ἔμελλεν κτίζειν Συρακούσας τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιτούττης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν ἕξειν. 64. ‘εἰς τοσοῦτον δ’ ἀσωτίας ἐληλύθει καὶ Δημήτριος ὁ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀπόγονος, ὥς **e** φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 415), ὥστε Ἀρισταγόραν μὲν ἔχειν τὴν Κορινθίαν ἐρωμένην, ζῆν δὲ πολυτελῶς. ἀνακαλεσαμένων δ’ αὐτὸν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ κελευόντων βέλτιον ζῆν, ‘ἀλλὰ καὶ νῦν, εἶπεν, ἐλευθερίως ζῶ. καὶ γὰρ ἑταίραν ἔχω τὴν καλλίστην καὶ ἀδικῶ οὐδένα καὶ πίνω Χῖον οἶνον καὶ τἄλλ’ ἀρκούντως παρασκευάζομαι, τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς ταῦτα ἐκποιουσῶν, οὐ καθάπερ ὑμῶν ἔνιοι δεκαζόμενος ζῶ καὶ μοιχεύων.’ καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πραττόντων **f** καὶ ἐπ’ ὀνόματός τινας κατέλεξε. ταῦτα δ’ ἀκούσας Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θεσμοθέτην αὐτὸν κατέστησεν. τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἵππαρχος ὢν ἰκρίον ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρισταγόρᾳ μετεωρότερον

4 ὁ del. K 5 πυμάτωνι AC: corr. ex Diod. 19, 79, 4 (cf. Droysen Hellen. II 2, 10) 22 μοι C 24 ζῶ del. Wilam

τῶν Ἑρμῶν, Ἐλευσῖνί τε μυστηρίων ὄντων ἔθηκεν αὐτῇ θρόνον παρὰ τὸ ἀνάκτορον, οἰμώξεσθαι φήσας
168 τοὺς κωλύσοντας.' 65. ὅτι δὲ τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ἔκ τινος περιουσίας ζῶντας τὸ παλαιὸν ἀνεκαλοῦντο οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκόλαζον, ἱστόρησαν Φανόδημος (FHG I 368) καὶ Φιλόχορος ἄλλοι τε πλείους. Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ πενομένους μεταπεμψάμενοι ἠρώτησαν πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδέν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι· καὶ οἳ ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναί τινα τῶν
b μυλωθρῶν. ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος ὅτι νυκτὸς ἑκάστης κατιόντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφότεροι λαμβάνουσι, θαυμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. καὶ Δημόκριτον δ' Ἀβδηρῖται δημοσίᾳ κρίνοντες ὡς κατεφθαρκότα τὰ πατρῷα, ἐπειδὴ ἀναγνοὺς αὐτοῖς τὸν μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ περὶ τῶν ἐν Ἅιδου εἰπὼν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι, ἀφείθη. 66. οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατὰ τὸν Ἄμφιν (II 248 K)·

πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας,

c διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου, καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον (ib. 577) 'κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον,' 'πολέμιοι τῆς οὐσίας ὑπάρχοντες, ὡς Σάτυρος ἐν τοῖς περὶ χαρακτήρων (FHG III 164) εἴρηκεν, κατατρέχοντες τὸν ἀγρόν, διαρπάζοντες τὴν οἰκίαν, λαφυροπωλοῦντες τὰ ὑπάρχοντα, σκοποῦντες οὐ τί δεδαπάνηται ἀλλὰ τί δαπανηθήσεται, οὐδὲ τί

2 οἰμώζεσθαι A: corr. C 18. 19 εἶπεν C, oratio mutila 21 δύ' AC: corr. ς 22 διασειόμενοι — ἀκράτου poetae verba immutata, ut vidit Kock

περιέσται ἀλλὰ τί οὐ περιέσται, ἐν τῇ νεότητι τὰ τοῦ γήρως ἐφόδια προκαταναλίσκοντες, χαίροντες τῇ ἑταίρᾳ, d οὐ τοῖς ἑταίροις, καὶ τῷ οἴνῳ, οὐ τοῖς συμπόταις.' Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ πρὸς ταῖς κ' τῶν Εὐρωπιακῶν (ib. 193) 'Γνώσιππον, φησίν, ἄσωτον γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτῃ ἐκώλυον οἱ ἔφοροι συναναστρέφεσθαι τοῖς νέοις.' παρὰ δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ὥς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (ib. 265), Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι. οὗτος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἴτιος γενόμενος Ῥουτιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαικὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. e περὶ δὲ Ἀπικίου τοῦ καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἀσωτίᾳ διαβοήτου ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκαμεν (I p. 7a). 67. Διογένης δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τοῖς περὶ εὐγενείας 'τὸν Φωκίωνος υἱόν, φησί, Φῶκον οὐκ ἦν ὃς οὐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ ὁπότε ἀπαντήσειέ τις αὐτῷ ἔλεγεν 'ὦ καταισχύνας τὸ γένος.' πάντα γὰρ ἀνάλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐκολάκευε τὸν ἐπὶ τῆς Μουνιχίας· ἐφ' ᾧ πάλιν ὑπὸ πάντων ἐπερραπίζετο. ἐπιδόσεων δέ ποτε γινομένων f παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔφη 'ἐπιδίδωμι κἀγώ', καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν 'εἰς ἀκολασίαν.' ἦν δ' ὁ Φῶκος καὶ φιλοπότης. νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθήναια ὡς ὁ πατὴρ εἱστία τοὺς ἑταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ

4 πρὸς τοῖς A: corr. Schw 6. 7 συναναστρέφειν A: corr. C 10 sqq haec ex eo auctore cui Posidoniana debet Athenaeus 13 alium esse Apicium Tiberii aequalem significandum erat 20 μουννχίας A; ego τὸν ἥρωα ἀκρατοπότην (cf. II 39c), Antigoni regis praefectum intellegit Wilam 25 πανaθηναίοις A: corr. Nauck 25 sqq rem ipsam ita ut intel-

δεῖπνον λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ καὶ τοῖς εἰσιοῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου δι' ἀρωμάτων.
169 οὓς ἰδὼν ὁ πατὴρ καλέσας τὸν Φῶκον 'οὐ παύσεις, ἔφη, τὸν ἑταῖρον διαφθείροντά σου τὴν νίκην;' οἶδα δὲ καὶ ἄλλους ἀσώτους πολλούς, περὶ ὧν ὑμῖν καταλείπω ζητεῖν, πλὴν Καλλίου τοῦ Ἱππονίκου, ὃν καὶ οἱ τῶν παίδων οἴδασι παιδαγωγοί. περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὧν φθάνω προβεβληκὼς εἴ τι λέγειν ἔχετε, 'ἀναπεπταμένας ἔχω τῶν ὤτων τὰς πύλας.' ὥστε λέγετε· ἐπιζητῶ γὰρ καὶ ⟨ὅπερ ὁ⟩ Μάγνος εἴρηκε (p. 164a) τὸ ἐπεσθίειν καὶ τὸ ἐπιφαγεῖν.'

καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· 'τὸ μὲν ἀσώτιον ἔχεις παρὰ Στράττιδι ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως (I 726 K)·

b εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται
μηδ' εἰς ἀσώτιον τραπέσθαι μηδ' ἐὰν
αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδὲ ἕν.

68. ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ δὲ ΣΚΕΥΗ καταριθμεῖται Ἀνάξιππος ἐν Κιθαρῳδῷ οὕτως (IV 465 M)·

ζωμήρυσιν φέρ', οἶσ' ὀβελίσκους δώδεκα,
κρεάγραν, θυίαν, τυροκνῆστιν παιδικήν,
στελεόν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας.
οὐ μὴ πρότερον οἴσεις, θεοῖσιν ἐχθρὲ σύ,
c τὸ λεβήτιον, τὰκ τοῦ νίτρου· πάλιν ὑστερεῖς;
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ταγηνιστηρίαν.

legi possit narravit Plut. Phoc. 20 8. 9 ἀναπεπταμένας κτλ': poetae verba esse vidit Mein 10 γάρ· καὶ Μάγνος A: duce Casaubono corr. Wilam 14 εἰ μὴ Kock 15 ἀσωτεῖον Mein μηδ' ἂν A 16 μηδὲ ἓν Mein: μηδενί A 19 φέροις A (om. C): corr. Dobr 20 πελλίκην Nauck, sed cf. λοπάδα νεανικήν p. 170c 21 ἐλεόν Stephanus, cf. ad p. 74a διριδα A: corr. Cas 22 οἴσεις Villebrun: νεύσεις A 23 κὰκ τοῦ λητρου A: corr. Mein coll. Hes. s. τὰκ τοῦ νίτρου 24 τὴν ἀγωνιστηρίαν AC: corr. Mein

τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἴρηκεν οὕτως (I 515 K)·

τὴν κακκάβην γὰρ κᾶε τοῦ διδασκάλου.

κἀν Δαιταλεῦσι (ib. 445)·

κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ (II 105 K)·

πάντ' ἔστιν ἡμῖν· ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία
μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται. d

βατάνιον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ (ib. 49)·

ἔπειτα πουλύπους τετμημένος
ἐν βατανίοισιν ἑφθός.

Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ (ib. 306)·

οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς
περὶ ⟨τὴν⟩ Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβάλλειν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π̄ Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ (ib. 40)·

πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους, e
κορίαννα, κρόμμυ', ἅλας, ἔλαιον, τρυβλίον.

Φιλέταιρος Οἰνοπίωνι (ib. 234)·

ὁ μάγειρος οὗτος Πατανίων προσελθέτω.

καὶ πάλιν·

πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ
ἕξειν Πατανίων.

3 καστου A: corr. Poll. 10, 106 9 τμηθεῖσα XIV 623a 11 βατάνειον A 12 πολύπους AC 13 βατάνοισιν AC: corr. Cas coll. Poll. 10, 107, ubi πατανίοισιν ἑφθὸς ἐντετμημένοις AC: corr. Poll 16 τὴν add. Cas 17 βατάνεια AC et sic fere semper (item πατάνεια sim) ἐκβαλεῖν A ἐκβάλλειν C: corr. ex III 107d v. 22 19 ἐν σάμωι A: corr. ex Bekk. anecd. 84, 13 21 ἅλες A: corr. Schw

ἐν δὲ Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἴρηκεν (ib. 85)·

ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής — Β. τίνα
λέγεις; Α. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων —
f Β. εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. Α. κάκκαβον λέγω·
σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. Β. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Εὔβουλος δ' ἐν Ἴωνι καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις (ib. 177)·

τρυβλία δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ
λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρβα καὶ
οὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

170 69. ΗΔΥΣΜΑΤΩΝ δὲ κατάλογον Ἄλεξις ἐποιήσατο ἐν Λέβητι οὕτως (ib. 343)·

... μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' ‛οὐκ ἔχω.'
Β. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ· λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.
Α. ὀρθῶς γε· πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.
Β. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. Α. ἀσταφίδα κεκομμένην,
μάραθον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον,
κορίαννον αὖον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
b ὀρίγανον, γήτειον, σκόροδον, θύμον,
σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· μάγειρον δὲ ποιεῖ λέγοντα (ib. 362)·

8 χαίροντες ὀνομάζουσι A: corr. Poll. 10, 106 13 fort. τηγάνια (idem Kock pro βατάνια), nisi forte in πυκινά latet adiectivum quo πατάνια et βατάνια inter se distinguantur; extremum vocab. fort. βαβαί 14 λήξαιμι Fritzsche 17 καὶ μὴ Mus 18 ἀλλὰ λέγοντα ουδεῖ A: corr. Dobr 19 ὀρθῶς. τὸ πρῶτον A: corr. Poll. 6, 66 23 σκορόδια, γήτειον Dobr

κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
ἤδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
οὐ θρῖον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθυον,
οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας, c
οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,
οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ·
οὐ στάμνος ἔστι· διακενῆς δ' ἕστηκ' ἐγὼ
ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεξωσμένος.

κἀν Πονήρᾳ (ib. 367)·

τῆς ὀριγάνου
πρώτιστον ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικὴν
τὸ τρίμμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
ὄξει σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ
πυκνῷ πατάξας.

ἐπεσθίειν εἴρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν οὕτως d (I 215 K)· 'τυρίον ἐπεσθίοντα.' ἐπιφαγεῖν δ' Εὔπολις Ταξιάρχοις (ib. 328)·

ἐπιφαγεῖν
μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον λέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας.

καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (1005)·

πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.

70. τῶν δὲ ΜΑΓΕΙΡΩΝ διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὅτι δὲ οὗτοι προσελαμβάνοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ (II 73 K)·

6 γήτειον A: corr. Mein 14 ὑποτιθεὶς A: corr. Cas 16 σιλφίνωι A: corr. C 17 καταπάσας Kock 22 βλέποντα A: corr. Mein 24 ἐπήσθιον AC 26 εἰς ὅτι K: εἰς ὃ A παρελαμβάνοντο A: corr. K

προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ
τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
e ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

ζητητέον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ τραπεζοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν αὐτὸν εἶναί φησι ⟨τὸν⟩ τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος (IV 554 M)·

εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα.
B. τραπεζοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι·
ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης.

ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι (II 493 K)·

περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίνεθ' ἡ σκευωρία·
τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ (I 622 K)·

171 ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.

ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν δ' ὀψωνάτωρα, ὡς Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων (I, 5, 2) οὑτωσὶ λέγων· 'διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον ἐθέλοιμεν προῖκα λαβεῖν;' παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίῳ (IV 217 M)·

φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής.

ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων (I 521 K)·

2 λύχνους τ' A: corr. C (ubi σκεύη πλύνων, λύχνους ἑτοιμάζων κτλ') 7 τὸν add. K 8 στρούκτορα A: corr. C 11 *B.* add. Wilam 15 σκεπτωρία A: corr. Pursan 16 ⟨ὁ⟩ τραπεζ. Kock 17—19 non suo loco, ut videtur 21 ἐν πρώτῳ Mein

ὡς οὐψώνης διατρίβειν b

ἡμῖν τἄριστον ἔοικε.

παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις (ib. 41) οὕτως ... παραγοράζειν δὲ Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ (II 318 K). εἰλέατροι δὲ καλοῦνται, ὥς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν παρὰ τὸ ἐλεόν. Ἀρτεμίδωρος δ' αὐτοὺς δειπνοκλήτορας ὀνομάζει. 71. ἐκάλουν δέ, φησί, καὶ τοὺς προγεύστας ἐδεάτρους, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. νῦν δὲ ὁ ἐδέατρος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὅλης διακονίας. ἦν δ' ἐπιφανὴς καὶ ἔντιμος ἡ χρεία. Χάρης γοῦν ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (p. 116 M) Πτολεμαῖόν φησι c τὸν Σωτῆρα ἐδέατρον ἀποδειχθῆναι Ἀλεξάνδρου. μήποτε δὲ καὶ ὃν νῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι προγεύστην τότε οἱ Ἕλληνες προτένθην ὠνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν προτέραις Νεφέλαις (1196) διὰ τούτων·

ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἁρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
ΦΕΙΔ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσιν μοι παθεῖν·
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ. d

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις (I 147 K)·

μὴ θαυμάσῃς·
τῶν γαρ προτενθῶν ἐσμέν, ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ.

καὶ Φιλύλλιος ἐν Ἡρακλεῖ (ib. 784)·

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ;
ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη.

2 ἡμῶν A: corr. C 5 ειλαιατροι A: corr. C 6 ἔλαιον A: corr. C 8 φησί i. e. glossographus, cf. Hes. s. v αιδεελαιατρους A ἐλεάτρους C: corr. Valck 10 ελαιατρος A: corr. Valck 13 αἰδέατρον A ἐλέατρον C

εὑρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ προ-
e τένθαι εἰσί, καθάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὀνομαζόμενοι, ἔχον οὕτως· ‘Φῶκος εἶπεν· ὅπως ἂν ἡ βουλὴ ἄγῃ τὰ Ἀπατούρια μετὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κατὰ τὰ πάτρια, ἐψηφίσθαι τῇ βουλῇ ἀφεῖσθαι τοὺς βουλευτὰς τὰς ἡμέρας ἅσπερ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ ἀφεταὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσι πέντε ἡμέρας.’ ὅτι δ’ εἶχον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς προγεύστας καλουμένους Ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἱέρωνι ἢ τυραννικῷ φησιν (4, 2)· ‘ὁ τύραννος οὐδὲ σιτίοις καὶ ποτοῖς πι-
f στεύων διάγει, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι θεοῖς τοῖς διακονοῦσι πρῶτον κελεύουσιν ἀπογεύεσθαι διὰ τὸ ἀπιστεῖν μὴ καὶ ἐν τούτοις κακόν τι φάγωσιν ἢ πίωσιν.’ Ἀναξίλας δ’ ἐν Καλυψοῖ φησιν (II 266 K)·

172 προγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ.

72. τοὺς δὲ τὰ πέμματα προσέτι τε τοὺς ποιοῦντας τοὺς πλακοῦντας οἱ πρότερον δημιουργοὺς ἐκάλουν. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· καταμεμφόμενος δὲ τοὺς μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ φησιν (IV 222 M)·

μάγειρ’, ἀηδής μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα.
πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον
ἤδη μ’ ἐρωτᾷς. χοιρίδιον ἓν θύομεν,
ὀκτὼ ποιήσοντες τραπέζας δ’ ἢ μίαν,
b τί σοι διαφέρει τοῦτο; παράθες [σημίαν.]

7 ἀρχαὶ Wilam: βουλαὶ A αἱ ἀφεταὶ Pors: διαφεται A 8 προτέθθαι A 11 οὔτε σπίοις A 12 πρὶν τοῦ Xen 13 τοὺς διακόνους Xen. recte 16 παρογεύσεται A: corr. Mus 25 ποίησον τὰς τραπέζας δυομιαν A: duce Meinekio corr. Di 27 σημίαν videtur versus antecedentis correctio esse, praeterea hiat oratio

οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ᾽ οἷα σὺ
εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν μέλι,
σεμίδαλιν, ᾠά· πάντα γὰρ τἀναντία
νῦν ἐστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
πλακοῦντας ὀπτᾷ, χόνδρον ἕψει καὶ φέρει
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς·
ἡ δημιουργὸς δ᾽ ἀντιπαρατεταγμένη
κρεᾴδι᾽ ὀπτᾷ καὶ κίχλας, τραγήματα.
ἔπειθ᾽ ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν c
δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις.

ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, *Ἀντιφάνης* διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως (II 110 K)·

τέτταρες δ᾽ αὐλητρίδες
ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα
καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.

Μένανδρος Δημιουργῷ (IV 103 M)·

τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νὴ Δία
προελήλυθας. B. ναί· πλάττομεν γὰρ πέμματα d
τὴν νύκτα τ᾽ ἠγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
ἀποίητα πάμπολλ᾽ ἐστὶν ἡμῖν.

πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησιν μνημονεῦσαι *Πανύασσιν* (fr. 26 Ki) *Σέλευκος*, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, ‘πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνις,’ προτέρου Στη-

1 κάνδύλους A 2 ταὐτὸ A: corr. Mus 4 ενπιχυχετους A: corr. XIV 644 c 6 μετὰ τοῦ ταρίχους Wilam 8 καὶ τραγήματα A: corr. Schw 11 velut⟨σύμμεικτα⟩δειπνεῖ 18 αἰτεῦσαι C 21 πλάσματα AC: corr. Mein, praeterea fort. μάττομεν coll. Poll. 3, 41 26 διηγεῖται et λέγων i. e. Panyassis 27 ὄρνεις A: corr. C

σιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς Ἄθλοις ἐπιγραφομένοις (fr. 2 B) εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα

e σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστὶν ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν (fr. 53 B)·

ὡς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους ὑπὲρ δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον
πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

f ὁ γὰρ Στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ᾄσματι τοῖς Ἄθλοις (fr. 3 B)·

θρῴσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν
Μελέαγρος.

73. οὐκ ἀγνοῶν δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνό-
173 ματα Μαγίδες καὶ Γογγύλοι, ἐπειδὴ τὰς μάζας, φησὶν Ἀριστοφάνης (Pac. 27), ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρεῖχον ὥσπερ [ἐν] γυναιξὶ γογγύλας μεμαγμένας. καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι καὶ Ἀμνοὶ καὶ Ἀρτυσίλεῳ καὶ Σήσαμοι καὶ Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυβόλοι, τῶν δὲ

2. 3 δωρας ἀσαμιδας A: corr. Cas 9 νικᾶις ενεους A: corr. Cas διν. βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ A: transp. Dobr 14 μὲν ἄρ' Kleine 14. 15 νικας ἐμμελέαγρος A: corr. Cas 16 ἀγνοῶ Mus 20 μάγαδις καὶ γογγυλος AC: corr. Villebrun 21 ἀριστοτέλης AC: corr. Schw 22. 23 μεμιγμένας A: corr. ex Arist 24 Ἄμνος et Ἀρτυσίλεως Delii ap. Dittenb. syll. 367 et 70, Σησάμη bull. corr. hell. 1882 p. 327 24 ἀρτυσιλαοιεω A: corr. C 25 fort. Ἀρτοτράγοι καὶ Κρεωβόροι

γυναικῶν Κυμινάνθαι, κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται διὰ τὸ τοῖς ἐλεοῖς ὑποδύεσθαι διακονοῦντες ἐν ταῖς θοίναις· ἐλεὸς δ' ἐστὶν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. Ὅμηρος (I 215)·

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε.

ὅθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Ῥηναιεὺς δίκην b γραφόμενος οὐ Δηλίους αὐτοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἐλεοδυτῶν ἐπητιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμφικτυόνων δὲ νόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἐλεοδύτας, τοὺς τραπεζοποιοὺς καὶ τοὺς τοιούτους διακόνους σημαίνων. Κρίτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλοπράγμονι παρασίτους τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς Δηλίους διὰ τούτων (IV 537 M)·

Φοίνικα μεγάλου κύριον βαλλαντίου
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν
καὶ φορμιῶσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο, c
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος
οὗτος τρία μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ,
εὔοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν ὁρμοῦντ' ὄχλον,
αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.

74. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ σατυρικῷ καρυκκοποιοὺς καλεῖ τοὺς Δελφοὺς διὰ τούτων (p. 581 N)·

καρυκκοποιοὺς προσβλέπων βδελύττομαι, d

παρόσον τὰ ἱερεῖα περιτέμνοντες δῆλον ὡς ἐμαγείρευον αὐτὰ καὶ ἐκαρύκκευον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη (I 560 K)·

5 *Πολυκράτων* nomen suspectum   *ῥηναίους* A: corr. nescio quis (misc. observ. Amstelod. 7, 109)   13 *βάλλοντι· οὐ* A: corr. Mus   15 *κἀκφορτιῶσαι* Mein, latet aliud   18 *μόνον* A: corr. Cas   19 *παντοδαπαν οὐκουντ'* A: corr. K

ἀλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν
Φοῖβε μαχαίρας
καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

κἀν τοῖς ἑξῆς δ' ὁ Ἀχαιός φησιν·

τίς ὑποκεκρυμμένος μένει,
σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε;

e ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ Σάτυροι τοὺς Δελφοὺς ὡς περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας. Σῆμος δ' ἐν δ' Δηλιάδος (FHG IV 493) 'Δελφοῖς, φησί, παραγινομένοις εἰς Δῆλον παρεῖχον Δήλιοι ἅλας καὶ ὄξος καὶ ἔλαιον καὶ ξύλα καὶ στρώματα.' Ἀριστοτέλης δ' (p. 561 R) ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ Μαγνήτων λέγων τῶν ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ ὅτι Δελφῶν εἰσιν ἄποικοι τὰς αὐτὰς ἐπιτελοῦντας αὐτοὺς ποιεῖ χρείας τοῖς παραγιγνομένοις τῶν ξένων,
f λέγων οὕτως· 'Μάγνητες οἱ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, Δελφῶν ἄποικοι, παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην, ἅλας, ἔλαιον, ὄξος, ἔτι λύχνον, κλίνας, στρώματα, τραπέζας. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἑκκαιδεκάτῳ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 10 Gaede) ἐν τῇ Λακωνικῇ φησιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς καλουμένης Ὑακινθίδος ἱδρῦσθαι ἥρωας Μάττωνα καὶ Κεράωνα ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς φιδιτίοις ποιούντων τε τὰς
174 μάζας καὶ κεραννύντων τὸν οἶνον διακόνων. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (fr. 14) Δαίτην ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερμον (fr. 18 B). κἀν

5. 6 τί δ' ὑποκεκρ. μένεις, σαραβικῶν Mein 14 τὰς αὐτὰς Wilam: τοσαύτας A 18. 19 ἐπίλυχνον AC: corr. Schw, fort. ἔτι δὲ λύχνον 22 Μάττωνα Kuster ex II p. 39 c: δαίτωνα AC 23 φειδιτίοις AC 27 μνημονεύει A: corr. Mus

Κύπρῳ δέ φησι τιμᾶσθαι Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς (FHG IV 419) Δία Εἰλαπιναστήν τε καὶ Σπλαγχνοτόμον.'

75. πολλῶν δὲ τοιούτων ἔτι λεγομένων ἐκ τῶν γειτόνων τις ἐξηκούσθη ὑδραύλεως ἦχος πάνυ τι ἡδὺς καὶ τερπνός, ὡς πάντας ἡμᾶς ἐπιστραφῆναι θελχθέντας ὑπὸ τῆς ἐμμελείας. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας b πρὸς τὸν μουσικὸν Ἀλκείδην 'ἀκούεις, ἔφη, μουσικώτατε ἀνδρῶν, τῆς καλῆς ταύτης συμφωνίας, ἥτις ἡμᾶς ἐπέστρεψεν πάντας κατακηληθέντας [ὑπὸ τῆς μουσικῆς]; καὶ οὐχ ὡς ὁ παρ' ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολὺς ὁ μόναυλος ἀλγηδόνα μᾶλλον τοῖς ἀκούουσι παρέχων ἤ τινα τέρψιν μουσικήν.' καὶ ὁ Ἀλκείδης ἔφη· 'ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὄργανον τοῦτο ἡ ὕδραυλις, εἴτε τῶν ἐντατῶν αὐτὸ θέλεις εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, Ἀλεξανδρέως ἐστὶν ἡμεδαποῦ εὕρημα, κουρέως τὴν τέχνην· Κτησίβιος δ' αὐτῷ τοὔνομα. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοκλῆς ἐν c τῷ περὶ χορῶν οὑτωσί πως λέγων· 'ζητεῖται δὲ πότερα τῶν ἐμπνευστῶν ἐστιν ὀργάνων ἡ ὕδραυλις ἢ τῶν ἐντατῶν. Ἀριστόξενος μὲν οὖν τοῦτο οὐκ οἶδε. λέγεται δὲ Πλάτωνα μικράν τινα ἔννοιαν δοῦναι τοῦ κατασκευάσματος νυκτερινὸν ποιήσαντα ὡρολόγιον ἐοικὸς τῷ ὑδραυλικῷ οἷον κλεψύδραν μεγάλην λίαν. καὶ τὸ ὑδραυλικὸν δὲ ὄργανον δοκεῖ κλεψύδρα εἶναι. ἐντατὸν οὖν καὶ καθαπτὸν οὐκ ἂν νομισθείη, ἐμπνευστὸν d δὲ ἂν ἴσως ῥηθείη διὰ τὸ ἐμπνεῖσθαι τὸ ὄργανον ὑπὸ τοῦ ὕδατος. κατεστραμμένοι γάρ εἰσιν οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἀρασσομένου τοῦ ὕδατος ὑπό τινος νεα-

2 διειλαπιναστὴν A: corr. C 4 τι Schw: τις A 8 συμφωνίας K: εὐφωνίας A 9 glossam del. K 10 ὁ παρ' C: παρ' A, sed vix haec integra 14 fort. θέλεις ⟨εἶναι⟩ vel θήσεις 17 ζητῆται δὲ C ζητεῖτε A: corr. K πότερον C 23 κατὰ κλεψύδραν Eust. 1157, 46 de suo (non C)

νίσκου, ἔτι δὲ δικνουμένων ἀξινῶν διὰ τοῦ ὀργάνου ἐμπνέονται οἱ αὐλοὶ καὶ ἦχον ἀποτελοῦσι προσηνῆ. ἔοικεν δὲ τὸ ὄργανον βωμῷ στρογγύλῳ, καί φασι τοῦτο εὑρῆσθαι ὑπὸ Κτησιβίου κουρέως ἐνταῦθα οἰκοῦντος ἐν τῇ Ἀσπενδίᾳ ἐπὶ τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου, δια- e πρέψαι τέ φασι μεγάλως. τουτονὶ οὖν καὶ τὴν αὑτοῦ διδάξαι γυναῖκα Θαΐδα.' Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν (ἐστὶ δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων) συγγράψαι φησὶ (fr. 111 V) περὶ τῆς ὑδραύλεως Κτησίβιον τὸν μηχανικόν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα εἰ περὶ τὸ ὄνομα σφάλλεται. ὁ μέντοι Ἀριστόξενος προκρίνει τὰ ἐντατὰ καὶ καθαπτὰ τῶν ὀργάνων τῶν ἐμπνευστῶν, ῥᾴδια εἶναι φάσκων τὰ ἐμπνευστά· πολλοὺς γὰρ μὴ διδαχθέντας αὐλεῖν τε καὶ συρίζειν, ὥσπερ τοὺς ποιμένας. 76. καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι ἐγὼ λέγειν περὶ f τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου, Οὐλπιανέ. γιγγραίνοισι γὰρ οἱ Φοίνικες, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς σπιθαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὀξὺ καὶ γοερὸν φθεγγομένοις. τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ (fr. 27 B) καὶ Βακχυλίδῃ (fr. 53 B) ἔστιν εὑρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἱστορεῖ 175 Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ (II 54 K) καὶ Μένανδρος ἐν Κα-

1 ἀξόνων Dalec, ἀξονίων Villebr, fort. ἀξόνων τινῶν 5. 6 Ctesibius tonsor, ut recte monet Wilamowitzius, diversus a mechanico Hedyli aequali 13 ῥᾴδια A: ῥᾴω C fort. recte 16 γιγραίνοισι A γιγγραίνοις C 17 ὁ Τρύφων Bapp, Ξενοφάνης Bgk 25 fort. γιγγραίνων, nisi forte αὐλῶν delendum

ρίνῃ (IV 144 M) *Ἄμφις* τ' ἐν *Διθυράμβῳ* λέγων οὕτως (II 239 K)

ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραν γε τὸν σοφώτατον.
Β. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; Α. καινὸν ἐξεύρημά τι
ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον
ἐν συμποσίοις ἤδη 'στί. Β. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; Α. διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονικοῦσαν λαχεῖν τιν'. οἶδα γὰρ b
ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις.

καὶ *Ἀξιόνικος* ἐν *Φιλευριπίδῃ* (II 412 K)·

οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

77. πόσῳ δὲ κρεῖττον, ὦ Οὐλπιανὲ σοφώτατε, τὸ ὑδραυλικὸν τοῦτο ὄργανον τοῦ καλουμένου νάβλα, ὅν φησι *Σώπατρος* ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι c *Πύλαι Φοινίκων* εἶναι καὶ τοῦτον εὕρημα. λέγει δ' οὕτως·

οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα
λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

καὶ ἐν *Μυστάκου* δὲ *θητίῳ* φησί·

νάβλας ἐν ἄρθροις γραμμάτων οὐκ εὐμελής,
ᾧ λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγεὶς
ἔμπνουν ἀνίει μοῦσαν. ἐγρέτου δέ τις
τὸν ἡδονῆς μελῳδὸν εὐάζων χορόν. d

Φιλήμων ἐν *Μοιχῷ* (II 489 K)·

3 γίγγραντε A: corr. Iacobs 6 ἔδειξ' Erfurdt: ἐδείχθη A 7 ἤδη 'στί Di: ἥδιστον A 9 φιλονεικοῦσαν A 10 ἀνατριαινῶσι A 14 γίγγρατα A: corr. Mus 18 fort. καὶ αὐτὸν 20 σιδωνου A: corr. Cas νάβλα ⟨βαρὺς⟩ Mein 23 sqq obscuri 24 παγὶς A: corr. Cas

ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, αὐλητρίδ' ἢ
νάβλαν τιν'. Β. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστιν; ...
Α. .... οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ;
Β. μὰ Δία. Α. τί φής; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν
οἶσθ' ἀγαθόν. οὐδὲ σαμβυκίστριαν;

καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄργανον Ἰόβας ἐν τετάρτῳ θεατρικῆς ἱστορίας (FHG III 481) Σύρων εὕρημά φησιν εἶναι, ὡς καὶ τὸν καλούμενον λυροφοίνικα .... σαμβύκην. τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης
e ὁ Κυζικηνὸς ἐν α' Ὥρων (FHG III 3) εὕρημα εἶναι λέγει Ἰβύκου τοῦ Ῥηγίνου ποιητοῦ, ὡς καὶ Ἀνακρέοντος τὸ βάρβιτον. ἐπεὶ δὲ ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων κατατρέχεις ὡς ἀμούσων καὶ τὸν μόναυλον συνεχῶς ὀνομάζεις ἐπιχωριάζοντα παρ' ἡμῖν, ἄκουε καὶ περὶ αὐτοῦ ἃ νῦν ἔχω σοι λέγειν ἐν προχείρῳ. 78. Ἰόβας μὲν γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι Αἰγυπτίους φησὶν λέγειν τὸν μόναυλον Ὀσίριδος εἶναι εὕρημα, καθάπερ καὶ τὸν καλούμενον φώτιγγα πλαγίαυλον, οὗ καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύοντα ἐλλόγιμον ἄν-
f δρα. ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν. τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως (fr. 221 N)·

οἴχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
λύρᾳ μοναύλοις τε χειμωντεως
ναος στέρημα κωμασάσης.

Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς (II 217 K)·

ἀναρπάσας μόναυλον εὐθὺς πῶς δοκεῖς
κούφως ἀνήλλετο.

2 νάβλα A: corr. Poll. 4, 61 4 οὐδὲ νοῦν A: corr. Cas 9 hiatum not. Bapp 20 αὐλὸς videtur delendum 23 sqq nihil dispicio 27 ἁρπάσας AC: corr. Mein

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ (ib. 142)· 176

ἀναλαβὼν
μόναυλον ηὔλουν τὸν ὑμέναιον.

καὶ ἐν Φιαληφόρῳ (ib. 158)·

.. τὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.
B. ποῖον μόναυλον; A. τὸν κάλαμον.

Σώπατρος Βακχίδι·

καὶ τὸ μόναυλον μέλος ἤχησε.

Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεών (FHG IV 484) φησιν· 'παντὸς δὲ ὀργάνου καταμιτον ἧπται, κροτάλων, ὑπὸ φανοῦ, b πανδούρου, τῷ τε ἡδεῖ μοναύλῳ τὰς ἡδίστας ἁρμονίας ἀναμινυρίζει.' Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος περὶ τοῦ Ἀπαμέων πρὸς Λαρισαίους πολέμου γράφει τάδε (FHG III 253)· 'παραξωνίδια καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες ἰῷ καὶ ῥύπῳ κεκρυμμένα, πετάσια δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ προσκόπια σκιὰν μὲν ποιοῦντα, καταπνεῖσθαι δ' οὐ κωλύοντα τοὺς τραχήλους, ὄνους ἐφελκόμενοι γέμοντας οἴνου καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν, οἷς παρέκειτο φω- c τίγγια καὶ μοναύλια, κώμων οὐ πολέμων ὄργανα.' οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις τιτύρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μόναυλον. ἴδε ἀπέχεις, καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ τὸν τῆς φώτιγγος μνημονεύοντα· ὅτι δὲ ὁ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμαύλης σαφῶς παρίστησιν Ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν οὑτωσὶ λέγων·

6 καλάμινον Di 11 καταμιτον corruptum ὑπὸ φανοῦ: latet instrumenti nomen, fort. τυμπάνου 17 πεταστα A: corr. Villebrun ἐπιτεθειμένα A: corr. Mus 19 ὄνους δ' Mein 21—23 οὐκ ἀγνοῶ δὲ — τὸν μόναυλον non suo loco posita 24 supra erat ὁ φῶτιγξ

⟨τοῦτο⟩ Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητής, μίμων ἡ 'ν θυμέλῃσι Χάρις.
d τυφλὸς ὑπαὶ γήρως εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱόν,
νήπιον ὄντ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπαλάμου,
ἤειδεν δ' αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχεν,
πανμαρπᾶν ηδυσμα σημανέων.
ηὔλει δὴ Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων
ἢ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην
ἢ καὶ Κώταλον ἢ καὶ Πάκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε 'χαῖρε Θέων.'

ὥσπερ οὖν τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας
e λέγουσι νῦν, οὕτω καὶ ῥαππαύλας, ὥς φησιν Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῃ αὐλοῦντας. 79. γινώσκειν δὲ βούλομαί σε, ἀνδρῶν λῷστε Οὐλπιανέ, ὅτι Ἀλεξανδρέων μουσικώτεροι ἄλλοι γενέσθαι οὐχ ἱστόρηνται, καὶ οὐ λέγω περὶ κιθαρῳδίαν μόνην, ἧς καὶ ὁ εὐτελέστατος παρ' ἡμῖν ἰδιώτης προσέτι τε καὶ ἀναλφάβητος οὕτως ἐστὶ συνήθης ὡς τάχιστα ἐλέγχειν τὰ παρὰ τὰς κρούσεις ἁμαρτήματα γινόμενα, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐλούς εἰσι μουσικώτατοι οὐ
f μόνον τοὺς παρθενίους καλουμένους καὶ παιδικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνδρείους, οἵτινές καλοῦνται τέλειοί τε καὶ ὑπερτέλειοι, καὶ τοὺς κιθαριστηρίους δὲ καὶ τοὺς δακτυλικούς. τοὺς γὰρ ἐλύμους αὐλούς, ὧν μνημο-

1 τοῦτο add. Mus ὑπηριονον ὁ A: corr. Mus 2 μιμωμενην A: corr. K 3 κυφὸς Mein εἶχε· καὶ A: οἴχωκε, Σκιρπάλου υἱός Iac 4 νήπιόν τε A: corr. Di fort. Σκίρπαλον Εὐπάλαμον (cognomen) 5 ἀείδειν αὐτοῦ A: corr. K 5. 6 acumen hoc videtur esse: *'illud proprium habuit ut quamvis senex tamen omnia iuvenilia faceret'* (πᾶν — σῆμα νέων?) 8 ἀκρηιστοις βάταλον ἡδυπώτην A: corr. Mus 12 ῥαπαύλους Hes. s. v 13. 14 fort. τῇ ῥάπ(π)ῃ αὐλοῦντας cf. Hes. s. v 19 περὶ τὰς ed. Bas

νεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ (fr. 409 N) τε κἀν Τυμπανισταῖς (fr. 581), οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους, ὧν καὶ αὐτῶν ἐμπείρως ἔχουσιν Ἀλεξανδρεῖς. οἴδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους ἔτι τε μεσοκόπους καὶ τοὺς καλουμένους ὑποτρήτους. τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις (I 697 K). 177
Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν μὲν εἶναι εὕρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλείας, κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένῃ (II 290 K). οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησιν Ἀνακρέων (fr. 20 B)·

τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι (fr. 86 N)· 182

τὸν δ' ἡμίοπον [καὶ τὸν ἐλάσσονα] c
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

εἰσὶν δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὖσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται. διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων. 80. οἶδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν τραγικῶν τε καὶ λυσιῳδικῶν καὶ κιθαριστηρίων, ὧν μνημονεύουσιν Ἔφορός τ' ἐν

5 ὑπότρητοι fort. eidem qui ὑπόπτεροι apud Poll. 4, 77 (cf. 80. 81) 8 σκυτάλια Poll. 4, 82 14 θρέψας A: corr. ς ἐς ἥβην Mehlhorn: ἐσέβην A τέρεν ὡς ἡμίοπον A: corr. Cas coll. p. 182 c 16. 17 post Αἰσχύλος γοῦν (cod. f. 55' extr) secuntur (f. 56) haec κατα μετασπουδάζοντας εἰσήγαγεν (V c. 3) — ἔπος φύγεν ἕρκος (ib. c. 12), tum κατὰ μεταφορὰν ἐν ἰξίωνί φησι (IV c. 79) — ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως (V c. 3): corr. Cas 17 ἰξίωνι A 18 glossam del. Bothe 23 λυσιωδῶν AC: corr. Hiller

τοῖς εὑρήμασι (FHG I 276) καὶ Εὐφράνωρ ὁ Πυθαγορικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἄλεξις ὢν καὶ d αὐτὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμινος αὐλὸς τιτύρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν β΄ περὶ Δωρίδος. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς ‹ ὁ › καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησί (II 149 K)·

μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.

οἱ δὲ καλούμενοι λώτινοι αὐλοὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ e Ἀλεξανδρέων καλούμενοι φώτιγγες. κατασκευάζονται δ᾽ ἐκ τοῦ καλουμένου λωτοῦ· ξύλον δ᾽ ἐστὶ τοῦτο γινόμενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαίων δ᾽ εὕρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατασκευαζόμενον αὐλόν. ὁ δὲ Τρύφων φησὶ (fr. 112 V) καὶ τοὺς καλουμένους ἐλεφαντίνους αὐλοὺς παρὰ Φοίνιξιν ἀνατρηθῆναι. οἶδα δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἐντατὸν καθάπερ καὶ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Εὐφορίων δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων (fr. 32 M) ʻοἱ νῦν, φησίν, καλούμενοι ναβλισταὶ καὶ πανδουρισταὶ καὶ σαμβυκισταὶ καινῷ f μὲν οὐδενὶ χρῶνται ὀργάνῳ. τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ (fr. 154) καὶ Ἀνακρέων (fr. 143) μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην.᾽ Ἀριστόξενος δ᾽ ἔκφυλα ὄργανα καλεῖ

2 Ἀλεξίων vel Ἀλέξων Schw, sed cf. XIV p. 634 d 6. 7 πλαγιομάγαδις Mein, sed fort. ὁ δὲ τὸ παλαιὸν μάγαδις καλούμενος αὐλός, cf. XIV 635 a 8 ἀναλεξανδρίδης A: corr. Meursius 10 μάγαδιν A: corr. Mein μέγαν A: corr. Mein 20 ἰσθιμίων A 22 βάρωμον A: βάρμον XIV 636 c

φοίνικας καὶ πηκτίδας καὶ μαγάδιδας σαμβύκας τε καὶ τρίγωνα καὶ κλεψιάμβους καὶ σκινδαψοὺς καὶ τὸ ἐννεάχορδον καλούμενον. Πλάτων δ᾿ ἐν τρίτῳ Πολιτείας (p. 399 c) φησίν· 'οὐκ ἄρα, ἦν δ᾿ ἐγώ, πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. οὔ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα καὶ 183
πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ παναρμόνια ...' 81. ἐστὶν δ᾿ ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον, ὡς ὁ παρῳδός φησι Μάτρων ἐν τούτοις·

οὐδ᾿ ἀπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο
σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁρματίῳ·

σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων, b
οἰσύινον προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος·

καὶ Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ (II 267 K)·

ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους, πηκτίδας,
κιθάρας, λύρας, σκινδαψοὺς ἐξηρτυόμαν.

Σώπατρος δ᾿ ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μυστά⟨κου θητίῳ⟩ δίχορδον εἶναί φησι τὴν πηκτίδα λέγων οὕτως·

πηκτὶς δὲ Μούσῃ γαυριῶσα βαρβάρῳ
δίχορδος εἰς σὴν χεῖρά πως κατεστάθη. c

τῶν δὲ παριαμβίδων Ἐπίχαρμος ἐν Περιάλλῳ μνημονεύει οὕτως (p. 249 L)·

Σεμέλα δὲ χορεύει·

1 φοινικικὰς A: corr. C 5 παναρμονίους A 10 ἀπὸ Mein: ὑπὸ A ὅθι Mus: ὅτι A 15 ὀξύινον A: corr. K 17. 18 βαρβίτος, τριχόρδος, πακτίδας — σκινδαψὸς Cob 20 suppl. Wilam 22 μούσης A: corr. Mus

καὶ ὑπᾴδει σφιν σοφὸς κιθάρᾳ παριαμβίδας· ἃ δὲ γεγάθει
πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαζομένα.

τὸ δὲ ψαλτήριον, ὥς φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυθήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφεσίων πόλει ὡς σοφώτατον τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τουτὶ τὸ εὕρημα ἀνέθηκε ἐν Ἀρτέμιδος. μνημονεύει δ' ὁ Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοίνικος καὶ τοῦ ἐπιγονείου, ὃ d νῦν εἰς ψαλτήριον ὄρθιον μετασχηματισθὲν διασῴζει τὴν τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυώνιος· μουσικώτατος δ' ὢν κατὰ χεῖρα δίχα πλήκτρου ἔψαλλεν. πάντων οὖν τούτων τῶν προειρημένων ὀργάνων καὶ αὐλῶν ἐμπείρως ἔχουσι καὶ τεχνικῶς Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἐν οἷς ἄν μου θέλῃς ἀποπειραθῆναι ἐπιδείξομαί σοι ἐγὼ αὐτός, πολλῶν ἄλλων μουσικωτέρων μου ἐν τῇ e πατρίδι ὑπαρχόντων. 82. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολίτης μου (οὗτος δ' οὐ πρὸ πολλοῦ τετελεύτηκε) δημοσίᾳ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ τριγώνῳ ἐπικαλουμένῳ ὀργάνῳ οὕτως ἐποίησε πάντας Ῥωμαίους μουσομανεῖν ὡς τοὺς πολλοὺς καὶ ἀπομνημονεύειν αὐτοῦ τὰ κρούσματα. μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως (fr. 375 N)·

πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ,

καὶ ἐν Θαμύρᾳ (fr. 219). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταf λεῦσι (I 454 K) καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ (ib. 746), Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν (ib. 276)·

1 *καὶ ὑπαλισφιν* A: corr. Grotefend *σοφὸς ἐν κιθ.* Schw, sed videtur nomen latere; minime audiendus Bergk op. II 272 2 *γεγάθη* A 8 *ἐπιγονίου* AC

ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει
καὶ διαψάλλει τριγώνοις.

τοῦ δὲ καλουμένου πανδούρου Εὐφορίων μέν, ὡς προείρηται (p. 182 e), καὶ Πρωταγορίδης ἐν β΄ περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων. Πυθαγόρας δὲ ὁ γεγραφὼς περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τοὺς Τρωγλοδύτας φησὶ κατασκευάζειν τὴν πανδούραν ἐκ τῆς ἐν τῇ θα- 184
λάσσῃ φυομένης δάφνης. Τυρρηνῶν δ' ἐστὶν εὕρημα κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. Μητρόδωρος δ' ὁ Χῖος ἐν Τρωικοῖς (FHG III 205) σύριγγα μέν φησιν εὑρεῖν Μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἑνὶ καλάμῳ συριζόντων. Εὐφορίων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιῶν (fr. 33 M) τὴν μὲν μονοκάλαμον σύριγγα Ἑρμῆν εὑρεῖν, τινὰς δ' ἱστορεῖν Σεύθην καὶ Ῥωνάκην τοὺς Μαιδούς, τὴν δὲ πολυκάλαμον Σιληνόν, Μαρσύαν δὲ τὴν κηρόδετον. 83. ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων, Οὐλπιανὲ ὀνοματοθήρα, τῶν περὶ b
τοὺς μοναύλους ἐσπουδακότων. οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα Μενεκλέα τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα (FHG IV 451) ἔτι τε Ἄνδρωνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς (FHG II 352) τὸν Ἀλεξανδρέα, ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδεύσαντες πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἁπάσης κατὰ τὸν ἕβδομον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολε- c
μαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον

9 ὁ Σκήψιος Hecker, qui hoc recte intellexit eundem esse cum Scepsio   11 καὶ αὐλὸν corrupta, fort. τὴν πολυκάλαμον, del. Wilam   13 μελοποιιῶν A: corr. Dalec   15 τοὺς μήδους A: corr. Schw   16 ταῦτ' ἀπέχεις Mein   24 κατὰ τοῦ A: corr. C

Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων ἐποίησε πλήρεις τάς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν, φιλοσόφων, γεωμετρῶν, μουσικῶν, ζωγράφων, παιδοτριβῶν τε καὶ ἰατρῶν καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν· οἳ διὰ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες ἃ ἠπίσταντο πολλοὺς κατεσκεύασαν ἄνδρας ἐλλογίμους. 84. ἔμελεν δὲ τοῖς πάλαι πᾶσιν
d Ἕλλησι μουσικῆς· διόπερ καὶ ἡ αὐλητικὴ περισπούδαστος ἦν. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Προτρεπτικῷ Λακεδαιμονίους φησὶ καὶ Θηβαίους πάντας αὐλεῖν μανθάνειν Ἡρακλεώτας τε τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καθ' ἑαυτὸν ἔτι Ἀθηναίων τε τοὺς ἐπιφανεστάτους, Καλλίαν τε τὸν Ἱππονίκου καὶ Κριτίαν τὸν Καλλαίσχρου. Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους Ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν τὴν αὐλητικὴν οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τοῦ μεγίστην ἐσχηκότος δόξαν. Ἀριστόξενος δὲ καὶ Ἐπα-
e μινώνδαν τὸν Θηβαῖον αὐλεῖν μαθεῖν παρὰ Ὀλυμπιοδώρῳ καὶ Ὀρθαγόρᾳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ πολλοὶ τὴν αὐλητικὴν ἤσκησαν, ὡς Εὐφράνωρ τε καὶ Ἀρχύτας Φιλόλαός τε ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι. ὁ δ' Εὐφράνωρ καὶ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν κατέλιπεν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχύτας. ἐμφανίζει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σπουδὴν ὅταν λέγῃ (I 448 K)·

ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι
χρώμενος,
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

19. 20 οὐλπιοδώρωι AC: corr. Mus 22 φιλολίλαιός τε A: corr. ς 27 δ' del. Brunck, αὐτὴν del. Cas, sed haec vix sufficiunt

Φρύνιχος Ἐφιάλτῃ (ib. 370)· f

> *οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτὲ*
> *αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;*

καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δέ φησιν Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις (p. 238 L) *ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσκόροις τὸν ἐνόπλιον. Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ* (p. 573 N) *ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις*·

> *ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων.* 185

ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἴρηκε σύριγγα διὰ τούτων (fr. 45)·

> *ῥοθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ.*

ἐν δὲ τῷ β' Φοίνικι ὁ αὐτὸς Ἴων φησίν (fr. 42)·

> *ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ,*

οὕτω λέγων τῷ Φρυγίῳ· βαρὺς γὰρ οὗτος· παρ' ὃ καὶ τὸ κέρας αὐτῷ προσάπτουσιν ἀναλογοῦν τῷ τῶν σαλπίγγων κώδωνι.' —

ἐπὶ τούτοις τέλος ἐχέτω καὶ ἥδε ἡ βίβλος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἱκανὸν εἰληφυῖα μῆκος.

E

ἀλλ' ἐπεὶ πολὺς οὕτως λόγος συμποσίων πέρι διήντληται, ὦ Τιμόκρατες, ἐν τοῖς πρὸ τούτων, παρελίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ οὐ βαροῦντα τὴν ψυχήν, ὠφελοῦντα δὲ καὶ τρέφοντα κατὰ πανδαισίαν, ἅπερ ὁ θεῖος Ὅμηρος παρεισήγαγε, μνημονεύσω

3 *τε διδάξας* A: corr. Mus 8 *ἀχαιῶν* A: corr. Mein 9 immo *ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἴρηκε τὴν σύριγγα* 11 *ῥοθεῖ* Nauck: *προθεῖ* A 13 *αἴων* Mein

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ Λ̄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Η̄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ̄

20. 21 *συμποσίων προδιήντληται* A: corr. K

καὶ τὰ περὶ τούτων λεχθέντα ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου
Μασουρίου. ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα
(fr. 11 N)

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὣς ποιούμεθα,
b τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.

φησὶ δ' οὖν ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μενελάου τὸν λόγον
ποιούμενος (δ 3)·

τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,

ὡς νενόμισται ἄγειν συμπόσια περὶ τοὺς γάμους τῶν
τε γαμηλίων θεῶν ἕνεκα καὶ τῆς οἱονεὶ μαρτυρίας.
τὸ δὲ πρὸς τοὺς ξένους συμπόσιον ὁ τῆς Λυκίας βα-
σιλεὺς διδάσκει οἷον εἶναι δεῖ, τὸν Βελλεροφόντην
c μεγαλοπρεπῶς δεξάμενος (Z 174)·

ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσε.

2. δοκεῖ γὰρ ἔχειν πρὸς φιλίαν τι ὁ οἶνος ἑλκυστικόν,
παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων. διόπερ οὐδὲ
πρότερον ἠρώτων οἵτινες εἶεν ἀλλ' ὕστερον, ὡς τὴν
ξενίαν αὐτὴν τιμῶντες, ἀλλ' οὐ τοὺς ἐν μέρει καὶ καθ'
ἕκαστον ἡμῶν. τῶν δὲ νῦν δείπνων προνοοῦντες οἱ
νομοθέται τά τε φυλετικὰ [δεῖπνα] καὶ τὰ δημοτικὰ
προσέταξαν, ἔτι δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ φρατρικὰ καὶ
186 πάλιν ⟨τὰ⟩ ὀργεωνικὰ λεγόμενα. πολλῶν γοῦν εἰσι
φιλοσόφων ἐν ἄστει σύνοδοι τῶν μὲν Διογενιστῶν,
τῶν δὲ Ἀντιπατριστῶν λεγομένων, τῶν δὲ Παναιτια-
στῶν. κατέλιπε δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὴν τοιαύτην
σύνοδον χρήματα, μὰ Δί' οὐχ ἵνα ἀκολασταίνωσι

6 incipit Masurii oratio, cuius exordium deest 11 οἱονεὶ A 16 πρὸς φιλοσοφίαν C 21 δεῖπνα del. K 22 οἱ θίασοι non apte interiecti propter philosophorum quae secuntur convivia, quae ipsa rectius paullo post (litt. b med) tractanda fuerunt 23 τὰ add. K 24 Διογενειαστῶν Wilam

συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τὰ κατὰ τὸν τοῦ συμποσίου νόμον σωφρόνως καὶ πεπαιδευμένως διεξάγωσι. συνεδείπνουν δ' ὁσημέραι οἱ περὶ πρύτανιν σώφρονα καὶ σωτήρια τῶν πόλεων σύνδειπνα. πρὸς γοῦν τοιοῦτο συμπόσιόν φησιν ὁ Δημοσθένης ἀνενηνέχθαι τὴν Ἐλατείας κατάληψιν (18, 169)· 'ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δὲ ἀγγέλ- b
λων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς Ἐλάτεια κατείληπται.' καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τοὺς νέους μετ' αὐτῶν πρός τινα τεταγμένον νόμον εὐωχεῖσθαι. τοῦ γοῦν Ξενοκράτους ἐν Ἀκαδημείᾳ καὶ πάλιν Ἀριστοτέλους (fr. 167 R) συμποτικοί τινες ἦσαν νόμοι. τὰ δ' ἐν Σπάρτῃ φιδίτια καὶ τὰ παρὰ τοῖς Κρησὶν ἀνδρεῖα μετὰ πάσης ἐπιμελείας αἱ πόλεις συνῆγον. διὸ καί τις οὐ κακῶς ἔφη (P. L. II 73 B)·

οὐ χρὴ συμποσίοιο φίλους ἀπέχεσθαι ἑταίρους
δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη. c

Ἀντίπατρος δ' ὁ φιλόσοφος συμπόσιόν ποτε συνάγων συνέταξε τοῖς ἐρχομένοις ὡς περὶ σοφισμάτων ἐροῦσιν. Ἀρκεσίλαον δέ φησιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακλιθέντα ἑνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεί τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινεν, φάναι (Eur. fr. 702)·

εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ νοῶ·

ἔτυχε δ' ὁ κατοψοφαγῶν Τήλεφος καλούμενος. ὁ δὲ Ζήνων ἐπεί τις τῶν παρόντων ὀψοφάγων ἀπέσυρεν d
ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθὺν ἀπέσυρεν ἐπιλέγων (Eur. Bacch. 1129)·

1 νόμον Wilam: λόγον A (τοὺς κατὰ τὸ συμπόσιον λόγους C) 3 saltem τὸν πρύτανιν 7 Athenaeus plura apposuerat 12 καὶ τὰ C: καὶ A 15 συμποσίοισι A: corr. Cas 21 fort. αὐτῷ ⟨τι⟩ τῶν 25 haec de Bione narrata VIII p. 344 a

Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ᾽ ἐξειργάζετο.

Σωκράτης δ᾽ ἰδών τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσει χρώμενον ‘ὦ παρόντες, ἔφη, τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτῳ ὡς ὄψῳ χρῆται, τῷ δ᾽ ὄψῳ ὡς ἄρτῳ.’

3. ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὁμηρικῶν συμποσίων λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνους, πρόσ-
e ωπα, αἰτίας. τοῦτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων, οἳ κατ᾽ ἀρχὰς τῶν ξυγγραμμάτων ἐκτίθενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου καὶ τίνες οἱ παρόντες. Ἐπίκουρος δὲ οὐ τόπον, οὐ χρόνον ἀφορίζει, οὐ προλέγει οὐδέν. δεῖ οὖν μαντεύσασθαι πῶς ποτ᾽ ἄνθρωπος ἐξαπίνης ἔχων κύλικα προβάλλει ζητήματα καθάπερ ἐν διατριβῇ λέγων. [Ἀριστοτέλης δὲ ἄλουτον καὶ κονιορτοῦ ἥκειν πλήρη τινὰ ἐπὶ τὸ συμπόσιόν φησιν . . . .] ἔπειθ᾽ ὁ μὲν Ὅμηρος ἐκδιδάσκει τίνας
f κλητέον, εἰπὼν ὡς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐντίμους χρὴ καλεῖν (B 404)·

κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν.

οὐχ ὃν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς γείτονας (opp. 341)·

μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς Βοιωτικῆς ἐστιν ἀναισθησίας συμπόσιον καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἁρμόττον (fr. ad. 67 N)·

187 τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσιν φίλοι.

πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπῳ τὴν φιλίαν καὶ οὐ τρόπῳ κρίνεσθαι; τοιγαροῦν παρ᾽ Ὁμήρῳ μετὰ τὸ πιεῖν (H 324)·

11 fort. οὐδ᾽ ⟨ἄλλο (vel ἕτερον)⟩ προλέγει 13 sqq inclusa del. Dobr. coll. c. 6, unde ἀπρεπὲς εἶναι add. Cas 22 βρωτικῆς A ἀροτικῆς C: corr. Iacobs 27 ante τοιγαροῦν hiare videtur oratio

τοῖς δ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι·
τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον.

ἔτι δὲ ὁ μὲν Ὅμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ
ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴαντα
καὶ Ὀδυσσέα, τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς b
ἀντεχομένους, εἴδει δὲ διαφόροις ὁδοῖς ὡρμηκότας ἐπ'
αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγε προφήτας
ἀτόμων καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα τήν τε τοῦ ποιη-
τοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν καὶ τὴν Πλάτωνός τε
καὶ Ξενοφῶντος χάριν. ὧν ὁ μὲν Πλάτων τὸν μὲν
Ἐρυξίμαχον ἰατρόν, τὸν δὲ Ἀριστοφάνη ποιητήν, ἄλ-
λον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως σπουδάζοντας εἰσήγαγεν, 177
Ξενοφῶν δὲ καί τινας ἰδιώτας συνανέμιξε. πολλῷ
τοίνυν κάλλιον Ὅμηρος ἐποίησε καὶ διάφορα παρατι- b
θέμενος συμπόσια. πᾶν γὰρ ἐξ ἀντιπαραβολῆς ὁρᾶται
μᾶλλον. ἐστὶν γὰρ αὐτῷ τὸ μὲν τῶν μνηστήρων οἷον
ἂν γένοιτο νεανίσκων μέθαις καὶ ἔρωσιν ἀνακειμένων,
τὸ δὲ τῶν Φαιάκων εὐσταθέστερον μὲν τούτων, φιλή-
δονον δέ. τούτοις δ' ἀντέθηκε τὰ μὲν ἐπὶ στρατιᾶς,
τὰ δὲ πολιτικώτερον τελούμενα σωφρόνως. καὶ πάλιν
αὖ διεῖλεν τὰ μὲν δημοθοινίαν ἔχοντα, τὰ δ' οἰκείων
σύνοδον. Ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνων
πεποίηται. 4. ἐδίδαξεν δ' Ὅμηρος καὶ οὓς οὐ δεῖ καλεῖν, c
ἀλλ' αὐτομάτους ἰέναι, πρεπόντως ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναγ-

3 Matroni tribuit Mein 4 aut ⟨ταῖς⟩ ἡλικίαις scribendum aut v. 5 [ταῖς] προαιρέσεσιν 7 ἤδει δὲ A: corr. C 13 cf. ad p. 182 c 15 κάλλιον scil. quam Plato et Xenopho et Epicurus, qui singula quisque conviviorum genera repraesentaverant 16 πᾶν Pors: πάλιν A 21 πολιτικώτερα Wilam fort. recte, modo addas ἀμφότερα 23 μόνον A: corr. Usener 25 πρεπόντων A (om. C): corr. ς

καίων δεικνὺς τὴν τῶν ὁμοίων παρουσίαν (Β 408)·

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

δῆλον γὰρ ὡς οὔτε ἀδελφὸν οὔτε γονέας οὔτε γυναῖκα κλητέον οὔτ' εἴ τις ἰσοτίμως τινὰς τούτοις ἄγει· καὶ γὰρ ἂν ψυχρὸν εἴη καὶ ἄφιλον. καίτοι τινὲς στίχον προσέγραψαν τὴν αἰτίαν προστιθέντες (409)·

ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο,

ὥσπερ δέον εἰπεῖν αἰτίαν δι' ἣν ἀδελφὸς αὐτόματος
d ἂν ἥκοι πρὸς δεῖπνον, ⟨οὐδὲ⟩ πιθανῆς τῆς αἰτίας ἀποδιδομένης. πότερον γάρ φησιν ὡς οὐκ ᾔδει τὸν ἀδελφὸν ἑστιῶντα; καὶ πῶς οὐ γελοῖον, ὁπότε περιφανὴς ἦν ἡ βουθυσία καὶ πᾶσι γνώριμος; πῶς δ' ἂν ἦλθεν, εἰ μὴ ᾔδει; ἢ νὴ Δία περισπώμενον, φησίν, αὐτὸν εἰδὼς συνεγνωμόνει ὅτι μὴ κέκληκε καὶ συμπεριφερόμενος ἦλθεν αὐτόματος; ὥσπερ ὁ φήσας ἄκλητον ἥκειν, ἵνα μὴ πρωίας ὑποβλέπωσιν ἀλλήλους, ὃ μὲν αἰδούμενος, ὃ δὲ μεμφόμενος. ἀλλὰ γελοῖον
e ἦν ἐπιλαθέσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ταῦτα δι' ἐκεῖνον οὐ μόνον εἰς τὸ παρὸν θύοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν πόλεμον ἀναδεδεγμένον, καὶ κεκληκότα τοὺς μήτε γένει προσήκοντας μήτε πατρίδι προσῳκειωμένους. Ἀθηνοκλῆς δ' ὁ Κυζικηνὸς μᾶλλον Ἀριστάρχου κατακούων τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν εὐπαιδευτότερον ἡμῖν φησι τοῦτον Ὅμηρον καταλιπεῖν, ὅσῳ τῆς ἀνάγκης ὁ Μενέλεως οἰκειοτέρως εἶχεν. Δημήτριος δ' ὁ Φαλη-

4 *ἰσοτίμους* Eust. 247, 12 (non C) 8 *δέον ὂν* C *αἰτίαν* om. A add. C, sed fort. *εἰπεῖν διὰ τί* 9 *οὐδὲ* add. Wilam 14. 15 *τῷ μὴ κεκληκέναι συμπεριφερόμενος* A: corr. K 24 *τοῦτο Ὅμηρον καταλιπεῖν ⟨ὑπονοῆσαι⟩* Wilam, i. e. *eo urbanius fecisse poetam quod hoc non ipse dixisset, sed legentibus subintellegendum reliquisset, quo magis necessario frater a fratre vocandus fuisset* *ὅσῳ* K: *ὡς* A 25 *εἶχεν* Cas: *ἔχειν* A

ρεὺς ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ἐπειπὼν καὶ τῆς ποιήσεως ἀλλοτρίαν, τὸν f

ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο

μικρολογίαν ἐμβάλλειν τοῖς ἤθεσιν. ‘οἶμαι γάρ, φησίν, ἕκαστον τῶν χαριέντων ἀνθρώπων ἔχειν καὶ οἰκεῖον καὶ φίλον πρὸς ὃν ἂν ἔλθοι θυσίας οὔσης τὸν κα- 178 λοῦντα μὴ περιμείνας.’ 5. Πλάτων δ’ ἐν τῷ Συμποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει οὕτως (p. 174 b)· ‘ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν (φησί) διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν· ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολεμικά, τὸν Μενέλαον δὲ μαλθακὸν αἰχμητήν, θυσίαν ποιουμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν χείρονα ἐπὶ τὴν b τοῦ ἀμείνονος δίαιταν.’ Βακχυλίδης δὲ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήυκος οἶκόν φησιν (fr. 33 B)·

ἔστη δ’ ἐπὶ λάινον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον,
ὧδέ τ’ ἔφα·
αὐτόματοι δ’ ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται
δίκαιοι
φῶτες.

αἱ δὲ παροιμίαι ἣ μέν φησιν·

αὐτόματοι δ’ ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν,

ἣ δέ·

αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

1 ὑπειπὼν Dobr 2 ἀλλότριον A: corr. K 4 ἐμβάλλει AC: corr. K (i. e. ἐμβάλλειν φησί) 13 τὰ πολέμια AC 16. 17 περὶ τοῦ Κήυκος A: corr. Schw 19. 20 ἔντυνον et ἔφασ’ A: corr. Neue 21 δ’ iure suspectum Brunckio, qui delebat

οὐ δεόντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλεων ἐνόμισεν εἶναι c δειλόν, ὃν ἀρηίφιλον Ὅμηρος λέγει καὶ μόνον ὑπὲρ Πατρόκλου ἀριστεύσαντα (Ρ 1) καὶ τῷ Ἕκτορι πρὸ πάντων πρόθυμον μονομαχεῖν (Η 94), καίπερ ὄντα τῇ ῥώμῃ καταδεέστερον, ἐφ' οὗ μόνου τῶν στρατευσαμένων εἴρηκεν (Β 588)·

ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθώς.

εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς ὁ βλασφημῶν αὐτὸν εἴρηκε μαλθακὸν αἰχμητὴν (Ρ 588) καὶ διὰ τοῦτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φαύλοις, ὃν αὐτός φησιν εἶναι d ἀγαθόν, εἴπερ εἰς αὐτὸν εἴρηται τοῦτο τὸ ἔπος (Α 225)·

οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.

οὐ γὰρ εἴ τι λέγεται παρ' Ὁμήρῳ, τοῦθ' Ὅμηρος λέγει. πῶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος ὁ τὸν Ἕκτορα μόνος ἀπείρξας τοῦ Πατρόκλου καὶ Εὔφορβον ἀποκτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσί. τὸ δὲ e μηδὲ τὸν στίχον ὃν ᾐτιᾶτο τελείως κατανοῆσαι ἄτοπον, δι' οὗ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται. τοῖς γὰρ ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἴωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον βοήν.

6. πάντα δ' ὢν ἀκριβὴς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέλιπε τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λουσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον. ἐπὶ γοῦν τοῦ Ὀδυσσέως εἶπε πρὸ τῆς παρὰ Φαίαξι θοίνης (θ 449)·

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν.

f ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον (δ 48)·

ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.

1 δὲ (pro γοῦν) C fort. recte 4 προθυμῶν μονομαχεῖ A: corr. C 8 ὁ αἰσχρὸς βλασφ. C, cf. schol. Ρ 588 24 γοῦν C: τ' οὖν A

‘ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 165 R), ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ καὶ κονιορτῷ.’ δεῖ γὰρ τὸν χαρίεντα μήτε ῥυπᾶν μήτε αὐχμεῖν μήτε βορβόρῳ χαίρειν καθ’ Ἡράκλειτον (fr. 54 Byw). δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐρχόμενον ἐπὶ δεῖπνον μὴ γαστρισόμενον εὐθὺς ἐπὶ τὸ συμπόσιον χωρεῖν, ἀλλά τι δοῦναι πρότερον τῷ φιλοθεά- 179 μονι καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν. οὐδὲ γὰρ τοῦτο παρέλιπεν ὁ ποιητής (δ 43)·

αὐτοὶ δ’ εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἳ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ’ ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ ποιεῖ τὸν ἄγριον γέροντα καὶ φιλοδικαστὴν καταρρυθμιζόμενον εἰς βίον ἥμερον ὑπὸ τοῦ παιδός (1208)· b

παῦ’· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

διδάξας τε αὐτὸν ὡς δεῖ κατακλίνεσθαί φησιν (1214)·

ἔπειτ’ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι’ αὐλῆς θαύμασον.

7. καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ ἃ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς διδάσκει πάλιν Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέμειν τοῖς θεοῖς. οἱ γοῦν περὶ τὸν Ὀδυσσέα καίπερ ὄντες ἐν τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ (ι 231)· c

ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.

καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καίπερ ἐπειγομένων τῶν πρέσβεων ὡς ἐν μέσαις νυξὶν ἡκόντων ὅμως (I 219)

6 γαστριζόμενον K 13 ὑψηρεφὲς A 17 προμάνθανε Dobr 26 ἐνθάδε A

θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.

καὶ σπονδοποιεῖταί γε τοὺς δαιτυμόνας (ib. 175)·

κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
d νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ'.

ἅπερ καὶ Πλάτων φυλάσσει κατὰ τὸ συμπόσιον. μετὰ γὰρ τὸ δειπνῆσαι σπονδάς τέ φησιν (p. 176a) ποιῆσαι καὶ τὸν θεὸν παιωνίσαντας τοῖς νομιζομένοις γέρασι ... παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν. παρὰ δ' Ἐπικούρῳ οὐ σπονδή, οὐκ ἀπαρχὴ θεοῖς, ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός (fr. 7, 56),

ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει ....

e 8. τὴν γὰρ σύμμετρον κρᾶσιν τοῦ οἴνου ὑπὸ Ἀμφικτύονος βασιλεύσαντος διδαχθῆναί φασιν Ἀθηναίους, καὶ διὰ τοῦτο ἱερὸν Διονύσου ὀρθοῦ ἱδρύσασθαι. τότε γὰρ ὀρθός ἐστι τῷ ὄντι καὶ οὐ σφαλερός, ὅταν συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.

οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν
f καί τε ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον (ξ 463).

τὸν γὰρ οἶνον Ὅμηρος οὐκ ἠλεὸν ὥσπερ ἠλίθιον καλεῖ καὶ ματαιοποιόν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι μήτε ᾄδοντα μήτε γελῶντα μήτ' ἐρρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς

3 fort. σπονδοποιεῖσθαι λέγει τοὺς 8 immo ποιήσασθαι 13 ἄθυτα A: corr. Stob. fl. 73, 61 hiatum not. Wilam 16 ὀρθοῦ Διονύσου C et lemma A 18 fort. σύμμετρος καὶ κεκραμένος (coll. II p. 38c), i. e. οἶνος, qui modo ipse Dionysus vocabatur 22 καί τι Hom 24 fort. μανιοποιόν ex Et. M. 425, 57; ἠλιθοποιός, μάταιος schol. ξ 464 25 ἐνρύθμως A εὐρύθμως C

ὄρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος οὐδ' ἐπαρί-
στερός ἐστιν, ἀλλ' ᾔδει τούτων ἑκάστου καὶ ποσότη-
τος καὶ ποιότητος διαφοράν. ὅθεν οὐκ εἶπεν ὡς ἄρα
τὸν πολύφρονα ὁ οἶνος ποιεῖ ᾆσαι, ἀλλὰ μάλ' ἀεῖσαι, 180
τουτέστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον ὥστε προσοχλεῖν·
οὐδέ τι γελάσαι μὰ Δί' οὐδ' ὀρχήσασθαι· κοινὸν δ'
ἐπ' ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ ἁπαλὸν τὴν ἄνανδρον εἰς
τοῦτο πρόπτωσιν ἐπιστομίζει·

καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν.

παρὰ δὲ τῷ Πλάτωνι τούτων οὐδὲν ἔμμετρον, ἀλλὰ
πίνουσι μὲν τοσοῦτον ὥστε μηδὲ τοῖς ἰδίοις ποσὶν
ἵστασθαι. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὡς
ἀσχημονεῖ· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα
πίνουσι (p. 214 a), προφάσεως λαβόμενοι ἐπείπερ αὐ- b
τοὺς προείλκυσεν Ἀλκιβιάδης, οὐχ ὥσπερ οἱ παρ'
Ὁμήρῳ·

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός.

τούτων οὖν ἃ μὲν καθάπαξ περιγραπτέον, οἷς δὲ
συμμέτρως χρηστέον ὥσπερ ἀναθήμασί τισι μικρὸν
προσαποβλέψαντας, καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκεν (α 152)·

μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

9. τὸ δ' ὅλον τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα νενευκὸς τοῖς μνη-
στῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν ἔνειμεν, ἀλλ' οὐχὶ Νέστορι
οὐδὲ Μενελάῳ· οὗ ἐν τῇ γαμοποιίᾳ μὴ συνέντες οἱ c
περὶ Ἀρίσταρχον ὅτι συνεχοῦς οὔσης τῆς ἑστιάσεως
καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυθυιῶν, ἐν αἷς παρεί-
ληπτο μὲν ἡ γαμουμένη πρὸς τοῦ νυμφίου, πέρας δ'

5 ὥστε Coraes: ὥσπερ A, tum fort. παρενοχλεῖν vel πάντας ἐνοχλεῖν 6 οὐδέ τι C: οὐδ' ἔτι A 12 ὁρᾶι A: corr. Mus 22 ὅλον πρὸς C 24 μὴ οὐ συνέντες A: corr. C 25 ὅτι fort. delendum 27 μὲν ἡ Mus: μὲν οὐ A

εἶχεν ὁ τοῦ Μεγαπένθους γάμος, αὐτοὶ δὲ μονάζοντες διητῶντο ὅ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη, μὴ συνέντες, ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου ἔπους (δ 3)·

τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,

προσσυνῆψαν τοιούτους τινὰς στίχους (δ 15)·

d *ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα*
γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους,

μετενεγκόντες ἐκ τῆς Ὁπλοποιίας (Σ 604) *σὺν αὐτῷ γε τῷ περὶ τὴν λέξιν ἁμαρτήματι. οὐ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ κυβιστητῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντος τοῦ ᾠδοῦ πάντως ὠρχοῦντο. τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διόπερ*
e *ὁ μὲν* Ἡσίοδός *φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι* (205)·

θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες,

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 76 B)·

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

καλεῖ δὲ Στησίχορος *μὲν* (fr. 77 B) *τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον,* Πίνδαρος *δ'* (Pyth. 1, 4) *ἀγησίχορα τὰ προοίμια.* Διόδωρος *δ' ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιέγραψε τοπάζων πρώτας ἡμέρας εἶναι, καὶ τὸ λῆγον αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἕωλον τῆς συμποσίας οὐκ ἐπιλογιζόμενος. ἔπειτα κελεύει γράφειν· 'δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτοὺς' ἐν τῷ δασεῖ γράμματι, σολοικίζειν ἀναγκάζων. τὸ μὲν γὰρ κατ' αὐτοὺς κατὰ σφᾶς ἐστιν αὐτούς, τὸ δὲ λέγειν ἑαυτοὺς σόλοικον.*

10. *ἀλλ' ὅπερ εἶπον, ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ σῶφρον τοῦτο συμπόσιον εἰσαγωγὴ παρέγγραφός ἐστιν*

9 *δύο* A: corr. C *κυβιστητῆρες* AC 25 *δύο* A: corr. C

ἐκ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ μετενηνεγμένη, περὶ οὗ φησιν ἐν Ὁπλοποιίᾳ (Σ 590)· 181

ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
τῷ ἴκελον οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.

τούτοις γὰρ ἐπιβάλλει (603)·

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
τερπόμενος· ⟨μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς b
φορμίζων·⟩ δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

τοῖς μὲν οὖν Κρησὶν ἥ τε ὄρχησις ἐπιχώριος καὶ τὸ κυβιστᾶν. διό φησι πρὸς τὸν Κρῆτα Μηριόνην (Π 617)·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.

ὅθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα (Simon. fr. 31)·

Κρῆτα μὲν καλέουσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

'οἱ δὲ λεγόμενοι Λακωνισταί, φησὶν ὁ Τίμαιος (FHG c I 201), ἐν τετραγώνοις χοροῖς ᾖδον.' καθόλου δὲ διάφορος ἦν ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, τῶν μὲν Ἀθηναίων τοὺς Διονυσιακοὺς χοροὺς καὶ τοὺς κυκλίους προτιμώντων, Συρακοσίων δὲ τοὺς ἰαμβιστάς, ἄλλων δ' ἄλλο τι. ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὓς οὐ προσῆκε στίχους καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κρη-

6 ἀλφεσίβοια A 9 πολλοῖς A 10. 11 suppl. K 11 δύο A 18 κρήταν μὲν A κρήταν τε C: corr. Plut. qu. symp. 9, 15, 2 καὶ τὸ ὄργανον C

d τικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον·

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

ὥστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς σῴζεσθαι. 11. διότι δὲ οὐ πιθανὸν ἀκρόαμα παρὰ τῷ Μενελάῳ τυγχάνειν δῆλον ἐκ τοῦ δι' ὁμιλίας ὅλον τὸ συμπό-
e σιον περαίνεσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους, ὄνομα δὲ μηδὲν εἰρῆσθαι τοῦ ᾠδοῦ μηδὲ ᾠδὴν ἣν ᾖδε μηδὲ προσέχειν τοὺς περὶ Τηλέμαχον αὐτῷ, καθάπερ δ' ἐν σιωπῇ τινι καὶ ἠρεμίᾳ κατανοεῖν μᾶλλον τὸν οἶκον· καίτοι γε πῶς οὐκ ἀπίθανον τοὺς τῶν φρονιμωτάτων υἱέας Ὀδυσσέως καὶ Νέστορος ἐπαριστέρους εἰσάγεσθαι, ὥστε τρόπον ἀγροίκων τινῶν μὴ προσέχειν τοῖς παρεσκευασμένοις ἀκροάμασιν; ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς προσέχει τοῖς τῶν Φαιάκων ᾀσματοποιοῖς (ϑ 264)·

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
f μαρμαρυγὰς ϑηεῖτο ποδῶν, ϑαύμαζε δὲ ϑυμῷ,

καίπερ ἔχων πολλὰ τὰ περιέλκοντα καὶ δυνάμενος εἰπεῖν (ϑ 154)·

κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤπερ ἀοιδαί.

πῶς οὖν οὐκ ἂν ἀβέλτερος εἴη ὁ Τηλέμαχος ᾠδοῦ παρόντος καὶ κυβιστητῆρος προσκύπτων πρὸς τὸν Πεισίστρατον (δ 70) καὶ τῶν σκευῶν διατιθέμενος; ἀλλ'
182 Ὅμηρος ὥσπερ ἀγαθὸς ζωγράφος πάντα ὅμοιον τῷ πατρὶ τὸν Τηλέμαχον παρίστησι. πεποίηκεν γοῦν ἀμ-

4 δύο A 13 ἐρημίαι A: corr. Mus 26 velut ὥραν vel ϑαῦμα vel φροντίδα τιϑέμενος

φοτέρους τὸν μὲν τῷ Ἀλκινόῳ (ϑ 521), τὸν δὲ τῷ
Μενελάῳ (δ 113) διὰ δακρύων γνωριζομένους.
12. ἐν δὲ τῷ Ἐπικουρείῳ συμποσίῳ κολάκων ἐστὶν
ἄγυρις ἀλλήλους ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πλῆρές
ἐστιν μυκτηριστῶν ἀλλήλους τωθαζόντων· τὸν γὰρ
περὶ Ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ. παρὰ δ' Ὁμήρῳ συγ-
κεκρότηται τὰ σώφρονα συμπόσια. καί ποτε μὲν ἐπή-
νεσέ τις φήσας πρὸς τὸν Μενέλαον ὡς οὐ τολμᾷ λέ-
γειν (δ 160)

ἄντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ. b

ὃ δ' ἐπελάβετό τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἢ
γιγνομένων (δ 193)·

καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος.

ὃ δὲ πάλιν (γ 230)·

Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

οὔτε γὰρ κόλακα πρέπον ἐστὶν εἶναι οὔτε μυκτηρι- 187
στήν. πάλιν Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ περὶ c
δυσπεψίας ὥστ' οἰωνίσασθαι, εἶθ' ἑξῆς περὶ πυρετῶν.
τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λέξει ἀρρυθμίαν τί δεῖ
καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ — τὸν μὲν ὑπὸ τῆς λυγγὸς
ὀχλούμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδα-
τος, ἔτι δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους ἵνα τὴν ῥῖνα
κινήσας πτάρῃ, παρίημι (p. 185de)· κωμῳδεῖν γὰρ ἤθελε
καὶ διασύρειν — χλευάζει τε τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθω-
νος καὶ τὰ ἀντίθετα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [δὲ] παρά-

3 ἐπικούρωι A $\overset{\epsilon}{\pi}$ ἐπικουρίου lemma, ἐπικούρου C: corr. K
6. 7 συγκεκρότηται suadebat Schw (duce Cas): κεκρότηται AC
8 τολμῶι A: corr. C 16 cf. ad IV c. 79 ἐδόντων A
21 fort. τὸν μὲν ⟨γὰρ⟩ 23 ἔτι δὲ Di: ἐν δὲ AC 26 ἀλ-
κιβιάδη AC δὲ del. K

γει λέγοντα ὅτι πασχητιᾷ. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφοντες
d τὸν Ὅμηρον ἐκβάλλουσι τῶν πόλεων. ἀλλ' οὔτε ἐκ θύμ-
βρας, ἔφη Δημοχάρης, λόγχη οὔτ' ἐκ τοιούτων λό-
γων ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται. οὐ μόνον δ' Ἀλκιβιάδην
διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην καὶ Εὐθύδημον (symp.
p. 222 b) καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων. τοῦτο δὲ κω-
μῳδοῦντός ἐστι τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος
μουσεῖον, ἣν ὁ μὲν Πίνδαρος "Ἑλλάδος ἔρεισμα"
(fr. 76 B) ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς Εὐριπίδην
ἐπιγράμματι (AP VII 45) "Ἑλλάδος Ἑλλάδα," ὁ δὲ Πύ-
e θιος ἑστίαν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. διότι τοί-
νυν κατέψευσται τῶν νεανίσκων πάρεστι σκοπεῖν ἐξ
αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος. τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φη-
σὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ παρακμάσαντα τότε πρῶ-
τον ἄρξασθαι Σωκράτει λαλεῖν ὅτε πάντες αὐτὸν κατ-
έλιπον οἱ τοῦ σώματος ἐπιθυμηταί. λέγει γὰρ ταῦτα
κατ' ἀρχὰς τοῦ διαλόγου (p. 103 a). τὰ δ' ἐν τῷ Χαρ-
μίδῃ ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλό-
μενος εἴσεται. ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν
f σκοτοδινιῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι
καὶ γινόμενον ἔξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτω-
κότα λέοντος ἀλκῇ (p. 155 d), ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι
τῆς ὥρας αὐτοῦ.

13. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενοφῶντος Συμπόσιον καί-
περ ἐπαινούμενον οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις.
Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδήπερ τὰ
παιδικὰ αὐτοῦ Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον
ἐστεφανώθη. καὶ εὐθὺς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδὶ
188 προσέχουσι τὸν νοῦν καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρακαθ-

3 cf. p. 215 c

ημένου. ‘ὥσπερ γὰρ (1, 9) ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ παρῇ πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ Αὐτολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται τὰς ὄψεις ἐφ’ ἑαυτό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ’ ἐκείνου· οἳ μέν γε σιωπηλότεροι ἐγίγνοντο, οἳ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντό πως.’ ἀλλ’ οὐχ Ὅμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε καίπερ τῆς Ἑλένης παρούσης, περὶ ἧς τοῦ κάλλους τις τῶν ἐναντίων αὐτῇ τοιαῦτ’ εἶπεν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐκνικώμενος (Γ 156)·

οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς b
τοιῇδ’ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇσ’ εἰς ὦπα ἔοικεν.

εἶτά φησιν·

ἀλλὰ καὶ ὧς τοίηπερ ἐοῦσ’ ἐν νηυσὶ νεέσθω.

τα δὲ μειράκια τὰ ὡς τὸν Μενέλαον παραγενόμενα, ὁ Νέστορος υἱὸς καὶ ὁ Τηλέμαχος, ἐν οἴνῳ ὄντες καὶ ἐν γαμικῷ συμποσίῳ διατρίβοντες καὶ τῆς Ἑλένης παρακαθημένης, ὡς πρέπον ἐστίν, ἡσυχίαν ἄγοντες c πρὸς τὸ περιβόητον ἐκκεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν αὐλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ τοῦ ὀρχουμένου παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς τὸ μύρον ἀπείπατο (Xen. 2, 3); οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐτοῖ ἀγελαστὶ ἠνέσχετο κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη (Ar. Nub. 103)·

τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

6 ἐσχημάτιζόν πως A (om. C) 7 καίπερ C: καὶ περὶ A 8 περὶ ἧς Di: περὶ τῆς A 13 θεῆς A 19 ἄγουσι C 24 ἀγελαστεὶ A: corr. C 26 τοὺς ωτας τοὺς A (om. C): τοὺς ἐνερόχρωτας Nauck

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ αὐστηρό-
d τητι. ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέροντα ⟨ὄντα⟩ καὶ διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν Σωκράτη σκώπτει (4, 19) πολὺ τῶν Σιληνῶν αἰσχίονα λέγων εἶναι. ὃ δὲ αὐτῷ διαμορφοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἑλόμενος τόν τε παῖδα καὶ τὴν ὀρχηστρίδα προτίθησι νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν. τίς οὖν τῶν νέων ἐντυχὼν τούτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον ἤπερ εἰς ἀρετὴν ⟨ἂν⟩ προαχθείη.

14. παρὰ δ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τοῦ Μενελάου συμποσίῳ προβάλλουσιν ἀλλήλοις ὥσπερ ἐν διατριβῇ ζητήματα καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τέρπουσιν ἀλλήλους
e καὶ ἡμᾶς. ὁ γοῦν Μενέλαος παραγενομένων ἐκ τοῦ λουτρῶνος τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν παρατεθέντων παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν λέγων τάδε (δ 60)·

σίτου δ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πανσαμένω εἰρησόμεθ' οἵτινες ἐστόν.

ἔπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φιλανθρωπευόμενος (65)·

ὣς φάτο καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
f ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.

φαγόντες δ' ἐκεῖνοι μετὰ σιωπῆς, ὡς πρέπει νέοις, ἀλλήλοις ὁμιλοῦσιν ἠρέμα προσκύψαντες οὐ περὶ ἐδεσμάτων, φησίν, οὐδὲ ⟨τῶν⟩ θεραπαινῶν τοῦ κεκληκότος ὑφ' ὧν ἐλούσαντο, περὶ δὲ τῶν κτημάτων τοῦ ὑποδεξαμένου (74)·

3 ὄντα add. K 4 σειληνῶν A: corr. C 9 ἂν add. K, προαχθήσεται Wilam 18 πανσαμένου A 25 φησίν Herodicus (cf. C. Schmidt de Herod. Crat. 1886) an Masurius? τῶν add. K

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

βέλτιον γὰρ οὕτως φησὶν ὁ Σέλευκος γράφεσθαι. Ἀρίσταρχος δὲ οὐ δεόντως γράφει·

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. 189

οὐ γὰρ τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι. πῶς γὰρ ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοίχοις ἦν; ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τοῦ οἴκου εἰρήκασιν, ὥς ἐστι 'δώματα ἠχήεντα' (72). τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ ὑψόροφα καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν τὸ (73)

χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.

οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται·

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. b

οὐκ ἔστιν δ' ἀκόλουθον τῷ

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ

ἐπιφέρειν

ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά,

σόλοικον ὂν τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως. 15. ἔτι τοίνυν οὐδ' ἡ αὐλὴ ἁρμόττει ἐπὶ τοῦ οἴκου. ὁ γὰρ διαπνεόμενος τόπος αὐλὴ λέγεται, καὶ διαυλωνίζειν φαμὲν τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκατέρου πνεῦμα χωρίον. ἔτι δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὄργανον, ὅτι διέρχεται τὸ πνεῦμα, c καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα αὐλὸν καλοῦμεν ὥσπερ τὸ στάδιον καὶ τὸν κρουνὸν τοῦ αἵματος (χ 18)·

αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε,

καὶ τὴν περικεφαλαίαν ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ὀρθὸν ἀνατείνῃ αὐλῶπιν. λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ ἱεροί τινες αὐλῶνες, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ

9 ὑψόρροφα A: corr. C 14 τῷ C: τὸ A 18 fort. τῷ ἀσυνάπτῳ 20 fort. διαυλωνίζεσθαι 22 ὅτι K: ᾧ AC

ἐνάτῃ (FHG I 409). καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ *Θουκυδίδης* ἐν τῇ δ' (c. 103) καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς.
d *Καρκίνος* μὲν Ἀχιλλεῖ (p. 619 N)·

βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῖ.

καὶ *Σοφοκλῆς* Σκύθαις (fr. 503)·

κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ' ἐπακτίας
αὐλῶνας.

ἐκδεκτέον οὖν καὶ τὸ παρὰ *Ἐρατοσθένει* ἐν τῷ Ἑρμῇ θηλυκῶς εἰρῆσθαι (fr. 8 Hi) 'βαθὺς διαφύεται αὐλών' ἀντὶ τοῦ βαθεῖα, καθάπερ λέγεται 'θῆλυς ἐέρση' (Hes. sc. 395). πᾶν οὖν τὸ τοιοῦτον αὐλή τε καὶ
e αὐλὼν λέγεται. νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς, ὥσπερ *Μένανδρος* (IV 307 M)·

αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας.

καὶ *Δίφιλος* (II 572 K)·

αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου,

ἤτοι διὰ τὸ μεγάλους ἔχειν τοὺς πρὸ τῶν οἴκων ὑπαιθρίους τόπους ἢ τῷ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶσθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις. *Ὅμηρος* δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἔνθα
f ἦν ὁ τοῦ ἑρκείου Ζηνὸς βωμός. ὁ μέντοι γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται (Λ 774)

αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισ' ἱεροῖσι·

ὁ δὲ Πρίαμος (Ω 640)

αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φήμιον (χ 375)·

19. 20 leg. ὑπαίθρους 23 fort. ὁ μὲν γὰρ Πηλεὺς
26 ἐπαιθομένοις A

ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὖ ναιεταόντων
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν. 190

ὅτι δὲ ὁμοῦ τόν τε οἶκον καὶ τὰ κτήματα ἐπῄνεσεν ὁ Τηλέμαχος ἐμφανίζει ὁ Μενέλαος (δ 78)·

τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

16. ἀλλὰ γὰρ ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ συμπόσιον, ἐν ᾧ Ὅμηρος ἐπιδεξίως ἀφορμὴν εὗρεν λόγων, ὥστε ⟨κτήμασιν⟩ κτῆσιν συγκρῖναι φίλου. οὐ γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρείρας ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ ἤκουσε τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι πλούσιος οὐκ ἀρνεῖται· κἀνταῦθα δὲ περιελὼν τὸν φθόνον 'πολλὰ b γάρ φησιν παθὼν' ἔχειν αὐτόν. οὐ μέντοι γε ἀξιοῖ ἑαυτὸν θεοῖς συγκρίνειν·

ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

ἐνδειξάμενος δὲ φιλάδελφον ἦθος καὶ μετ' ἀνάγκης φήσας ζῆν τε καὶ πλουτεῖν ἀντιπαρέθηκε τὸν τῆς φιλίας λόγον (97)·

ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἳ τότ' ὄλοντο c
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.

τίς ἂν οὖν τῶν ἐκγόνων ἐκείνων τῶν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου τεθνηκότων οὐκ ἂν κατ' ἀξίαν δόξειεν τὴν ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ πατρὸς λύπην τῇ τοῦ πατρὸς εὐχαρίστῳ μνήμῃ διορθουμένην; ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς

8. 9 κτήμασιν add. K 10 παρενείρας Mus 13 fort. ἔχειν αὐτά, si quidem integra oratio; τὸν πλοῦτον intellegit Schw 16. 17 significatur fortasse, ut monet Wilam, versus quem quidam post v. 93 legisse dicuntur οὐδέ τι βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης 23 κατ' ἀξίαν K: ἀνταξίαν A ἀταξίαν C

εἶναι πρὸς πάντας τοὺς παραπλησίως αὐτῷ τὴν εὔ-
νοιαν ἐνδεδειγμένους, ἐπήνεγκεν (104)·

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
d ὡς ἑνὸς ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν.

ἵνα δὲ μὴ φαίνηται μηδενὸς τῶν ἐκείνου παραμελῶν
ἐμνήσθη κατ᾽ ὄνομα (110)·

ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ᾽ ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχός θ᾽, ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ᾽ ἐνὶ οἴκῳ.

τοῦ δὲ δακρύσαντος πρὸς τὴν μνήμην ὁ μὲν ἐφίστησι
κἂν τοσούτῳ ⟨. . . . τῇ⟩ τῆς Ἑλένης ἐπεισόδῳ κἀκεί-
e νης ἐκ τῆς ομοιότητος τεκμηραμένης — πάνυ γὰρ αἱ
γυναῖκες διὰ τὸ παρατηρεῖσθαι τὴν ἀλλήλων σωφρο-
σύνην δειναὶ τὰς ὁμοιότητας τῶν παίδων πρὸς τοὺς
γονέας ἐλέγξαι — παρεμβάλλοντός τινα λόγον καὶ
τοῦ Πεισιστράτου — χρὴ γὰρ καὶ τοῦτον μὴ παρεῖναι
δορυφορήματος τρόπον — καὶ διαλεχθέντος εὐσχη-
μόνως περὶ τῆς αἰδοῦς τοῦ Τηλεμάχου, πάλιν ἐπι-
βάλλει ὁ Μενέλαος περὶ τῆς τοῦ Ὀδυσσέως φιλίας
ὅτι μετὰ μόνου καταγηράναι μάλιστ᾽ ἂν ἤθελεν ἐκεί-
f νου. 17. κατὰ δὲ τὸ εἰκὸς οἱ μὲν δακρύουσιν, ἡ δ᾽
Ἑλένη Διος οὖσα θυγάτηρ καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
σοφῶν μεμαθηκυῖα πολλοὺς λόγους εἰς τὸν οἶνον ἐμ-
βάλλει πανακὲς τῷ ὄντι φάρμακον καὶ ἄρχεται διη-
γεῖσθαι τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως μεταξὺ ταλασιουργίας
ἁπτομένη, οὐ δι᾽ ἀρέσκειαν τοῦτο πράττουσα, ἀλλ᾽
191 οἴκοθεν ἔχουσα τὴν τοιαύτην αἵρεσιν. ἡ γοῦν Ἀφρο-

11 hiatum not. Wilam, fort. scribendum κἀντὸς ἑαυτοῦ ⟨γενόμενος τῇ⟩ τῆς Ἑλένης ἐπεισόδιον C 20. 21 ἤθελε μετ᾽ ἐκείνου AC: corr. Schw

δίτη ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν μετὰ τὸ μονομάχιον εἰκάζεται (Γ 386)·

γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ
ἤσκειν εἴρια καλά.

ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς οὐ παρέργως τὸ φίλεργον κἀκ τούτων (δ 123)·

τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν b
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ.
133 τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.

ἔοικε δὲ καὶ αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς καλλιτεχνίαν συνορᾶν. τῷ γοῦν Τηλεμάχῳ πέπλον τινὰ δωρουμένη φησί (ο 125)·

δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι, c
μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῇ δ' ἀλόχῳ φορέειν.

αὕτη δ' ἡ φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμηνύει· οὐ χλιδῶσα γὰρ οὐδὲ θρυπτομένη διὰ τὸ κάλλος εἰσάγεται. εὑρίσκεται γοῦν περὶ ἱστὸν ὑφαίνουσα καὶ ποικίλλουσα (Γ 125)·

τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
δίπλακα μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους d
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.

18. διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὅμηρος ὅτι δεῖ καὶ τοὺς κε-

1 μονομαχεῖον A: corr. C 8 ἀδράστη (η s. s.) A 11 ἀλκιανδρίππη A 15 φιλοτεχνίαν C 25 πολλέας A

κλημένους ἐφ' ἑστίασιν παρακαλεῖν ἀπανίστασθαι τοὺς κεκληκότας. ὁ μὲν Τηλέμαχος τὸν Μενέλαον (δ 294)·

ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

ἡ δὲ προσποιουμένη Μέντωρ εἶναι Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Νέστορα (γ 332)·

e ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεδα· τοῖο γὰρ ὥρη.

ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς οὐδ' ὅσιον εἶναι δοκεῖ πλείω χρόνον παραμένειν. γνωμικῶς γοῦν φησιν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ ἡ Ἀθηνᾶ (γ 335)·

ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινων πρὸ ἡλίου δύνον-
f τος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγραφώς. καθήμενοι μὲν γὰρ ἐδείπνουν, τροφῇ τῇ λιτοτάτῃ καὶ ὑγιεινοτάτῃ χρώμενοι καὶ οἴνῳ τοσούτῳ ὅσος ἱκανὸς ἂν γένοιτο πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός (fr. 155)·

τί ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις
Εὐθυμίᾳ τε μέλων ⟨κεν⟩ εἴην,
τοῦτ' αἴτημί σε.

192 τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἐστιν, οὐ βουλευτήριον, οὐ λέσχη φιλοσόφων. Σωκράτης γὰρ

17 fort. ⟨πᾶν⟩ τὸ τῶν συμποσίων γένος 18 non est Apollonius Acharnensis, qui de festis Atticis scripsit 23 ὅτι ἔρδων Bergk 24 fort. σοὶ μέν, καρτ. 25 μελῶν AC: corr. Cas κεν add. K 27 ὃ συνέδριον A: corr. C

οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει καίτοι Ἐρυξιμάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων, ἀλλ' ἐγρήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ πίνει ἐξ ἀργυροῦ φρέατος — καλῶς γάρ τις (Chamael. XI 461c) τὰ μεγάλα ποτήρια οὕτως ὠνόμασε — πίνει τ' ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια. φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς μὲν δύο νυστάζειν, καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀριστοφάνη, ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα· b καὶ τὸν Σωκράτη κατακοιμήσαντα ἐκείνους ἀναστάντα ἀπιέναι εἰς τὸ Λύκειον, ἐξόν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος, εἰς τοὺς Ὁμήρου Λαιστρυγόνας (κ 84),

ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς.

19. πᾶσα δὲ συμποσίου συναγωγὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὴν αἰτίαν εἰς θεὸν ἀνέφερε, καὶ στεφάνοις ἐχρῶντο τοῖς οἰκείοις τῶν θεῶν καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς. καὶ δοῦλος οὐδεὶς ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ' οἱ νέοι τῶν ἐλευθέρων ᾠνοχόουν, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱὸς καίτοι νυμφίος ὑπάρχων καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις. παρὰ c δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ (fr. 51 B) καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ τοῖς θεοῖς. καὶ τἆλλα δὲ πάντα παρεσκεύαζον τοῖς δειπνοῦσιν ἐλεύθεροι. καὶ οἱ δειπνήσαντες ἀπελύοντο φωτὸς ὄντος. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Περσικῶν συμποσίων ἐγίνοντό τινες καὶ βουλαί, καθάπερ ἐν τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ τὴν στρατείαν. τὸ δὲ τοῦ Ἀλκινόου συμπόσιον, πρὸς ὃ ἀποτέταται ⟨ὁ⟩ τοῦ Ὀδυσσέως λόγος (ι 5)·

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, d
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

14 εἰς θεοὺς C 22—24 haec male contracta 25 ὁ add. K (v. 26 ὁ λόγος Mus)

ξένου ὑποδοχὴν ἔχει, ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν Φαιάκων τρυφερῶν. ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλοσόφων συμπόσια κοσμιώτερον ἂν εὕροι, καίτοι τοῦτο περιέχον καὶ ἱλαρότητα καὶ παιδιὰν εὐσχήμονα. μετὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ᾄδει ὁ ᾠδὸς (ϑ 267) ‘ἀμφ’ Ἄρεος φιλότητα’ μῦθόν τινα χλεύῃ κεκραμένον, καίτοι εἰς τὴν μνηστηροφονίαν ὑποθηκῶν ὑποτιθεμέ-
e νων τῷ Ὀδυσσεῖ, ὡς [τοῦ Ἡφαίστου καὶ] τοῦ Κυλλοποδίωνος τὸν ἀνδρειότατον Ἄρη καταγωνισαμένου.

20. ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. πολλαχοῦ γοῦν ὁ Ὅμηρός φησιν (α 145)·

ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸ μόνον ἐλευθέριός ἐστιν καθέδρα σὺν ὑποποδίῳ, ὅπερ θρῆνυν καλοῦντες ἐντεῦθεν αὐτὸν ὠνόμασαν θρόνον τοῦ θρήσασθαι χάριν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι τάσσουσιν, ὡς Φιλητᾶς (fr. 21 Bach)·

θρήσασθαι δὲ πλατάνῳ γαίῃ ὕπο.

f ὁ δὲ κλισμὸς περιττοτέρως κεκόσμηται ἀνακλίσει. τούτων δ’ εὐτελέστερος ἦν ὁ δίφρος· τῷ γοῦν Ὀδυσσεῖ ἐπαίτῃ εἶναι δοκοῦντι ‘δίφρον ἀεικέλιον, φησί (υ 259), καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν.’

οἱ δὲ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοὔνομα, κεκραμένοι παρεστήκεσαν, ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονούμενοι τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις ἀεὶ πλῆρες παρεῖχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ’ ἄλλοις ἐξ ἴσου διένεμον. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησί (Δ 262)·

2 τρυφηλῶν C 3 fort. καίτοι ⟨καὶ⟩ τοῦτο 6 φιλότητος C 7 καίτοι A: καὶ C 7. 8 ὑποθήκας ὑποτιθέμενον C 8 glossam del. K (om. C) 13 αὐτομόνον A: αὐτὸς μόνον C 16 φιλίτας A φιλήτας C 18 δὲ del. Mus λασίῃ ὕπο Heinrich, cf. Anth. P. 16, 227 24 παρειστήκεισαν C

σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ 193
ἕστηχ' ὥσπερ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

προέπινον δ' ἀλλήλοις οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς (τοῦτο γὰρ προεκπιεῖν ἐστιν), ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον (I 224)·

πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.

ὁσάκις δὲ καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προειρήκαμεν ἤδη (I 11b) ὅτι δὴ τρεῖς ἦσαν διὰ τὸ τὸ αὐτό ποτε μὲν ἄριστον, ποτὲ δὲ δεῖπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γάρ εἰσιν οἱ φάσκοντες ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ ὁ ποιητὴς ἔφη (ρ 599) 'σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας,' οὐ νοοῦντες ὅτι λέγει τὸν δειλινὸν διατρίψας χρόνον. ὅμως b δὲ οὐδεὶς δείξει παρὰ τῷ ποιητῇ τρίς τινα λαμβάνοντα τροφάς. διαμαρτάνουσι δὲ πολλοὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐφεξῆς τιθέντες τούτους τοὺς στίχους (δ 55)·

σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.

εἰ γὰρ εἴδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων λείψανα τυγχάνοντα, τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέρειν. διόπερ τὸ δίστιχον ἀπαρκεῖ. ἀπαλλαγέντων δὲ τῶν δειπνούντων αἱ τράπεζαι ἐβαστάζοντο, ὥσπερ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν, ἐφ' ὧν καὶ λέγει (η 232)·

ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός, c

δῆλον ὡς τὰ ἀγγεῖα. καὶ γὰρ τῶν ὅπλων τὰ σκεπαστικά, θώρακα καὶ κνημῖδας καὶ τὰ τούτοις ἐμφερῆ λέγουσιν ἔντη, καθάπερ ἀγγεῖα τῶν τοῦ σώματος μερῶν ὄντα. τῶν δὲ ἡρωικῶν οἴκων τοὺς μείζονας Ὅμηρος μέγαρα

5 ἀχιλλῆα A: corr. C   10 διελιήσας A: corr. C   19 λειψάνων A: corr. C   27 ἀγγεῖα Di (cf. Apoll. soph. 69, 17): αἴτια A

καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας, οἱ δὲ νῦν ξενῶνας καὶ ἀνδρῶνας ὀνομάζουσι.

21. τί οὖν ὀνομάσομεν, ἄνδρες φίλοι, τὸ συμπόσιον ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς μὲν κληθείς, Ἐπι- d μανὴς δ᾽ ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθείς; βασιλεὺς δ᾽ ἦν οὗτος [τῶν Συριακῶν] τῶν ἀπὸ Σελεύκου εἷς· περὶ οὗ φησι Πολύβιος (26, 1) τάδε, ὡς ‘ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς ἐνίοτε τοὺς θεραπεύοντας οὗ τύχοι τῆς πόλεως ἀλύων ἐφαίνετο δεύτερος καὶ τρίτος· μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυροκοπείοις εὑρίσκετο καὶ χρυσοχοείοις εὑρησιλογῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τοὺς τορευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταβαίνων ὡμίλει ᾧ τύχοι καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων συνέπινε τῶν εὐτελε- e στάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων αἴσθοιτό τινας συνευωχουμένους, οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀφισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀρχαιρεσιάζων καὶ τοὺς μὲν δεξιούμενος, τοὺς δὲ καὶ περιπτύσσων παρεκάλει φέρειν αὐτῷ τὴν ψῆφον, ποτὲ μὲν ὡς ἀγορανόμος γένηται, ποτὲ δὲ καὶ ὡς δήμαρχος. f τυχὼν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον κατὰ τὸ παρὰ Ῥωμαίοις ἔθος διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων καὶ διέ-

2 νομίζουσι A: corr. Cas 3 fort. νομίσομεν s. νομιοῦμεν 4 Ἀντίοχος ⟨συνήγαγεν⟩ Schw 6 glossam del. K 9 ἀλύων Cas ex Diod. 29, 32: αὐτῶν A 10. 11 ἀργυροκοπίοις et χρυσοχοΐοις A: corr. C 11 εὑρεσιλογῶν Schw 13 ᾧ ς: ὃ AC, οἷ Diod 17 μετὰ κεραμείου A: corr. e Diod 23 fort. γενησόμενος

κρινε μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας. ἐξ ὧν εἰς ἀπορίαν ἦγε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεῖς· οἱ μὲν γὰρ ἀφελῆ τινα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ δὲ μαινόμενον. καὶ γὰρ περὶ τὰς δωρεὰς ἦν παραπλήσιος· ἐδίδου γὰρ τοῖς μὲν ἀστραγάλους δορκαδείους, τοῖς 194 δὲ φοινικοβαλάνους, ἄλλοις δὲ χρυσίον. καὶ ἐξ ἀπαντήσεως δέ τισι συντυγχάνων οὓς μὴ ἑωράκει ποτὲ ἐδίδου δωρεὰς ἀπροσδοκήτους. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκότας. τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἔκ τε τοῦ παρ' Ἀθηναίοις Ὀλυμπιείου καὶ τῶν περὶ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν ἀνδριάντων. ἐλούετο δὲ κἀν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ βαλανεῖα πεπληρωμένα, κεραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ b μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καί τινος εἰπόντος 'μακάριοί ἐστε ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς οἱ καὶ τούτοις χρώμενοι καὶ ὀδωδότες ἡδύ,' [καὶ] μηδὲν τὸν ἄνθρωπον προσειπὼν ὅπου 'κεῖνος τῇ ἑξῆς ἐλούετο ἐπεισελθὼν ἐποίησεν αὐτοῦ καταχυθῆναι τῆς κεφαλῆς μέγιστον κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου τῆς στακτῆς καλουμένης, ὡς πάντας ἀναστάντας κυλίεσθαι ⟨τοὺς⟩ λουομένους τῷ μύρῳ καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καὶ αὐτὸν τὸν βα- c σιλέα. 22. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος βασιλεὺς (Polyb. 31, 3) ἀκούσας τοὺς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ συντετελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, βουλόμενος τῇ μεγαλοδωρίᾳ ὑπερᾶραι τὸν Παῦλον

7 πώποτε K 8. 9 περὶ τὰς πόλεις Mein, θεραπείαις (pro θυσίαις) Wilam 14 κεραμείων A: corr. Mus 16 τοιούτοις C 17 καὶ om. C 18 κεῖνος A ἐκεῖνος C 21 τοὺς add. Wilam 27 μεγαλοεργίαιδωρεᾶι A μεγαλοεργίᾳ C: corr. Cas (μεγαλοδωρεᾷ)

ἐξέπεμψε πρέσβεις καὶ θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις καταγγελοῦντας τοὺς ἐσομένους ἀγῶνας ὑπὸ αὐτοῦ ἐπὶ Δάφνης· ὡς πολλὴν γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων σπουδὴν εἰς τὴν ὡς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς πανηγύρεως τὴν πομπείαν οὕτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθ-
d ηγοῦντό τινες Ῥωμαικὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν θώραξιν ἁλυσιδωτοῖς, ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλικίαις πεντακισχίλιοι· μεθ' οὓς Μυσοὶ πεντακισχίλιοι. συνεχεῖς δ' ἦσαν Κίλικες εἰς τὸν τῶν εὐζώνων τρόπον καθωπλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους. ἐπὶ δὲ τούτοις Θρᾷκες τρισχίλιοι καὶ Γαλάται πεντακισχίλιοι. τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες δισμύριοι καὶ χαλκάσπιδες πεντακισχίλιοι, ἄλλοι δὲ ἀργυράσπιδες· οἷς ἐπηκολούθει μονομάχων ζεύγη δια-
e κόσια τεσσαράκοντα. τούτων κατόπιν ἦσαν ἱππεῖς Νισαῖοι μὲν χίλιοι, πολιτικοὶ δὲ τρισχίλιοι, ὧν οἱ μὲν πλείους ἦσαν χρυσοφάλαροι καὶ χρυσοστέφανοι, οἱ δ' ἄλλοι ἀργυροφάλαροι. μετὰ δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἑταῖροι ἱππεῖς· οὗτοι δὲ ἦσαν εἰς χιλίους, πάντες χρυσοφάλαροι. τούτοις συνεχὲς ἦν τὸ τῶν φίλων σύνταγμα, ἴσον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι χίλιοι, οἷς ἐπηκολούθει τὸ καλούμενον ἄγημα, κράτιστον εἶναι δο-
f κοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, περὶ χιλίους. τελευταία δ' ἦν ἡ κατάφρακτος ἵππος, οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοῖς ὅπλοις· ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. πάντες δ'

9 συνεχεῖς ἦσαν· κίλικες δ' A (similiter C): corr. Di 13 haec mutila videntur, velut δισμύριοι, ⟨χρυσάσπιδες μὲν μύριοι⟩ καὶ χαλκ. πεντ., ⟨οἱ⟩ δὲ ἄλλοι, cf. v. 16. 17 16 πισαῖοι AC: corr. Cas

οἱ προειρημένοι εἶχον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ
καὶ διαχρύσους καὶ ζῳωτάς. ἐπὶ δὲ τούτοις ἕξιππα
μὲν ἦν ἑκατόν, τέθριππα δὲ τεσσαράκοντα· ἔπειτα
ἐλεφάντων ἅρμα καὶ συνωρίς· καθ' ἕνα δὲ εἵποντο
ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τριάκοντα καὶ ἕξ. 23. τὴν
δ' ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, ὡς ἐν κε-
φαλαίῳ δὲ λεκτέον. ἔφηβοι μὲν γὰρ ἐπόμπευσαν εἰς
ὀκτακοσίους, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους, βόες δ' εὐ- 195
τραφεῖς περὶ χιλίους, θεωρίδες δὲ βραχὺ λείπουσαι
τριακοσίων, ἐλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀκτακόσιοι. τὸ δὲ
τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος οὐ δυνατὸν ἐξηγήσασθαι·
πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομένων ἢ νομι-
ζομένων θεῶν ἢ δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων εἴδωλα
διήγετο, τὰ μὲν κεχρυσωμένα, τὰ δ' ἠμφιεσμένα στο-
λαῖς διαχρύσοις. καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες
μῦθοι κατὰ τὰς παραδεδομένας ἱστορίας ἐν διασκευ-
αῖς πολυτελέσι παρέκειντο. εἵπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νυ- b
κτὸς εἴδωλον καὶ Ἡμέρας, Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ, καὶ
Ἠοῦς καὶ Μεσημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων καὶ
ἀργυρωμάτων πλῆθος οὕτως ἄν τις ὑπονοήσειεν ὅσον
ἦν· ἑνὸς γὰρ τῶν φίλων Διονυσίου τοῦ ἐπιστολια-
γράφου χίλιοι παῖδες ἐπόμπευσαν ἀργυρώματα ἔχον-
τες, ὧν οὐδὲν ἔλαττον' ὁλκὴν εἶχεν δραχμῶν χιλίων.
βασιλικοὶ δὲ παῖδες παρῆλθον ἑξακόσιοι χρυσώματα
ἔχοντες. ἔπειτα γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις
ἔραινον εἰς διακοσίας. ταύταις δ' ἑξῆς ἐπόμπευον c
ἐν χρυσόποσι μὲν φορείοις ὀγδοήκοντα γυναῖκες, ⟨ἐν⟩

5 διεσκευασμένοι recte, cf. p. 198b 8. 9 εὐτρεφεῖς A: corr. C 9 θεωρία AC: corr. Cas 14 fort. παρήγετο 21. 22 ἐπιστολαγράφου A: corr. Schw 23 ἐλαττονολκὴν A: corr. Mein 27 ἐν add. Mein

ἀργυρόποσι δὲ πεντακόσιαι καθήμεναι, πολυτελῶς διεσκευασμέναι. καὶ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέστατα ταῦτα ἦν. 24. ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ μονομαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν τῷ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὁλκείων ἠλείφοντο d κροκίνῳ μύρῳ· ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κινναμωμίνου τὰ ἴσα καὶ ναρδίνου. παραπλησίως δὲ καὶ ταῖς ἑξῆς εἰσεφέρετο τήλινον, ἀμαράκινον, ἴρινον, πάντα διαφέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔστρωτο δὲ εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς. ὁ δὲ χειρισμὸς ἐγίνετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ἵππον γὰρ ἔχων εὐτελῆ παρέτρεχε παρὰ τὴν πομπήν, τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν. e κατὰ δὲ τοὺς πότους αὐτὸς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινε, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσῆγε. καὶ περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε· καί ποτε μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μεταν-ίστατο καὶ περιῄει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. προιούσης δ' ἐπὶ πολὺ τῆς συνουf σίας καὶ πολλῶν ἤδη κεχωρισμένων ὑπὸ τῶν μίμων ὁ βασιλεὺς εἰσεφέρετο ὅλος κεκαλυμμένος καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο ὡς εἷς ὢν δῆτα τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ

6 ὁλκίων A: corr. Ursinus 9 ειρινον A: corr. Cas 17 εἰσήγαγε A: corr. X 439 c, διέταττεν Diod. 31, 16, 2 26 συγκεκαλυμμένος 439 d, περικεκαλ. Diod

ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. ταῦτα δὲ πάντα συνετελέσθη ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐνοσφίσατο παρασπονδήσας τὸν Φιλομήτορα βασιλέα παιδίσκον ὄντα, ⟨τὰ⟩ δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων. ἱεροσυλήκει δὲ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱερῶν.'

25. θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τήν τε τοῦ 196 βασιλέως διάνοιαν ὡς οὐκ ἐπιφανής, ἀλλ' ὄντως ἐπιμανὴς ὑπῆρχε, ... προσέθηκεν ὁ Μασούριος περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγενημένης ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου βασιλέως πομπῆς Καλλίξεινον τὸν Ῥόδιον ἱστοροῦντα ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας, ὅς φησι (FHG III 58)· 'πρὸ δὲ τοῦ ἄρξασθαι τὴν κατασκευασθεῖσαν σκηνὴν ἐν τῷ τῆς ἄκρας περιβόλῳ χωρὶς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ παρεπιδήμων ὑποδοχῆς ἐξηγήσομαι· καλὴ γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἀξία τε ἀκοῆς ἐγενήθη. τὸ μὲν οὖν μέγεθος αὐτῆς b ἑκατὸν τριάκοντα κλίνας ἐπιδεχόμενον κύκλῳ, διασκευὴν δ' εἶχε τοιαύτην. κίονες διεστάθησαν ξύλινοι πέντε μὲν κατὰ πλευρὰν ἑκάστην τοῦ μήκους πεντηκονταπήχεις πρὸς ὕψος, ἑνὶ δὲ ἐλάττους κατὰ πλάτος· ἐφ' ὧν ἐπιστύλιον καθηρμόσθη τετράγωνον, ὑπερεῖδον τὴν σύμπασαν τοῦ συμποσίου στέγην. αὕτη δ' ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ περιλεύκῳ, καθ' ἑκάτερον δὲ μέρος εἶχε δοκοὺς μεσολεύκοις ἐμπετάσμασι πυργωτοῖς κατειλημένας, ἐν αἷς φατνώματα γραπτὰ c

4 τὰ add. Mus   9 supplendum fere καὶ τὴν Μασουρίου σοφίαν, cf. cap. 64   14 σκηνὴν male collocatum   15 χάριν τῆς C   18 ὑποδεχόμενον C   19 δὲ ἔχει A: corr. Schw   δ' ἐστάθησαν A: corr. Mus   21 τὸ ὕψος C (om. πρὸς)   ἐλάττω A: corr. Mus   26 κατειλημμένας A: corr. Schw, nisi forte διειλημμένας fuit   26 sq ἐν αἷς — ἐτέτακτο non satis intellego

κατὰ μέσον ἐτέτακτο. τῶν δὲ κιόνων οἱ μὲν τέσσαρες ὡμοίωντο φοίνιξιν, οἱ δ᾽ ἀνὰ μέσον θύρσων εἶχον φαντασίαν. τούτων δ᾽ ἐκτὸς περίστυλος ἐπεποίητο σῦριγξ ταῖς τρισὶ πλευραῖς καμαρωτὴν ἔχουσα στέγην, ἐν ᾗ τὴν τῶν κατακειμένων ἀκολουθίαν ἑστάναι συνέβαινεν. ἧς τὸ μὲν ἐντὸς αὐλαίαις περιείχετο φοινικίναις, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνὰ μέσον χωρῶν δοραὶ θηρίων
d παράδοξοι καὶ τῇ ποικιλίᾳ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέμαντο. τὸ δὲ περιέχον αὐτὴν ὕπαιθρον μυρρίναις καὶ δάφναις ἄλλοις τε ἐπιτηδείοις ἔρνεσιν ἐγεγόνει συνηρεφές. τὸ δ᾽ ἔδαφος πᾶν ἄνθεσι κατεπέπαστο παντοίοις. ἡ γὰρ Αἴγυπτος καὶ διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἀέρος εὐκρασίαν καὶ διὰ τοὺς κηπεύοντας τὰ σπανίως καὶ καθ᾽ ὥραν ἐνεστηκυῖαν ἐν ἑτέροις φυόμενα τόποις ἄφθονα γεννᾷ καὶ διὰ παντός, καὶ οὔτε ῥόδον οὔτε λευκόιον οὔτ᾽ ἄλλο ῥᾳδίως ἄνθος ἐκλιπεῖν οὐθὲν οὐδέποτ᾽ εἴωθεν. διὸ δὴ καὶ κατὰ μέσον χειμῶνα τῆς ὑποδοχῆς τότε γενηθείσης παράδοξος ἡ φαντασία [τότε]
e τοῖς ξένοις κατέστη. τὰ γὰρ εἰς μίαν εὑρεθῆναι στεφάνωσιν οὐκ ἂν δυνηθέντα ἐν ἄλλῃ πόλει ῥᾳδίως, ταῦτα καὶ τῷ πλήθει τῶν κατακειμένων ἐκεχορήγητο εἰς τοὺς στεφάνους ἀφθόνως καὶ εἰς τὸ τῆς σκηνῆς ἔδαφος κατεπέπαστο χύδην, θείου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἀποτελοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν. 26. διέκειτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῷα μαρμάρινα τῶν πρώτων τεχνιτῶν ἑκατόν. ἐν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις πίνακες τῶν Σικυωνικῶν ζωγράφων, ἐναλλὰξ δ᾽ ἐπί-

1 ἐτέτατο Villebrun 6 ἧς i. e. τῆς σκηνῆς, non iam τῆς σύριγγος αὔλεαις A: corr. ς 7 χώρων A: corr. Cas, cf. litt. e 16 ἐκλείπειν C fort. recte 18 τότε del. Schw 21 ἐχορηγεῖτο A: corr. Mein 27 σικυωνιακῶν A: corr. C

*λεκτοι εἰκασίαι παντοῖαι καὶ χιτῶνες χρυσοϋφεῖς ἐφα-
πτίδες τε κάλλισται, τινὲς μὲν εἰκόνας ἔχουσαι τῶν* f
*βασιλέων ἐνυφασμένας, αἱ δὲ μυθικὰς διαθέσεις. ὑπερ-
άνω δὲ τούτων θυρεοὶ περιέκειντο ἐναλλὰξ ἀργυροῖ
τε καὶ χρυσοῖ. ἐν δὲ ταῖς ἐπάνω τούτων χώραις οὔ-
σαις ὀκταπήχεσιν ἄντρα κατεσκεύαστο κατὰ μὲν τὸ
μῆκος τῆς σκηνῆς ἓξ ἐν ἑκατέρᾳ πλευρᾷ, κατὰ πλάτος
δὲ τέτταρα· συμπόσιά τε ἀντία ἀλλήλων ⟨ἐν⟩ αὐτοῖς
τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν καὶ σατυρικῶν ζῴων ἀληθι-* 197
*νὸν ἐχόντων ἱματισμόν, οἷς παρέκειτο καὶ ποτήρια
χρυσᾶ. κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄντρων νύμφαι ἐλείφθη-
σαν, ἐν αἷς ἔκειντο Δελφικοὶ χρυσοῖ τρίποδες ὑπο-
στήματ᾽ ἔχοντες. κατὰ δὲ τὸν ὑψηλότατον τόπον τῆς
ὀροφῆς ἀετοὶ κατὰ πρόσωπον ἦσαν ἀλλήλων χρυσοῖ,
πεντεκαιδεκαπήχεις τὸ μέγεθος. ἔκειντο δὲ κλῖναι
χρυσαῖ σφιγγόποδες ἐν ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἑκατόν· ἡ
γὰρ κατὰ πρόσωπον ἁψὶς ἀφεῖτ᾽ ἀναπεπταμένη. ταύ-* b
*ταις δ᾽ ἀμφίταποι ἁλουργεῖς ὑπέστρωντο τῆς πρώτης
ἐρέας, καὶ περιστρώματα ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις
ἐπῆν. ψιλαὶ δὲ Περσικαὶ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν
χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυ-
φασμένων ἔχουσαι ζῳδίων. παρετέθησαν δὲ καὶ τρί-
ποδες τοῖς κατακειμένοις χρυσοῖ διακόσιοι τὸν ἀριθμόν,
ὥστ᾽ εἶναι δύο κατὰ κλίνην, ἐπ᾽ ἀργυρῶν διέδρων.
ἐκ δὲ τῶν ὄπισθεν πρὸς τὴν ἀπόνιψιν ἑκατὸν ἀργυραῖ
λεκάναι καὶ καταχύσεις ἴσαι παρέκειντο. ἐπεπήγει δὲ*

1 *παντοῖοι* A: corr. Schw 4. 5 *ἀργυραι τε καὶ χρυσαί* A: corr. Cas 8 *ἐν* add. Cas 11 *νύμφαι* corruptum, *νυμφαῖα* (et deinceps *ἐν οἷς*) Cas 13 *ἔχοντες ⟨ἀργυρᾶ⟩* Mein 15 *ἔκειντο* i. e. in ipso tentorio, narratio compendiata *δὲ καὶ κλῖναι* C 17 *ὄψις* A: corr. Wilam 24 *δένδρων* C, cf. Et. M. 409, 36 25 *ἀπόνιψιν* Rohde: *ἄποψιν* A

c τοῦ συμποσίου καταντικρὺ καὶ ἑτέρα κλίνη πρὸς τὴν
τῶν κυλίκων καὶ ποτηρίων τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς
τὴν χρῆσιν ἀνηκόντων [καὶ] κατασκευασμάτων ἔκθεσιν·
ἃ δὴ πάντα χρυσᾶ τε ἦν καὶ διάλιθα, θαυμαστὰ ταῖς
τέχναις. τούτων δὲ τὴν μὲν κατὰ μέρος κατασκευὴν
καὶ τὰ γένη μακρὸν ἐπεφαίνετό μοι δηλοῦν· τὸ δὲ τοῦ
σταθμοῦ πλῆθος εἰς μύρια τάλαντα ἀργυρίου τὴν σύμ-
πασαν εἶχε κατασκευήν. 27. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τὰ κατὰ
τὴν σκηνὴν διεληλύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τὴν τῆς
πομπῆς ἐξήγησιν. ἤγετο γὰρ διὰ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν
d σταδίου. πρώτη δ' ἐβάδιζεν ⟨ἡ⟩ Ἑωσφόρου· καὶ γὰρ
ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπὴ καθ' ὃν ὁ προειρημένος ἀστὴρ
φαίνεται χρόνον. ἔπειθ' ἡ τοῖς τῶν βασιλέων γονεῦσι
κατωνομασμένη. μετὰ δὲ ταύτας αἱ τῶν θεῶν ἁπάν-
των, οἰκείαν ἔχουσαι τῆς περὶ ἕκαστον αὐτῶν ἱστορίας
διασκευήν. τὴν δὲ τελευταίαν Ἑσπέρου συνέβαινεν
εἶναι, τῆς ὥρας εἰς τοῦτον συναγούσης τὸν καιρόν.
τὰ δὲ κατὰ μέρος αὐτῶν εἴ τις εἰδέναι βούλεται, τὰς
e τῶν πεντετηρίδων γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπείτω. τῆς
δὲ Διονυσιακῆς πομπῆς πρῶτοι μὲν προήεσαν οἱ τὸν
ὄχλον ἀνείργοντες Σιληνοί, πορφυρᾶς χλαμύδας, οἱ
δὲ φοινικίδας ἠμφιεσμένοι. τούτοις δ' ἐπηκολούθουν
Σάτυροι καθ' ἕκαστον τοῦ σταδίου μέρος εἴκοσι, λαμ-
πάδας φέροντες κισσίνας διαχρύσους. μεθ' οὓς Νῖκαι

1 ἑτέρα σκηνὴ Mein 2 κυλικίων A: corr. C, ubi (v. 5) τῶν δὲ κυλίκων τὴν κατὰ μέρος κατασκευήν 3 καὶ del. Cas 6 διεφαίνετο C 8 fort. ἀνῆγε vel συνῆγε (pro εἶχε) 11 ἡ add. K 14 ἐπωνομασμένη superscr. κατω C 15 ἑκάστων A: corr. Wilam 17 εἰς τοῦτο AC: corr. K 21 σειληνοί A: corr. C χλανίδας AC: corr. Di 23 fort. καθ' ἑκάτερον, ut fuerint quadraginta, sicut infra pag. 439, 10 μέρους A: corr. Mus 24 κισσίνας delendum videtur, cf. p. 198 extr post Νῖκαι fort. numerale intercidit

χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας. ἔφερον δ' αὗται θυμιατήρια ἑξαπήχη κισσίνοις διαχρύσοις κλωσὶ διακεκοσμημένα, ζῳωτοὺς ἐνδεδυκυῖαι χιτῶνας, αὐταὶ δὲ πολὺν κόσμον χρυσοῦν περικείμεναι. μετὰ δὲ ταύτας εἵπετο f βωμὸς ἑξάπηχυς διπλοῦς κισσίνῃ φυλλάδι διαχρύσῳ πεπυκασμένος, ἔχων ἀμπέλινον χρυσοῦν στέφανον μεσολεύκοις μίτραις διειλημμένον. ἐπηκολούθουν δ' αὐτῷ παῖδες ἐν χιτῶσι πορφυροῖς, λιβανωτὸν καὶ σμύρναν, ἔτι δὲ κρόκον ἐπὶ χρυσῶν μαζονόμων φέροντες ἑκατὸν εἴκοσι. μεθ' οὓς Σάτυροι τεσσαράκοντα ἐστεφανωμένοι κισσίνοις χρυσοῖς στεφάνοις· τὰ δὲ σώματα οἳ μὲν ἐκέχριντο ὀστρείῳ, τινὲς δὲ μίλτῳ καὶ χρώμασιν 198 ἑτέροις. ἔφερον δὲ καὶ οὗτοι στέφανον χρυσοῦν ἐξ ἀμπέλου καὶ κισσοῦ εἰργασμένον. μεθ' οὓς Σιληνοὶ δύο ἐν πορφυραῖς χλαμύσι καὶ κρηπῖσι λευκαῖς. εἶχε δ' αὐτῶν ὃ μὲν πέτασον καὶ κηρύκειον χρυσοῦν, ὃ δὲ σάλπιγγα. μέσος δὲ τούτων ἐβάδιζεν ἀνὴρ μείζων ⟨ἢ⟩ τετράπηχυς ἐν τραγικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ, φέρων χρυσοῦν Ἀμαλθείας κέρας· ὃς προσηγορεύετο Ἐνιαυτός. ᾧ γυνὴ περικαλλεστάτη κατὰ τὸ μέγεθος εἵπετο πολλῷ χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ . . . . κεκοσμημένη, φέρουσα τῇ b μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν στέφανον περσαίας, τῇ δ' ἑτέρᾳ ῥάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη Πεντετηρίς. ταύτῃ δ' ἐπηκολούθουν Ὧραι ⟨αἱ⟩ τέσσαρες διεσκευασμέναι

2 διαχρύσοις K: καὶ χρυσοῖς A κλωσὶ Adamus: καιωσι A 3 αὗται δὲ A: corr. Schw, praestabat αὐταὶ δὲ ζῳωτοὺς ἐνδεδ. χιτ. καὶ πολὺν — περικείμεναι 5 διπλοῦς i. e. ara ad similitudinem arae Iovis Olympii 7 κατειλημμένον A C: corr. K 12 ἐκέχρηντο A: corr. C 13 sqq verba ἔφερον δὲ — εἰργασμένον fort. post σάλπιγγα (v. 17) transponenda 15 χλανίσι C 16 κηρύκιον A: corr. C 17 ἢ add. K 19 ἀμαλθίας A: corr. C 20 κατὰ ταὐτὸ μέγεθος Rohde, κατ' ⟨ἐκεῖνον⟩ τὸ μέγεθος Wilam 21 ἐσθῆτι suppl. Mein 22 περσέας C 24 αἱ add. K διεσκευασμέναι, cf. ad p. 194 f

καὶ ἑκάστη φέρουσα τοὺς ἰδίους καρπούς. ἐχόμενα τούτων θυμιατήρια δύο κίσσινα ἐκ χρυσοῦ ἑξαπήχη καὶ βωμὸς ἀνὰ μέσον τούτων τετράγωνος χρυσοῦ. καὶ πάλιν Σάτυροι στεφάνους ἔχοντες κισσίνους χρυσοῦς, φοινικίδας περιβεβλημένοι· ἔφερον δ' οἳ μὲν οἰνοχόην χρυσῆν, οἳ δὲ καρχήσιον. μεθ' οὓς ἐπορεύετο Φιλί- c σκος ὁ ποιητὴς ἱερεὺς ὢν Διονύσου καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφέροντο Δελφικοὶ τρίποδες, ἆθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν χορηγοῖς, ὁ μὲν παιδικος ἐννέα πηχῶν τὸ ὕψος, ὃ δὲ πηχῶν δώδεκα ὁ τῶν ἀνδρῶν. 28. μετὰ τούτους τετράκυκλος πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα, ὀκτὼ δὲ τὸ πλάτος, ἤγετο ὑπὸ ἀνδρῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἐπῆν ἄγαλμα Διονύσου δεκάπηχυ σπένδον ἐκ καρχησίου χρυσοῦ, χιτῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπεζον καὶ ἐπ' αὐτοῦ κροκωτὸν διαφανῆ· περιεβέβλητο d δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν χρυσοποίκιλον. προέκειτο δὲ αὐτοῦ κρατὴρ Λακωνικὸς χρυσοῦς μετρητῶν δεκαπέντε καὶ τρίπους χρυσοῦς, ἐφ' οὗ θυμιατήριον χρυσοῦν καὶ φιάλαι δύο χρυσαῖ, κασσίας μεσταὶ καὶ κρόκου. περιέκειτο δ' αὐτῷ καὶ σκιὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας κεκοσμημένη, προσήρτηντο δὲ καὶ στέφανοι καὶ ταινίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα καὶ μίτραι πρόσωπά τε σατυρικὰ καὶ κωμικὰ καὶ τραγικά. e τῇ δὲ τετρακύκλῳ . . . . ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι καὶ ἱεροστολισταὶ καὶ θίασοι παντοδαποὶ καὶ τὰ λῖκνα φέρουσαι. μετὰ δὲ ταύτας Μακέται αἱ καλούμεναι Μιμαλλόνες

10 παιδίσκος A: corr. K 12 μῆκος πηχῶν C 14 διονυσίου A: corr. C 20 l. κασίας 25 ἐπηκολούθουν sim. suppl. Schw 25. 26 ἱεροστολισταὶ Rohde: περσειστελεταί A 26 καὶ ⟨αἱ⟩ τὰ Wilam 27 ταύτας K: ταῦτα AC, tum fort. ⟨βάκχαι⟩ Μακετίδες αἱ

καὶ Βασσάραι καὶ Λυδαί, κατακεχυμέναι τὰς τρίχας
καὶ ἐστεφανωμέναι τινὲς μὲν ὄφεσιν, αἳ δὲ μίλακι καὶ
ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· κατεῖχον δὲ ταῖς χερσὶν αἳ μὲν
ἐγχειρίδια, αἳ δὲ ὄφεις. μετὰ δὲ ταύτας ἤγετο τετρά-
κυκλος πηχῶν ὀκτὼ πλάτος ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξήκοντα, ἐφ' f
ἧς ἄγαλμα Νύσης ὀκτάπηχυ καθήμενον, ἐνδεδυκὸς μὲν
θάψινον χιτῶνα χρυσοποίκιλον, ἱμάτιον δὲ ἠμφίεστο
Λακωνικόν. ἀνίστατο δὲ τοῦτο μηχανικῶς οὐδενὸς
τὰς χεῖρας προσάγοντος καὶ σπεῖσαν ἐκ χρυσῆς φιάλης
γάλα πάλιν ἐκάθητο. εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρσον
ἐστεμμένον μίτραις. αὕτη δ' ἐστεφάνωτο κισσίνῳ χρυσῷ
καὶ βότρυσι διαλίθοις πολυτελέσιν. εἶχε δὲ σκιάδα
καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς τετρακύκλου κατεπεπήγεσαν
λαμπάδες διάχρυσοι τέτταρες. ἑξῆς εἵλκετο ἄλλη τετρά- 199
κυκλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι, πλάτος ἑκκαίδεκα, ὑπὸ
ἀνδρῶν τριακοσίων· ἐφ' ἧς κατεσκεύαστο ληνὸς πηχῶν
εἴκοσι τεσσάρων, πλάτος πεντεκαίδεκα, πλήρης στα-
φυλῆς. ἐπάτουν δὲ ἑξήκοντα Σάτυροι πρὸς αὐλὸν
ᾄδοντες μέλος ἐπιλήνιον, ἐφειστήκει δ' αὐτοῖς Σιληνός·
καὶ δι' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ γλεῦκος ἔρρει. ἑξῆς ἐφέρετο
τετράκυκλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι πέντε, πλάτος τεσ-
σαρεσκαίδεκα· ἤγετο δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων· ἐφ'
ἧς ἦν ἀσκὸς τρισχιλίους ἔχων μετρητάς, ἐκ παρδαλῶν
[δερμάτων] ἐρραμμένος· ἔρρει δὲ καὶ οὗτος κατὰ μι- b
κρὸν ἀνιέμενος κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν. ἠκολούθουν

2 *μίλαξι* AC: corr. K 5 ante *πηχῶν* longitudinis notam excidisse coni. Schw, sed fort. octo ulnarum fuit longitudo, ne maius fiat plaustrum quam quod sexaginta homines loco movere possint, cf. cap. 28 init 8 *δὴ τοῦτο* A: corr. Schw 15 minimum *εἴκοσι* ⟨*πέντε*⟩ 16 *ἐφ' ἧς* C: *ἐφεξῆς* A 19 *ἐφεστήκει* A: corr. C 21. 22 latitudinis nota fort. corrupta 24 glossam del. Mein

δ' αὐτῷ Σάτυροι καὶ Σιληνοὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐστεφα-
νωμένοι, φέροντες οἳ μὲν οἰνοχόας, οἳ δὲ φιάλας, οἳ
δὲ θηρικλείους μεγάλας, πάντα χρυσᾶ. 29. ἐχόμενος
ἤγετο κρατὴρ ἀργυροῦς ἑξακοσίους χωρῶν μετρητὰς
ἐπὶ τετρακύκλου ἑλκομένης ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων.
εἶχε δὲ ὑπὸ τὰ χείλη καὶ τὰ ὦτα καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν
c ζῷα τετορευμένα καὶ διὰ μέσου ἐστεφάνωτο στεφάνῳ
χρυσῷ διαλίθῳ. ἑξῆς ἐφέρετο κυλικεῖα ἀργυρᾶ δωδε-
καπήχη δύο, ὕψος πηχῶν ἕξ· ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω
τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλῳ καὶ ἐπὶ τῶν
ποδῶν ζῷα τριημιπήχη καὶ πηχυαῖα πλήθει πολλά.
καὶ λουτῆρες μεγάλοι δέκα καὶ κρατῆρες ἑκκαίδεκα, ὧν
οἱ μείζους ἐχώρουν μετρητὰς τριάκοντα, οἱ δ' ἐλάχιστοι
πέντε. εἶτα λέβητες [ἓξ] βαλανωτοὶ εἴκοσι τέσσαρες
ἐπ' ἐγγυθήκαις πάντες καὶ ληνοὶ ἀργυραῖ δύο, ἐφ' ὧν
d ἦσαν βῖκοι εἴκοσι τέσσαρες, τράπεζά τε ὁλάργυρος
δωδεκάπηχυς καὶ ἄλλαι ἑξαπήχεις τριάκοντα. πρὸς δὲ
τούτοις τρίποδες τέσσαρες, ὧν εἷς μὲν εἶχε τὴν περί-
μετρον πηχῶν ἑκκαίδεκα, κατάργυρος ὢν ὅλος, οἱ δὲ
τρεῖς ἐλάττονες ὄντες διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον.
μετὰ τούτους ἐφέροντο Δελφικοὶ τρίποδες ἀργυροῖ
ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμόν, ἐλάττους τῶν προειρημένων,
ὧν αἱ γωνίαι ...., τετράμετροι· ὑδρίαι εἴκοσι καὶ ἕξ,
ἀμφορεῖς Παναθηναικοὶ δεκαέξ, ψυκτῆρες ἑκατὸν ἑξή-

5 ἑλκόμενος A: corr. Mein 7 τετορνευμένα A: corr. Salmas 8 ἐπεφέρετο A deletis primis litteris κυλίκια AC: corr. Villebrun; non vasa sunt, sed abaci vasibus repleti, ut docet mensurarum ratio, quamquam mire dicuntur abacorum γάστραι 11 τρία ἡμιπήχη A: corr. Schw 14 ἓξ del. K cf. p. 210 a βανωτοὶ A: corr. O. Iahn 15 πάντες K: πέντε A 23 hiatum not. Dobr, qui ζῷα εἶχον τετορευ-μένα supplet; tum τετραμέτρητοι recte, ut videtur, Mein ὑδρεῖαι A

κοντα· τούτων ὁ μέγιστος ἦν μετρητῶν ἕξ, ὁ δὲ e
ἐλάχιστος δύο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἅπαντα ἀργυρᾶ. 30. ἐχόμενοι δὲ τούτων ἐπόμπευον οἱ τὰ χρυσώματα φέροντες, κρατῆρας Λακωνικοὺς τέτταρας ἔχοντας στεφάνους ἀμπελίνους .... τετραμέτρητοι ἕτεροι, Κορινθιουργεῖς δύο — οὗτοι δ' εἶχον ἄνωθεν καθήμενα περιφανῆ τετορευμένα ζῷα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα· ἐχώρει δ' ἕκαστος μετρητὰς ὀκτώ — ἐπ' ἐγγυθήκαις. καὶ ληνός, ἐν ᾗ ἦσαν βῖκοι δέκα, ὁλκεῖα δύο, ἑκάτερον f
χωροῦν μετρητὰς πέντε, κώθωνες διμέτρητοι δύο, ψυκτῆρες εἴκοσι δύο, ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει μετρητὰς τριάκοντα, ὁ δὲ ἐλάχιστος μετρητήν. ἐπόμπευσαν δὲ τρίποδες χρυσοῖ μεγάλοι τέτταρες· καὶ χρυσωματοθήκη χρυσῆ διάλιθος πηχῶν δέκα ὕψος, ἔχουσα βασμοὺς ἕξ, ἐν οἷς καὶ ζῷα τετραπάλαιστα ἐπιμελῶς πεποιημένα, πολλὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ κυλικεῖα δύο καὶ ὑάλινα διάχρυσα δύο· ἐγγυθῆκαι χρυσαῖ τετραπήχεις δύο, ἄλλαι ἐλάττους τρεῖς, ὑδρίαι δέκα, βωμὸς τρίπηχυς, μαζο- 200
νόμια εἴκοσι πέντε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπορεύοντο παῖδες χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι ἐνδεδυκότες χιτῶνας λευκούς, ἐστεφανωμένοι οἱ μὲν κισσῷ, οἱ δὲ πίτυι· ὧν διακόσιοι μὲν καὶ πεντήκοντα χοεῖς εἶχον χρυσοῦς, τετρακόσιοι δὲ ἀργυροῦς, ἕτεροι δὲ τριακόσιοι καὶ εἴκοσι ψυκτήρια ἔφερον χρυσᾶ, οἱ δὲ ἀργυρᾶ. μεθ' οὓς ἄλλοι παῖδες

3 ἐχόμενα A: corr. Schw 5 ἀμπελίους A: corr. ϛ, addendum videtur διαχρύσους sim; ἀμπελίνους, τετραμετρήτους. ἕτεροι Κορινθ. Schw, quod non sufficit 11 κωθῶναι A: corr. XI p. 483 f 15 etiam latitudo videtur indicata fuisse 17 κυλίκια A: corr. Schw, tum fort. ⟨ἀργυρᾶ⟩ δύο καὶ 19. 20 μαζονομίαι A: corr. Cas 22 πίτυι· ὧν Schw: πιτυίωι A 25 οἱ δὲ ἀργυρᾶ, haec decurtata

ἔφερον κεράμια πρὸς τὴν τοῦ γλυκισμοῦ χρείαν, ὧν
εἴκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ, πεντήκοντα δὲ ἀργυρᾶ, τριακό-
b σια δὲ κεκηρογραφημένα χρώμασι παντοίοις. καὶ κε-
ρασθέντων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ πίθοις πάντες κοσμίως
ἐγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ σταδίῳ.'

31. ἑξῆς τούτοις καταλέγει τετραπήχεις τραπέζας . . . .
ἐφ' ὧν πολλὰ θέας ἄξια πολυτελῶς κατεσκευασμένα
περιήγετο θεάματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Σεμέλης θάλα-
μος, ἐν ᾧ ἔχουσαι χιτῶνας τινὲς διαχρύσους καὶ λιθο-
κολλήτους τῶν πολυτιμήτων. οὐκ ἄξιον δ' ἦν παρα-
λιπεῖν τήνδε 'τὴν τετράκυκλον, μῆκος οὖσαν πηχῶν
εἴκοσι δύο, πλάτος δεκατεσσάρων, ὑπὸ ἀνδρῶν ἑλκο-
c μένην πεντακοσίων· ἐφ' ἧς ἄντρον ἦν βαθὺ καθ' ὑπερ-
βολὴν κισσῷ καὶ μίλῳ. ἐκ τούτου περιστεραὶ καὶ
φάσσαι καὶ τρυγόνες καθ' ὅλην ἐξίπταντο τὴν ὁδόν,
λημνίσκοις τοὺς πόδας δεδεμέναι πρὸς τὸ ῥᾳδίως ὑπὸ
τῶν θεωμένων ἁρπάζεσθαι. ἀνέβλυζον δὲ ἐξ αὐτοῦ
καὶ κρουνοὶ δύο, ὃ μὲν γάλακτος, ὃ δὲ οἴνου. πᾶσαι
δ' αἱ περὶ αὐτὸν Νύμφαι στεφάνους εἶχον χρυσοῦς,
ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ κηρύκειον χρυσοῦν, ἐσθῆτας δὲ πολυ-
τελεῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου, ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ
d Ἰνδῶν κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν δωδεκάπηχυς
ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἠμφιεσμένος πορφυρίδα
καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων· εἶχε
δ' ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν, ὑπεδέδετο δ'

6 hiatum not. K, intercidit plaustrorum *τετρακύκλων* mentio 9 *ἔχουσι* A: corr. K, intellege Nymphas 14 *μίλῳ* Schw: *μίλτῳ* AC, tum velut *ἐσκιασμένον* suppl. Mein 16 *λινίσκοις* C 19 *περὶ δὲ ταύτην* (Semele fort. intellegenda) *νύμφαι* C; *αὐτὸν* Mercurium intellego Bacchum puerum ad Nymphas Nysaeas deferentem, oratio non integra 24. 25 *εἶχε δ'* Schw: *εἶχεν* AC

ἐμβάδας χρυσορραφεῖς. προεκάθητο δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ
τραχήλῳ τοῦ ἐλέφαντος Σατυρίσκος πεντάπηχυς ἐστε-
φανωμένος πίτυος στεφάνῳ χρυσῷ, τῇ δεξιᾷ χειρὶ
αἰγείῳ κέρατι χρυσῷ σημαίνων. ὁ δὲ ἐλέφας σκευὴν
εἶχε χρυσῆν καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ κίσσινον χρυσοῦν
στέφανον. ἠκολούθουν δὲ τούτῳ παιδίσκαι πεντακό- e
σιαι κεκοσμημέναι χιτῶσι πορφυροῖς, χρυσῷ διεζω-
σμέναι. ἐστεφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγούμεναι ἑκατὸν εἴκοσι
χρυσοῖς πιτυίνοις στεφάνοις, ἠκολούθουν δ' αὐταῖς
Σάτυροι ἑκατὸν εἴκοσι, πανοπλίας οἱ μὲν ἀργυρᾶς, οἱ
δὲ χαλκᾶς ἔχοντες. μετὰ δὲ τούτους ἐπορεύοντο ὄνων
ἶλαι πέντε, ἐφ' ὧν ἦσαν Σιληνοὶ καὶ Σάτυροι ἐστε-
φανωμένοι. τῶν δὲ ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς, οἱ δὲ ἀργυ-
ρᾶς προμετωπίδας καὶ σκευασίας εἶχον. 32. μετὰ δὲ f
τούτους ἐλεφάντων ἅρματα ἀφείθη εἴκοσι τέτταρα καὶ
συνωρίδες τράγων ἑξήκοντα, κώλων δεκαδύο, ὀρύγων
ἑπτά, βουβάλων δεκαπέντε, στρουθῶν συνωρίδες ὀκτώ,
ὀνελάφων ἑπτά, καὶ συνωρίδες δ' ὄνων ἀγρίων, ἅρ-
ματα τέσσαρα. ἐπὶ δὲ πάντων τούτων ἀνεβεβήκει
παιδάρια χιτῶνας ἔχοντα ἡνιοχικοὺς καὶ πετάσους.
παρανεβεβήκει δὲ παιδισκάρια διεσκευασμένα πελτα-
ρίοις καὶ θυρσολόγχοις, κεκοσμημένα ἱματίοις καὶ
χρυσίοις. ἐστεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα παιδάρια
πίτυι, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ. ἐπῆσαν δὲ καὶ συνω-
ρίδες καμήλων ⟨ἕξ⟩, ἐξ ἑκατέρου μέρους τρεῖς· αἷς
ἐπηκολούθουν ἀπῆναι ὑφ' ἡμιόνων ἀγόμεναι. αὗται 201

1 χρυσογραφεῖς AC: corr. Wilam 3 χειρὶ del. ς 10 fort. οἱ μὲν ⟨χρυσᾶς, οἱ δὲ⟩ ἀργυρᾶς, si fides est epitomae, ubi haec: ὡπλισμένοι ἀργυραῖς καὶ χρυσαῖς πανοπλίαις καὶ χαλκαῖς 16 κόλων Gesner 19 ἀναβεβήκει et 21 παραναβεβήκει AC 21 δὲ A: δὲ καὶ C 22. 23 ἱματίοις διαχρύσοις Mein 24 ἐπῆσαν AC: corr. Mein 25 ἕξ add. K

δ' εἶχον σκηνὰς βαρβαρικάς, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἕτεραι κεκοσμημέναι ὡς αἰχμάλωτοι. κάμηλοι δ' αἱ μὲν ἔφερον λιβανωτοῦ μνᾶς τριακοσίας, σμύρνης τριακοσίας, κρόκου καὶ κασίας καὶ κινναμώμου καὶ ἴριδος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων διακοσίας. ἐχόμενοι τούτων ἦσαν Αἰθίοπες δωροφόροι, ὧν οἱ μὲν ἔφερον ὀδόντας ἑξακοσίους, ἕτεροι δὲ ἐβένου κορμοὺς δισχιλίους, ἄλλοι χρυσίου καὶ ἀργυρίου κρατῆρας ἑξήκοντα b καὶ ψήγματα χρυσοῦ. μεθ' οὓς ἐπόμπευσαν κυνηγοὶ β' ἔχοντες σιβύνας ἐπιχρύσους. ἤγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακόσιοι, οἱ μὲν Ἰνδοί, οἱ λοιποὶ δὲ Ὑρκανοὶ καὶ Μολοσσοὶ καὶ ἑτέρων γενῶν. ἑξῆς ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα φέροντες δένδρα, ἐξ ὧν ἀνήρτητο θηρία παντοδαπὰ καὶ ὄρνεα. εἶτ' ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῲ καὶ μελεαγρίδες καὶ φασιανοὶ ὄρνιθες καὶ ἄλλοι Αἰθιοπικοί, πλήθει πολλοί.'

εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ καταλέξας ζῴων ἀγέλας ἐπιφέρει· 'πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα, c Ἀράβια τριακόσια, Εὐβοικὰ εἴκοσι, καὶ ὁλόλευκοι βόες Ἰνδικοὶ εἴκοσι ἕξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος λευκὴ μεγάλη μία, παρδάλεις ιδ', πάνθηροι ις', λυγκία δ', ἄρκηλοι γ', καμηλοπάρδαλις μία, ῥινόκερως Αἰθιοπικὸς α'. 33. ἑξῆς ἐπὶ τετρακύκλου Διόνυσος περὶ τὸν

1 ὑφ' ὧν Mein 3 fort. μνᾶς τετρακοσίας 4 κασσίας A: corr. C 5 εἴριδος A: corr. C 7 ⟨ἐλεφάντων⟩ ὀδόντας Mein 8 χρυσοῦ A: corr. K (χρυσέους καὶ ἀργυρέους C) 9 χρυσίου A: corr. Wilam 10 β' numerum iusto minorem esse vidit Schw, κ' Mein non recte, potius ρ' vel υ' 15 ταοὶ AC: cf. IX p. 387 d 15. 16 φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθ. p. 387 d 17 ad εἰπὼν δὲ καὶ lemma A: ΤΩ̄Ν ΕἸC Λ̅ ΤΕΛΟC ΤΟΥ̃ Θ̅ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ, quae non suo loco posita sunt 19 εἴκοσι vix verum καὶ ὁλόλευκοι K (ὁλόλευκοι Di): κολοιλευκοι A 21 πάνθηρες C 23 fort. πρὸς vel ἐπὶ τὸν

τῆς Ῥέας βωμὸν καταπεφευγὼς ὅτε ὑπὸ Ἥρας ἐδιώκετο, στέφανον ἔχων χρυσοῦν, Πριάπου αὐτῷ παρεστῶτος ἐστεφανωμένου χρυσῷ κισσίνῳ. τὸ δὲ τῆς Ἥρας ἄγαλμα στεφάνην εἶχε χρυσῆν. Ἀλεξάνδρου δὲ d
καὶ Πτολεμαίου ἀγάλματα ἐστεφανωμένα στεφάνοις κισσίνοις ἐκ χρυσοῦ. τὸ δὲ τῆς Ἀρετῆς ἄγαλμα τὸ παρεστὸς τῷ Πτολεμαίῳ στέφανον εἶχεν ἐλαίας χρυσοῦν. καὶ Πρίαπος δ' αὐτοῖς συμπαρῆν ἔχων στέφανον κίσσινον ἐκ χρυσοῦ. Κόρινθος δ' ἡ πόλις παρεστῶσα τῷ Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ. παρέκειντο δὲ πᾶσι τούτοις κυλικεῖον μεστὸν χρυσωμάτων κρατήρ τε χρυσοῦς μετρητῶν πέντε. τῇ δὲ τετρακύκλῳ ταύτῃ ἠκολούθουν γυναῖκες ἔχουσαι ἱμάτια πολυτελῆ e
καὶ κόσμον· προσηγορεύοντο δὲ πόλεις, αἵ τε ἀπ' Ἰωνίας καὶ ⟨αἱ⟩ λοιπαὶ Ἑλληνίδες ὅσαι τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς νήσους κατοικοῦσαι ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἐτάχθησαν· ἐφόρουν δὲ πᾶσαι στεφάνους χρυσοῦς. ἐφέρετο καὶ ἐπ' ἄλλων τετρακύκλων θύρσος ἐνενηκοντάπηχυς χρυσοῦς καὶ λόγχη ἀργυρᾶ ἑξηκοντάπηχυς καὶ ἐν ἄλλῃ φαλλὸς χρυσοῦς πηχῶν ρκʹ διαγεγραμμένος καὶ διαδεδεμένος στέμμασι διαχρύσοις, ἔχων ἐπ' ἄκρου ἀστέρα χρυσοῦν, οὗ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν ϛʹ. πολλῶν οὖν καὶ ποικίλων εἰρημένων ἐν ταῖς πομπαῖς ταύταις μόνα f
ἐξελεξάμεθα ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ ἄργυρος. καὶ γὰρ διαθέσεις πολλαὶ ἀκοῆς ἦσαν ἄξιαι καὶ θηρίων πλήθη καὶ ἵππων καὶ λέοντες παμμεγέθεις εἴκοσι καὶ τέσσαρες. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι οὐ μόνον εἰκόνας βασιλέων φέρουσαι, ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλαί. μεθ' ἃς

4 *Ἀλεξάνδρου δὲ*: oratio mutila 9 *κίσσινον* Cas: *κισσὸν* A 10 *τῷ Ἀλεξάνδρῳ* Wilam 11 *κυλίκιον* A: corr. Cas 14 fort. *κόσμον ⟨χρυσοῦν⟩* 15 *αἱ* add. Rohde 23 *εὑρημένων* Wilam, fort. *παρηγμένων* 28 fort. *πολλάς* *μεθ' ἃ* C fort. recte

χορὸς ἐπόμπευσεν ἀνδρῶν ἑξακοσίων· ἐν οἷς κιθαρι-
202σταὶ συνεφώνουν τριακόσιοι, ἐπιχρύσους ἔχοντες ὅλας κιθάρας καὶ στεφάνους χρυσοῦς. μεθ' οὓς ταῦροι διῆλθον δισχίλιοι ὁμοιοχρώματοι χρυσόκερῳ, προμετωπίδας χρυσᾶς καὶ ἀνὰ μέσον στεφάνους ὅρμους τε καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στηθῶν ἔχοντες· ἦν δ' ἅπαντα ταῦτα χρυσᾶ. 34. καὶ μετὰ ταῦτα Διὸς ἤγετο πομπὴ καὶ ἄλλων παμπόλλων θεῶν καὶ ἐπὶ πᾶσιν Ἀλεξάνδρου, ὃς ἐφ' ἅρματος ἐλεφάντων ἀληθινῶν ἐφέρετο χρυσοῦς, Νίκην καὶ Ἀθηνᾶν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ θρόνοι πολλοὶ ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ
b κατεσκευασμένοι· ὧν ἐφ' ἑνὸς ἔκειτο στεφάνη χρυσῆ, ἐπ' ἄλλου δίκερας χρυσοῦν, ἐπ' ἄλλου δὲ ἦν στέφανος χρυσοῦς, καὶ ἐπ' ἄλλου δὲ κέρας ὁλόχρυσον. ἐπὶ δὲ τὸν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος θρόνον στέφανος ἐπέκειτο ἐκ μυρίων κατεσκευασμένος χρυσῶν. ἐπόμπευσε δὲ καὶ θυμιατήρια χρυσᾶ τριακόσια καὶ πεντήκοντα, καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι ἐστεφανωμένοι χρυσοῖς στεφάνοις· ὧν ἑνὶ παρεπεπήγεσαν δᾷδες χρυσαῖ δεκαπήχεις τέσσαρες. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ ἐσχάραι ἐπίχρυσοι β', ὧν ἡ μὲν δωδεκάπηχυς τῇ περιμέτρῳ, τεσσαρακοντάπηχυς ὕψει, ἡ δὲ πηχῶν πεντεκαίδεκα. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ Δελφικοὶ τρίποδες χρυσοῖ ἐννέα ἐκ πηχῶν τεσ-
c σάρων, ἄλλοι ὀκτὼ <ἐκ> πηχῶν ἕξ, ἄλλος πηχῶν τριάκοντα, ἐφ' οὗ ἦν ζῷα χρυσᾶ πενταπήχη καὶ στέφανος κύκλῳ χρυσοῦς ἀμπέλινος. παρῆλθον δὲ καὶ φοίνικες ἐπίχρυσοι ὀκταπήχεις ἑπτὰ καὶ κηρύκειον ἐπίχρυσον πηχῶν τεσσαράκοντα πέντε καὶ κεραυνὸς ἐπίχρυσος

12 ἐφ' ἑνὸς μὲν et 13 ἐπ' ἄλλου κέρας (l. δὲ κέρας pro δίκερας) C 16 ἐπόμπευσαν C 18 βωμοὶ δ' Schw, βωμοὶ δ' ε' Mein 19 παραπεπήγεσαν A 24 ἐκ add. K i. e. *sex quisque ulnarum*

πηχῶν τεσσαράκοντα ναός τε ἐπίχρυσος, οὗ ἡ περί-
μετρος πηχῶν μ΄· δίκερας πρὸς τούτοις ὀκτάπηχυ.
πολὺ δὲ καὶ ζῴων πλῆθος ἐπιχρύσων συνεπόμπευεν,
ὧν ἦν τὰ πολλὰ δωδεκαπήχη· καὶ θηρία ὑπεράγοντα d
τοῖς μεγέθεσι καὶ ἀετοὶ πηχῶν εἴκοσι. στέφανοί τε
χρυσοῖ ἐπόμπευσαν τρισχίλιοι διακόσιοι, ἕτερός τε μυ-
στικὸς χρυσοῦς λίθοις πολυτελέσι κεκοσμημένος ὀγδοη-
κοντάπηχυς· οὗτος δὲ περιετίθετο τῷ τοῦ Βερενικείου
θυρώματι· αἰγίς τε ὁμοίως χρυσῆ. ἐπόμπευσαν δὲ
καὶ στεφάναι χρυσαῖ πάνυ πολλαί, ἃς ἔφερον παιδί-
σκαι πολυτελῶς κεκοσμημέναι· ὧν μία δίπηχυς εἰς
ὕψος, τὴν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἑκκαίδεκα πηχῶν.
ἐπόμπευσε δὲ καὶ θώραξ χρυσοῦς πηχῶν δώδεκα καὶ e
ἕτερος ἀργυροῦς πηχῶν ιη΄ [ἐννέα], ἔχων ἐφ' ἑαυ-
τοῦ κεραυνοὺς χρυσοῦς δεκαπήχεις δύο καὶ στέφανον
δρυὸς διάλιθον· ἀσπίδες χρυσαῖ εἴκοσι, πανοπλίαι
χρυσαῖ ξδ΄, κνημῖδες χρυσαῖ τριπήχεις β΄, λεκάναι
χρυσαῖ δεκαδύο, φιάλαι πολλαὶ πάνυ τὸν ἀριθμόν,
οἰνοχόαι τριάκοντα, ἐξάλειπτρα μεγάλα δέκα, ὑδρίαι
δεκαδύο, μαζονόμια πεντήκοντα, τράπεζαι διάφοροι,
κυλικεῖα χρυσωμάτων πέντε, κέρας ὁλόχρυσον πηχῶν λ΄. f
ταῦτα δὲ τὰ χρυσώματα ἐκτὸς ἦν τῶν ἐν τῇ τοῦ Διο-
νύσου πομπῇ διενεχθέντων. εἶτ' ἀργυρωμάτων ἅμαξαι
τετρακόσιαι καὶ χρυσωμάτων εἴκοσι, ἀρωμάτων δὲ
ὀκτακόσιαι. 35. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμπευσαν αἱ δυνάμεις
αἱ ἱππικαὶ καὶ πεζικαί, πᾶσαι καθωπλισμέναι θαυμα-
σίως. πεζοὶ μὲν εἰς πέντε μυριάδας καὶ ἑπτακισχιλίους
καὶ ἑξακοσίους, ἱππεῖς δὲ δισμύριοι τρισχίλιοι διακό- 203

6. 7 fort. μύρτινος 8 βερενικίου A 14 ἐννέα del. Mus, nisi fuit πηχῶν ἐννεακαίδεκα 14. 15 ἐφ' ἑαυτὸν A: corr. ς 17 β΄ corruptum 19 ἐξ ἄλειπτρα A: corr. Hemsterh 21 κυλίκια A

σιοι. πάντες δ' οὗτοι ἐπόμπευσαν τὴν ἁρμόζουσαν ἑκάστῳ ἠμφιεσμένοι στολὴν καὶ τὰς προσηκούσας ἔχοντες πανοπλίας. ἐκτὸς δ' ὧν πάντες οὗτοι εἶχον πανοπλιῶν καὶ ἄλλαι πλεῖσται ἦσαν ἀποκείμεναι, ὧν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἀναγράψαι ῥᾴδιον.' κατέλεξε δ' αὐτὸν ὁ Καλλίξεινος. 'ἐστεφανώθησαν δ' ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ στεφάνοις χρυσοῖς ⟨καὶ⟩ εἰκόσι· Πτολεμαῖος δὲ ὁ πρῶτος καὶ Βερενίκη εἰκόσι τρισὶν ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν καὶ τεμένεσιν ἐν Δωδώνῃ. καὶ ἐγένετο τὸ δαπάνημα b *τοῦ νομίσματος τάλαντα δισχίλια διακόσια τριάκοντα ἐννέα, μναῖ πεντήκοντα· καὶ ταῦτ' ἠριθμήθη πάντα τοῖς οἰκονόμοις διὰ τὴν τῶν στεφανούντων προθυμίαν πρὸ τοῦ τὰς θέας παρελθεῖν. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος υἱὸς αὐτῶν εἰκόσι χρυσαῖς δυσὶ μὲν ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν, ἐπὶ δὲ κιόνων ἑξαπήχει μιᾷ, πενταπήχεσι πέντε, τετραπήχεσι ἕξ.'*

36. *ποία, ἄνδρες δαιτυμόνες, βασιλεία οὕτως γέγονε πολύχρυσος; οὐ γὰρ τὰ ἐκ Περσῶν καὶ Βαβυ-* c *λῶνος λαβοῦσα χρήματα ἢ μέταλλα ἐργασαμένη ἢ Πακτωλὸν ἔχουσα χρυσοῦν ψῆγμα καταφέροντα. μόνος γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ χρυσορόας καλούμενος Νεῖλος μετὰ τροφῶν ἀφθόνων καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον καταφέρει ἀκινδύνως γεωργούμενον, ὡς πᾶσιν ἐξαρκεῖν ἀνθρώποις, δίκην Τριπτολέμου πεμπόμενον εἰς πᾶσαν*

7 *χρυσοῖς ⟨καὶ⟩ εἰκόσι* K: *χρυσοῖς εἴκοσι* A 7 sqq sic haec ordinanda putat Wilamowitz: *Πτολεμαῖος μὲν* (pro *δὲ*) *ὁ πρῶτος — Δωδώνῃ. ὁ δὲ Φιλάδελφος* (v. 13) — *τετραπήχεσι ἕξ. καὶ ἐγένετο* (v. 9) *τὸ δαπάνημα* 8 *εἴκοσι* A: corr. Cobet 9. 10 velut *δαπάνημα ἡμεδαποῦ* (vel *Ῥοδίου*) *νομίσματος* 14 *εἴκοσι* A: corr. Cob 17 *ποία οὖν* C fort. recte, *πῶς οὖν — ⟨ἡ⟩ βασιλεία* Wilam 18 *οὐ γὰρ ἡ τὰ* Cas 19 *ἐργαζομένη* ς 20 cf. VI p. 233 cd 21 *χρυσορρόας* C; videntur poeta verba subesse, cf. Greg. Naz. or. 21 p. 1116 Migne: *ποιητοῦ δ' ἦν ἄρα καὶ τὸν Νεῖλον εἰπεῖν, τὸν χρυσορρόαν ὄντως καὶ εὔσταχυν κτλ'*

γῆν. διόπερ αὐτὸν καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητὴς Παρμένων ἐπικαλούμενος (choliamb. p. 145) ‘Αἰγύπτιε Ζεῦ, φησί, Νεῖλε.’ πολλῶν δὲ ὁ Φιλάδελφος βασιλέων πλούτῳ διέφερε καὶ περὶ πάντα ἐσπουδάκει τὰ κατασκευάσματα φιλοτίμως, ὥστε καὶ πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέ- d βαλλεν. τα γοῦν μέγιστα τῶν πλοίων ἦν παρ’ αὐτῷ τριακοντήρεις δύο, εἰκοσήρης μία, τέσσαρες δὲ τρισκαιδεκήρεις, δωδεκήρεις δύο, ἑνδεκήρεις δεκατέσσαρες, ἐννήρεις λʹ, ἑπτήρεις λζʹ, ἑξήρεις εʹ, πεντήρεις δεκαεπτά· τὰ δ’ ἀπὸ τετρήρους μέχρι τριηρημιολίας διπλάσια τούτων. τὰ δ’ εἰς τὰς νήσους πεμπόμενα καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἦρχε καὶ τὴν Λιβύην πλείονα ἦν τῶν τετρακισχιλίων. περὶ δὲ βιβλίων πλήθους καὶ e βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς τὸ Μουσεῖον συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν, πᾶσι τούτων ὄντων κατὰ μνήμην; 37. ἐπεὶ δὲ περὶ νεῶν κατασκευῆς εἰρήκαμεν, φέρ’ εἴπωμεν (ἀκοῆς γάρ ἐστιν ἄξια) καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως κατεσκευασμένα σκάφη. περὶ ὧν ὁ αὐτὸς Καλλίξεινος ἱστορεῖ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας οὑτωσὶ λέγων (FHG III 55)· ‘τὴν τεσσαρακοντήρη ναῦν κατεσκεύασεν ὁ Φιλοπάτωρ τὸ μῆκος ἔχουσαν διακοσίων ὀγδοήκοντα πηχῶν, ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα ἀπὸ παρόδου ἐπὶ πάροδον, ὕψος δὲ ἕως f ἀκροστολίου τεσσαράκοντα ὀκτὼ πηχῶν. ἀπὸ δὲ τῶν πρυμνητικῶν ἀφλάστων ἐπὶ τὸ ⟨ὑπο⟩ τῇ θαλάσσῃ μέρος αὐτῆς τρεῖς πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις. πηδάλια δ’ εἶχε τέτταρα τριακονταπήχη, κώπας δὲ θρα-

5 fort. ὡς καὶ vel ὃς καὶ   5. 6 ὑπερέβαλε C fort. recte   6 sqq navium tabulam lacunosam putat Mein   7 δὲ om. C   12 πλείω C   16 fort. διὰ μνήμης   17 εἴπομεν A   25 ἐπὶ τὸ τῆι A ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ C: corr. K   26 αὐτῆς molestum

204 νιτικὰς ὀκτὼ καὶ τριάκοντα πηχῶν τὰς μεγίστας, αἳ διὰ τὸ μόλυβδον ἔχειν ἐν τοῖς ἐγχειριδίοις καὶ γεγονέναι λίαν εἴσω βαρεῖαι κατὰ τὴν ζύγωσιν εὐήρεις ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς χρείας. δίπρῳρος δ' ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος καὶ ἔμβολα εἶχεν ἑπτά· τούτων ἓν μὲν ἡγούμενον, τὰ δ' ὑποστέλλοντα, τινὰ δὲ κατὰ τὰς ἐπωτίδας. ὑποζώματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἑξακοσίων δ' ἦν ἕκαστον πηχῶν. εὔρυθμος δ' ἦν καθ' ὑπερβολήν. θαυμαστὸς δ' ἦν καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεώς· ζῷα μὲν γὰρ εἶχεν οὐκ ἐλάττω δώδεκα πηχῶν κατὰ
b πρύμναν τε καὶ κατὰ πρῷραν, καὶ πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφίᾳ κατεπεποίκιλτο, τὸ δ' ἔγκωπον ἅπαν μέχρι τῆς τρόπεως κισσίνην φυλλάδα καὶ θύρσους εἶχε πέριξ. πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ τῶν ὅπλων κόσμος· ἀνεπλήρου δὲ τὰ προσδεόμενα τῆς νεὼς μέρη. γενομένης δὲ ἀναπείρας ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχιλίων, εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας τετρακοσίους· εἰς δὲ τὸ κατάστρωμα ἐπιβάτας τρισχιλίους ἀποδέοντας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· καὶ χωρὶς ὑπὸ τὰ ζύγια πλῆθος ἀνθρώ-
c πων ἕτερον ἐπισιτισμοῦ τε οὐκ ὀλίγον. καθειλκύσθη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ ἐσχαρίου τινός, ὅ φασι παγῆναι πεντήκοντα πλοίων πεντηρικῶν ξυλείᾳ, ὑπὸ δὲ ὄχλου μετὰ βοῆς καὶ σαλπίγγων κατήγετο. ὕστερον δὲ τῶν ἀπὸ Φοινίκης τις ἐπενόησε τὴν καθολκήν, τάφρον ὑποστησάμενος ἴσην τῇ νηὶ κατὰ μῆκος, ἣν πλησίον τοῦ λιμένος ὤρυξε. ταύτῃ δὲ τοὺς θεμελίους κατῳκοδόμησε λίθῳ στερεῷ πρὸς πέντε πήχεις τὸ βά-

1 [τὰς μεγίστας] K, nam ipsi thranitici remi sunt longissimi αἳ C: om. A 3 λίαν εἴσω vix sana 6 δὲ ⟨καὶ⟩ κατὰ Graser 11 πᾶς τόπος i. e. *ubicunque picturae locus erat* 15 ⟨πάντα⟩ τὰ προσδεόμενα Schw recte, opinor 20 ἐπισιτισμούς A: corr. Cas 22 ξυλίαι A: corr. C 26 fort. ταύτης

θος, καὶ διὰ τούτων φάλαγγας ἐπικαρσίας κατὰ πλάτος τῆς τάφρου διώσας συνεχεῖς τετράπηχυν εἰς βάθος τόπον ἀπολειπούσας. καὶ ποιήσας εἴσρουν ἀπὸ τῆς d θαλάσσης ἐνέπλησεν αὐτῆς πάντα τὸν ὀρυχθέντα τόπον, εἰς ὃν ῥαδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν εἰσήγαγε τὴν ναῦν· .... τὸ ἀνοιχθὲν κατ᾽ ἀρχὰς ἐμφράξαντας μετεξαντλῆσαι πάλιν τὴν θάλασσαν ὀργάνοις. τούτου δὲ γενομένου ἐδρασθῆναι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς ἐπὶ τῶν προειρημένων φαλάγγων.᾽

38. ‛κατεσκεύασεν δ᾽ ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον πλοῖον, τὴν θαλαμηγὸν καλουμένην, τὸ μῆκος ἔχουσαν ἡμισταδίου, τὸ δὲ εὖρος ᾗ πλατύτατον λ´ πηχῶν· τὸ δὲ ὕψος σὺν τῷ τῆς σκηνῆς ἀναστήματι μικρὸν e ἀπέδει τεσσαράκοντα πηχῶν. τὸ δὲ σχῆμα αὐτῆς οὔτε ταῖς μακραῖς ναυσὶν οὔτε ταῖς στρογγύλαις ἐοικός, ἀλλὰ παρηλλαγμένον τι καὶ πρὸς τὴν χρείαν τοῦ ποταμοῦ τὸ βάθος. κάτωθεν μὲν γὰρ ἁλιτενὴς καὶ πλατεῖα, τῷ δ᾽ ὄγκῳ μετέωρος· τὰ δ᾽ ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτῆς μέρη καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρῷραν παρέτεινεν ἐφ᾽ ἱκανόν, τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμου φαινομένης. δίπρῳρος δ᾽ ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος καὶ πρὸς ὕψος ἀνέτεινε διὰ τὸ μετέωρον ἄγαν ἵστασθαι πολλάκις ἐν f τῷ ποταμῷ τὸ κῦμα. κατεσκεύαστο δ᾽ αὐτῆς κατὰ μὲν μέσον τὸ κύτος τὰ συμπόσια καὶ οἱ κοιτῶνες καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν χρηστήρια. πέριξ δὲ τῆς νεὼς περίπατοι κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἐγεγόνεσαν διπλοῖ. ὧν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων

3 *ἀπολιπούσας* A: corr. C 5 *ὑπὸ* C: *ἀπὸ* A 6 *εἶτα* vel *καὶ* suppl. Cas, quod non sufficit 16 *τι* Cramer: *τε* A, intellege ‛*pro fluvii usu etiam profunditatis ratio paullulum immutata erat*᾽ 22 fort. *ἀνέτεινεν* ⟨*ἱκανὸν*⟩ 26. 27 *ἐγεγόνεισαν* A

οὐκ ἐλάττων, ἡ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου περι-
205 στύλῳ παραπλήσιος, τοῦ δ' ὑπερῴου κρύπτῃ φρα-
γμοῖς καὶ θυρίσι περιεχομένῃ πάντοθεν. πρώτη δ'
εἰσιόντι κατὰ πρύμναν ἐτέτακτο προστὰς ἐξ ἐναντίου
μὲν ἀναπεπταμένη, κύκλῳ δὲ περίπτερος· ἧς ἐν τῷ
καταντικρὺ τῆς πρῴρας μέρει προπύλαιον κατεσκεύ-
αστο δι' ἐλέφαντος καὶ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης γε-
γονός. τοῦτο δὲ διελθοῦσιν ὡσανεὶ προσκήνιον ἐπε-
ποίητο τῇ διαθέσει κατάστεγον ὄν. ᾧ πάλιν ὁμοίως
κατὰ μὲν τὴν μέσην πλευρὰν προστὰς ἑτέρα παρέκειτο
b ὄπισθεν, καὶ τετράθυρος ἔφερεν εἰς αὐτὴν πυλών. ἐξ
ἀριστερῶν δὲ καὶ δεξιῶν θυρίδες ὑπέκειντο εὐαερίαν
παρέχουσαι. συνῆπτο δὲ τούτοις ὁ μέγιστος οἶκος·
περίπτερος δ' ἦν εἴκοσι κλίνας ἐπιδεχόμενος. κατε-
σκεύαστο δ' αὐτοῦ τὰ μὲν πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχι-
στῆς καὶ κυπαρίσσου Μιλησίας· αἱ δὲ τῆς περιστάσεως
θύραι τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι οὖσαι θυίναις κατεκεκόλ-
ληντο σανίσιν, ἐλεφαντίνους ἔχουσαι τοὺς κόσμους.
ἡ δ' ἐνήλωσις ἡ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ῥόπτρα
ἐξ ἐρυθροῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσωσιν ἐκ πυρὸς
c εἰλήφει. τῶν δὲ κιόνων τὰ μὲν σώματα ἦν κυπαρίσ-
σινα, αἱ δὲ κεφαλαὶ Κορινθιουργεῖς, ἐλέφαντι καὶ
χρυσῷ διακεκοσμημέναι. τὸ δὲ ἐπιστύλιον ἐκ χρυσοῦ
τὸ ὅλον· ἐφ' οὗ διάζωσμα ἐφήρμοστο περιφανῆ ζῴδια

2 κρυπτὴ et 3 περιεχομένη A: corr. Schw 3 πρῶτον δ' K 4 προστὰς Villebrun: πρὸς τὰ A 4. 5 ἐξ ἐναντίου μὲν Cas: ἐξεναντιούμενα A 9 κατάστεγον ὄν. ᾧ πάλιν K (ὄν omitti fort. potuit): κατάστεγον· νωι πάλιν A 10 προστὰς Villebr: πρὸς τὰ A 12 potius ὑπερέκειντο vel ἐπέκειντο i. e. ἐπὶ ταῖς θύραις εὐαγεῖαν A: corr. Cas, εὐαύγειαν Dobr 13 συνῆπτο Schw: συνήγετο A 14. 15 κατεσκευάσθη A: corr. C 15. 16 κέδρου Συριακῆς Mein, idem deinceps Miletum intellegit Cretensium

ἔχον ἐλεφάντινα μείζω πηχυαίων, τῇ μὲν τέχνῃ μέτρια, τῇ χορηγίᾳ δὲ ἀξιοθαύμαστα. ἐπέκειτο δὲ καὶ στέγη καλὴ τῷ συμποσίῳ τετράγωνος κυπαρισσίνη· γλυπτοὶ δ' αὐτῆς ἦσαν οἱ κόσμοι, χρυσῆν ἔχοντες τὴν ἐπιφάνειαν. παρέκειτο δὲ τῷ συμποσίῳ τούτῳ καὶ κοιτὼν ἑπτάκλινος· ᾧ συνῆπτο στενὴ σῦριγξ, κατὰ d πλάτος τοῦ κύτους χωρίζουσα τὴν γυναικωνῖτιν. ἐν δὲ ταύτῃ συμπόσιον ἐννεάκλινον ἦν, παραπλήσιον τῇ πολυτελείᾳ τῷ μεγάλῳ, καὶ κοιτὼν πεντάκλινος. καὶ τὰ μὲν ἄχρι τῆς πρώτης στέγης κατεσκευασμένα τοιαῦτ' ἦν. 39. ἀναβάντων δὲ τὰς παρακειμένας πλησίον τῷ προειρημένῳ κοιτῶνι κλίμακας οἶκος ἦν ἄλλος πεντάκλινος ὀρόφωμα ῥομβωτὸν ἔχων· καὶ πλησίον αὐτοῦ ναὸς Ἀφροδίτης θολοειδής, ἐν ᾧ μαρμάρινον ἄγαλμα τῆς θεοῦ. κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμ- e πόσιον πολυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο. παρὰ ⟨δὲ⟩ καὶ τούτῳ τῷ συμποσίῳ κοιτῶνες, ἀκόλουθον τὴν κατασκευὴν τοῖς προδεδηλωμένοις ἔχοντες. προάγοντι δὲ ἐπὶ τὴν πρῷραν οἶκος ὑπέκειτο Βακχικὸς τρισκαιδεκάκλινος περίπτερος, ἐπίχρυσον ἔχων τὸ γεῖσον ἕως τοῦ περιτρέχοντος ἐπιστυλίου· στέγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως οἰκεία. ἐν δὲ τούτῳ κατὰ μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν f ἄντρον κατεσκεύαστο, οὗ χρῶμα μὲν ἦν ἔχον τὴν πετροποιίαν ἐκ λίθων ἀληθινῶν καὶ χρυσοῦ δεδημιουργημένην· ἵδρυτο δ' ἐν αὐτῷ τῆς τῶν βασιλέων συγγενείας ἀγάλματα εἰκονικὰ λίθου λυχνέως. ἐπιτερπὲς δ' ἱκανῶς καὶ ἄλλο συμπόσιον ἦν ἐπὶ τῇ τοῦ

11 ἀναβάντι Schw 17 δὲ add. Cas 23 οἰκία A: corr. Cas 24 χρῶμα i. e. *species externa* 25. 26 δεδημιουργημένον A: corr. Cas

μεγίστου οἴκου στέγῃ κείμενον, σκηνῆς ἔχον τάξιν· ᾧ στέγη μὲν οὐκ ἐπῆν, διατόναια δὲ τοξοειδῆ διὰ
206 ποσοῦ τινος ἐνετέτατο διαστήματος, ἐφ' ὧν αὐλαῖαι κατὰ τὸν ἀνάπλουν αλουργεῖς ἐνεπετάννυντο. μετὰ δὲ τοῦτο αἴθριον ἐξεδέχετο τὴν ἐπάνω τῆς ὑποκειμένης προστάδος τάξιν κατέχον· ᾧ κλῖμάξ τε ἑλικτὴ φέρουσα πρὸς τὸν κρυπτὸν περίπατον παρέκειτο καὶ συμπόσιον ἐννεάκλινον, τῇ διαθέσει τῆς κατασκευῆς Αἰγύπτιον. οἱ γὰρ γεγονότες αὐτόθι κίονες ἀνήγοντο στρογγύλοι, διαλλάττοντες τοῖς σπονδύλοις, τοῦ μὲν μέλανος, τοῦ δὲ λευκοῦ παράλληλα τιθεμένων. εἰσὶ
b δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλαὶ τῷ σχήματι περιφερεῖς, ὧν ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ παραπλησία ῥόδοις ἐπὶ μικρὸν ἀναπεπταμένοις ἐστίν. περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἕλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περίκειται, λωτῶν δὲ ποταμίων κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάστων καρπός· ἔστι δ' ὅτε καὶ πλειόνων ἄλλων ἀνθέων γέγλυπται γένη. τὸ δ' ὑπο τὴν ῥίζαν, ὃ δὴ τῷ συνάπτοντι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐπίκειται σπονδύλῳ, κιβωρίων ἄνθεσι καὶ φύλλοις ὡσανεὶ καταπεπλεγμένοις ὁμοίαν εἶχε τὴν
c διάθεσιν. τοὺς μὲν οὖν κίονας οὕτως Αἰγύπτιοι κατασκευάζουσι· καὶ τοὺς τοίχους δὲ λευκαῖς καὶ μελαίναις διαποικίλλουσι πλινθίσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀλαβαστίτιδος προσαγορευομένης πέτρας. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ μέσον τῆς νεὼς τὸ κύτος ἐν κοίλῃ καὶ

2 ὥστε τῆι μὲν A: corr. Emperius τοξοειδεῖ A: corr. Cas 3 ἐντέτακτο A: corr. Cas 5 τοῦτο Cas: τοῦτον A, μέγα δὲ τοῦτο αἴθριον Schw, sed ipsum αἴθριον suspectum 10. 11 τοῦ μὲν — τιθεμένων haec vix integra, fort. παραλλὰξ τιθεμένων 17 fort. καρποί 21 καταπεπληγμένοις A, fort. συγκαταπεπλεγμένοις 26 fort. ἔγκοιλα, ἐν κοίλῃ del. Wilam vix recte

κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκήματα ἦν. ὁ δὲ ἱστὸς ἦν αὐτῆς ἑβδομήκοντα πηχῶν, βύσσινον ἔχων ἱστίον ἁλουργεῖ παρασείῳ κεκοσμημένον.' — πᾶς δ' ὁ τοῦ βασιλέως τοῦ Φιλαδέλφου πλοῦτος ... φυλαχθεὶς κατελύθη d
ὑπὸ τοῦ τελευταίου Πτολεμαίου τοῦ καὶ τὸν Γαβινιακὸν συστησαμένου πόλεμον, οὐκ ἀνδρὸς γενομένου ἀλλ' αὐλητοῦ καὶ μάγου.

40. περὶ δὲ τῆς ὑπὸ Ἱέρωνος τοῦ Συρακοσίου κατασκευασθείσης νεώς, ἧς καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ γεωμέτρης ἐπόπτης, οὐκ ἄξιον εἶναι κρίνω σιωπῆσαι, σύγγραμμα ἐκδόντος Μοσχίωνός τινος, ᾧ οὐ παρέργως ἐνέτυχον ὑπογυίως. γράφει οὖν ὁ Μοσχίων οὕτως· 'Διοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυμάζεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Δημητρίου προσαχθείσῃ τοῖς τείχεσιν ἑλεπόλει, Τίμαιος e
δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευασθείσῃ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ Ἱερώνυμος ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς ἁρμαμάξης, ᾗ συνέβαινε κατακομισθῆναι τὸ Ἀλεξάνδρου σῶμα, Πολύκλειτος δ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ τῷ κατασκευασθέντι τῷ Πέρσῃ· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακοσίων βασιλεύς, ὁ πάντα Ῥωμαίοις φίλος, ἐσπουδάκει μὲν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς, ἦν δὲ καὶ περὶ ναυπηγίας φιλότιμος, πλοῖα σιτηγὰ κατα-

3 παρασείρωι A: corr. in Passovii lexico (ed. 1852) s. v 3 sqq apparet haec non Callixeni esse 4 ⟨τέως⟩ φυλαχθεὶς Wilam, quod nimis tenue, fort. ⟨τοσοῦτον χρόνον⟩ φυλ. 7 μαγῳδοῦ Wilam 12 ὑπογύως A 12 οὖν Mus: γοῦν A 13 sqq haec omnia audacissime truncata: Dioclida, Timaeus, Hieronymus, Polyclitus (Larisaeus) scriptores sunt, qui de helepoli, de rogo Dionysiano, de Alexandri feretro, de Persarum regis lucerna exposuerunt; quibus non potest componi Hiero navis famosae fabricator 14 fort. πρὸς τὴν Ῥοδίων πολιόρκησιν

σκευαζόμενος, ὧν ἑνὸς τῆς κατασκευῆς μνησθήσομαι.
f εἰς ὕλην μὲν ξύλωσιν ἐκ τῆς Αἴτνης παρεσκεύαστο
ἑξήκοντα τετρηρικῶν σκαφῶν [τὸ] πλῆθος ἐξεργάσασθαι δυναμένην. ὡς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο γόμφους
τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σταμῖνας καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλλην
χρείαν ὕλην τὴν μὲν ἐξ Ἰταλίας, τὴν δ᾽ ἐκ Σικελίας,
εἰς δὲ σχοινία λευκέαν μὲν ἐξ Ἰβηρίας, κάνναβιν δὲ
καὶ πίτταν ἐκ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ τἄλλα πάντα
τὰ χρειώδη πολλαχόθεν. συνήγαγε δὲ καὶ ναυπηγοὺς
καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας καὶ καταστήσας ἐπὶ πάντων
Ἀρχίαν τὸν Κορίνθιον ἀρχιτέκτονα παρεκάλεσε προ-
207 θύμως ἐπιλαβέσθαι τῆς κατασκευῆς, προσκαρτερῶν καὶ
αὐτὸς τὰς ἡμέρας. τὸ μὲν οὖν ἥμισυ τοῦ παντὸς τῆς
νεὼς ἐν μησὶν ἓξ ἐξειργάσατο . . . καὶ ταῖς ἐκ μολίβου
ποιηθείσαις κεραμίσιν ἀεὶ καθ᾽ ὃ ναυπηγηθείη μέρος
περιελαμβάνετο, ὡς ἂν τριακοσίων ὄντων τῶν τὴν
ὕλην ἐργαζομένων τεχνιτῶν χωρὶς τῶν ὑπηρετούντων.
τοῦτο μὲν οὖν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν
προσετέτακτο, τὴν λοιπὴν κατασκευὴν ἵν᾽ ἐκεῖ λαμβάνῃ. ὡς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτοῦ τὸν εἰς
τὴν θάλασσαν πολλὴ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης ὁ μηχανικὸς μόνος αὐτὸ κατήγαγε δι᾽ ὀλίγων σωμάτων.
b κατασκευάσας γὰρ ἕλικα τὸ τηλικοῦτον σκάφος εἰς

2 ξύλωσιν Villebr: ξύλων AC 3 τετριηρικῶν A τριηρικῶν C: corr. Mein τὸ om. C 4 κατὰ δὲ ταὐτὰ Wilam i. e. *tamquam LX naves aedificaturus* 6 χρείαν ὕλην Cas: ὕλην χρείαν AC 7 λευκαίαν A: corr. C 8 πίτταν Gesner: κιττὸν A (om. C) immo ἀπὸ τοῦ 10 ἐκ πάντων AC: corr. K 13 fort. ὅλας ἡμέρας τοῦ παντὸς om. C, τῆς νεὼς del. Mein 14 ἓξ εἰργάσατο AC: corr. Schw, quae secuntur mutila videntur 16 προσελαμβάνετο AC: corr. Schw fort. ὡσανεὶ τριακοσίων i. e. *fere CCC*, cf. Diod. 20, 91, 2

την θάλασσαν κατήγαγε. πρῶτος δ' Ἀρχιμήδης εὗρε τὴν τῆς ἕλικος κατασκευήν. ὡς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς νεὼς ἐν ἄλλοις ἓξ μησὶ κατεσκευάσθη καὶ τοῖς χαλκοῖς ἥλοις πᾶσα περιελήφθη, ὧν οἱ πολλοὶ δεκάμνοοι ἦσαν, οἱ δ' ἄλλοι τούτων ἡμιόλιοι — διὰ τρυπάνων δ' ἦσαν οὗτοι ἡρμοσμένοι τοὺς σταμῖνας συνέχοντες· μολυβδίναις δὲ κεραμίσιν ἐπεστεγνοῦντο πρὸς τὸ ξύλον, ὑποτιθεμένων ὀθονίων μετὰ πίττης — ὡς οὖν τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν ἐξειργάσατο, τὴν ἐντὸς διασκευὴν ἐξεπονεῖτο. 41. ἦν δὲ ἡ ναῦς τῇ μὲν κατα- c σκευῇ εἰκόσορος, τριπάροδος δέ· τὴν μὲν κατωτάτω ἔχων ἐπὶ τὸν γόμον, ἐφ' ἣν διὰ κλιμάκων πυκνῶν ἡ κατάβασις ἐγίνετο· ἡ δ' ἑτέρα τοῖς εἰς τὰς διαίτας βουλομένοις εἰσιέναι ἐμεμηχάνητο· μεθ' ἣν ἡ τελευταία τοῖς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις τεταγμένοις. ἦσαν δὲ τῆς μέσης παρόδου παρ' ἑκάτερον τῶν τοίχων δίαιται τετράκλινοι τοῖς ἀνδράσι, τριάκοντα τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ναυκληρικὴ δίαιτα κλινῶν μὲν ἦν πεντεκαίδεκα, θαλάμους δὲ τρεῖς εἶχε τρικλίνους, ὧν ἦν τὸ κατὰ τὴν πρύμναν ὀπτανεῖον. ταῦτα δὲ πάντα δάπεδον εἶχεν ἐν ἀβακίσκοις συγκείμενον ἐκ παντοίων λίθων, ἐν οἷς ἦν κατεσκευασμένος πᾶς ὁ περὶ τὴν Ἰλιάδα μῦθος d θαυμασίως· ταῖς τε κατασκευαῖς καὶ ταῖς ὀροφαῖς, καὶ θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦτα πεπονημένα. κατὰ δὲ τὴν ἀνωτάτω πάροδον γυμνάσιον ἦν καὶ περίπατοι σύμμετρον ἔχοντες τὴν κατασκευὴν τῷ τοῦ πλοίου με-

7 μολυβδαίναις A: corr. C ἀπεστεγνοῦντο A ἀπεστεγανοῦντο C: corr. K 12 ἔχουσα C, quod minime sufficit πυκνῶν i. e. non ἑλικτῶν, cf. p. 206a 14 μεμηχάνητο AC 15 ἐπὶ Wilam: ἐν AC 22 ὁ κατὰ τὴν C 22. 23 fort. μῦθος. θαυμασιωτάταις (vel θαυμασταῖς) δὲ κατασκευαῖς καὶ [ταῖς] ὀροφαῖς (vel καὶ τοίχοις καὶ ὀροφαῖς), καὶ

γέθει, ἐν οἷς κῆποι παντοῖοι θαυμασίως ἦσαν ὑπερ-
βάλλοντες ταῖς φυτείαις, διὰ κεραμίδων μολυβδινῶν
κατεστεγνωμένων ⟨ἀρδευόμενοι⟩, ἔτι δὲ σκηναὶ κιττοῦ
λευκοῦ καὶ ἀμπέλων, ὧν αἱ ῥίζαι τὴν τροφὴν ἐν πίθοις
εἶχον γῆς πεπληρωμένοις, τὴν αὐτὴν ἄρδευσιν λαμβά-
e νουσαι καθάπερ καὶ οἱ κῆποι. αὗται δὲ αἱ σκηναὶ
συνεσκίαζον τοὺς περιπάτους. ἑξῆς δὲ τούτων Ἀφρο-
δίσιον κατεσκεύαστο τρίκλινον, δάπεδον ἔχον ἐκ λί-
θων ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεστάτων ὅσοι κατὰ
τὴν νῆσον ἦσαν· τοὺς τοίχους δ' εἶχε καὶ τὴν ὀρο-
φὴν κυπαρίττου, τὰς δὲ θύρας ἐλέφαντος καὶ θύου·
γραφαῖς ⟨δὲ⟩ καὶ ἀγάλμασιν, ἔτι δὲ ποτηρίων κατα-
σκευαῖς ὑπερβαλλόντως κατεσκεύαστο. 42. τούτου δ'
ἐφεξῆς σχολαστήριον ὑπῆρχε πεντάκλινον, ἐκ πύξου
τοὺς τοίχους καὶ τὰ θυρώματα κατεσκευασμένον, βι-
βλιοθήκην ἔχον ἐν αὐτῷ, κατὰ δὲ τὴν ὀροφὴν πόλον
f ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχραδίνην ἀπομεμιμημένον ἡλιο-
τροπίου. ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον τρίκλινον πυρίας χαλ-
κᾶς ἔχον τρεῖς καὶ λουτῆρα πέντε μετρητὰς δεχόμενον
ποικίλον τοῦ Ταυρομενίτου λίθου. κατεσκεύαστο δὲ
καὶ οἰκήματα πλείω τοῖς ἐπιβάταις καὶ τοῖς τὰς ἀν-
τλίας φυλάττουσι. χωρὶς δὲ τούτων ἱππῶνες ἦσαν
ἑκατέρου τῶν τοίχων δέκα· κατὰ δὲ τούτους ἡ τροφὴ
τοῖς ἵπποις ἔκειτο καὶ τῶν ἀναβατῶν καὶ τῶν παίδων
208 τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ τὴν πρῷραν
κλειστή, δισχιλίους μετρητὰς δεχομένη, ἐκ σανίδων
καὶ πίττης καὶ ὀθονίων κατεσκευασμένη. παρὰ δὲ

1. 2 περιβάλλοντες A: corr. Schw, nisi praestat θαυμάσιοι ἦσαν ὑπερβαλλόντως 2 κεραμίδων ἢ μολυβδαινῶν A: corr. Cas 3 hiatum not. et suppl. K 4 ἀμπελώνων αἱ A: corr. Cas 12 δὲ add. Schw, nisi potius v. 13 κατεσκευασμένον scribendum

ταύτην κατεσκεύαστο διὰ μολιβδώματος καὶ σανίδων κλειστὸν ἰχθυοτροφεῖον· τοῦτο δ' ἦν πλῆρες θαλάττης, ἐν ᾧ πολλοὶ ἰχθύες [εὖ] ἐτρέφοντο. ὑπῆρχον δὲ καὶ τῶν τοίχων ἑκατέρωθεν τρόποι προεωσμένοι, διάστημα σύμμετρον ἔχοντες· ἐφ' ὧν κατεσκευασμέναι ἦσαν ξυλοθῆκαι καὶ κρίβανοι καὶ ὀπτανεῖα καὶ μύλοι καὶ πλείους ἕτεραι διακονίαι. ἄτλαντές τε περιέτρεχον b τὴν ναῦν ἐκτὸς ἐξαπήχεις, οἳ τοὺς ὄγκους ὑπειλήφεσαν τοὺς ἀνωτάτω καὶ τὸ τρίγλυφον, πάντες ἐν διαστήματι ⟨συμμέτρῳ⟩ βεβῶτες. ἡ δὲ ναῦς πᾶσα οἰκείαις γραφαῖς ἐπεπόνητο. 43. πύργοι τε ἦσαν ἐν αὐτῇ ὀκτὼ σύμμετροι τὸ μέγεθος τοῖς τῆς νεὼς ὄγκοις· δύο μὲν κατὰ πρύμναν, οἱ δ' ἴσοι κατὰ πρῷραν, οἱ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσην ναῦν. τούτων δὲ ἑκάστῳ παρεδέδεντο κεραῖαι β', ἐφ' ὧν κατεσκεύαστο φατνώματα, δι' ὧν ἠφίεντο λίθοι πρὸς τοὺς ὑποπλέοντας τῶν πολεμίων. ἐπὶ δὲ τῶν πύργων ἕκαστον c ἀνέβαινον τέτταρες μὲν καθωπλισμένοι νεανίσκοι, δύο δὲ τοξόται. πᾶν δὲ τὸ ἐντὸς τῶν πύργων λίθων καὶ βελῶν πλῆρες ἦν. τεῖχος δὲ ἐπάλξεις ἔχον καὶ καταστρώματα διὰ νεὼς ἐπὶ κιλλιβάντων κατεσκεύαστο· ἐφ' οὗ λιθοβόλος ἐφειστήκει, τριτάλαντον λίθον ἀφ' αὑτοῦ ἀφιεὶς καὶ δωδεκάπηχυ βέλος. τοῦτο δὲ τὸ μηχάνημα κατεσκεύασεν Ἀρχιμήδης. ἑκάτερον δὲ τῶν βελῶν ἔβαλλεν ἐπὶ στάδιον. μετὰ δὲ ταῦτα παραρτήματα ἐκ τροπῶν παχέων συγκείμενα διὰ ἁλύσεων

2 κλειστῶν AC: corr. Coraes 3 εὖ del. Mein, ἐνετρέφοντο Coraes 4 τόποι C, τροποὶ Schw 5 κατασκευασμέναι A 8. 9 ὑπειλήφεισαν A 10 συμμέτρῳ add. Mein 21 διὰ νεὼς corruptum 22. 23 ἀπ' αὐτοῦ A: corr. Di 25. 26 παρατρήματα A: corr. Cas, rectius fort. παραρρύματα coni. idem 26 τρόπων A: corr. Cas

d χαλκῶν κρεμάμενα. τριῶν δὲ ἱστῶν ὑπαρχόντων ἐξ
ἑκάστου κεραῖαι λιθοφόροι ἐξήρτηντο β', ἐξ ὧν ἅρ-
παγές τε καὶ πλίνθοι μολίβου πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμέ-
νους ἠφίεντο. ἦν δὲ καὶ χάραξ κύκλῳ τῆς νεὼς σι-
δηροῦς πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀναβαίνειν κόρακές
τε σιδηροῖ [κύκλῳ τῆς νεὼς], οἳ δι' ὀργάνων ἀφιέ-
μενοι τὰ τῶν ἐναντίων ἐκράτουν σκάφη καὶ παρέ-
βαλλον εἰς πληγήν. ἑκατέρῳ δὲ τῶν τοίχων ἑξήκοντα
νεανίσκοι πανοπλίας ἔχοντες ἐφειστήκεσαν καὶ τούτοις
e ἴσοι περί τε τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς λιθοφόρους κεραίας.
ἦσαν δὲ καὶ κατὰ τοὺς ἱστοὺς ἐν τοῖς καρχησίοις οὖσι
χαλκοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου τρεῖς ἄνδρες, εἶθ' ἑξῆς
καθ' ἕνα λειπόμενοι· τούτοις δ' ἐν πλεκτοῖς γυργά-
θοις διὰ τροχιλίων εἰς τὰ θωράκια λίθοι παρεβάλ-
λοντο καὶ βέλη διὰ τῶν παίδων. ἄγκυραι δὲ ἦσαν
ξύλιναι μὲν τέτταρες, σιδηραῖ δ' ὀκτώ. τῶν δὲ ἱστῶν
ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτος εὑρέθησαν, δυσχερῶς δὲ
ὁ πρῶτος εὑρέθη ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Βρεττίας ὑπὸ
f συβώτου ἀνδρός· κατήγαγε δ' αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν
Φιλέας ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός. ἡ δὲ ἀντλία καί-
περ βάθος ὑπερβάλλον ἔχουσα δι' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐξην-
τλεῖτο διὰ κοχλίου, Ἀρχιμήδους ἐξευρόντος. ὄνομα
δ' ἦν τῇ νηὶ Συρακοσία· ὅτε δ' αὐτὴν ἐξέπεμπεν
Ἱέρων, Ἀλεξανδρίδα αὐτὴν μετωνόμασεν. ἐφόλκια δ'
ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος τρισχίλια τά-

1 δὲ Schw: τε AC 3 μολίβδου C 4. 5 σιδήρου A σιδήρεος C: corr. K 6 inclusa del. K 9 ἐφειστήκεισαν AC 14 rectius τροχιλιῶν 17 εὑρέθησαν δυσχερῶς, ⟨εὐχερῶς⟩ δὲ Mein non recte, fort. εὐχερῶς pro εὑρέθησαν scribendum (εὑρέθησαν ⟨εὐχερῶς⟩ Dalec) 18 βρετανίας AC: corr. Cas, Βρεττιανῆς Schw 24 ἀλεξάνδρειαν superscr. ίδα C ἀλεξάνδρειαν A, cf. p. 209e

λαντα δέχεσθαι δυνάμενος· πᾶς δ' ἦν οὗτος ἐπίκω-
πος. μεθ' ὃν χίλια πεντακόσια βαστάζουσαι ἁλιάδες
τε καὶ σκάφαι πλείους. ὄχλος δ' ἦν οὐκ ἐλάττων ..
μετὰ τοὺς προειρημένους ἄλλοι τε ἑξακόσιοι παρὰ
τὴν πρῷραν ἐπιτηροῦντες τὰ παραγγελλόμενα. τῶν δὲ 209
κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθειστήκει ναύ-
κληρος, κυβερνήτης καὶ πρῳρεύς, οἵπερ ἐδίκαζον κατὰ
τοὺς Συρακοσίων νόμους. 44. σίτου δὲ ἐνεβάλλοντο
εἰς τὴν ναῦν μυριάδας ἕξ, ταρίχων δὲ Σικελικῶν κε-
ράμια μύρια, ἐρίων τάλαντα δισμύρια, καὶ ἕτερα δὲ
φορτία δισμύρια. χωρὶς δὲ τούτων ὁ ἐπισιτισμὸς ἦν
τῶν ἐμπλεόντων. ὁ δ' Ἱέρων ἐπεὶ πάντας τοὺς λι- b
μένας ἤκουεν τοὺς μὲν ὡς οὐ δύνατοί εἰσι τὴν ναῦν
δέχεσθαι, τοὺς δὲ καὶ ἐπικινδύνους ὑπάρχειν, διέγνω
δῶρον αὐτὴν ἀποστεῖλαι Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς
Ἀλεξάνδρειαν· καὶ γὰρ ἦν σπάνις σίτου κατὰ τὴν
Αἴγυπτον. καὶ οὕτως ἐποίησε, καὶ ἡ ναῦς κατήχθη
εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα καὶ ἐνεωλκήθη. ὁ δ'
Ἱέρων καὶ Ἀρχίμηλον τὸν τῶν ἐπιγραμμάτων ποιη-
τὴν γράψαντα εἰς τὴν ναῦν ἐπίγραμμα χιλίοις πυρῶν
μεδίμνοις, οὓς καὶ παρέπεμψεν ἰδίοις δαπανήμασιν
εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐτίμησεν. ἔχει δ' οὕτως τὸ ἐπί-
γραμμα·

τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἵσατο; ποῖος c
  κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς, ἢ τίνι γόμφοι
  τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,

2. 3 βαστάζουσαι· ἁλιάδες δὲ A: corr. C 3 ἐλάττω A, tum numerale videtur intercidisse 4 ἄλλοι γε A: corr. Mein, ἄλλοι δὲ rectius fort. Di 4. 5 fort. περὶ τὴν 8 σίτους A: corr. C 9 μυριάδες Di 10 ἐρεων A: corr. Wilam 11 φορτία εἰς μύρια K 24 εἴσατο A: corr. C 25 πίσμασιν A: corr. C

ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον ἤ τινι νάσων
ἃς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέδεται,
τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές. ἦ ῥα Γίγαντες
d τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.
ἄστρων γὰρ ψαύει καρχήσια καὶ τριελίκτους
θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
πείσμασι δ᾿ ἀγκύρας ἀπερείδεται οἷσιν Ἀβύδου
Ξέρξης καὶ Σηστοῦ δισσὸν ἔδησε πόρον.
μανύει στιβαρᾶς κατ᾿ ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ᾿ ἐκύλισε τρόπιν·
φατὶ γὰρ ὡς Ἱέρων Ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσᾳ
e καὶ νάσοις καρπὸν πίονα δωροφορῶν,
Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ Δωρικός. ἀλλά, Πόσειδον,
σῷζε διὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.

παρέλιπον δ᾿ ἑκὼν ἐγὼ τὴν Ἀντιγόνου ἱερὰν τριήρη, ᾗ ἐνίκησε τοὺς Πτολεμαίου στρατηγοὺς περὶ Λεύκολλαν τῆς Κῴας, ὅπου δὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθηκεν· ἥτις οὐδὲ το τρίτον, τάχα δὲ οὐδὲ τὸ τέταρτον εἶχε τῆς Συρακοσίας ἢ Ἀλεξανδρίδος ταύτης νεώς.᾿

45. τοσαῦτ᾿ οὖν καὶ περὶ τοῦ τῶν νεῶν καταλόf γου οὐκ ἀπὸ Βοιωτῶν ἀρξάμενοι κατελέξαμεν, ἀλλ᾿ ἀπὸ πανηγυρικῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ τὸν καλὸν Οὐλπιανὸν οἶδα πάλιν προβαλοῦντα ἡμῖν τίς αὕτη ἡ παρὰ

1 αἴτνης C $\overset{\alpha}{\pi}$ερισούμενον A   4 οὐρανίους C   7 πίσμασι δ᾿ C: πείσμασιν A   ἀπηωρήσατο οἷσιν C   9 ἐπωτίδος Cas, ἐπωπίδος Hemsterh   10 τάνδε κύλισσε A: corr. C   11 φασὶ A φησὶ C: corr. Schw   12 καρπῶν A (ω ex ο corr) C: corr. Cas   δωροφόρον A δωροφόρων C: corr. Cas   14 διὰ K: κατὰ AC   15 παρέλειπον A: corr. Mus   17 ὅπου δὴ Mein: ἐπειδὴ A   21 sensus male expressus, non verba vitiosa   24 προσβαλοῦντα A: corr. Cas

τῷ Καλλιξείνῳ ἐγγυθήκη, φαμὲν αὐτῷ ὅτι καὶ λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθήκης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή (fr. 91 Tur)· ʽεἰ μὲν δίκαιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης.ʼ ἐν ᾧ προελθών φησιν· ʽοὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἣ οὔκ ἐστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν.ʼ ὅτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη 210 ἑξῆς φησι· ʽπέρυσιν δὲ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον· ἐστὶ γὰρ συνθετὴ καὶ Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλια. .... ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη ταὐτὰ καὶ ὅμοια ἐργάζεται.ʼ ἐν τούτοις ὁ Λυσίας εἰπὼν ὅτι καὶ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστησιν, ὡς καὶ ὁ Καλλίξεινος εἴρηκε (p. 199c), λεβήτων αὐτὰς ὑποθήματα εἶναι. οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν γʹ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντί- b γονον (fr. 58 Pr.) ἐξηγούμενος διάθεσιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος (p. 293 L) καὶ Σιμωνίδης (fr. 194 B[4]), λέγων οὕτως (fr. 58 Pr)· ʽἐγγυθήκη καὶ ἐπʼ αὐτῆς κύπελλον.ʼ Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων (FHG IV 421) Γλαύκου φησὶ τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα οἷον ἐγγυθήκην τινὰ σιδηρᾶν, ἀνάθημα Ἀλυάττου· οὗ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει (I 25) ὑποκρητηρίδιον αὐτὸ καλῶν. καὶ ὁ c ⟨μὲν⟩ Ἡγήσανδρος ταῦτα λέγει. εἴδομεν δʼ αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς ὡς ἀληθῶς θέας

4 λυσιμένης, sed ν in ras A (fuit fort. Λυσιμέλης) 9 εἰς τὸ Bekk: εἰς τι A 10 hiatum not. Dalec 26 ὑποκριτηρίδιον A: corr. C 27 μὲν add. Dobr

ἄξιον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντετορευμένα ζῳδάρια καὶ ἄλλα τινὰ ζῴφια καὶ φυτάρια, ἐπιτίθεσθαι ἐπ᾽ αὐτῷ δυνάμενα καὶ κρατῆρας καὶ ἄλλα σκεύη. ἡ δ᾽ ὑπ᾽ Ἀλεξανδρέων καλουμένη ἀγγοθήκη τρίγωνός ἐστι, κατὰ μέσον κοίλη, δέχεσθαι δυναμένη ἐντιθέμενον κεράμιον. ἔχουσι δὲ ταύτην οἱ μὲν πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλούσιοι χαλκῆν ἢ ἀργυρᾶν.

46. εἰπόντες οὖν περὶ ἐγγυθήκης ἑξῆς πάλιν μνησθησόμεθα φιλοδείπνων βασιλέων. ὁ γὰρ τῷ προει-
d ρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεύς, Δημητρίου δ᾽ υἱός, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος (FHG III 257), ὑποδοχὰς ποιούμενος καθ᾽ ἡμέραν ὀχλικὰς χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων σωρευμάτων ἑκάστῳ ἀποφέρειν ἐδίδου τῶν ἑστιατόρων ὁλομελῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζῴων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληρῶσαι δυνάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ σὺν ἀνδρομήκεσι λημνίσκων χρυσῶν πιλήμασι πλήθη. καὶ ἄλλος
e δ᾽ Ἀντίοχος βασιλεὺς ἐπιτελῶν τοὺς ἐν Δάφνῃ ἀγῶνας ἐποιήσατο καὶ αὐτὸς ὑποδοχὰς λαμπράς, ὡς ⟨ὁ⟩ αὐτός φησι Ποσειδώνιος (ib. 263)· ‘τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀναδόσεις ἐποιήσατο κατ᾽ ἄνδρα ὁλομελῶν βρωμάτων, μετὰ δὲ καὶ ζώντων χηνῶν ⟨καὶ⟩ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνεδίδοντο δὲ καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμήλων. καὶ ἔδει ἀναβάντα ἐπὶ τὴν

1 ἐντετορνευμένα A: corr. Schw 2 δύνανται γὰρ ἐπιτίθεσθαι ἐπ᾽ αὐτὸ καὶ κρατῆρες καὶ ἄλλα σκεύη C recte sensu perspecto 4 ἐγγυθήκη C 7 χρυσῆν ἢ C 13 σωρεύματα A C: corr. XII p. 540 c 14 ὁλομερῆ κρέα χερσέων A: corr. C 18 λιμνίσκων A χρυσῶν πιλήμασι p. 540: πιλήμασι χρυσοῖς A 19 fort. ἐπὶ Δάφνῃ vel Δάφνης 20 πάνυ λαμπράς C ὁ add. Schw 23 καὶ add. p. 540 b

κάμηλον πιεῖν ἕκαστον καὶ λαβεῖν τὴν ⟨κάμηλον καὶ
τὰ ἐπὶ τὴν⟩ κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα.' —
'καὶ (ib. 258) οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες, φησί,
διὰ τὴν τῆς χώρας εὐβοσίαν ἀπὸ τῆς περὶ τἀναγκαῖα f
κακοπαθείας συνόδους ἔνεμον πλείους, ἵνα εὐωχοῖντο
συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι,
ἀλειφόμενοι [δὲ] ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ
γραμματείοις — οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν
συνδείπνων — ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι, [καὶ]
τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς
οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλά,
καὶ καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψό-
φους, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις κελάδοις
συνηχεῖσθαι.'

47. ἐπαινῶ δ' ἐγώ, ἄνδρες φίλοι, τὸ γενόμενον 211
παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Συρίας συμπόσιον.
ὁ δ' Ἀλέξανδρος οὗτος ὢν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς
υἱὸς ὑποβληθείς, διὸ εἶχον μῖσος πάντες ἄνθρωποι
εἰς Δημήτριον· περὶ οὗ ἱστόρησεν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν
Ἀθήναιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων
(FHG III 657). τὸ οὖν συμπόσιον τοῦτο τοιόνδε τι ἐγέ-
νετο. Διογένης ὁ Ἐπικούρειος, ἕξιν ἔχων ἱκανὴν ἐν οἷς
μετεχειρίζετο λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας
τῆς ἐν Βαβυλωνίᾳ, ἀποδοχῆς δ' ἐτύγχανε παρὰ τῷ b
βασιλεῖ καίτοι τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς λόγοις χαίροντι.

1. 2 suppl. p. 540 5 ἐν αἷς εὐωχοῦντο p. 527 e fort. recte, ἵνα εὐωχοῦντο Mein non recte 7 δὲ del. Mein 9 καὶ del. K 10 μέρος om. p. 527 12 χελιδόνος AC: corr. p. 527 12. 13 ψόφον p. 527, fort. πολυκρότους ψόφους 15 δ' ἐγώ Mein: δέ γε, ὦ A 18 δι' ὃν puto, cf. Ios. antiq. 13, 3; oratio anacolutha 22 ἐπικούριος A 24 Βαβυλῶνι A: corr. K, cf. Strab. p. 744 ἀνοδοχης (sic) A: corr. Schw 24. 25 παρὰ τοῦ βασιλέως A: corr. Villebrun

ἐπολυώρει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καίπερ ὄντα τῷ βίῳ φαῦλον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκανον ἕνεκά τε τοῦ γελοίου μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον· καὶ αἰτησαμένῳ αὐτῷ φιλοσοφίας ἀλλοτρίαν αἴτησιν, ὅπως πορφυροῦν τε χιτωνίσκον φορήσει καὶ χρυσοῦν στέφανον ἔχοντα πρόσωπον Ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἱερεὺς ἠξίου προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον προσχαρισάμενος. ἅπερ ὁ Διογένης ἐρασθείς τινος
c λυσιῳδοῦ γυναικὸς ἐχαρίσατο αὐτῇ. ἀκούσας δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ συνάγων φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων ἀνδρῶν συμπόσιον ἐκάλεσε καὶ τὸν Διογένη· καὶ παραγενόμενον ἠξίου κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἄκαιρον δ' εἶναι εἰπόντος νεύσας εἰσαγαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ λυσιῳδὸς εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τὸν τῆς Ἀρετῆς στέφανον, ἐνδῦσα καὶ τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολλοῦ καταραγέντος ἔμενεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιῳ-
d δὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. τοῦτον τὸν Διογένη ὁ μεταλαβὼν τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος, οὐκ ἐνέγκας αὐτοῦ τὴν κακολογίαν, ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. ὁ δ' Ἀλέξανδρος προσηνὴς ἦν πᾶσι καὶ φιλόλογος ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ οὐχ ὅμοιος Ἀθηνίωνι τῷ περιπατητικῷ φιλοσόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προστάντι φιλοσόφου Ἀθήνησί τε καὶ ἐν Μεσσήνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θετταλίας, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννήσαντι. περὶ οὗ καθ' ἕκαστα ἱστορεῖ Π ο σ ε ι δ ώ ν ι ο ς ὁ Ἀπαμεύς, ἅπερ εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν ἐκθήσομαι,

3 ἀποδεχόμενον A: corr. Mus 5 φορῆι A: corr. Wilam 10 συναγαγὼν A: corr. Mein 16 καὶ ἐνδῦσα Mein 17 fort. ⟨ἀτάραχος vel ἀκίνητος⟩ ἔμενεν 21 προσῆν ἐν πᾶσι A: corr. K, προσηνὴς ἦν ἐν πᾶσι praeivit Mus

ἵν' ἐπιμελῶς πάντας ἐξετάζωμεν τοὺς φάσκοντας εἶναι e
φιλοσόφους καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγωσι πιστεύωμεν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα (fr. 12 N)

εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ·
εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.

ἀλλὰ φίλη ⟨γάρ⟩, φασίν, ἡ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα ὡς ἐγένετο (FHG III 266).

48. 'ἐν τῇ Ἐρυμνέως τοῦ περιπατητικοῦ σχολῇ διέτριβέ τις Ἀθηνίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις· ὅστις Αἰγυπτίαν ὠνησάμενος θεράπαιναν ἐπεπλέκετο αὐτῇ. ταύτης οὖν εἴτ' ἐξ αὐτοῦ τεκούσης, εἴτ' ἐξ ἄλλου τινος, f
ὁμώνυμος Ἀθηνίωνι τῷ δεσπότῃ παρετρέφετο. γράμματα δὲ μαθὼν καὶ πρεσβύτην γενόμενον τὸν δεσπότην μετὰ τῆς μητρὸς ἐχειραγώγει καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρέγγραφος Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο. γήμας τε παιδισκάριον εὔμορφον μετὰ τούτου πρὸς τὸ σοφιστεύειν ὥρμησε μειράκια σχολαστικὰ θηρεύων. καὶ σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ κἀν Λαρίσῃ τῇ Θεττα- 212
λικῇ καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτής, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα μετέρρει, ὑποδραμὼν τὸν βασιλέα τῶν φίλων εἷς ἐγένετο, μεγίστης τυχὼν προαγωγῆς. διόπερ μετεώριζε τοὺς Ἀθηναίους δι' ἐπιστολῶν ὡς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ Καππαδόκῃ δυνάμενος, ὥστε μὴ μόνον τῶν ἐπιφερομένων ὀφλημάτων ἀπολυθέντας ⟨ἂν⟩ ἐν ὁμονοίᾳ ζῆν,

7 γὰρ add. Mein 12 οὖν ⟨παῖς⟩ K, nisi forte παῖς v. 13 post δεσπότῃ addendum 15 ἀποθανόντος C fort. recte 17 fort. γήμας δὲ 17. 18 intellege μετὰ τούτου μειράκια σχολ. θηρεύων πρὸς τὸ σοφ. ὥρμησε 19 μεσήνῃ AC 27 ἂν add. K, quamquam altius fortasse haeret mendum

ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνακτησαμένους, καὶ δω-
b ρεῶν μεγάλων τυχεῖν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι διεκόμπουν τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν καταλελύσθαι πεπιστευκότες. 49. ἤδη οὖν τῆς Ἀσίας μεταβεβλημένης ὁ Ἀθηνίων ἐπανῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεὶς εἰς τὴν Καρυστίαν κατηνέχθη. τοῦτο μαθόντες οἱ Κεκροπίδαι ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ ναῦς μακρὰς καὶ φορεῖον ἀργυρόπουν. ἀλλ' εἰσῄειν ἤδη, καὶ σχεδὸν τὸ πλεῖστον
c μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ ἐξεκέχυτο· συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι θεαταὶ τὸ παράδοξον τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ ὁ παρέγγραφος Ἀθηνίων εἰς Ἀθήνας ἐπ' ἀγρυρόποδος κατακομίζεται φορείου καὶ πορφυρῶν στρωμάτων, ὁ μηδέποτε ἐπὶ τοῦ τρίβωνος ἑωρακὼς πορφύραν πρότερον, οὐδενὸς οὐδὲ Ῥωμαίων ἐν τοιαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδῶντος τῆς Ἀττικῆς. συνέτρεχον οὖν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες γυναῖκες, ⟨γέροντες⟩ παῖδες, τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ Μιθριδάτου, ὁπότε Ἀθηνίων ὁ πένης καὶ τὰς ἐρανικὰς
d ποιησάμενος ἀκροάσεις διὰ τὸν βασιλέα σιληπορδῶν διὰ τῆς χώρας καὶ πόλεως πομπεύει. ὑπήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, τὸν ἄγγελον τοῦ νέου Διονύσου καλοῦντες ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν καὶ τὰς περὶ ταύτην εὐχάς τε καὶ σπονδάς. ὁ δὲ πρότερον ἐκ μισθωτῆς οἰκίας ἐξιὼν εἰς τὴν διευς οἰκίαν τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προ-

9 *ἀλλησεισιν* A: corr. K (*ἀλλ' εἴσεισιν* Cas) 12 *Ἀθηνίων* nomen importune sed fort. consulto additum 14. 15 haec epitomatoris culpa deformata 16 *τοσαύτῃ* AC: corr. Wilam 18 *γέροντες* add. Mein 20 *σιληπορδω* A: corr. C 21 *συνήντησαν* AC: corr. Mein 24 fort. *θυσίας τε* 25 *διευσοικίαν*, *Μηδείου οἰκίαν* falso Bergk, *Διεύχου οἰκίαν* Schw

σόδοις εἰσηνέχθη, κεκοσμημένην στρωμναῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ ἀνδριᾶσι καὶ ἀργυρωμάτων ἐκθέσει. ἀφ' ἧς ἐξῄει χλαμύδα λαμπρὰν ἐπισύρων καὶ περικείμενος δακτύλιον χρυσίου ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθρι- e δάτου εἰκόνα· προεπόμπευον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφείποντο θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῷ τεμένει τῶν τεχνιτῶν θυσίαι τε ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίωνος παρουσίᾳ καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπονδαί. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες ἀνέμενον αὐτοῦ τὴν πρόοδον· πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κεραμεικὸς ἀστῶν καὶ ξένων καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ὄχλων συνδρομή. ὃ δὲ μόλις προῆλθε δορυφορούμενος ὑπὸ τῶν εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ δήμῳ θελόν- f των, ἑκάστου σπεύδοντος κἂν προσάψασθαι τῆς ἐσθῆτος. 50. ἀναβὰς οὖν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλου στοᾶς ᾠκοδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγοῖς στὰς ἐπὶ τούτου καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος, ἔπειτ' ἀναβλέψας 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφη, τὰ πράγματα μὲν βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀπαγγέλλειν ἃ οἶδα, τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με.' ἀθρόως δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεστώτων θαρρεῖν καὶ 213 λέγειν, 'λέγω τοίνυν, ἔφη, τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα μηδὲ ἐν ὀνείρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης κρατεῖ μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας, κρατεῖ δὲ τῆς συνεχοῦς Ἀσίας ἁπάσης ἄχρι Παμφυλίας καὶ Κιλικίας. καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτὸν Ἀρμενίων καὶ Περσῶν δορυφοροῦσι, δυνάσται δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν

2 ἀνδράσι A: corr. Cas 3 ἐκσύρων A: corr. Mein 4 fort. χρυσοῦν 10 πρόσοδον A: corr. C 18 μὲν K: με A, nisi praestat τὰ πράγματα μέν με

καὶ τὸν ὅλον Πόντον κατῳκισμένων ἐθνῶν ἐν περιμέτρῳ τρισμυρίων σταδίων. Ῥωμαίων δὲ στρατηγὸς μὲν Παμφυλίας Κόιντος Ὄππιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ
b δέσμιος, Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκώς, ὁ τὸν ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν θρίαμβον, συνδέτην ἔχων ἁλύσει μακρᾷ Βαστάρνην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἕλκεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οἳ μὲν θεῶν ἀγάλμασι προσπεπτώκασιν, οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσάμενοι τετράγωνα ἱμάτια τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν ὀνομάζουσι. πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον τιμαῖς ὑπαντῶσα κατακαλεῖ αὐτὸν θεὸν βασιλέα· χρησμοὶ δὲ πάντοθεν τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης θεσπιῳδοῦσι.
c διὸ καὶ πρὸς τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μεγάλα πέμπεται στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. πάρεισι γὰρ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχηδονίων, συμμαχεῖν ἀξιοῦντες ἐπὶ τὴν τῆς Ῥώμης ἀναίρεσιν.' 51. μικρὸν δ' ἐπισχὼν ἐπὶ τούτοις καὶ ἐάσας τοὺς πολλοὺς συλλαλῆσαι περὶ τῶν παραδόξως προηγγελμένων τρίψας τε τὸ μέτωπον 'τί οὖν, εἶπε, συμβουλεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρ-
d χίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν, ἕως ⟨ἂν⟩ αὐτὴ δοκιμάσῃ περὶ τοῦ πῶς ἡμᾶς πολιτεύεσθαι δεῖ. καὶ μὴ περιίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλημένα, αὐχμῶντα δὲ τὰ γυμνάσια, τὸ δὲ θέατρον ἀνεκκλησία-

3 Ὄππιος Di (ὁ Ὄππιος Cas): ὁ ἵππιος A   4 μάλιος A μάλλιος C: corr. Cas   ἀκύλιος C   11 κατακαλεῖται τὸν θεὸν A: corr. K   14 πέπεμπται K   Εὐρώπης ⟨καὶ Λιβύης⟩ Mein   15 μέρη fort. glossema   18 τὴν Ῥωμαίων ἀναίρεσιν C   20 τε om. C fort. recte   22 fort. ἐπισχεθεῖν ausus est dicere Posidonius   23 ἂν add. Mein   ὑμᾶς C   24 κεκλεισμένα AC: corr. K coll. p. 473 v. 5

στον, ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια καὶ τὴν θεῶν χρησμοῖς καθωσιωμένην πύκνα ἀφῃρημένην τοῦ δήμου. μὴ περιίδωμεν δέ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἰάκχου φωνὴν κατασεσιγασμένην καὶ τὸ σεμνὸν ἀνάκτορον τοῖν θεοῖν κεκλημένον καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς διατριβὰς ἀφώνους.' πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων λεχθέντων ὑπὸ τοῦ οἰκότριβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς e οἱ ὄχλοι καὶ συνδραμόντες εἰς τὸ θέατρον εἵλοντο τὸν Ἀθηνίωνα στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων. καὶ παρελθὼν ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν 'ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ' (Dem. 19, 314) εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἔφη διότι 'νῦν ὑμεῖς ἑαυτῶν στρατηγεῖτε, προέστηκα δ' ἐγώ. καὶ ἂν συνεπισχύητε, τοσοῦτον δυνήσομαι ὅσον κοινῇ πάντες ὑμεῖς.' ταῦτ' εἰπὼν συγκατέστησεν ἑαυτῷ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας, ὧν ἠβούλετο ὑποβαλὼν τὰ ὀνόματα. 52. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ- f ρας τύραννον αὑτὸν ἀποδείξας ὁ φιλόσοφος καὶ τὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἀναδείξας δόγμα ⟨τὸ⟩ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τί ἠβούλετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία ἣν ὁ καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἱστόρησε Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν (FHG I 288) καὶ Ἕρμιππος ὁ Καλλιμάχειος (ib. III 41), εὐθέως καὶ οὗτος τοὺς μὲν εὖ φρονοῦντας τῶν πολιτῶν — παρὰ τὰ Ἀριστο- 214 τέλους καὶ Θεοφράστου δόγματα· ὡς ἀληθῆ εἶναι τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν 'μὴ παιδὶ μάχαιραν' — ἐκ-

4. 5 τοῖν θεοῖν ἀνάκτορον C melius 5 κεκλιμένον A κεκλεισμένον C: corr. K 6 concinnius erat ἀφώνους γεγενημένας 13 δ' ἐγὼ Cas: λέγω A συνεπισχύσηι γε A συνεπισχύσητε C: corr. Di 17 ἀποδείξας K: ἀναδείξας AC 18 τὸ add. K, cf. Diog. L. 8, 39; ceterum Pythagoricorum calumniae non sunt Posidonii 22 καλλιμάχιος A

ποδῶν εὐθὺς ἐποιήσατο, φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας κατέστησεν, ὡς νύκτωρ πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων εὐλαβουμένους τὸ μέλλον κατὰ τῶν τειχῶν αὑτοὺς καθιμήσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηνίων ἱππέας ἐπαποστείλας οὓς μὲν ἐφόνευσεν, οὓς δὲ καὶ δεδεμένους κατήγαγε, δορυφόρους ἔχων πολλοὺς τῶν καταφρακτικῶν καλουμένων. συνάγων δὲ καὶ ἐκκλησίας πολλάκις b τὰ Ῥωμαίων φρονεῖν προσεποιεῖτο . . . . καὶ πολλοῖς αἰτίας ἐπιφέρων ὡς διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς φυγάδας καὶ νεωτερίζουσιν ἐφόνευεν αὐτούς· καὶ τὰς πύλας . . . . τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἑκάστης οὔτ' εἰσιέναι τὸν βουλόμενον οὔτ' ἐξιέναι εἴα. ἀνελάμβανεν δὲ καὶ τὰς οὐσίας πολλῶν καὶ τοσαῦτα χρήματα συνήθροισεν ὡς καὶ φρέατα πληρῶσαι πλείονα. ἐξαπέστειλεν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ὥσπερ ὁδοιδόκους τῶν ἀποχωρούντων, οἵτινες αὐτοὺς ἀνῆγον ὡς αὐτόν· καὶ c ἀκρίτους ἀπώλλυεν προβασανίσας καὶ στρεβλώσας. πολλοῖς δὲ καὶ προδοσίας δίκας ἐπῆγεν ὡς τοῖς φυγάσι περὶ καθόδου συνεργοῦσιν· ὧν οἱ μὲν διὰ τὸν φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευγον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτοῦ τὰς ψήφους φέροντος. ἐνειργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἔνδειαν, κριθίδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμετρῶν. ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας ὁπλίτας τοὺς

1 *εὐθὺς* om. C vix recte, quamquam *εὐθὺς* post *εὐθέως* (p. 473, 22) non sane scripsit Posidonius; aliter turbatum est 3 *κατὰ* Mein: *διὰ* A C 6. 7 *τῶν ἀφρακτικῶν* A *φρακτικῶν* C: corr. K 8 *προσε* | *προσεποιεῖτο* (sic) A, hiatum not. K 9 *διαπεμπομένων* A: corr. Mus, cf. v. 18 11 hiatum not. K 12 fort. *ἀπελάμβανεν*, *συνελάμβανεν* Wilam 17 *προσβασανίσας* A: corr. (duce Dalecampio) Coraes, neque opus *προστρεβλώσας* scribere coll. Soph. Trach. 89 23 *κριθίδι' ⟨ἄττα⟩* Mein

θηρεύσοντας, εἴ τις τῶν ἀνακεχωρηκότων ἐντός ἐστι τῶν ὅρων ἢ τῶν Ἀθηναίων τις εἰς τὴν ὑπερόριον d ἀποδημεῖ· καὶ τὸν ληφθέντα ἀπετυμπάνιζεν, ὧν ἐνίους καὶ προκατανάλισκε ταῖς βασάνοις. ἐκήρυσσέν τε δύντος ἡλίου πάντας οἰκουρεῖν καὶ μετὰ λυχνοφόρου μηδένα φοιτᾶν. 53. καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διήρπαζεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν ξένων, ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ ἐκ Δήλου τοῦ θεοῦ χρήματα. ἐκπέμψας γοῦν εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν Τήιον, πολίτην δὲ Ἀθηναίων γενόμενον, ποικιλώτατόν τινα καὶ ἀψίκορον ζήσαντα βίον· ὅτε μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει [καὶ] τὰ περιπατητικά, καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ ἄλλας συνηγόραζε συχνὰς (ἦν γὰρ πολυ- e χρήματος) τά τ' ἐκ τοῦ Μητρῴου τῶν παλαιῶν αὐτόγραφα ψηφισμάτων ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων εἴ τι παλαιὸν εἴη καὶ ἀπόθετον. ἐφ' οἷς φωραθεὶς ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκινδύνευσεν ἄν, εἰ μὴ ἔφυγεν. καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν κατῆλθε, θεραπεύσας πολλούς· καὶ συναπεγράφετο τῷ Ἀθηνίωνι ὡς δὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ὄντι. Ἀθηνίων δ' ἐπιλαθόμενος τῶν δογμάτων τῶν τοῦ περιπάτου χοίνικα κριθῶν f εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθηναίοις, ἀλεκτορίδων τροφὴν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς διδούς. Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμεως ἐξορμήσας εἰς Δῆλον καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς

1 fort. ἀποκεχωρηκότων cf. p. 474, 16 (ἀναχωρούντων C), omnino hoc loco eadem narrari videntur quae supra p. 474 v. 14 sqq   4. 5 δύντος Di: δύνοντος AC   8 ἐκ Δήλου K: εἰς δῆλον AC   10 Ἀθηναῖον Cob   12 καὶ del. K   15 ψηφίσματα A: corr. K   16 ἦν (pro εἴη) Mein   19 δὴ K: ἂν A   20 αἱρέσεως K: διαιρέσεως A, δὴ αἱρέσεως Mus   ἐπιλαβόμενος A: corr. ς   20—24 hoc loco non apta, minus accurate eadem narrata supra litt. c

ἀναστρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν πρὸς τὴν Δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἐξόπισθε τῆς νήσου ἐάσας ἀφύλακτα καὶ οὐδὲ χάρακα βαλόμενος ἐκοιμᾶτο. τοῦτο δὲ ἐπιγνοὺς ὁ Ὀρόβιος στρατηγὸς
215 Ῥωμαίων [καὶ φυλάσσων τὴν Δῆλον] φυλάξας ἀσέληνον νύκτα καὶ ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας, κοιμωμένοις καὶ μεθύουσιν ἐπιπεσὼν κατέκοψε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συστρατευομένους ὡς βοσκήματα, ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν, ἐζώγρησε δὲ καὶ περὶ τετρακοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν ἔλαθε φυγὼν ἐκ Δήλου. πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατιδὼν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις συγκατέφλεξεν αὐταῖς οἰκίαις καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν
b τῇ ἑλεπόλει, ἣν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατεσκευάκει. στήσας οὖν τρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὀρόβιος καὶ βωμὸν ἐπέγραψε·

τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δήλου
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεράιζον,
κοινὸν Ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.'

54. καὶ Ταρσοῦ δὲ Ἐπικούρειος φιλόσοφος ἐτυράννησε, Λυσίας ὄνομα· ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος στεφανηφόρος αἱρεθείς, τουτέστιν ἱερεὺς Ἡρακλέους, οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐξ ἱματίου τύραννος ἦν,
c πορφυροῦν μὲν μεσόλευκον χιτῶνα ἐνδεδυκώς, χλαμύδα δὲ ἐφεστρίδα περιβεβλημένος πολυτελῆ καὶ ὑποδούμενος λευκὰς Λακωνικάς, στέφανον δάφνης χρυσοῦν

1. 2 ἀμελέστερον περὶ τὴν Wilam 3 βαλλόμενος A: corr. Mein 5 inclusa del. Wilam 17 περὶ Δῆλον A: corr. K 21 κα | ταρσοῦ δὲ ἐπικούριος A 25 μέσον λευκὸν A: corr. Mus 27 χρυσῆς A: corr. K

ἐστεμμένος, καὶ διανέμων τὰ τῶν πλουσίων τοῖς πένησι, πολλοὺς φονεύων τῶν οὐ διδόντων.

55. τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας στρατηγοί. περὶ ὧν Δημοχάρης ἔλεγεν (fr. 3 Tur)· 'ὥσπερ ἐκ θύμβρας οὐδεὶς ἂν δύναιτο κατασκευάσαι λόγχην, οὐδ' ἐκ Σωκράτους στρατιώτην ἄμεμπτον.' ὁ γὰρ Πλάτων φησὶν (apol. p. 28 e) τρεῖς στρατείας στρατεύσασθαι Σωκράτη, τὴν μὲν εἰς Ποτίδαιαν, τὴν δὲ εἰς Ἀμφίπολιν, d τὴν δὲ εἰς Βοιωτοὺς ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ Δηλίῳ μάχην γενέσθαι. μηδενὸς δὲ τοῦθ' ἱστορηκότος αὐτὸς καὶ ἀριστείων φησὶν αὐτὸν τετυχηκέναι πάντων ⟨τῶν⟩ Ἀθηναίων φυγόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἀπολομένων. πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ Ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἄρχοντος Κλέωνος ἡγουμένου ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὥς φησι Θουκυδίδης (V 2). τούτων οὖν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ Σωκράτην, ᾧ πλὴν τρίβωνος καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν. τίς οὖν εἶπεν ἱστοριογράφος ἢ ποιητής; ἢ e ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτη παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; 'τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρίᾳ;' πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῃ εἴρηκεν ὁ Πλάτων (p. 153 b) φάσκων αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλκιβιάδῃ παραχωρῆσαι (symp. p. 220 e); τοῦτο οὔτε Θουκυδίδου ἀλλ' οὐδ' Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ζεύγους. ποίας δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σωκράτης καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον; καθόλου μάχης

4 δημοχάρης κράτης A δημόχαριν C: corr. Ruhnken, cf. p. 187 d 10 ἱστορηκότος ἕτερον (l. ἑτέρου) C 11 τῶν add. ς, sed pro πάντων requiro πολλῶν 19 παρενεχώρισε Madv 20 sq τί — βακτηρίᾳ comici poetae versus fort. ex Aeschyli Lycurgia expressus, cf. Arist. Thesm. 135 24 οὐδ' Di: οὔτ' A

f μηδεμιᾶς συμπεσούσης, ὡς ἱστόρηκε Θουκυδίδης. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ ταύτῃ τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων ἐπάγει καὶ τὴν ἐπὶ Δηλίῳ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλασμένην ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δήλιον ᾑρήκει Σωκράτης, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς πρὸς τὸν Φιλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσχημόνως ἂν ἔφυγε, Παγώνδου (Thuc. IV 96) δύο τέλη περιπέμψαντος τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον. τότε γὰρ οἳ
216 μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἳ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὠρωπόν, οἳ δὲ ⟨πρὸς⟩ Πάρνηθα τὸ ὄρος· Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτεινον καὶ μάλιστα οἱ ἱππεῖς οἵ τε αὐτῶν καὶ ⟨οἱ⟩ Λοκρῶν. τοιούτου οὖν κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς Ἀθηναίους, μόνος Σωκράτης ʽβρενθυόμενος καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλων' (Arist. nub. 362 ap. Plat. symp. p. 221 b) εἱστήκει ἀναστέλλων τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἱππικόν; καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ ἄλλος οὐδεὶς ... ποιητής. πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ
b παραχωρεῖ τῷ μηδ' ὅλως κεκοινωνηκότι ταύτης τῆς στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρίτωνι (p. 52 b) ὁ τῇ Μνημοσύνῃ φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι πώποτε ἀποδημίαν τὸν Σωκράτη ἔξω τῆς εἰς Ἰσθμὸν θεωρίας εἴρηκε. καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων τὰ αὐτὰ τῷ Πλάτωνι ἱστορεῖ. ʽοὔκ ἐστιν δ' ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος (Stesich. fr. 32).' χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ

4 ᾕρηκε A: corr. Pors 5 κρατήτιος A, cf. C. Schmidt de Herod. Crat. p. 2 6. 7 ἔφευγεν, ἄγων δ' οὐ A: corr. Mus, nisi quod ἔφυγε corr. Mein 10 πρὸς add. e Thuc 12 ὅτι ἑαυτῶν A: corr. e Thuc οἱ add. e Thuc 18 supplendum fere οὐδεὶς ⟨οὔτε συγγραφεὺς ἀλλ' οὐδὲ⟩ ποιητής 21 πώποτε Plat: ποτὲ AC 22 εἰσιθμὸν A: corr. C θεωρίας Wilam: πορείας AC 25 [ὁ] λόγος Mein

κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει· ὅθεν οὐδετέρῳ αὐτῶν δεῖ πιστεύειν σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίδην. ὁ γὰρ Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέγων οὕτως· ʽἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κἂν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς c *μάχῃ τὰ ἀριστεῖά σε λαβεῖν. — εὐφήμει, ὦ ξένε· Ἀλκιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. — σοῦ γε δόντος, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν.ʼ ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρακεχωρηκέναι. προτερεῖ δὲ κατὰ πάντας τοὺς ἱστορικοὺς τῆς ἐπὶ Δήλιον στρατείας ἡ περὶ Ποτίδαιαν, ἧς Φορμίων ἐστρατήγει.*

56. *πάντ᾽ οὖν ψεύδονται οἱ φιλόσοφοι καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται, καθάπερ οὐδ᾽ ὁ καλὸς* Ξενοφῶν, *ὃς ἐν τῷ Συμποσίῳ* d (c. 1, 2) *ὑποτίθεται Καλλίαν τὸν Ἱππονίκου Αὐτολύκου τοῦ Λύκωνος ἐρῶντα καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκράτιον ἑστίασιν ποιούμενον καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόντα ⟨αὐτὸν⟩ τὸν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα ἢ περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἐστὶν δὲ οὗτος ὁ καιρὸς καθ᾽ ὃν Ἀριστίων ἄρχων ἦν. ἐπὶ τούτου γὰρ Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου. πάλιν ὁ Ξενοφῶν* e *ποιεῖ τὸν Σωκράτην λέγοντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ταυτί* (c. 8, 32)· ʽ*καίτοι Πανσανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐραστὴς ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκαλινδουμένων εἴρηκεν ὡς καὶ στράτευμα ἀλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἴεσθαι μάλιστα ἂν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, θαυμαστὰ λέγων, εἴ γε οἱ ψόγου τε ἀφροντιστεῖν καὶ*

1 *οὐδὲ ἑτέρῳ* A 13 *αἰσχύνονται* Wilam 16. 17 *παγκράτειον* A 18 *αὐτὸν* add. Cas 29 *ψόγου γε* A *ψόγου* C

ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὗτοι μάλιστ'
f αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν.' ὅτι μὲν οὖν τούτων
οὐδὲν εἴρηκεν Παυσανίας ἔξεστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλά-
τωνος Συμποσίου. Παυσανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγ-
γραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὗτος περὶ
χρήσεως ἐραστῶν καὶ παιδικῶν ἢ παρὰ Πλάτωνι· πλὴν
εἴτε κατέψευσται τοῦτο Ξενοφῶν εἴτ' ἄλλως γεγραμ-
μένῳ τῷ Πλάτωνος ἐνέτυχε Συμποσίῳ, παρείσθω· τὸ
δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀστόχημα λεκτέον. Ἀριστίων,
ἐφ' οὗ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται συνηγμένον, πρὸ τεσ-
217 σάρων ἐτῶν Εὐφήμου πρότερος ἦρξεν, καθ' ὃν Πλά-
των τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέγραφεν, ἐν οἷς Παυ-
σανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρχεται. θαυμαστὸν
οὖν καὶ τερατῶδες, εἰ τὰ μήπω ῥηθέντα, μετὰ δὲ
τέτταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι Σωκράτης
παρὰ Καλλίᾳ δειπνῶν εὐθύνει ⟨ὡς⟩ οὐ δεόντως ῥη-
θέντα. 57. ὅλως δὲ λῆρός ἐστι τῷ Πλάτωνι τὸ Συμ-
πόσιον. ὅτε γὰρ Ἀγάθων ἐνίκα, Πλάτων ἦν δεκα-
τεσσάρων ἐτῶν. ὃ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφήμου
στεφανοῦται Ληναίοις, Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολ-
λοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος· δύο δὲ καὶ
b ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ
μετὰ Καλλίμαχον, ὅς ἐστιν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος.
ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως τεσ-
σαρεσκαιδέκατός ἐστιν ἄρχων Εὔφημος, ἐφ' οὗ τὰ
ἐπινίκια Ἀγάθωνος ἑστιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλά-
των δηλοῖ τὴν συνουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγο-

2 αἰσχυνοῦνται recte Valck 11 καθ' ἣν A: corr. Mus, nisi forte καθ' ἣν ἀρχὴν aut intellegi potest aut suppleri debet 16 ὡς add. K 17 fort. ὅλως δὲ λελήρηται τῷ, nisi τοῦ Πλάτωνος scribere praestat 24 ἀπὸ δὲ Mus: ἐπὶ δὲ A

νέναι, λέγων οὕτως ἐν τῷ Συμποσίῳ (p. 172 c)· '. . . εἰ νεωστὶ ηγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι, ὥστε κἀμὲ παραγενέσθαι. ἐγὼ γάρ, ἔφη. πόθεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ c Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων οὐκ ἐπιδεδήμηκε;' καὶ προελθὼν φησιν· 'ἀλλ' εἰπέ μοι, πότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη; κἀγὼ εἶπον ὅτι παίδων ἔτι ὄντων ἡμῶν, ὅτε τῇ τραγῳδίᾳ ἐνίκησεν ὁ Ἀγάθων.' ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἁμαρτάνει δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητήν (fr. adesp. 86 a B[4]) 'ὅττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ', τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως, 58. ὡς ἐν τῷ d Γοργίᾳ γράφων φησίν (p. 471 a)· 'ἄθλιος ἄρα οὗτος ὁ Ἀρχέλαός ἐστι κατὰ τὸν σὸν λόγον. — εἴπερ γε, ὦ φίλε, ἄδικος.' εἶτα ῥητῶς εἰπὼν ὡς κατέχοντος τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀρχελάου προβὰς γράφει τάδε (p. 503 c)· 'καὶ Περικλέα τοῦτον ⟨τὸν⟩ νεωστὶ τετελευτηκότα.' εἰ δὲ νεωστὶ τετελεύτηκε Περικλῆς, Ἀρχέλαος οὔπω κύριός ἐστι τῆς ἀρχῆς· εἰ δ' οὗτος βασιλεύει, πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου ἀπέθανε Περικλῆς. Περδίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνθιός φησιν Νικομήδης, ἔτη μα', Θεόπομπος δὲ λε', Ἀναξιμένης μ', Ἱερώνυμος κη', Μαρσύας e δὲ καὶ Φιλόχορος κγ'. τούτων οὖν διαφόρως ἱστορουμένων λάβωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τὰ κγ' ἔτη. Περικλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἄρχοντος Ἐπαμείνονος, ἐφ' οὗ

3 ἔφην A 3. 4 ὦ λύκων A 5 προσελθὼν A: corr. Mus 11. 12 οὐ γὰρ — ἐσκεμμένως verba corrupta, sed utique cum eis quae secuntur coniungenda, et ὡς fort. delendum 17 τὸν add. e Plat 18 εἰδέναι εἰ δὲ νεωστὶ A: corr. Mus

*τελευτᾷ ..... Περδίκκας καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχέλαος
διαδέχεται. πῶς οὖν νεωστὶ κατὰ Πλάτωνα τελευτᾷ
Περικλῆς; ἐν δὲ τῷ αὐτῷ Γοργίᾳ ὁ Πλάτων τὸν
Σωκράτη ποιεῖ λέγοντα* (p. 473 extr)· *'καὶ πέρυσιν βου-*
f *λεύειν λαχών, ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε καὶ ἔδει με
ἐπιψηφίζειν, γέλωτα παρεῖχον καὶ οὐκ ἠδυνάμην ἐπι-
ψηφίσαι.' τοῦτο ὁ Σωκράτης οὐ κατὰ ἀδυναμίαν ἐποίη-
σεν, ἀλλὰ μᾶλλον κατα ἀνδραγαθίαν· οὐ γὰρ ἠβούλετο
λύειν δημοκρατίας νόμους. παρίστησι δὲ τοῦτο σαφῶς
ὁ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν ἐκτιθεὶς οὕτως*
(c. 7, 14)· *'τῶν δὲ πρυτάνεών τινων οὐ φασκόντων προ-*
218 *θήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τοὺς νόμους, αὖθις Καλ-
λίξεινος ἀναβὰς κατηγόρει αὐτῶν. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν
τοὺς οὐ φάσκοντας· οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες ὡμο-
λόγουν ἅπαντες προθήσειν πλὴν Σωκράτους τοῦ Σω-
φρονίσκου. οὗτος δὲ οὐκ ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους
πάντα ποιήσειν.' οὗτός ἐστιν ὁ διαψηφισμὸς ὁ γενό-
μενος κατὰ τῶν περὶ Ἐρασινίδην στρατηγῶν, ὅτι τοὺς
ἐν Ἀργινούσσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένους οὐκ
ἀνείλοντο. ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ ἄρχοντος Καλ-
λίου, τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστερον ἔτεσιν εἴκοσι
καὶ τέτταρσιν.*

b 59. *ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ διάλογος,
μετὰ τὴν Ἱππονίκου τελευτὴν γενόμενος παρειληφότος
ἤδη τὴν οὐσίαν Καλλίου, τοῦ Πρωταγόρου ⟨μέμνηται⟩
παραγεγονότος τὸ δεύτερον οὐ πολλαῖς πρότερον ἡμέ-
ραις* (p. 309 d). *ὁ δ' Ἱππόνικος ἐπὶ μὲν Εὐθυδήμου*

1 hiatum not. Cas, cuius supplementa dubia sunt admodum 7—17 de suo interposuit Athenaeus, cf. C. Schmidt de Herod. Crat. p. 7 12. 13 *Καλλίξενος* Di 13 *κατηγορεῖ* AC 16 *ἀλλ' ἦ* Xen 25 *μέμνηται* add. Cas

ἄρχοντος στρατηγῶν παρατέτακται μετὰ Νικίου πρὸς Ταναγραίους καὶ τοὺς παραβοηθοῦντας Βοιωτῶν καὶ τῇ μάχῃ νενίκηκε. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ κατὰ τὸ εἰκός. πρόσφατον γάρ τινα τοῦ Καλλίου τὴν c παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμφαίνει τὸ δρᾶμα. ἐν οὖν τούτῳ τῷ δράματι Εὔπολις τὸν Πρωταγόραν ὡς ἐπιδημοῦντα εἰσάγει (I 297 K), Ἀμειψίας δ' ἐν τῷ Κόννῳ δύο πρότερον ἔτεσιν διδαχθέντι οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν (I 673 K) ἐν τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ. δῆλον οὖν ὡς μεταξὺ τούτων τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὸν Ἠλεῖον Ἱππίαν συμπαρόντα ποιεῖ [ἐν] τῷ Πρωταγόρᾳ μετά τινων ἰδίων πολιτῶν (p. 314 c 315 b), οὓς οὐκ εἰκὸς ἐν Ἀθήναις ἀσφαλῶς διατρίβειν πρὸ τοῦ τὰς ἐνιαυσίας ἐπὶ Ἰσάρχου [τοῦ] Ἐλαφηβολιῶνος d συντελεσθῆναι σπονδάς. ὃ δὲ τὸν διάλογον ὑφίσταται γινόμενον περὶ τοὺς καιροὺς τούτους καθ' οὓς αἱ σπονδαὶ προσφάτως ἐγεγόνεσαν· λέγει γοῦν (p. 327 d)· 'εἰ γὰρ εἶεν ἄνθρωποι ἄγριοι οἵους πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ.' ἐδιδάχθησαν δὲ οἱ Ἄγριοι ἐπ' Ἀριστίωνος ἄρχοντος, ἀφ' οὗ ἐστιν ἄρχων Ἀστύφιλος, πέμπτος ὢν ἀπὸ Ἰσάρχου, καθ' ὃν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. Ἴσαρχος γάρ, εἶτ' Ἀμεινίας, μεθ' ὃν Ἀλκαῖος, εἶτ' Ἀριστίων, εἶτ' Ἀστύφιλος. παρὰ τὴν e ἱστορίαν οὖν ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς Ἀθήνας παράγει πολεμίους ὄντας τοὺς περὶ τὸν Ἱππίαν, μὴ τῆς ἐκεχειρίας αὐτῆς μενούσης.

6. 7 fort. ἐν τούτῳ οὖν τῷ 8 τῶι κοινῶι A: corr. Cas 12 ἐν del. Wilam 14 οὓς Mus: ὡς A 15 τοῦ del. Mus 20 ἐπιληναια A 21 requiro ἐστιν ⟨ὁ ἐφεξῆς⟩ ἄρχων 26. 27 haec gravius turbata

60. κἂν ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ (apol. p. 21 a) Χαιρεφῶντα ἐρωτῆσαι τὴν Πυθίαν εἴ τις εἴη Σωκράτους σοφώτερος· καὶ τὴν ἀνελεῖν μηδένα. κἂν τούτοις δὲ μὴ συμφωνῶν Ξενοφῶν φησι (apol. 14)· 'Χαιρεφῶντος γάρ ποτε ἐπερωτήσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων ⟨πολλῶν⟩ παρόντων μηδένα εἶναι ἀν-
f θρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιότερον μήτε σωφρονέστερον.' πῶς οὖν εὔλογον ἢ πιθανὸν Σωκράτη τὸν ὁμολογοῦντα μηδὲν ἐπίστασθαι σοφώτατον απάντων ὑπὸ τοῦ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι; εἰ γὰρ τοῦτό ἐστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φαυλότης ἂν εἴη. τίς δ' ἦν χρεία τῷ Χαιρεφῶντι παρενοχλεῖν τὸν θεὸν περὶ Σωκράτους πυνθανόμενον; αὐτὸς γὰρ ἦν ἀξιόπιστος ὑπὲρ αὑτοῦ λέγων ὡς οὐκ
219 ἐστι σοφός. 'βλὰξ γάρ τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεόν,' ὡς ἂν εἰ καὶ τοιαῦτα, τίνα τῶν Ἀττικῶν ἐρίων ἄλλ' ἐστὶ μαλακώτερα, εἰ τῶν ἐν Βάκτροις καμήλων εἰσί τινες δυνατώτεροι, ἢ εἰ Σωκράτους ἐστί τις σιμότερος; τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους εὐστόχως ἐπιρραπίζει ὁ θεός, ὡς καὶ τὸν πυθόμενον, εἴτ' Αἴσωπός ἐστιν ὁ λογοποιὸς ἢ ἄλλος τις,

πῶς ἂν πλουτήσαιμι, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ;

χλευάζων ἀπεκρίνατο·

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

4 ξενοφῶντι A: corr. Di, nisi praestat Ξενοφῶντι, ⟨ὅς⟩ φησι, quod coni. Cas 6 πολλῶν om. A 13 fort. πυνθανομένῳ 15 βλὰξ κτλ' trimetrum agnovit Di, eiusdemque poetae comici frustula in eis quae secuntur latere videntur 16 τοιαῦτα τινά, τῶν A: corr. K 17 εἰ τῶν K: ἢ τῶν A καμήλων Boissonade: καὶ μήδων A καὶ μήδοις C 18. 19 σιμώτερος AC: corr. Mus 20 εἴτ' C: ἤτοι A

61. *ἀλλὰ μὴν οὐδ᾽ ὧν ὁ Πλάτων εἴρηκε περὶ Σωκράτους τῶν κωμικῶν τις εἴρηκεν, οὔθ᾽ ὅτι μαίας* b *βλοσυρᾶς υἱὸς ἦν* (Theaet. p. 149 a) *οὔθ᾽ ὅτι Ξανθίππη χαλεπὴ ἦν γυνή, ἥτις καὶ νιπτῆρας αὐτοῦ κατέχει τῆς κεφαλῆς, οὔθ᾽ ὡς Ἀλκιβιάδῃ συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν* (symp. p. 219 b). *καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησε τοῦτ᾽ Ἀριστοφάνης … ὡς τοὺς νέους διαφθείροντος. Ἀσπασία μέντοι ἡ σοφὴ τοῦ Σωκράτους διδάσκαλος τῶν ῥητορικῶν λόγων ἐν τοῖς φερομένοις* c *ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος παρέθετο, φησὶν οὕτως* (cf. Bergk PL[4] II 288)·

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθές με πόθῳ δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν
παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ᾽ ὑπάκουσον,
εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά· μηδ᾽ ἀπιθήσῃς
ἀγγέλῳ, ἀλλὰ πιθοῦ· καί σοι πολὺ βέλτιον ἔσται.
κἀγὼ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ὕπο σῶμα λιπάνθη
ἱδρῶτι, βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἀθελήτῳ. d
στέλλου πλησάμενος θυμὸν Μούσης κατόχοιο,
ᾗ τόνδ᾽ αἱρήσεις, ὦσιν δ᾽ ἐνίει ποθέουσιν·
ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἥδ᾽ ἀρχή· τῇδε καθέξεις
αὐτόν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

1. 2 *οὐδὲν ὧν ὁ Πλ. εἶπε περὶ Σωκρ. οὐδὲ κωμικός τις* C, unde v. 1 *οὐδὲν* pro *οὐδ᾽* Schw 3 sq de Xanthippe haec non habet Plato 5 *Ἀλκιβιάδης* A: corr. C 9 supplendum fere *Ἀριστοφάνης ⟨ὁ τὰ πάντα κατηγορῶν αὐτοῦ⟩ ὡς* 12 *κρατήτιος* A 16 *δὲ ενομαχης* A: corr. Mus 17 *σοι* Mus: *σὺ* A *ἀπειθήσῃς* A: corr. Mus 19 *ὅπως* Mus: *πῶς* A *λιπάνθη* K: *λιπαίνω* A 20 *ῥόος* Mein *ἀθελήτως* A: corr. K 22 *ηι τονδερησεις* A: corr. Mus *ωσιδεινη* A: *ὦσιν* K *δ᾽ ἐνίει* Wilam *ποθέουσιν* Bothe: *ποθοισιν* A

κυνηγεῖ οὖν ο καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μιλησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὡς ὁ Πλάτων ἔφη, λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μὴν
e οὐ διαλείπει γε κλαίων ὡς ἄν, οἶμαι, δυσημερῶν. ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐν οἵῳ ἦν καταστήματι Ἀσπασία φησίν·

τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεὶς
παιδὸς ἀνικήτου; τὸν ἐγὼ τιθασόν σοι ὑπέστην
ποιῆσαι.

ὅτι δὲ ὄντως ἤρα τοῦ Ἀλκιβιάδου δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος
f τῶν τριάκοντα ἐτῶν. λέγει δ' οὕτως (p. 309a)· ʽπόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνει; ἢ δηλαδὴ ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν; καὶ μήν μοι καὶ πρώην ἰδόντι καλὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι· ἀνὴρ μέντοι, ὦ Σώκρατες, ὥς γε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι, καὶ πώ-
220 γωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος. — εἶτα τί δὴ τοῦτ'; οὐ σὺ μέντοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη (κ 279) χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου, ἣν νῦν Ἀλκιβιάδης αὐτὸς ἔχει.'

62. πεφύκασι δ' οἱ πλεῖστοι τῶν φιλοσόφων τῶν κωμικῶν κακήγοροι μᾶλλον εἶναι, εἴ γε καὶ Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ Τηλαύγει (p. 25 Herm) Κριτόβουλον τὸν Κρίτωνος ἐπ' ἀμαθείᾳ καὶ ῥυπαρότητι βίου κωμῳδεῖ, τὸν δὲ Τηλαύγην αὐτὸν ἱματίου μὲν φορήσεως καθ' ἡμέραν ἡμιωβέλιον κναφεῖ τε-

4 κλαίων Schw: καλλίων A 8 σκηπτὸς πόθου Iacobs 9 ἀκινήτου Mein 18. 19 τούτου σὺ A 21 αὐτὸς om. Plat, videtur delendum 25 ἀμαθίᾳ AC

λοῦντα μισθόν, κωδίῳ δὲ ἐξωσμένον καὶ τὰ ὑποδήματα σπαρτίοις ἐνημμένον σαπροῖς, καὶ τελέσαντα τὸν ῥήτορα οὐ μετρίως διαγελᾷ. ἐν δὲ τῇ Ἀσπασίᾳ (p. 16 H) Ἱππόνικον μὲν τὸν Καλλίου κοάλεμον προσαγορεύει, τὰς δ' ἐκ τῆς Ἰωνίας γυναῖκας συλλήβδην μοιχάδας καὶ κερδαλέας. ὁ δὲ Καλλίας αὐτοῦ (p. 12 H) περιέχει τὴν τοῦ Καλίου πρὸς τὸν πατέρα διαφορὰν καὶ τὴν Προδίκου καὶ Ἀναξαγόρου τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν. λέγει γὰρ ὡς ὁ μὲν Πρόδικος Θηραμένην μαθητὴν ἀπετέλεσεν, ὁ δ' ἕτερος Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Ἀριφράδην τὸν ἀδελφὸν Ἀριγνώτου τοῦ κιθαρῳδοῦ, θέλων ἀπο τῆς τῶν δηλωθέντων μοχθηρίας καὶ περὶ τὰ φαῦλα λιχνείας ἐμφανίσαι τὴν τῶν παιδευσάντων διδασκαλίαν. ἐν δὲ τῷ Ἀξιόχῳ (p. 20 H) πικρῶς Ἀλκιβιάδου κατατρέχει ὡς οἰνόφλυγος καὶ περὶ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας σπουδάζοντος. b c

63. Ἀντισθένης δ' ἐν θατέρῳ τῶν Κύρων κακολογῶν Ἀλκιβιάδην καὶ παράνομον εἶναι λέγει καὶ εἰς γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαιταν. συνεῖναι γάρ φησιν αὐτὸν καὶ μητρὶ καὶ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ, ὡς Πέρσας. ὁ δὲ πολιτικὸς αὐτοῦ διάλογος ἁπάντων καταδρομὴν περιέχει τῶν Ἀθήνησιν δημαγωγῶν, ὁ δ' Ἀρχέλαος Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ἡ δ' Ἀσπασία τῶν Περικλέους υἱῶν Ξανθίππου καὶ Παράλου διαβολήν. τούτων γὰρ τὸν μὲν Ἀρχεστράτου φησὶν εἶναι συμ- d

1 κωδίῳ Cas (κωδίᾳ Mus): κωμωιδία A 2 καὶ τελέσαντα τὸν A: latet adiectivum superlativum in -τατον (velut εὐτελέστατον ὄντα ῥήτορα), nam certum est etiam haec ad Telaugen spectare, quem oratorem fuisse ex hoc ipso loco discimus 17 κυρῶν A 18 λέγει C: λέγων A, fort. λέγων — δίαιταν συνεῖναι [γάρ] φησιν 20. 21 ὡς τοὺς Πέρσας C

βιωτὴν τοῦ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μικρῶν οἰκη-
μάτων ἐργαζομένου, τὸν δ' Εὐφήμου συνήθη καὶ
γνώριμον τοῦ φορτικὰ σκώπτοντος καὶ ψυχρὰ τοὺς
συναντῶντας. καὶ Πλάτωνα δὲ μετονομάσας Σάθωνα
ἀσυρῶς καὶ φορτικῶς τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγρα-
e φὴν διάλογον ἐξέδωκε κατ' αὐτοῦ. τούτοις γὰρ τοῖς
ἀνδράσιν οὐδεὶς ἀγαθὸς σύμβουλος εἶναι δοκεῖ, οὐ
στρατηγὸς φρόνιμος, οὐ σοφιστὴς ἀξιόλογος, οὐ ποιη-
τὴς ὠφέλιμος, οὐ δῆμος εὐλόγιστος ἀλλ' ἢ Σωκράτης
ὁ μετὰ τῶν Ἀσπασίας αὐλητρίδων ἐπὶ τῶν ἐργαστη-
ρίων συνδιατρίβων καὶ Πίστωνι τῷ θωρακοποιῷ δια-
λεγόμενος καὶ Θεοδότην διδάσκων τὴν ἑταίραν ὡς
δεῖ τοὺς ἐραστὰς παλεύειν, ὡς Ξενοφῶν παρίστησιν
ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων (III 10, 9. 11, 15). τοι-
αῦτα γὰρ ποιεῖ αὐτὸν παραγγέλματα τῇ Θεοδότῃ λέ-
f γοντα, ἃ οὔτε Νικὼ ἡ Σαμία ἢ Καλλιστράτη ἡ Λε-
σβία ἢ Φιλαινὶς ἡ Λευκαδία, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἀθηναῖος
Πυθόνικος συνεωράκασιν πόθων θέλγητρα· οὗτοι γὰρ
περὶ ταῦτα ἠσχόληντο περιττῶς. ἐπιλείποι δ' ἄν μ'
ὁ πᾶς χρόνος, εἰ ἐκτίθεσθαι βουληθείην τὰς σεμνὰς
τῶν φιλοσόφων μέμψεις. κατὰ γὰρ αὐτὸν δὴ τὸν
Πλάτωνα (Phaedr. p. 229 d)· 'ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος μοι τοι-
221 ούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ ἄλλων ἀμηχάνων
πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγων τινῶν φύσεων.'
διόπερ κατασιωπήσομαι.'

1 μιαρῶν Cas, fort. μικρῶν delendum 5 ἀσύρως A: corr. Schw 8 φρόνιμος Cas (vel νόμιμος): ὁ μῖμος A οὐ μῖμος C 9 οὐ δημότης Wilam, fort. οὐ δημότης ⟨χρηστός, οὐκ οἰκονόμος⟩ εὐλόγιστος ἀλλ' ἢ Schw: ἀλλὰ AC 11 Πιστίας est apud Xenophontem 12. 13 fort. ὅπως δεῖ 13 παλεύειν Iac: ἀπολαύειν A 18 πόθων θέλγητρα fort. poetae verba 19 ἐπιλίποι C 19. 20 με πᾶς χρόνος A με πᾶς ὁ χρόνος C: corr. Di 20 fort. ⟨πάσας⟩ τὰς 22 δὲ Plat: δὴ A om. C rectius 24 τερατολογιῶν et φύσεως AC

64. τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου εἰπόντος καὶ ὑπὸ πάντων θαυμασθέντος διὰ σοφίαν ὁ Οὐλπιανὸς σιωπῆς γενομένης ἔφη· 'δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ·

ἀνὴρ γὰρ ἕλκων οἶνον ὡς ὕδωρ ἵππος
Σκυθιστὶ φωνεῖ, οὐδὲ κόππα γινώσκων·
κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας,
κάθυπνος ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων, b

φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων (choliamb. p. 145), ἢ ἀπολελίθωσθε ὑπὸ τῶν προειρημένων Γοργόνων; περὶ ὧν ⟨ὡς⟩ ὄντως γεγόνασί τινα ζῷα ἀπολιθώσεως ἀνθρώποις αἴτια, ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ κτηνῶν ἱστορίας οὕτως· 'τὴν γοργόνα τὸ ζῷον καλοῦσιν οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπου καὶ γίνεται, κατώβλεπον. ἐστὶν δέ, ὡς μὲν οἱ πλεῖστοι λέγουσιν ἐκ τῆς δορᾶς σημειούμενοι, προβάτῳ ἀγρίῳ ὅμοιον, ὡς δ' ἔνιοί φασι, μόσχῳ. ἔχειν δὲ λέγουσιν αὐτὸ τοιαύτην ἀναπνοὴν ὥστε πάντα τὸν ἐντυχόντα τῷ ζῴῳ διαφθείρειν. φέρειν δὲ χαίτην ἀπὸ τοῦ μετ- c ώπου καθειμένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἣν ὁπόταν μόγις διασεισαμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτείνει τὸν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα οὐ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ τῇ γιγνομένῃ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φύσεως φορᾷ καὶ

4 σφοδροῖς — λόγοις poetae verba esse putat Di 7 μηδὲ Scalig, κοὐδὲ Mein hiatu notato post γινώσκων κάππα C 9 φαρμάκων AC: corr. Cas 12 ὡς add. Mus 16 κάτω βλέπον A κατώβλεπτον C, cf. Ael. nat. an. 7, 5, κατώβλεπα Mein 17 ὡς ἐκ τῆς δορᾶς σημειώσασθαι C, ubi omissa quae antecedunt ὡς — λέγουσιν 20 τῷ ζῴῳ fort. delendum φορεῖν Herw 22 βαθύτητα Mein, possis etiam δασύτητα 23 ὑπ' αὐτῆς om. C: aut delendum aut ὑπ' αὐτοῦ scribendum 24 φύσεως corruptum, om. C

νεκρὸν ποιεῖ. ἐγνώσθη δὲ οὕτως. τῶν μετὰ Μαρίου
τινὲς ἐπὶ Ἰογόρθαν στρατευσαμένων ἰδόντες τὴν γορ-
γόνα δόξαντές τε διὰ τὸ κάτω νενευκέναι βραδέως τε
κινεῖσθαι ἄγριον εἶναι πρόβατον ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸ
d ὡς κατεργασόμενοι οἷς εἶχον ξίφεσι. τὸ δὲ πτοηθὲν
διασεισάμενόν τε τὴν τοῖς ὄμμασιν ἐπικειμένην χαί-
την παραχρῆμα ἐποίησε τοὺς ὁρμήσαντας ἐπ' αὐτὸ
νεκρούς. πάλιν δὲ καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιησάντων
ἑτέρων νεκρῶν τε γενηθέντων, ἀεὶ τῶν προσφερομέ-
νων ἀπολλυμένων, ἱστορήσαντές τινες παρὰ τῶν ἐπι-
χωρίων τὴν τοῦ ζῴου φύσιν, μακρόθεν ἐνεδρεύσαντες
αὐτὸ ἱππῆς τινες Νομάδες Μαρίου κελεύσαντος κατη-
κόντισαν ἧκόν τε φέροντες πρὸς τὸν στρατηγὸν τὸ
e θηρίον.' τοῦτο μὲν οὖν ὡς ἦν ἄρα τοιοῦτο ἡ δορὰ
ἥ τε Μαρίου στρατεία μηνύει· ἐκεῖνο μέντοι τὸ λε-
γόμενον ὑπὸ τοῦ ἱστοριογράφου οὔκ ἐστι πιστόν, ὡς
εἰσί τινες κατὰ τὴν Λιβύην ὀπισθονόμοι καλούμενοι
βόες διὰ τὸ μὴ ἔμπροσθεν αὐτοὺς πορευομένους νέ-
μεσθαι, ἀλλ' εἰς τοὐπίσω ὑποχωροῦντας τοῦτο ποιεῖν·
εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τοῦ κατὰ φύσιν
νομὴν τὰ κέρατα οὐκ ἄνω ἀνακεκυφότα, καθάπερ τὰ
τῶν λοιπῶν ζῴων, ἀλλὰ κάτω νενευκότα καὶ ἐπισκο-
τοῦντα τοῖς ὄμμασι. τοῦτο γὰρ ἄπιστόν ἐστιν, οὐ-
δενὸς ἑτέρου ἐπιμαρτυροῦντος ἱστορικοῦ.'
f 65. ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ εἰπόντος ἐπιμαρτυρῶν
ὁ Λαρήνσιος καὶ συγκατατιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη
τὸν Μάριον τῶν ζῴων τούτων δορὰς εἰς τὴν Ῥώμην
ἀναπεπομφέναι, ἃς μηδένα εἰκάσαι δεδυνῆσθαι τίνος

9. 10 fort. ἀεὶ τῶν ⟨πρώτως⟩ vel ⟨πρώτων⟩ προσφερομέ-
νων, sed turbata etiam quae secuntur 16 οὐκ ἔτι πιστὸν
Mus fort. recte 18 βοῦς A: corr. ς

εἰσὶ διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως· ἀνατεθεῖσθαί τε τὰς δορὰς ταύτας ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ, ἐν ᾧ οἱ τοὺς θριάμβους κατάγοντες στρατηγοὶ ἑστιῶσι τοὺς πολίτας, καθάπερ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ 222
συγγραφεῖς εἰρήκασιν· 'ὑμεῖς οὖν, ὦ γραμματικοί, κατὰ τὸν Βαβυλώνιον Ἡρόδικον, μηδὲν τῶν τοιούτων ἱστοροῦντες,

φεύγετ', Ἀριστάρχειοι, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάττης
Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
τὸ σφὶν καὶ σφῶιν καὶ τὸ μὶν ἠδὲ τὸ νίν.
τοῦθ' ὑμῖν εἴη δυσπέμφελον· Ἡροδίκῳ δὲ
Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλών.'

κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην (II 159 K)·

ἡδονὴν ἔχει, b
ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοὶ
πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
εἶτα φθονοῦνται. χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
ἅπανθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.

ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ λεληθότως διέλυσαν τὴν συνουσίαν.

11 *καὶ* ⟨*τὸ*⟩ *σφῷν* Pierson 12 *δυσπέμφελον* A *δυσπέμφελοι* superscr. *ον* C 13 hactenus Herodicus 14 *ἀναξανδρείδην* A 17 *δὲ* (*δ'* C) *αὐτοῖσιν* AC: corr. Pors

[illegible]